

میژوویهک
له لوولهی
تفهنگهوه

شہاب کہریم

میژوویہک لہ لوولہی تفہنگہوہ

رؤژگارہ سہختہکانی شاخ (۱۹۷۹-۱۹۹۱)

ناسنامەى كتيب

- ناوى كتيب : ميژوويهك له لوولهى تفهنگهوه
- بابەت: ياداشتهكانى پيشمهركايتى
- نووسينى : شههاب كهريم
- نۆره و سالى چاپ: دووهم ۲۰۲۱.
- ديزاين: كارۆ نياز
- پيوانهى كتيب: ۱۷ x ۲۴.
- تيراژ: ۱۰۰۰ دانه
- نرخ: ۱۰۰۰۰ دينار

مافى لهچاپدانهوهى ئەم كتيبە پاريزراوه پۆ نووسەر.

له بهرپوهبهرايهتیی گشتی كتيبخانه گشتییهكان
ژماره (۱۵۶۲) ی سالی ۲۰۲۰ ی پیدراوه

پیشکشه به:

به هه موو بنه ماله‌ی شه‌هیدان و تیکۆشه‌رانی دیرین و زیندانیانی سیاسی و ریکه‌ستنه‌کانی نیو شار که له سه‌ره‌تای هه‌لگیرساندنی شوڤشی ئازادبخوازی رزگاریی گه‌لی کورد بوونه قوربانی، به‌و شه‌هیدانه‌ی هه‌میشه له‌به‌ر چاو من، به گیانی پاکی شه‌هید ئاراس عه‌بدولپه‌حمان (مامۆستا پیشپه‌وه‌ی نه‌مر که له ژووری سیداره‌دا روه‌به‌رووی جه‌للاده‌کان پیده‌که‌نی، پیشکشه‌ به بنه‌ماله‌ی شه‌هید یاسین که‌ریم (مام ئاراس)ی حسک که له‌نیو شوڤشدا به‌ غه‌در له یه‌که‌م رۆژی جه‌ژنی قورباندا گولله‌باران کرا، پیشکشه‌ به گیانی پاکی په‌زاق وه‌هاب (شه‌هید وریا)، له‌سه‌ر نه‌هینییه‌ شاراوه‌کانی نیو شوڤش به‌ناهه‌ق شه‌هید کرا و جه‌سته‌ی شیوینرا، پیشکشه‌ به گیانی پاکی شه‌هید سالاری حاجی ده‌رویش که به‌بی به‌لگه‌ و ته‌نها له‌سه‌ر بیرورای جیاواز به‌ فیشه‌کی گ‌ردار شه‌هید کرا، پیشکشه‌ به گیانی پاکی شه‌هید جه‌باری عه‌لی عه‌ویز که به‌بی ئاگاییبونی له‌ هیچ تاوانیکدا، جه‌سته‌ی فری درایه‌ نیو بیریکی قوولی تاریکه‌وه، پیشکشه‌ به‌و مروڤانه‌ی ریگای راستیان ون نه‌کردوه، پیشکشه‌ به‌وانه‌ی له‌ پیناوی عه‌داله‌تدا تیکۆشان و به‌لام بوونه قوربانی ده‌ستی تیرۆر...

سه رنج و تیبینی

پاش بلاوبونه وهی چاپی یه که می کتیبی میژوویهک له لولهی تفهنگه وه، به داخه وه چه ند هه له یه کی چاپ بوونیان هه بوو، هر چه ند هه له کان هیچ کاریگه رییه کیان له سهر ناوه روکی بابه ته کان نه کردوه و به هیچ جوړیک بابه ته کان و گیرانه وهی ئەم میژووهی نه ده گوړی، ئەگه رچی هه ندیک که س ئەم هه لانه یان کردبووه سه رچاوه یه ک بو دزایه تیکردنی کتیبی "میژوویهک له لولهی تفهنگه وه" و پینان وا بوو که ده توانن له ریی ئەم هه لانه وه؛ بابه ته کانی به لاریدا ببه ن.

به لام گیرانه وهی میژوویهک به سه رچاوه و دوکیومینت خرابیته بهر دیدی خوینه ران، به چه ند هه له یه کی بچوکی تایپکردنه وه، له پیگه ی کتیبه که که م ناکاته وه که وا هه له کان په یوه ندییان به پاش و پیشخستنی ریکه وته کانه وه (میژووه کانه وه) هه بووه.

دهمه ویت ناماژه به وه بدهم که وا له چاپی دووه می کتیبی میژوویهک له لولهی تفهنگه وه، به هه ندیک دستکاری که م و راستکردنه وهی هه له کانی تایپ، له گه ل ئەوه شدا له دیدی خوینه رانیه وه، له پاشکوی کتیبه که دا بخریته بهر دیدی خوینه ری به ریژ.

میژوویهک له لوولهی تهنهگهوه

تاكوو بهراستی تهنهنگیكت به دهستهوه نه بیټ، تیئاگهیت گولله چی دهبری و ئازارهکهی چونه! تاكوو پیشمه رگهیه کی گیانله سه ردهست نه بیټ، تیئاگهی نرخى گیانبه خشین چهنده و به خشندهش کییه! تاكوو په لاماری نانه په قی نیو کوانووی پوژانی خهبات نه دهیت، تیئاگهیت برسیتی چییه! ئه مانه لیکدانه وه و پرسیاریکردنی که سیکی سادهن بو ژیانیک که سالانیکی زور چره دووکه ل و بونی بارووتی له شار و شاخ و زیندانه کان هه لگرتووه، پریشکی گر و په لهی به جیماوی خوینی شه هیدی لی به جی ماوه. نووسینه وهی ئه م میژوو، دیویکی تری پیچه وانهی گیرانه وه دیرینه کانه که له خهباتی پیشمه رگه وه بو جیهانه فراوانه کهی سیاست و دهسه لات توماریان کردووه. ئه و میژوو هی که به شیک له دهسه لاتداری کوردی نووسیویانه ته وه، به ئه نقهست ئه و پرسیارانه یان پشتگوئ خستوو که وه لامه کهی به خراب به سهر خویندا ده شکایه وه. ئیتر لیروه وه لوولهی تهنهگی پیشمه رگهیه کی دیرینی پر له به خشین و قوربانی دیته دنگ و هه ندیک نهینیی راسته قینه بو میژوو تومار دهکات، که رهنگه ته قاندنی دوا فیشه کی تهنهنگه کهی خو بیټ.

پيشه‌كى

پيشمه‌رگه

يه كيك له نه‌رسته كه‌سى و گرنگه‌كانى ژيانم، له‌بیرنه‌کردنى هاوړئ شه‌هید و زیندووه‌كانمه. ئەو شه‌هیدانه‌ى سه‌ربه‌رزىيان بو‌ کردینه خه‌لات و به‌ خوینی خو‌يان ئازادیان بو‌ فه‌راهه‌م کردین و بو‌ونه قه‌لغان، ئەو هاوړیانه‌ى به‌ ماندوو‌بوون و شه‌ونخوونى و ژيانى خو‌يان، به‌ماله‌كانیان پاراستین و نه‌یانه‌یشت خه‌بات و خوینی شه‌هیدانمان به‌فیرۆ برۆن و ئامانجه‌كانمان سه‌ر بخه‌ن و به‌مانخه‌نه قو‌ناغیكى نو‌ئ له‌ ژيانى ئاسووده‌یى بو‌ ئەم نیشه‌مانه. گه‌رچى بیرو‌پای جیاواز له‌ به‌رده‌مماندا گوزه‌ر ده‌که‌ن، به‌لام هه‌رگیز پیرو‌زى هیچ کامیان و بیروه‌ه‌ریى ساته‌وه‌ختیكى سه‌ختى خه‌بات و تیکو‌شانیان له‌بیر ناکه‌م و هه‌ر خو‌شم ده‌وین. ئەوان ماندوو‌بوون و منیان پاراست، منیش بو‌ ئەوان خوینی خو‌م به‌خشى. ئەوان به‌خشنده‌ بوون و ئەوانه‌ى له‌م هه‌سته‌ش تیناگه‌ن، دلنیا بن که‌ ژيانى سه‌ختى شار و شاخیان نه‌دیوه و په‌شیمانى ده‌نو‌شن و خو‌شه‌ویستی خه‌بات و ئەم خاکه‌ش نین. وشه‌ى پيشمه‌رگه له‌ ناخ و ده‌روونى مندا به‌ شینوازیك چه‌که‌ره‌ى کردبوو و په‌گى داکوتا، به‌ چرکه‌ش لیم جودا نابیته‌وه، چونکه مه‌زنترین كه‌سى نیو خیزانه‌که‌مان که‌ هه‌مووان شانازیمان پیوه ده‌کرد، هه‌لگري مانای ئەو وشه‌یه بوو. ئەو مرو‌قه مه‌زنه‌ش كى بوو؟

كاتیک ئیواران هه‌تاو مالئاواىی ده‌کرد، هه‌موو ریبواره ماندوو‌ه‌كان په‌له‌ى گه‌رانه‌ویان بوو بو‌ ماله‌كانیان، گه‌ره‌که‌كه‌ى ئیمه‌ش پر بوو له‌ خه‌لگى ماندوو و پيشه‌كار و کریکار و پاسه‌وان و بارکیش و شو‌فیر و فه‌رمانبه‌ر. جا چى تیدا نه‌بوو! ده‌نگوت كه‌شتیه‌كه‌ى نو‌وحه، پیاوه پیره‌كان سلاوه‌كانیان بو‌نى ژيانى لى ده‌هات، قسه‌كانیان به‌هه‌ند وه‌رده‌گیران. گه‌ره‌که‌که‌مان ناوى چوارباخ بوو،

که چی جگه له باخیک، بۆ دهرمانیش باخیکت لی نه ده بینی! ئیواران منی مندال له چاوه روانی باوکدا بووم، ده کریت بلیم هه موو هاوته مه نه کانم هه ر چاوه ری بوون باوکیان بیته وه، باوکه کانی ئەوسامان هه موویان له یه ک ده چوون. ئای چه نه ده باوکی خۆم خۆش ده ویست! ئەو له میژوودا په رتووکیک بوو پر له ئازار، پر له نهینی، پر له فرمیسک، پر له پرسیار... چه ند نازدار بوو که ده هاته وه ماله وه، ئیتر ماله که مان بۆنی ژیان لی ده هات، هه میشه خۆراکی له گه ل خۆیدا ده هینایه وه. باوکم تامی باخیکی پر له گولاله و نیرگری به هاری دها، باوکم تامی نانی ئیوارانی دها و منیش هه میشه تامه زرووی نیو ئامیزی بووم. ئەو ساته ی سه رم له سه ر رانی داده نا، نه مده زانی نه ده بوو وا بکه م، ئیتر خه و ده یبردمه وه. که بۆنی باوکم ده کرد، هه ستم ده کرد باوکم بۆنیکی لی دیت به هیچ که سیک تره وه ئەو بۆنه م نه کرد بوو. بۆنیک بوو، هه میشه منی ده برده وه ناو دونیایه ک که ئیتر هه ستم به فرین ده کرد بۆ شوینه دووره کان، بۆ ئاسمانی شین و سواری په له هه وریک ده بووم. تا ئیواره یه کیان بارانی فرمیسکی چاوه کانی باوکم، سه ر گۆناکانی ته ر کردم. زۆر زۆرم پی سه یر بوو، پرسیارم لی کرد: باوکه، ئەوه ده گریه یه ت؟ وه لامی دایه وه و گوتی: نا کوپم، ناگریم. منیش له گه لیدا ده ستم کرد به گریان. هه لپشتنی فرمیسکی پیاو گه لیک مه زنه، وه ک جه مال غه مباری شاعیر ده لیت: کاتیک پیاو ده گری، که ون خه له لی تیایه. بۆیه له ناخه وه هه ردوو کمان بۆ به خته وه ری ئەو رۆژگار هه مان ده گریان. یه که م جارم بوو باوکم ببینم که ده گری، به لام سه دان جار دایکم ببینیوو گریابوو، لام وا بوو ته نها دایک یان ئافره ت ده گری، له گه ل ئەوه شدا ئەو ئیواره یه باوکم وانه یه کی نویی له ژیان فیڕ کردم. گریان باوکم هه موو ئەو پرسیارانه ی له هه زرمدا دروست کرد، ده توانم بلیم تووی ده یان پرسیار ی له هه زرمدا چاند: کۆیله بوون، بی ولاتی، ئازادی، چوونه چیا، یاخیبوون، هه ژاری، قورولیتاوی زه مه ن، نابه رابه ری... ئای له و وانه قووله ی له سه ر رانی باوکم فیڕی بووم! وانه یه ک پر بوو له یاسا کانی ژیان، ئەو یاسایانه ی ژیانان کردوو به دوو که رته وه، ئەو یاسایانه ی مرۆقایه تییان له توپه ت

کردووه، ئايا باوكم به پلان وای کرد؟ یان پیشبینی ئه وهی کردبوو که کورپه که ی گه وره ده بیته و ده چیتته چیا و ئه ویش باجی ئازادی کورپه که ی دهدات و له زینداندا دایده پزینن؟

باوكم به هه ژاری رازی بوو، ئیستا ئازادیی لى سه نراوه ته وه، دوژمنیكى چهنده درنده مان هه بوو، ئیستا من به زه ییم به باوكم و دوژمنه که شمدا دیتته وه! که ریگه ی مه نفا مان گرته بهر، که ئازادی خوی نمایش کرد، ئیتر نه متوانی له وه زیاتر لای باوكم بم و ئه ویش نه خویشی و پیری تهنگی پی هه لچنی و گیانی به خشییه ژیانی ئیمه. وهک له سه ره وه ئاماژهم پی داوه، باوكم له چین و توژیکی هه ژار و خیزانیکی هه ژاردا په روه رده بووه. له راستیدا به ده وله مه نترین مروقی جیهانی ده زانم، زورترین سه روه ت و سامانی مرویی بو به جی هیشتین و وهک به شه میرات بومان مایه وه و دابه شمان کرد به سه ر من و دوو برای ترمدا، هه ر برایه کمان به شه میراتی خوی بهر که وت و ئه ویش ناوی «پیشمه رگه» بوو، که مه زنتین و پیروژترین ناو بوو. له م به شه میراته دا، به نرختین سامانی ماددی و مه عنه وی هه بوو که میژوویه کی پر سه روه ریی به جیمای باوكم بوو. له خیزانه که ماندا، یه که م که سی ئه ندای خیزانه که مان «حسین» که برا گه وره مان بوو، بوو به پیشمه رگه و به نده ش به هه مان شیوه، دواتریش «نووری» برام بوو به پیشمه رگه. له گه ل ته مه نی ژیانی پیشمه رگایه تیماندا، هه ریه که مان به جوړیک ده که وینه ژیر شالاوی ده ستگیرکردن و ئه شکه نجدان و حوکمدانمان له لایه ن حکومه تی به عسی شو قینی سه ددام حسین ه وه. ئه مه جگه له وه ی باوكم خوی له شو رشی ئه یلو ولدا بو ماوه ی سی سال زیندانی ده کریت، جاریکی تریش له سه ر بوونی من به پیشمه رگه ی یه کیتی، بو ماوه ی دوو مانگ له دائیره ی ئه منی سلیمانی زیندان ده کریت ه وه، دواتریش برا گه وره که م بو ماوه ی پینچ سال حوکم ده دریت و نووری براشم له گه ل چوار هاوړی شار و هاوسه نگه ری شاخ، بو ماوه ی بیست سال حوکمی به سه ردا ده سه پینریت. دووان له هاوړیکانی که یه کیکیان به ناوی عه بدوللای سدیق سواره بوو که خالوزای دایکمه، له سیداره ده دریت.

نووری براشم له سهره‌تای راپه‌رینی سهرتاسه‌ری نازادکردنی کوردستان، له‌گه‌ل فه‌ره‌یدوون دارتاش و مامۆستا همه‌سه‌رسی و چه‌ند هاو‌رپیه‌کی زیندانیدا نازاد ده‌کریت و به‌نده‌ش یه‌که‌م که‌س بووم، دوا‌ی هاته‌وه‌ی ئاسۆ‌ی قومری له‌ شاخ که‌ بوو به‌ سیخو‌ری رژی‌م، ده‌ستگیر کرام و بو‌ ماوه‌ی بیست سال حوکم درام و دواتر به‌ لی‌بو‌ردنی گشتیی رژی‌م نازاد کرام.

پاش ئه‌وه‌ی به‌ ئه‌رکی سه‌رشانی خو‌م زانیوه، ئه‌و رۆژگارانه‌ی له‌گه‌ل هاوسه‌نگه‌ران و ئه‌و تیکۆشه‌رانه‌ی له‌ رۆژگار سه‌خته‌کاندا پیکه‌وه‌ خه‌باتمان ده‌کرد بو‌ نازادی و سه‌رفرازی و به‌دییه‌نانی مافی چاره‌نووسی گه‌له‌که‌مان، میژووی پر سه‌روه‌ری و پووداو و کاره‌ساتی پر تراژیدیا دووچاری هی‌زی پیشمه‌رگه‌ ده‌بوونه‌وه و ئه‌و زولمانه‌ی که‌ له‌لایه‌ن هه‌ندی‌ک به‌رپرسه‌وه له‌ژیر رکیفی یاسای شو‌رش و ئه‌قلیه‌تی توند‌په‌وانه‌ی شاخه‌وه‌ پووبه‌رووی هه‌ندی‌ک له‌ تیکۆشه‌ری قاره‌مانی بی‌تاوان ده‌کران، هه‌ندی‌ک له‌و چیرۆکانه‌ بگێرمه‌وه. ئه‌و چیرۆکانه‌ی پیشمه‌رگه‌یان دووچاری شکست ده‌کرد و به‌ره‌و هه‌لدیریان ده‌بردن، هه‌ندی‌ک له‌ میژووی ئه‌و خه‌باتگێرانه‌ له‌م په‌رتووکه‌دا بو‌ نه‌وه‌ی نو‌ی به‌ راست و دروستی، به‌بی‌ به‌رژه‌وه‌ندی‌ی حیزبی و به‌رژه‌وه‌ندی‌ی تاکه‌که‌سی بخه‌مه‌ به‌ر دیدی خو‌ینه‌ر...

کاتی‌ک که‌سی‌ک بیه‌و‌یت باس له‌ یاده‌وه‌ری و میژووی شو‌رش و جو‌ری دروستبوونی شو‌رش بکات، ده‌بی‌ت خودی ئه‌و که‌سایه‌تییه‌ به‌شداری نی‌و ئه‌و شو‌رش و چیرۆک و به‌سه‌ره‌ات و قوربانیا‌نه‌ بی‌ت که‌ له‌ نزیکه‌وه‌ ئاگادار بوون، یاخود خودی خو‌ی به‌شیکی گرنگی میژووی ئه‌و خه‌باته‌ بو‌بی‌ت. گه‌ر واش نه‌بی‌ت، نووسینه‌وه‌یان هه‌میشه‌ زیندو‌و نابی‌ت و ناچیته‌ قالبی گێرانه‌وه‌ی میژووی خه‌باتگێرانه‌ و سه‌روه‌ری شه‌هیدان و نه‌به‌ردییه‌کانی هاوسه‌نگه‌رانمان. ئه‌گه‌رچی ره‌نگه‌ به‌ یاسای حیزب و داوای تاکه‌که‌س میژوو بنووسریته‌وه و پاداشت و خه‌لات بکری‌ت، به‌لام ئه‌وه‌ش ده‌بی‌ت کارێ چه‌واشه‌کاری بو‌ ده‌رخستن و هه‌لمالی‌نی راستییه‌کان و بو‌ نه‌وه‌ی نو‌ی و خراپ تیگه‌یشتنیا‌ن. ده‌مه‌و‌یت ئه‌وه‌ش بلێم، ئه‌گه‌رچی به‌ هۆی درکاندنی هه‌له‌ و که‌موکو‌ری و تاوان

و تەنەت كېشە و مەلەنەكان و ئەو گەفتانەى بە ياساى شاخ دەسەپپەنران؛ ماندووم بگەن، بەلام هېشتا ناگاتە يەك تالە مووى سەرى تىكۆشەرىك كە پۆژگارەك بووە ژيان و حەز و ئارەزووەكانى بۆ مېللەتەكەى وەلا خستووە و ناخۆشترەن پۆژگارەى ژيانى لە چىكاندا بەسەر بردووە.

دەمەوېت ئەوەش بېلېم هەندېك بابەت و نووسراوم بلاو بوونەتەو، لېرەدا دووبارە بە سەرنج و تېببىيەو نووسىومەتەو. هەروەها داواى لېبورەن لە تەواوى هاوسەنگەران و رېكخستە نەببىيەكانى ناوشار و ئەو بەرپزانەش دەكەم كە ناويانم لەياد نەماوە و ناويانم نەهېناوە. بەئومېدەم تەوانبېتەم خەزمەتەكى بچووكى تەواوى خەلكى كوردستانم كەردبېت، لە رېگەى نووسىنەوەى ئەم باسە كورتهى ئەو مېژووەى خۆم بەشېك بووم لې. بەئەمانەتەوە راستىي پووداوەكانم خستوتە سەر پەرهى كاغەز، وەك ئەركىكى ئەخلاقى و بەرپرسىيارىتېببەكى خۆم، وەك پېشمەرگەيەكى خاك و خەلكى كوردستان بەرامبەر نەوەكانى داهاوتوومان ئەم مېژووە بنووسمەو، ئومېد دەكەم زامى برىنەكانم نەكولاندىبېتەو، بەلكوو لە رېگەى دەرختەنى حەقىقەتەكانەو؛ هۆكارەك بىم بۆ سارپېژكەردنى ئەو زامانە.

چۆن ئىسلام كەعبەى بەلاو پېرۆزە،

مەنىش ئاوا ئەو خېزانەم لا پېرۆزە

لە سەرەتادا وەكوو هەستى پېرۆزى نەتەوايەتى، دواتر ئەو ستەمە بەرجەستانەى دەرەق بە رۆلەكانى گەلەكەمان دەكران لەلايەن دوژمانى مېللەتەكەمانەو، كە خۆشەوېستترەن و پېرۆزترەن كەسى نەزىكى «باوكم»ى دووچارى برسېتى و هەژارى و زىندانى و بەراكەندەيى كەردبوو، يەككە لە نموونە زۆر و زەوەندەكان، لە هەمان كاتىشدا وىناى ئەو پېشمەرگە قارەمانانەى بە نوېژى نيوەپۆ و بەبەر چاوى خەلكەو لە سەنتەرى شارى سلېمانى (بەردەركى سەرا)دا گوللەباران كران.

ئەمانە ھەموویان تابلۆیەکی رەنگاوپرەنگی پر لە قینی شوپشگێریی لە ناخدا پرواند، سەرباری ئەوانەش بێبەشکردن و دووریم لە نازی باوکایەتی، یاخیبوونی کردە ھەوینی بەرەنگاربوونەو ھەم لە ھەمبەر ئەو دۆخە نامرۆییە دۆژمن بەسەرماندا سەپاندبووی. بێگومان ئەمە رەنگی دابوو ھەو بەسەر ھەموو تاکیکی مەردی کورددا، ھەموو ئەوانە قایل نەبوون سەر بۆ دۆژمن شوپش بکەن. بۆیە دەکریت بڵیین ئەمە وینای ژيانی گەلێکی ستەمدیدە، کە لەسەر دەستی نەتەوێ ستەمکاری بالادەستەو نەخشینراو. خانەوادەکە ئیمەش وەکوو زۆریک لە خانەوادە پقئەستوور و شوپشگێرەکانی دیکە و بە ھۆی شوپشگێری ئەندامانی خیزانە کەمانەو، بە ژيانیکی پر مەینەتی گوزەرمان دەکرد. ھەژاری و برسیتی برستی لێ بریبووین و ئیمە ی منالی پەپوولە ئاسا خەونمان بەو بەھەشتەو دەبینی کە باو باپیرانمان قسەیان لەسەر دەکرد، ناچار بووین شان بەدینە بەر کارکردن بۆ پەیدا کردنی بژیوی. مەتیک نییە بە گەلە کەمی بفرۆشمەو، بەلکوو بە ئەرکیکی سەرشانی خۆمی دەزانم باسی لێو بەکەم کە ھەموو ئەو نەھامەتییانە بەسەر خیزانە کەماندا ھاتبوو، لە سۆنگە پەتکردنەو سەردانەواندن و دیلیتی و یەخسیریەو سەرچاوەی گرتبوو. بۆیە ھەر لە تەمەنی میردمنالیەو ھیشتا بەتەواوی تام و چیژی ژيانی ھەرزەکاریم نەچەشتبوو، بەبێ ئینتیمای بۆ ھیچ ئایدۆلۆژیایەک و تەنھا پۆچی کوردایەتی ھاندەر و پالئەری سەرەکیم بوون کە وای لێ کردم وەکوو چە کداریک بەرامبەر بە زولم و زۆرداری، بیر لەو بەکەمەو دیلی و ژێردەستی لە ئوغری ئازادی و سەربەستیدا بنیم و غەمی میللەتە کەم بەکەمە کە شکۆل و ملی رینگە پر ھەورازی خەباتی سەخت بگرمە بەر. بیسەر وشوینبوونی سەربازی ونی «زاکیرەم»؛ کاکە «حسین» ی برام، ئەو کورپە قارەمانە کە رۆشت گۆل دەسکەنە بکات و لە قژی کچانی نیشتمانە کەمی بدات و نەھیلێت چیتەر قژی کچانمان دەسکەنە بکریت بە دەستی فاشییەکان، رۆیشت و نەگەراییەو، لە چاوەروانی ئەوی بێ گۆر و بێ کەس و بێ ناو نیشان

که کەس تا ئیستەش نازانیت ئاخۆ لە گەشتە بیسنوور و دوورمەوداکەیدا
 چیی بەسەر هات، کە هەرگیزاوهەرگیز چاوم پێ نەکەوتەوه و نەگەراییەوه!
 ئەو لاوه خوینگەرم و قارەمانەیی کە کەس نازانیت لە دارستانیکدا یاخود
 لە چیاپەکی بەرزدا گورگ خواردی، یان بوو بە نیچیری کەلبەیی بەعسییە
 لە گورگ درندهکان؟ تاکوو ئیستەش کە چل سال لە خەیاڵداندا من بە
 ئازاری چارەنووسی هاوڕێم کاکە حسینەوه، فرمیسک و هەناسەیی سارد و
 حەسەرت بەرەمییەتی، لە کاتی ئەم نووسینەشدا خەریکە گریانیک نەبڕاوه
 وەکوو کانپییەکی سەرشییت بە چاوهکاندا فرمیسکی بیئامان تیااندا سەر
 دەکات و چاوم خوینین دەکات. چی مەینەتییه کە منالیک خۆشەوێستیکی
 بیسەرۆشوی بکریت و لە سۆز و ئەوینی دایکەوه، ناچاری بکەن بێر لەوه
 بکاتەوه باوهشی گەرمی دایکی توور بەدات و باوهش بە چەکدا بکات؟ جوانیی
 منالی فری بەدات و لەگەڵ ناسۆرییهکانی ژیااندا دەستلەملان بیت؟ سینەیی
 پەنگخواردووی پر لە جوانیی منالیم، وا ئیستا پر بووه لە قین و تۆلە لە
 ستەمکاران! ئیستاش ئەو ساتەوهختانە وەکوو چەقۆیەکی تیز قەتماغەیی
 یادەوهرییهکانم هەلەدەدەنەوه و رِقنەستوور و تۆلەستینترم دەکات، وەکوو
 فیلمیک کە مەینەتییهکانی ژیان دەرھینەریهتی و کاکە حسینیشم پالەوانیەتی،
 خۆشم دەبمە گەریدەیهکی ماندوونەناس بەدوای «حەقیقەتدا» کە هیچ
 مەروڤی سەرگۆی ئەم زەمینە پەیی پێ نەبات. هاوڕێ خۆشەوێستەکەم؛
 حسین گیان، چیت بەسەر هات؟ پێدەشتەکانی کۆیه و هەولێر جیژووانت
 بوون، بالای زرافت وەکوو دارچنار بو گۆکۆی حاجی قادر دەچەماندەوه
 و کەرنوشت بو شیعر و ئەدەبیات و غەزەلی کوردایەتی دەبرد. ئەگەر
 هاتیەوه، بە دەنگە هیمنە لەسەر خۆکەت بەئەسپایی بچپێنە و منیش دیمەوه
 لە حزوورتا دەبمە گوندییەکی بیئارام و بیئوقرە، جاریکی تریش وانەیی
 سەر بەرزیت لیۆه فیر دەبم... دژوارییهکان و سەختیی ژیان، رەنجی بازی
 بیبەرست و بیئاقەتی کریکاریم، سەرنگونی دۆست و «ئەحبابم»، تەسلیمی
 پیلووی چاوه ماندووهکانی دایکم، بیبەشبوونم لە خویندن و گیرفانی بی

پاره و هه‌ژاری، ئەو دیوه‌زمه‌یه ببوووه خانه‌خوێ و ئیمه‌ش ئیشکگرانی
 ئەو بووین. یاسا‌گکردنی کوردبوون و له‌به‌رکردنی جل‌به‌رگی نه‌ته‌وايه‌تی
 و به‌زمانی دایک قسه‌کردن و سووتما‌ککردنی کوردستان، ناچاریان کردم
 چیت‌به‌رگه‌ی نه‌گرم و هه‌نگاوه‌کانم به‌به‌رزه‌رپیی تونیلی مه‌رگدا گری بدهم
 و به‌ره‌و ئاسۆی دژوار مل بنییم و چاره‌نووسیکی نادیری له‌گه‌لدا ئاویت‌ه
 بکه‌م و بېم به‌پیشمه‌رگه. وا ده‌زانم ئیستایه و تا ئیسته‌ش وه‌کوو خۆی
 له‌به‌ر چاومدایه که له‌گه‌ل حسینی له‌خۆم گه‌وره‌تر، هۆشیارتر، فامیده‌تر و
 کۆلنه‌ده‌تر دواتریش بریارمان دا. پیکه‌وه بریارمان دا ئیتر شه‌ق له‌ژیانی
 ترسنۆکانه بدهین، چیت‌یه‌خسیری قبوول نه‌که‌ین، ژیا‌نی خۆمان له‌پیناوی
 نه‌ته‌وه‌که‌ماندا له‌گه‌رو بپننن، هه‌ردوو‌کمان له‌مه‌یدانی سه‌ر پرده‌که‌ی
 سلیمانی کریکاراندا یه‌کترمان ناسی و به‌یه‌کتر ئاشنابووین، هه‌ردوو‌کمان
 عه‌ودالی دوا‌ی هیزی بازوومان بووین، هه‌ردوو‌کمان بیرکردنه‌وه‌مان لیک
 نزیک و چوونیه‌ک بوو، هه‌ردوو‌کمان نه‌ته‌وه و نیشتمان په‌روه‌ر بووین،
 بۆیه دوا بریارمان دا پیکه‌وه ببین به‌پیشمه‌رگه‌یه‌کی دلسۆز و به‌ئه‌مه‌ک
 بۆ گه‌ل و نیشتمان، تاوه‌کوو خه‌ونی شو‌ر‌ش‌گێ‌رانه‌مان له‌نه‌مانی سته‌م و
 چه‌وساندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی و چینایه‌تی به‌پنینه‌دی. حسینی برا‌گه‌وره‌ئاسام
 کاتیک باسی شو‌رش و زیندان و ده‌ست‌دریژییه‌کانی به‌عسم بۆ ده‌گێ‌رایه‌وه،
 ورد ورد گوئی خۆی هه‌لده‌خست و به‌سه‌رنجه‌وه ده‌یروانییه‌ رووخسارم
 و هه‌موو ئەو وشه‌ و رستانه‌ی له‌زارم ده‌هاتنه‌ ده‌ر، ئەو به‌هسته‌وه
 گوئیستیان ده‌بوو و هه‌ندیک جار قورگی پر گریان ده‌بوو. منیش ئەوم
 ده‌خسته‌ ژیر پرسیاره‌وه، به‌لام وه‌لامم ده‌ست‌گیر نه‌ده‌بوو، دیار بوو لیوانلیو
 بوو له‌رقی چیانیه‌تی و داخه‌دل بوو به‌رامبه‌ر به‌سته‌می ئاغا و ده‌ره‌به‌گ،
 ئەوه‌ش وای لێ کردبوو زیدی خۆی جی هیشته‌بوو و له‌شاری سلیمانی‌دا
 گیرسابوووه و به‌کوله‌مه‌رگی ژیا‌نی غوربه‌ت و دوور له‌که‌سوکاری
 هه‌لبژاردبوو. ئەو جگه‌ له‌گوئیگرتن، هیچ نه‌پنیه‌کی خۆی نه‌ده‌درکاند و هیچ
 رازیکی خۆی بۆ باس نه‌ده‌کردم، ته‌نانه‌ت نه‌مه‌دزانی له‌کوێ شه‌وگار به‌سه‌ر

دەبات، چونکه مەیدانی کرێکاران شوینی ئیمە و بەیەکشادبوونەووەمان بوو. هەتا جارێکیان بەدزییەووە و بێ ئەوێ پێی بزانیته؛ بەدوای کەوتم، لە دواییدا بۆم روون بوووەووە و پێم زانی هۆتیلیکی لاکەوتەئێ پەپووتی کردووەتە نیشتمانی تاکەکەسی خۆی. من و حسین وەک دوو رێبۆری پەراگەندە بەدوای حەقیقەت و بەرەنگاربوونەووە، بێ چارەنۆس رێگای هاتونەهاتمان بە هەنگاوە پڕ مەترسییەکانمانەووە گری دا و بە هەورازی روووە ئاسۆ هەلزانین، چووین شەرەفی نازناوی پێشمەرگە بە بالایی خۆماندا بپەین. سەرەدەمانیک بوو جەستەئێ نەتەووەکەم خوینی لێ دەچۆرا، خالە شەهاب و هاوڕێکانی لەسێدارە درابوون، لە هەکاری براکان پشتی یەکتریان شکاند و خوینی خۆیان دەمژێ، گوندنشینانی سنوورە دەستکردەکان پەرتەوازە کرابوون... خوینەرژانیک بوو پڕواپڕ لە نەهامەتی، سێخان لە کارەساتی لیوانلیو لە مەرگ و قاتوقری، من وەک زەرپنەقووتەئێ بێ پەر و بالی تازە لە هێلکە چەکەرەکردوودا بووم، سەرم لە سیاسەت و کاری رێکخستن دەرنەدەکرد، سەرەرای پێشمەرگایەتی و ژیانی پڕ لە کەند و سەختی چەکاری بەرامبەر بە درندەترین رژیمی سەردەم. لە رێگەئێ چەند کەسێکی هاوڕێی قوتابخانە و سەردەمی منالیمەووە، شوین و ناویشانی کەسێکیان پێ دام لە پینجۆین بە ناوی «عومەر». پاش گەیشتمان بۆ پینجۆین، خۆمان پێ ناساند. ئەو هاوڕێیانەم کە لە کاتی منالیدا لە قوتابخانەدا لەگەڵدا بوون و پیکەووە بووین: کاک فوئاد ناسراو بە «هەلگورد»، مۆفەق ناسراو بە «ئارام»، خەباتی شیخ جەنابی برازای شەهید خالە شەهاب؛ ئەندامی دەستەئێ دامەزرینەری کۆمەلەئێ رەنجدەرانی کوردستان، هاوڕێی یەک بووین، کە زۆر بە کاتی دوای قوتابخانەمان لە کۆلان و بەر دەرگای مالی خەباتی شیخ جەناب بەسەر دەبرد. مۆفەق کە زۆر بڕوا و متمانەم پێی بوو، رینیشاندەرم بوو بۆ گەیشتن بە کەسێکی متمانەپینکراو لە پینجۆین، لەو کاتەشدا برا گەورەکەئێ بە ناوی فایەق لەسەر پەيوەندیکردنیەووە بە رێکخستەکانی کۆمەلەئێ رەنجدرانی کوردستانەووە، لە «دائیرەئێ ئەمن»ی

سليمانی زیندان کرابوو، به هه‌مان شیوه برایه‌کی عومهری پینیشاندهرمان بو ناو هیزی پیشمه‌رگه، له‌گه‌ل فایه‌قدا له زیندانا پیکه‌وه بوون، هه‌ر ئه‌وه‌ش ببوو هۆکاری ئه‌وه‌ی ئیمه‌ش برّوا و متمان‌ه‌ی ته‌واومان به عومهر هه‌بیت و تاکوو ئه‌وه‌ی له ریگه‌ی ئه‌وه‌وه هاوکاری بکریین و بگه‌ینه ناو سنووری هیزی پیشمه‌رگه‌وه که له‌و کاته‌دا بینینی پیشمه‌رگه و شوینی دیاریکراویان زه‌حمه‌ت بوو.

چوونی من و کاک حسینی هاوپییم بو پینجویین، جگه له‌وه‌ی هه‌له‌یه‌کی زور گه‌وره بوو، له هه‌مان کاتیشدا سامناک و مه‌ترسیداریش بوو. له سالی ۱۹۷۹دا له ته‌مه‌نی (۱۸) سالی‌دا درکم به زور شت نه‌ده‌کرد، مروق له‌و ته‌مه‌نه‌دا له‌و برّوایه‌دام به‌ئاسته‌م بتوانیت چاکه و خراپه‌ی خوی لیک جیا بکاته‌وه. له‌گه‌ل کاکه حسینی هاوپییدا، بی سلکردنه‌وه و بی گویدانه مه‌رگ، له سلیمانیه‌وه باروبنه‌ی قینی شوپشگێرانه‌مان پیچایه‌وه و هه‌ردوو کمان به‌ره‌و پینجویین به‌ری که‌وتین و له‌ویش خومان گه‌یانه‌که‌سی ده‌ست‌نیشانکراو که برایه‌کی له‌ژیر چنگی به‌عسییه‌کاندا له زیندانا بوو ئه‌ویش عومهر بوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی سلاو و ریزی ئارامی هاوپییمان پی گه‌یاند و داواکاری خۆشمان بو چاوساگیکردنمان بو ناو هیزی پیشمه‌رگه پی راگه‌یاند. له راستیدا زور ریزی لی گرتین و پیی راگه‌یاندین بیگومان هاوکاریتان ده‌که‌م و هه‌ر چی داواکاری تراتان هه‌یه، بۆتان جیبه‌جی ده‌که‌م. فه‌رمووی لی کردین و به‌ده‌م بیرکردنه‌وه‌وه بردینی له چایخانه‌یه‌کی بچوو‌کدا داینیشاندین و دوا‌ی ئه‌وه‌ی دوو چای بو بانگ کردین و پیی راگه‌یاندین و وتی: «ئیه‌و مان‌دوون و لی‌رده‌دا پشوو‌یه‌ک بدن، منیش هه‌ندیک کاری تایبه‌تیم هه‌یه و ده‌چمه ماله‌وه و خیزانه‌که‌م ئاگادار ده‌که‌مه‌وه، بو ئه‌وه‌ی خواردن و پید‌اویستیمان بو ئاماده بکات. له‌م چایخانه‌دا بو نیوکاتر می‌ر دانیشن و پشوو بدن و مه‌چن به‌هیچ لایه‌کدا، تا وه‌کوو ده‌گه‌ریمه‌وه بو لاتان.» کاتیک عومهر قسه‌کانی ته‌واو کرد و پوشت و به‌جی هیشتین و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌به‌ر چاو ون بوو، خاوه‌ن چایخانه‌که له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گوئی بو قسه‌کانمان هه‌ل‌خستبوو، ئاگای

له ته‌واوی پلان و به‌رنامه‌ی ئیمه و عومەر بوو، به‌په‌شو‌کاوییه‌وه‌ه‌واوی لئ کردین وتی: «نه‌گبه‌تینه، هه‌ستن زوو خۆتان ده‌رباز بکه‌ن، ئه‌و عومه‌ره به‌کریگی‌راوی به‌عه‌سه!» ئیمه له راستیدا نه‌مانزانیبوو که عومه‌ر به‌ته‌واوی پیچه‌وانه‌ی ره‌فتار و باوه‌ر و کرداری برا قاره‌مانه‌که‌یه‌تی که له‌ژیر چنگی پژیمی به‌عه‌سدا له‌ زیندانی ئه‌منی سلیمانیدا له‌ژیر ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌دا بوو. قسه‌کانی خاوه‌ن چایخانه‌که‌ شیرزه‌ی کردین و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا من خه‌لکی شاری سلیمانی بووم و کاکه‌ حسینی هاو‌پیشم خه‌لکی کۆیه‌ بوو، هه‌ردوو‌کمان نه‌شاره‌زا بووین، چونکه‌ بۆ یه‌که‌م جارمان بوو پینج‌وین ببینین و نه‌شمانده‌زانی روو له‌ کوی بکه‌ین و به‌تایبه‌تی له‌و سه‌رده‌مه‌شدا پینج‌وین به‌ شیوه‌ی ئیسته‌ زۆر گه‌وره‌ نه‌بوو، له‌ که‌مترین کاتدا ئاشکرا ده‌بوویت، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌مان پئ کرا به‌په‌له‌ له‌ چایخانه‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وین و به‌هه‌له‌ داوان خۆمان دوور خسته‌وه‌. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ده‌بوایه‌ ئیمه‌ی بیته‌زمون هه‌ستمان پئ بکردایه‌، به‌لام ئه‌و هیچ ترس و سه‌له‌مینه‌وه‌یه‌کی تیدا به‌دی نه‌ده‌کرا و راسته‌وخۆ له‌گه‌ل داواکاری و قسه‌کانی ئیمه‌دا هاو‌را بوو، به‌لام سه‌رنجی بچووکی من ئه‌وه‌ بوو کاتیک قسه‌مان بۆ ده‌کرد و باسی سنووری هیزی پیشمه‌رگه‌مان ده‌کرد، دیار بوو ئه‌و خه‌یالی به‌ لایه‌کی تردا ده‌رۆشت. یه‌کیینا و بیوچان، به‌ رۆشتنی نیمچه‌راکردنیکه‌وه‌، به‌ هه‌نگاوی په‌له‌ی بیپسانه‌وه‌، ته‌پوتۆز له‌ بنی پیلاوه‌کانماندا بلند ده‌بووه‌وه‌، جار‌جاره‌ش نه‌رمه‌راکردن، ته‌نگه‌نه‌فه‌سی ده‌کردین. ترس و ده‌راوکیتمان به‌ قوناغی یه‌که‌می غه‌در و خیانه‌ت له‌ عومه‌ره‌وه‌ ده‌ستی پئ کرد، ره‌نگ هه‌لبزرکاو و گه‌روو وشک و بی ئاو، ئاره‌قه‌ له‌ سه‌رتاپای جه‌سته‌ماندا داده‌چۆرا، خۆشمان نه‌مانده‌زانی چی ئاراسته‌یه‌کمان گرتوو و به‌ره‌و کوی مل ده‌نین! تا نزیکي خۆرئاوابوون، روو له‌ باشووری پینج‌وین هیلاک و ماندوو شو‌ر بووینه‌وه‌، له‌ داوییدا بیستمانه‌وه‌ قوتابخانه‌ و مزگه‌وت و شه‌قام و کۆلانه‌کانی پینج‌وین پر ببوون له‌ چه‌کدارانی پژییم و زۆر شوین به‌دوای ئیمه‌دا گه‌را‌بوون. جیگه‌ی ئاماژه‌یه‌ که ئارامی هاو‌پیم له‌ په‌یوه‌ندیکردنی عومه‌ر به‌ پژیمی به‌عه‌سه‌وه‌ بیئاگا

بوو. بهرېكهوت له كۆلانىكدا تووشى ئافره تىك هاتين، كه له بهر دهم ماله كهى
 خوياندا له چاوه پروانىي هاوسه ره كهيدا دانىشتبوو، پاش ئه وهى سلاومان لى
 كرد و پيمان وت: «ئيمه خه لكى شارى سلیمانين و ليره ش كهس نانسین
 و هيچ شويينكيش شك نابهين و ئوتومبيليش نه ماوه تاوه كوو بگه پرينه وه
 بو سلیمانی، گهر نه بيته ئهرك و ماندوو بوون، هر چونيك بيت هاوكاريمان
 بكهيت!» له راستيدا بو ميژوو ده ليم، ئه و ئافره ته شيره ژنى تهنگانه و
 مهرد و مهستور و مروقدوست بوو، راسته وخو فهرمووى لى كردين و
 بهره و ناو خانوه خنجيلانه بچكوله كهى پيشمان كهوت. له دواى نيوكاتر ميژ
 هاوسه ره كه شى هاته وه و ههركه چاوى به ئيمه كهوت، به شاگه شكه ييه وه
 وتى: «ئهرى ئافره ت ئه مانه خويان!» له گه ل واى وت، من به جاريك ئه ژنوم
 شل بوو و له دلى خومدا وتم: «له دهمى گورگ بهر بووين و كه وتينه قورگى
 شيره وه. ئه ميس له عومهرى سيخورى به عس خراپتر ده رچوو!» خاوه ن
 ماله كه دواى تيرامانينكى ورد و درشت ليمان، پرووى دهمى له من كرد
 و به سه ربادانه وه وتى: «كورم، ئه وه چيتان قه وماندووه؟ خو سى به شى
 پينجوييتان لى ته نراوه! ته واوى كووچه و كۆلانه كانى شار له لايه ن چه كدارانى
 پريمه وه كوترو ل كراوه، گوايه دوو پيشمه رگه به چهك و تفاقه وه له ناو
 پينجوييتا ده سوورپينه وه و منه ي ئه وه ده كه ن زه بريك بوه شينن! هه موو
 داموده زگاكانى به عس كه وتوونه ته «ئينزاره وه!» به رووخساريكى نائوميد
 و چاو به به زه ييه وه، بى چاو نووقاندين پيى راگه ياندين: «كوره كانم، ئاخ
 چون به پوزى رووناك له ناو جه رگه ي شاردا چالاكيب پيشمه رگه ده كر يت؟»
 له راستيدا جگه له وهى من نه مده زانى چهك چون به كار ديت، نه شمه زانى
 چالاكى ماناى چيبه، بويه له وه لامدا وتم: «خاله گيان، بروا بكه ئيمه ليره
 كهس نانسین و بگره شاره زاي ناو پينجويين نين و ئه مه ش يه كه م جارمانه
 ريمان بكه ويته ئيره، هر چه نده كاريكى قورسه بو جه نابتان، به لكوو هر
 چونيك بيت يارمه تيمان بدهيت و به چى جوريك بيت رزگارمان بكهيت
 و بمانگه يه نيته سنوورى ناو هيزى پيشمه رگه!» ئه و پياوه مروقدوست و

کوردپەرۆر بوو، هه‌مان هه‌لۆیستی مه‌ردانه‌ی هاوسه‌ره‌که‌ی، به‌بێ ترس و زۆر قاره‌مانانه‌ دلی داینه‌وه و به‌لینی چاوساغیی پی داین و وتی: «بیخه‌م بن له‌وه‌ی ریگاتان پیشان ده‌ده‌م!» به‌ده‌م گه‌توگۆوه پی راگه‌یاندین که سه‌رکه‌وتوو نابین، به‌لام به‌ ویزدانی مه‌ردایه‌تییه‌وه به‌هانامانه‌وه هات و به‌دلفراوانییه‌وه خیزانه‌که‌شی ئاگادار کرده‌وه به‌وه‌ی که خواردنمان بۆ ریگا بۆ ئاماده‌ بکات له‌گه‌ل خۆماندا بیبه‌ین، نه‌با له‌ ریگادا ماندوو بین و برسیمان بیت. دوا‌ی پشوویه‌کی باش له‌و ماله‌دا، مالئاواییمان لی کردن و پیاوه‌که‌ش ویزدانی ئاسوده‌ نه‌بوو هه‌ر ئاوا به‌ئاسانی ده‌ستبه‌رداری دوو گه‌نجی نه‌شاره‌زا و بیچاره‌نوووس بیت، خوشی هاوشانی ئیمه‌ که‌وته پڕی و نزیکه‌ی دوو کیلومه‌تریک له‌ ده‌ره‌وه‌ی پینجۆینی دوور خستینه‌وه و پاشان به‌وردی چۆنیه‌تی ریگابانه‌که‌ و ئامۆژگاریی خۆی پی راگه‌یاندین و وتی: «له‌ ریگه‌دا ئه‌ملا و ئه‌ولا مه‌که‌ن و چۆنم بۆ ده‌ستنیشان کردوون، به‌و شیوه‌یه‌ برۆن. گه‌ر هه‌له‌ش بکه‌ن، ئه‌وا ده‌که‌ونه‌ ناو بۆسه‌ی (ره‌بایه‌ی) دوژمنه‌وه. ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ی بۆم کیشاون، دوا‌ی دوو کاتژمیر به‌پی ده‌گه‌نه‌ ئاوکی خور، به‌وریاییه‌وه له‌ ئاوه‌ خوره‌که‌ بدن و ده‌ستی یه‌کتر بگرن، تا ناوقه‌دتان ئاوه‌که‌ قووله‌. که‌ په‌رینه‌وه ئه‌وبه‌ر، دوو تا سی کاتژمیری تر ده‌گه‌نه‌ ناوچه‌ی ئازادکراوه‌کان و ئیتر مه‌ترسن، به‌سه‌لامه‌تی بگه‌نه‌ شوینی خۆتان.» به‌ نائومیدییه‌کی زۆره‌وه به‌جیی هیشتین. به‌داخه‌وه ئه‌گه‌رچی دوا‌ی راپه‌رینی سه‌رتاسه‌ریی ئازادبوونی ته‌واوی کوردستان، چه‌ند جاریکیش ته‌نها بۆ به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی خاوه‌ن ئه‌م ماله‌ دلسۆز و مرو‌قدۆسته سه‌ردانی ئه‌و شوینه‌م کردوو له‌ پینجۆین، ته‌نها میژوویه‌کی بچوکی ئه‌و ماله‌شم بۆ روون نه‌بووه‌وه، ئاخۆ بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ هه‌ردووکیان مالئاواییان له‌ ژیان کرد؟ یان به‌ هۆی دلسۆزی و کوردپه‌روه‌ریی خۆیانه‌وه راده‌ستی زیندانه‌کان کراون و بیسه‌روشوین کراون؟ بۆیه‌ هه‌میشه‌ ده‌لیم چۆن ئیسلام که‌عبه‌ی به‌لاوه‌ پیرۆزه، منیش به‌و شیوه‌یه‌ ئه‌و ماله‌م له‌لا پیرۆزه...

ههنگاونان به رهو ئاسۆ

خانه خویی به ویژدان، جوامیرانه لیمان جودا بووه وه و خاوهن مال گه رایه وه، ئیمه ش ملی ریگمان گرته بهر. نهرمه بایه کی سارد و شنه ی گه لای و چریکه ی ناوناوه ی بالنده و تهقه ی تاکوته رای سه ربازه زاره تره کچوه کانی ناو ره بایه کان و خشه ی شهرواله کانمان و خیزه ی هه ناسه ی سییه کانمان، چپه چپی نیوان من و هاوریکه م (حسین) له بهر تروسکه ی جریوه ی ئه ستیره کاند؛ له ناو یه کتردا تیکه ل ده بوون. ئه ستیره کان چه شنه کچوله ی شه رمی هه رزه کار، به سه ر سه رمانه وه سه ره تا تکییان ده کرد، تیکه ل به یه ک بوو بوون، هه موو ئه مانه چه نده دژ به یه ک بوون، به لام وه ک سیمفونیا یه ک ده هاته بهر گویم. سیمفونیا ی مه رگ، مه رگ له پیناو گه ران به دوا ی هه قیقه ت و ره تکرده وه ی سته م و چه وسانه وه. له راستیدا مارشیک بوو، مارشی سه ربازی که پری بوو له ئاوازی مه رگه سات و خوین و مردن. ته په ی پیمان هه ر له ته پلی فه نا بوون ده چوو. شه ویکی ده یجوور بوو، وه کوو کورپه له توند ئیمه ی به باوه شی خو یه وه نووساندبوو. چون دایک کورپه که ی ده خه وینیت و لایلیه ی بو ده کات، به و شیوه یه لایلیه ی بو ده کردین و دلای ده داینه وه و پیی ده گوتین: «مه ترسن، شه و قه لای مه ردانه. هیممه ت بکه ن و هه نگاوه کانتان پیکه وه گری بده ن و وچان مه دهن، هاکا گه یشتنه مه زاری ئه و هه قیقه ته مردووه ی ئیوه پیتان وایه زیندووه!»

ئاوه ها هیدی هیدی ههنگاوه کانمان خاوه ده بوونه وه، برستمان لیبی برا و شل و شه که ت بووین، ئیمه گه شتی وا ترسناک و دووردریژمان نه بینیبوو، بویه به ناچار ی دوا ی ئه وه ی چه ندین فرسه خ دوور که وتبووینه وه، له په نا تاویریکی له سه ر گازه رای پشت خو مان دا به زه ویدا. جه سته مان شه لالی ئاره قه و هه ناسه ی مه رگمان تیکه ل به هه وای سارد بوو بوو. تاویک سهیری قوولایی ئاسمانمان ده کرد، خه ریک ده بوو خه و ده بیردینه وه،

راست بووینه ووه و پریاسکه که مان هینایه پیشه ووه و کردمانه ووه، ههندیک ته ماته و نان و هیلکه مان دهرهینا و له و دهمه دا به راوردی نیوان «عومه ری سیخور» و «عومه ری خانه خوئی» ی مروّقه ره وهر به ره و قوولایی خه یالیک بیسه روبن په لکیشیان کردم. به ناهیکی ساردی پر شوک و سه رسامی، خه یاله که م پچراند و له گهل «حسین» ی هاوړیمدا ده ستمان به ژمه ناوه ختی خواردنی ماندوویتی کرد. چیژی ئه و خواردنه و به هانای خاوه نه که ی، وره به خش بوون. له دواپیدا له بهر تیشکی ناموژگاریی خانه خوئیکه مان، به میشکی جه نجاله ووه به بی ئه ملا و ئه ولا کردن، ریک ئه و تووله رییه مان گرت. پاشان گه یشتینه چه میکی خور، چه میک ژیانمی گوری. له وی که وتینه بیرکردنه ووه بو ئه وهی کاریک بکه یین ئاوی چه مه که نه مانبات و بگه یینه ئه و بهر چه مه که. قسه کانی خانه خوئی دهستی هه ردوو کمانی پیکه ووه گری دا و هیواش هیواش قوله پییمان خسته ناو ئاوه که ووه و که وتینه هه ولی په ریینه ووه. له دلی خومدا زور دهرترسام و هانام بو هیژیکی نادیار دهربرد، تاوه کوو له م ئاوه دهر بازمان بکات. زحمه تی ئه و ساته وه خته له گیرانه ووه نایهت، دژوارترین و پر مه تر سیدارترین ساته کانی ژیانم بوو تا ئه و کاته ی له ئاوه که چووینه ئه و به ره ووه. به لام کاکه «حسین» ی هاوړیم له من گه وره تر و هیمن و له سه رخو و به سه بر و به ته حه مولتریش بوو. جار جار هه دنگی سه یروسه مه ره ده هاته بهر گویم و په رده ی گوئی کانی ده له رانده ووه، گوتم: «کاک حسین ئه و دهنگانه چین؟» و هلامی دایه ووه و وتی: «مه ترسه، گیانداری خشوک و چه قه ل و گورگن، بمانخون باشتره له وهی سیخوریک بازرگانی به خوینمانه ووه بکات!» شه رم نه کرد، ترسی خوم دهربری، چونکه له ته مه نمدا تراژیدیای وام نه بینیبوو. ئاخو منیکی میرد مندالی بیتاوان له کوئی و ئه م هه موو رووداوه سه یروسه مه ره له ناکاوه ی له ماوه ی چند کاتژمی ریکا به سه رمدا هات، له کوئی؟ قه دهره و هاتووه و به ویستی خوم به پیریه ووه چووم و ده بیته بهرگه ی بگرم. به دهم ریگه ووه هه زار و یه ک غم و خه یال به میشکما گوزه ریان دهر کرد، خه ریک بوو له په لوپوی ده خستم. نزیکه ی

كاتژميريك ريگابرينى پر له دلله راوکی، به خومان نه زانیوو که ته او له په بایه یه کی دوژمن نزیک که وتبووینه وه، به جوړیک گویمان له دمه ته قی نیوان سهر بازه کان بوو. خیرا دوور که وتینه وه له په بایه که، به لام ئه وان ناو به ناو فیشه کی گپاریان به و ناو هدا ده ته قاند، ئه مه ش زیاتر هانی ده داین ماندوویتی له بیر خومان به رینه وه. ئیمه له ترسی ئه وان و ئه وانیش له ترسی پوچی خویان، ئه وان به ته قه ی تفهنگ و ئیمه ش به ترپه ی دل و هه ناسه ی ساردمان...

ئه و شه وه ترسناک بوو، چو قه چو قی ددانی هاوړی نه خوش و له رزوتالیگرتووه که کم وهک دهنگی که مانچه ی سامناک ده هاته بهر گویم، وه لی خوړه ی ئاوی چه مه که هه موو شتیکی له بیر بر دینه وه. چه که که کم له باوه ش دهنه و دهمخسته وه شانم، دامده گرته خواره وه و ئاوړیکی ئه ملا و ئه ولای خوم ده دایه وه و ماچیکم ده کرد و دهمخسته وه باوه شم، وهک بلئی منی میردمندل، کوړپه له ی نوبه ره ی خوم ده لاوینمه وه، ئاوا قسه م له گه لیدا ده کرد. «تو بیرت نییه، هینشتا توم نه بوویت، پوژیکیان له دمه دهمی هه ره سی شوړشدا بوو، پیشمه رگه یه ک خوی راده ستی دوژمن کردبوو. له بهر ده رکی سهرادا و به بهر چاوی چه شامه تیکی زوره وه، به پیلاوه دپاوه لاستیکه کانیه وه، ئه فسه ریکی به عسی دا به زه ویدا و چووه سهر سهری و پاشان ته اوای پیاوانی پوژیم و سیخوړه کانی تی ئالان و زوریان لی دا، خوین له سهرتاپای جهسته یه وه ده چوړی... پوله، من بویه تو له ئامیزی خومدا ده لاوینمه وه، دمه ویت توله ی فرمیسی ئه و خوشک و دایکه ی پوله ی شه هیدانه م بو وهر بگریته وه. مه هیله جووتیاره کان په ز و باخیان بسووتیت، مه هیله ئافره تمان ئه تک و منالمان به توونی ئاگری شو فین زماندا بکریت. من توم له بیلبیله ی چاوم خو شتر ده ویت، چونکه تو ئاوات و ئامانجی به رزی پاشه پوژی ژیانمیت، دالده می و پشتوپه نامیت. تو دوا ئاواتمی و ئومیدی گه وره م پیته. گه لیک هه ولم دا نوبه ره که کم قه له م و کاغز بیت، به لام نه یان هیشت و له باریان برد. شوکر توم هه یته...» شلپ و هوړی له ناکاوی

چه‌مه‌که، زیره‌ی ئه‌م خه‌یاله بیسه‌روب‌نه‌می یه‌ک یه‌ک لیک ترازانده. من و کاکه‌ حسینی هاوری و برام، یه‌کسه‌ر توند خومان دا به زه‌ویدا و خومان پیوه‌ نووسانده. له‌پریکا زه‌لامیک به‌ سواری هیستره‌که‌یه‌وه‌ خوی کرد به‌مبهری ئاوه‌که‌دا، دوا‌ی ته‌واو لیورده‌بوونه‌وه‌ی، ئاهیگمان وه‌به‌ردا هاته‌وه‌ و دلنیا بووین له‌وه‌ی ئه‌م جاره‌ش سه‌لامه‌ت ده‌رده‌چین. هه‌رکه‌ سواره‌که‌ به‌ ئیستره‌که‌یه‌وه‌ په‌ریبه‌وه‌ و هاته‌ ئه‌مبهره‌وه‌، ئیمه‌ش زور به‌خیرایی و یه‌کسه‌ر له‌ به‌رده‌میا به‌رزه‌پی هه‌ستاینه‌ سه‌ر پی و هیستره‌که‌ش به‌ بار و خاوه‌نه‌که‌ی سه‌ریه‌وه‌ سه‌لمییه‌وه‌. کاتیگ کابرای قاچاچی به‌ دلنایی و سه‌رسامییه‌کی تیکه‌له‌وه‌ لیمان راما، چونکه‌ که‌ قسه‌شمان له‌گه‌لدا ده‌کرد، ئه‌و وه‌لامی نه‌ده‌دایه‌وه‌. له‌په‌ر ده‌رکه‌وتنی ئیمه‌ و هه‌ستانه‌ سه‌ریپی کتوپرمان، ترسانده‌بووی. به‌ شیوازیگ ترس دایگرتبوو، دوا‌ی چه‌ند خوله‌کیگ هاته‌وه‌ سه‌ر خوی و وه‌کوو ئه‌وه‌ی تازه‌به‌تازه‌ قسه‌کانی ئیمه‌ له‌ گویندا بزرنگیته‌وه‌. پاشان بوی بوون بووه‌وه‌ که‌ ئیمه‌ لیقه‌وماوین و له‌سه‌ر و لاخه‌که‌ی دابه‌زی و که‌وته‌ پرسیارلیکردنمان: «ئه‌وه‌ خیره‌، چی ده‌که‌ن لی‌ره‌؟ ئیوه‌ چی کاره‌ن و بۆچی گه‌یشتوونه‌ته‌ ئیره‌؟» ئیمه‌ش به‌سه‌ره‌اتی خومان به‌ ورد و درشتی و به‌خیرایی بۆ باس کرد، ئه‌ویش بی‌ یه‌ک و دوو ئاماده‌یی خوی بۆ هاوکاریکردنمان ده‌ربری. بیگومان وه‌لامه‌که‌ی ئه‌و به‌لای ئیمه‌وه‌ نامۆ نه‌بوو، که‌ داوا‌ی پاره‌ی لی‌ کردین له‌به‌رامبه‌ر په‌رینه‌وه‌ و رینماییکردنمان و وتی: «هه‌ریه‌که‌تان به‌ ده‌ دینار ده‌په‌رینمه‌وه‌. خو‌ئه‌گه‌ر بتانه‌و‌یت بتانگه‌یه‌نمه‌ ناو ئاوا‌یی، بۆ ئه‌وه‌ش یه‌کی پانزه‌ دینارتان لی‌ ده‌ستینم.» من ئه‌و کاته‌ سی و پینچ دینار و حسینی هاورییم چل دیناری پی بوو. ئیمه‌ش رازی بووین و یه‌ک یه‌ک به‌ سواری هیستره‌که‌ی په‌راندینه‌وه‌ و پنی وتین: «مه‌ترسن، دانیشن و پشوویه‌ک لی‌ره‌ بده‌ن، ئیره‌ ترسی نییه‌. من ده‌چمه‌ ئه‌و‌به‌ر و ده‌بیت بگه‌مه‌ لای هه‌ندیک باره‌لگر که‌ چاوه‌رینم، باره‌که‌یان راده‌ست ده‌که‌م و ده‌گه‌ریمه‌وه‌ لاتان و له‌گه‌ل خومدا ده‌تانبه‌م بۆ شوینی مه‌به‌ست.» موچرکه‌ی خوشی و شادی جه‌سته‌مانی داگرتبوو، هه‌ر چی ناخوشی و

ترس و دلەپراوکی و ماندوووبوونی ریگاو بان بەسەرماندا هاتبوو، هەموویمان لەبیر چوووە. لە شوینی خۆماندا راکشاین، پیلووی چاوەکانم قورس ببوون و لە زۆرانبازی خۆم و نیمچەخەودا بووم. هات و هاواری قاچاچییەکه رایچلەکاندم و خەوی لە چاوەکانم تۆراند و زۆر بەخیرایی وتی: «دەوی باوکم، با بەرێ بکەوین!» دواتر بە دەم قسە و باسەووە کەوتینە رێ، لە نیووی ریگەدا بووین قاچاچییەکه پێی وتین: «پانزە خولەکیکمان ماوە بگەینە جیگەیی خۆتان، پارەکەتان حازر بکەن!» ئیمەش پارەکەمان پێ دا، بەلام ئەو پانزە خولەکەیی ئەو باسی کرد، لە کاتژمێریک پتر تییەری کرد. ئەمە تەنها قسەیی ناراستگۆیانەیی ئەم نەبوو، بەلکوو هەموو قاچاچییەک لەم قسە ناراستگۆیانە دەکات، چونکە گەر وا نەبیت، بە قسەیی خۆیان، کاریان ناروات بەرێو. کاتیک نزیک ئاواپی بووینەو، سیمفۆنیای مەرگی رابردوومان بوو بە سیمفۆنیای ژیان و بووژانەو: هۆهۆی کاکێ شوان، قووقەیی کەلەشیر، باعەباع و دەنگ و زەنگۆلەیی رانەمەر و بز... بە ماندوویتی و شەکەتییەو، بە سەرتاپایی جەستەمان ئارەقەیی لێ دەچۆرایەو، بە پیناوی قوراوی دپاو و پێ ئاوساوەو، بە خۆشترین دیمەنی بەرەبەیانییەکی پڕ ئازادیمان سپارد و گەیشتینە ناو گوندی «خانمە شیخان».

هەلکیشانمان لە ئەستێڵ

هێندە بە تاسوقەو وە بووین بگهینه ناو هیزی پێشمەرگە، تەمەنمان دەکرد چرکە یەک پیشووختر پێیان شاد بین. بۆ یەکەم جاریش بە ئازایەتی خانەخوێکەمان لە گوندی «خانمە شیخان» و گوندی «بایەوی»، بە ئاواتی خۆمان گەشتین و لە حزووری پێشمەرگەدا وەستاین.

پێش ئەوەی لە نیۆ گوندەکاندا بە دیداری پێشمەرگە شاد بین، دوو رۆژ پێشتر کاتی ک قاجاچییهکە ئیمە ی هینایە گوندەکە و لە مائیکی زۆر بەرێز داینان و بە خاوەن مالهەکی راسپارد بەوەی شەویک جیمان بکاتەو، تاوەکوو بە دیداری هیزی پێشمەرگە شاد بین. لەو کاتەشدا رژی می شای ئێران رووخابوو، سالی ۱۹۷۹ بوو، خومەینی هیندە ی نەبردبوو حوکی ئێران بکات بە ناوی «جمهوری ئیسلامی ئێران»، هیزی پێشمەرگە ی رۆژەلاتی کوردستان لە شار و شارۆچکەکانی ئێراندا بارهگایان دانابوو، هاتوچۆیان دەکرد و سەرقالی کار و چالاکییهکانی خۆیان دەبوون و خۆیان بۆ ئازادی زیاتر ئامادە دەکرد. شەو داها ت و خاوەن مالهەکەمان لە کونجیکی ژوورەکاندا بۆ حەوانەو هەمان جیگە ی بۆ ئامادە کردین، سەرلەبە یانی هەموو پیکەو بۆ ژەمی نانی بە یانی لەسەر سفرە ی نانخواردن کۆ بووینەو. منیش بۆ یەکەم جارم بوو لەو جۆرە خواردن و کۆبوونەو گشتییه جوانە ی کوردەواریی نیۆ گوندەکان ببینم. هەر وەک پێشە ی هەمیشە یی زۆرینە ی خەلکی شار کە بە بیجامەو دەخهوتین و هەلدهستاین، بە هەمان شیوہ منی میردمندالی تەمەن حەقدە سالان بە بیجامەو لەسەر سفرەکە بۆ نانخواردنی بە یانی دانیشتبوو، کاکە «حسین» ی هاوریم بە زەر دەخەنە یەکەو ئیشارەتی بۆ کردم بەوە ی بچم شەروالەکەم لە پێ بکەم، بەلام من نەمدەزانی لە مەبەستی ئیشارەتەکە ی چیم پێ دەلێت! خاوەن مالهەکە کاتی ک منی بە بیجامەو بینی، وتی: «رۆلە، ئەو چییە لە پێتدایە، هەستە خۆت کۆ بکەرەو!» بەلام هیشتا منی ناحالی لێ تینەدەگەیشتم، هەتاوەکوو وای لێ هات خاوەن مال وتی:

«مالت خراو نه بیت، تو هاتوویت ببیته پیشمه رگه و کوردستان به بیجامه وه نازاد بکهیت!» منیش زور به خیرایی هه ستام و چووم شهرواله کهم له پیی کرد. دواى نانى به یانى، هه موو پیکه وه چووینه نیو گونده که و لویکی هه رزه کاری قژ بژی سمیل قه ترانی، جلوبه رگی خاکی له بهری چه ندین پیچ پشتین و ناوقه دی قه له و، جیا له له شولاره لاوازه که ی، هه ندیک شاجوری کلاشیکوف و نارنجوکی به خویه وه هه لواسیبوو، دیمه نیکی سهیری له لام دروست کردبوو، کاتیک تیم روانی و لئی ورد بوومه وه، ئەوم لی دهبوو به خوم و خه ونم به سیمایه وه ده بینی. له ناخه وه به تاسووقه وه بووم ئاخو منیش ده توانم لاسایی ئەو بکه مه وه؟ هه ناسه م هه لکیشا. هه موو ئەمانه وینه ی ئەو به رپرسه بزئوه یان له خه یالدا نندا کیشابوو خانه خوئکه مان ئامارهی پی دا و وتی: «ئه وه (جه مالی حه مه ی خواکه ره مه)». لئی نزیک بووینه وه و به دهنگی هیمن و دواى به خیر هاتنمان، پرسىاری به سهردا داباراندین: ناوتان چیه؟ خه لکی کوین؟ له کوئوه هاتوون و له بهر چی و بوچی هاتوونه ته ئیره؟ دهنگوباسی شار چیه؟ سلیمانی و کوئه چون یه کتان گرتووه و بوونه ته هاوری یه کتر؟ کی ده لیت به عس نه یناردوون تاوه کوو سیخوری و خیانه تمان لی بکه ن! سه بارهت به شاری سلیمانی و کوئه، وهک پیشتتر ئامارهم پی دا کاکه حسینى هاورییم خه لکی یه کیک له گونده کانی کوئه بوو، پاشان من کریکاریم ده کرد و له مهیدانی کریکاراندا و کارکردنه وه بووینه هاوری یه کتر. پاشان پرسىاری تری ئاراسته کردین و وتی: «به چی به لگه یهک برواتان پی بکه م؟» منیش سهیری حسینى هاورییم کرد و سه رگوزه شته ی هاتنمان و چونه تیی یه کترناسینی خوم و حسین و بهرپیکه وتنمان له شاری سلیمانییه وه و چونه تیی هه ولدان بو به گورگانخواردوو کردنمان له لایه ن «عومه ری سیخور» و دهربازبوونمان و دالدهدانی کابرای بویر و شهرفمه ندی خه لکی پینجوین و رینماییکردنمان و پاشان بینینی قاچاخچیه که له نیوه شه ودا و په رینه وه مان له رووباره ته نگ و به خور و ترسی مهرگ و دلله پاوکی و رینمایى شه ونخونیمان بو باس کرد. دیاره ئیمه به نه شاره زاییمان، به ساده یی و نیازپاکییه وه له

سهره تا وه هه تا گه یشتنمان به و ساته ی ئیمه له بهرده میدا وه ستابووین، ئەمانه م هه مووی به ورده کارییه وه بۆ گێرپایه وه، به لام ئەو به سه رهات و پروداوانه ی بۆم باس کرد، هیچ سه رنجی رانه کیشا. بۆ ئەوه ی باوه ر و متمانه مان پێ بکات، هیشتا هه ر سوور بوو له سه ر پرسیاره گوماناییه که ی خۆی. دووباره پێی راگه یاندین و پرسیاری لێ کردین: «کێ ده لیت ئیوه له لایه ن دوژمنه وه نه نیردراون؟» دیاره وه لامی پر به پیست و بر واپیکه رمان پێ نه بوو، من په یم به درۆ و سیاسه ت نه ده برد، بۆیه جگه له سویندخواردن بۆی، راستیی مه رامی دلمان و راستگویییمان، شتیکی ترم شک نه ده برد په نای بۆ به رم. ئەمه ش گومانه کانی جه مالی حه مه ی خواکه ره می له سه رمان نه ک نه ده ره وانه وه، به لکوو پرسیاری زیاتر و توندوتیژتری ده کرد. هه ر چه نه ده باسی پیشمه رگایه تی باوکم له شوێرش ی ئەیلوولدا به شانازییه وه بۆ گێرپایه وه، به لام ئەوه ش دادی نه ده داین و له گومانه که ی فریامان نه ده که وت. جه مالی حه مه ی خواکه ره م که به ره پرسی پیشمه رگه کان بوو، ئیمه ی به پشتگویی خستنه وه جی هیشت و گه نجیکی تر به تاقم و تفه نگ و چه ند مه خزهنیکی لاقه دیه وه، که ناوی «عه بدوللا سوور» بوو، پیده چوو ئەویش ئاستی به ره پرسیاریتی هه بوو بیت، ئیمه ی برده لای خۆی و راده ستی پیشمه رگه یه کی تری کردین و ئەویش به ره و خواری ئاواپی راپیچی کردین. ئیتر له وێوه دوخه که ته واو پیچه وانه ی بۆ چوونه کانی ئیمه سوورپایه وه به ده ورماندا و له بریی ریزگرتن له ئیمه، به جنیوی سووک و قسه ی بیتام؛ وره ی ئیمه ی هه لپاچی. له داویدا بووینه نیچیریکی سه رکویژ و به سه ته زمان، که ده نگمان به گوێی که سدا رانه ده گه یشت و ناله مان وێژدانی که سی نه ده بزواند. وێرای ئەوه ش، سه رنقومکردن و سه رده ره یتمانمان بۆ چه ند جارێک له ئەسته یلی ئاو و به قوناغه تفه نگ شه لوکو توکردنمان و جه ختکردنه وه له سه ر ئەوه ی گوایه ئیمه دارده ستی دوژمنین و بۆ زه بروه شاندن ئاراسته و هه نارده ی ناو هیزی پیشمه رگه کراوین، زیاتر ئیمه ی شپرزه کرد. پاشان پێی راگه یاندین به وه ی لای به ره پرسه که یان و لای هیچ پیشمه رگه یه ک و خه لکی ناو ئاواپی باسی هیچ لێ پیچینه وه و لیکۆلینه وه یان نه که یین و وتی:

«گەر باسی بکن و ببیستمه وه چیم لی کردوون، خراپترتان به رامبهر دهکهم...» له راستیدا ئیمهش هیندهی ئه و ئازارهی دهچووه دهروونمان، ساده و ساکارانه سویندی زیاترمان دهخوارد و نییه تپاکیی خۆمان بۆ دهبریی، به لام گوویی لی رانه دهگرتین و بروای پی نه ده کردین. له شانسی ئیمه دا فریاد ره سیک پهیدا بوو که خه لکی ئاواویه که بوو و چاوی به ئیمه که وتبوو، به دهنگی بلنده وه له پیشمه رگه که ی پرسی: «ئه وه خیره تو وا له دوو منداله به سته زمانه ده که یت؟» ئه ویش له وه لامدا وتی: «ئه مانه رژی می به عس نار دوونی بۆ کوشتنی ئیمه.» ئه و پیاوه تا بلئی که سیکی رهفتار جوان و میهره بان و به خشنده بوو، پاش ئه وهی رهفتاری توند رهوانه ی ئه و پیشمه رگه یه ی به رامبهر به ئیمه بینی، ناچار بوو بییت به «که فیلمان» و له میحنهت و درده سه رییه رزگارمان بکات. دیار بوو ئه و پیاوه دوست و باوه رپیکراوی شوړش و جه مالی حه مه ی خواکه ره م بوو، ئیتر نازانم ئه و رهفتاره دزیوه ی له به رامبهر ئیمه دا ئه نجام درا، به فه رمانی خودی جه مالی حه مه ی خواکه ره م بوو، یان ئه وی لی بیئاگا بوو! له دوای به خشین و داوی لی بردن و قه ناعه تپیکردنمان به وه ی ناچارن بۆ پاک راگرتنی ریزه کانیان، ده بییت رهفتار و کرده وه ی له و جوړه به رامبهر به و که سانه بنوینن که نه ته زکیه ی ریکخسته کانی ناوشاریان پییه و نه ئه مانیش ده یانناسن... زور جار شه هید «جه مالی عه لی باپیر» یش ناچار دهکرا رهفتاری له و جوړه بنوینیت، چونکه رژی می به عس زور که سی له سیخوره کانی خوی بۆ زه بروه شاندن ده نارده ناو هیزی پیشمه رگه. دواتر جه مالی حه مه ی خواکه ره م پی راگه یان دین به وه ی ئیمه بچینه سنووری هیزی پیشمه رگه ی سلیمانی، نامه یه کی بچوکی به تیپ پیچراوی پی داین و وتی: «بچنه شاری مه ریوان و له ویوه بۆ شاری بانه و پاشان بچنه بله کی و له سنووری ده ستردی پوژه لاتی کوردستان دووباره ئاودیوی کوردستانی باشوور بینه وه و له وی هیزی خۆمان؛ پیشمه رگه ی یه کیتی نیشتمانیی کوردستانی لیه و نامه که ش بدهنه ده ست (به کری حاجی سه فه ر)، له و سنوورده ا پیشمه رگه ی خه لکی شاری سلیمانی لیه و ره نگه باشتر بتانناسن.»

ویلبوون به دوای کوانووی خهبات و جوۆشی بوون به پیشمه رگه

له گه ل هاوړی ریگه ی مه رگه ساتم کاکه حسیندا، له لایه ن جه مالی حه مه ی خواکه ره مه وه نامه مان درایه ده ست و به په له و په یته په یته هه نگاهه کانمان ریگه ی لوول ددها، تاوه کوو به په له و زور به خیرایی بیگه یه نینه به کری حاجی سه فه ر'. جا ئیمه ی گه نج بو ئه وه ی زووتر به رگی خاکی له بهر بکه ین و چه کی به رگری و شه ره ف له شان بکه ین و پیروترین نازناوی پیشمه رگه هه لبرگین و ببین به به شیک له سرودی «ئهی پیشمه رگه ی قاره مان، ئهی گیانفیدای کوردستان»، گوندی خانمه شیخان و هیزه که ی جه مالی حه مه ی خواکه ره ممان به جی هیشت و به پیاده و ئوتومبیل چه ندین گوندی روزه لاتی کوردستانیشمان بری و چووینه شاری مه ریوان. شاری مه ریوان؛ شاریکی شیرین و جوان و ئاووه واکه شی پاکه، دانیشتوانه که شی به خزمه ت و نیشتمانپه روه رن. ئه و بره پاره که مه ی پیمان بوو، له بن هاتبوو. بی خه رگی و به گیرفانی به تاله وه گه یشتینه شاری مه ریوان، ته نانه ت یه ک دیناری ئه و سه رده مه شمان پی نه مابوو. له و ئیواره دره نگه خته دا بی پاره پول و بی که س و غه ریب و بی دالده، سه ری دنیا مان لی هاتبووه وه و نه مانده زانی چی ته کبیریک له حالی ناهه مواری خو مان بکه ین، پاروه نانیک چون په یدا بکه ین و بو حه وانه وه روو له کوئ بکه ین و شه و به چی کویره وه ریبه ک بگوزه رینین.

۱ تینی: به کری حاجی سه فه ر له کاتی نووسینی ئه م یاده وه ریبه مده کوچی دوایی کردووه، به لام زورترین خه باتگی رانی ئه و سه رده مه ی روزه گاره سه خته کان له ژیاندا ماون و ده یناسن، فه رمانده و سه رکرده یه کی به ریز و ناسراوی نیو هیزی پیشمه رگه ی کوردستان بوو

به کلوئییه وه له پهنا دیواریکدا ههلتوتاین و به قهد تاله دوزوویهک
 ترووسکه مان لیوه به دیار نه ده کهوت، ماندوویتی ریگا برستی لی بریبووین،
 له ناکاودا بلمه بلمی خه فهی نیو لیوانی زه لامیک خوی به گوچکه ماندا ئاشنا
 کرد، تاوه کوو لیمان نزیک ده بووه وه، دهنگی زیاتر ده بیسترا و کاتیک گه یشته
 ئاستی ئیمه و چاوی پیمان کهوت، وتی: «ئوه شوین نه ماوه ئیره نه بی
 (سیغ) لی بدن؟» من نه مده زانی مه بهستی چیه و دواى سالانیکی زور دواتر
 بۆم دهرکهوت که پیی وا بوو ئیمه سه رقالی بهنگکیشان (تلیاک) بین. زیاتر
 له رووخساری هه زه کارانه مانى دهروانی، پیده چوو په شیمانیه ک بنوینی،
 له بهر ئه وهی دواى قسه که هی؛ یه کسه ر دهستی کرد به پیکه نین و وتی: «بیرو!
 بیرو باوکم، با بچینۆ مالی ئیمه!» ئه مه ش بووه شتیکی چاوه پروانه کراو و
 بووه فریاد پره سمان و له پیشمانه وه ههنگاوی گه وره ی خیرای دنا و به په له
 به ره و ماله که یان گلور بووینه وه. دواى بۆمان دهرکهوت ئه م که سه خاوه ن
 مالی په نا دیواره که بوو، که ئیمه کرد بوومانه دهره تان و دالده ی خۆمان و
 له په نایدا هه لترووشکا بووین. کاتیک هه رسیکمان پیکه وه چووینه ماله که ی
 و پیاوه که بانگی له خیزانه که ی کرد، دواى پیشوازیی گه رمی ئه وان و
 ساتیک پشوودانی ئیمه، ئیواره خوانیان ئاماده کرد. چوار مندالیان هه بوو،
 له پر یه کیک وه ک هه وره برووسکه خیرا و وه ک بللی کاره با شورتی کرد بییت،
 به لاماندا فرته ی بۆ کرد و یه کیکى تر له مناله کانی له به ینى ملی من و حسینى
 هاوړیمه وه سه رى دهرده هینا و جوکه یه کی بۆ ده کرد و دوو منداله که ی
 تریشیان به پیچه وانه ی یه کتر ده جوولانه وه، له پر یه کیکیان ده گریا و ئه وى
 تریشیان پیده که نی، من سه رم سوڤ مابوو له ره فتاری ئه و مندالانه و دایک
 و باوکیان هیچ باکیان پی نه بوو، به بی ئه وه ی هیچ ناره حه تیه کیان پیوه
 دیار بییت، ساتیک باوکه که یان رووی له ئیمه ده کرد و ده یوت: «هیچ نییه،
 له گه ل ئه و وه زعه دا راهاتووین.» به لام به جیا خواردنیان بۆ ئیمه دانا و
 خاوه ن مالی خانه خوئی خانه دان له گه لماندا نانی نه خوارد، به ته نیشمانه وه
 ئاگریکی بچکوله ی دهم دا و شیشیکی گوشتبرژاندنی هینا و داخی ده کرد

و جار جاره دهینا به شتیکی رهنگ خورماییه وه و به پارچه کاغه زیکی لووله یی پر به سییه کانی؛ دووکه لی هه لده مشت. هه ر چه نده ئەم کرداره له وه سه رده مه دا لای ئیمه زۆر نامۆ بوو، به لام فرمووی «سیغ» لیدانی لی ده کردین، دوا ی سالانیکی زۆر دواتر زانیم ئەوه «تلیاک» بووه و به و جوړه ده کیشریت. هاوسه ره که شی ورده ورده دهستی پی کرد و له هاوسه ریه وه بووه هاو له سیغ لیدانی! ژنه به ریز و به حورمه ته که ی پووی کرده پووخساری من و وتی: «ئیه کین و له کوپوه هاتوون و بۆچی پووتان کردۆته ئیره و به ته مای چین و چی ده که ن و لیره وه به ره و کو ی ده رۆن؟» منیش وه کوو پرسیاره تیکه ل و بی برانه وه که ی ئەو، به وه لامی تیکه ل و بی برانه وه وتم: «من خه لکی شاری سلیمانیم» و ئاماژه م بۆ حسینی هاو ریم کرد: «ئه ویش خه لکی یه کیک له گونده کانی کوپیه و پیکه وه هاتووین بین به پیشمه رگه.» ژنه که دهستی کرد به بۆله بۆل، به پووخساریکی گرژ و تووره بوونه وه و تیسره واندنی هه ندیک شیرینه جنیو به دایکم... هه ر چه نده دایکه به سته زمانه که م له هه موو ئەم کرده وانه ی من بیئاگا بوو، وتی: «دهک عمری ئەو دایکه نه مینیت، وا تو ی به ره لای ئەم ناوه کردووه!» قسه ی ژنی خاوه ن مال کسپه ی له ده روونم هه ستاند و ناخی وروژاندم و یه کسه ر وینه ی دایکه کلۆله خو شینه دیوه به شمه ی نه ته که مم هاته به رچاو که ده بیت ئاخۆ ئیستا له بیچاره نووسی مندا، چه نده بیحه و سه له بیت! پیاوه که نیگه رانیی منی ده خوینده وه، بۆیه دوخه که ی به لایه کی تر دا برد و پرسیی: «رۆله، جا ئیوه پیشمه رگایه تیتان پی ده کریت؟» منیش پرسیارم کرد و له وه لامی پرسیاره که ی ئەو دا وتم: «جا ئەوانه ی پیشمه رگه ن، چیمان له ئیمه زیاتره! ئە ی بۆچی پیشمه رگایه تیمان پی نا کریت؟» پیاوه که له وه لامدا وتی: «رۆله، ئیوه زۆرتان پیته و که می ده رده برن!» له ژووریکی جیادا جیمان بۆ راخستین و شه که تی و ماندوویتی هینده ته نگی پی هه لچنیووین، هه رکه چووینه سه ر جیگه و خه و برده وه ی چه ندین کاتژمیریمان مالئاوایی له شه وگار و پیشوازیی له رۆژگار کرد. دواتر له سه ره تاوه به سه ره هاتی

خۆمان بۆ خانەخوئ گێرایەو و پیمان راگەیانند که هیچ پارەیه کمان پی نییه و بەنیازی چوونە شاری «بانە»ین، بە سویندی کابرا بۆ حال و گوزەرانیان، پالی پیۆه نا رادەستی برایەکی خۆیمان بکات که ئەویش لەسەر سەفەر بوو بۆ شاری بانە لەگەڵ خۆیدا بمانبات.

ئەو دەمە پزیمی پەهلەویی دوژمنی کورد؛ ئەوەندە نەبوو شار بەدەر کرابوو، پزیمی کۆنەپەرستی ئیسلامی ئیرانیش هیندە نەبوو هاتبوونە سەر کار و پوژەهلەلاتی کوردستان لە دۆخیکێ یە کجار پاشەگەردانیدا بوو، کەس بە کەسەو نەبوو، لە عێراقیشدا بە پلانیکێ دۆستانە سەددام حسین، ئەحمەد حەسەن بەکری لە عەرشی حوکمرانیدا هینابوو و خوارەو. بەگشتی حیزبەکانی پوژەهلەلاتی کوردستان هەلیکی لەباریان بۆ پەخسابوو، پزیمی خومەینی هیشتا جی پیی لەق و ناتۆکمە بوو، پەزا شا شیعەرەکی مامۆستا «هێمن»ی شاعیریشی بەزاندبوو که دەلیت: «برۆ بەغداد نیوہی ریت بیت...»، بەلکوو واپا و نرابوو، کونەمشکی لی ببوو قەیسەری و ئەم زەمینە فراوانە نەگرتە خۆی. پزیمی تازە ی حوکمرانی کۆماری ئیسلامی کۆنەپەرستی ئیران، بە هەمان شیۆ بە هەمان پەيامی پزیمی پیشووتر، ئالای قەرکردنی گەلەکەمانی لە پوژەهلەلاتی کوردستاندا بەرز کردبوو. زیندانیکردن و زەوتکردنی ئازادی تاکێ نیو کۆمەلگە و گرتن و راوانان و شەر و پشیوی بالی بەسەر کوردستاندا کیشابوو، ناارامی و بیناسایشی و ترس و دلەپاوکێ؛ تۆقاندنی خەلکەکە بوو. پیشمەرگە گیانبازەکانی پوژەهلەلاتی کوردستان، بە ورە ی بەرزەو و بی پسانەو بەریان لە هیرش و پەلاماری چەتە پیاوکوژەکانی ئاخوندەکان دەگرت. تۆپ و تانک و زریپۆشی سووتاو و سوپای تیکشکاو و دووکەلی رەشی بەری ئاسمان گرتوو و تەرمی پیشمەرگە ی شەهید و چەکدارانی دوژمن، تابلوی خویناویی پر ئەفسووس و ئەفسووناویی نیو گوند و شار و شاروچکە و مەیدان و رینگەوبانەکان بوون. لاوانی ولات پۆل پۆل بۆ شەری بەرگری؛ چەکی شەرەفیان دەکردە شان، جوامیرانەترین هەستی نەتەواوەتی و نیشتمانییان تیندا بەدی دەکرا. پزیمی داخەدلی

ئىسلامىي كۆنەپەرست لە دژايەتیی گەلى كوردمان، هيچى ترى لە پڙييمى گۆرناوى شاهەنشاهى كه متر نه بوو. به پەلامارى درپدانهى، سەرتاسەرى كوردستانى خستە بەر هەپەشەى سوتماككردنى خاك و جينوسايدكردنى دانىشتوانەكەى، بيگومان بەبى دەستپاراستن لە ژن و مندال و پير و خەلكى سڤيل. هەموو كونج و كه لە بەريكى كرده زيندانى گەوره و مەيدانى لە سێدارەدان. پڙييمى ئىسلامى وەكوو پيشەى دوژمنە هاوشيوەكان، توركيا و عىراق و سووريا، سياسەتى پەگەزپەرستانە و پاكتاوى نەژادى بوو و سيمايەكى ديار و قيزەوہنى سيستمى نوڤى شيعەگەرانىي ئيران. لەو ساتە مەرگاوييەى پوژھەلاتى كوردستاندا، بە سینهى پر لە حەسرەتى ئازادىيەوہ لەگەل حسيني هاوپيئەدا خوومان گەياندە شارى بانە و لەويشەوہ بە داواى هاوکارىکردن لە خەلكى و بە سكى برسپيەوہ و زۆرترين ريگا بە پى و پيلاوى دپاوهوہ، چووینە بلەكى و پاشان بەرەو ديوى باشوورى كوردستان و ئاوى بەخوڤى نيوان سنوورى پوژھەلاتى كوردستانمان بڤى و پوومان لە گوندى چالە خەزینەى ناوچەى شارباژيڤى كوردستانى باشوور كرد كه بەدەر لە كەرتەكەى جەمالى حەمەى خواكەرەم، ئەم جارەيان بە هيڤيكي تر شاد بووين كه بەكرى حاجى سەفەر سەرپەرشتيى دەكردن.

هاندانمان بۆ تهقاندنه‌وه‌ی دوو نارنجۆك

ناوچه‌ی شارباژێر ده‌كه‌وێته باكووری رۆژه‌لاتی شاری سلیمانیه‌وه، پره له گوندی سهخت و دلرفین، پیک هاتوه له ههردوو شارباژێری سهخت و شارباژێری تهخت، دانیشتوانه‌که‌ی به‌گشتی بۆ بژیویی ژانیان خه‌ریکی نازه‌لداری و په‌ز و باخن. گوندی: گورگه‌یه‌ر، ویله‌یه‌ر، عازهبان، بزه‌نگیان، گوندی هۆنگه‌رینه، شوکیو، باراو، موپره، مامه‌خه‌لان، گه‌په‌دی، سیه‌ک، ته‌گه‌ران، چه‌میاله، چاله‌خه‌زینه‌ شاناخسی و مه‌رووی و چه‌ندین گوندی تریش هه‌ن، هه‌موویان پانتایی شارباژێریان پیک هیناوه که لانکه‌ی پیشمه‌رگایه‌تی و قه‌لای سه‌ره‌لدانه‌وه‌ی شوپش و دل و ده‌روونی کوردایه‌تی بوون، هه‌زاران رۆله‌ی قاره‌مانیان گوش کردوه و سه‌دان شه‌هیدیان له پیناوی کوردایه‌تیدا گیانیان به‌خشیوه، هه‌میشه سه‌رقافله‌ی به‌رخودان و خانه‌خویی خانه‌دانی مقاومه و به‌رگری بوون. چاله‌خه‌زینه سه‌ر به شارباژێره و ده‌که‌وێته باشووری چوارتاوه، له‌گه‌ل چه‌مپاراو و بله‌کی سه‌ر به شاری بانه‌ی کوردستانی رۆژه‌لاتدا رۆوباریکی چکۆلانه‌ی به‌خوور لیکیانی دابریوه، له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئه‌و نیوه‌نده چاوه‌گی کاروباری قاچاخچیتی و بازرگانی بوو، خه‌لکه‌که‌ی رۆژانه به‌ و لاخ و تراکتور و ئۆتۆمبیلی جووری پیکاب سه‌رقالی ئیشوکار و مه‌یسه‌رکردنی بژیویی ژیان بوون، هه‌نارد و هاورده‌کردنی گه‌لیک کالا و که‌لوپه‌لی بازرگانی عیراق و ئیرانی ناوچه‌که‌ی کردبووه جیبایه‌خی ئابوورییه‌کی پته‌وی دانیشتوانه‌که‌ی، له‌م که‌ینوبه‌ینه‌دا ببوو سه‌رچاوه‌ی داهاتیکی باشی گومرگ بۆ هیزی پیشمه‌رگه، وێرای ئه‌مانه‌ش کشتوکالی و نازه‌لداری به‌شیکی دیکه‌ی گرنگی ژانی خه‌لکه‌که‌ بوو. سپیده بوو، من و هاوریکه‌م به‌ نامه‌که‌ی جه‌مالی حه‌مه‌ی خواکه‌ره‌مه‌وه گه‌یشتینه شوینی مه‌به‌ست و له‌وبه‌ری رۆوباره به‌خوره‌که‌ی که کوردستانی باشوور و کوردستانی رۆژه‌لاتی ده‌ستکردی لیک جیا ده‌کرده‌وه، دوو

پیشمه‌رگه بانگیان کردین و هه‌ندیک پرسیار و لیکۆلینه‌وه‌ی سه‌رپینیان لی کردین له‌مه‌ر چۆنیه‌تیی گه‌یشتنمان بۆ ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی پیشمه‌رگه و ئیمه‌ش پیمان راگه‌یاندن: که له گوندی خانمه شینخان و گوندی بایه‌وئی چاومان به جه‌مالی حه‌مه‌ی خواکه‌ره‌م که‌وتوو و له سنووری ده‌ستکردی کوردستانی رۆژه‌ه‌لاته‌وه به نامه‌یه‌کی جه‌مالی حه‌مه‌ی خواکه‌ره‌م بۆ به‌کری حاجی سه‌فه‌ر خۆمان گه‌یاندووته ئیره، بۆ ئه‌وه‌ی ببین به پیشمه‌رگه. پاشان نامه‌که‌مان دایه ده‌ستیان، بۆ ئه‌وه‌ی بیگه‌یه‌ننه ده‌ستی به‌کری حاجی سه‌فه‌ر که له‌و سنوورده‌ها به‌رپرسیک بوو. دوو پیشمه‌رگه‌که ئیمه‌یان له‌گه‌ل خۆیاندا برده ناو ئاوی و له مالیکدا چاومان به به‌کری حاجی سه‌فه‌ر و پۆلیک پیشمه‌رگه که‌وت، به‌خیره‌اتن و پیشوازیی گه‌رمیان؛ دلشادیان کردین و به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ جۆره پرسیاریکمان لی بکه‌ن. له ئیواره‌دا کۆمه‌لیک پیشمه‌رگه‌ی تریش په‌یدا بوون و به‌هاتنی ئه‌وان، هه‌ستمان ده‌کرد دۆخه‌که گۆرانی به‌سه‌رده‌ها و ئاسایی نه‌بوو، چاویان له‌سه‌رمان بوو، چرپاندن به‌ گۆیی په‌کترا و جۆری سه‌یرکردن و تیروانینیان ببوو مه‌یه‌ی ترس بۆمان، که له‌و کاته‌دا ئیمه سه‌ره‌های لاویتی و پیگه‌یشتنمان بوو، هیچ ئه‌زموونیکی تفت و تالی ژیان و جۆری تیکه‌لاوبوونی خه‌لکی گونده‌کان و باری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیمان نه‌بوو، خه‌یالی بیسه‌روونی لاویم و به‌ئاوات گه‌یشتنم بۆ بوون به پیشمه‌رگه و له‌شانکردنی تهنگی به‌رگری و دلسۆزیم بۆ ریچکه‌ی کوردایه‌تیی باوکم و بینینی ئه‌و پیشمه‌رگه‌یه‌ی جه‌مالی حه‌مه‌ی خواکه‌ره‌م که ئازاری کاکه‌ حسینی هاو‌رپیمی دا‌بوو و له‌ئه‌ستیلی ئاو هه‌لکیشانی و پرسیاره‌کانی به‌کری حاجی سه‌فه‌ر له‌کاتی لیکۆلینه‌وه له‌گه‌لماندا؛ سه‌نگ و ته‌رازووی جه‌سته و قسه‌کردنیشمانی شیواندبوو، زۆر زۆر ده‌ترساین ئه‌و مه‌ینه‌تییه‌ی پیشمه‌رگه‌که‌ی جه‌مالی حه‌مه‌ی خواکه‌ره‌م که به‌سه‌ر ئیمه‌یدا هینابوو، لی‌ره‌ش دووباره‌ی بکاته‌وه.

به‌لام به‌کری حاجی سه‌فه‌ر دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی نامه‌که، پیی وتین: «ئیه‌وه له‌ریگه‌ی ریک‌خستنه‌کانی ناو‌شاره‌وه نه‌نیردراون بۆ لای ئیمه و

پشتگیری ئه وائتان پى نىيه و بپرواش ناكه م كه س هه بىت ئىوه بناسىت تاوه كوو بىته كه فىلتان و ئىمه ش هه ر وا به ئاسانى بپروا و متمانه مان به ئىوه نىيه لاي خو مان چه كتان بده نى و وهك پىشمه رگه قبوولتان بكه ن، به لام داواكارىيه كه م هه يه له هه ردووكتان، جارىك پشوويه ك بدن و دواتر پىتان راده گه يه نم.»

بو شهوى دواتر پىشمه رگه يه ك هات بو لامان و به كورتى باسى خه باتى سىاسى و سه ره تاي ده ستپىكر دنه وهى شوپشى نوئى يه كىتى نىشتمانى بو كر دىن. من و كاكه حسىنى هاوپىم جگه له وهى سه رمان بو ده له قاند، هىچى تر له سىاسه ت تىنه ده گه يشتىن، ته نها ئه وه نه بىت كه هه ستمان به زولم و سه تمى گه له چه وساوه كه مان له لايه ن دوژمنه وه پى ده كرد. پاشان پى راگه ياندىن بو بپروا و متمانه بوون و بوونمان به پىشمه رگه، بچىن له شارى سلېمانى يه كى نارنجو كىك به پووى دوژمندا به تىقنىن، پاشان ئه لقه ي نارجو كه كان له گه ل خو ماندا بو ئه وان به نىنه وه، بو ئه وهى بزانه كه هه ردووكمان نارنجو كه كانمان ته قاندو وه ته وه. دواتر پى راگه ياندىن به وه ئىمه ده بىنه جى باوه ر و جى متمانه ي ئه وان و وهك پىشمه رگه قبوولمان ده كن. پاش ئه وهى به كرى حاجى سه فه ر خو ي كرد به ژووردا و پىشمه رگه كه ش نارجو كىكى به ده سته وه گرت و له به ر چاوى ئىمه ئه لقه كه ي ده ره نىنا و پىشى راگه ياندىن كه چون هه لده درىت و له ماوه ي چه ند چركه يه كى كه مدا ده ته قىته وه و گه ر بو شمان نه كرا بىته قىننه وه، به چى شىويه ك ئه لقه كه ي بخه ينه وه شوئىنى خو ي و تاوه كوو بو ارمان بو بره خسىت و دنلنا بىن له وهى كه به سه لامه تى ده رده چىن و له شوئىنىكى تر دا بىته قىننه وه. ئىمه له مشتومرئى ئه وه دا بووئىن و زور به وردى گوئىمان بو قسه كان راده گرت، له پىر پىشمه رگه يه كى بالابه رزى رىش درىژ له به ر ده رگاي هه يو انه كه دا دانىشتبوو و گوئىبىستى ته واوى گتوگو كانمان بو، رىشه درىژه كه ي ته واو سه رنجى منى راكيشابوو، چونكه له و ته مه نه مدا رىشى هاوشىوه ي ئه وم به رچاو نه كه وتبوو، له ژىر سمىلى و دم و لىو

داپۆشراوه که یه وه بی ئه وه ی ههست به جوولانی دهم و بزواندنی لچ و لیوی بکهین، گویمان له دهنکی بوو دهیوت: «به نیاز بووم تا کوردستان پرزگاری نه بیت؛ ریشم نه تاشم، به لام ئه گهر ئهم دوو گه نجه توانییان نارنجۆکه کان له ناو شاری سلیمانیدا به قیننه وه، ئه وا به لین بیت ریشم بتاشم و ئیتر هه رگیزاوه رگیز ریش نه هیلمه وه!» له لایه که وه و خه فه تم به وه ده خوارد من له و ته مه نه هه رزه کارییه ی هه قده بو هه ژده سالییه مدا ناتوانم وه کوو هیمایه ک بو پیشمه رگایه تی، وه کوو ئه و پیشمه رگایه ریش به یلمه وه، چونکه هیشتا موو روومه ته کانمی دانه پۆشیبوو، که چی سه یر له وه دا بوو به بی هیچ لیکدانه وه یه کی سه رکه وتووانه، به لین ریش تاشینی خوی به سته وه به چالاکیه که ی ئیمه وه. من و کاکه حسینی هاوړیم دوا ی ئه و هه موو ده رده سه ری و رینگا سه خت و دووره ی که بریوو مان، له کو تایی سالی ۱۹۷۹ دا هه ری هه که و نارنجۆکی کمان خسته گیرفانمانه وه و به ره و شاری سلیمانی شوو بووینه وه و به پیی رینماییه کانیا ن هه ردوو نارنجۆکه کانمان ته قانده وه، ئیتر نازانم ئه و پیشمه رگه بالابه رزه ریشنه که له ناخه وه گیره تی تیاماندا چاندبوو که پیی وا بوو جگه له خوی، که سی تر شوو رشی پی نا کریت و قاره مانیتی مرؤف له ریشدا به دی ده کریت، هه ر چه نده په ندیکی پیشینان هه یه و ده لیت: به ریش نییه و به ئیشه، ئیتر نازانم ئه و قاره مانه ریشی تاشی یان نا؟ به لام ئه فسووس له دوا ییدا بیستمه وه که ده سته به رداری پیشمه رگایه تی بووه و له شاری بانه ی کوردستانی روژه لاتدا گیرسا وه ته وه و ژیا نی هاوسه رگیری پیک هینا وه و نه ک ریشی، به لکوو سمیلیشی تاشی بوو.

تهقاندنه وهی دوو نارنجۆک و دابړانی من و کاکه حسینی هاورپم

منیکی میردمنډال که له هه موو ژياندا به خه ونیش چۆله که یه کم سهر نه بریبوو، خه ونم به ته قه و خوینرشتنه وه نه دیوو، نه مده زانی چهک له چ کاتیکدا بۆ کوشتنی به رامبه ر به کار دیت، هه ر ئه وه ندهم ده زانی و له یادم بوو کاتیک مالمان له گه ره کی چوارباخ و به رامبه رمان مالی خاله حسه بوو که پیاویکی هه ژار بوو و چه ند مندالکی هه بوو، جگه له وهی بۆ باری گوزه رانی کاری نه و تفرۆشیی به ر مالانی گه ره که کانی ده کرد، له گه ل ئه وه شدا زۆر جار به تاییهت له شه وانی ساردی زستان و به فربارینیکی زۆردا، ئه م پیاوه چه ند تانجییه کی هه بوو، له به ره به یاندا ده چوو بۆ راو و زۆر جار چه ند ئاژه لکی وه ک ریوی و که رویشک و په له وه ری له گه ل به خه به ره اتنه وهی خه لکی گه ره کدا له گه ل خویدا ده هینایه وه ماله وه، چه ندین جار ده مبینی چه ند ئاژه لکی به خوین و به قورسکه قورسکی پر له ئازاری برینداری به شانازییه وه نیشانی خه لکی و دراوسیکانی ددا و وه ک بلنیت قاره مانیکی بیونیهی دژی رژیته دیکتاتوره کانی گه لی کورده. به لام له ناخی مندالکی وه ک مندا، پیاویک بوو ترس و توقاندنی له ناخدا چاندبوو. زۆر جار له گه ل ده رکه وتنی به خوی و عه ره بانه دوو ئه سپییه کهی و ته نکه ره نه و ته کهی دواوه، حه زم نه ده کرد نه باو کم و نه دایکم و نه براهم ته نها پیا له یه ک نه وتی لی بکرن، من وام ده بینی بکوژ هه ر بکوژه، جا چی مروفتیک بکوژیت، یان پین به میرووله یه کدا بنیت، یان ئاژه لکی به سته زمان بکوژیت. بویه له ناخدا خاله حسه ی نه و تفرۆشم به نامروفتترین و بیبه زه بیترین که س ده هاته پیش چاو... کاتیک به کری حاجی سه فه ر ئه و کاره ی پین راسپاردین، سه ره تا موچرکه یه کی جه سته ته زین دایگرتم، ته نانه ت خو شم نه مده زانی له ترساندا بوو یان له خو شییه کی هه رزه کارانه ی کالفامیک که شانازیم به راپه راندنی

ئەركىكى بەو شىۋەيە و لەو جۆرە دەكرد، بى ئەۋەى ئەۋە لىك بدەمەۋە
 كە نارنجۆك و تەقەمەنى و ھەموو جۆرە چەكىك ھىچ بەرھەمىكىان نىيە
 جگە لە خوينېشتن و مالوئىرانىي مرؤف نەبىت، نارنجۆكەكانى ئىمەش بۆ
 كۆستخستنى خىزانەكان و لەبەريەكھەلۋەشاندىنەۋەيان بوو. جا خانەۋادەى
 ئىمە و بەرامبەرەكەمانى گىرۆدە بگردايە، چوونىەك بوو، دايك و باوك
 جگەرسوۋتاو، خوشك و برا رەشىپۆشكراو و ژن و منالىشى سەرگەردان
 دەكرد، خورپە و نائارامبىشى دەخستە دلانەۋە و برىنى سارپژنەبوۋى لە
 جەستەى پەيوەندىيە كۆمەلايەتتەيەكانەۋە جى خۆش دەكرد و تىكشكانى
 جوانىيەكان و دزىۋى و درندەيى بەرجەستە دەكرد. چ مەرگەساتىكە
 بە سازدانى مەرگى مرؤفنىك، شايى و لوغان بگىردىت! ماتەمگىرانى
 خانەۋادەكان بە چاندنى بوغز و رق و قىن لەبەرامبەر يەكتردا، سوۋتەمەنى
 و بوۋدەلەكانىش بازرگانى شەر بوون. ئىمە يەخەى يەكترمان دادەپى و
 ھەندىك لە سەرگردەكانىش پىكى دەستكەۋتى زياتريان دەنۆشى. ئىمە بە
 بەردەباز دەكرائىن و ئەۋانىش بەسەر جەستەى شەكەت و خويناويماندا
 دەپەرىنەۋە بۆ پۆستى بالاتر. ئاۋا بە ھەمان شىۋەى گەشتە مەترسىدارەكەى
 پىشۋومان كە بە تولەپىگەى مەرگدا گوزەرمان كرد و خۆمان گەياندە ناو
 ھىزى پىشمەرگە و بىكەكانىان، ئەم جارە مەترسىدارتر لە جاران و بە ھەمان
 رىگەى ھاتونەھاتەۋە باۋەشمان بە مەرگدا دەكرد، بۆ ئەۋەى لەبرىى
 شىرىنى و پروناكى، تارىكى بەسەر ئەم و ئەۋ خانەۋادەيەدا بىبەخشىنەۋە.
 جوامىرىيەكى ھەرزەكارانە و بەبى لىكدانەۋە لە ئامانچ و ھۆكار و ئاكامەكەى،
 ئىمە دەمانوىست ژيان لە كەسانىك زەۋت بگەين، دايك و باوكىك جگەرسوۋتاو
 بگەين، خوشك و برا غەمبار و رەشىپۆش و كۆستى ژن و منالەكانىان
 بخەين و لە خويناوۋى خۆياندا بىانگەوزىنن. بەو جۆرە بە فەرمانى بەكرى
 حاجى سەفەر و لە خۆشەۋىستىيى بوون پىشمەرگايەتيماندا، چاومان بە
 پۋالەتى ئەۋ كەسانە ھەلنەدەھات كە بە پىاۋى رژىمىان دەناساندن و ئەركى
 ئىمە ۋەك پىشمەرگە ئەۋە بوو ئەۋ ئەركە جىبەجى بگەين كە لەسەرۋو

خۆمانه وه پينيان راده سپاردين. به هه رحال، دووهم گه شتی مه رگبارمان له چاله خه زينه وه به رهو شاری سلیمانی به ههنگاوه كانمانه وه پيچا و هينده په له پرووزيمان بوو كه ئەگەر سه ربازیک بكوژين، ئەوا جهرگی سه ددام حسين به ساجه وه هه لده كرووزينين. بيگومان هه ردوكمان قه ناعه تی قوولمان به وه هه بوو كه ليدانی به عسی فاشی داگیركه ر له هه ر شوينيكدا بيت، ئەركيكي پيروزه و گیانی خوشمان دانابيت؛ پاشگه ز نه ده بوينه وه له به جيگه ياندنی. ئەمه سروشتی پيشمه رگه و ناوی پيشمه رگه و ئەركی پيشمه رگه ی كوردستانه. ئيتر له گه ل هاورپي غه ريب و بيكه سم كاكه حسين، هه ر چه نده ناوی ئەو گوندانه مان نه ده زانی، له بهر ئەوه ی بۆ يه كه م جارمان بوو به و سنووردها تپه رين و به پيی ئەو نه خشه و پلانه ی بۆمان كيشرابوو، دواتر له گوندی ته گه ران سه رمان هه لدايه وه و دوو لاوی هه ژاری نه قامی وهك ئيمه به خۆمان و دوو نارنجۆكه وه به رۆژی نيوه رۆ خۆمان كرد به گونده كه دا. پاش ماوه يه كی زۆری پيشمه رگايه تيبوونم، ئينجا بۆم ده ركه وت و زانيم گوندی ته گه ران چه نده مه تر سیداره و زۆربه ی زۆری چه كداره كانی سه ر به رژيم، له كاتی په رينه وه ی هيزی پيشمه رگه بۆ سنووری ناوچه ی شارباژير، بۆسه يان بۆ داده نان و ده يان پيشمه رگه و فه رمانده ی به جه رگی تيا شه هيد ده بوو، چونكه گوندی ته گه ران راسته وخۆ له سه ر ريگه ی سه ره كی شاری سلیمانی و گونده كانی تر بوو. پاشان ته گه ران به حوكمی ئەوه ی سنووری جوگرافيايی وا هه لده كه وت، جيگه ی په رينه وه بوو بۆ گونده كانی نيوان شارباژير و دۆله رووت و گونده كانی به ری دۆل. هه ر چه نده دانيشتووانی گوندی ته گه ران به هۆی هاوكار يکردنيان بۆ شوړش و جيگه ی حه وانه وه و شاردنه وه ی پيشمه رگه برينداره كان و هاوكار يکردنيان له كاتی په رينه وه ياندا، له لايه ن رژيمه وه تووشی كيشه و گيروگرفتی زۆر ده بوون و ميژوويه كی ديريانيان هه يه له به شدار يکردنی شوړشی نوپی يه كيتی نيشتمانی كوردستاندا.

دوای ئەوه ی ته واوی جه سته مان شه كه ت بوو و ماندوو بوونیکي زۆرمان

پيوه ديار بوو، له مالئكدا لامان دا و منيش له گيلنتي خوم و نهفامبي خومه وه نارنجوكه كه م دهرهينا و خاوهن مال دستي كرد به نارهازبي دهربرين و به دهنگي بهرز و جار جارهش به دهنگي نزمه وه پي رادهگه ياندين هر دهبيت به زووترين كات نهو ماله به جي بهيلين، چونكه نهو گونده مه ترسي زوري له سهره و سهره پيه و نزكي سهر بازگه و ره بابيه كاني رژيمن. ناچار هر چونيك بوو خاوهن مال به په له هه نديك خوارده ميني سه وزه وي وهك كه وهر و پياز و ته ماته ي بو هينانين و جگه له وه ي ريزيشي لي گرتبووين، له ترساندا ههروهك دهر كردنيش؛ دهر يكردين و به هيمني و زور به دهنگي نزمه وه و به ترسه وه پي گوتين: «به م گرده دا سهر بكه ون و دواتر ده چنه نه وديو (گوندي سيره مي رگ)...» ئيمهش به پي رينمايه كاني خاوهن ماله كه بهر ي كه وتين و دواي گوندي سيره مي رگ، چو وينه گوندي خه مزه و دواتر بو گوندي كه له كن كه چهنه كيلومه تريكي كه م له شاري سليمانويه دور بوو. دياره بو پيشمه رگه و دانيشتووانه كه ي مه ترسيدارترين گوند بوو و خه لك يكي زور باش و نيشتمان په روه و چهندين نه ندام و پيشمه رگه و فه رمانده ي دلسوز و شه هيديان هه بوو. له لايه ن دانيشتوواني گوندي كه له كنه وه هه والي نه وه مان هه بوو به وه ي له نزيك شاره وه بو سه ي چه كداره كاني رژيمي ليه و مانه وه مان باشتره له وه ي بپه رينه وه و بچينه ناو شاري سليمانويه. ئيمهش له بهر پاراستني ژياني خومان و نه كه وتنه نيو بو سه ي چه كداره كاني رژيم، برياري مانه وه مان له گوندي كه له كنه دا و بو شه وي دواتر په رينه وه بو شاري سليماني. من نارنجوكه كه ي خوم پي بوو و كاكه حسيني هاو ريشم نارنجوكه كه ي خوي پي بوو، هه ردوو كمان بريارمان دا به وه ي له شويني مه به ست و تاييه تدا يهك بگرينه وه و كاتر مي ره كه شمان ديار ي كرد. برا گه وره كه م، نه ويش به هه مان شيوه كه ناوي «حسين» بوو، من چووم له مالي نه واندا خوم دالده دا و كاكه حسيني هاو ريشم چوو بو نهو هوتيله ي كه له رابردوودا له نزيك مزگه وتي خانه قا و وهك بيده ره تانيك له وي ده ژيا. بو سبه ي له شويني ديار ي كراودا چاومان به يهك كه وته وه و نه خشه و پلانمان

داڤشت که چۆن بتوانين هەردوو نارنجۆکه که بهتەقینینه وه.

سەرەتا له کۆلانی کدا هەردوو ئەلقەى نارنجۆکه که مان دەرھینا و له ترساندا توند دەستمان پێوه گرتبوو، چونکه پێشتر له گوندی چالەخەزینە به هەردوو کمان راگەیه نرابوو که دواى ئەوهى ئەلقەى نارنجۆکه کان دەر بهینن و فریى بدن، له ماوهى چەند چرکه یه کی که مەدا دەتەقینە وه. ئەلقە کانی شمان له گیرفانماندا هەلگرتبوو، چونکه پیمان وترابوو بۆ ئەوهى بڕوا و متمانه مان پى بکریت، دەبیت ئەلقەکان له گەل خۆماندا بهینینه وه بۆ خویان. دواى مشتومرێكى زۆر، دەستمان هەر له گیرفانماندا بوو به نارنجۆکه کانه وه، تەواو پەنجەکانى دەستمان ماندوو ببوون، هەر جارەى نارنجۆکه که مان دەخستە دەستە کهى ترمانە وه و بیرمان لە وه دەر کردە وه کارى تەقینە وه که له کوێ ئەنجام بدەین! زۆر شوینی سەرەکی و گشتى له دامودەزگا کانی رژی م گەراین که بتوانین گورزێكى کوشندەى باش له دوژمن بوەشینین، بەلام گونجاو نەبوو. دواتر له گەل حسینى هاوڕێمدا به کۆلانه تەنگ و باریکەکانى ئەسحابەسپیدا که ناوجەرگەى شار بوو، بۆ جیبەجێکردنى فەرمانى ژيان و گیانلێسەندنە وهى داگیرکەرانی کوردستان، بیگومان ئەگەر دەستمان به تاوانباریک یان جەلاد و سیخوړیک بگەیشتایه، رەنگه بمتوانیبایه بلی م کاریكى باش و پەسەند و بەجیمان کردوو، لى نەوه کوو بەکرى حاجى سەفەر که تا ئەم نووسینە م له ژياندا نەماوه و رۆحى شاد بیت بهو شیوه یه ئاراستەى کردین و ئیمەى لاوى هەرزەکاریش که مئەزموون و بەردیدە لیل بووین و بایه خمان پى نەدەدا و دەمانویست هەر چى زووتره ترسیک بخەینه نیو دلى چه کدارەکانى رژی م، ژاوه ژاویک له شاردا بنیینه وه و ئەنجامە که شی هەر چى بووايه؛ گرنگییه کی ئەوتوى نەبوو بەلامانە وه. ئیتر بى نەخشە و بەبى بەرنامە، دوو گەنج به دوو نارنجۆکه وه عەودال بووین، تا کوو هەلیكى گونجاومان بۆ بڕەخسیت و ئەلقەى نارنجۆکه کان به دیاریى متمانه به خشین بگێرینه وه بۆ بەکرى حاجى سەفەر.

له کۆتایى سالى ۱۹۷۹دا، له شەقامى ئەسحابەسپیدا ئۆتۆمبیلیكى

سەربازىي جۆرى «زىل» دەھاتە شەقامى ئەسحابەسىپى و لەوئىدا ئەفسەرىك و ھەندىك سەربازى لى دادەبەزىن بۆ بازارىكردن و دواى ماوہىيەكى كەم دەگەرەنەوہ بۆ سەربازگەكەيان لە دەرەوہى شار. ئەسحابەسىپى شوئىنى پىشەوہران و كرپىن و فرۆشتنى كالا و پىداوئىستى و بە دەيان دووكانى ھاوالاتى لى بوو و يەكجار گەورە بوو، رۆژانە سەدان ھاوالاتى رۆو دەكەنە ئەو شوئىنە و جگە لەوہى ھەموو جۆرە چەكدارىكى رۆئىم، ھەر لە پۆلىس و ئەمن و ئىستخبارات لەو شوئىنەدا بۆ مەبەستى سەرەكىي خۆيان لەوئىدا ھاتوچۆيان دەكرد و كۆ دەبوونەوہ. ئىمە برىارمان دابوو خۆمان لە بۆسەى ئەواندا بنئىن و رىق و قىنى خۆمان و فەرمانى بەكرى حاجى سەفەرمان بەسەردا ھەلبەرئىزىن.

لە كاتى ديارىكراودا، دواى وردىبنىيەكى باش، خۆمان ئامادە كرديوو كە ئۆتۆمبىلەكە گەيشتە شوئىنى ديارىكراو، بەبى ئەوہى بواريان بدەين سەربازەكانى لى دابەزن و ئەو بەيانىيە بازارى بكەن و بگەرئىنەوہ بۆ سەربازگەكانيان، من و كاكە حسىنى ھاوئىم ھەركە ئۆتۆمبىلەكە وەستا و زۆر بەخىرايى و بەھەلمەتەوہ و بەبى ترس رامانكرد بەرەو رۆوى، لەو كاتەشدا بەرئىكەوت پاسىكى ھاتوچۆى سلئىمانى و سەرچنار كە كۆتايى وئىستگە بوو و ھاوالاتىيان دادەبەزىن و سەر دەكەوتن، لە كتوپرئىكدا ھەردوو نارنجۆكەكەمان ھەلدايە ناو سەربازەكانەوہ.

دواتر ھەوالمان پى گەيشت كە ئەفسەرىك و چوار سەرباز كوژراون و دوو سەربازىش برىندار بوون. لەو كاتەشدا دراوسىنيەكى خۆمان^۱ لە سەرچنار كارى دەكرد بە پاس و بەرئىكەوت لە وئىستگەى پاسەكەدا

۱. لە ئىستادا كورئىكى؛ ھاوئىيى براكەمە و لە ولاتى ئەلمانىا لە شارى مئوشن دەژى و زۆر جارىش وەكوو مئژووئىيەكى مەزن باس لە برىندارىيى باوكى و چالاكئىيەكەى ئىمە دەكات و بە دلفراوانى و ئەوپەرى خۆشەوئىستىيەوہ ئاھى پرحەسرەت بۆ گۆرۆنبووى ھاوئىيى دلسۆز و بەوہفام كاكە «حسئىن»ى نىشتمانپەرۆر ھەلدەكئىشئىت.

دابه زيبوو، له كاتى ئه نجامدانى چالاكويه كهى ئيمه دا؛ ئيمه ده بينيت كه نارنجو كه كان هه لده دهينه ناو «زىل»ى سه ربازيه كه وه و من ده ناسيته وه و پريشكى پارچه ي نارنجو كه كه ي بهر ده كه ويت و قاچى راستى بريندار ده بيت، كاتيك به بريندارى ده كه ويت به زه ويدا و ناتوانيت هه ستيت و ههنگاو هه له ينيت، پياوانى رژيم له گه ل لاشه ي مردووه كانى سه ربازه كاندا ئه ويش له گه ل خوياندا بو نه خو شخانه ي سه ربازى ده بن و دواتر ليپرسينه وه و ليكولينه وه ي له گه لدا ده كهن، هيچ راستيه كه نادر كينيت، به لام كاتيك خانه واده كه ي سهردانى ده كهن، ئه ندامانى خيزانه كه ي ئاگادار ده كاته وه، ئه وانيش به هه مان شيوه مالى باوكم كه نزيكترين دراوسينيان بووين؛ ئاگادار ده كه نه وه به وه ي من و هاورييه كم كاريكى له و جوړه مان ئه نجام داوه و له دلفراوانى خويانه وه و هه ست به بوونى گه ل و نيشتمان، چاو له كاره كه ي ئيمه ده پو شن. هه ر چه نده ئيمه به بى بهر ژه وه ندى و پاداشت به و كاره هه ستاين، لى كولتوور و كو مه لگه ي ئيمه جياواز تر بير ده كه نه وه و زور جار ئه و كارانه ش ده بنه هو ي كيشه و مملانى و ئاستى توله سه نده وه. له كاتى ئه نجامدانى چالاكويه كه و بو چه ند چركه يه كه ده نكيكى به رز شه قامى ئه سحابه سپى هه ژاند و هاوار و ناله ي سه ربازى بريندار و گرى ئاگرى ئوتومبىلى سووتاو، ته واوى هه شامه ته كه ي به سه ريه كدا دابوو، هه ر كه سه و له ترسى گيانى خويدا نه يده زانى به ره و كوئى رابكات. خاوه نى عه ره بانه ده ستگيره كانى ئه و شوينه ي ئيمه چالاكويه كه مان تيدا ئه نجام دا كه سه رقالى بژيو يى بارى گوزه رانيان بوون، هه موويان شوينى كاره كه يان به جى هيشت و هه ريه كه و به لايه كدا رايانده كرد. ريژنه ي گولله مان به سه ردا دابارى و ده موده ست به په له و به را كرده وه چو وينه نيو كولانه كانه وه. هه ر له ئه سحابه سپيه وه و بو دوورى سى سه د مه تريك، مزگه وتى دوو ده رگاي لييه و ده رگاي سه ره كى له شه قامى ئه سحابه سپيه وه ده ست پى ده كات و كو تايى ده رگاي دووه مى ده چيته وه سه ر كولانه باريكه كانى پشتى سینه ما دلشادى ئه و سه رده مه و دواتر به ره و خوار ده بيته وه و به هه مان كولاندا بو پشتى ده رگاي مزگه وتى خانه قا، هه ر له ويدا

هۆتیلیکی دوو نھۆمیی لئ بوو، هەرزانبەها و خەلکی کریکار و بیدەرەتانی بە نرخیکی کەم تیایدا دەژیان، کاکە حسینی ھاوڕێشم لەویدا دەژیا و بیکەس و بیدەرەتان، وەک لە سەرەتاوە ئاماژەم پێ دا بە هۆی کریکارییەو لە مەیدانی کریکاریدا پێی ئاشنا بووم، چەند جاریکیش سەردانم کردبوو لەو هۆتیلەدا، هەریەکەمان بە لایەکدا راماڤکرد و منیش خۆم کرد بە مزگەوتی دوو دەرگا دا و بەراکردن چوومەووە سەر ئەو کۆلانی که هۆتیلەکە ی کاکە حسینی ھاوڕیمی تیدا دەژیا و بە رەنگی هەلبزراکاو و ماندوو بوونیکی زۆر و ترسەووە بەدوای حسینی ھاوڕیمدا دەگەرپام و خۆم کرد بە هۆتیلەکەدا و هەوایی حسینی ھاوڕیم پرسی و لە وەلامدا گوتیان لە دوینیووە نەهاتوو تەووە. مەخابن، لەو کاتەووە تا کوو ئیستەش من و کاکە حسینی ھاوڕیم لیک دابراین و ئیستاشی لەگەڵدا بیت، ئەو لیکدا برانەمان بوو لیکدا برانی هەتا هەتایی.

ئەفسووس چارەنووسی ئەو ھاوڕییەم تا هەنووکەش بۆتە برینیکی بەسووی و سات بە ساتی ژیانم دەکولیتەووە و هەمیشە سۆراخی دەکەم و لەنیو بیرەو هەریەکانماندا تل دەدەم. ئەو یەکەم چالاک و چاوەکردنەووەم بوو، لەو تاقیکردنەووەدا بە سەرکەوتووییەکی وێژدان بریندارەووە هاتمە دەری، سەرەرای ئەوێ که خۆشەویستترین ھاوڕیم کە پیکەووە ژیانیک بووین لە دوو جەستەدا، بۆ یەکجاری لیک دابراین و وای لئ کردووم تاووەکوو مردن خانەکانی میشکم بە کۆمەلئ ئاواتەووە بۆ دووبارە بینینەووەی ھاوڕیم سەرقال بیت.

زۆر جاریش بیر دەکەمەووە ئاخۆ کاکە حسینی ھاوڕیم بە ئەلقە ی نارنجۆکەکی گیرفانیەووە دەستگیر کرابیت و بووبیت بە لگە یەکی بەرجەستە و حاشا هەلنەگر و مایە ی لەسیدارەدان، یان گولە بارانکردنی و گۆر و ن کرابیت! ئەمەش یەکیە لە هەلە دزیووەکانی هەندیک لە فەرماندە و سەرکردەکان و ھاوشیووەکانی نیو شۆرش، کە رۆلە ی خەلکیان بەبئ گۆیدانە ئاکام و چارەنووسیان دەبردە نیو مەنجەنیقی مەترسیدارترین فەرمانی خۆیانەووە. دەنا چی پێویستی بە دەرکردنی ئەلقە ی نارنجۆکەکان دەبوو بۆ جەنابیان بگەریتەووە، کە بەمە سەرەداوی بیگومان زانیاری دەست دوژمن دەکەوویت!

دهكرا له رېگه‌یه‌کی تره‌وه، به‌تایبه‌ت رېی رېځخستنه نه‌ینیه‌کانی ناوشار و پاشان کار و کرده‌وهی خوځوژی و چالاکیی له‌و جوړه و زه‌بروه‌شان‌دن و ته‌قینه‌وه‌یه‌کی ترسناکی له‌و جوړه به‌ زووترین کات ته‌نانه‌ت له‌لایه‌ن هاو‌لاتیانی‌شه‌وه‌ باس ده‌کرا و له‌نیو هیژی پېشمه‌رگه‌شدا ده‌بیسترا و ده‌کرا له‌ رېی تایبه‌تی خو‌یانه‌وه‌ جه‌ختیان له‌ راستی چالاکییه‌که بکر‌دایه‌ته‌وه. بویه ده‌کریت ئه‌وهی له‌ سه‌ره‌وه به‌ ئیمه‌ کرا، له‌ سې پوه‌وه‌ه ر‌ه‌خنه‌ی لئ بگرین:

۱. مامه‌له‌کردن به‌ گیانی که‌سانی وه‌کوو ئیمه‌وه‌ که‌ شاره‌زایی سه‌ربازیمان نه‌بوو.
۲. دیارینه‌کردنی ئامانجیکی پوون له‌ ئه‌نجامدانی چالاکییه‌که. دیاره‌ته‌نھا مه‌به‌ستمان شله‌ژاندنی هیزه‌ مؤل‌خوار‌دووه‌کانی به‌عس بوو له‌ شاره‌که، بؤ ئه‌وه‌ی نه‌توانن به‌ ئاره‌زووی خو‌یان بېن و بچن و هه‌ست به‌ ئارامی بکن، به‌لام بئ لیک‌دانه‌وه‌ی سه‌ره‌ئ‌نجامه‌که‌ی و پیوه‌بوونی خه‌لکی سفیل.
۳. پاشان داواکردنی ئه‌لقه‌ی نارنجوک و به‌لگه‌ی به‌رجه‌سته‌ی چالاکییه‌که، که‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ بؤ سه‌ر ژیانی گه‌نجانی پر له‌ وری شو‌ر‌شگریری وه‌کوو ئیمه‌.

ئ‌ه‌وانه‌ی له‌نیو شو‌ر‌شدا ون بوون

شه‌هید مام ئاراسی حسک؛ قاره‌مانی ر‌وژگار و شه‌هیدی ده‌ستی غه‌در

یاسه‌هه‌تیوی هاو‌رپیم یه‌کیک بوو له‌و پاله‌وانانه‌ی له‌ شو‌ر‌شدا ون بوو. ئه‌و کاته‌ی که‌ بووین به‌ دراوسی، له‌ گه‌ره‌کی چوارباخ له‌نزیک مزگه‌وتی «عه‌بدوللا لوتفی» و له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی چوارباخ و ئه‌یوبییه‌ پیکه‌وه له‌ یه‌ک پ‌ولدا بووین، له‌ قوتابخانه‌شدا هاو‌رپیه‌تیمان هینده‌ به‌تین بوو؛ مام‌وستای پ‌وله‌که‌مان نه‌یده‌هیشته‌ له‌سه‌ر کورسییه‌ک پیکه‌وه‌ بېن، چونکه‌ له‌ کاتی وتنه‌وه‌ی وانه‌ی مام‌وستا‌که‌ماندا، وا رپک ده‌که‌وت له‌گه‌ل سه‌یرکردنی یه‌کتردا هه‌ردوو‌کمان پیده‌که‌نین، تاکوو وای لئ ده‌هات ئاگامان له‌ وانه‌وتنه‌وه‌ی مام‌وستا نه‌ده‌ما. ر‌وژیکیان هینده‌ پیکه‌نین، به‌ ب‌ونه‌ی ئیمه‌وه؛ ته‌واوی پ‌وله‌که‌مان به‌ ده‌ستی مام‌وستا لئی درا، دواتر مام‌وستا من و

ياسىنى ھىنايە بەر چاۋى تەۋاۋى قوتابىيەكان (ئەو سالانە وا بوو، مامۇستا لىدانى لە پۆلەكاندا بەرامبەر بە قوتابى لە قوتابخانەدا بەكار دەھىنا)، مامۇستا بە ياسىنى وت: «ھەردو دەستت دريژ بکە!» پاشان بە دار كەوتە سەر پەنجەكانى ياسىن و زۆرى لى دا ۋەك ئىھانەكردنىك و تىكشكاندى باری كەسايەتیی دوو مندالی قوناغى سەرەتایی. ياسىن ھەردو دەستی لە كاتى لىداندا لا نەدەبرد، ئىستەش وئىنەكەى لەبەر چاومە، خوین بە پەنجەكانىدا دەھاتە خوارەوہ. ئەوہى من لە ياسىنم بىنى، زۆر سەرنجى ئازايەتیی پراكىشام. كاتىك مامۇستا پىی وت: «بەرۆرە شويىنى خۆت!»، ياسىن بەو تەمەنە بچووكەى خۆيەوہ ھەر لەبەردەمى مامۇستادا پراوہستابوو. ھىندە بەو مندالییەوہ چاۋنەترس بوو، مامۇستاش سلى لى دەكردەوہ. دوابەدوای ئەو، منىش ھەردو دەستم بۆ مامۇستا دريژ كرد و بەئارەزوۋى خۆى تا ھىزى تىدا بوو بە دار دەيكتشا بە ھەر دە پەنجەكانى دەستمد، ئازار دەچوۋە دەروونم، بۆيە بەلنىم بە مامۇستا دا بەوہى جاريكى تر لە كاتى وانەوتنەوہدا پىننەكەنم و گوپرايەلى وانەوتنەوہ بم. ياسىن چەند سالىكى كەم لە من گەورەتر بوو، ھەردووكمان يەكترمان تاوانبار دەكرد بەوہى كى خەتابار بىت. لەبەر ئەم بوپرييانەى ياسىن لەنيو نەك پۆلەكەدا بەلكوو لەنيو قوتابخانەكەشدا، بە منالىكى چاۋنەترس ناو دەبرا.

لەيادمە لە پۆلى يەكى ناوہندى بووم، مامۇستا عەبدولپەحمان وانەى پى دەوتىنەوہ، لە كاتى وانەوتنەوہدا قوتابىيەك لە پىشمەوہ بوو، داۋى ھاوكارى لى كردم بەوہى پىنووسەكەى كەوتۆتە خوارەوہ و بەلاى ژيەر پىي مېزەكەى مندا ھاتوۋە، منىش ئاورم بۆ دواۋە دايەوہ و پىنووسەكەم دايەوہ دەستى، لە راستىدا ھىچ تاوانىك نەبوو، بەلكوو ھاوكارى ھاورئ قوتابىيەكەم كرد، مامۇستا بانگى كردم بۆ پيشەوہى پۆلەكە و گوپى پراكىشام و لاجانگى بەرز كردمەوہ و تا ھىزى تيا بوو شەقىكى لە دواۋە تى ھەلدام و گونم تەۋاۋ ئازارى پى گەيشت، چونكە پىلاۋى چەرمى نووكدرىژى لەپىدا بوو. من لەتاو ئازارى جەستەمدا نەمدەزانى چى بکەم، وام دەزانى بە سواری فرۆكەيەكەوہم

و له ته‌واوی به‌رزیی ئاسماندا بۆ سەر زه‌وی فری دراومه‌ته‌وه خواره‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موو قوتابییه‌کانی نیو پۆله‌که به ده‌نگی به‌رز به من پێده‌که‌نین. جگه له‌وه‌ش نه‌یان‌ه‌یشت بیه‌وه بۆ قوتابخانه، وه‌ک بلی تاوانیکی زۆر سه‌ختی مروییم کردوه، دواتر داوایان لی کردم به‌وه‌ی باوکم یان دایکم سه‌ردانی قوتابخانه بکات بۆ لیکۆلینه‌وه له‌سه‌ر تاوانه‌که‌ی من که له پۆله‌که‌دا کردوومه. کاتی‌ک چوومه‌وه بۆ ماله‌وه، نه‌مده‌وی‌را ئه‌و تاوانه سه‌خته‌ی که کردوومه؛ بۆ باوکمی بگێرمه‌وه و پیی رابگه‌یه‌نم، بۆ ئه‌وه‌ی له به‌ریوه‌به‌ری قوتابخانه بپاریته‌وه و لیم خۆش بین و جاریکی تر بتوانم له قوتابخانه‌دا درێژه به‌خویندن بده‌م، ناچار دایکم به‌باوکمی راگه‌یاندا و چیرۆکی تاوانه‌گه‌وره‌که‌ی که من کردبووم له قوتابخانه‌دا؛ به‌هیمنی بۆ گێرایه‌وه، ئه‌ویش نه‌یه‌یشت به‌سه‌رهاته‌که ته‌واو بکات، به‌ر هیزی لیدانی قه‌واره‌ی ده‌ست و مه‌چه‌کی خۆی دام و که‌وته لیدانم و دوو هینده‌ی شه‌ق وه‌شاندنه‌که‌ی مامۆستا عه‌بدولپه‌حمان ئازاری ناخی ده‌روونی دام. وا ریک که‌وت له‌ ساڵی ۱۹۸۴؛ ساڵانی ژبانی پر نه‌هامه‌تی و ده‌رده‌سه‌ری به‌ریکردن و ته‌مه‌ن به‌ره‌و هه‌لکشان ده‌رۆشت و له سه‌روبه‌ندی دانوستانی نیوان یه‌کیته‌ی نیشتمانی کوردستان و پزیمی به‌عسدا بوو، ئه‌و ده‌مه‌ش ته‌مه‌نم بیست و سێ ساڵان ده‌بوو، ئه‌و ساڵه (۱۹۸۴) له‌گه‌ل دوو پێشمه‌رگه‌ی که‌رته‌که‌ماندا به‌کاری شو‌رش هاتبووینه‌وه ناو شاری سلیمانی و دانوستان له‌ئارادا بوو، ئه‌و مامۆستایه‌ی که له پۆلی یه‌کی ناوه‌ندی بووم و شه‌قی تی هه‌لدام، له‌ کۆلانی‌که‌دا به‌ریکه‌وت دوا‌ی ئه‌و هه‌موو ساڵه‌ بینیمه‌وه، داوای هاوکاریم له‌و دوو پێشمه‌رگه‌یه‌ی که له‌گه‌لمدا بوون؛ کرد و ئه‌وانیش هاتن له‌گه‌لمدا و چوومه به‌رده‌می مامۆستا عه‌بدولپه‌حمان، دوا‌ی سا‌لو‌کردن، پیم راگه‌یاندا: «مامۆستا، ده‌مناسیته‌وه؟» وتی: «نه‌خیر!» وتم: «من فلا‌نه قوتابی بووم، به‌بی هیچ تاوانیک تو که‌سایه‌تی منته به‌به‌ر چاوی ته‌واوی قوتابییه‌کانی پۆله‌که‌مدا شکاند و هه‌ر هه‌موویان به‌ من پێده‌که‌نین، به‌لام ئیسته‌ من بووم به‌ پێشمه‌رگه‌ و به‌رگری له‌ مافی تو‌ی هاو‌لاتی کورد

دهكەم. جا گەر ئەمریکیشت هەیه، من لە خزمەتی تودام.» و ناو نیشانی
 كەرت و تییەكەمان دا پێی كە تیایدا پێشمەرگە بووم. مامۆستام بەجی
 هیشت و دلم پر بوو، فرمیسك بە چاومدا هاتە خوارەو و وەك مندال
 دەگریام، خۆشم نەمدەزانی هۆكاری گریانەكەم بەو تەمەنەوێ چى بوو كە لە
 مندالیدا لێی دام و نەشەدەگریام! ئەو دوو پێشمەرگەیهش كە لەگەڵدا بوون،
 ئیستە لە ژياندا ماون و یەكێكان لە كوردستان دەژی و ئەوى تریشیان لە
 هەندەران. ئەو كاتە ژيانى قوتابى زۆر نارەحەت بوو، لەو دەمەدا و بگرە
 ئیستەش لە هەندىك قوتابخانەدا لیدان بۆ تەمبیکردنى قوتابى بەكار دیت.
 هەر لە تەمەنى مندالیدا بووین، لە كوتایى شەستەكاندا، لە زستانىكى سارد
 و بەستەلكدا، پێشتر بەفرىكى زۆر زۆر باریبوو، یاسین بە هەلى زانیبوو
 بەرەبەیان بە دیواری قوتابخانەكەدا چوو بوو نێو قوتابخانە و بە بەفر؛
 پەیکەرىكى گەورەى پێشمەرگەى دروست کردبوو. هیندە گەورە دروست
 کرابوو، بە ئەندازەى بالای خۆى دەبوو. بەو مندالییهو هیندە جوان نەخشەى
 سەروسیمای پێشمەرگە و چەكەكەى سەرشانى کردبوو، جێى دید و تیروانین
 و پرسىارى زۆر بوو، وەك تابلۆیهكى نەخشینی دەستى نیگارکێشێكى
 بەناوبانگ و تابلۆیهكى نێو هۆلى مۆزەخانەیهك. نەخشاندنى دیمەنى ئەو
 پەیکەرە بەفرینە، لەو فەرشانە دەچوو كە بە دەست چنرابیت و وینەى
 شەهیدىكى تىكۆشەرى كوردستانى لەسەر نەخشابیت و لە هەموو مالێكى
 هەژاردا هەلواسرابیت و بە جۆرىك ناخى دەهەژاندیت؛ هیچ پیناسەیهكى لە
 جوانیدا بۆ نەدەكرا، تەنھا وشەى پێشمەرگە نەبیت كە مەرگى خۆى؛ پێش
 هەموو ئاواتەكانى و حەز و ئارەزووەكانى ژيانى پێش خستوو. ئەو دەمە
 كاتىك بەیانان كۆ دەبووینەو لەنێو قوتابخانەدا، تەواوى قوتابییەكان بەرپز
 دەوستان و سروودى «ئەى رەقیب» یان پى دەگوتینەو. دواى سەرنجى
 زۆرى مامۆستاكان، پرسىار كرا بەوێ كى دروستى کردوو؟ یاسین هیندە
 ماندوو و سەرمای ببوو، تەواوى جەستەى هەلەلەرزى و وەلامى دایەو و
 و وتى: «من دروستم کردوو!» بەرپۆهەرى قوتابخانە تەماشای کرد و

وتی: «هه مووتان چه پلهی بو لیبدن!» هه مووان پیکه وه چه پله مان بو لیدا و سروودی «ئه ی ره قیب» مان ده گوته وه. ئیتر له و رۆژه وه «یاسینه هه تیو» بوو به قاره مانی نهک قوتا بخانه، به لکوو له ته واوی گه ره که کاندایاس له و کاره جوانه ی ده کرا که هه ستوسۆزیکێ کوردانه له دهروونی مندالیکی وهک ئه ودا چینه رابوو، ئه و ههسته له مرۆفیکێ گه وره تر له وه وه چاوه رپوان ده کرا، نهک له مندالیکی وهک یاسینی ته مه ن هه شت نو سالان.

هه ر مندال بووین، هه ر چه نده کورد بوون ئاگای له منالی و گه وره یی نییه و نایزانیت، که یاریی چاوشارکی و راپراوینمان ده کرد، خۆمان له سه ر به ره نگار بوونه وه راده هینا، یاریی «پیشمه رگه و جاش و عه سه که ر» مان ده کرد، یاسه هه تیو به خۆرپسک وریا و زیره ک بوو، ئه و له یارییه کاندای رۆلی پیشمه رگه ی ده بین، به تفه نگه دارینه که یه وه دیواره و دیوار سه ر بازه به عسییه کانی راپرانا، هینده به حه ماسه ته وه ده نگه ته قه ی تفه نگه که ی به ده میه وه ده شیره راند، ئاره قه ی ده کرد. ئه گه رچی گه مه ی شه ری پیشمه رگه و پیوانی رژییم (ئه منه کان) مه شقیکی منالانه بوو، به لام ئیمه له گه وره بییدا له گه ل خۆماندا برده مانه وه بو چیاکان. یاسینی هاو رپیم له ریکه وتی ۱۹۵۷/۱۰/۱۸ دا له دایک بووه، که ریم توفیقی باوکی پۆلیس بوو، دواتر چووبوو نیو ریزی هیزی پیشمه رگه ی کوردستان، چهک و ئه زمونه که ی یاسین وهک نه هه مه تی و نه داریه که ی ده گه رایه وه بو کاره که ی باوکی. باوکی ئه زموونیکێ ده وله مه ندی له شار و گونده کانه وه کو کورد بوویه وه، به پۆلیسی گوازا رابوو یه وه بو پینجوین و دواتریش بو سوورداش و گه به و گوليجه و قه لادزی و هه لشو و بنگرد و باره گای ده به نه و بیتواته، جگه له وهش به شداریی گرتنی ناحیه ی بنگردی کردوو، بۆیه له هه ر شار و شارۆچکه و دینه کدا په ره یه ک زیاتری خسته بووه سه ر کتیبی ژیا نی. که ریم توفیق له عه شره تی جاف و بنه ماله یه کی ئایینه ره ره بووه و کوخا سمایی ته لانیس که باوه رپیکرا و ریشسپی و پیاوماقو لی عه شره تی جاف بوو، له که سه نزه که کانی بوو.

پاشان که ریم توفیق به رهامندی خوئی، داوا دهکات وهک پیشمه رگه یه که له دۆلی جافایه تیدا به رگری له خاک و نیشتمانه که ی بکات. کاتیک به رهو دۆلی جافایه تی ملی ریگا دهگریته بهر، له ریگادا دهکه ویتته بۆسه ی دوژمن و پاشان به دیلی ده بریت بۆ رانیه و دواتریش دهگوییتریتته وه بۆ زیندانی شاری سلیمانی و پاش چهند مانگیگ له ئەشکه نجه دان، دواتر وهک دهسته به سه ریک رهوانه ی شاری «فهلوجه» دهکریت و دوا ی ئەوه ی ئازاد دهکریت، جاریکی تریش دووباره له کۆمه لکوژی و ره شبگیری سالی ۱۹۶۳دا له سه رده می حوکمرانی زه عیم سدیق بیسه روشوین دهکریت و پاش چهند رۆژیک له به تانییه کی خوینا ویدا دوا ی ئەشکه نجه دانیکی زۆر، له به رده م ده رگای ماله که یان فرپی ده دن. ئەویش چهند رۆژیکی که م به رگه ی ئاسه واری ئەو ئەشکه نجه تونده دهگریت و گیان له ده ست ده دات و ده بیته یه کیکی تر له شه هیده کانی ریگای به دهسته یانی مافه ره واکانی گه له که مان. له وه به دوا وه له بهر بیباوکی، «یاسین که ریم توفیق» له نیو هاوړییان و منالانی گه ره کدا ناوی «یاسینه هه تیو» ی به سه ردا داده بردریت.

ره عنا خانی دایکی دوا ی بیسه روشوینبوونی هاوسه ره که ی، به خیزانیکی چهند منالیکه وه دراوسیمان بوون و له نزیکه وه میژووی قاره مانیتی ئەو ئافره ته ده زانم. یاسین هه میشه وره به رز بوو، له خو ی راده بینی و به وپه ری خۆبه گه وره بیه وه نه یده هیشت بیباوکی پیوه دیار بیت و خو ی به که سیکی بیباوک بزانیت، واته له ناو ئاپۆره ی جه ماوه ر و له نیو هاوه له کانیدا رۆلی گه وره ی ده بینی و له پوو خساریدا به دی نه ده کرا له نازی باوکیه تی بیبه ش بیت. هه میشه قسه خو ش و سه روزمان شیرین بوو. یاسین هه ر له منالییه وه سه رکرده بوو، هه ر له منالییه وه پیشمه رگه و شوړشگیز بوو، دیار بوو به سه رهاتی بیسه روشوینکردن و شه هیدکردنی باوکی؛ کاریگه ری زۆری له سه ر دانابوو. دیاره له زمانی ره عنا خانی دایکیه وه چیرۆکه کانی باوکی بیستبووه وه و هه میشه باسی ده کرد که باوکیان گرتووه و پاش ماوه یه ک له به تانییه کیانه وه پیچاوه و له به رده م ماله که ی خویناندا به جلوه رگی

خویناوییه وه فرییان داوه. چیرۆکی قوربانیدانی بنه‌ماله‌ی یاسین توفیق (یاسینه هه‌تیو) که دوایی له شوڤشی نویدا به «مام ئاراس» ناوبانگ دهرده‌کات، به شه‌هیدبوونی باوکی ده‌ست پێ ده‌کات و به‌داخه‌وه له شوڤشی نویدی گه‌له‌که‌شماندا مام ئاراس ده‌بیته شه‌هیدی ده‌ستی غه‌در و توله‌ی به‌ناه‌قی شه‌ری براکوژی که له‌سالی ۱۹۸۱دا نه‌نجام درا. به‌لام تراژیدیای ئه‌م خانه‌واده‌یه له پیتاوی کوردستاندا و له میژوویه‌کی پر سه‌روه‌ری یه‌که‌به‌یه‌که‌ی ئه‌ندامانی خیزانه‌که‌یان و بنه‌ماله‌که‌یا نه‌وه، هه‌ر له زیندانیکردن و ئه‌نفالکردنی پتر له یانزه‌ مروۆفی گه‌وره و بچووک و مندالی شیره‌خۆره‌وه، تاوه‌کو ده‌گاته به‌ته‌مه‌نترین ژن و پیاوی ئه‌م بنه‌ماله‌یه؛ درێژ ده‌بیته‌وه. دوا‌ی شه‌هیدبوونی باوکی مام ئاراس و گولله‌بارانکردنی «مام ئاراس»، زاواکه‌ی (تاهیر جه‌لال) ده‌بیته درێژه‌پنده‌ری خه‌باتی بزوتنه‌وه‌ی نیشتمانی گه‌لی کورد، که له زیندانه‌کانی رژیمی به‌عسدا له‌سینداره‌ ده‌دریت. کاتیک گوئیستی وشه‌ی «یاسینه هه‌تیو» ده‌بم، جوانترین یاده‌وه‌ری ئه‌و قاره‌مانه‌م به‌بیر دیته‌وه و له چوارچێوه‌یه‌کی زیریندا له ئه‌لبووی یاده‌وه‌رییه‌کاندا هه‌لواسراون. به‌بیرم دیت له‌سالیادی جه‌ژنی نه‌ورۆزدا، له‌گه‌ره‌کی چوارباخ، له‌ناوه‌راستی گه‌ره‌که‌که‌دا ته‌واوی خه‌لگی کۆ ببوونه‌وه و به‌به‌رزاییه‌کی گه‌وره و به‌رفراون داریکی زۆریان کۆ کردبووه و ئافره‌تان به‌پۆشاکێ کوردیی ره‌نگی جۆراوجۆر و لاوانی گه‌ره‌ک به‌پۆشاکێ کوردی و جامانه و فه‌قیانه‌ی شوڤی بازوویان، له‌چوارده‌وری ئه‌و کۆمه‌له‌ زۆره‌ داردا کۆ ببوونه‌وه و گۆرانیی «ئه‌م رۆژی سالی تازه‌یه نه‌ورۆز هاته‌وه» یان ده‌چری. له‌نیوان دایکم و ره‌عنا خانمی دایکی یاسیندا وه‌ستا‌بووم، که له‌هه‌مان کاتیشدا من پیم ده‌گوت «دایه‌ ره‌عنا»، له‌پر یاسین به‌داریکی درێژ به‌سه‌ر به‌رزیی داره‌که‌ی ده‌ستیه‌وه به‌بلیسه‌ی ئاگریکی به‌تین و به‌وپه‌ری جۆشوخرۆشه‌وه به‌ده‌سته‌که‌ی تری نه‌وتی ده‌کرد به‌داره‌کاندا و به‌سروودی نیشتمانی و گۆرانیی «نه‌ورۆز» هوه‌گری به‌ر دایه‌ داره‌کان. ره‌شبه‌له‌ک و ئاهه‌نگ و درووشمی «یان کوردستان

یان نەمان» گۆی دوژمانی کەر کردبوو، کلپە ی ئاگر هیندە ی نە مابوو ئاسمان بسووتینیت و ئەستێرەکانیش لە تینی ڕووناکی ئاگرەکە ی لە مەر ئاھەنگەکە ی ئیمە، شەرم لە ڕووناکی و درەوشانەوہ ی خۆیان بکەن. ئەو حەشاماتە ی لە چواردەوہری گروتینی ئاگرەکە دا بوون، ھەموو تیکرا بەگشتی سوپاس و ستایشیان بۆ مەزنی و دلسۆزی و قارەمانیتی یاسین دەردەبەری. یاسە ھەتیو بە مندالی جگە لەوہ ی سەرمەشقی ئەو گەمە یە بوو، لە خۆیندنگەش شاگردیکی گویرایەل و چوست و چالاک بوو. یاسە ھەتیو کاتیکی ڕەعنا خانمی دایکی ئەگەر پەنجە فلسی پێ بدایە، دەچوو شیرینی سەردەمی مندالی وەک کونجی و مەسکەت و لوقمی پێ دەکری و دابەشی دەکرد بەسەر ھاوڕیکانیدا، ئەمە لە کاتیکی بە ھۆی شەھیدبوونی باوکیانەوہ؛ ھەژاری نارەحەتی کردبوون. ڕەعنا خانمی دایکی ھیندە ئاfrەتییکی قارەمان بوو، سەری بۆ ھیچ نامەردیک دانەدەواند و کاری نان دروستکردنی دەکرد، وەک چۆن ھەر پیاویکی ھەژاری خاوەنی چەند ئەندامیکی خیزان، کریکاری و جووتیاری بۆ بژیویی ژیانی تەواوی ئەندامانی خیزانەکە ی دەکات، ڕەعنا خانمیش شەری لەگەل کیشە و مەملانیکان و گرتەکانی نیو ژیانی دەکرد. ڕەعنا خانم ئاfrەتییکی بالا مامناوەندی گەنمپەنگی و تەخۆش و خوورپەوشت بەرز بوو. لەیادەمە من و یاسین لەدوای تەواو بوونی قوتابخانە، دەچووینە خزمەتی ئەو مەریەمە ی کە لەلای مەسیحی مەزن خۆشەویستە، بەلام مەسیح ھیشتا گەورەیی حەزرتی ڕەعنا ی بۆ پیناسە نەکراوہ، گەر من مەسیح بوومایە، ڕەعنا خانم لە جی مەریەم پێ مەزنتەر دەبوو و ھەر واشە، لە دیدی مندا دایە ڕەعنا ی دایکی یاسین لە حەزرتی مەریەم گەورەترە، نانی دروست دەکرد و کیژۆلە تەمەن نو سالانیکی قژ ھەلبزرکاوی دەمبەخەندە و پیکەنینیش جووتی نەعلی لاستیکی دراوی لەتەنیش خۆیەوہ دانابوو، ئەویش «مەلیحە» خانی خوشکی مام ئاراس بوو، چەند کولیرەبەرۆن و نانی تیری کردبووہ سەنگەرێک، دەتگوت ئەو ئاfrەتە شوڕشگیڕانە ی ڕۆژئاوای کوردستان و ئەو کیژە نازادەرە قارەمانانە ی قەندیلن کە شەری مان و نەمان

ده‌که‌ن له پیناوی بستیک خاکی کوردستان و ژیانیان پیش مهرگ ده‌خن. مه‌لیحه خانم کیژیکی زۆر جوان بو، سه‌رقۆلی ئه‌و کراسه‌ی له‌به‌ریدا بوو هینده ئاره‌قه‌ی نیوچه‌وان و گه‌ردنی پی س‌پیوو، زه‌رد ببوون و ته‌ر ببوون، وه‌ک بلّی بارانیکی زۆری زستان باریبیت و ئه‌میش له‌ژیر ره‌حه‌ته‌ی سروشته‌ی بارانباریندا ته‌ر بووبیت. یاسینیش ده‌ستی برد کولیره‌یه‌کی دا به‌من و پیکه‌وه خواردمان. هینده له‌زه‌تی بۆنوبه‌رامی کولیره‌کانی دایه‌ ره‌عنا له‌لام ماوه، به‌هه‌موو خواردنه‌ به‌تامه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ تامی ئه‌و کولیره‌یه‌ی ره‌عنا‌ی دایکی یاسین نادات. یاسین به‌هه‌ژاری و بیباوکی گه‌وره‌ ببوو، ئه‌ویش چه‌زی ده‌کرد وه‌ک هه‌موو منالیک نیو خیزانیک و هه‌میشه له‌سۆز و خۆشه‌ویستی باوکی بیبه‌ش نه‌بیت، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا یاسین به‌و مندالییه‌ی خۆیه‌وه ئاسووده‌یی ئه‌وه‌ی پێوه‌ دیار بوو که خیزانه‌که‌یان خه‌لاتیکی گه‌وره‌یان به‌میلله‌ته‌که‌یان به‌خشیه‌وه، ئه‌ویش شه‌هیدبوونی باوکی بوو. له‌و سه‌رده‌مه‌دا، واته‌ له‌ سالانی هه‌فتاکاندا، وشه‌ی: هه‌تیو، بیوه‌ژن، قه‌یره‌کچ، پیریژن، کورته‌بالا...؛ ئه‌م وشانه‌ بۆ تیروتوانج به‌کار نه‌ده‌هینران، هینده‌ ریز له‌ یاسینه‌ هه‌تیو ده‌گیرا، هینده‌ ریز له‌ مندالیک نه‌ده‌گیرا که باوکی له‌ ژیاندا ما‌بوو. ریزگرتن و پاراستنی شکۆی دراوسیه‌یه‌تی هینده‌ کولتووریکی جوان و به‌هیز بوو، کاتیک خیزانیک بیویستایه‌ ژیان‌ی هاوبه‌ش بۆ کچه‌که‌ی یان کوره‌که‌ی پیک به‌هینیت، ئه‌و خیزانه‌ پێی شه‌رم بوو هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل خیزانی ماله‌ دراوسیه‌که‌یدا بکردایه‌، چونکه‌ وایان ده‌بینی هه‌ردوو لایان خوشک و برای یه‌کن. باوک و دایک له‌نیو خیزاندا رۆلی کاریگه‌ریان هه‌بوو له‌ په‌روه‌رده‌کردنی ئه‌ندامانی خیزانه‌کانیان، هه‌مووان ریز و ته‌بایی له‌ نیوانیاندا هه‌بوو. ته‌واو به‌ پیچه‌وانه‌ی ژیان‌ی ئیستا بوو که درۆکردن زیاتره‌ وه‌ک له‌ راستیبوون، بی‌ریزی و بی‌مۆرالی به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک ته‌شه‌نه‌ی کردوه، هینشتا تاوانه‌کان نابنه‌ هۆی پیناسه‌کردنیان و هۆکاری ده‌رخستنی زیاتریان. ئیمه‌ش ئه‌و کاته‌ به‌ هه‌مان شیوه‌ به‌ هۆی تیکه‌لبوونی باوکمان به‌ شو‌رش و کوردایه‌تییه‌وه؛ خیزانیک‌یه‌ نه‌دار بووین و پاش ماوه‌یه‌ک قوناغی

سهره تاييشمان ته او بوو، ماله كه مان گواسته وه بؤ گه په كې جووله كان كه هينده دوور نه بوو له گه په كې چوارباخه وه و له ناوهندي سېروان و له پولي يه كې ناوهنديدا دريژم به خویندن دا و له وه به دواوه ياسينم نه ديه وه تاكوو رږڅي بوونم به پيشمه رگه له شاخ. سالی ۱۹۷۹ كه چومه شاخ و بووم به پيشمه رگه (ته مه نم هه ژده سال بوو)، ناوبانگ و قاره مانيتي مام ئاراس ببويه ويړدی سهر زاری زوربه ی خه لك. بهر له وه ی بچمه شاخ و بېمه پيشمه رگه، دهنگدانه وه ی «مام ئاراس» له شار؛ رږڅي تو قانده بوو، منيش بؤ يه كه م جار له بله كې دواي ئه و هموو بيره وه رييه ی مندالی و ليكدا بران، به دیداری ياسينه هه تيو شاد بوومه وه و فرميسك به چاومدا هاته خواره وه و ئيتر له و رږڅه وه بيره وه رييه كانی مندالی من و مندالی ياسه هه تيو له چوارچيوه ی زيړيني كونجی ئه لبوومی ياده وه رييه كاندا هه لواسران و لاپه ريه كې نويی ياده وه ريی پر كاره ساتی خويناوی و پر تراژيدیای نويی شوړشگيری و خه بات و كوردایه تی به پروی چاره نووسی بيكو تا و نادياردا هه لدرایه وه و جاريكي تر ميژويه كې پرسه روه ری و ميژويه كې پيروزی هه ميشه زيندووی پر غدر و ترس و تو قانندن و ژيانی پر له دلله راوكې بوونه وه ئه زمونيك له رهنج و ماندووبوونی خه باتی رږڅگار ه سهخته كانی هه وراز و نشيو و گهرمای هاوین و سه رمای شهوانی زستان... شهويكي هاوین له سه ر جيگه ی ته نهاييدا راکشابووم، نازانم خه وم ليكه وتبوو يان خه ونم ده بينی يان چووبوومه نيو خه لوه ته وه و به ئازاره كانی ميژووی ژياندا ده چوومه وه و كه وتبوومه قوولایي بيركردنه وه ی چه ندين نه به ردی و قاره مانيتي ئه و تيكوشه رانه ی به رگرييان له خاك و نيشتمان ده كرد، كه تا ئيستش هه نديكيان گوريان ون و ميژوويان به نادياری ماوه ته وه يان ميژوويان چه ندين پرسياری تری له خویدا هه لگرتوه، جار جاره ش نه غمه ی بولبول و دهنگی بالنده كانی ئاسمان و جريوه ی چوله كه كانی سه ر گويسه بانه ی سه ريان؛ هينده ی تر جوانيان ده به خشی به بيركردنه وه م و هينده ی تر تامه زروی بيركردنه وه ی هاوپرييان و هاوسه نگرانم ده بووم كه

له رابردودا بهجیم هیشتوون و ئەوانیش بۆ هه‌تاهه‌تایی مائئاواییان له ژیان و خودی خۆم کرد.

به‌دهم بیرکردنه‌وه و چاوی پرفرمیسکه‌وه و به‌ره‌و مه‌نزلگای شۆرشگیگران ورد و درشت هه‌نگاوی له‌سه‌رخۆم دهنه و ته‌نها بۆ ماچکردنی کیلی سه‌ر گۆره‌که‌ی «مام ئاراس»، دوو کاتژمیرم بری له گۆرستانی سه‌یواندا. دوا‌ی چه‌ندین سال به دیداری خاتوو «مه‌لیحه‌ی خوشکی» شه‌هید مام ئاراس شاد بووم، ئەم شیره‌ژنه جگه له‌وه‌ی باوک و برای شه‌هید بوون، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا «تاهیر جه‌لال»ی هاوسه‌ری له ژیانیکی کورتی هاوسه‌ریدا به هه‌ناسه‌ی سارد و ژیانی پڕئازاره‌وه بۆ دواچار به‌جیی ده‌هیلایت و شه‌هید ده‌کریت. کاتیک به دیداری شاد بووم و له هه‌ولیی باسکردنی میژووی ژیانی شه‌هید مام ئاراس و پرسپاری له‌سیداره‌دانی شه‌هید «تاهیر جه‌لال»ی هاوسه‌ری بووم، به پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی غه‌بار بیته، به رووخساریکی گه‌شه‌وه سه‌ری به‌رز کرده‌وه و له‌بریی ئەوه‌ی له‌سه‌ر ژیانی خۆی و قوربانیدانی بنه‌ماله‌که‌ی بدویت، چیرۆکی ئافره‌تیکی دراوسیی خۆیانی بۆ گێرامه‌وه که چۆن هاوسه‌ره‌که‌ی له شه‌ویکی ساردی زستاندا له‌ته‌نیشته مناله‌کانیه‌وه له‌نیو جیگه‌دا ده‌یبه‌ن، بۆ دواچاریش جه‌سته‌ی شیوینراوی خۆیناوی بۆ ده‌هیننه‌وه. ئازایه‌تی و قاره‌مانیتی خاتوو «مه‌لیحه‌ی خوشکی شه‌هید مام ئاراس له‌وه‌دا بوو، سه‌ره‌پای ئەوه‌ی باوک و برا و هاوسه‌ری شه‌هید ببوون، به‌پێچه‌وانه‌وه له ئاستی میژووی خه‌باتگی‌راندای هیشتا خۆی به کهم ده‌زانی به‌وه‌ی که ئەوان پێشه‌نگی شۆرش و کوردایه‌تین. کاتیک «تاهیر جه‌لال»ی هاوسه‌ری سه‌رقالی ریکخستن و په‌یوه‌ندیی راسته‌وخۆی به شۆرشه‌وه ده‌بیته، له سالی ۱۹۸۵دا له ته‌مه‌نی (۲۹) سالییدا له بازگه‌ی چه‌مچه‌مال-که‌رکووک ده‌ستگیر ده‌کریت و دواتر به‌ره‌و زیندانی «هه‌یه‌ی خاسه» و دادگای به‌عس (مه‌حکه‌مه خاسه)، دادگایی نادادپه‌روه‌رانه ده‌کریت و له زیندانی «ئهبو غریب» له‌سیداره ده‌دریت. دوا‌ی تیپه‌رپوونی هه‌ژده سال، واته دوا‌ی رووخانی پژییمی فاشیستی به‌غدا، له گۆرستانی که‌رخ‌

به‌غدا له‌گه‌ل چه‌ند تیکوشه‌ریکی تری وه‌ک شه‌هیدان به‌کر دارتاش و جه‌باری حاجی ره‌شید ته‌رمه‌کانیان ده‌دۆزینه‌وه و له‌ مانگی پینجی سالی ۲۰۰۳دا ته‌رمی پیروزیان له‌ مه‌راسیمیکی پرشکو ده‌هیننه‌وه بو شاری سلیمانی و له‌ گۆرستانی سه‌یوان هه‌ر ریک له‌ته‌نیشت شه‌هید مام ئاراسدا به‌ ئامیزی خاکی دایک ده‌سپێردریت. به‌پیی ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی به‌رده‌ستم که‌وتوو، کاتیک تاهیر جه‌لال له‌نیو ژووری زینداندا ده‌بیته‌ له‌ که‌رکووک واته «هه‌یه‌ی خاسه» که‌ ترسناکترین زیندانی رژییمی به‌عس بووه، جه‌لالدیکی نه‌خوینده‌وار بو ترس و ده‌راوکیی زیندانه‌کان به‌ کێبلیکه‌وه و به‌ هیز و توانای خوی به‌ ده‌رگا ئاسنینه‌کاندا ده‌کیشیت و له‌نیو چه‌ندین زیندانیانی تری ئه‌و ژوورهدا به‌ تاهیر جه‌لال ده‌لیته: «ئیمه‌ زانیاری زیاترمان له‌ باره‌ی تۆوه ده‌ست که‌وتوو، به‌وه‌ی تاوانباری (مخرب^۱) له‌ناوچوو مام ئاراس خزمته و تۆش تاوانباریت وه‌ک ئه‌و!» هه‌ر چه‌نده زیندانه‌وانه به‌عسییه‌که به‌ سووکایه‌تی په‌یوه‌ندی ئه‌وان ئاماژه پێ ده‌دات، به‌لام شه‌هید تاهیر به‌وپه‌ری شانازییه‌وه ده‌لیته: «نه‌ک ته‌نها خزم، ئه‌و سه‌رکرده و پینشه‌نگمان بووه...»

شه‌هید «تاهیر جه‌لال» له‌دوای خوی، جگه‌ له‌ خاتوو «مه‌لیحه که‌ریم توفیق»ی هاوسه‌ری، چوار مندالی چاوگه‌ش و چوار مندالی چاره‌نووس نادیااری ئه‌و سه‌رده‌مه به‌ ناوی (بابان، تابان، تانیا، به‌ندی) به‌جی ده‌هیته. خاتوو مه‌لیحه ده‌لیته: پیروزیترین میژووی ئه‌وه‌یه که‌ ئه‌و رۆژه‌ی «به‌ندی» چاوی به‌ دنیا هه‌لده‌هینیت، له‌گه‌ل یادی چله‌ی رۆژی شه‌هیدبوونی «تاهیر جه‌لال»ی باوکیدا به‌راورد ده‌کریت و ده‌بیته یادگارییه‌کی پیروزی مه‌زن بو یادی رۆژی له‌دایکبوونی به‌ندی ئه‌و بنه‌ماله‌یه. سه‌رگوزه‌شته‌یه‌کی یه‌کجار ناخه‌ژین و به‌ئازاری تری ئه‌م بنه‌ماله‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌ خوشکیکی تری

۱. وشه‌ی «مخرب» له‌ عه‌ره‌بیدا به‌ واتای تیکده‌ر دیت، له‌ سه‌رده‌می رژییمی به‌عس له‌لایه‌ن داموده‌زگا داپلۆسیته‌ره‌کانیانه‌وه به‌ پینشه‌رگه‌ ده‌وترا.

شهید مام ئاراس؛ خاتوو «سه‌بریه» که خوشکی گه‌وره‌ی مام ئاراسه، به (۱۰) منداله‌وه له کاتی ئەنفالدا ده‌ستگیر ده‌کریت.

یه‌کیک له ئازاره سه‌خت و نه‌براوه‌کانی کورد، برینی قوولی ئەنفاله. ئەنفال ده‌رکی ئەو تونیله نه‌براوه‌یه که مرۆفی کورد پێیدا تیپه‌ر ده‌بیته و ناگاته هیچ شوینیک. ئەو برینه‌یه، سوئی و ئازاری سالانه‌ی رۆح نوی ده‌کاته‌وه. ئەو ئازاره‌یه که هه‌میشه رۆحی کوردبوونمان زیندوو ده‌کاته‌وه و خه‌باتی نویمان جۆش ده‌دا و ده‌رگای بوون و تیکۆشانمان بۆ ده‌خاته‌وه سه‌رپشت و چه‌که‌ره‌ی له‌دایکبوونمان هه‌زاره‌ها جار شین ده‌کاته‌وه. ئەنفال مایکی پر له ئیسک و پرووسکی به‌جیماو و سووتماکی پر تاوانه، ده‌ستی ره‌شی زوڵم و ویژدانیکی نه‌کلۆکی زوڵم و ژانه، ئەنفال ده‌ستی سوژی «دین» و پژه‌می سوڤیی ردین دریز و زیکی درۆی رۆحکیشانه، ئەنفالی ژن و مندال و پیر و گیاندارانی نیو بوونیکی پاونخوازی سووره‌تیکی چه‌پینراوی درۆی بیویژدانه. ئەم بیویژدانیه‌ گه‌وره و بچووکى نه‌فامیوه و ته‌نانه‌ت مندالی سه‌ر بیتشکه‌ی کردووه‌ته پیکانی ئامانجه‌کانی رژی‌م و هه‌زاران کۆرپه‌ی ساوای له بیابانه‌کانی عه‌ره‌بیدا زینده‌به‌چال کردووه. ئەنفال، واته‌ کوشتن و برین و گولله‌بارانکردن و زینده‌به‌چالکردن، به‌بێ جیاوازی له‌نیوان ژن و پیاوی به‌سالاداجوو و گه‌وره و بچووک و ته‌نانه‌ت سووتاندنی دار و دره‌خت و نه‌هه‌یشتنی ئازله‌کان و کوشتنی بالنده‌کانیش به‌ ئاسمانه‌وه.

کاتیکی ئەم ره‌فتاره نامرۆبیه ده‌ره‌ق به‌ هاو‌لاتییانی سڤیل ده‌کریت و تۆله‌ی کوشتنی جه‌للاده‌کانی رژی‌م له‌ لووله‌ی تفه‌نگی شو‌رشگیرانه‌وه ئەنجام ده‌دریت له‌ دۆلی جافایه‌تیدا که زۆرتین باره‌گا و هیزی چه‌ند حزبیکی لێ بوو، به‌تایبه‌ت مه‌لبه‌ندی دوو و سه‌رکرده‌یه‌تی و راگه‌یاندنی یه‌کیتی نیشتمانی و زۆرینه‌ی هیزی پێشمه‌رگه‌ی یه‌کیتی که زۆرتین میژووی پرسه‌روه‌رییان له‌ویدا نه‌خشانده‌بوو، ئەوا خاتوو «سه‌بریه»‌ی خوشکی شه‌هید مام ئاراس به‌ ده‌ منداله‌وه، له‌گه‌ڵ چه‌ندین هاو‌لاتیی سڤیلدا ده‌ستگیر ده‌کرین. له‌ سه‌ره‌تای ده‌ستگیرکردنی خاتوو سه‌بریه‌ی خوشکی مام ئاراس،

پاش ئەوہی ھاوالاتییانکی زۆر لەنیو ژووریکی بچووکا بە ناوی ئەنفالەوہ زیندانی دەکرین، سێ مندالی بچوکی لە تینویتی و برساندا، لە ماوہی تەنھا یەک شەو و پۆژدا پۆحیان دەردەچیت و کۆتایی بە ژانیان دیت.

ئەم سەرگوزەشتە یە لە زاری ئافرەتیکی بەسالچووی پزگارکراوی نیو زیندانەکانی ئەنفالدا ئاماژە ی بە تاوانەکانی پزیم داوہ کہ چۆن ئەم خاتوونە بەرەنگاری ئەم ھەموو ئازار و ئەشکەنجە یە بووہ تەوہ کہ سێ مندالی بچووک لە باوہشی خۆیدا دەبنە قوربانی گەل و شەھید دەبن، ئەمە لە کاتیکیدا ھاوسەرەکی (بەکر تەلانی) تیکۆشەرکی دیرینی یەکییتی نیشتمانی کوردستانە و لەو کاتە ی خانەوادەکی بە تەواوی مندالەکانیەوہ بەر شالووی ئەنفال دەکەون، بەکر تەلانی لەگەل ھیزی پێشمەرگەدا بەشداری شەپەرەکانی دژ بە ئەنفال دەبیت و لە ھەمان کاتیشدا ئەمان دەستگیر دەکرین.

لێرە و لەو ئێراننامە ی ناحەزانی کوردمان بەرچاو دەکەویت کہ بیناکانە خۆیان بە دلسۆز و تیکۆشەری دیرین دەزانن، بۆ ھەر پەفتار و کرداریکیان سەرائی بالای پارته سیاسیەکانی کوردستان دەکەنە گەواھی کارەکانیان و بەروونی پیمان دەلین بەبی ئەوان؛ پێوشوینی دادگا ھەلناگرن و ئامادە ی لێپێچینەوہ ی تاوانەکانیان نابن. ئەوان بە دیوکی تردا پیمان دەلین پێشمەرگە ھۆکاری ئەنفال و کارەساتی کیمیابارانی شەھیدانی ھەلەبجە بوون و میللتیان بەجی ھیشیت و بەگورگانخواردوو دران و ئیمە ی دوژمنانی گەلی کوردیش وەک پارێزەر لە خاک و خەلکا لە کاتی ئەنفالکردنی ھاوالاتییانی سقیلی گەورە و بچوکی کوردستاندا ئەوہ ی توانیمان؛ بەرگری سەر و مالمان کردووہ و پینیشاندەر و بەخیوکی شۆرشیش بووین. ئەنفالچیەکان دەیانەویت خۆل بکەنە چاوی خەلکی بەگشتی و پیمان بلین پزگارکەری کوردستان... دەکریت ئەمە بکریتە خالیکی گرنگ بۆ ریسواکردنی ھەموو ئەوانە ی لە پابردوودا بەنھینی و ژیربەژیر سیخورییان بۆ پزیمە خوینمژەکانی ناوچە کہ کردووہ. چیرۆکی بنەمالە ی «یاسینی ھاوپییم»، درێژکراوہ ی چەندان چیرۆکی تری قوربانیدان

و غەدر و تاوانن بەرامبەر نەتەوہی کورد و مرۆڤایەتی. ئاخر بۆیە من تا ئێستەش تامەزرۆی بیستنی وشە «یاسە ھەتیو» م نەک «مام ئاراس»، تامەزرۆی بیستنی ئەو ناوہم کە مەشخەلەکە دەستی بەداگیرساوی گەیان دەستی بنەمالە و ھاوڕۆی و ھاوشاری و دوای شەھیدبوونیشی؛ ھەموو کوردستانی شەھیدبووناک کردەوہ. دیارە زۆرن ئەوانەیی کە چاوەڕوانی پوژی دادگاییکردنی خۆفرۆشانی گەل و نیشتمان دەکەن؛ کەسوکاری شەھیدان، ئەنفالکراوەکان، زیندانینانی سیاسی و کوردپەرورەکان و دلسۆزانی خاک و نەتەوہ... دادگاییکردنی تاوانباران، گەرانەوہی شکۆیە بۆ گشت ئەو مافە خوراوانەیی لە بزووئەوہی پزگاریخوازی ئەم گەلەدا تاکی کورد بە خاکەکەیی بەخشین. راپەرین و دروستبوونی دەسلەتاتی خۆجیبی کورد، ئاھێکی خستەوہ نیو دەروونی خەلکی کوردستان و پوژی گەل لەدایک بوو. ھەمووان دەزانن پێژەیی سیخوڕان و ژمارەیان؛ سەد بەرابەر زیاتر بە ژمارەیی پێشمەرگەکانی کە لە شاخ بوون، کەمترین پێشمەرگە و زۆرتەری خاکفرۆش لە کوردستاندا بوونیان ھەبوو. بەداخوہ لەدوای راپەرینی سەرتاسەری ئازادکردنی کوردستان، بە پاساوی سەرکەوتنی راپەرین و خۆیننەپشتنی کورد بە دەستی کورد، لیبوردنی گشتییان بۆ گشت سیخوڕانی ولات دەرکرد. گەرچی لە میژووی دوای راپەریندا بۆ خەلکیان سەلماند کە ھیچ بەتەنگ تاکی کوردەوہ نایەن، جگە لەوہی دەیانەوێت بۆ مەرەمە تاییەتیەکانی خۆیان ھەموو لاشەیی کورد بکەنە پرد. ئەو پوژیک خۆینی کوردیان دەپاراست و لە سزای نیشتمانفرۆشیکدا دەوستان و بێدەنگییان ھەلەبژارد و لە شەری ناوخواشدا ھەزاران پوڵەیی وەک مام ئاراس و پوڵەیی خەلکیان کردە سووتەمەنی دەستکەوتەکانی خۆیان و سەدان شۆرشگێری ماندوونەناسیان گۆڕون کرد، کە ئێستا بە شەھیدی حیزب ناو دەبرین نەک شەھید لە پیناوی خاک و نیشتماندا.

شەھیدکردنی مامە ریشە و ھەسەن کوێستانییان ھەلال کرد و لیبوردنی گشتیییش بەر تەحسین شاوھیس کەوت کە گەورەترین سیخوڕ و خۆینرێژ

و بکوژی دهیان سهرکردهی نیو شوږش و بکوژی چهندين پيشمه‌رگه‌ی کولنده‌ر بوو، که به پله‌یه‌کی به‌رزيش خانه‌نشين کرا. پرسى دادگايي‌کردنى تاوانباران؛ پرسى‌کى ئاسان و خوښده‌ست نييه بۇ خه‌لکى کورد و دادگاکه‌ی، بۇيه دهمه‌ويت ليره‌دا به ههنديک سهرگوزه‌شته‌ی خه‌باتگيراندا بچمه‌وه و ههر هيچ نه‌بيت بتوانم ويژدانم به‌وه ئاسووده بکه‌م که نه‌وه‌ی بينيومه و بيستوومه، وهک له سهره‌تاوه ئاماژه‌م پى داوه، له‌م په‌رتووکه‌دا بينووسمه‌وه. پيش نه‌وه‌ی ئاماژه به‌روداو و کاره‌ساته‌کانى کوردکوژى نيو حيزبه‌کان و جوړى خه‌باتى پرسه‌روه‌رى نه‌و تیکوشه‌رانه بده‌م که ئيسته ههنديکيان له ژياندا ماون و ته‌من به‌ بالاياندا هه‌لده‌دات و ههنديکيشيان به‌ خوښى گه‌شيان ئازادى سهرتاسه‌رى کوردستانيان بۇ نه‌وه‌ی دواپوژ دروست کرد، ئاماژه به‌ ههنديک له‌و هاوپړ و لاوه خوښگه‌رمانه‌ی سهرده‌مى مندالى و سهرده‌مى خوښدن له قوتابخانه‌دا دده‌م که ههنديکيان وهک سهربازى ونبوو چاره‌نووسيان نادياره.

له قوتابخانه‌ی چوارباخ و ئه‌يوبيه، له يهک قوتابخانه‌دا و له دوو زهمه‌نى جياوازدا پيکه‌وه بووين. ماموستا نوورى که برائى ماموستا ته‌ها بوو، به ههمان شيوه له پوله‌که‌دا وانه‌ی پى ده‌وتينه‌وه و به‌رپوه‌به‌رى قوتابخانه‌که‌مان بوو. قوتابخانه‌ی چوارباخ به‌رامبه‌ر به‌ مزگه‌وتى عه‌بدوللا لوتفى بوو، نه‌وانه‌ی له‌يادمن که له پولى پينچ و شه‌شى سهره‌تاييدا پيکه‌وه بووين: رزگارى شيخ‌سالح، که نه‌ويش له خانه‌واده‌يه‌کى هه‌ژار و شوږشگير بوو، دواتر له تپى ۳۱ سلیماني يه‌کيتى نيشتمانى بوو به پيشمه‌رگه و له سالى ۱۹۸۶دا گوازارايه‌وه بۇ مه‌لېه‌ندى دوو، شه‌ره‌فى نه‌نداميتى پى سپيردا و بوو به رابه‌ر سياسى تپى پاريزگارى و ئيسته‌ش له هوله‌ندا ده‌ژى، ناسراوه به ماموستا رزگار. پيشره‌و ته‌ها، کورى ماموستا ته‌ها که له قوتابخانه‌ی چوارباخ له پولى پينجى سهره‌تايى وانه‌ی پى ده‌وتينه‌وه. پيشره‌و نه‌ندامى ريکخستنى کومه‌له‌ی ره‌نجه‌راني کوردستان و دواتر له تپى ۵۷ى سهرگره‌مه بوو به پيشمه‌رگه و له هه‌ره‌تى لاويدا تووشى

نهخوښی شپږپه‌نجه بوو و مالئاوایی هه‌تاهه‌تایی له ژیان کرد. پزگاری
 عومه‌ری سه‌یید عه‌لی، ئیسته له ژیاندا ماوه. یاسین شه‌ریف، زیره‌کی
 قوتابخانه‌که بوو، هه‌موو سالی‌ک به‌پله‌ی یه‌که‌م دهرده‌چوو، هیچ زانیارییه‌کم
 له‌سه‌ر میژووی ژیانی نییه. هه‌روه‌ها هه‌قال ماموستا نووری توفیق،
 که ئه‌ویش له هه‌ره‌تی لاویدا کوچی دوايي کرد، که ئاموزای پیش‌په‌وی
 ماموستا ته‌ها بوو. ری‌بووار فه‌تاح، چاره‌نووسی نادیاره. ئازاد خانه‌قینی له
 کاره‌ساتی هه‌کاری شه‌هید بوو. ماجیدی پاسوک، هه‌روه‌ها زاهیر له تپی
 ۵۵ قه‌رده‌اغ پیشمه‌رگه بوو. ئاکوی فه‌ره‌جی خه‌یات شه‌هید بوو. که‌مال
 ناسرا بوو به «به‌که‌ماله دان سه‌گ»، له‌ناو پارتی دیموکراتی کوردستان
 بوو به پیشمه‌رگه و ته‌ها مه‌حوی قوتابخانه‌ی ته‌واو کرد و ئیسته له
 سلیمانی پزیشکه. ئه‌حمه‌دی حاجی عه‌بدوللا ناسراوه به ئه‌حه‌ی حاجی
 عه‌بدوللا، له‌ناو یه‌کیتیدا بوو به پیشمه‌رگه. نه‌ریمان، برای «مه‌ریوانه شبر».
 داوای لی‌بوردنیش ده‌که‌م به‌وه‌ی ناوی سه‌رده‌می هاو‌پییانی قوتابخانه‌ی
 سه‌ره‌تایی و ئه‌و هاو‌پییانه‌ی گه‌ره‌کم له‌یاد نه‌ماوه. ئه‌مه‌ کورته‌یه‌ک له ژیانی
 مندالیی هاو‌پییی خو‌شه‌ویستم «یاسه هه‌تیو» و دواتر له سالی ۱۹۷۹دا
 بووم به پیشمه‌رگه و یاسینیش له سالی ۱۹۷۸دا ببوو به پیشمه‌رگه له‌ناو
 یه‌کیتی نیشتمانی، به‌لام له بالی بزووتنه‌وه‌ی سو‌سیالیست. به‌داخه‌وه کیشه
 و ململانیی حیزبی هه‌ر له سه‌ره‌تای دروستبوونی حیزبه‌کانه‌وه، تا‌کوو
 ئیسته‌ش کوردستان ئازاد کراوه و حیزب و حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان
 و په‌رله‌مان له‌ئارادایه، کیشه و گرفته‌کان روویان له زیادبوونه نه‌ک
 که‌مکردنه‌وه. ده‌مه‌ویت به میژووی رووداو و کاره‌ساتی ئه‌و گیروگرفتانه‌دا
 بگه‌ریمه‌وه، که گێرانه‌وه‌یان بوونه‌ته‌مایه‌ی سه‌رئیشان و جگه له کورد
 کوشتن، هیچ سوودیکی تری به میلیله‌ته‌که‌مان نه‌گه‌یاندوو، ئه‌مه‌ سه‌ره‌رای
 ئه‌وه‌ی زۆرتین سه‌رکرده و فه‌رمانده و تیکۆشه‌ری دیرینی قاره‌مانی تیا
 بوونه‌ته‌قوربانی.

مستەفا چاۋرەش^۱ لە كۆتیی «یادەوهرییەكان»یدا دەلالت:

یەكئێتی نیشتمانی كە ئەوكات لە چەند بالێك پێك هاتبوو (كۆمەلە، بزوتنە، خەتی گشتی)، لە دروستبوونی یەكئێتیەوه لەگەڵ هەموو كارە باشەكان و پێكەوه ئێشكردن، كێشمەكێش هەر هەبوو. پاش گەرانهوه هەموومان، سەركردایەتی لەسەر سنوور گەراییەوه لە سێكوچكەى توركیاوه، بارهگای سەركردایەتی لە دۆلەكۆكە و دوایی دۆلەنى و دواتریش لە نیوزەنگ بوو. ئەو كاتەش دكتۆر مەحموود عوسمان و شەمسەدین موفتى هاتبوونەوه، پۆژانە كێشه دروست دەبوو، هیلاكی و نەبوونی و هەژاریی پیشمەرگە دیار بوو. برادەرانی بزوتنەوه؛ كاك پەسوول مامەند و دكتۆر مەحموود عوسمان و هەقالەكانیان، بارهگاكانیان برده «ئەوبەرى شینى بۆ دۆلەتوو و گۆرەشیر». ئەو بەپێزانەى سەركردایەتیان دەكردن، كەمیش نەبوون، ئەوانەى لەبیرمە: (پەسوول مامەند، دكتۆر مەحموود عوسمان، حاجى ئیبراھیم، سەید كاكە، قادر جەبارى)، هەندىكى تریش بوون. ئەمەش دەنگى دایەوه و بەیانیان دەرکرد و جیابوونەوهى خۆیان ئاشكرا كرد. پاش ئەوهى هەردوو لا هەولێ جددى زۆر دەدەن هەریەكە و زۆرتەرىن كادر و پیشمەرگە بەلای خۆیاندا رابكێشن و لەگەڵ خۆیاندا ببینن، لە هەریمەكانیش هەر بەو شیۆهیه بوو، لە «هەرىمی ۳»ى شارباژێر، عوسمانى قادر مەنوەر بزوتنەوه بوو، بە حوكمى ئەوهى پەيوەندى باشمان بە كادر و پیشمەرگەكانى كۆمەلەوه هەبوون، هەولێ ئەوهم دەدا هەرىمەكە كێشهى تى نەكەوێت. پەسوول مامەندیش وەلامیان بۆ عوسمانى قادر مەنوەر ناردبوو بەوهى رۆلى خۆى ببینیت و هیز جیا بكاتەوه، واتە لەناو یەكئێتیدا هیزەكان ببینە دوو بەش و هیزىك لەگەڵ خۆى بەریتە ناو بزوتنەوه...

۱. یادەوهرییەكان، مستەفا چاۋرەش، چاپى یەكەم، چاپخانەى سەردەم، سالى ۲۰۱۴، (پاشكۆى ژماره ۱۶۰).

پاش ئه‌وه‌ی مسته‌فا چاوپه‌ش داوا له‌ عوسمانی قادر منه‌وه‌ر ده‌کات و ده‌لیت: کاک عوسمان، براده‌رانی خۆمان له‌ نیوزه‌نگن بۆچی پیکه‌وه‌ نه‌چین بۆ نیوزه‌نگ، هه‌ر هه‌یج نه‌بی‌ت بتوانین رۆلمان هه‌بی‌ت له‌و جیابوونه‌وه‌یه‌دا، عوسمانیش وه‌لام ده‌داته‌وه‌ و ده‌لیت: منیش پیم باشه‌. له‌و ده‌مه‌شدا سه‌ره‌تای رۆوخانی محه‌مه‌د رها شا بوو، هاتوچۆی نیو شاره‌کان بی کۆنترۆل ده‌بی‌ت و مسته‌فاش له‌گه‌ل عوسمانی قادر منه‌وه‌ر ده‌چنه‌ شاری سه‌رده‌شت، بۆ ئه‌وه‌ی بچنه‌ سه‌رکردایه‌تی له‌ نیوزه‌نگ. له‌نیو شاردا هه‌ردوو لا به‌رپیکه‌وت چاویان به‌ زۆربه‌ی زۆری سه‌رکردایه‌تی بزووتنه‌وه‌ ده‌که‌وی‌ت و هه‌ر له‌ویشدا عوسمانی قادر منه‌وه‌ر له‌گه‌لیاندا ده‌رپات و مسته‌فا چاوپه‌ش به‌جی دی‌لیت. دواتر مسته‌فا چاوپه‌ش له‌ ئیران له‌ شاری سه‌رده‌شت نامه‌یه‌ک بۆ نه‌وشیروان مسته‌فا ده‌نیریت به‌وه‌ی ناتوانم بيم بۆ لاتان بۆ سه‌رکردایه‌تی له‌ نیوزه‌نگ، چونکه‌ عوسمانی قادر منه‌وه‌ر لیم جیا بووه‌ته‌وه‌ و له‌گه‌ل براده‌رانی سه‌رکردایه‌تی بزووتنه‌وه‌دا رۆشتوو و منیش ده‌بی‌ت فریا بکه‌وم بگه‌ریمه‌وه‌ شارباژێر، نه‌با عوسمانی قادر منه‌وه‌ر هه‌زه‌که‌ له‌گه‌ل خۆیدا بیات. دواتر هه‌ردوو لایان به‌جیا ده‌گه‌رینه‌وه‌ و «مام ئاراس» که‌ فه‌رمانه‌ی که‌رتی دوو و جیگری هه‌ریمی سیی شارباژێر بوو، له‌گه‌ل هه‌زه‌که‌ی عوسمانی قادر منه‌وه‌ر ده‌رپات و ده‌چیته‌ ناو بزووتنه‌وه‌ که‌ پێشتر یه‌کی‌تی بووه‌ له‌گه‌ل هه‌ریمه‌که‌ی مسته‌فا چاوپه‌ش، دواتر ده‌لیت: به‌داخه‌وه‌ «مام ئاراس» له‌ شه‌ری ناوخۆدا له‌ شاره‌زور شه‌هید بوو...^۱

ئهم په‌ره‌گرافانه‌ی سه‌ره‌وه‌، قسه‌ و گه‌ی‌رانه‌وه‌ی مسته‌فا چاوپه‌شه‌ که‌ ئیستا و له‌ کاتی نووسینه‌وه‌ی ئهم یاده‌وه‌رییه‌مدا ئه‌ندامی سه‌رکردایه‌تی یه‌کی‌تی نیشتمانی کوردستانه‌، به‌رێزی باس له‌ راستی میژووی چهند سه‌له‌ی خه‌باتی چه‌کداریی شاخ ده‌کات و ئاماژه‌ی راسته‌قینه‌ به‌ جۆری

۱. یاده‌وه‌رییه‌کان، مسته‌فا چاوپه‌ش، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م، سه‌الی ۲۰۱۴ (پاشکۆی ژماره‌ ۱۶۰).

جیابوونهوهی ئەو تیکۆشه‌رانه دەدات که لەناو یه‌کیتی نیشتمانی کوردستاندا پۆلی کاریگه‌ریان هه‌بووه. به‌لام له گێڕانه‌وهی میژووی خه‌باتگێڕاندا، بێ‌زیزی به‌ خه‌بات و تیکۆشانی هه‌یج پێشمه‌رگه‌یه‌ک و کادر و فه‌رمانده و سه‌رکرده و دلسۆزی شوپشگێڕانی کوردی نه‌کردووه. هه‌روه‌ها تیکۆشه‌ری دێینی سه‌رکرده‌ی ئالای شوپش؛ پشکو نه‌جمه‌دین، باس له‌ کورته‌میژوویه‌کی جووری چه‌ککردنی فه‌رمانده‌ی مام ئاراس و پێشمه‌رگه‌کانی که‌رته‌که‌ی ده‌کات و به‌ چ شینوایک پلانی دارشنتی چه‌ککردنی مام ئاراس ده‌کات، «مام ئاراس» له‌به‌ر ئەوه‌ی پێشمه‌رگه‌یه‌کی ده‌سته‌که‌وه‌ بوو، سلی هه‌موو کاریکی نه‌گونجاوی له‌ کاتی هێرشکردندا به‌رامبه‌ر لی ده‌کرا، بۆیه‌ وته‌ی «یا الله» بو چه‌ککردنی مام ئاراس و پێشمه‌رگه‌کانی بوو ته‌ وشه‌ی نه‌ینی و کاتیک ده‌لێن «یا الله»، هه‌ر هه‌موو په‌لاماری تفه‌نگه‌کان ده‌ده‌ن.

مامۆستا پشکو نه‌جمه‌دین له‌ کتێبه‌که‌ی؛ «ئه‌زموون و یاد» دا ده‌لێت:

من زۆربه‌ی کات له‌گه‌ڵ وه‌هاب و که‌رته‌که‌یدا ده‌گه‌ڕام و هه‌لسوکه‌وتم ده‌کرد، ئەگه‌رچی به‌ کادریکی عه‌سکه‌ریی توند و به‌زه‌بر ناوی پۆشتبوو، دیسانیش پیاویکی ئازا و بزێو و وریا و په‌هوشته‌رز بوو. له‌ گوندی «پاره‌زان» بووین و هه‌والی که‌رتیکی سو‌سیالیستمان وه‌رگرت که «ئاسۆی قومی»یان له‌گه‌ڵدایه‌ و له‌ گوندیکی ده‌وروبه‌ری «چوارتا»ن، وه‌هاب گوته‌ی: ده‌رۆین چه‌کیان ده‌که‌ین، ئاسۆی قومی سه‌ر به‌ موخابه‌راته‌ و به‌پێی هه‌والی رێکخه‌سته‌کانی ناوشار؛ ده‌وله‌ت بو ده‌ستوه‌شاندن و ئاژاوه‌ ناردوویه‌تی. دۆل به‌ دۆل و شاخ وه‌رێ که‌وتین و نیوه‌شه‌و گه‌یشتی نه‌ گوندی تایه‌ن. له‌نیو گونددا دابه‌ش بووین، پشوومان دا و شیومان خوارد، پێخه‌فمان هه‌لگرت و بو مالی خودا. له‌و پۆژگارانه‌دا زۆربه‌ی کاره‌ساته‌کان له‌ مزگه‌وتدا ده‌قه‌ومان، چونکه‌ جیگه‌ی حه‌وانه‌وه‌ی هه‌مووان بوو.

۱. ئەزموون و یاد ئالای شوپش و حیکایه‌ته‌کانی زیندان، به‌رگی یه‌که‌م و دوهم سالی ۱۹۷۸-۱۹۸۳، پشکو نه‌جمه‌دین، چاپی یه‌که‌م، ل ۱۲۸.

سۆسيالىست پىش ئىمه له مزگەوتدا جىگايان گرتبوو، سلاومان كرد و پىمان گوتن: ئەمشەو دەمانەوئىت پىكەوہ بخەوين و ھەندىك قسەوباسيش لەسەر چۆنيەتیی رىكخستنى كاروبارەكانمان بكەين. ئىمه پلانى خۇمان دانابوو. ئەوان نزيكى (۲۰) چەكدار و ئىمەش بە ژمارە ھەر ھىندە دەبووين. مام ئاراس و عەبدوللا ھەمزە لىپرسراويان بوون. وەھاب و من، مام ئاراسمان خستە نيوانى خۇمان و پىشمەرگەكانى دىكەش ھەر كەسە و كارى خۆى پى سپىردرابوو. پاش كەمىك گفتوگو و قسەوباس، ئىدى پەرلەى «يا اللە» بوو بە دەستپىكى پەلامار و زۆرانبازىي ئەو پىشمەرگانەى پىش چەند چركەيەك پىكەوہ قسانيان دەكرد و بە يەكتربىنين گەشابوونەوہ، ژيانيان كەوتە سەر پەلەپىتكەى چەكى يەكتەر، كارەكە زۆرى نەخاياند و تەقەشى تىدا نەكرا و خوينى تىدا نەپژا، ھەموويانمان چەك كرد و دەستى «ئاسۆ» مان لە پشتەوہ شەتەك دا لە جىدا. جگە لە ئاسۆى قومرى و نوورە كۆپە، ئەوانى دىكەمان ئازاد كردن. ھەر ئەو شەوہ بەرەو شارباژىر و پاشان «بلەكى»ى ئەودىوى بنارى سوركىئو بە دىل و دەستكەوتەوہ پۆيشتين. پاش چەند پۆژىك، بە فەرمانى سەرگردايەتیی يەكيتى؛ چەكەكان بو سۆسيالىست گەپىنرانەوہ، ئاسۆى قومرييش كە ھىچ گومانىك لەوہدا نەبوو باوہرپىنكراوى موخابەرەتە، ئازاد كرا و لە گول كالتىرى پى نەگوترا. ئاسۆ يەكسەر گەرايەوہ شار و وەكوو دىندەترين فەرماندەى جاش بوويە بكوژى دەيان پىشمەرگە و خەلكى بىگوناھ دەيانگوت: ئەو پۆژەى مام ئاراس و مەفرەزەكەى بى چەك دەگەرىنەوہ بارەگاكيان لە بلەكى، ھەردوو پەحمەتى؛ عوسمانى قادر مەنەوہرە و مام ھىرش سەرگەرمى گفتوگو و مشتومر دەبن و باس لە ھۆكارى كيشە و گرتەكانى نيوان يەكيتى و سۆسيالىست دەكەن، عوسمان دەلەيت: يەكيتى پاوانخواز و شەرفرۆشە و ھىچ گرووپ و لايەنىكى پى قبول ناكريت و شەر لەگەل ئاسمانيشدا دەكات. مام ھىرش دەبىژت: وا نىيە، ئىوہ خۆتان پۆخلەواتن و ھىزەكانتان پىن لە كەسانى گومانلىكراو... دەنگەدەنگى ئەمان تا دىت ھەلدەكشىيت و لەپىر مام ئاراس و كۆمەلەكەى

خۆيان به ژووردا دهكهن و... عوسمان دهليت: ئه وه چييه؟ ئه ي چه كه كانتان كوان؟ مام ئاراس دهليت: وه هاب چه كي كردين. عوسمانى قوشقى دهبيت و دهليت: ئه مهش خه تاي ئيمه يه، هه ي مام! مام هيرش و عوسمان، هاوپي خوشه ويستى يه كدى بوون و پاشتر هه ريه ك له كات و شويني جيا دا شه هيد كران.

ماموستا پشكو نه جمه دين ئه وه ي كه خوى بينويه تى و خودى خوشى به شداربووى نيو ئه و چيروك و به سه ره اته يه، لى منيش دمه ويته ئه نگوست بخه مه سه ره نديك راستى و دروستى ئه و ميژووه كه زور گرنگه له لام، چونكه ئه م پوودا و به سه ره اته انه به شيكى گه وره و گرنگى نيو خه باتى ئه و شوپشانه ن كه له رابردودا له لايه ن چه ندين حيزبه وه كراون و هه ريه كه شيان خاوه نى زورترين قوربانيدانن. دوو هه فته دواى ئه وه ي «مام ئاراس» و هيزه كه ي چه ك بكرين، من به ريكه وت له شارباژيردا بووم له گوندى عازهبان، ئوتومبيليكى پيكاپى «شوفرليت» ي پشت به تال به چه نده فه ريكه وه وه رگه رابوو و له نيوانياندا چه نده پيشمه رگه يه كي ناسراوى تيا بوو، يه كيكيان به ناوى «له تيف»؛ هه مان پيشمه رگه ي هيزه كه ي «مام ئاراس» بوو، له و پوودا وه دا گيانى له ده ست دا بوو و مائئاوايى هه تاهه تايى له ژيان كردبوو. دوو پيشمه رگه ي ناسراو، هه ردووكيان به هه مان شيوه له هيزه كه ي «مام ئاراس» دا بوون، واته سؤسياليست بوون، يه كيكيان به ناوى «نه جم هونگه ريئى» و ئه وى تريشيان به ناوى «كه ريمى داده مه نه»، ناسراو بوو به «دكتور چالاك» و هه ردووكيان قاچيان شكابوو. به لام له راستيدا نازانم هوكارى چى بوو له و كاته دا له گه ل «مام ئاراس» دا نه بوون، ده نا ئه وانيش چه ك ده كران و په نكه تووشى ئه و پووداوى هاتوچويه ش نه بوونايه و نه له تيف كوچى دوايى بكردايه و نه نه جم هونگه ريئى و كه ريمى داده مه نه ش (دكتور چالاك) قاچيان بشكايه. خه لكى گونده كه، به گه وره و بچووكه وه غه مگين و په شوكاو بوون، ده نكى گريان و له خودانى دايسان و خوشكانى كوچكردووان، ته واوى بالنده كانى سه ر دره خته كانى

گوندی غەمبار کردبوون و تەنەت مەلەکانیش بەسەر ئاسمانی گوندەکاندا
 کۆچی گەرمیان و کۆیستانیان نەدەکرد. دەنگی گریانى خوشک و دایکانى
 کۆچکردووان، سەدان ئاوازی غەمگینی لى دروست دەبوون و فرمىسكى
 ئازیزان زەویى تەپ کردبوو، تەمىک بە پانتایى سەر ئاسمانى گوندەکەدا
 بەرى پوژى گرتبوو، لەپەر باران دەبارى و سەر زەوى بۆنى فرمىسكى
 گرتبوو. هەندىک لە دانىشتووانى گوندەکە بەسەر گويسەبەنەکانى خانووە
 قورینەکانەو غەمبار و ئەسرین لە چاویاندا قەتیس مابوو و دەگریان،
 پیاوان لە دەورى تەرمەکاندا پەشوکاو ببوون، تەرمىک لە ژىر ئۆتۆمبىل
 و تەرمىک لە دووربى چەند مەترىکەو؛ جۆگەلەیهكى خوینی دروست
 کردبوو و منىكى شەكەت و ماندوو نەمدەزانى چى بکەم و چۆن هاوکار
 بىم لەو کارەساتە جەرگبەرە پر تراژىدیایە. حاجى محەمەدى رڤىن سڤى
 بە گۆچانەکەیهو پەرسىارى ئاراستە کردم و وتى: هەتیو پىوئەلە، تۆ چ
 کارەیت و چى دەکەیت لەم گوندە؟ منىش وتم: من پىشمەرگەى یەكیتىم و
 دەمەوئیت بەرەو سەرکردایەتى برۆم... ئەودەم سەرکردایەتى لە ناوژەنگ
 بوو. حاجى محەمەد بە قورگى پر گریانەو و بە دەستە لەرزىوئەکەى
 و گۆچانەکەى دەستىوئە وتى: هەتیو پىوئەلە، دە باشە ساتىک بوئەستە!
 مندالىكى نارد بەدواى لاویکدا، دیارە کەسى نزىكى خۆى بوو، پىی وت: ئەم
 پىشمەرگەیه بەرە با یارمەتیی ئەو دوو پىشمەرگە برىندارە بدات، بەلام با
 کەسى ناو ئاواى نەزانىت، چونکە هەردووکیان بە برىندارى دوو شەوئە لەنىو
 ئەو دۆلەدا شار دوومانەتەو. منىش لە رووداوى وەرگەرانى ئەو ئۆتۆمبىلە
 و کۆچکردنى لەتيف، شەرم تەواو دایگرتبووم کە پىیان بلىم برسیمە و
 شەكەت و ماندوو بوونم پىوئە دیار بوو، تەواو بیهیز بوو بووم، چونکە لە
 شەوى رابردووئە هیچم نەخواردبوو، هیچ شوئىننىک نەبوو بووئە شوئىنى
 حەوانەوئەم. کورە لاوئەکە پىشمەرگەوت و بە دووربى نیوکاترئمىر رىکردن و
 لە دۆلێکدا بە دیدارى دوو پىشمەرگە برىندارەکە شاد بووم، ئەوانىش برىتى
 بوون لە «نەجم هۆنگەرینى» ناسراو بە «خالە نەجم» و کەرىمى دادە

مەنە ناسراو بە «دكتور چالاک» و ھەردووکیان لەبەر ئەوەی پنیوستییان بە ھاوکاریکردن بوو، زۆر خۆشحال بوون و داوایان لەو کورپە لاوە کرد بەوەی دوو ھێستریان بۆ پەیدا بکات و دواتر لە گوندەکەى تر تەسلىمى کەسىكى ترى باوەرپیکراوى خویان دەکەنەو.

لە راستیدا من چەکم پى نەبوو، ئەوانیش ھىندە ئاواتەخوایى ئەو بوون کە خویان دەرباز بکەن و بگەنە ھاوڕیکانیان، واتە کەرتەکەى «مام ئاراس»، ھىچ پرسىاریکیان لى نەکردم، خالە نەجم ھۆنگەرینى تاقمەکەى خوی دامى و تەفەنگەکەى بە خوی بوو، کەرىمى دادە مەنەش (دكتور چالاک) تاقم و تەفەنگى خوی بە خوی بوو، ئەوان بە قاچى شکاوەو بە سواری ھىستەرەو و منیش شەو و رۆژیکە نانم نەخواردوو و گوند بە گوندى شارباژێر (بزەنگیان، گورگەيەر، ئۆدى، چنگیان، کانى ماسى، قەيماسە، موبەرە، مامەخەلان، چالەخەزینە) و بە شاخى سوریندا سەر کەوتین و گەيشتینە بلەكى. لە ھەریەکیک لەم گوندانەدا دوو ھىستەرم بۆ پەیدا دەکردن و لە گوندەکەى تردا تەسلىم دەکردنەو و ئەوانیش رەوانەى خاوەنەکانیان دەکردنەو، من یەكیتى و ئەوانیش برىندارى سۆسىالیست، من بى چەك و ئەوان چەكدار... کاتیک گەيشتینە «بلەكى» بە دیوى ئىراندا، چوونە دیوہانى کوخا مەحموود، لەوى مام ئاراسم بىنى و لەگەل ھاوہلەکانى، بریتى بوون: لە مەحموود مەحمەد (خولەى حەمە تاتە) و رەئووفە سوور، دیارى، ناوى باوکی نازانم و ناوى نەینى بوو، ئاسۆى قومرى و نورەکوپە کە پىشتر دەستگیر کرابوون و بە وتەى خویان ھەلھاتبوون. ئاسۆى قومرى سکالای ئەوہى دەکرد گوايە لەلایەن جەلالییەکانەوہ داواى ھەزار دیناریان لى کردوو و بەو مەرجەش وەھاب ئازادى بکردایە. لەیادمە ئاسۆى قومرى دەگوت: قومرى دایکم ھاتووہ بۆ لای وەھابە کەچەلى جەلالى و داواى ھەزار دینارى لى کردووم، بۆ ئەوہى بە کەفالت ئازادم بکەن. منیش وەلامم بۆ قومرى دایکم ناردووہ (ئەوکات مالاکەیان لە باخى شىخ لەتيف بوو)، گوايە قومرى دایكى ئاسۆ ھەزار و نەدار بووہ و ئەو برە پارەيەى بۆ

پهيدا نه كراوه بۇ ئه وهى كورپه كهى ئازاد بكن و داواى هاوكارىكردى له
 دراوسى و خه لكى گه رهك كرددوه، ئه وانيش هاوكارىيان كرددوه (ته نانه ت
 هه ندىك كه س ده يانگوت گوايه سوايشى بۇ كرددوه) و هه زار دىناره كهى
 بۇ وه هاب هيناوه و پاره كه يان له قومرى داىكى ئاسۇ وه رگرتووه و
 پىيان راگه ياندووه تو بگه پىره وه و ئىمه ش پاش چه ند رۇژىك ئاسۇ و
 نووره كۇپه ئازاد ده كه ين و قومرىيش گه راوه ته وه بۇ سلېمانى و دواتر
 جه لالېيه كان به لىنه كه يان نه هيناوه ته دى و ئاسۇ و نووره كۇپه يان ئازاد
 نه كرددوه، تاوه كوو خۇيان رايانكردوه و گوند به گونده كان رىيان كرددوه
 تاكوو گه يشتوونه ته وه به مام ئاراس. هاوه له كانى ئاسوى قومرى كاتىك
 چىرۇكى خۇده ر بازكردن و هاوكارىكردى داىكى له دراوسى و خه لكى
 گه رهك ده گىرايه وه، هينده به حه ماسه ت و دلئكى پر له قىن وشه كانى له
 زار ده هاتنه ده ر، هيندهى نه ده مان هه ر له ويدا برىارى ته سلېمبون وهى
 خوى بدات و جار جارىش ده پروانىيه من و جنىوى به جه لالېيه كان ده دا.
 كاتىك دواى چه ندىن جار و بۇ يه كه م جار ياسه هه تىوم (مام ئاراس)
 بىنىيه وه، ئىتر چاوم پر بوو له فرمىسك و ناوى ياسه هه تىو بۇ چه ند سالى
 نووسىنه وهى مېژووم له بىر چووه وه و ناوى مام ئاراس بووه وىردى سه ر
 زمانم. له پرووخسارىدا، مېژووى چاره نووسى گه لىكم تىدا به دى ده كرد.
 له و كاتانه وهى من كه تامه زرؤى خويندنه وهى مېژووى سه ركه وتنه كانى
 شو رشه كهى كوبا بووم، هه ر له و نىگايه دا هه مان پاله وانىتى جىقارام له
 توانا و دلسوزى و خه باتگىرىكى وهك مام ئاراسم ده بىنىيه وه. له راستىدا تا
 ئىستاش من پىم وايه مام ئاراس واته جىقارا و جىقاراش واته مام ئاراس
 له مېژووى شو رشى نوى نه ته وهى كوردا، ئه مه ش لىكدانه وهى من بوو.
 كاتىك بۇ يه كه م جار به دىدارى ياسه هه تىو شاد بوومه وه، من به چاوى
 فرمىسكه وه و مام ئاراسى هاورپى منداليم به زه رده خه نه وه و به به ر چاوى
 هه موو پىشمه رگه چه كراوه كانه وه له به رم هه ستا و توند باوه شى پىدا كردم
 و به داخه وه زه رده خه نه كهى بوو به گريان و لىوارى يه خه ي كراسه كهى ته ر

کردم، كه و ته پرسىيار و پىي گوتم: دواى قوتابخانهى سهره تايى چوارباخ، چيت به سهر هات؟ و منيش گوتم: ئه و ئاوهى تو بو ت رشتين، پىي ئيمه شى ته ر كرد. ئه ي پيشينان نه يانگوتوو ه گه وره ئا و ده رپيژئ و بچووك پىي لى ده خات، مه گه ر ياسين گيان تو له من گه وره تر نيت؟ مام ئاراس وتى: هه تيو، تو ئيسته ش وا ده زانى منداله عه جووله كانى چوارباخين! ده مت داخه، ئيسته من مام ئاراسم و توش شه هاب... وتم: باشه، من هر ياسه هه تيوه كه م پى خوشره، وهك له مام ئاراسه كه ي ئيستات. ئه ويش وه لامى دامه وه: تو ئيسته ش به ئه قلى مندالى رهفتار ده كه يت، ئيسته ئيمه نوينه رى ميلله تيكين و ده بيت گياني خو مانيان بو فيدا بكه ين.

نازناوى مام ئاراس وهك ناوى نه ينى ئه و بوو له ريكخستنه كانى شار له سهره تادا كه ئه م ناوه ي ناوى هاو رپى خو شه ويستى ئاراسى حاجى حسين بوو، ئه ويش كو رپى گه ره كى چوارباخ بوو، كاتي ك مام ئاراس چوه شاخ، ئاراسى حاجى حسينش دواى ته واو كر دنى كو ليژى ماف له زانكو ي به غدا، ده سته بجى په يوه ندى دهكات به مام ئاراس و ده بيته پيشمه رگه، به لام به داخه وه دواى چل روژ له پيشمه رگايه تى؛ شه هيد ده بيت، ياسين ئيتر دواى ئه وه به ته واوى ناوى مام ئاراسى هه لگرتبوو. مام ئاراس جگه له وه ي فه رمانده يه كى قاره مان و چاونه ترسى شاخ بوو، سه ركر ده يه كى وريا و چالاكى ريكخستنه كانى شار بوو، خاوه نى چه ندين چالاكى بوو دژى رژيمى به عس، له گه ل هه موو ئه مانه شدا هه ميشه دم به زه رده خه نه و قسه خو ش بوو، گه نجى كى تا بلئى رو حسووك بوو، خاوه ن قسه و بريار و كه سايه تى تاييه ت به خوى بوو. له يادمه كاتي ك ويستم له گه ل ئه واندا بگه ريمه وه بو سه ركر دايه تى له ناوزه نگ و ئه وانيش به هه مان شيوه ده يانو يست بگه ريئه وه بو سه ركر دايه تى حسك كه له دو له توو بوو، هه ردوو سه ركر دايه تى نزى كى يهك و به رامبه ر به يهك بوون (له كو تايى ئه م ميژوو ه شدا باس له دوورى و نزى كى هه ردوو سه ركر دايه تى يه كان ده كه م كه چه نده پي كه وه ئاسووده و ته با بوون). مام ئاراس زور وردبين و له هه موومان تيگه يشتووتر بوو، پىي

گوتین: «برایان، ئه وهی که ئیمه له لایهن برایانی یه کیتییه وه چهک کراوین، نابییت کهس بزانییت و بۆ شانی ههردوولامان جوان نییه.» مهحموود محهمهه (خولهی حه مهتاته) وهلامی دایه وه و گوتی: «له گه ل پیزم بۆ کاک شه هاب، مه لئ برایانی یه کیتی، بلئ جه لالییه کان.» ئاسوی قومریش گوتی: «بلئ جاش جه لالییه کانی به کره جو.» مام ئاراس فه رمانده یه ک بوو رۆلی سه رکر دایه تی ده بینی و گوتی: «برایان، وهختی ئه و قسانه نییه و ته نها کاتمان لی کهم ده کاته وه، ریگیه کی دوورودریژمان له به ره...» بۆ رۆژی دواتر سه ره له به یانی به رپئ که وتین، به لام نازانم خاله نه جم و دکتور چالاک چییان لی هات، دیار بوو ئه وان به ئوتومبیل ره وانهی نه خو شخانه کانی ئیرانیان کردبوون.

مام ئاراس بانگی کردمه ئه ملاوه و گوتی: «شه هاب گیان، تو که بوویت به پیشمه رگه، بیگومان له ههستی دهروونیکی پاکه وه و زولم و زوریت پی قبول نه کراوه، ئه وهش بووته هۆکاری ئه وهی به رگری له خاک و نیشتمان و گه لیکی چه وساو هی وهک میله تی کورد بکه یت...» گوته شیرینه کانی هاو رپی خو شه ویستی مندالیم و ئیسته ش له به کیی کوردستانی رۆژه لاند، جاریکی تر منی گه راندوه بۆ ئه و منداله ی له خیزانیکی هه ژاری خۆراگر به رامبه ر به هه موو ئه زمونه ناخو شه کانی ژیان به سه ر مندالیکی ته مه ن هه شت نۆ سالانی وهک یاسین گیان، که باوکی له رپی به رگریکردن له شه ره فی کورد و خاکی کوردستاندا خوینی به خشی و ره عنای دایکی یاسه هه تیو، مام ئاراسی شو ر شگیری به ره هم هانی. دایه ره عنای دایکی مام ئاراس، له و کاته وهی هاوسه ره که ی تیگۆشه ری شاخ و دۆل و چیاکانی کوردستان ده بییت، هه میشه به رووی خو ش و نه فره ت له دوژمن؛ هاوکاری تیگۆشه رانی شاخ و شار ده بییت. کاتیک جه سته ی خویناوی هه وسه ره که ی له کونجی به ر ده رگای ماله که یدا له تو بی به تانییه وه که وه فری ده دریت، وره ی پۆلایین و خۆراگری زیاتر ده بییت و ماله که ی ده بیته حه شارگه ی ئه ندامانی ریکه سته نه یینییه کانی ناوشار. هه ر کاتیکیش هیزی پیشمه رگه

بۆ دەستوه‌شان‌دن له دوژمن بهاتنايه‌ته نيو شار، ره‌عنا خانی داکی مام ئاراس به هوتافکيشان و «يان کوردستان يان نه‌مان» پيش خه‌لکی گه‌ره‌ک ده‌که‌وت و وره‌ی به‌رزی ده‌به‌خشیه‌ خه‌لکی گه‌ره‌ک و پيشمه‌رگه‌ش به سروودی نيشتیمانییه‌وه رووبه‌رووی دوژمن ده‌بوونه‌وه... به‌م شیوه‌یه گه‌شته‌که‌مان به‌ره‌و سه‌رکردایه‌تی له «بله‌کی» وه‌ ده‌ستی پێ کرد و له‌ دۆلی و دووچۆمان و ئالان و ناوچه‌ی سیوه‌یل و گله‌سوره‌مان بری و ته‌واو شه‌که‌ت و ماندوو بووین. به‌لام من و مام ئاراس له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هاو‌پیی مندالیی یه‌کتر و دانیشتووی یه‌ک گه‌ره‌ک بووین، به‌ده‌م رینگه‌وه‌ باس‌مان له‌ یاده‌وه‌ریه‌کانی رابردوو‌مان ده‌کرد و بی‌زاری و ماندوو‌بوونمان پێوه‌ دیار نه‌بوو. ئه‌وه‌ی زۆر ناره‌حه‌تی کردبووین، هیچ که‌سی‌کمان چه‌کمان پێ نه‌بوو. کاتیک گه‌یشتی‌نه‌ گون‌دی بی‌ژوی، بۆ‌ه‌وانه‌وه‌ و پشوودان روومان له‌ چه‌ند مالیک کرد، من به‌ ژنه‌که‌م گوت: «نه‌بیته‌ ئه‌رک و ماندوو‌بوون، میوان راده‌گرن؟» وه‌لامی دایه‌وه‌ و گوتی: «ئێوه‌ چ کاره‌ن؟» مام ئاراسیش له‌ وه‌لامدا گوتی: «ئیمه‌ پيشمه‌رگه‌ی ئه‌دیوین...» ژنه‌که‌ش گوتی: «ئه‌ی کوا چه‌که‌کانتان؟» هه‌ردوو‌کمان زۆر شه‌رمه‌زار بووین و گوتم: «چه‌کمان له‌ سه‌رکردایه‌تییه‌» و گوتی: «ترحیو له‌م پيشمه‌رگانه‌، ئاوا کوردستانی عی‌راق رزگار ده‌که‌ن! من ئه‌قلم بیت ئێوه‌ قاچاخچین و لیتان قه‌وماوه‌، راویان ناون و هی‌سته‌ره‌کانتان هه‌له‌هاتوون...» له‌ راستیدا ئه‌و قسه‌یه‌ بۆ ئیمه‌ زۆر ناخۆش بوو، گوتی: «شه‌هاب گیان، ئه‌مه‌ش به‌زمی کوردایه‌تی! گه‌ر یه‌کی‌تی ئیمه‌ی چه‌ک نه‌کردایه‌، ئیمه‌ کارمان به‌ ئیره‌ چی ده‌بوو! خو ئه‌وه‌ کردیشیانین به‌ قاچاخچی...» منیش ده‌ستم کرد به‌ پیکه‌نین و گوتی: «پیم نالیت به‌ چی پیده‌که‌نیت؟» منیش گوتم: «مام ئاراس گیان، به‌ قاچاخچیه‌کی وه‌ک تو پیده‌که‌نم...» هاو‌رپی پيشمه‌رگه‌کانی ترمان چوو‌بوونه‌ مالان و پشوویان دابوو و خواردنیان بۆ ئاماده‌ کردبوون، ئه‌وه‌ی که‌ نانی نه‌خواردبوو؛ من و مام ئاراس بووین، به‌لام دواتر له‌ گون‌دی قه‌له‌ره‌ش تووشمان بوو به‌ مالیکه‌وه‌، له‌وی پشوومان دا. له‌ راستیدا هیچ خه‌به‌ر و باسی سه‌رکردایه‌تیمان ده‌زانی،

نه خه بهری برادرانی ئه و دیو، چونکه ئیمه له کوردستانی رۆژ هه لاتدا به رهو سه رکردایه تی به پری که وتبووین. دواتر چووینه ئه شکان و بیوران و شه ویک له قوله هه رمی نه خو شخانه ی شو رشی لی بو، شه ومان رۆژ کرده وه، به رهو زه لی و شینی کۆتاییمان به گه شته که هینا. سه رکردایه تی یه کیتی له ناوزه نگ بو، سه رکردایه تی سو سیالیست (حسک) له دۆ له توو بو، به مام ئاراسم گوت: «من ده چم بو ناوزه نگ و تۆش کاره کانی خۆت جیبه جی بکه.» دیار بو ئه و ماوه یه ئیمه به پریوه بووین، سو سیالیست و یه کیتی ریگ که وتبوون و هه والی ئه وه یان پی گه یشتبوو به وه ی بگه پینه وه بو دیوی کوردستانی باشوور و له وئ چه که کانیا ن وه ربگر نه وه. مام ئاراس گوتی: «ئیمه به و حاله گه یشتووینه ته ئیره، جاریکی تر بگه پینه وه هر وا ئاسان نییه!» له سه ر داواکاری ی مام ئاراس، بو هه فته یه که له گه لیاندا مامه وه. من و مام ئاراس و خوله ی حه مه تاته و ره ئووفه سوور و ئاسوی قومی و نووره کۆپه له خیمه یه کدا ده خه وتین. له وه به ریشمانه وه چه ند خیمه یه کی تری لی بو، له ناویاندا ئافره تیک به ناوی «زه کیه» تیایدا ده ژیا، کورته بالا یه کی قسه خو ش و خرپلانه بوو. منیش دواتر به مام ئاراسم گوت ده چم بو ناوزه نگ. نامه یه کی دامی به تیپ به سترابوو و گوتی: «که چووینه ئه وه بهر، بیده به مه لا به ختیار.» پیشمه رگه خو وره وشتی به رز بوو، من نه مده زانی نامه که ی مام ئاراس چپی تیا یه، پاشان ئه وه کاری من نه بوو بیکه مه وه. که گه یشتمه لای مه لا به ختیار، له خیمه یه کدا بوو، ده ستی جلی خاکی مه یله و سه وزی کالی که تافی له به ردا بوو. منیش هه موو ئه و رووداو و به سه رهاته ی هاتنی نه جم هۆنگه ری نی و که ری می داده مه نه و هاتنی خو مانم بو گپرایه وه، مه لا به ختیار گوتی: «حسک چۆن ده بی نی؟» منیش گوتم: «هیزی پیشمه رگه هه می شه گیانی خو ی به خت ده کات و قوربانی ده دات، (حسک) یش به قوربانیدانی شه هی ده کانیا ن چه ک په یدا ده که ن و به رگری ده که ن.» ئه ویش له وه لامدا گوتی: «هیچ گه لیک به بی قوربانیدان، سه رکه وتن به ده ست نا هی نیت...» پاش دوو رۆژ له سه رکردایه تی له ناوزه نگ، له بهرنامه دا بوو بگه پیمه وه بو

شارباژیر و بۆ چاوپیکهوتنی مام ئاراس گه پامه وه بۆ دۆله توو و شه ویک لای مام ئاراس رۆژمان کرده وه و ئه وهی که پاسپاردهی ئه وان بوو؛ نامه که بوو، گه یاندبوومه شوینی خۆی و ئه وهشی له گه ل مه لا بهختیاردا باسما کرد، بۆ مام ئاراسم شی کرده وه و زۆر زۆری پئی خۆش بوو، ته نانه ت مام ئاراس پئی راگه یاندم و گوتی: «ئه وهی تو له گه ل مه لا بهختیاردا گوتوته، دلنیا م له وهی که هه ندیک پیشمه رگه ی سۆسیالیست (حسک) به و شیوه یه ی تو وه سفی ئیمه ی بکردایه.»

بۆ سبه ی مام ئاراس و مه حمود محمه د (خوله ی حه مه تاته) و ره ئوفه سور و نووره کۆپه و ئاسۆی قومری و دوو پیشمه رگه ی تری لی بوو یه که م جارم بوو به دیداریان شاد بم، ناویان «کاروانی حه سه ن ته یاره» و «ئهنه ره سووری ئاسنگه ر» بوون و به داخه وه پاش ماوه یه ک بیستمه وه گوایه هه ردووکیان شه هید بوون. پیش ئه وهی به جییان به یلم، مام ئاراس که میک زویر دیار بوو، منیش گوتم ده رۆمه وه بۆ شارباژیر، به لام ناره حه تم به وهی رووخسارت باش نایه ته به ر چاوم... مام ئاراس نارازی به رامبه ر به ئاسۆی قومری و نووره کۆپه ده رده بری و دیار بوو حه زی نه ده کرد لای من باسی بکات و منیش به رووخساریکی گرژ و به غه مبارییه وه به جیم هیشتن. چۆن له گه ل مام ئاراس و هاوه له کانیدا له بله کئیه وه به ری که وتین تا گه هیشته نه دۆله توو، به هه مان ریگادا به ته نیا و به پئی گه پامه وه و چه ند جار یکیش به ئۆتۆمبیل، تا وه کوو گه هیشتمه وه بله کئ و له ویشه وه بۆ چاله خه زینه ی سه ر سنووری کوردستانی باشوور. کاتیک چومه وه ئه وی، دووباره به هه مان شیوه له کوپه نه جم هۆنگه رینی (خاله نه جم) و که ریمی داده مه نه (دکتۆر چالاک) که هه ردووکیانم له شارباژیره وه هینابوون بۆ بله کئی، به و ریگایه دا گه پامه وه بۆ گوندی عازهبان له شارباژیر. له گوندی عازهبان شه هید سه لاهی موه ندیس له گه ل چه ند پیشمه رگه یه ک بۆ حه وانه وه و پشوودان دانیشتبوون و هه روه ها بۆ ئه وهی تاریک دابیت و بچنه وه ناو گونده که. له راستیدا من نامه یه کم پئی بوو ده بوو به ئه مانه ته وه بمبردایه ته وه بۆ شار،

یادی به خیر و رۆحی شاد بیت سه لاهی موهندیس پلانی گه رانه وهی بۆ دانام چۆن بگه ریمه وه و ئاگاداریشی کردم به وهی به ره به بیان به ئاگادارییه وه له گوندی خه راجیانه وه بجمه وه شار، چونکه ملازم موحسین زۆر جار له ویدا بۆسه بۆ پیشمه رگه و دۆست و لایه نگران و کادرانی شوپش داده نی و ته نانه ت به دیلیش شه هیدیان ده کات. منیش به وه پهری ریز و گویرایه لیه وه رینماییه کانی شه هید سه لاهی موهندیسیم وه رگرت و تاکوو گه یستمه گوندی خه راجیان و له ویشه وه په ریمه وه ئه وه به ره وه گه ره کی جووله کان. بۆ پشودان و ترسی ژیانم، مالی له علیی پوورم که وه ک بنه ماله ی حه مه ئاشه وان و که سایه تیه کی ناودار و له کتیبی «یادی سلیمانی» دا ناو ده بریت که یه که م که س بووه له گه ره کی جووله کان ئاشی هارینی گه نمی هه بووه و یارمه تیی چه کداره کانی خوله پیزه ی داوه و هاوکاریی زۆرینه ی خه لکی نه دار و هه ژاری کردووه؛ له و گه ره که دا بوون. مالی له علیی پوورم چه ند مندالکی بچووی هه بوون، ته نها بۆ یه ک کاتژمیر مۆله تی دام له وئ ب م و له ماوه ی ئه و یه ک کاتژمیره دا فرمیسک به چاوانیدا ده هاته خواره وه، به چاویکی بۆ من ده گریا و به چاوه که ی تریشی له منداله کانی ده ترسا، نه با من له ویدا بگیرییم و ئه وانیش بیتاوان له ناو ببریین. له بهر ئه وه ی کاتیک بووم به پیشمه رگه، هیشتا مۆله تی سه ربازیم چه ند مانگیکی مابوو، به لام ئه و کاته ی که هاتبوومه وه؛ ئه و مۆله ته م نه مابوو، ده بوو خۆم زیاتر بپاریزم. بۆ شه وی دواتر به نه ئینی چوومه وه بۆ ماله وه، به دزییه وه به دیواری حه وشه ی ماله که ماندا سه ر که وتم و خۆم کرد به مالدا، بینیم دایکم و جه میله ی خوشکم پیکه وه نوێژیان ده کرد و دوغایان بۆ من ده کرد. کاتیک له نوێژ بوونه وه و منیان بینی، دایکم به چاوی سووری پرگریانه وه باوه شی پیا کردم و گوتی: «برۆ، لیره مه به!» ئه و رژیمه به جوړیک ترس و توقاندنی خستبووه نیو دهروونی تاک به تاکی ئه و میلله ته سته مدیده یه، دایک رۆله ی خۆی له ماله که ی خۆی ده رده کرد بۆ ئه وه ی ژیان ی پاریزراو بیت. پاش ئه وه ی نامه که م به ئه مانه ته وه گه یانده دهستی ره زاق له ریکخستنه نه ئینییه کانی ناوشار، به نیاز

بووم شه ویک له گهل ته واوی ئەندامانی خیزانه که ماندا بمینمه وه و دواتر
 بگه ریمه وه بو ناو هیزی پیشمه رگه. بیستوونی سدیق سواره له گهل ئەوهی
 خزمایه تیمان هه بوو، دراوسیشمان بوو، ئەویش پیشتر له سالی ۱۹۷۹دا له
 زیندانه کانی رژیما بو ماوهی بیست سال حوکی به سه ردا سه پینرا بوو،
 دواتر بهر لییوردنی گشتی که وتبوو و له رابردوودا مالیان له گه رکه کی باخی
 شیخ له تیف بوو و دراوسی مالی ئاسوی قومی ببوو، به ریکه وت چاوم
 پیی که وت و گوتی: ئاسوی قومی منی بینوه و هه والی توی لی پرسیوم،
 منیش پیم گوتوه: دوینی بیستومه که هاتوه ته وه. منیش بیئاگا و زور
 شادمان بووم به وهی ئاسوی قومی له شاردايه، به مه زندهی خوم وای بو
 ده چووم که ئەویش وهک من به کاریکی شوړش گه رابیته وه. دواي ئەوهش
 هه والم پی گه یشت چه ند جاریک چووه بو مالی خومان و منیش به دایکم
 گوت: بو سبهی ده گه ریمه وه بو شارباژیر و بو لای هاورپییانی پیشمه رگه.
 گه ر دهیه ویت بمینیت، شوینی خوم بو دیاری کرد. بو سبهی ئاسوی
 قومی هینده هه والی بینینی من بوو، له پیش مندا له شوینی دیاریکراودا
 ئاماده بوو. من هینده به هه ماسهت و خو شحالییه وه به ره و پروی چووم
 و ویستم هه والی مام ئاراس و هاورپیکانی لی بپرسم، به لام به داخه وه ئەو
 به پیچه وانه وه، له گهل نووره کوپه ی هاورپی ده مانچه یان لی ده رهیتام و
 گوتیان: «دهست هه لبره!» و نووره کوپه ش له دواوه دهستی به ستمه وه
 و له ریکاش پیش ئەوهی بگه ینه «دائیره ی ئەمن»، گوتی: «خه مت نه بیت،
 له بهر ئەوهی هاورپی دیرینی مام ئاراسیت، هیندهت بو تیناچینم که له سیداره
 بدرییت...»

من ئەو کاره نابه جینییهی به سه رمداهات، وهک خه ونیک ده هاته پیش چاوم.
 خو له راستیدا خه ون نه بوو، به لام جیی پرسیاری زور بوو، شوړشگیریک
 رۆژانیک بوو بیت و یستبیتی گیانی خوی له پیناوی هاورپی و هاسه نگران
 و میلیله ته که یدا به خت بکات، له بارودوخی ئیسته دا به پیچه وانه وه، پیشمه رگه
 وهک نیچیریک به قورگی شیریکی درنده دا بکات. من چه ند مانگیک له مه و پیش

حیزبه کهیم بهرز و پیروژ له ناوزهنگ لای مهلا بهختیار نرخاند، بهلام بهپیچه وانهوه رادهستی رژییمیکی دیکتاتورم دهکات. من دهلیم «ئاسوی قومری» له تولهی ئهوهی دایکی ماله و مال سوالی بۆ دهکرد، تاکوو ئهوهزار دینارهی تیکۆشهری دیرین و فهرومانده وههاب که ناسراو بوو به «وههابه کهچهل» بۆ ئازادکردن و برّوا و متمانهی ئاسوی قومری له داهاتوودا داوای «ههزار دینار»ی لێ کردبوو، له بهر ئهوه بوو به پیاوی رژییم، چونکه ئهوه رووداوه به جۆریک ئازاری ناخ و دهروونی ئاسوی قومری دابوو، هه میشه دهیگوت ئهوه ئازارهی له ناخ و دهروونی دایکمدایه، ده بئیت هه رگیزاوه رگیز له یادم نه چیته وه... له سلیمانیدا منیش یه کهم کهس بووم به دهستی ئاسوی قومری راپیچی کونجی زیندانه کانی رژییم کرام و بۆ ماوهی بیست سال حوکم درام.

حسک و به دیلگرتنی نهوشیروان مستهفا

کاتیک له میژوو ورد ده بینه وه، ده بئین زۆربهی کاره سات و رووداوه جه رگبره کان؛ له ده رئه نجامی کیشه و ململانیی بهرژه وه ندیی حیزبه کاندای بووه. هیندهی قوربانیدان له سه رده می شه ری کورد کوشتن و لایه نی هیزه سیاسییه کاندای بووه، نیو هینده له شه ری دژ به رژییمی به عسدا نه بووه. دیل و کوشتن و زیندانیکردن و بیژیژی و ئازار و ئه شکه نه جهدان له سه رده می شه ری ناوخۆ، به تایبهت شه ره کانی به ره ی جود، که حیزبی سۆسیالیست (حسک) و پارتهی دیموکراتی کوردستان (پارتهی) و حیزبی شیوعی عیراق (ح. ش. ع) و پارتهی سۆسیالیستی کورد (پاسوک)؛ که به ره ی «جود» یان پیک هینابوو دژ به یه کیتی نیشتمانیی کوردستان. برایه کم به چه ند سالیک له من مندا لتر بوو و پيشمه رگه ی حیزبی شیوعی بوو، نار هزایی ده بر پیوو و گوتبووی من برایه کم به ناوی «شه هاب» پيشمه رگه ی یه کیتییه، چۆن دهستم ده چیته خوینی براکه م. داوای کردبوو به وهی دوور بخریته وه له

چالاکییه کانی رۆژانهی هیزی پیشمه رگه‌ی حیزبه‌که‌ی ئه‌نجامی ده‌گه‌یه‌نیت و گواسترا بووه و بۆ سورین.

هر له باره‌ی ناشرینییه‌کانی شه‌ری براکوژییه‌وه، له توماریکی فیدیوییدا «مه‌لیحه که‌ریم» خوشکی مام ئاراس بۆ سالیادی شه‌هیدبوونی براکه‌ی به‌دهم گریانه‌وه ده‌لێت: ته‌نها ئه‌وانه له ئازار و زامی شه‌ری براکوژی ده‌گن، که پریشکی ئه‌و ئاگره تا سه‌ر ئیسقان جه‌سته و ده‌روونی سووتاندوون. بۆیه شه‌ری ناوخوا هینده قیزه‌وه‌نه، هر چی سیفه‌تیکی ناشرینی هه‌یه بیده‌یه پالی؛ هیشتا قابیلیه‌تی.

لێزه‌دا به‌ پنیوستی ده‌زانم باسی نموونه‌یه‌کی تری هه‌له و تاوانه‌کانی شه‌ری کوردکوژی نیوان یه‌کتر بکه‌م، ئه‌ویش شه‌هیدکردنی جه‌زای عه‌لی کاتب، نه‌وشیروان مسته‌فا ده‌لێت:

هر چه‌نده خه‌لکی کوردستان به‌باشی که‌سایه‌تی عوسمانی قاله‌ منه‌هر ده‌ناسن و به‌ فرمانده‌یه‌کی شاره‌زای ناو ده‌به‌ن، عوسمانی قاله‌ منه‌هر کابرایه‌کی وریا بووه و زۆر زوو بۆنی مه‌ترسیی کردووه...

نه‌وشیروان مسته‌فا له‌ کتێبه‌که‌یدا (په‌نجه‌کان یه‌کتری ده‌شکینن) باسی ئه‌وه ده‌کات که پیشمه‌رگه‌یه‌ک فیشه‌کی له‌ ده‌ست ده‌رده‌چیت و چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌ک بریندار ده‌کات و جه‌زای عه‌لی کاتبیش ده‌چیت به‌هانا یا نه‌وه بۆ گوێزانه‌وه‌ی برینداره‌کان. عوسمانی قاله‌ منه‌هر ئۆتۆمبیله‌که‌ی خۆی ده‌دات به‌ جه‌زای عه‌لی کاتب و له‌ کاتی گواستنه‌وه‌ی ئاندا له‌ شارباژێر، ئاوات قاره‌مانی له‌و سنووره‌دا ده‌بیت و گوایه چه‌ند رۆژیک له‌وه‌و پێش چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌کی تیپی ۳۷ی شارباژێر چه‌ند چه‌کیکی که‌رته‌که‌ ده‌فرینن و لای عوسمانی قاله‌ منه‌هر ده‌بنه پیشمه‌رگه‌ و ئاوات قاره‌مانیش داوای چه‌که‌کان ده‌کاته‌وه و عوسمانی قاله‌ منه‌هریش وه‌لامی ئاوات به‌ناشرینی ده‌داته‌وه، له‌و کاته‌شدا

۱. په‌نجه‌کان یه‌کتری ده‌شکینن، نه‌وشیروان مسته‌فا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه و بلاوکردنه‌وه‌ی postfach210231Berlin، ۱۹۹۷.

جەزای عەلی کاتب بە ئۆتۆمبیلەکەی عوسمان بریندارەکان دەگوێزیتەو و پیشمەرگەکانی ئاوات قارەمانی کە ئۆتۆمبیلەکە دەبینن بە عوسمانی قالە منەوەر، تێدەگەن و دەستپێژیان لێ دەکەن و جەزای عەلی کاتب شەهید دەبیت و چەند پیشمەرگەکی یەکیتمیش شەهید و بریندار دەبن. یەکیک لە ناویاندا، سیروان مەولوود ناویک دەبیت کە چوار فیشەکی بەر دەکەویت و شەهید نابیت، دواتر لە کەرتی ئیمەدا، واتە کەرتی سیی ئەزمەر، تیپی ٤٧ی پیرمەگروون درێژە بە خەباتی سیاسی و پیشمەرگایەتی دا. ئەمانە ھەر ھەموو کارەسات و ڕووداوی نیو شەری کوردکوژن، جووری ململانی و گیروگرفتەکانی ھێزە سیاسییەکان زیاتر ڕووبەڕووی ھیزی پیشمەرگە دەبوونەو و بەرپرسەکانیش ھەر کاتیک چاویان بە یەک بکەوتایە، ڕیزیان لە یەک دەگرت و لە کاتی دوورکەوتنەو و دوورەپەریزدا پلانیان بۆ لەناوبردنی یەکتەر دادەنا و ھیزی پیشمەرگیان تێو دەگلاند. لە ئەنجامی شەری براکوژی، سنوورەکانی ئازادکراوی ژێر دەسەلاتی ھیزی پیشمەرگە تا دەھات تەسکتر دەبوونەو و ھێزە سیاسییەکان لە باروڤۆخیکی خراپدا بوون و ڕۆژانەش چەندین پیشمەرگە کوردستان شەھید دەبوون.

دیلاکردنی نەوشیروان مستەفا

کاتیک نەوشیروان مستەفا؛ سکرتیری کۆمەڵەی ڕەنجدەرائی کوردستان دەبیت، وەک خۆی دەلیت بە کاریکی تاییەت بۆ دیدەنی دایک و خوشک و براکەیی دەچیتە شارەزوور و لە گوندی قەویلە لە مالتیک میوان دەبیت و چاوەڕوان دەبیت کارە تاییەتەکەیی مەیسەر بیت. ھیزی پیشمەرگەیی حیزبی سۆسیالیست (حسک) لەو سنوورەدا دەبن و ھەواییان پێ دەگات بە سەرپەرشتیی «ملازم تاییەر»، بەرپرسیکی سۆسیالیست بە شیوہی میوانداری بانگی دەکەن و دواي ھەندیک گەفتوگۆ و دواي نانخواردن ویستم

ئىزىيان لى وەربگرم و برۆم، ملازم تايەر گوتى نەختىكى تر پراوہستە و چوۋە دەرەوہ، خولەى حەمە تاتە ھاتە ژوورەوہ و تفەنگەكەى من بە دىوارەكەدا ھەلۋاسرابوو، دەستى دايە و بردى، ئىتر تىگەيشتم... ملازم تايەر پياۋيىكى بەئەدەب بوو، شەرمى دەکرد بلىت راست و رەوان تو گىراويت، ھەندى منجەمنجى كرد، بەگىرم ھىنا، ئاخرييەكەى گوتى برادەران حەز دەكەن لەگەلياندا بمىنيتەوہ، من ئىتر نائومىد بووم لىيان (ھەمان سەرچاۋەى پىشوو)... بەم جۆرەى نەوشىروان مستەفا خۆى باسى دەكات، وەك دىليک لەلای سەرکردايەتتى سۆسياللىست دەستبەسەر دەبىت و پاش ماۋەيەك ئازاد دەبىت و دەگەرپىتەوہ نىو سەرکردايەتتى يەكيتتى نىشتمانى كوردستان. بەلام وەك ھەندىك لەو پىشمەرگانەى لەگەل مام ئاراسدا بوون لە گرتنى نەوشىروان مستەفادا؛ باسى دەكەن، لە مانگى ۲ى سالى ۱۹۸۱دا دواى چەند شەر و پىكدادانىك لەنيوان ھىزەكانى يەكيتتى و سۆسياللىست لە بەرزنجە، نەوشىروان مستەفا بەدلى دەكەويتە دەست ھىزەكانى سۆسياللىست كە مام ئاراس فەرماندەيان دەبىت. لەو كاتەدا ھەندىك لە پىشمەرگەكانى سۆسياللىست داوا دەكەن لە مام ئاراس كە دەستبەجى نەوشىروان مستەفا بكوژن، مام ئاراس رىگا نادات، دەلىت: «ئەو دىلە، دىل كوشتن لەگەل ئەخلاقى بەرزى پىشمەرگەدا يەك ناگرىتەوہ. لە ھەمان كاتدا ئەو سكرتيرى كۆمەلەى رەنجدەرانە، ناكرىت ئىمە بۆ خەباتى نەتەوہيەك چەك بکەينە شانمان، بەلام دەستمان بە خوينى سەرکردەيەكى كورد سوور بکەين!» بۆيە دەبيات رادەستى سەرکردايەتتى حزبى سۆسياللىستى دەكات. لە ماۋەى ئەو بىست و سى رۆژەى لەلای سۆسياللىست دەبىت، بەرپزەوہ مامەلەى لەگەلدا دەكات. مام ئاراس بە سروشتى خۆى كەسىكى بەرپز بوو، بۆيە دەلین چەند جارىك خواردنى بۆ ھىناوہ. تەنانەت رۆژى ئازادكردنىشى، بە دەستى خۆى چەكەكەى دەكاتەوہ شانى و پارچەيەك «جگەرەى رۆسمەن»ى ئەو كاتەى دەداتى، جگەرەى رۆسمەن و ديمۆرى و جمهورى لە سالانى شەست و حەفتاكاندا ھەبوون و نەوشىروان مستەفاش حەزى زۆرى بە كيشانى

جگه ره ی پۆسمه ن هه بوو، چونکه جگه ره کیشیکی سه سهخت بوو. ئه وهشی له باره ی سووکایه تیکردن به نه وشيروان مسته فا له لایه ن مام ئاراسه وه ده گوتریت، هیچ بنه مایه کی نییه.

راستی ئه وه ی گوايه مام ئاراس به زۆر سه مای به نه وشيروان مسته فا کردوه، ناراستگویی و بوختانه و مام ئاراس که سێکی به ریز و شوڤشگێریکی دلسۆز و پابه ند بووه به په وشتی سیاسی و پیشمه رگایه تی و دابونه ریتی کورده واری. ئه وه ی هه یه، پروداویکه له و کاته دا پروو ده دات که نه وشيروان مسته فا لای سۆسیالیست ده بیته، پیشمه رگه کانی سۆسیالیست له گه ل خویان دایده نین و پیکه وه ده بن له یه ک مالدا. شه ویک هه مووان ده که وه نه قسه ی خۆش و گێرانه وه ی یاده وه ری، یه کیک له و پیشمه رگانه ش به ناوی شه هید مه لا نووری ده لیت: کاک نه وشيروان، تو بۆ قسه یه کمان بۆ ناکه یته؟ ئه ویش به بیزاریه که وه ده لیت: خو سه ماتان بۆ ناکه م! له و کاته شدا پیشمه رگه یه ک له بهر خۆیه وه ده لیت: خو خراپ نییه! ئه مه هه موو پروداوه که یه، ته نها قسه ی نه وشيروان خۆی بووه و کاردانه وه یه ک بووه و دنا هیچ پرووی نه داوه. دوا به دوا ی ئازادبوونی نه وشيروان مسته فا و گه رانه وه ی بۆ نیو یه کیتی و شه ری به ره ی جود، شه ری کوردکوشتن هه ر له ئارادا بوو. یه کیتی له سنوره کانی خۆیدا ری به هیزی پیشمه رگه ی سۆسیالیست نه دده ا و به هه مان شیوه سۆسیالیست ری به هیزی پیشمه رگه ی یه کیتی له سنوره کانی خۆی نه دده ا کار و چالاکییه کانیان بکه ن و بۆ له ناو بردنی یه کتر؛ بۆسه یان بۆ یه کتر داده نا، له زاری یه کیک له رزگار بووی نیو کاره ساتیکی جه رگبری نیو گوندی سۆیله میش، ئه و کاره ساته بووه هۆکاری شه هیدبوونی مام ئاراس و هاوه له کانی.

کاره ساتی سوئله مییش و شههیدبوونی مام ئاراس و هاوریکانی

سه ره له بیانیی پوژی ۱۹۸۱/۱۰/۷، مام ئاراس له مه سه کان و گردی شهریف ده بیته، له گه له جه باری عه لی عه ویز نامه یه ک ده نی ریت بو سه رکر دایه تی (مه مه دی حاجی مه حمود) و ده لیت: بو ماوه ی چه ند پوژیک ده چینه ناوچه ی شارباژیر و ده وروپشتی سلیمانی و ده گه پیننه وه... له پاشنیوه پو که ده گه نه گردی شهریف، له وئ چاویان ده که ویت به مه فره زه یه کی شههید «یوسفه لچه» ی پاسوک، له ویش قه ناعه ت به هه ندیک پیشمه رگه ی ئه وان ده کات، سی له پیشمه رگه کانی پاسوکیش له گه له خوی ده بات، به لام شههید یوسف پی خوش نابیت، بویه له کاتی مالئاوایی، شههید یوسف به پیشمه رگه کانی تری ده لیت: باش ماچی هه قاله کانتان بکه ن، چونکه جاریکی تر نایانیننه وه... به لام مام ئاراس بروای وا ده بیت که هه رگیز یه کیتی ته قه له و ناکات، چونکه له پووی بوچوونی سیاسییه وه مام ئاراسیش له هه ندیک شتدا هاورا بوو له گه لیاندا، به تاییه تی له باره ی ره سوول مامه ند و دکتور مه حمود، ئه ویش دکتور مه حمودی پی باشتر بوو، له هه مان کاتیشدا ئه و به مه به سستی ئاشتی ده چیه ناوچه که، به هیچ جوړیک پلانی شه ری نه بوو له گه له یه کیتی. هه ره له باره ی ئامانجی جه وله که شیانه وه، تیکۆشه ری دیرین و جیگری فه رمانده ی که رتی حیزبی سو سیالیستی یه کگرتووی کوردستان (حسک): شیخ ئومید، رزگار بووی نیو ئه و پروداوه یه و له هۆله ندا ده ژی و ده لیت: ئیمه وه ک هیزی پیشمه رگه ی حیزبی سو سیالیست له کۆبوونه وه یه کی فه رمی و رای گشتی و تاکه که سی، مام ئاراس داواکاری خوی بو هه موو هیزه که ده ربیری له کۆبوونه وه که دا، به شیوه یه کی زور دیموکراتیخواز و ئازادیخوازانه پیشنیاری خوی و حیزبی خسته به رده م

ئامادەبووان، بەوہی بچن لە گوندەکانی شارباژێر بوونی ھیزی پێشمەرگە ی حیزبی سۆسیالیستی یە کگرتووی کوردستان بو تەواوی دانیشتووانی گوندەکە ڕوون بکەنەوہ. ئەوہ ڕوون بکەنەوہ بەوہی ئەوان جگە لەوہی دژ بە حوکمرانی دەوڵەتی بەعسن، لەگەڵ ئەوہشدا ڕیگای ئاشتی و برابەرەتی لەگەڵ حیزبەکانی تردا دەگرنە بەر کە دژ بە پڑیمی بەعس خەبات دەکەن. ئەوانیش وەک ھیزی سیاسی و سەربازیی یە کیتی نیشتمانی کوردستان کە لە ناوچە و گوندەکانی شارباژێردا ڕۆلی کاریگەریان ھەیە و مام ئاراسی گوتوویەتی: ئیمە بە مەبەستی ئاشتی و تەبایی دەچینە ئەوێ و درێژە بە خەباتی سیاسی خۆمان دەدەین و ھەولیش دەدەین بتوانین لەگەڵ ھیزی پێشمەرگە یە کیتی نیشتمانی کوردستان پیکەوہ چالاکییەکی مەزن دژ بە پڑیمی بەعس ئەنجام بدەین. شیخ ئومید دەلیت: ئەو کاتەش ھەریمی سینی شارباژێر بوو، لە گوندی «قاجر» دواي کۆبوونەوہکە چەند پێشمەرگە یە ک ئامادەیی خۆی دەربەری و بەرێ کەوتین. دواي ماندوو بوونیکی و زۆر و برسیتی ھیندە ی تر بھیزی کردبووین و ئەوہش بوو ھۆکاری ئەوہی لە شاتوان واتە: (مەسەکان، ناوگردان، بییەرەشکە) لە مالی حاجی ئەحمەد کە ریشسپی ئاوی شاتوان بوو و لە ھەمان کاتیشدا خەزووری شەھید دلیر جافی یە کیتی بوو، بو حەوانەوہ و پشوودان؛ ژەمیک نانمان خوارد. من لێردا سەرنج و تیبینیم بو ئەو مەبەستە ھەیە، گەر مام ئاراس ڕووخساریکی جوان و رەفتاریکی مەردانە و دلسۆزیکي ئەندازەبەدەر نەبووایە، چۆن مام ئاراس فەرماندە یە ک حیزبی سۆسیالیست، خۆشەویستی و شەرەفمەندیتی لەنیو بنەمالە ی حاجی ئەحمەددا جیی خۆی کردبووہوہ؟ ئەوان خەزووری شەھید دلیر جافی یە کیتی و ئەمانیش سۆسیالیست؟ دواتر لە شاتوان وەک پیشە ی ھەمیشە یی، ھیزی پێشمەرگە ی کوردستان بو ھاتوچۆکردنیان لە گوندیکەوہ بو گوندیکی تر بە تراکتۆر ماوہ ی نیوان گوندەکانیان دەبەری، لە شاتوان تراکتۆریک بو ھیزەکە ی مام ئاراس ئامادە دەکەن و بو ئەوہی بەرەو «موانەکان» ڕوون، ئەوانە ی نزیکي گوندەکانی کانپیانکەن، لەویشەوہ

بپه پنه وه گونده کانی شارباژێر. هەر هه مان پوژ به پری ده که ون و نزیکى سه ره له ئیواره ده گه نه نیوان هه ردوو گوندی سوپه له قه زای شاره زوور، به لام پيش نه وه ی بگه نه گوندی «سوپه له قه زای» هیزی پيشمه رگه ی یه کیتى نيشتمانی کوردستان که شه و که ته ی حاجی مشیر و حامیدی حاجی غالی و عومه ر عه زیز فه رمانده یان ده بن، به سه ر گرده کانی سنووری گونده که دا دامه زرابوون و له ناو گونده که شدا هیزکی تری یه کیتى تیا بوو. پيشوه خت هه ر هه موو گونده کان تا ده گه یشته ده ره بنديخان و سوړین و هه ورامان، هه موو حیزبى سوپه له قه زای یه کگرتووی کوردستان (حسک) به مه به سته کار و چالاکیه کانیان جه وه یان تیا ده کرد. به لام پيش چه ند پوژیک مام ئاراس که سیک ئاگادار ده کاته وه به وه ی رینيشانده ر و رینمايیکه ر و شایه تحالی نه وه بیت که پینان رابگه یه نیت به وه ی هیزی پيشمه رگه ی کام حیزب له ویدا بیت و ئایا چه کدار له و سنوورده ا هه یه! به لام که سی باوه رپیکراو خیانه ت ده کات و ده لیت: گوندی سوپه له قه زای چه کدارى تیا نییه. ئیدی مام ئاراس و هیزه که ی به تراکتوریک ده گه نه نه وئى و کاتیک مام ئاراس به سه ر یاله کانه وه چه کدار ده بینیت و داوا له پيشمه رگه کانی ده کات که هه ر هه موو له تراکتوره که دابه زن، هیزه که ی یه کیتى له ناو دیوه ده که ونه ته قه کردن له هیزه که ی سوپه له قه زای که له دوو تراکتوردا ده بن به ره و ناو دیی سوپه له قه زای، هه ر له ناو تراکتوره که دا دوو له پيشمه رگه کانی سوپه له قه زای شه هید ده بن. وه ک خه لکی گونده که باسی ده که ن که خویان رووداوه که یان بینیه، شه ریکی قورس له نیوان نه م دوو هیزه دا تاوه کوو تاریکایى ئیواره به رده وام ده بیت. هه ندیک له پيشمه رگه کانی سوپه له قه زای و ده رباز ده بن، له وانه ش: (جه بارى عه لى عه ویز، عه لى چه له بی، کامه رانى سه عه چه ته، پرزگارى که ریم باقى، نه ورۆزى سه موون، عه تای وه ستا مه حموود)، له پيشمه رگه کانی پاسوک: (عومه رى مام توفیق، بابه ره سوول، که ماله سوور، فه تاح قرگه یی، شیخ ئومید). هه ر چی نه وانى تره دواى شه ریکی به رگریکردن، مام ئاراسیش تا دوا فیشه کی نیو مه خزهنی کلاشینکو فه که ی به رگری له مان و نه مان له خوی

و هیزه‌که‌ی ده‌کات. کاتیکیش فیسه‌کی پی نامینیت، تفه‌نگه‌که‌ی خو‌یانی تی ده‌گریت و دواتر به‌بی تفه‌نگ به‌دیل ده‌گیریت و چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌کی تری هیزه‌که‌شی به‌دیل ده‌گیرین و چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌کیش له‌و شه‌رهدا شه‌هید ده‌بن. مام ئاراس و چوار پیشمه‌رگه‌ی تر که دووانیان بریندار ده‌بن، به‌دیلی ده‌که‌ونه دست هیزه‌کانی یه‌کیتی. یه‌کیک له‌ پیشمه‌رگه‌ دیله برینداره‌کان به‌ ناوی «محهمه‌د عه‌زیز» که ناسراوه به «حه‌مه‌ی عه‌زه که‌چه‌ل»، که به‌رگری زور له‌ مام ئاراس ده‌کات و بریندار ده‌بیت، به‌ئازاره‌وه هه‌ندیک جنیو ده‌دات، ده‌ستبه‌جی له‌ویدا له‌به‌ر چاوی خه‌لکی ئاواپی شه‌هیدی ده‌که‌ن. هه‌ر به‌و ئیواره‌یه خه‌لکی «گوند ته‌رمی»، هه‌ر سی پیشمه‌رگه شه‌هیده‌که‌ی سو‌سیالیست له‌ خوارئاوای سو‌یله‌میش به‌خاک ده‌سپیرن. هه‌ر چی مام ئاراس و سی پیشمه‌رگه‌ی تر ده‌بیت، به‌دیلی ده‌که‌ونه ده‌ستی هیزه‌کانی یه‌کیتی. خه‌لکی گونده‌که تکای زور ده‌که‌ن که نه‌یانکوژن، به‌تایبه‌ت مام ئاراس که فه‌رمانده‌یه‌کی ناسراو و خو‌شه‌ویستی خه‌لکی ناوچه‌که بوو، ئه‌وانیش به‌لین ده‌دن به‌ خه‌لکی گونده‌که که هیچیان لی ناکه‌ن، به‌لام به‌داخه‌وه راستگو نابن له‌گه‌ل گفتی خو‌یان، هه‌ر ئه‌و شه‌وه ده‌رپون به‌ره‌و گوندی «ته‌په‌که‌ل»، له‌وئ دادگایه‌کی مه‌یدانی داده‌نین بو‌یان و له‌سه‌ر برووسکه‌ی نه‌وشیروان مسته‌فا^۱ بریاری شه‌هیدکردنیان بو‌ ده‌دن. دیاره محهمه‌دی حاجی مه‌حموود ده‌بیت زانیاری ته‌واوی هه‌بیت له‌ باره‌ی فه‌رمانی شه‌هیدکردنی مام ئاراس له‌لایه‌ن نه‌وشیروان مسته‌فاوه، چونکه ئه‌و خو‌ی جگه له‌وه‌ی فه‌رمانده‌ی ناوچه‌که بووه، هاو‌پ‌ی و دو‌ستی نزیک‌ی شه‌وکه‌تی حاجی مو‌شیر و حامیدی حاجی غالی بووه، بو‌یه ده‌لیت:

به‌لام به پیچه‌وانه‌ی زانیاری کتییی «رۆژمیری پیشمه‌رگه‌یه‌ک»ی

۰۱ رۆژمیری پیشمه‌رگه‌یه‌ک ۱۹۷۶-۱۹۹۶، محهمه‌دی حاجی مه‌حموود، به‌رگی دووهم، چاپخانه و ئۆفسیتی دیلان، سلیمانی، ۲۰۰۹، ل ۱۷۸.

محهمه دی حاجی مه محمود، ههنديک له فرماندهکانی یه کیتی و به شداربووی نیو ئه و کاره ساته له دوايیدا باسیان ده کرد، له سهر برووسکه ی نهوشیروان مسته فا؛ ئیمه شه هیدمان نه کردن... به لام له زاری شایه تحالی زیندووانی نیو گونده که و شیخ ئومید که یه کیکه له و تیکوشه رانه ی رزگاربووی نیو ئه و کاره ساته جه رگبره، ته وای میژوو که ده گیرنه وه، له گریمانیه کیشدا به برووسکه ی نهوشیروان مسته فا ئه و دیلانه شه هید نه کراون، به لام میژوو شه ری کورد کوشتن به میژوو یه کی خویناوی و به رژه وه نندی حیزبه کان و قوربانیدانی نه وه ی ئه م میلله ته باس ده کریت و نکولیش له و میژوو نه ناکریت دوژمنانی گه لی کوردی پی شاد ده بیت.

بویه له به ره به یانیی رۆژی ۸/۱۰/۱۹۸۱د که هاوکاته له گه ل یه که م رۆژی جه ژنی قوربان، دوا ی ئه وه ی خه لکی گوند نانی به یانیی جه ژن ده بن بۆ مام ئاراس و هاوړیکانی، وه ک ده لین پيشمه رگه کان پييان ده لین بۆ نانه که خه سار ده که ن، ئیمه ده تانکوژین، ناهیلن نمه کی نانی ئه و جه ژنه بکه ن... مخابن، دوور له هه موو عورفیکی ئایینی که له لای موسلمانان پیروژه، له یه که م رۆژی جه ژنی قورباندا مام ئاراسی هاوړیم و سی پيشمه رگه که ی تر به دهستی هیزهکانی یه کیتی ده بنه کوچی قوربانیی شوړش. بویه له و کاره ساته پر له ئازاره، (مام ئاراس و حه مه ی عه زه که چه ل و له تیفی ساله گا کوژ و به رزان عومه ر خراپه یی و خالیدی حاجی که ریم بیکراس و فارسی مه لا گورون و عومه ر گه رده یی) شه هید ده بن. مام ئاراس ساته وه ختی شه هید بوونی؛ لاویکی تازه پیگه یشتوو بوو، ئه و ته نها بیست و چوار سال ته مه نی بوو، میژوو یه کی پر له شکوی بۆ خوی نووسییه وه، هه موو ئه وانه شی به شدار بوون له به رده م ئه و تاوانه ی دژ به ئه و کرا، رۆژیک دیت زبلدانی میژووش ئاماده نییه بیانگریته خوی.

ئايا مام ئاراس عاشق بوو؟

بەپىي ميژووى ژيانى كۆمەلايەتى و سياسى و بيروبوچوونەكانى، بەلى مام ئاراس عاشق بوو، سەرەتا عاشقى نىشتمان و خاكى كوردستان بوو، ئەوئەش ببووه ھۆكارى ئەوئەى بەرامبەرەكەى عاشق بە خودى مام ئاراس بىت، لە ئەنجامى ھەلسوكەوت و رەفتار و خوورپەوشتى بەرزى و دلسۆزىي مام ئاراس بۇ نىشتمانەكەى. كىژە جوانىكى گوندى گەرەدىي ناوچەى شارباژيپر، نەك عاشقى ئازايەتى و خوورپەوشت بەرزى و نىشتمانپەرورەيى فەرماندەى ليھاتوو مام ئاراس بوو، بەلكوو مام ئاراسى بە بەشىكى گرنكى ميژووى خەباتى نەتەوايەتى لە عەشقى خويدا پىناسە دەکرد و خوشى دەويست و تەمەنناى دەکرد مام ئاراسى نىشتمانپەرورە؛ ھاوپر و ھاوسەرى ژيانى بىت. ئەم دوو مروڤە، جگە لەوئەى عەشقى خاك و نىشتمان بوون، لەگەل ئەوئەشدا دوو خوشەويستى پاك و بىگەردى يەكتر بوون. بۆيە ھەر كات مام ئاراس و ھىزەكەى بۇ كار و چالاكىيەكانى شوپش پرويان لە گوندىكانى شارباژيپر بكردايە، مام ئاراس دەچووھە مالى دلخوازەكەى و ئەو دلخوازەى پەيمانى پىكەوئەژيانى ھەمىشەبىيان بە يەكتر دووبارە دەكردوھە. مام ئاراس پىش ئەوئەى خوى و ھاوئەلەكانى بکەونە بۆسەى ھىزەكانى يەكيتىي نىشتمانىي كوردستان، بە ھاوسەنگەرەكانى دەليت: «برايمان، كاتىك چووینە شارباژيپر، يەكەم رۆژى جەژن لە گوندى گەرەدىي لە مالى مام ھەسەن (ھەسەن دووكەل) نان دەخوين...» مالى مام ھەسەن ئەو مالەيە كە مام ئاراس بەنياز بوو ھاوسەرگىرى لەگەل كىژەكەياندا بكات و ھەردووکیان وەك ھاوسەر پىشمەرگە بن و تا ئەو كاتەى شەھىد دەبن؛ پىشمەرگەى كوردستان بن. ئەو بەلینەى دابوو بە ھاوپر و ھاوسەنگەرەكانى كە بە دیدارى يەكتر شاد بن و نانى سەرلەبەيانىي يەكەم رۆژى جەژنى قوربان لەوى بخون. من وەك كەسىكى ئازادىخووزى لىبرال و سىكولار، بىرکردنەوئەى جياوازم ھەيە و ريز لە پىرۆزىيەكانى مروڤ دەگرم، بۆيە لىرەدا بە ھوى

ديلکردن و گوللەبارانکردنی مام ئاراس که دەکەوێتە یەکەم پوژنی جەژنی قوربان، ئەو جەژنەى موسلمانان باسى پیکەوێژیان و ئاشتی و لەخۆبوردەیی و گەردننازایی و جەژنی حەجکردن و بەحاجیبوون و داواى لیبوردن لە خداوەند و لیخۆشبوون لە تاوان و گوناھکردن دەناسریت. بۆیە کاتیک باس لە جەژنی قوربان دەکریت، واتە ئەو کاتەى حەزەرەتى ئیبراھیم لە خەونیدا ئیسماعیلی کوپى سەر دەبریت و دواتر بۆ کوپەکەى دەگیریتەوہ که شەوى رابردوو خەوى پتوہ بینوہ و ئیسماعیلی کوپیشی دەلیت فرماشتەکەت بەجی بەینە و سەرم بېرە... بە گیرانەوہى ئەو سەرگوزەشتەى، کاتیک حەزەرەتى ئیبراھیم چەقو بە ملی کوپەکەیدا دینیت، چەقوکه کول دەبیت و کوپەکەى بۆ سەر نابریت و خداوەند بە فریشتەکانیدا مەرپیکان بۆ ناردووہ و ئیبراھیم سەرى دەبریت و ئیتر ئەو پوژنە بە جەژنی قوربان یاد دەکریتەوہ. مام ئاراسیش لە میژووی شوپشى نویدا وەک ئیسماعیلی کوپى حەزەرەتى ئیبراھیم بۆ قوربانى دەبریت، بەلام بەپێچەوانەوہ چەقوى کول بە گەردنیدا نابریت و ئەوانە لەبری چەقوى کول، گولەى نیو لوولەى تەنگەکانیانى ئاراستە دەکەن. گەر موسلمان بوونایە، دەبووايە لە یەکەم پوژنی جەژنی قورباندا که پوژنی ئاشتبوونەوہ و پیکەوێژیان و پوژنی لیبوردن بۆ بەرامبەرە، دەبوو دواکارییەکانى خداوەندیان جیبەجی بکردایە و مام ئاراسیان وەک ھەر شەھید دەکرد، دەبوو داواى جەژنی قوربان شەھیدیان بکردایە. مام ئاراس تیکۆشەر و قارەمانى ناو حیزبى «سۆسیالیست» بوو، گوللەبارانکردنی مام ئاراس و پووداوەکانى تری؛ ھاوشیوہى ئەم پووداوەن، میژوویەکی رەش و تالی نیو شەپى براکوژین، زۆرن ئەوانەى ئاگادارى گوللەبارانکردنی مام ئاراسن، وەک چاودیریکى بى ھەلوئیست بیدەنگیان لەو میژووە پر غەدرە کردووہ، چونکە شەرەکانى براکوژى شاخ لەسەر چەند ھۆکارىک بوون: ھەر حیزبىک خوى دەیویست ببیت بە حاکم لەناو خەلکدا و ھەر خوى ناوچەیک قورخ بکات بۆ خوى، رینگا بە خەلکانى دیکە نەدات. ئەمە بوو مەسەلەکە، ئەگینا ئەگەر مەملانیتکان شەریفانە بوونایە، ئەم ھەموو

چیرۆکه غه مناک و پر له گومانه‌ی دروست نه ده کرد، ره‌نگه بلیم ئەم کتیبه‌ی منیش به جوړیکی تر باسی میژووی ده‌گیرایه‌وه. من به‌ش به حالی خۆم سه‌رده‌می به‌ره‌ی کوردستانیم به شه‌ریفانه ده‌زانی، مملانی هه‌ر هه‌بوو، حیزبه‌کان کامیان دلسۆزتر بوون، ده‌ستیک زیاتری له دوژمن بوه‌شاندايه نه‌ک بۆسه و چال بۆ یه‌کتر هه‌لبکه‌نیت. به‌داخه‌وه ده‌لیم ئەو کاته‌ی شه‌ری ناوخۆ که له شاخ ده‌کران، هه‌موو سه‌رکردایه‌تی حیزبه کوردییه‌کان له سنووره‌که‌دا بوون. هه‌مووی له سه‌رچناره‌وه تاوه‌کوو کانی گۆمه‌ ناییت. خ‌ری ناوزه‌نگ، بی‌ده‌لان، نوکان، گۆره‌شیر، قاسمه‌ره‌ش، ئەمانه به هه‌ر هه‌موویه‌وه یه‌ک دوو شیو بوون و به‌قه‌ده‌ر سه‌رچنار تا کانی گۆمه‌ ده‌بوو. من ئیستاش ده‌پرسم: باشه، ئەم سه‌رکردانه بۆچی نه‌ده‌چوونه سه‌ر یه‌کتری؟ ئە‌ی پاسه‌وانه‌کانیان بۆ نه‌ده‌چوون یه‌کتر بکوژن؟ گومرگیان به‌یه‌که‌وه بوو، به‌یه‌که‌وه ده‌یانخواره‌وه، کۆبوونه‌وه‌یان ده‌کرد، دواتر به برووسکه‌ی ژیره‌ژیر و به «جفره» کوری ئەم میله‌ته‌یان ده‌دا به کوشت. ئا ئە‌مه‌یه کاره‌ساتی به ئاکام نه‌گه‌یشتنی خه‌ونی سه‌د سه‌له‌ی میله‌ته‌ی کورد! من هه‌ندیک له سه‌رکردایه‌تی کورد به به‌رپرس ده‌زانم و که‌میشیان به بیتاوان ده‌زانم، چونکه ئە‌گه‌ر تیاياندا بوایه بیتاوان بیت، رۆژیک له رۆژان هه‌لو‌یستیکی ده‌بوو. که‌سیکمان نه‌بینی بلیت ئە‌وا من هه‌لو‌یستیکم وه‌رگرت و وازم له پیشمه‌رگایه‌تی هینا، وازم له سه‌رکردایه‌تی ئە‌و حیزبه هینا له‌به‌ر ئە‌و هه‌لو‌یستانه! زۆریان به‌شی خۆی پ‌ریشکی به‌ر که‌وتوو، ته‌نانه‌ت ه‌یچ که‌سیکم نه‌بینی بلیت با له‌پای ئە‌و هه‌موو غه‌در و تاوانه، به‌ته‌نها وشه‌یه‌ک داوای لی‌بوردن له خانه‌واده‌ی ئە‌و شه‌هیدانه بکه‌ین که به هۆی خۆپه‌رستی و یه‌کتر قبوولنه‌کردن له شه‌ری ناوخۆدا بوونه قوربانی. بۆیه له کۆتایی گ‌یرانه‌وه‌ی ئە‌م یاده‌وه‌رییه تاله‌دا ده‌لیم گه‌ر مام ئاراس بۆ چه‌ند مانگیک زیندان بوایه و له یه‌که‌م رۆژی جه‌ژنی قوربانا شه‌هیدیان نه‌کردایه، بیگومان ئیسته له به‌ریوه‌بردنی کاری حیزبیدا ئە‌ندامیکی پله بالای ئە‌و حیزبه یان که‌سایه‌تییه‌کی گ‌رنگ و کاریگه‌ر ده‌بوو له‌نیو پ‌رۆسه‌ی سیاسی

له هه‌ریمی کوردستان. سەد مخابن بۆ ئەو مەزە و مەزن و ئەو تیکۆشەرە قارەمان و خوورەوشت بەرز و نیشتمانپەرە بوو قوربانیی نێو شەری کوردکۆشتن، بۆ هەندیک مەرامی تاییەت و کردنەوهی ئەو گری دەروونییانە هەندیک لە سەرکردە بە تۆلە و رق و خوینەرشتن دەیکەنەوه. بەلێ، «یاسە هەتیو»ی هاوڕێم بوو بە قوربانی، خوینی گەشی ئەو لاوێ بیست و چوار سالا بە نێو کۆلانی باریکەکانی گوندەکەدا و بە بەردەم مالا بە مالی گوندەکەدا بە خوور دەچوو و دواتر تیکەل بەو رووبارە گەورەیه بوو کە بە خوینی شەهیدانی کوردستان دروست بوو.

ئاسۆی قومی لە نێو حیزبی سۆسیالیستی کوردستاندا (حسک)

چۆن لە خەباتی گەلانی پالەوانی ئەفسووناوی سەر هەڵدەدن و لە پیناوی شۆرش و بەرخودانەکاندا گەردن لە چەقۆ دەسوون، ئاواش لە بەرامبەر خائین و خۆفروشاندا دەبنە مەزە میژووێکی رەش و وەکوو کەسانێکی قیزەوێ و بوودەلە؛ ناوبانگ دەردەکەن. لێرەوه بە پینوێستی دەزانم وەکوو مشتیک لە خەرۆری خیانهتی بە کریگیراواندا، ئاماژە بە یەکیک لە دار دەستە پیاو کۆژەکانی رژیمی بە عەس بە دەم کە ئەویش «ئاسۆی قومی» یە.

ئاسۆی قومی، ئەو ئەلقە لە گۆییە بی دەستپاراستن لە نامەردایەتی، هاوڵاتیانی شاری سلیمانی هەراسان کردبوو. چاوساگی دوژمن و هەلکوتانە سەر مالان و دەستدریژیکردنە سەر گەنجان و داوینپرسی و باج و سەرانی وەرگرتن بوو سیمایەکی دیاری کە سایەتی ناپاکی و سیخوری و نەفسنزم و چۆکدەری خیانهتکار بوو. لەوانەشە ئیستا لای هەندیک میژووی پرخیانەتی فۆرمات کرابی و بە جوامیرانە ناسرابیت و دوور نییە مووچە ی شەهیدانە ی پێشمەرگەشی بۆ برابیتەوه! ئاسۆ لە گەرەکی باخی شیخ لە تیف لە شاری سلیمانی، لە داوینی ئافرەتێکی لەر و لاواز کە ناوی

قومری بوو، هاته دونياوه. له کوشی خیزانیکي ههژار و نه‌دار، که زور جار هاوکاری و یارمه‌تیی خه‌لکی فریایان ده‌که‌وتن و که‌لینیکي بو ژیان پر ده‌کرده‌وه. ئاسۆ وهک منالیک هاته دنیاوه، وه‌کوو خه‌سله‌تی هه‌ر منالیکي تر، نه‌ تاوانی ده‌زانی و نه‌ له‌ چه‌مکی تاوانیش تیده‌گه‌یشت و له‌نیو ژیانیکي پر له‌ گیروگرفت و کیشمه‌کیشدا ئاسۆ گه‌وره‌ بوو. لاویکی پینچه‌وانه‌ی دایکی، که‌له‌گه‌ت و بالابه‌رز و گه‌نم‌ه‌نگ. له‌ کاتی سه‌ربازیدا بوو به‌ «ئینزیبات» و به‌ کلاویکی سووره‌وه؛ خوی و تفه‌نگه‌که‌ی زور جار له‌به‌رده‌م مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلیمانی راده‌وه‌ستا، له‌وی ئه‌رک و فه‌رمانی سه‌ربازی به‌جی ده‌گه‌یاند و به‌ تپه‌رپوونی رۆژگار، ئاسۆی لاو به‌ ناوی دایکيه‌وه بانگ ده‌کرا، هه‌ر بۆیه به‌ «ئاسۆی قومری» ناسرابوو.

پاش ئه‌وه‌ی «مام ئاراس» چه‌ند سالیکي که‌می دواي پینشمه‌رگه‌ی مه‌فرزه سه‌ره‌تاییه‌کانی شاخ؛ په‌یوه‌ندی به‌ شو‌رشی نویی یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان بالی بزووتنه‌وه‌ی سۆسیالیست ده‌کات، واته له‌ سالی ۱۹۷۸دا تفه‌نگی پینشمه‌رگه‌یه‌تی له‌ شان ده‌کات و دواتر وه‌ک هیزیکي سه‌ره‌کی جیا ده‌بنه‌وه له‌ یه‌کیتی و ده‌بیته‌ حیزبی سۆسیالیستی یه‌گرتووی کوردستان (حسیک) و دواتر ده‌بنه‌وه به‌ حیزبی سۆسیالیستی کوردستان (حسک). ئاسۆی قومرییش کاتیک «سۆسیالیست» دروست ده‌بیته، روو له‌ شاخ ده‌کات و له‌نیو «حسک»دا ده‌بیته پینشمه‌رگه‌.

وه‌ک پینشمه‌رگه‌ی ئاماره‌م پی دا، ئاسۆی قومری له‌نیو هیزه‌که‌ی مام ئاراسدا وه‌ک پینشمه‌رگه‌ی رۆلی خوی ده‌بینی، تاوه‌کوو ئه‌و کاته‌ی له‌لایه‌ن هیزه‌که‌ی «وه‌هاب»وه‌ چه‌ک ده‌کرین. ئاسۆی قومری له‌ کۆتایی سالی ۱۹۸۰دا خوی راده‌ستی دوژمن کرده‌وه و بوو به‌ گه‌وره‌سیخو‌ریکی گوپله‌مشتی به‌رپوه‌به‌ری ئاسایشی به‌عس (مودیر ئه‌من)ی سلیمانی و ره‌نگه‌ بو راده‌ستبوونی به‌ رژی‌مه‌وه، پاساوی خوی هه‌بووبیت، به‌لام هیشتا ئه‌مه‌ ناکاته ئه‌وه‌ی که له‌ هه‌موو کاریکي نامرۆقانه‌ی خویدا و بی گویدانه‌ هیه‌چ به‌هایه‌کی ئه‌خلاق یه‌که‌ویته په‌لاماردانی سه‌دان رۆله‌ی شار و راده‌ستی

پڙیمی به عسیان بکات. نهک هر ئه وه، به لکوو به جوړیک تاوان بخاته
 ئه ستوی هه ندیک له هاو لاتیانی سقیل و رهوانه ی په تی سیداره بکړین.
 خیانه تی ئاسوی قومی هینده سنووری به زاندبوو که پتر له «بیست و
 پینج» لای خوینگه رم و دلسوزی شاره که مانی به دهستی خوی خه لسانی
 خوین کردبوو و شه هیدی کردبوون، جگه له وانیه به نهینی شه هیدی ده کردن
 و تهرمه کانی سهره ونگوم ده کردن. له بهر ئه وه ئاسوی قومی بووه جیی
 باوه و متمانه ی گه وره ی «مودیر ئه من» و پیاوکوژانی به عس و زور
 جاریش رولی ئه فسهر و دادوهری لیکولینه وه ی ده بینی له کاتی لیکولینه وه و
 ئه شکه نجه دانی زیندانیانی «ئه من» و له چو نیتی ئه شکه نجه داند سهرپشک
 کرابوو. ئاسوی قومی سهرانه وه رگرتنی له بازرگانان و ده وله مه ند
 و دووکانداران و کاسبکاران و قوتاییانی قوتابخانه کان فهرانبه ران
 ببوووه خه سلته تی نامه ردانه ی، هر که سیکیش سهرپیچی ویست و حز
 و ئاره زوووه کانی ئه وی بکردایه، به ئسانی تومه ت و تاوانی ئه وتوی بو
 ده خو لقاند، ده بووه مایه ی سهرخواردنی، یان ده بووه ده رده سهری و ملکه چی
 و سهرئیشه یه کی گه وره، دواچار ئه و که سه ناچار ده بوو به سهرانه یه کی
 زور له وه ی داوی ده کرد، له ته ونی جالجالوکه یی ئاسوی قومری سیخور
 پزگاری بیت. له و کرداری خیانه تکارانه یه ی قیزه وه نتر ئه وه بوو گه لیک جار
 ده مانچه و نارنجوک (پومانه) و به یان نامه ی سیاسی حیزبه کانی کوردستانی
 ده کرد به مال به سهر گه نجان ه وه و به تومه تی کاری ریکخراوه یی راده ستی
 ئاغا کانی ئاسایشی (ئه من) ی سلیمانی ده کردن، پاشان به پاره یه کی خه یالی
 ئازادی ده کردن. ئاسوی قومی له سالی ۱۹۸۰ دا ته سلیم به پڙیم بووه وه و
 به ته واوی که وته کاری خراپه. ئاسوی قومی یه که م تاوان و یه که م دیاری
 که پیشکه شی پڙیمی کرد و یه که م که سیش له سلیمانیدا منی ده ستگیر کرد
 و رهوانه ی زیندانی «ئه من» ی سلیمانی کردم.

به کوردی و به کورتی: غه در و خیانه ت لای ئاسوی قومی ببوووه کاسپی
 بو خوده وله مه ند کردن. هه موو ئه و سهره وت و پارانه ی په یدای ده کردن، له

رینگای سهرسه‌ریتی و داوینپییسی و به‌دروشتیدا خه‌رجی ده‌کرد و هه‌ندیک جار شه‌وانی سووری بو «ئه‌منه‌کان» یش ده‌سازاند. یه‌کیک له ئاکاره‌کانی، وریاییه‌کی له‌پاده‌به‌ده‌ری هه‌بوو و له ئاکامی ره‌فتاره دزیوه‌کانیدا متمانه‌ی به‌که‌س نه‌بوو، گومانی له هه‌موو که‌س ده‌کرد، هه‌میشه گویقولاخ و به‌هه‌ست بوو، ئه‌مه‌ش ببوو هۆکاری ئه‌وه‌ی که سالانیکی زوری خزمه‌تی له دیوه‌خانی غه‌در و خیانه‌تدا درێژه بکیشیت.

یه‌کیک له که‌سه‌ نزیک و جیی متمانه‌کانی ئاسۆی قومری، هاو‌ریکه‌ی (نووره‌ کۆپه) بوو که بر‌وای ته‌واوی پیی هه‌بوو. «نووره‌ کۆپه» به‌ راستی و دروستی نازانم باوکی ناوی چی بوو، گه‌نجیکی کورته‌بالای سمیل شو‌ری ده‌مبه‌خنده و پیکه‌نین بوو. به‌به‌رده‌وامی و له نار‌ه‌حه‌تترین کاته‌کانی ژیانیدا، ته‌نها بو ساتیکی که‌میش رووخساری گرژ نه‌ده‌بوو، هه‌میشه دل‌خۆش و ده‌ست‌بل‌او بوو.

له به‌شه‌کانی پیشووی لاپه‌ره‌کانی ئه‌م په‌رتوو‌که‌مدا، باسم له هه‌ندیک که‌سایه‌تی و پیشمه‌رگایه‌تی نیو حیزبی سۆسیالیست (حسک) کردوو، که سه‌رکردایه‌تییه‌که‌یان له دۆله‌توو بوو، نزیک سه‌رکردایه‌تی یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان له ناوزه‌نگ، ئه‌و ده‌مه‌ش نووره‌ کۆپه له‌گه‌ل ئاسۆی قومریدا پیشمه‌رگه‌ی سۆسیالیست (حسک) بوون و هه‌ندیک زانیاریم له‌سه‌ر ژیانیان هه‌یه. نووره‌ کۆپه به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک گویی به‌ پاره و مالی دنیا نه‌ده‌دا، هه‌میشه ره‌نگی ره‌شی هه‌ل‌ده‌بژارد و ته‌نانه‌ت له ماوه‌ی ژیا‌نی سیخو‌ریدا له‌گه‌ل ئاسۆی قومری، هه‌میشه سه‌رتاپای جلو‌به‌رگی ره‌شی له‌به‌ر ده‌کرد، به‌لام کاتیک مرو‌فتیک به‌و جو‌ره به‌بی گویدانه سه‌روه‌ت و سامان و هیچ گیرو‌گرفتیک و هه‌میشه له ساته‌کانی ژیانیدا به‌و شیوه‌یه دل‌خۆش بیت و پیچه‌وانه‌ی راستیه‌کان و دژ به‌گه‌له‌که‌ی بییت به‌ سیخو‌ر و مرو‌فکوژ و خوین‌ریژ، ئه‌وه ده‌رده‌خات ئه‌م زاته ته‌واو گه‌مزه و گیل و نه‌فامه، ده‌نا بوچی ده‌بیت کار و کرده‌وه‌ی له‌و جو‌ره هه‌لبژیرییت که مه‌ترسیدارترین ره‌فتاری در‌دانه‌ی مرو‌فه به‌رامبه‌ر مرو‌فه‌کانی ده‌ورو‌به‌ری. نووره‌ کۆپه و ئاسۆی قومری هاو‌ریی

گیانیبه گیانیی یه کتر بوون، ئاسۆی قومری زور زوری خوش دهویست و جگه له وهی هاوړپیی مندالیی یه کتر بوون، له سه رده می پینشمه رگایه تیشدا تاوه کوو ئه و کاتهی من وهک میوانیک و هاوکاریکی برینداره کانیا و دواى چه ککر دنی هیزه که ی مام ئاراس و گه رانه وه یان له شارباژیره وه و دواتر بو بله کئی و سه رکر دایه تیان له دۆله توو له گه لیاندا بووم، هه ردووکیان هه میشه پیکه وه ده گه ران و پیکه وه له ژیر خیمه یه کدا ده خه وتن.

له یادمه ئه و کاتهی له لای هاوړپیی دیرینم مام ئاراس له دۆله توو میوان بووم، شه ویک به رادیوییه کی مام ئاراس گویم له گۆرانیه کی فارسی ده گرت و نووره کوپه ش نه خه وتبوو، هاته لاهه وه و له خو یه وه پیده که نی. منیش پرسیارم لی کرد به وهی من سه یری فیلمیکی کومیدی ناکه م و ئه م گۆرانیه فارسییه ش ئاوازیکی ناخه ژینه، ده بیت هوکاری ئه م پیکه نینه ی تو چی بیت؟ له وه لامدا گوتی: خوشم نازانم پیکه نینم به چی دیت! ئه ری ئیمه بوچی هاتووین له م شاخه دا ده ژیین؟ منیش له وه لامدا گوتم: من ده زانم بوچی هاتووم بو ئه م شاخه، ئه ی تو بو نازانیت بوچی هاتوویت بو نیو ئه م ژیا نه ترسناک و ژیا نه زه حمه ته؟ به پیکه نینه وه به ته نها به جیی هی شتم و دوور که وته وه و خو ی کرد به خیمه که یدا و منیش به ته نها گوئیستی ئاوازه که بووم و ئیره ج گۆرانیه ده چری. ئیسته ش نه مزانی مه به سستی پیکه نین و پرسیاره که ی نووره کوپه چی بوو! ئاسۆی قومری و نووره کوپه ی هاوړپیی مندالی و پینشمه رگایه تیی هینده به تین و متمانه پیکراوی یه کتر بوون، ته نانه ت هه ردووکیان به یه کیشه وه گه رانه وه بو ناو رژی می به عسی فاشی و هه ردووکیان هاوخیانه ت و هاوبکوژ و هاوجه لاد و هاوجاش بوون. هاوشیوهی ئاسۆی قومریی هاوړپیی، ئه ویش ده سستی له غه در و خیانه تکاری نه ده پاراست. یه کیکی تر له هاوړپیکانیا ن «فه ره جه شل» بوو، ئه ویش یه کیک بوو له وانیه ی پاسه وانیکی گوپرایه ل و متمانه پیکراوی ئاسۆی قومری بوو. فه ره ج له سه ره تا وه شل نه بوو، دواى ئه وهی خو ی و نووره کوپه و ئاسۆی قومری که وتبوونه بو سه ی هیزی پینشمه رگه وه و ده سترپژیی گولله یان لی کرابوو، فه ره ج قاچی بریندار ببوو. چه ندین جاری تر له

شهر و بۆسهی پیشمه‌رگه‌دا بریندار و دهرباز بووبوون. ملشۆریی فهره‌ج، متمانهی له‌لای پیاوانی ئاسایشی (ئه‌من)ی سلیمانی بۆ په‌یدا کرابوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ گه‌لیک جار پاسه‌وانیتی ئه‌وانیشی پێ ده‌سپێردرا و به‌هیچ شیوه‌یه‌ک که‌مه‌رخه‌میی نه‌نواند له‌ خیانه‌تکردن و گرتن و ئازاردانی خه‌لکی بیتاوانی شاره‌که‌ و زیندانیکردنیان له‌ ئاسایشی سلیمانی. له‌ سالی ۱۹۹۱دا و له‌ کاتی راپه‌رپینی گه‌له‌که‌مان و رزگارکردنی سه‌رتاسه‌ریی کوردستان، ناوبراو له‌ ئاسایشی سلیمانی له‌لایه‌ن جه‌ماوه‌ر و هیزی پیشمه‌رگه‌ و به‌ره‌ی گه‌له‌وه‌ زیندانی کرابوو، پاشان په‌وانه‌ی زیندانی قه‌لاچوالان کرابوو. پیشتر له‌لایه‌ن خه‌لکییه‌وه‌ لایه‌کی برۆ و سمیلی تاشرا‌بوو. به‌داخه‌وه‌ ئه‌وه‌ هه‌موو په‌فتاره‌ ناشرینانه‌ و خیانه‌تانه‌ی فهره‌ج ده‌ره‌ه‌ق به‌ خه‌لکی کوردستان کردبوونی، «فهره‌ج» ئازاد کرابوو، ناشزانم هۆی ئازادبوونه‌که‌ی له‌به‌ر چی و چۆن بوو! به‌هه‌رحال، دوا‌ی رمالینی داموده‌زگا سه‌رکوتکه‌ره‌کانی رژیمی به‌عس و پرۆسه‌ی ئازادکردنی کوردستان، شه‌قامی بۆ ته‌خت ده‌بیت و خۆی ده‌خزینیته‌ نیۆ یه‌کیک له‌ هیزه‌کانی پیشمه‌رگه‌ی حیزبه‌کانی کوردستان و من بۆخۆم له‌ سالی ۱۹۹۵دا له‌ کاتی سه‌فه‌رکردنم بۆ هه‌نده‌ران و له‌ سه‌ردانیکمدا بۆ شاری ده‌وک، له‌وی چاوم پێی که‌وت...

مامۆستا پێشروه‌، یاخیه‌کی شۆرشگێری نیۆ زیندان

ئه‌سته‌مه‌ ئازاری شه‌ویکی زیندان، به‌ کتیییک و به‌ باسیکی چه‌ند کاتژمێریک و نووسینیکی کورت پێناسه‌ بکریته‌. ناتوانم جه‌سته‌ی شه‌لاله‌ له‌ خوی و ئه‌شکه‌نجه‌ و ته‌زیویی ناو زیندان و نه‌به‌ردیی تیکۆشه‌ران له‌یاد بکه‌م و رۆحم به‌ فه‌رامۆشی؛ ئۆقره‌ ناگریته‌. له‌ راستیدا من هیچی تر نیم جگه‌ له‌ مروّقیکی ساده‌ و هه‌ژاری کورد نه‌بیت، ئه‌وه‌ی کردوومه‌، هه‌ستکردنم بووه‌ به‌وه‌ی دژی فاشیه‌ت و شوڤینیته‌ی عه‌ره‌بی خه‌باتم کردووه‌ و ئه‌وانه‌شی له‌م رێگه‌یه‌دا له‌گه‌لیاندا ژیا‌م و خه‌م و خه‌بات و

خوینم له گه لدا بهش کردوون، وهک خوځان که ههن باسیان دهکه م، نه که م و نه زیاد و نه بیرو پای سیاسی خوځمی به سهردا دهسه پینم و نه خوځم دهکه م به پاله وانی میژووی.

له کوردستانی ژیر دهسه لاتی به عسدا و له نیو زیندانه کانیاندا جوړیک ژیانی دیکه ی جیاواز له ژیانی دهره وهی زیندان بوونی هه بوو، که ئه سته مه له بیری بکه م و تا ئه مړوش به دومه وهیه. له ویدا له ناو زیندانه کاندا، دلله راوکی و کردنه وهی دهرگای ئه ستووری ئاسنینی ژووره بچوکه کانی پر له زیندان کراوانی رهنگزهر د و جهسته ی لاواز و دهست له دواوه شه ته کدراوت ده بینی. له خه و راچله کاندنیان، خه وتنی به کومه لی و پوښاکی دراوی پر له ئه سپی، بوئی سه تلی میزکردنی نیو ژووری زیندان و هاوار و ناله ی منال و پیره میردان و شه ونخوونی و برسیتی و نادیارکردنی چاره نووسی مروځه کان... هه موو ئه مانه وینه و بوئی ئه و روژگارهی ژیانم بوون. روژانیک بوو پرژیمی دیکتاتوری به عسی فاشی به ناوی عه دالهت و نیشتمانپاریزییه وه، ئه شکه نجه ی تیکوځه رانی دها و وره یانی تاقی ده کرده وه و دهیویست بیانکاته زمانلیدر له سهر دراوسی و که سوکاری تیکوځه ران و هاوړیکانیان. شیوازه کانی ئه شکه نجه دان؛ ترسناک و مروځشکینه ر بوو، وهک هه لواسینی قورسایي به شوینی تایبه تی ئه ندامی جهسته ی مروځدا (بو نمونه ئه ندامی نیړینه ی) و هه لگرتنی بوتل به زور و هه لواسین له دواوه و چه نده ها شیوازی ئه شکه نجه ی تر، هه موو ئه مانه له دواویدا بوونه هوی نه خوځشیی گه وره ی کوشنده و به ربوونی خوین و ئاوسانی له ش و هه وکردنی ناوسک و دارزانی جهسته ی که سی ئه شکه نجه دراو، زوریان به و هوییه گیانان له دهست دها و چاره نووسیان نادیار ده بوو. ئه گه ری زیاتری ئازار و ئه شکه نجه دانی زیندانه کان له هه لمه تیردنی هیزی پیشمه رگه بو سهر باره گا و بازگه کانی پرژیم، به تایبهت دهستوه شانندن له چه کدارانی پرژیم له ناو شاره کاندا، رقوکینه ی زیاتری هه لده گرت و ئه شکه نجه و ره شبگیری زیادی ده کرد، ژووری زیندانه کان پر ده بوون له مروځی بیتاوان

و نیشتمانپەروران و پیاوانی پژییمیش زیاتر خه لات دهکران. پیم وایه پیویسته گپرانه وهی میژووی خه باتگیران، چی له شاخ و چی له کونجی زیندانه کاندایه بیت، بۆ نه وهی داهاتووی ئەم گه له ستهمدیدهیه بخریته روو، ئەوهش ئەرکیکی نیشتمانی و نه ته وایه تییه که باس بکرین.

له یه کهم رۆژی دهسنگیرکردنم و زیندانیکردنم له بهرپهوه بهری ئاسایشی سلیمانی له لایه «ئاسۆی قومری» و «نووره کۆپه» وه، پيش ئەوهی به چه ند سه د مه تریک بگه یه شهوینی دیاریکراوی ئەوان (دائیره ی ئەمن)، چاویان به ستمه وه و له ده رگای سه ره کیدا به سی پنیلیکانه دا سه ریان خستم و دواتر کردمیان به ژوو ریکدا، له ویدا چاویان کردمه وه و ئاسۆی قومری گوتی: «ئهمه ئەو که سه یه سی رۆژه به دوایدا ده گه پین و با میوان بیت له لاتان، به لام نانی باشی بدهنی و برسپیه تی!» پیشتر له کاتی دهسنگیرکردنمدا هه ردووکیان پینان راگه یاندم له بهر ئەوهی هاوپی «مام ئاراس» یه، وات بۆ تیناچینین که له سیداره بدرییت! ئەو قسه یه ش ئەوهی له ناخمدار و رووژاند به وهی مام ئاراس مروقیکی دل سوژ و هاوپی و دوست بوو، کاتی که به پرس و دهسه لاتی سیاسی و حیزبی و تیکۆشه ریکی خونه ویست بوو له ناو هیزی پیشمه رگه دا، جی سهرنج بوو بۆ من. شه هید مام ئاراس له ژیانی مندالییدا هه میشه ده مبه خنده و پیکه نین و قسه خو ش بوو، له گه ل ئەوه شدا له ته مه نی ژیانی پیشمه رگایه تییشدا هه ر چه نده غه در و سته می زوری لی کرابوو، به لام مروقیکی به ئەمه ک و دل سوژ و میهره بان و لیبورده بووه، ئەمه ش ئەو پرسپاره دروست ده کات شو رپشگیزیکی وه ک مام ئاراس چه نده به توانا و کاریگه ری له نیو دلی مروقه باشه کان و ته نانه ت خراپه کانیش هیشتا هه ر ماوه! له سه ره تادا که سیک هات خوی پی ناساندم، وتی: «من (مفه وه ز) که مالم، وه ک تو کوردم و گه ر تۆش هاوکاریم بکه یه، ده توانم رزگارت بکه م له م کیشه یه. برای شیرینم، بۆ ساتیک پشووی خۆت بده و گه ر برسپیه شته با خواردنت بۆ ناماده بکه ن. گه ر جگه ره کیشیت، ئەوا پاکه ت و چه رخ له سه ر میزه که دایه. من ده رۆم و به جیت ده ه لیم و دوای نیو کاتژمیر دیمه وه لات،

خۆشت بیریک له گهنجیتی و ژیانی خۆت بکه ره وه، هه موو راستییه کی خۆت بخه ره بهر دهستان، له کوئی پیشمه رگه بوویت و سه ر به چی حیزیک بوویت و بۆ هاتوویته وه بۆ شار و کیت کووشتوو ه؟ گه راستییش نه لئیت و ناراستگویییمان (درو) مان له گه لدا بکهیت، ئیمه هه موو شتیکی تو له سه ره تا وه ده زانین و له ناو کام حیزیدا تیکده ر بوویت، به لام ده مانه ویت له زاری خۆته وه گوئیستی وه لامه کانت بین! « بۆ میردمندالکی وه کوو من زور قورس و گران بوو، نه له ته مه ندا هینده گه وره بووم و نه ئەزموونی سیاسی ریکخستنه کانی شار و خه باتی چه کداری و ته نانه ت تیکه لبوون به کومه لگه بووم که بتوانم دروست وه لام بده مه وه. هه ر مرو فیک ژیانی رابردووی هه رزه کارانه ی ته من حه قده و هه ژده سالانه ی خۆی بهینیته وه پیش چاوی خۆی، ئاخو له و ته مه نه که مه بیئه زموونه دا بخریته به رده م داموده زگایه کی تو قینه ری حیزی به عسی له و جو ره، ده بیته ئه و میردمنداله باری ده روونی چیی به سه ردا بیت و وه لامی پرسیار کردنی به رپرسه کانیان چی بیت! چۆن بتوانریت له و گرفته گه وره یه خۆی رزگار بکات و سه رکه و تن به ده ست بهینیت! له و خه یاله ناخۆش و لیکدانه وه یه دا له پر چاوم به لیلی و دوو تارمایی که و ت، ئاخو ئەمانه به راست مرو فتن به رامبه ر به من وه ستاون یان هه ر ئەو ترسه یه که هه ر چی که سیک روو له وئ بکات و تووشی دله راکئی ده بیته؟ که مال پشتده ری «مفه وه ز» ی به ریوه به ری ئاسایشی سلیمانی بوو، گو تی: «ده لیلی چی؟ بیرت له ژیانی گهنجی و دایک و باوک و خوشک و براکانت کرده وه و گه یشتیته ئه و ئاکامه ی ئەوانیش به خۆته وه سه رقال نه که یته؟» من ده مزانی ئەو ده یه ویت به کوتایی ژیانی من و گرتنی دایک و باوکم و خوشک و براکانم له ئاسوی قومری و نووره کوپه، خه لاتی باشتری پی ببه خشریت و پوستی بالاتری پی بدریت. ئەمه راستی و توویژی «مفه وه ز» که مال پشتده ری لیکۆله ری «ئه من» ی سلیمانی بوو. تارماییه که ی که مال، که سیک بالابه رز و ورگ زلیکی شو ر و به پیکه نین بوو و گو تی: «جه لال تاله بانی؛ تیکده ری وه ک تو ی هه بیته، حالیان جوان

دهبیت. دهلی چی؟ دهتهویت پاداشتت بکهین و ژیانیکی ئاسووده له گهل خانه واده که تدا بژبیت و هر چی داواکارییه که ت ههیه و گهر خوینه واریت ههیه؛ بۆمان بنووسه و له سهه میزه که بۆمان دابنی تاوه کوو بۆت جیبه چی بکهین. گهر راستییش نه لییت، ئه وا پشووی ئیمه دریژه و ژیانی تۆش کورته له لامان» و جاریکی تر به جیان هیشتم!

لینکدانه وهی زۆرم هه بوو بۆ پرسیاره کانیا، گهر راستی له سهه خۆم بلیم، ئه وا خۆم تیا ده چم! گهر راستییش له سهه ئه و فه رمانه ی جیبه جیم کردووه و چاوم به کاکه ره زاق که وتوووه و هه ندی نامه ی تایبه تم پین داوه و ئه ویش هه ر چی کاریکی ریکخستنی ناوشاری به نووسراو بۆ ئاماده کردبیتم و له کاتی گه رانه وهدا له گهل خۆمدا بیبه مه وه بۆ ناو هیزی پیشمه رگه، ئه وا ره نگه به هۆی کاکه ره زاقه وه زۆریک له ریکخستنه کانی ناوشار تووشی گیروگرفت و گرتن و زیندانیکردن ببن! ره زاق ئه ندایکی ریکخستنی نیو شار بوو، پاش ئازادبوونم له زیندانی «ئه بو غریب» و دووباره بوونم به پیشمه رگه؛ له ژیاندا مابوو، به لام له ئیسته دا هیچ هه والیکی نازانم! داوام لی کردن به وهی ماندووم و که میک پشوو بدهم. دوا ی کاتژمیریک، به پاره ویکی باریکدا و به چاوبه سترای کردیانم به ژووریکدا که زیاتر له قه باره ی ژووره که زیندانکراوی تیا بوو. هینده ی نه برد دیسانه وه به چاوبه سترای بردیانمه وه بۆ لیکۆلینه وه و لیپرسینه وه و پینان راگه یاندم به وهی «کیم کوشتوو؟»، منیش بیده نگ بووم له ئاستی وه لامدانه وهدا، له پر به چه ند که سیکه وه هینده ی هیز و توانایان تیا بوو ته وای جه سته ی لاوازم ئه شکه نجه درا و درندانه مامه له یان له گهلدا ده کردم تا بیهۆش که وتم. بۆ جاری دووه م گه راندیانمه وه نیو ژووره که ی زیندانییه کانی تیدا بوو. دواتر زانیم چیرۆکی من و ئه شکه نجه و زیندان ده سته ی پین کرد...

ئه وهی که زیاتر باری دهروونی ئازار ده داین، له گهل تاریک و پروونی سه ره له به یانیا ن به کییل و دهنگی به رز و جنیو خه به ریان ده کردینه وه، پاشان به ریز رایانده گرتین بۆ کاتی سه رئاو و ده موچاوشتن. هه ریه ک له زیندانییه ک

ده‌بووایه کئیلکی به‌توندی پیا بکیشرایه و ده‌بووایه بۆ ماوه‌ی یه‌ک خوله‌ک ته‌واو بووایه. گهر له‌یه‌ک خوله‌ک زیاتری پی بچووایه، ئەو کئیلکه‌ی ده‌بوو به‌دووێ و سیان. ئەمه زۆر به‌دره‌فتارانه‌ بوو، مرۆفیک به‌ته‌نها خوله‌کئیک بتوانیت سه‌رئاو و پروخساری خۆی به‌شتبایه. له‌نیو ئەم ژووره‌ی زینداندا، زیندانییه‌کی زۆری تیدا بوو، ئەوه‌ی له‌یادمه «ئاراس عه‌بدولپرهمان» بوو که ناسراو به‌شه‌هید «مامۆستا پیشره‌و» و هه‌روه‌ها «به‌هادین محمه‌ده‌ئهمین» ناسراو به‌«به‌هه‌ کویر» و سه‌لام عه‌بدولپرهمان و له‌تيف ئەحمه‌د حه‌مه و سه‌باحه‌ ره‌ش که له‌دوای راپه‌رین و ئازادکردنی کوردستان بووه به‌رپرسی ئاسایش، هه‌روه‌ها عه‌لی عه‌بدوڵا، شه‌هید هیوا فایه‌ق فه‌ره‌ج، حسین ئەرکه‌وازی، عه‌دنان که‌ریم و شه‌فیع خه‌لگی خانه‌قین بوو، هه‌روه‌ها مندالکی ته‌مه‌ن پانزه‌ سالان خه‌لگی قه‌لادزی و «عیزه‌دینی موزه‌مید» و چه‌ند که‌سانیکی تر که نایانناسم و ناویانم له‌یاد نه‌ماوه. به‌لام پیوسته سه‌ره‌تا باسی ئەو قاره‌مانه‌ی زیندان بکه‌م، که مامۆستا پیشره‌وه. مامۆستا پیشره‌و له‌ سالی ۱۹۵۷دا له‌ شاری سلیمانیدا له‌نیو خیزانیکی زه‌حمه‌تکیش له‌دایک بووه، له‌ سالی ۱۹۶۳دا خراوه‌ته‌ قوتابخانه و قوتابییه‌کی زیره‌ک بووه و قۆناعی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی و ئاماده‌یی کشتوکالی سلیمانی ته‌واو کردووه. پاش هه‌ره‌سی شوێرشێ ئەیلوول و سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانی شوێرشێ نوێ به‌ رابه‌رایه‌تیی یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان و له‌ سالی ۱۹۷۶دا په‌یوه‌ندی کردووه به‌ ریکخستنه سه‌ره‌تاییه‌کانی کۆمه‌له‌ی رهنجده‌رانی کوردستان. مامۆستا پیشره‌و مرۆفیکی زۆر دلسۆز و به‌توانا بووه له‌نیو ریکخستنه‌کاندا و هه‌میشه به‌دلسۆزییه‌وه کاره‌کانی شوێرشێ جیبه‌جی کردووه و چه‌ندین خه‌لگی رۆشنییر و پیشمه‌رگه‌ی قاره‌مان له‌سه‌ر ده‌ستی مامۆستا پیشره‌و دروست بوون، چه‌ندان هاتوونه‌ته‌ ناو ریکخستنه‌کانه‌وه و کاریگه‌رییان له‌سه‌ر گه‌شه‌سهندنی شوێرش هه‌بووه و دژایه‌تیی رژیمی به‌عسیان کردووه و له‌ ئەنجامی زۆری چالاکی و کاری ریکخستنی ناوشار، له‌لایه‌ن رژیمی به‌عسه‌وه ده‌ناسریت و گومانی لی ده‌کریت و هه‌ولی گرتنی ده‌دریت. پیش

ئەو ھى دەستگىر بىر ئىت، لە سالى ۱۹۷۷ دا رۇو لە چىا سەختەكانى كوردستان دەكات و پەيوەندى دەكات بە ھىزى پىشمەرگەى كوردستانەو لە ناو يەكئىتى، لەگەل برا و ھاوسەنگەرانى دەبىت بە پىشمەرگەىكى پارتىزانى كۆمەلەى رەنجدەرەن. مامۇستا پىشەرەو دژ بە خەلكى خراپ بوو و ھەمىشە بە چارى نزمەو سەيرى سىخوڤ و خۆفروشانى گەلەكەى كردوو، ھەمىشە لە دژى شەرى براكوژى بوو، بەردەوام رېگر بوو لە شەرى كوردكوشتن، ئەمە جگە لەو ھى مروقتىكى زۆر ھىمن و سەرەراى ئەو ھى پىشمەرگەى پارتىزانى شاخ بوو، لەگەل ئەو ھىدا چالاكىي چەكدارانەى ناوشارى بەلاو زۆر گرنگ بوو، چونكە پىي وا بوو دوژمن گەر لە شارەكاندا دەستى لى بوەشىنرئىت، كارىگەرىي زىاتر دەبىت و ترس و دلەپاوكى لە دللى دوژمندا دەچىنئىت. ھەر بۆيە مامۇستا پىشەرەو برىار دەدات خەباتى شاخ بگويزئىتەو بۇ شار و ھەفتەيەك لە شاخ و مانگىك لە شار، بەو شىوہىە درئژە بە خەباتى خۆى دەدات. ئەمە ھەستى مروقتەروەرانەى مامۇستا پىشەرەو بوو، ھىچ كات لەگەل مروقت كوشتندا نەبوو، بەلام رەفتارى دپندانەى بەعسى داگىركەر، زولم و ناھەقى بەرامبەر بە مىللەت و ھەر تاكىكى كورد، كارىگەرىي لە پىشمەرگە و شۆرش كردبوو كە دەستيان لى بوەشىنن و بە سزاي گەل و شۆرشيان بگەيەنن. ھەر بۇ ئەو مەبەستەش مامۇستا پىشەرەو بە دەيان چالاكىي ناوشارى ئەنجام داو، بۇ چەواشەكردنى پڙئىمى فاشى و پاراستنى ژيانى خۆى لە دوژمن و فرسەتى لى نەھىنن، ھەر چەندە من لە خودى خۆيم نەبىستبوو، بەلام ھاوپىكانى باسى دەكەن و دەلئىن زۆربەى زۆرى شەوانىش لە گۆرستانەكاندا خەوتوو و شەوى رۆژ كردۆتەو، كە ئەمەش پىشەى زۆرى ئەو پىشمەرگانە بوو كە چالاكىي ناو شارىان ئەنجام دەدا، چونكە رڙئىم ھىچ كات بىرى لەو نەدەكردەو پىشمەرگە خۆى لەنىو گۆرستانەكاندا حەشار بەدات، دواى ماوہىەكى زۆر پڙئىم بەو كارانەى زانىبوو، ئىتر بۆسەيان لەنىو گۆرستانەكانىشدا دادەنا و چەندىن پىشمەرگەش دەستگىر كران و شەھىد بوون. لە ناو ھىزى پىشمەرگەدا

چالاکىيەكى ناوشارى مامۇستا پىشپەو كە دەنگى دابوۋە، ئەۋىش ئەۋە بوۋ دۋاى ئەۋەى يەكىك لە دوژمنە ھەرە تاوانبارەكانى بەعسى بە سزای گەل و شۆرش گەياندبوو، چەكدارەكانى پڙىمىش پىي دەزانن و شوپىنى پروداۋەكە كۆنترۆل دەكەن. دۋاى بەرگىيەكى جوامىرانە، مامۇستا پىشپەو خۆى نادات بەدەستەۋە و پرو لە مزگەۋتى گەورە دەكات و لەژىر ئاۋەپروى شوپىنى ھەوزى دەستنوڭرتن ماۋەيەكى زور دەمىنئەۋە، تاۋەكوو دوژمن لە شوپىنى چالاکىيەكەدا پەرشوبلاۋەى لى دەكەن، دواتر خۆى دەرباز دەكات. ئەمەى مامۇستا پىشپەو كىردوۋىەتى، بەبىرى كەم مروڭدا دىت بو خوقوتار كىردن و خوئامادە كىردنەۋە بو دەستۋەشاندىكى تر لە دوژمن. پڙىمى بەعس پىي وا بوو گەر پەفتارى ناشرىن و بىرپىزى بە كەسوكارى پىشمەرگە بكات، كۆلىان لە شۆرش پى دەدات. بو ئەۋ مەبەستە بىرپارىكىان دەركىد، ئەۋەى كورپى يان كچى پىشمەرگەيە، خانەۋادەكانىان دەستگىر بكىن. دۋاى رەشبگىرىيەكى زورى ناو شار، زوربەى زورى ئەندامانى خانەۋادەى مامۇستا پىشپەو بەر دەكەون و گەورە و بچووكى بنەمالەكەيان راپىچى زىندانەكانى «ئەمن»ى سلىمانى دەكەن. مامۇستا پىشپەو لەدۋاى دەرچوونى خولى دوۋەمى كادران كە لە سالى ۱۹۸۰دا دەستى پى كىرد، بوو بە رابەرسىياسى كەرتى شارەزۋورى ھەرىمى يەك و پاشان لەبەر لىھاتوۋى بەجىھىنانى كارەكانى و دلسۆزى بو خەلكى گوندەكان و ھارىكارىكردن و تەبابى لەنىۋ رىزەكانى پىشمەرگە و شۆرش، جارىكى تر شەرەفى ئەندامىتى پى دەسپىردى و دەبىت بە ئەندام ناۋچەى سلىمانى، ئىتر لىرەۋە چىرۆك و بەسەرھاتى تىكۆشەرانى خەلكى زەحمەتكىش دەست پى دەكات.

گەر وردتر لەو مىژۋە بىروانىن، تىدەگەين چەند زولمان لە كەسە تىكۆشەرهكانى گەلەكەمان كىردوۋە! كى بوون و چىيان لى ھات و كەوتنە كوئوۋە؟ ئىستا دۆخى ژيان و كەسوكارىان چۆنە؟ چۆن باسىان دەكەين و كىن ئەۋانەى باس دەكرىن؟ ۋەك زىندانىيەك بەرنامەى «ئەۋ پروژانەى ئەمپرويان

دروست کرد» که به‌رنامه‌یه‌کی میژوویی پر زانیاری ورد و نهینی نیو زیندانه‌کانه ده‌بینم و بۆم گرنگه، هه‌موو جاریکیش ئەم به‌رنامه‌یه ئاشنام ده‌کاتوه به‌که‌له‌پچه و کییل و کاره‌با و شتگه‌لیکی تری ئازاردانی ده‌روونی و جه‌سته‌یی، ده‌چمه‌وه نیو باوه‌شی پر چه‌سره‌تی هاوړی و برا ئازیزه‌کانم که تییاندا بۆ من مامۆستا پیش‌ه‌وه‌ی یه‌کیکه له‌و میژووه‌ی که ناتوانم بۆ ته‌نها چرکه‌یه‌کی چاو نووقاندنیشم نه‌ییینم و هه‌میشه کار و کرده‌وه‌کانی له‌به‌ر چاومه و سه‌رتاپای جه‌سته و ویژدانی گرتووم! پیش ئەوه‌ی مامۆستا پیش‌ه‌وه‌ی له‌ زیندانا ببینم، وه‌ک شایه‌ت‌حالیکی میژوویی پر سه‌روه‌یی ئەو تیکۆشه‌رانه‌ی له‌نیو ژووریکی بچوو‌کدا خزابوون، جگه له‌ ئازار و ئەشکه‌نجه‌دانی تاک به‌ تاکی زیندانییه‌کان که زۆرتین ترس و تۆقاندنی ده‌خسته نیو دلی مروّقه‌وه، له‌و زیندانه بچکۆلانه‌دا جگه له‌ په‌نجه‌ره‌یه‌ک؛ هیچی تری تیا نه‌ده‌بینرا، مامۆستا پیش‌ه‌وه‌ی وانه‌ی شوړش و خه‌باتی نه‌ته‌وايه‌تی له‌و ژووره بچوو‌که‌دا به‌ ته‌واوی زیندانه‌کان ده‌وته‌وه. کاتیک زیندانییه‌ک بۆ ئەشکه‌نجه‌دان ببه‌رایه، به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه پپی راده‌گه‌یاند زۆر ئاساییه خۆت له‌سیداره بدرییت، به‌لام هاوړیکانی ریکخسته‌کانی نیو شار بۆ ئەم شوینه نه‌برین و تا بۆت ده‌کریت خۆراگر بیت. ده‌یگوت ئەوه‌ی که ده‌بیته مایه‌ی سه‌ربه‌رزبی ژیان، ئەوه‌یه که چۆک به‌ هیزی مه‌چه‌ک و بازووی جه‌للاده‌کاندا دابینییت. ئەمه خۆی له‌ خۆیدا وره‌یه‌کی به‌رز و پۆلاییین بوو بۆ تاک به‌ تاکی زیندانییه‌کانی نیو ئەو ژووره‌ی که پۆژانه سات و کاتی بۆ نه‌بوو، هه‌رده‌م ده‌بوو خۆت ئاماده بکرده‌یه بۆ هه‌لواسینی سه‌ربه‌ره‌وخوار و ده‌ستی له‌پشت به‌ستراو. ئەوه‌ی بووه‌ته مایه‌ی سه‌رسو‌رمانم و من به‌م ته‌مه‌نه‌شمه‌وه تاکوو ئیسته له‌یادم ناچیته‌وه، شکۆمه‌ندیی مامۆستا پیش‌ه‌وه‌ی بوو به‌رامبه‌ر به‌ ملازم موحسینی جه‌للاد و داروده‌سته تاوانباره‌که‌ی. له‌ هه‌مان کاتیشدا مامۆستا پیش‌ه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئەوه‌ی قوتابخایه‌کی شوړش بوو، سه‌رکرده‌یه‌کی بویری کۆمه‌له‌ی ره‌نجده‌رانی کوردستان بوو، ره‌فتاره جوان و هه‌میشه‌یه‌یه‌کانی شه‌هید خاله شه‌هابی سه‌رکرده‌ی کۆمه‌له‌ی ره‌نجده‌رانی کوردستان له‌ودا ده‌بینرا و هه‌رده‌م خۆی

به بچووک دهزانی له بهردهم تیکۆشه‌ران و هاوسه‌نگه‌رانیدا. کاتیک پیاویکی به‌ته‌مه‌نیان به ناوی «حاجی محهمه‌د» به ده‌ست به‌سترایی و که‌له‌پچه‌وه خزانده نیو ژووره‌که‌ی ئی‌مه، له‌ته‌نیش‌ت ده‌رگا‌که‌دا سه‌تلیکی میزی تیا دانرابوو، ده‌بوو هه‌مووان له‌و سه‌ته‌له‌دا میزیان بکر‌دایه و حاجی محهمه‌دیش له‌سه‌ر شیوعی‌بوون ده‌ستگیر کرابوو و پیش ئه‌وه‌ی ببری‌ت بۆ ئه‌شکه‌نجه‌دان، له‌ته‌نیش‌ت سه‌تلی میزکردنه‌که‌دا راکش‌ابوو. جوانترین سیفه‌تی سه‌رکرده‌ی نیو زیندان «مامۆستا پیش‌ه‌ه‌و» ئه‌وه بوو که له هه‌ل‌واسین و ئه‌شکه‌نجه‌دان تازه هینابوو‌یانه‌وه و جه‌سته‌ی خوینی لی ده‌چۆرا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا داوای له حاجی محهمه‌د ده‌کرد له‌ته‌نیش‌ت سه‌تلی میزه‌که‌دا نه‌خه‌و‌یت، مامۆستا پیش‌ه‌ه‌و خوی چووه ئه‌و شوینه‌وه و به‌وپه‌ری سه‌ربه‌زریه‌وه هه‌ردوو قاچه‌ خویناو‌ییه‌که‌ی لی درێژ کرد. هینده‌ی پینه‌چوو ده‌نگی ده‌رگای ئاسنین ته‌واوی زیندانیانی هه‌راسان کرد و حاجی محهمه‌دیان برده‌وه بۆ هه‌ل‌واسین و پینان راگه‌یان‌دبوو به‌وه‌ی ده‌بی‌ت بچینه‌ ناو ئه‌و بوتله‌وه، به‌لام حاجی محهمه‌د سه‌ربه‌رزانه به‌ جه‌للاده‌کانی راگه‌یان‌دبوو له‌و بوتله‌دا جیم نابیته‌وه، گه‌ر بوتله‌که‌ی ئیوه له‌ مندا جیی ده‌بیته‌وه، ئه‌وا من ده‌توانم جیی بکه‌مه‌وه، به‌لام دلنیا بن نایه‌لم ئه‌و بوتله‌ له‌ جه‌سته‌ی هاو‌ریکانمدا جیی بۆ بکریته‌وه. کاتیک حاجی محهمه‌دیان به‌بور‌اوه‌یی هینایه‌وه نیو ژووری زیندانه‌که، جگه له مامۆستا پیش‌ه‌ه‌و؛ که‌سی تر نه‌یان‌ده‌و‌یرا بچن به‌هانایه‌وه و سه‌د مخابن مامۆستا پیش‌ه‌ه‌وی (ئاراس عه‌بدول‌ه‌حمان) سه‌رکرده‌ی شار و شاخ و سه‌رکرده‌ی نیو زیندان، سه‌ری حاجی محهمه‌دی خسته سه‌ر پانی و له‌نیو ژووری زیندانا حاجی گیانی له‌ده‌ست دا و شه‌هید بوو.

کاتیک بۆ لێ‌رسی‌نه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی زیاتر منیان ره‌وانه‌ی هه‌والگیری (ئییستخبارات) کرد، که ئه‌وسا به‌رامبه‌ر به‌ به‌رپۆه‌به‌ری ئاسایشی سلیمانی، له‌ته‌نیش‌ت قوتابخانه‌ی فریشته‌ی کچان بوو، ئیتر من له‌ هاو‌ری زیندانییه‌کانم دا‌برام، لیک‌دا‌بران ئازاریکی قوولی له‌بیرنه‌کراوه و به‌تایبه‌ت له‌و کاته‌دا بۆ من خه‌میکی زۆر زۆر بوو، ته‌نانه‌ت بریاری له‌سیداره‌دانیشم له‌گه‌ل شو‌رشگێره

ياخيبووهکانی نیو زیندانا بوو. ژوورهکانی «ئیسخبارات» پیچهوانه‌ی ژوورهکانی «ئه‌من» بوو، چونکه ژووری تاکه‌که‌سی (ئینفرادی) بوون و دریژیان تهنه‌ها دوو مه‌تر بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا په‌نجه‌ره‌ی تیندا نه‌بوو، هه‌میشه گلوپی ژووره‌که داگیرسابوو، ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌دانی زیندانی له‌ویدا زور ترسناک و وشه‌ی نه‌شیاو و جنیوی سه‌یر و بازاری به‌کار ده‌هینرا، وه‌ک: خوشکت ده‌گیم، دایکت حیزه، جه‌لال تاله‌بانی دایکت ده‌گیت، کورد هه‌مووی حیز و قه‌ره‌جن، ژن و خوشک و دایکت دینم به‌به‌ر چاوی خوته‌وه ده‌یگیم... ئه‌مه و له‌ پپ و ناکاودا ئامیژیکی باریکی بچووک (شوړتی) کاره‌بایان پی بوو، کاره‌بایان له‌ سه‌رتاپای جه‌سته‌وه لی ده‌دایت و ته‌زوو و ئازاریکی سه‌خت به‌ جه‌سته‌دا ده‌هات و زور جاریش ده‌بووه هوی ئه‌وه‌ی بو چهند خوله‌کیک ببوریته‌وه و بیئاگا بیت له‌ ژیان. لیکولینه‌وه‌کانیان هه‌ندیک جار سه‌ره‌له‌بیانیا بوو، هه‌ندیک جاریش شه‌وان. ئه‌و پوژانه‌ی به‌یانیا ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌یان ده‌دام، باشتر بوو له‌ ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌دانی شه‌وان، چونکه ئه‌و شه‌وانه بو هه‌لواسین و ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ به‌ر کیتل و شه‌ق و بوکس بدرامایه، دواتر له‌به‌ر ئازاری جه‌سته‌یی شه‌و تا به‌یانی خه‌وم لینه‌ده‌که‌وت و به‌یانیا نیش به‌ ده‌نگی به‌رز و جنیودان ده‌هاتنه سه‌رمان. به‌م شیوه‌یه چوار مانگم به‌سه‌ر برد و دواتر ره‌وانه‌ی «هه‌یه‌ی خاسه» کرام له‌ شاری که‌رکووک، که ترسناکترین زیندانی پژیمی به‌عس بوو و زوړترین که‌س له‌ویدا له‌ژیر ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌دا گیانیا له‌ده‌ست ده‌دا. «هه‌یه‌ی خاسه» سه‌ر به «مه‌نزومه‌ی شمالي»ی ئیسخباراتی گشتیی پژییم بوو، دواتر ره‌وانه‌ی دادگای شوړش له‌ به‌غداد کرام و بو ماوه‌ی بیست سال حوکم درام. پاش سی سال ژیا نیو زیندان، ماموستا پیشپه‌وه و هه‌ندیک له‌ هاوه‌له‌ زیندانییه‌کانم نه‌بینییه‌وه و زور جاریش له‌ زیندانی «ئه‌بو غریب»دا کاتیک له‌لایه‌ن خانه‌واده و هاوړیکانمانه‌وه که سه‌ردانیا ده‌کردین بو زیندان، هه‌والی هه‌ندیک له‌ هاوه‌له‌ زیندانییه‌کانمان پی ده‌گه‌شت که هه‌ندیکیان به‌ره‌و زیندانی موسل ده‌بران. زیندانی موسل یه‌کیکه له‌و زیندانه به‌دناوانه‌ی به‌ قه‌سابخانه‌که‌ی موسل ناو ده‌برا، هه‌ر چی مروفتیک

بۆ ئەو زیندانه بېرايه، پەتی سێدارەى لەمل دەکرا و ئێعدام دەکرا، ئەوەش بېووە ھۆى ئەوەى بە «قەسابخانەکەى موسڵ» ناو دەبرا.

سەددام وەک دیکتاتوریک لە بۆنەکانى دامەزراندنى حیزب و زۆر جاریش بەپێى میزاجى کەسىى خۆى و ھەندیک جاریش بۆ بەتالکردنەوہى زیندان و پڕکردنەوہى لە پۆژى دووھەمدا، بەفەرمى لیبوردنى دەردەکرد. یاسای لیبوردن ھەر بەناو یاسا بوو، دەنا ھیچ بنەمایەکى یاسایى نەبوو، وەک چۆن ئەشکەنجە و زیندانه ترسناکەکانى کۆى عێراق؛ ھیچ بنەمایەکى یاسایى نەبوو، جگە لە دەزگایەک نەبیت پرى بوو لە مروڤى دەروون نەخۆش و چەورە و شەقاوہ و تاوانبار کە بە ناوى یاسا؛ خەلکى ئازادىخوازیان دەستگیر دەکرد و بەرەو چارەنووسى نادیار دەیانفراندن. سەددامیش بەپێى بارى دەروونى خۆى، وەک خۆى دەیگوت یاسا وەک لاستیک وایە، بەئارەزووى خۆمان پایدەکیشین، لیبوردن (عفوات) دەردەکرد و لە تەنیشتیەوہ ھەزارانىشى دەکوشت، بەم جۆرە لیبوردنى گشتى (عفو عام) بۆ تەواوى زیندانىیە سیاسىیەکانى حوکمدراو و حوکمنەدراو و ژوورى سێدارە راگەيەنرا و من لەوہدا بەر لیبوردى گشتى (عفو عام) کەوتم. بیرم دیت تەواوى زیندانىیەکانیان بەکۆمەل لە گۆرەپانەکەدا کۆ کردەوہ و لەلایەن دەستوپۆئەندەکانیانەوہ پێیان راگەياندین کە سەددام حسین بەرھەمە و ئیوہش ھەلەتان لە ژيانى خۆتاندا کردووە و لیتان دەبوریت و ئازادتان دەکەین، جاریکى تر لە ژيانى خۆتاندا ھەلەکانتان دووبارە نەکەنەوہ و دواى جەلال تالەبانى و مەسعوود بارزانى تیکدەر نەکەون! سەیروسەمەرەى مروڤ بەرگرى لە خاک و زمان و کولتوورى خۆى بکات و دواتریش بە ھەلەکار و تاوانبار پێناسە بکړیت! ئەمە بىرکردنەوہى تەواوى پزىمە دیکتاتورەکانى جیھانە بەرامبەر بە گەلانى مافخوراو. دواى چاوەروانىیەکى زۆر، ھەندیک لە زیندانهکانى تریان تیکەل بە ئیمە کرد کە لە زیندانهکانى تری بەغداد ھینابوویان، ھەندیکى تریش کە چاوەرپى لە ژوورى سێدارەدا بوون، وەک: مامۆستا پێشپەرە، مەلا کەمال، بەھە کوپر، کاک ماجید و سەباح و چوار ئافرەتیشیان لەگەلدا بوون، کە لە

ژووری سیداره‌دا چاوه‌پوانی ئیعدام بوون و ئەوانیش ئازاد بوون. دیاره دواى چەند سال، «مامۆستا پیشپه‌هه‌و» و «به‌هادین و مه‌لا که‌مال» له‌ شوین و زه‌مه‌نیکی تر‌دا شه‌هید ده‌بن.

پاش ئەوه‌ی له‌ زیندانی ئەبو غریب ئازاد کرام، بۆ ماوه‌ی مانگیک له‌ نیو خانه‌واده‌که‌مدا بووم و دووباره‌ په‌یوه‌ندیم کرده‌وه به‌ هیزی پیشمه‌رگه‌وه. مامۆستا پیشپه‌هه‌و بۆ جاریکی تر و وه‌فایه‌ک بۆ هاوڕێ زیندانه‌کانی که‌ له‌ ژێر ئازار و ئەشکه‌نجه‌دا گیانیان له‌ ده‌ست دا‌بوو و بۆ ئەو هاوڕێیانه‌ی به‌ گوریس له‌ ژووری قه‌سابخانه‌کانی پڕیمی پیشووی پووخواوی سه‌ددام حسین خنکێنرا‌بوون و بۆ به‌رگریکردن له‌ خاک و نیشتمانه‌که‌ی و درێژه‌دان به‌ خه‌باتی سیاسی؛ ده‌چیته‌وه شاخه‌ بلنده‌کانی کوردستان و ژبانی سه‌خت هه‌ل‌ده‌بژێرته‌وه. مامۆستا پیشپه‌هه‌و و من، دووباره‌ چه‌کی شه‌ره‌فی پیشمه‌رگایه‌تی له‌ شان ده‌که‌ین. مامۆستا پیشپه‌هه‌و له‌ لایه‌ن هه‌قال مام جه‌لال؛ سکرته‌یری گشتیی یه‌کیته‌ی نیشتمانی و نه‌وشیروان مسته‌فا؛ که‌سی به‌رپرسی دووه‌می ناو یه‌کیته‌ی نیشتمانی و سکرته‌یری کۆمه‌له‌ی په‌نجده‌ران، خه‌لاتی شو‌ر‌شگێرانه‌ ده‌کریت و چاوه‌پوانی ئەوه‌ ده‌که‌ن له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گشتیی سه‌رتاسه‌ری هیزی پیشمه‌رگه‌ی یه‌کیته‌ی نیشتمانی کوردستان، مامۆستا پیشپه‌هه‌و وه‌ک فه‌رمانده‌یه‌کی قاره‌مانی ئەو سه‌رده‌مه؛ شه‌ره‌فی ئەندامیته‌ی و به‌رپرسیاریته‌ی و بر‌وا و متمانه‌ی گه‌وره‌ی پێ بسپێردریت. سه‌د مخابن، وه‌ک کادریکی زیره‌ک و چالاک، وه‌ک پیشمه‌رگه‌یه‌کی خاوه‌ن بر‌وا بۆ ئاشتبوونه‌وه‌ و سولحیکی عه‌شایه‌ری ئەو ده‌قه‌ره‌ که‌ به‌ بریاری شو‌ر‌ش و سه‌رکردایه‌تی نێردرا‌بوو، له‌و جو‌ره‌ سولحه‌ش سه‌رکردایه‌تی و شو‌ر‌ش زۆریان ئەنجام دا‌بوو، پاشان دیارده‌یه‌کی دیرینی نیو کۆمه‌لگه‌ی کورده‌وارییه‌ و به‌تایبه‌ت خه‌لکی عه‌شایه‌ر و خه‌لکی گونده‌کان له‌ کوردستانی باشووردا پابه‌ندن به‌ هه‌موو بریار و دانیشنه‌کان، به‌تایبه‌ت زۆریان له‌ لایه‌ن ریشسپیه‌که‌نه‌وه‌ ده‌کران و پێیان ده‌گوترا «ریشسپیی ئاوا‌یی». پیشمه‌رگه‌ی فه‌رمانده‌ و دلسۆز و تیکۆشه‌ر مامۆستا پیشپه‌هه‌و، مامۆستای قوتابیه‌کانی

نیو زیندان، به دەستی چه‌کداره‌کانی پزیم له ریکه‌وتی ۱۹۸۴/۷/۶ دا شه‌هید ده‌بیت و ده‌چیته ریزی کاروانی نه‌مرانه‌وه و بکوژانی تا ئەمڕۆ نه‌ک هەر سزا نه‌دراون، به‌لکوو به‌مووچه‌ی باش له‌لایهن حکومه‌ت و زلحزبیککی دیرینی کوردیی‌وه پاداشت کراون.

ئە‌گەرچی شه‌هید مامۆستا پیش‌په‌وه له‌ رابردووشدا دوو جاری تر زیندانی کرابوو و له‌بهر خۆ‌راگری هیچی نه‌درکاندوو و ئازاد کراوه، ئیستەش پیری به‌ بالایی ئە‌و مە‌رۆقه‌ جوانانه‌دا هه‌له‌ده‌ات و چاره‌نووسیش هه‌روه‌ک خۆیه‌تی و که‌سانی تر له‌ رهنج و ماندوو‌بوون و به‌ره‌می خۆینی گه‌شی شه‌هیده‌کان و پیشمه‌رگه‌ی دیرین و زیندانی سیاسی ده‌خوات. به‌داخه‌وه‌م که‌ نه‌متوانیوه وه‌ک پێویست باس له‌ خه‌باتی سیاسی و پیشمه‌رگه‌یه‌تی و دلسۆزی و وه‌فاداری ئه‌م که‌له‌پیاوه قاره‌مانه؛ شه‌هید ئاراس عه‌بدولرهمان (مامۆستا پیش‌په‌وه) بکه‌م. به‌ رای من و زۆریک له‌ شو‌ر‌پ‌شگێ‌ره‌کان و فه‌رمانده و سه‌رکرده‌کان، به‌ سه‌دان لاپه‌ره و ته‌نانه‌ت به‌ کتێبخانه‌یه‌ک ناتوانیت باس له‌ رابردووی می‌ژووی پر سه‌روه‌ری ئه‌م تیکۆشه‌ره قاره‌مانه بکات. سه‌د حه‌یف بۆ ئە‌و مە‌رۆقه‌ مه‌زنانه گیانی خۆیان به‌خت کرد! ئە‌وه‌ی بووه‌ته جینی سه‌رنج و تییینی بۆ من، شه‌هیدانه‌که‌ی ناگاته نیوه‌ی خانه‌نشینی کۆنه‌سیخو‌ریک‌یش! ئە‌مه‌یه‌ گه‌مه‌ی سیاسی و سیاسی پیشه‌کان، بۆ خۆ‌قایم‌کردن و ده‌ست‌بردن و تۆکه‌کردنیککی زیاتر، نه‌ک گه‌رانه‌وه بۆ رابردووی می‌ژووی پر سه‌روه‌ری، ئە‌مه‌ش به‌جیه‌هێشتنی راستی و جوانییه‌کانه که‌ له‌م‌رۆدا ئە‌وان له‌ ناویدا ناشرین بوون و ناهیلن که‌ سه‌یک تیییدا به‌ جوانی بمینیتته‌وه! به‌دلتیاییه‌وه ئە‌مه‌ دوا چه‌کی رۆچوون و داخزانی ده‌سه‌لاتدارانی سیاسی و حیزبیه‌ بۆ ناو زبڵدانیک که‌ تیییدا بۆگه‌ن ده‌که‌ن و بیر ناچنه‌وه. بیگومان خه‌لکی جوان و دلسۆز و سه‌رکرده‌ی راسته‌قینه‌شمان هه‌یه بۆ ئە‌وه‌ی له‌و زۆرینه‌یه‌ی دروست بووه؛ بیکه‌ینه‌ نمونه، به‌لام به‌داخه‌وه ده‌سه‌لاتی زۆرینه‌ به‌و ئاقاره‌دا کار ده‌کات و ده‌یه‌ویت می‌ژووی جوانی شاخ په‌رده‌پۆش و بن به‌رد و ناشرین بکات، له‌ پیناو نه‌گه‌رانه‌وه بۆ راستییه‌کان و ده‌رنه‌خستنی که‌سایه‌تییه‌کانیان...

سەرکەوتنی بەردەوامی بەرەنگاربوونەوه و شۆرش

شریقی هه‌ور و هه‌وره‌برووسکه و لیزمه‌بارانی زستان و کاتیکی دره‌نگوخت بو، له‌دوای ته‌واوبوونی خویندن له‌قوتابخانه، به‌برسیتییه‌وه وه‌ک هه‌موو منداله‌هه‌ژاره‌کان به‌ره‌و ماله‌وه ده‌رۆشتمه‌وه، باران له‌سه‌ر و چاوه‌کاندا چۆراوگه‌ی به‌ستبوو، له‌به‌رده‌م ده‌رگا رزیه‌ کۆنه‌که‌ی خانووه‌که‌ماندا گوئیستی یه‌که‌م نه‌عه‌رده‌ی ترس له‌هۆشیارکردنه‌وه‌ی سته‌م و هه‌ستکردن به‌به‌رپرسیاریتی و پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی ئه‌رکی سه‌رشانم به‌وه‌ده‌نگه‌ ناقولاً و ترسناکه‌ نیرینه‌یه‌ی قورعان خوینه‌ دینییه‌که‌ بووم که‌ دایکم هه‌میشه‌ ده‌یوت ده‌بیته‌ ئاگاتان له‌مه‌لای خاوه‌ن ماله‌که‌مان بیته‌ و هه‌ر کاتیکیش له‌هه‌ر شوینیکیدا بینیتان، ده‌بیته‌ هه‌ردوو ده‌ستی زیاره‌ت بکه‌ن و ماچی بکه‌ن، چونکه‌ قورعان له‌سنگیدایه‌ و خوا ده‌تانپاریزیت. ئیمه‌ له‌خانوه‌ گلینه‌ دوو ژووره‌که‌ی مه‌لادا کرینشین بووین. دایکم که‌ له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ئایینه‌په‌روه‌ر و له‌ژێر رکیفی تونده‌وه‌انه‌ی پیاوسالاریدا چاوی به‌ دنیا هه‌له‌ینابوو و په‌روه‌رده‌ کرابوو، هه‌میشه‌ له‌کاتی رینماییه‌کانیدا ترسی له‌ دل و ده‌روونماندا چاندبوو، هینده‌ باسی گوپ و جنۆکه‌ و ئازاری دۆزه‌خی بو ده‌کردین. له‌گه‌ل چاوه‌که‌وتنم به‌مه‌لای خاوه‌ن ماله‌که‌مان، هه‌ردوو ده‌ستیم ماچ ده‌کرد، له‌گه‌ل یه‌که‌م ده‌ست ماچکردنی مه‌لای خاوه‌ن مال، ده‌سته‌که‌ی تری درێژ ده‌کرد بو ماچکردن. جاری وا هه‌بوو ئه‌وه‌نده‌ خۆی به‌په‌رۆز و مه‌زن و له‌خواترس و موسلمان ده‌زانی، هینده‌ی نه‌ده‌ما ده‌ستی بکردایه‌ به‌ چاومدا، ئه‌وه‌ په‌فتارانه‌ش جوړیکه‌ له‌کۆیله‌بوون، بوچی ده‌بیته‌ من ده‌ستی که‌سیک په‌رۆز بکه‌م و ماچی بکه‌م؟ له‌وه‌ جوړه‌ ده‌ست ماچکردنه‌، چی جوړه‌ واتایه‌ک ده‌به‌خشیته‌؟ گه‌ر ریزداری مرۆف بو به‌رامبه‌ر به‌وه‌ جوړه‌ بیته‌، که‌واته‌ تو که‌سیک په‌رۆز ده‌که‌یت به‌بی ئه‌وه‌ی له‌ناخی بگه‌یت! په‌رۆزییه‌کان زۆر بوون دایکم باسی لیه‌وه‌ ده‌کردن، که‌عه‌به‌ و موسلمان؛ ئه‌م دوو وشه‌یه‌ هه‌میشه‌ له‌سه‌ر زاری دایکم بوو بو ئیمه‌. که‌ مندال بووم، زۆرم هه‌ز ده‌کرد

له واتای که عبه و ئیسلام بگم و بزائم ئیسلامی راسته قینه له کوئوه سه ری هه لداوه و پرسپاری زۆرم ئاراسته ی دایکم ده کرد، به لام دایکم له بنه ماله یه کی ئایینه روهر بوو، له گه ل ئه وه شدا نه یده توانی وه ک پیویست باسی میژووی ئیسلام و که عبه و شیخ و مه لام بو بکات. نه ک بیوه لامی دایکم له ئاستی ئه و پرسپارانهدا، ته نانه ت به ئیسته شه وه زۆربه ی موسلمانان له چه مکی راسته قینه ی ئایین و ئیسلام نه گه یشتوون و ته نانه ت له کاتی نوێژکردن و قورئان خویندندا ئایه ته کان به هه له ده خوینن و بگره زۆرینه ی مه لاکانیش له چه مکی ده قه کانی قورئان وه ک پیویست نه گه یشتوون، جگه له وه ی له زه نی خویندایه و ده یلینه وه به بی ئه وه ی تیگه یشتنیا ن بو ئه و چه مکه هه بیته، ته نها ترس و توقاندن له دل و ده روونی منداله کاندایه چینن. هه لبه ته پیناسه ی ئایین و ئیسلام پیده چیته په یوه ندی به زیندانیکردن و خه باتی سیاسی و پیشمه رگایه تی رۆژگاره سه خته کانی منه وه نه بیته، لی سه رزه نشتکردن و بیژیژیکردن به دایکم به هوی دواکه وتنی یه ک مانگ کرپی خانویه کی دارزای گلینه ی خاوه ن مه لایه کی قورئان خوین و له خواترس، له نووسینی یاده وه ربیه کاندایه پیویستی کرد و منی تیکه ل به چه مکی قورئان و که عبه و ئیسلام کردوه، نامه ویت بيمه وه سه ر ئایین، چونکه ده قه کانی قورئان یه ک له دوا ی یه کی تری ئایینه کان دین و ئایینی ئیسلامیش یه کتا په رستییه و ئایینیکی نه گۆره و بو هیچ که سیک نه هاتوه ده ستکاری بکات و باسی گۆرانکاری ئایین له ئیسلامدا بکریت و دوا ی ئایینی ئیسلام، ئایینه کانی تر پووچه ل ده کرینه وه. دایکم به و شیویه په روه رده ی کردبووین، هه موو ئه ندامه کانی نیو خیزانه که مان به گه وره و بچوکه وه نوێژمان بکردایه و سه ره رای ئه وه ی باوکیشم له خیزانیکی ئایینه پروه ردا چاوی به دنیا هه له ئیناوه و باپیرم واته باوکی باوکم، له خواترس و که سایه تیه کی ناودار و به بنه ماله ی «سه بیید مه جید ئیسماعیل» ناسراون. ئیسته ش له یادمه کاتیک باوکم مالئاوایی له ژیان کرد و بو هه تاهه تایی به جیی هیشتین، زۆربه ی مه لا و ئایینه پروه ران و خزم و هاوڕیانی باوکم پنیان ده وتین که باوکمان

«ئەھلى بەھەشتە» و خودا بردوويه تەوہ بۇ بەھەشت. كاتىكيش من ئەو پرسىيارەم دەكرد: ئاخۇ باوكم ھۆكارى چىيە «ئەھلى بەھەشتە» و چۆن خەلكى ئايىنپەرورە و ئىسلام ھوكمى دواپوژ دەدات كى بەھەشتىيە و كيش دۆزەخىيە؟ لە ۋەلامدا پىيان دەوتم بەوہى باوكم سەرلەبەيانى لە كاتى نوپژكردندا لەسەر بەرمالەكەى مردوۋە، پاشان باوكمان لە بنەمالەى «سەيىد مەجىد ئىسماعىل» بوۋە و ھەمىشە پابەند بوۋە بە پىنمايىەكانى ئايىن و ئەركەكانى ۋەك نوپژكردن و پوژووگرتن، بە راستى و دروستى جىبەجى كردوۋە. كاتىك تەمەنم چواردە سالان بو، باوكم دەيبردم بۇ مزگەوت و بەتايىبەت پوژانى ھەينى نوپژى بەكۆمەل (نوپژى جەماعەت) مان دەكرد. شەويكى رەمەزان لەدواى نوپژكردن، چەند دەرويشىكى قۇردرپژ كە قۇيان رەنگى مەيلەوسوور دەپروانى، دواتر بۆم دەركەوت بە «خەنە» جوانكارىيان لە قۇياندا دەكرد، خەنە بەوہ دەوترىت لە دىرژەمانەوہ ئافرەتان بۇ جوانكارى و گورپىنى رەنگى قۇيان بەكارىيان دەھىنا، بەلام ھەندىك لە دەرويش و سوڧى و مەلا و موسلمانان خەنەيان بۇ رەنگ و جوانكارىي پەرچە درپژەكانىيان بەكار دەھىنا. كارىگەرىي خىزانەكەمان لە پروانگەى پابەندبوون بە ئايىن و ئىسلامەوہ، منى پەلكىشى نىو دەرويش و زكر و خەلوەت كردبوو. ھەموو پوژانى ھەينى لەدواى تەواوبوونى نوپژى بەكۆمەل (جەماعەت)، بە شمشىرەكەوہ خۆم لەگەل دەرويشەكاندا تىكەل بە خەلوەت و شىنى ھەسەن و ھسىن لەنىو گورپەپانى مزگەوتەكەدا و دەنگى دەف و زكر و لەخۇدان خەلكى لەنىو بازنەيەكدا كۆ دەكردەوہ و منى مىردمندايش بە شمشىرپىكەوہ سەرتاپاي جەستەم خويناۋى دەكرد، پوژىكىان ھىندەم بە شمشىر لە جەستەى خۆم دابوو، ئازار و ئەشكەنجە ئارامىي لى برىبووم، ھەندىك جارپش لە ناخى خۆمدا رووبەروۋى پرسىيارى بى ۋەلام دەبوومەوہ، ئاخۇ خواپەرستى دەبىت بەو شىۋەيە بىت، جەستەى خۆتى بۇ خەلتانخوین بكەيت؟ مەلا چۆن دەبىت برىار لەسەر چارەنوۋسى داھاتوۋى مروڧ بدات و باس لە ژيانى ئىستا و داھاتوۋى زىندووبوونەوہى مروڧ بۇ دنيايەكى

تر بکات؟ هر چی جاریک مه لای خاوهن خانووه قوره دار زیوه که مان بۆ کری وهرگرتن بهاتایه، پیی دهوتین نابیت تهنها بۆ رۆژیکیش پاره که دوا بکهیت، له بهر ئه وهی گوناحه و خواش ناتانخاته به ههشت و به ئاگری دۆزهخ ده تانسووتینیت و هر کاتیکیش بچن بۆ «حهج» و به دیداری که عبه شاد بن، خوا لیتان قبول ناکات. که عبه ئه و شوینه یه که تهواوی موسلمانان ته مه ننا ده که ن به دیداری شاد بن و په رده ی رهشی چواردهوری زیارهت بکه ن و ماچی بکه ن. که عبه پیی دهوتریت «بهیتی حه رام»، له بهر ئه وهی خوا شهر و کوشتاری تیدا قه دهغه (حه رام) کردووه، به لام به پیچه وانه وه، ئه و ولاته ی له ئیسته دا «که عبه» ی لئییه، به بی ریزگرتن له یاسا، لیکۆلینه وه و لیپرسینه وه له گه ل تاوانباراندا ده کریت و به شمشیری دووفاقی ئیسلام؛ سه ری ده په رینریت.

مه بهستی سه ره کیی من، لیکۆلینه وه نییه له ئیسلام و ئایینه په رهران، به لکوو مه بهستی من تهنها ئه وه یه ئایا ئه وه ی پیی دهوتریت مه لا و شیخ، یان پیی دهوتریت موسلمانان قورئان خوین و له خواترس، ئه مانه هر هه موویان «ته مسیلی» ئیسلام ده که ن؟ یا خود ئایینی ئیسلام بوخوی مانای پیکه وه ژیان و لیپورده یی ده به خشیت؟ گه ر ئایینی ئیسلام به و شیویه مانا به خشه، هۆکاری چیه زۆربه ی ئایینه په رهران هینده توند په وانه په فتار و مامه له له گه ل به رام به ره که یاندا ده که ن؟ که بزوتنه وه ئیسلامیه کان له شه ره کاندایله کانیا ن سه ر ده بری و نمونه ی شه ری گوندی خیلی حه مه له سالی ۲۰۰۱ دا له لایه ن «ئه نسارولئیسلام»، به رابه رایه تی مه لا کریکار له گه ل هیزی پيشمه رگه ی یه کیتیدا رووی دا و له و شه ره دا چهند پيشمه رگه یه کی یه کیتی که وتبوونه بۆسه ی چه کداره کانی مه لا کریکار و پاش شه هیدبوون و گرتنی پتر له چل پيشمه رگه ی یه کیتی نیشتمانی کوردستان له لایه ن هیزه ئیسلامیه که ی مه لا کریکاری رابه ری «ئه نسارولئیسلام»، تهواوی دیله کان سه ر ده برن و زۆریشیان به زیندووی چاو و دهست و قاچیان ده برن و چاویان درده هینن، پاشان بۆ ترس و تۆقاندنی خه لکی سقیل و

هیزی پیشمه‌رگه، به گرتەفیدیویەک لاشە‌ی شه‌هیده‌کان ب‌لاو ده‌که‌نه‌وه. له ئیسته‌شدا مه‌لا کریکاری ر‌ابه‌ری «ئه‌نسا‌رولئیسلام» له ولاتی نه‌رویج ده‌ژی، وه‌ک خۆ‌ی که پێیان ده‌لێت سه‌لیبییه‌کان، سه‌لیب به‌و واتایه دیت که عیسا‌ی مه‌سیحی پێ له خاچ دراوه، ئیدیعا و ته‌مسیلی ئیسلام ده‌کات و بانگه‌واز بۆ حیزبی ئیسلامی ده‌کات، ئەم بانگه‌وازه دوو شتی زۆر جیاوازه، ر‌ابه‌ریکی حیزبی ئیسلامی له‌نیو ولاتیکی سه‌لیبیدا ده‌ژی و باوه‌ری له‌خاچدانی عیسا‌ی پێ ناکریت و خه‌لکه‌که‌ی به‌ کافر ده‌زانیت و له‌گه‌ل ئەوه‌شدا به‌ سیستم و ده‌ستوور و یاسای ئەو ولاته‌ مندا‌له‌کانی په‌روه‌رده‌ ده‌کات و له‌گه‌لیاندا ده‌ژی! ئایا ئیسلام به‌و شیوه‌یه‌ په‌یامی خۆ‌ی ر‌اده‌گه‌یه‌نیت و دیلی نیو شه‌ره‌کان سه‌ر ب‌بریت و لاشە‌ی کوژراوه‌کان پارچه‌ پارچه‌ ب‌کریت؟ خو ئەگه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ بیت، ئەم کار و ره‌فتارانه به‌ کاریکی توند‌ره‌وانه و نامرۆبیانه پێناسه‌ ده‌کریت. ئەگه‌ر ئیسلامیش به‌م شیوه‌یه‌ په‌یامی توند‌ره‌وانه‌ی خۆ‌ی ئاراسته‌ی خه‌لکی به‌گشتی ناکات، که‌واته ئەو حیزب و گرووپه ئیسلامیانه؛ تیرۆرست و به‌کریگی‌راوی ولاتانی تری ئیسلامی تیرۆرستانن. تاوان و ره‌فتاری توند‌ره‌وانه‌ی زۆری تری بزووتنه‌وه ئیسلامییه‌کان، له‌گه‌ل ئەو پێناسه‌یه‌ی ئیسلام که خیزانه‌که‌مان منیان تیا په‌روه‌رده‌ کردوه، ژیان و گوزه‌رانیکی زۆر جیاواز بوو، دوو لیكدانه‌وه‌م بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ش هه‌یه، یه‌کیک له‌ سه‌ره‌تای جیاوازییه‌کان بۆ من له‌وه ده‌ستی پێ کرد که باوکم به‌ هۆی شو‌رش و کوردایه‌تییه‌وه زیندان کرا و ئیمه‌ش به‌ هۆی خراپیی باری گوزه‌رانمان، ته‌نها کریی یه‌ک مانگی ئەو خانووه‌ دارووخاوه‌ی که ئیمه‌ی تیدا کرینشین بووین؛ دوا که‌وتبوو، نیوه‌ی که‌لوپه‌لی نیو ژووره‌که‌مانی فری دابوو به‌ر ده‌رگا و بارانبارینی ئەو کاته‌ش ته‌واوی که‌لوپه‌له‌کانی ته‌ر کردبوون، پاشان به‌ ئیمه‌ی ر‌اده‌گه‌یاندا ده‌بیت ب‌رۆن له‌م خانووه‌دا، ئەو ده‌مه‌ش دایکم دۆش دامابوو، له‌ غه‌می زینداکردنی باوکمان و نانه‌سکه‌ی ئیمه‌دا بوو، مه‌لای خاوه‌ن خانووه‌ دارووخاوه‌که‌ش ده‌ینه‌راند و زۆر به‌ ده‌نگی به‌رز هاواری ده‌کرد و به‌ دایکمی ده‌وت: «پیاوه‌که‌ت شو‌رش و

پیشمه‌رگایه‌تیی بۆ من نه‌کردوو! هه‌تا کرێی خانووکه‌م نه‌ده‌نی، نایه‌لم لێ‌ده‌دا بژین و ده‌بیت به‌ زووترین کات بپۆن و دوور بکه‌ونه‌وه. من ناتوانم ر‌ه‌شه‌خیزانیک به‌خۆراییی ر‌ابگرم!» بۆیه‌ سته‌می دۆخ و ژیانمان بۆ بژێوی و دایبیکردنی کرێی خانوو قورکه‌ی تینیدا ده‌ژیاين، دواى خویندنگه‌ کارى ده‌ستگیریم ده‌کرد.

دواى ژيانى دوو سالى پ‌ر له‌ ئازار و ئەشکه‌نجه‌ی نیو زیندان و ئازادبوونم له‌ به‌ندیخانه‌ی ئەبو غریب، بۆ ماوه‌ی که‌متر له‌ مانگیکی دواى ئازادبوونم؛ په‌یوه‌ندیم کرده‌وه به‌ هیزی پیشمه‌رگه‌ی یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان له‌ که‌رتى سێی ئەزمه‌ر، تیی (٤٧)ی پیره‌مه‌گروون، عه‌بدولپ‌رحمان سیه‌که‌ی فه‌رمانده‌ی که‌رت بوو. له‌و سه‌رده‌مه‌دا بۆ ئەوه‌ی پیشمه‌رگه‌ و ماله‌ پیشمه‌رگه‌ له‌لایه‌ن ر‌ژیمی به‌عسه‌وه‌ ئاشکرا نه‌بن، عه‌بدولپ‌رحمان سیه‌که‌ی نازناوی «که‌ریم» ی لێ‌ نام. ناوی راسته‌قینه‌ی: عه‌بدولپ‌رحمان حه‌مه‌ عه‌لی، ناسراو به‌ «ر‌حمان سیه‌که‌ی»، له‌دایکبووی سالی ١٩٥١ له‌ گوندی سیه‌که‌ له‌ ناوچه‌ی شارباژێر، له‌ ژيانى هاوسه‌ریدا له‌و کاته‌دا خاوه‌نی حه‌وت منداڵ ده‌بیت له‌ سالی ١٩٧٩دا، له‌گه‌ڵ شیخ دارا جه‌لال حه‌فید و عومه‌ر حاجی شیخ که‌ریم که‌له‌کنی په‌یوه‌ندیان کردوو به‌ کۆمه‌له‌ی ر‌هنجده‌رانی کوردستانه‌وه. سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنی پیشمه‌رگایه‌تیی له‌ گوندی سیه‌که‌ و دواتر مانه‌وه‌یان له‌ به‌که‌ی به‌ میوانداریتی تایه‌ری عه‌لی والی به‌گ و عوسمانی قادر منه‌وه‌ر سه‌ر به‌ حیزبی سۆسیال (حسک)، پاشان به‌ره‌و گوندی تووژه‌له‌ و زه‌لی سه‌ردانی هه‌قالی کۆچکردوو مام جه‌لال ده‌که‌ن و پاش ماوه‌یه‌کی که‌م باره‌گایان له‌ شینێ دروست ده‌که‌ن که‌ شه‌هید کاکه‌براشیان له‌گه‌لدا ده‌بیت، دواتر له‌گه‌ڵ جه‌لالی حاجی مه‌حموود ناسراو به‌ «عه‌باس سیه‌که‌ی» یه‌ک ده‌گرنه‌وه و ده‌بیته‌ سه‌ره‌تای هه‌نگاونان و ده‌ستپیکردنیان به‌ خه‌باتی چه‌کداریی شاخ. له‌به‌ر ئەوه‌ی عه‌بدولپ‌رحمان سیه‌که‌ی له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ناسراوی گوندی سیه‌که‌ و له‌ شارباژێردا په‌یوه‌ندی و خزمایه‌تی و تیکه‌لاوییه‌کی کۆمه‌لایه‌تیی باشی زۆریان هه‌بووه، له‌و کاته‌دا بیستوو دوو پیشمه‌رگه‌ له‌ گوندی سیه‌که‌وه

په یوه نندیان پڼوه دهکن به ناوی: هه ژار عه بدولپرهمان سیته کی، ئه حمده
 ئامه خوله ناسراو به «شه هاب»، قاسم که ریم ئه حمده، جه مال حه سهن
 سیته کی، یاسین کوځا ره حیم، محمه د قادر شه مپی ناسراو به «بیکه س»،
 که ریم شیخ سه بری، جه زا سالح ئاغا سیته ک، یاسین واحد، عه زیز سه عید
 سیته کی، مارف محمه د عارف، ئه حمده شیخ سه بری، ناوی هه ندیکیانم له یاد
 نه ماوه. له کاتی دروستکردن و به رفراوانکردنی هه ریمه کان؛ له «شینې»
 دهگوازرینه وه بو دۆلی باله یان یان باله کایه تی، بو ئه و گونده ی قادر خه باتی
 لی بوو، گوندی یه نزی و لیژی، له وی باره گای هه ریمی حه وت که به شیخ
 دارا سپیزدرابوو؛ سه ره رشتی بکات و هه قال قادر خه بات وه ک جیگری
 هه ریم و هه قال کوځستانیش رابه رسیاسی هه ریمی حه وت له و ده فقه ردا. له
 سه ره تای خه باتی پیشمه رگایه تی عه بدولپرهمان سیته کی و یه که م چالاکی له
 سالی ۱۹۷۹ دا، به شه ری گرتنی زنجیره چیاکانی قه سرئ و گه لاله و چومان
 که ئه وکات زوربه ی زوری بنکه و بازگه سه ربازییه کانی رژی می به عسی لی
 بوو، ده ست پی ده کات و دواتر دهگوازریته وه بو سنووری هه ریمی چوار،
 تاوه کوو ریکخته وه ی تپیه کان. له سالی ۱۹۸۱ دا عه بدولپرهمان سیته کی
 ده بیته فه رمانده ی که رتی سی ئه زمه ر له تپی چل و حه وتی پیره مه گروون،
 ئه و ده مه ش ئاوات قاره مانی؛ سه رتپی چل و حه وتی پیره مه گروون ده بیته.
 له نیو که رتی سی ئه زمه ر، به پۆلیک پیشمه رگه ی قاره مانی خو نه ویست ئاشنا
 بووم. عه باس سیته کی که هه ر له سه ره تاوه له گه ل عه بدولپرهمان سیته کی
 بوو، وه ک جیگری فه رمانده ی که رت پۆلی کاریگه ری هه بوو، تیکۆشه ریکی
 یه کجار به جه رگ هیمن و دل سو ز بوو. عومه ر حه سهن ناسراو به «عومه ر
 عه رب»، تیکۆشه ریکی بیته ندازه قاره مان و خو نه ویست بوو. پاشان نه وزادی
 عه به ی ته قی و سه لاح چاوزه ق، دوو پیشمه رگه ی دیرینی نیو که رته که بوون
 و له زوربه ی زوری چالاکیه کاندا به شدار ده بوون. عه لی حه مه غه رب
 ناسراو به «عه لی سوور»، هیوا قلیاسانی، ئه رده لانی ئیسماعیل عارف،
 به ختیارای حاجی محمه د ئه مین، سه لامه ره ش، مامه تاله، به کر سیته کی،

نەوزاد قلیاسانی، پزگار قلیاسانی، لوقمانی سدیق سوارە، عەبدوللای سدیق سوارە، مامۆستا لەتیف، توفیق ناسراو بە شەھید «ھونەر»، کامەرانی مەلا مەزھەر ناسراو بە شەھید «کرمانج»، وەستا لەتیف سوورە قەلاتی، بەکری حاجی فارس و چەند پێشمەرگە یەک ناویانم لەیاد نەماوە. کەرتی سیی ئەزمەر، کەرتیکی چالاک و بە دەیان چالاکیی ناوشار و گرتتی رەبایەکانی سەر سنوورەکانی نیو ناوچە ئازادکراو. یەکیکی تر لە چالاکییەکانی کەرتی سیی ئەزمەر، لە شەوئیکدا بە دەنگی ئاریجی و نارنجۆک ئەنداز و بیکەسی و بە ورە پۆلایینی ھیزی پێشمەرگە کەرتە، لە نیو شاری سلیمانیدا بۆ ماوەی پتر لە دوو کاتژمێر ھێرش کرایە سەر «حامیە» کە، لەو کاتەدا جیی ھوانەوھە سەربازی بازگەکان و زیندانی «ئینزیبات» و دابەشبوونی ھیزی سەربازی و بنکە یەکی بەرفراوانی جیەخانە یەکی چەندین چەکی جوړاوجۆر بوو، چەند ئۆتۆمبیلێک و چەندین چەکی قورس سووتینران و تەقینرانەوھ. کەرتی سیی ئەزمەر کە عەبدولرەحمان سیتەکی فەرماندە کەرتە بوو، پۆژانە بە دەیان لاوی دلسۆز و خوینگەرمی پر لە ھەستی نیشتمانی و نەتەوایەتی پووین لێ دەکرد و دەبوونە پێشمەرگە لە کەرتە کەدا. پاش ماوە یەک بە بریاری سەرکردایەتی، عەبدولرەحمان سیتەکی گوازارایەوھ بۆ تیپی (۳۷) ی شارباژێر و دەبیتە فەرماندە یەکی کەرتی تیپە کە و پاشان لە سالی ۱۹۸۶دا لە گەل ریکخستنی تیپی پارێزگاری کە سەر بە سەرکردایەتی بوو، عەبدولرەحمان سیتەکی دەبیتە سەرتیپی پارێزگاری بارەگاکی ھەقال مام جەلال لە دۆلی جافایەتی و ھەریەک لە فەرماندە شەھید سالاری حاجی دەرویش فەرماندە کەرت دەبیت و پاش ئەوھە بە تۆمەتی ئالای شۆرش دەستبەسەر دەکریت، دواتر ئەردەلانی ئیسماعیل عارف وەک جیگری فەرماندە کەرت ئەو ئەرکە ی پێ دەسپێردری. شەھید ھەمە سوورەبانی، شەھید ھەمەومین، شەھید عەباس سیتەکی، مامۆستا کەمال تاماس، عومەری قادر گولەباخ لە دۆلی جافایەتی؛ درێژە بە خەباتی سیاسی و پێشمەرگایەتیان دەدەن.

چەند رۆژیک لە سلیمانی بۆ کوشتنی ملازم محسین، خۆمان حەشار دابوو

کەم کەس هەیه ناوی «مولاظم محسین»ی نەبێستییەت کە لەلایەن
رژیمی بەعسەوه نێردرابوو کوردستان، زۆر درندانه زۆلی بەرامبەر بە
خەلکی شاری سلیمانی دەکرد، مولاظم محسین بەو شیوەیه ناوی پەیدا
کردبوو. بە ڕەگەز عەرەب و خەلکی فەلەستین بوو، دەمەویت لێرەدا بچمە
ناوهرۆکی باسەکەوه و پرسیار دروست بکەم: ئاخۆ مولاظم محسین دواي
ئەو هەموو تاوانەي کە لە کوردستان ئەنجامی دا؛ لەلایەن تیکۆشەران بە
سزای گەل و شوێرش گەیهنرا، یاخود هەر لە ژياندا ماوه و یان وەک چۆن
هەر کەسێک لە دایک دەبێت و دواچار دەمریت؟

بۆ ئەو مەبەستەش لە سالی ۲۰۱۶دا لە چەند گرتە قیدویەکدا و لە
چەندین مالبەر و تۆرە کۆمەلایەتییهکان هەوایی کوشتنی مولاظم محسین
لەلایەن تیکۆشەرانی بزوتنەوهی رزگاربخواری کوردستان بلاو کرایهوه،
بەبێ هیچ دەستکاریکردنیک دەقی هەوالهکە لێرەدا دەخەمه بەر دیدی
خوێنەر و دواتر سەرنج و تیبینی و چەواشەکاری و گەمەي سیاسی و
بەهەله نووسینەوهی میژووی لەسەر دەدەم. کۆسرهت رەسوول عەلی؛
جیگری یەکەمی سکرتیری یەکتی نیشتمانی کوردستان، لەدواي راپەرین و
وهرگرنتی سەرۆکایەتی دووهم کابینەي هەریمی کوردستان لەپاڵ دەرھیتانی
نەوت لە شیواشووک، بیر لە تۆلەکردنەوه لە مولاظم محسین دەکاتەوه.
کۆسرهت رەسوول تیمیکی تاییهت لە کەسانی دلسۆز و متمانەپیکراوی
خۆی بۆ دۆزینەوه و بەسزاگەیانندی مولاظم محسین دروست دەکات.
تیمەکە جگە لە چەند کوردیک، کۆمەلێک عەرەبیش لەخۆ دەگریت. ئەم تیمە
کە پەيامی مەرگ و دەستگیرکردنی مولاظم محسینیان پێیه، دەست بە
شوینکەوتنی ئەو جەللادەي بەعس دەکەن و دەگەنە کۆمەلێک زانیاری
باوهرپیکراو، لەوانە مولاظم محسین دواي ئەوهي لە سلیمانی گوێزرایهوه،

به بریاری سهرکردایه تیی به عس نیردرا بۆ که رکوک، تاوه کوو پرۆسه ی نازادی له سالی ۲۰۰۳ دا له ئەمنی که پامه کاری ده کرد، پله ی تاکوو موقه دەم بهرز بوویه وه، دواتر بۆ به غداد هه له اتوو، به لام له ناكاو له به غداد ون ده بیته و به رهو سووریا ده روات، به لام له سالی ۲۰۱۱ به هوی راپه رین و شوهرشی خه لکی دژی حکومه تی به شار ئەسه د، مولازم موحسین له م ولاته شوینی له ق ده بیته و روو له ئیمارات ده کات، تا دوا ی ۱۳ سیانزه سال هیه کس سوورای مولازم موحسینی جه لاده که ی به عس نازانی. کوسره ت ره سوول بۆ دوزینه وه ی شوینی سه ددام حسین، له ریگه ی کومه لیک سه روکهورزی عه ره بی تکریت سه رکه وتوو ده بیته و به پی کومه لیک به لگه نامه ی ته له قزیونی کوسره ت ره سوول، ئەلقه ی یه که می دوزینه وه ی شوینی سه ددام حسین و ده ستگیرکردنی ناوبراو ده بیته له حه شارگه یه ک له ناوچه یه کی دووره ده ست، له ناكاو زانیاری باوه رپیکراو ده گاته تیمه که ی کوسره ت ره سوول که مولازم موحسین له یه مه نه، بۆ ماوه یه کی زور چاودیری کراوه، پوژی یه کشه ممه، ۲۳/۱۰/۲۰۱۶ مولازم موحسین ده کوژن و به سزای گه ل و شوهرشی ده گه یه نن.

به لام دارای حاجی برایی چه رمه گا، که له سه رده می پژی می به عسا مسته شاری فه وجی سووک (فه وجی خه فیه) و که خو شی باسی ده کات به بنه ماله په یوه ندییان له گه ل حیزبی به عسا هه بووه، ئەو هه واله ره ت ده کاته وه که گوايه مولازم موحسین کوژرابیته و چو نیه تیی کوشتنه که ی مولازم موحسین له لایه ن تیمه که ی کوسره ت ره سووله وه به هه والیک نراستی پیناسه ده کات. له ریکه وتی ۲۹/۲/۲۰۲۰ دا له به رنامه یه کی ته له قزیونی که نالی رووداو که سه ر به حیزبی پارتی دیموکراتی کوردسانه، دارای حاجی برایی چه رمه گا ده لیت: مولازم موحسین هاو ری مه و په یوه ندی و دوستایه تیمان له ئیسته دا هه یه و ده شلیت: هه والی ده زانم و نه شکوژراوه و له ژیاندا ماوه. مولازم موحسین، خوینریژ و بکوژی چه ندین له تیکوشه ره کانی گه له که مانه. دارای حاجی برایی چه رمه گا، زور به روونی و بی سه له مینه وه له که نالیکی

كوردىيە ۋە شانازى بە بوۋنى ھاورىيەتى ۋە دۆستايەتتى مولاظم موھسىنى خويىنمژ دەكات ۋە دەمانخاتە نىۋو گومانىكى قوۋل ۋە سەرنجراكىشەۋە كە تىيدا پىۋىستى بە بەدۋاچوون ۋە وردىبىنى دروست ۋە برىارى ھەلۋىستىكى توندى بۇ ھەموۋان.

مولاظم موھسىن چەندىن ھاولاتى حىزبى ۋە ناھىزبى لىسەر شەقامەكانى شار ۋە لىنىۋ مالىھاندا بەبەر چاۋى خانەۋادە ۋە ھاورىيان ۋە لى تەۋاۋى كوۋچە ۋە كۆلانەكانى شار شەھىد كىردوۋە، بىررىزى ۋە سووكايەتتى بە چەندىن مالى تىكۆشەرى شاخ ۋە شار كىردوۋە، دەستىررىزى كىردۆتە سەر ژن ۋە كچانى شارەكە، لى يادەكانى ۋە لى كاتى خۆپىشاندانەكانى ھەشتاكاندا بە ھىچ شىۋەيەك دەستى لى ژن ۋە منال ۋە پىر ۋە پىاۋ نەپاراستوۋە، بە ھەزارەھا شىۋەى ناشايستە ۋە نەگونجاۋ ئازارى زىندانىيانى داۋە، پىرسىيارەكە لىرەۋە دەست پى دەكات: باشە كەسىك بەۋ جۆرە ھەلسوكەۋتى لى گەل ھاولاتى ۋە ھاۋشارىيەكانتا كىردىت، گرىمان بە دۆخىكى نەخوازراۋ ۋە زەمەنىكى تىپەرىۋ لى سەرشۆرى، لى ئىستەدا داراى حاجى براىمى چەرمەگا چۆن دەتۋانى پەيوەندى لى گەل مولاظم موھسىندا ھەبىت ۋە بەبەردەۋامى لى پەيوەندىكى لى گەلى ۋە سل لى ھەموۋ خويىن ۋە قوربانىيانە نەكەيتەۋە ۋە دلت بەۋ دايكە جەرگسوۋتاۋانە نەسوۋتى ۋە شەرم نەتگرى! بەراستى ئەم ۋە تانە پەلكىشى ھەندىك شتى كۆنكرىتىمان دەكات. گەر سەرنج بەدىن، نەك دەستى، بگرە شتى ترىشى كەۋتۆتە نىۋان ۋە چىنگىان لى يەك نابىتەۋە، دىارە نايەۋىت باس لى ۋە بابەتە بكات ۋە دەبىاتەۋە بۇ ھىزى ناۋچەگەرى، بە جۆرىك خۆى دەردەخات كە لى بوىرىيەۋە بوۋبىت ۋە بىمەنت لوت لى بابەتەكە دەژەنى، دەنا دىندەيەك چۆن ۋە لى بەرچى دەبىتە ھاورى گىانىبەگىانى ۋە ئەۋەندە سالە بىدەنگىت لى كىردوۋە، بۇ ئەم كاتە بە سىۋنەسەرى ھىزىكى دوۋرەدەست لى كورد باى بالى خۆت دەدەى ۋە ئاگر بەر دەدەيتە دلى ھەزاران مالى شەھىد ۋە قوربانى! بەئاشكراش پىمان دەلىت دەتۋانم دەنگىكى زۆر لى ناۋچەى بەعسنىشەكانى عىراقدا مسۆگەر بكەم، لى كاتىكدا ئەۋەى

توی خستوتە باوەشی ئەم ھەولە «سەر بەخۆییە» وەک شەریکی سیاسی، بوونی خۆت و دۆخەکە ی بۆ سەر بەخۆبوونی کورد ھان دەدا، کە لێرەدا دەبیتەو بە پرسیارێکی گەورەتر لە بوونی بەدگومانی و بیئومیدی خەلک و ئامانجەکە ی لە گرتنە دەستی دەسەلاتدا.

بۆیە باشتر ھاوکیشە ی دوو فاقیی دوژمندۆستی و کوردبوون لە مۆرالی سیاسی حیزبێکی وەک بە عس پەرودەدا بۆ کورد مەخولقینە، شەرمیک لەو قوربانیانە بکەرەووە کە بە دەستی بە عسی فاشی ئەنفال کران تەنھا بە ھۆکاری کوردبوون، رەش و سپیان بە تیکەلی زیندە بە چال کرد، ئەو بە عسییە چە کبە دەستانە بوون کە سەر شوپ بکە ی بۆیان و لە سایە و سێبەریاندا وەک سەر شوپیک بژی. میللەتی کورد لە میژووی سیاسی ناوچە کە دا خاوەنی قوربانییەکی زۆری بیوینە ی نەگوتراو لە میژووی مرقۆقیانە تیدا و بەردەوام لە سەنگەری بەخشیندا، بەرامبەر جوانییەکانی مرقۆقبوون ھەتا ئیستاش دەجەنگی و قوربانی دەدات.

بۆ ئەو مەبەستەش دەمەوێت چیرۆکی میژووی بخەمە بەر چاوی خۆینەران، کە ئەمە یەکیکە لەو ھەزاران چیرۆکە ی بوونە بەرھەمی ئەو ھە ی ئیستا چە کدارەکانی سەر بە رژی می بە عسی لە ناوچوو، بە بی سلە مینەو ھە و بە پشتیوانیی ھیزی چە کداری رژی م بە عسیئاسا، شەرم نە کە ن کە لە رابردوودا چ کارە بوون!

لە سالی ۱۹۸۳ دا کاتیک لە قەسابخانە ی ئەبو غریب بە لیئوردنی گشتی ئازاد کرام و جاریکی تر پە یو ھەندیم کردەو بە ھیزی پیشمەرگە، ئەو چیرۆکە تراژدییانە م بۆ ھاوسەنگە رانم دە گێراییەو ھە کە لە زیندانەکانی رژی می بە عسا چەند نارەحە تیان دە کردین و بە ھەموو شیو ھە یە ک ئەشکەنجە یان دەداین، چیرۆکی ئەو پیشمەرگە یە م بۆ دە گێرانیەو ھە کە بە برینداری لە یەکیک لە شە رەکانی ھیزی پیشمەرگە و چە کدارەکانی رژی می بە عسا فیشەکی لی دە بریت و بە دیلی دەستگیر دە کریت و ھینابوو یانە لای ئیمە رۆژانە بەو بریندارییەو ھە ئازاریان دەدا و ئەویش قارەمانانە جگە لەو ھە ی بە لگە یان

لهسەر بوو که پیشمه‌رگه‌یه، هیچی تری نه‌ده‌درکاند، تاوه‌کوو ئه‌وه‌ی خیزانه‌که‌یان ده‌هینا و به‌به‌ر چاوی ئیمه‌وه بی‌ریزییان پی ده‌کرد و ئازاری ده‌روونی ئه‌و پیشمه‌رگه‌یان ده‌دا، بۆ ئه‌وه‌ی زانیاری له‌سەر شوین و جیی حه‌وانه‌وه‌ی هیزی پیشمه‌رگه و ریک‌خسته‌کانی ناوشار بدات، باسی ئه‌وه‌م بۆ ده‌کردن که رۆژیک پتر له په‌نجا زیندانی بووین و خودی مولازم موحسین به‌ده‌ست و چاوی به‌ستراوه‌وه، به‌کیب‌ل ته‌واوی جه‌سته‌مانی بریندار ده‌کرد، باسی بوت‌ل پیه‌ه‌لگرتن و کاره‌بالیدن و هه‌ر چی ره‌فتاری درندانه‌یه به‌رامبه‌ر به‌ ئیمه‌ی زیندانییان ده‌کرد. مولازم موحسین کاتیگ ئیواران سه‌رخۆش ده‌بوو، به‌دار و بۆکس و شه‌قتیه‌ل‌دان له‌ ئیمه، ده‌یگوت: نانی زۆرم خواردوووه و ئه‌مه‌ش جو‌ریکه له وه‌رزش بۆ ئه‌وه‌ی خواردنه‌که‌م هه‌زم بیت، باسی ئه‌و تاوانبارهم ده‌کرد که چه‌نده رِق و کینه‌ی له «ئاسوی ده‌لاک» بوو، تا‌کوو شه‌هیدیان کرد، ئه‌مانه و زۆری تر که نه‌مه‌ده‌توانی ئه‌و ژیا‌نه سه‌خته له‌یاد بکه‌م و رۆژانه به‌بیرکردنه‌وه‌یان؛ ئازاری ده‌روونی ده‌دام.

مولازم موحسین چه‌ندین جار هه‌ولی کوشتنی ده‌درا و زۆر جاریش که‌وتبووه بۆسه‌ی هیزی پیشمه‌رگه‌وه، له هه‌مان سا‌لدا چوار پیشمه‌رگه‌ی که‌رته‌که‌مان بریاری چوونه‌وه شار و کوشتنی «مولازم محسین» مان دا، عومه‌ر عه‌ره‌ب به‌رپرسی ئیمه و به‌رپرسی نه‌خشه و پلانی سزادانی مولازم موحسین بوو، سه‌لاح حاجی عه‌لی (سه‌لاح چاوزه‌ق)، ئه‌رده‌لانی ئیسماعیل عارف، به‌نده شه‌هاب که‌ریم. به‌چار چه‌کی جو‌ری کلاشیکۆف، به‌هاوکاری به‌رپرسی شانه‌کانی ریک‌خسته‌نی ناوشار مامۆستا حه‌مه‌عه‌لی، بۆ چه‌ند رۆژیک له شاری سلیمانی خۆمان حه‌شار دا، له‌لایه‌ن به‌رپرسی شانه‌کانی ریک‌خستن، گه‌ران به‌دوای مولازم موحسین و شوینی دیاریکراوی شه‌قامی سه‌ره‌کی به‌رده‌م مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلیمانی بوو، به‌لام مولازم موحسین له شوینی دیاریکراو نه‌ما‌بوو.

ناچار بریاریکی خیرا و به‌په‌له‌مان دا که چالاکیه‌ک ئه‌نجام بده‌ین، له کاتی

گەرانه و هماندا له شه قاميكي پشتي مزگه وتي گه وره، نزيك گه ره كي كاني ئاسكان له ناو حه شامه تيكي زور و رژيم دنيا بگه ينه وه له وه ي ده توانين له شوينيكي وادا دهست له هيزه كانيان بوه شينين و دنيايان بگه ينه وه كه ناتوانن به ويستي خويان نازاري خهلكي بدن، بويه توانيمان ئه فسه ر و سه ربازيكي رژيم بي دوودلي به سزاي گه ل و شورش بگه يه نين. به داخه وه چهنه ر ژويك له ناو شاري سلیمانيدا بو كوشتنی مولاژم موحسين خومان حه شار دا، به لام شانسيكي گه وره ي هه بوو تووشمان نه ده بوو به تووشيه وه و ئه و تاوانباره به سزاي شورش بگه يه نين و له كۆل خهلكي شاري سلیمانيي بگه ينه وه. ئیسته ش دواي ئه و هه موو تاوانانه ي له لايه ن مولاژم موحسينه وه ده ره ه ق به لاوان و گه وره و بچووكي شاره كه مان ده كرا، به شانازيه وه باس له پيروزي و هاوړپييه تي و په يوه نديي دوستايه تي نيوان داراي حاجي برايي چه رمه گا و مولاژم موحسين ده كريت به بي ئه وه ي هيچ حيزبيك داواي لي بكات شويني ئه و تاوانباره له لايه ن داراي حاجي برايي چه رمه گاوه ده ستنيشان بكریت و كوتايي به م جوړه پياه لدان و بيمنه تيه ش به يئريت.

داراي سه عدي به گ خوي شه هيد كر دووه و قه وانه به تاله كان بوني بارووتيان لي ده هات

پاش چه ندين سال ژياني دنياي غوربه تم، ئه وه يه كه نه متوانيوه له گه لي دا بگونجيم و به ئه قلى ئيره ش له گه ل به رامبه ره كه مدا وه ك پيويست مامه له بكه م، له به ر ئه وه ي ئه سته مه به ئه قلى به جيماوي ولا ته كه م بتوانم وه ريانبگرم و له لام ئاسايي بيت، چونكه من له و سوزه وه ده روانمه چه مكي نيشتمان و نه ته وه كه م، هه ر ئه وه ش بووه ته هو كاري ئه وه ي زور شتم له لا نامو بيت، دنيايم له وه ي غه ريبي؛ مروقي نيشتمانپه روهر و دلسوز ده كوژيت، له و ساته دا غه ريبي خاك بووم و له ئسته شدا غه ريبي ناو جه سته ي خوم و غه ريبي گيانم ده خوات... له هه موو ساتيك و له گه ل هه موو چركه يه كدا غه ريبي

پووبه پرووم دهبیته وه، ئیمه ی خۆرسک به ئازار و دواجاریش به ئازاره وه
 سه ر ده نینیه وه، زۆر جار هه ول ده ده م له و ئازاره خۆم به دوور بگرم، لی
 زۆر زهحه مه ته بۆ من کاتیک له رابردوودا له گه ل کۆمه لیک تیکۆشه ر و دلسۆز
 و خه مخۆری خاک و نیشتمانپه روه ردا ته مه نی لاییتیی خۆم له گه لیاندا له
 پیرۆزترین بیروباوه ر و ناخۆشترین ژيانی سه ختی شاخدا به سه ر بر دیت و
 له یادیان بکه م، لی قه ده ر و بارودۆخی ژيانی سیاسی و ئابووری و لاته که م،
 من و سه دان هه زاران تری وه ک منی دوو چاری ژيانی دنیای غوربه ت کرد.
 ئه وه ی زۆر ناخی هه ژاندووم و هه میشه ناتوانم له یادیان بکه م، چیرۆک
 و به سه ره ات و ژيانی پر له تراژیدیای ئه و هاوسه نگه رانه یه که رۆژانیک
 بووه خۆیان به خزمه تکاری گه له که یان زانیوه و خوینی خۆیان له پیناوی
 باوه ری پیرۆزیاندا به خشیوه. له و تیکۆشه رانه ی یه کیتی نیشتمانی له
 سنووری تیپی (٤٧) ی پیره مه گروون، مه له بندی دوو، له گوندی تووه سپیی
 نزیک شاری سلیمانی له دۆله پرووت که هه موو گونده کانی ئه و ده قه ره
 له یه که وه نزیکن و هیزی پیشمه رگه به به رده وامی له و سنوورده هه بووه،
 دارای سه عدی به گ و ئازاد باپیر؛ دوو پیشمه رگه ی قاره مانی تیه که ن و
 به کاری تابه ت ده چنه گوندی «تووه سپی»، ئه و گونده ش زۆر نزیک
 ده بیت له شاری سلیمانییه وه، رژی می به عس هه میشه هیزی سه ربازی و
 چه کداره کانی له و ده قه ره دا بلاو ده کرده وه و بۆسه یان بۆ هیزی پیشمه رگه
 داده نا و کۆپته ری سه ربازی به ئاسمانی گونده کاندا بۆ ئاشکراکردنی هیزی
 پیشمه رگه ده گه ران، به به رده وامی سیخوره کانی هه والیان به داموده زگا کانی
 رژی م ده گه یاند، له هه والیک سیخوریدا رژی م پی زانیوو هیزی پیشمه رگه
 له چه ند گوندیکی دۆله پرووتدا بلاو بوونه ته وه، پاشان دارای سه عدی به گ
 له و کاته دا دایک و خوشک و برای بۆ چاوپیکه وتن و به دیدار شادبوونی
 دینه گوندی تووه سپی. رژی می به عس بناغه ی خۆی له ته وای شار و
 شارۆچکه کانی کوردستاندا داکوتابوو، زۆر به ئاسانی به هیزی سه ربازی و
 ئاسمانی په ی به پیشمه رگه ده برد، هزیکی سه ربازی یه کجار زۆر و چه ند

كۆپتەرىكى سەربازى بە ئاسمانەۋە چۈرەدەۋرى گۈندى توۋەسىپى ئابلۇقە دەدەن و داۋا لە ھەردوو تىكۆشەرى دىرین؛ دارای سەعدى بەگ و ئازاد باپىر دەكەن خۇيان رادەستى ھىزەكانى رژیىم بکەن، بەلام ئەمان ھەپەشە و گورەشە و ھىرشکردنە سەريان بەھەند وەرناگرن و ھەردووكيان بپىار دەدەن تاكوو دوا تئوكى خوین لە جەستەياندا ماپیت، بەرگرى لە خۇيان و شەرەفى پىشمەرگایەتى و نەتەۋەكەيان بکەن. بۇ چەند كاتزمىرىك ھىزى دوژمن مۆلەتيان پى دەدەن كە چەكەكانيان فرى بدەن و خۇيان رادەستى ئەوان بکەن، بەلام بىدەنگى دارای سەعدى بەگ و ئازاد باپىر، ھىندەى تر رقوكىنە دەخاتە نىو دەروونى ئەفسەرەكان و سەرباز و سىخورەكان و ناچار دەبن بە ھىزىكى پىر چەكى سەربازىيەۋە و ھىزى ئاسمانى، ئەو خانوۋەى كە ھەردووكيانى تيا دەبن، بە كۆپتەر بۆردوومانى دەكەن و سەربازەكانى دوژمن ھىرش دەكەنە سەريان و تەنھا دوو پىشمەرگەى كۆلنەدەر بە كەمترىن فېشەكى نىو مەخزەنەكانى قەديان لە شەرپىكى سەختى حەوت كاتزمىرىدا بەرگرى لە خۇيان دەكەن. تىكۆشەرى پوژگارە سەختەكان؛ ئازاد باپىر، كاتىك فېشەكى پى نامىنىت، بەدىل دەگىرىت و دواى ماۋەيەكى زۆرى ئازار و ئەشكەنجەى زىندان، چارەنۋوس ژيانى زياترى پى دەبەخشىت و بە لىبوردىنى گشتى لە زىندان ئازاد دەكرىت. پىشمەرگەى قارەمان دارای سەعدى بەگ ھەتا دوا بەرگرىکردن و شەرپىكى سەخت، بپىار دەدات فېشەكىك بە خۇى بەپىلىت و دواتر لوولەى تەنگەكەى ئاراستەى سەرى خۇى دەكات و بە فېشەكىك كوتايى بە ژيانى سەربەرزانەى خۇى دەھىنىت و دەچىتە رىزى كاروانى نەمرانەۋە. ورەى پۇلايىنى شەھىد دارای سەعدى بەگ و قارەمانىتى و خۇنەۋىستى ئەو تىكۆشەرە، كارىگەرى گەرەى لەسەر ھىزى پىشمەرگە دروست كىردبوو، بارەگاكانى ھىزى پىشمەرگە و زۆربەى زۆرى دانىشتووانى گۈندەكان، وینە و پۇستەرى شەھىد دارای سەعدى بەگيان بە دىۋارى مالاكانياندا ھەلۋاسىبوو، شىۋەى وینە و پۇستەرەكان بە رەنگى سوور، دلۇپىك خوین بە نىۋچەۋانىۋە

نه‌خشینرابوو، ته‌واوی پیشمه‌رگه‌کانی هیزی که‌رت و تیه‌کان وینه‌ی خویان و شه‌هید دارای سه‌عدی به‌گ له‌نیو گیرفانیاندا بوو، که هر کاتیک شه‌هید بوونایه، بویان بکریت به پۆسته‌ر و بۆ میژوو بلاو بکرینه‌وه. ئەو سه‌رده‌مه‌ وای بوو، هر پیشمه‌رگه‌یه‌ک شه‌هید بووایه، پۆسته‌ریان بۆ بلاو ده‌کرده‌وه. پۆسته‌ر به‌و واتایه دیت وینه‌ی شه‌هیده‌که و ناو و نازناوی له‌و داستانه‌ی تیا شه‌هید بووایه، بۆ میژوو بۆی بلاو ده‌کرایه‌وه. کاتیک دایک و خوشک و برای شه‌هید «دارای سه‌عدی به‌گ» بۆ دیده‌نی هاتبوونه گوندی تووه‌سپی له‌ دۆله‌رپوت، به‌ چاوی خویان هه‌لوئستی جوامیرانه‌ی شه‌هید دارای سه‌عدی به‌گی کورپان و قاره‌مانیتی تیکوشه‌ری دلسۆز ئازاد باپیر و خه‌لکی گونده‌که ده‌بینن، ئەوپه‌ری شانازی به‌ خویانه‌وه ده‌کن.

بۆ زیندوو‌پراگرتی میژووی ئەم دوو قاره‌مانه و ته‌واوی پووداوه‌که‌ش له‌لایه‌ن دانیشتوانی گونده‌که، برایه‌کی شه‌هید دارای سه‌عدی به‌گ که له‌و کاته‌دا له‌وی ئاماده‌ بووه و ده‌لیت: «کاتیک ئیمه بۆ دیده‌نی براکه‌م چووینه گوندی تووه‌سپی، ئافره‌تیک به‌ ده‌نگی به‌رزوه‌ هاواری ده‌کرد: «ئاگادار بن، جاش هات! جاش هات! با ئەو دوو پیشمه‌رگه‌یه‌ زوو خویان پزگار بکه‌ن و دوور بکه‌ونه‌وه له‌ دیکه!» له‌و ده‌مه‌دا من مندال بووم، ئیسته‌ش له‌یادمه‌ به‌ته‌نیشت دارای برامه‌وه خه‌وتیووم، زۆر هه‌زم له‌ چه‌ک و پیشمه‌رگه و ناوی شو‌رش ده‌کرد و خه‌ونم پیوه‌ ده‌بینن، کاتیک گویمان له‌ ده‌نگی دانیشتوانی دیکه و هاوار هاوار و ده‌نگی چه‌کاره‌کانی پژییم بوو، دارای برام زۆر ئازایانه‌ راپه‌ری و پیلاوه‌ لاستیکه‌کانی هر به‌ده‌م ریگاوه‌ له‌پێ کرد، بی سلکرده‌وه و له‌سه‌رخۆ، هه‌ندیک جاریش به‌خیرایی، له‌ گونده‌که‌ ده‌رچوو. کۆپته‌ر به‌ ئاسمانه‌وه ته‌واوی ماله‌کانی بۆردوومان ده‌کرد، به‌تایبه‌ت ئەو ماله‌ی ئیمه و دارای برامی تیا بوو، گه‌وره و بچووی نه‌ده‌پاراست و ته‌نانه‌ت له‌ پیشدا مزگه‌وت و کانی ژنانی گر تی به‌ر دا و به‌ سه‌دان سه‌رباز و چه‌کداری پژییم؛ چوارده‌وری گونده‌که‌یان دابوو، نه‌یانده‌هیشته‌ هیچ که‌سیک له‌ دانیشتوانی گونده‌که‌ بچیته‌ ده‌روه‌ و

که سیش بیتە ناو ئاواييەو، دەنگی ئاربيجی و گوللە هاوێن و دۆشکە گوێی
 تەواوی دانیشتووانی دیکە ی تاساندبوو، شەرپێکی سەخت و گەورە لەنیوان
 چەکدارانی پۆژیم و دارای برام و ئازاد باپیر بەرپابوو. دواي کەمیک، بیدەنگی
 و ئارامی بالی کیشا بەسەر گوندەکەدا، لەپەر لەلایەن چەند چەکداریکەو بوو
 بە دەستپێژی تەقە و من و دایکم و برا و خوشکەکانم و مالی خانەخویش
 دوعامان دەکرد کە ئەو دوو پێشمەرگە یە هیچیان لێ نەیت و سەلامەت
 بن. بەراستی پۆژیک یە کجار ناخۆش و بەتایبەت لەبەر چاوی خۆتدا ئەو
 هەموو چەکدارانە پووبەرپووی دوو پێشمەرگە ی قارەمان ببەو! هەر
 ئەوئەندەم لە توانا بوو و پێم کرا وتم: «زۆر شەرەمەزارییە بۆ ئێو ئەو هەموو
 چەکدارە بەو شیوە دڕندە یە بەر بوونەتە خەلکی دیکە و بە خوینی سەری
 دوو پێشمەرگە ی کوردی نیشتمانپەرور تینون، ئەوان خەمخۆری گەل و
 نیشتمانن، کوردی راستەقینەن و ئێوەش سیخوڕ و خۆفروۆش و نیشانە ی
 بیغیرەتیە بۆ ئێو!» زۆر زۆر زەحمەت بوو بۆ من بەبەر چاوی خۆم و
 دایک و خوشک و براکانم، دوو برام لە شەرپێکی دڕندانە ی لەو جۆرەدا ببینم.
 پیش شەرەکە لە بەرەبەیاندا بە دەنگی مەل و بلبولی نیو باخی دیکە بەخەبەر
 هاتم و چووبوومە قوولایی بیرکردنەو یەکی دووردریژ، بە خەيالی خۆم
 منیش وەکوو کاکە دارای برام پێشمەرگە بووم کە خەونی ئەو پەری ئازادیم
 بوو، بە دەنگی گۆرانی و چەپلەلیدان و دەنگی فیشەکی چەکدارەکان لە
 دنیای خەيال و خەونی ئازادیمدا دا برام و هیندە ی پێنەچوو چەند سەمیل
 شوڕیک بە دەم کلک بادان و بە دەم پیکە نینەو بەرەورپوومان هاتن و چەند
 چەکداریک ی تر لەبەر دەرگا و هەندیکیشیان خویان کرد بەو مالە ی کە ئیمە ی
 تیا بووین. بەخۆشحالییەو بۆ خاوەن مالەکیان دەگێزایەو کە ئەو دوو
 پێشمەرگە یە سی چەکداریان لێ کوشتووین و دووانیشیان بریندار کردوو،
 بەلام هیزەکە مان پێشمەرگە یەکیان فیشەکی پێ نەما بوو؛ بەدیل گرتوو و
 ئەوی تریشیان پیش ئەو ی فیشەکی لێ بیریّت، بە دوا فیشەک سەری خۆی
 هەلتهکاندوو. بە زۆرەملی و قسە ی ناشرین خواردنیان بە خاوەن مالەکی

دروست کرد و بیشه‌رمانه دهستیان کرد به نانخواردن و دواتر به‌دهم پیکه‌نینه‌وه دیکه‌یان به‌جی هیشت و به‌کلکبادانه‌وه گه‌رانه‌وه لای ئاغاکانیان. براکه‌ی ترم له‌گه‌ل له چاو ونبوونی جاشه‌کان، به‌ره و شوینی شه‌ره‌که رایکرد و له‌و سه‌ره‌وه که گه‌رایه‌وه، له‌گه‌ل خویدا هه‌ندیک قه‌وانی فیشه‌کی به‌تالی هینایه‌وه و پیی وتین: دارای برامان خوئی شه‌هید کردووه و قه‌وانه به‌تاله‌کانیش بوئی بارووتیان لی دهات، بوئی نه‌به‌زین و سه‌ره‌ری و شه‌هاده‌تیان لی دهات...»

رژیمی به‌عس هه‌میشه له هه‌ولی ده‌ستوه‌شاندن بوو له هیزی پیشمه‌رگه‌ی کوردستان، به‌یه‌ک چاو ده‌یروانییه‌ حیزبه‌کان و هه‌موویانی به‌ دوژمنی سه‌ره‌کیی خوئی ده‌زانی و کوردیشی به‌ بیگانه‌ ده‌زانی له‌ خاک و نیشتمانه‌که‌ی خویدا، ته‌نانه‌ت ئه‌و سیخو‌ر و چه‌کداره‌ کوردانه‌ی که‌ هاوکاری بوون و هه‌میشه له شه‌ری دژ به‌ هیزی پیشمه‌رگه‌دا به‌کاری ده‌هیتان و پیش سه‌ربازه‌کانی خوئیانی ده‌خست و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌ دوژمنی خوئی ده‌زانی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ زمانی کوردی ده‌ئاخواتن و سلی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی له‌ هیزی پیشمه‌رگه‌ی کوردستان بوو، بوئه‌ هه‌میشه سه‌ربازگه‌ی گه‌وره‌ی له‌نزیک گونده‌کانی سنووری ئازادکراوی هیزی پیشمه‌رگه‌ دروست ده‌کرد و بایه‌خی گه‌وره‌ی پی ده‌دان، به‌تایبه‌تییش سه‌ربازگه‌یه‌کی دروست کردبوو به‌ ناوی سه‌ربازگه‌ی «سارداو»، ئه‌م سه‌ربازگه‌یه‌ کونترۆلی زۆربه‌ی گونده‌کانی دۆله‌پووتی کردبوو، هیژیکی سه‌ربازیی تایبه‌ت و ته‌قه‌مه‌نییه‌کی زۆری تیا بوو، دوو بازگه‌ی (سه‌یته‌ره) لی بوو، هه‌ر که‌سیک بچووايه بو سه‌ردانی ئه‌و گوندانه‌ و ته‌نانه‌ت دانیشتووانی گونده‌کان که‌ رۆژانه‌ هاتوچۆیان ده‌کرد، له‌ویدا پشکنیان بو ده‌کرا، هیچ رییه‌کی تر نه‌بوو له‌ سلیمانیه‌وه‌ بو گونده‌کانی دۆله‌پووت، ده‌بووايه به‌و بازگه‌ سه‌ربازگه‌یه‌دا تیپه‌ر بوویتایه، چه‌ند رییه‌کی تر هه‌بوو، به‌لام قاچاخ (قه‌ده‌غه) بوون و هه‌ر چی که‌سیک له‌و رییه‌دا به‌ر چاویان بکه‌وتایه، دووچاری گرفتی گه‌وره‌ ده‌بوو و تاوانی پیشمه‌رگه‌ (مخه‌ریب)یان ده‌خسته‌ پالی و راده‌ستی

دامودەزگا دابلۆسینەرەکانی خۆیانیان دەکرد. بۆیە هیزی پیشمەرگەش بە ھۆی ئەو سەربازگەییەو، دووچاری زۆرتەین شەر دەبوو و پیشمەرگەشی لێ شەھید دەکران. لە ساڵی ۱۹۸۴دا کاتیک هیزی پیشمەرگەیی یەکتیی نیشتمانی کوردستان گویستی دانوستان بوو لەگەڵ حکومەتی عێراقیدا، بەلام هیشتا بەفەرمی دانوستان نەکرابوو، شەری هیزی پیشمەرگە و رژی م ھەر بەردەوام بوو، تیپی ئیمە تیپی (۴۷) پیرمەرگروون، تووشی شەریکی زۆر سەخت بووین، ئەو کاتەش ئاوات قارەمانی سەرتیپی ئیمە بوو.

ئاوات قارەمانی^۱ لە کتیی «رێگا باریکەکان» دا باسی لەم شەر کردوو و بەم شیوہیە ئاماژەیی بە سەرکەوتنی هیزی پیشمەرگە و شکستی دوژمن کردوو:

رژیمی تۆتالیتاری عێراق لە گەرمەیی گفتوگۆی ساڵی ۱۹۸۳-۱۹۸۴دا چەند بەرنامە و نەخشەیی نەینیی دانابوو بۆ تیرۆرکردنی ئەندامانی سەرکردایەتی و فەرماندەکانی «ی. ن. ک.». کەرتی شەھید «سەلاح» ڕوو دەکەنە «کانی بەردینە»، ئەم گوندە نزیکی شاری سلیمانییە و لەنزیکی گوندی کانی سپیکە و نزیکی گوندی «تووہ سپی» یە کە دارای سەعدی بەگ تیدا خۆی شەھید کرد. کەرتی شەھید سەلاح شەو لەوئ دەمیننەو، بە ھۆی جاسوسەوہ ئەو ھەوڵە دەگاتە «شیخ جەعفەر» ی پارێزگاری سلیمانی، ئەویش بە ھۆی فرسەتی گفتوگۆوہ هیزیکی گەورە لە سوپا و جاش بە ھاوکاریی ھیلیکۆپتەر دەنێریتە سەر گوندەکە. بەیانییەکەیی پیشمەرگەکان لە خەو ھەلدەستن، دەبینن چواردەوری گوندەکەیان لێ گیراوە، منیش پیش ڕۆژیک داوام لە عبدالرەحمان سیتەکی؛ فەرماندەیی کەرتەکەم کردبوو، بەوہی بچمە یەکیک لە گوندەکانی دۆلەرۆوت بۆ دیدەنیی چەند ئەندامیکی خیزانەکەمان، چونکە ڕیی ھاتوچۆکردنی ھاوڵاتییان بۆ سنووری هیزی پیشمەرگە؛

۱. رێگا باریکەکان، ئاوات قارەمانی، ڕۆمانەییاداشت، بەریوہەرتیپی گشتیی چاپ و بلاکردنەوہ، ۲۰۰۶، ل ۳۹۱.

هەندیک ئاسانکاری تیا بەدی دەکرا، لەبەر ئەوەی دەنگۆی دانوستان (مفاوەزات) لەلایەن یەکییتی نیشتمانیی کوردستان و پزیمی بەعس لەئارادا بوو. عەبدولپەحمان سیتەکی هاوکاری کردم و منیش بۆ رۆژی دواتر لە گوندی خەمزه بەرەو دۆلەرۆوت بەرێ کەوتم و بۆ چاوپیکەوتنی هەندیک لە ئەندامانی خیزانەکەم، خۆم گەیانده گوندی کانی گۆران. لەو دەمەشدا پۆل پۆل لە گەنجانی سلیمانی و شار و شارۆچکەکانەوه رەویان لە هیزی پیشمەرگە دەکرد بۆ ئەوەی ببن بە پیشمەرگە، منیش بۆ ئەوەی بە دیداری خانەوادەکەم شاد بوم، بە پیچەوانەوه تووشی ئەو شەرە بوم. ئەو گەنجانی کە رەویان لە کەرتهکانی تیپی (٤٧)ی پیرەمەرگروون دەکرد، ژمارەیهکی یەكجار زۆر بوون. پیش دەنگۆی بلاوکردنەوهی دانوستانی یەکییتی و میری (پزیمی بەعس)، کەرتهی ئیمە تەنها لە بیست و پینج پیشمەرگە تیپەری نەدەکرد و تەواوی تیپی (٤٧)ی پیرەمەرگروون کە پیک هاتبوو لە پینج کەرت، بەئاستەم دەگەیشته (١٥٠) پیشمەرگە، بەلام بە هۆی دەنگۆی دانوستانەوه، هیچ کەرتهکی تیپەکان لە (٥٠) پیشمەرگە کەمتر نەبوو، بگرە هەندیک کەرتهی پیشمەرگە هینده زۆر بوون، نەک چەکی کلاشینکۆف و ژیرسی و برنەو بەشی نەدەکرد، تەنانەت وامان لێ هاتبوو جگە لە هاوکاری گوندەکان کە یارمەتی خۆراک و پیخەف و سووتەمەنی بۆ خۆراک دروستکردن دەکراین، لەگەڵ ئەوەشدا لە شار و شارۆچکەکانیشەوه هاوکاری و یارمەتیمان بەدەست دەگەیشته. بەبەرەوامی رۆژانە لە شارەکانەوه خەلکانیکی زۆر رەویان لە کەرت و تیپەکان دەکرد، بۆ ئەوەی ببنە پیشمەرگە. ئەو کاتە بە بریاری «شیخ جەعفەر»ی پارێزگاری سلیمانی ئەو هیرشە گەورەیهی کرایە سەرمان، کۆپتەرەکان تەواوی سەر چیا و گردهکانی دەورۆپشتی گوندەکانی دۆلەرۆوتی بۆردوومان دەکرد، منیش لە گوندی کانی گۆران بووم لەگەڵ هەندیک پیشمەرگەیی جیاوازی کەرتهکان و چەند پیشمەرگەیهکی تازه لە سەرەتای دەستپیکردنی دانوستاندا هاتبوون؛ لەگەڵ ئیمەدا بوون. ئیمە بەدەم تەقەکردنەوه و کۆپتەریش بەسەر سەرمانەوه بۆردوومانی دەکرد، ئەو چەند

پیشمه‌رگه‌یه ته‌واو ترس که‌وتبووه نیو ده‌روونیان، ناهه‌قیان نه‌بوو، شه‌ر و هیزشی گه‌وره‌ی سه‌ربازی و بۆردوومانی کۆپته‌ری سه‌ربازی پڙییمیکی درنده‌ی وه‌ک به‌عسیان نه‌دیبوو، له‌گه‌ل ریزم بۆ هه‌موو خه‌باتگێریک، ناویان لی نابوون پیشمه‌رگه‌ی مفاوه‌زات. یه‌کیکیان ناوی «به‌رزان» بوو، نامه‌وێت ناو و نازناوی ته‌واوی بنووسم، نه‌با بیته‌هوی بپریزیکردن به‌که‌سایه‌تییه‌کان، له‌ ترسی گیانی خۆی هاواری ده‌کرد: «کۆرینه، خۆتان به‌کوشت مه‌ده‌ن، له‌ دواییدا شمشالیکی شوکرولا‌ی باباتان بۆ لیده‌ده‌ن!» شوکرولا‌ی بابان، ده‌نگیکی گڤ و خۆش و به‌ ئاوازی شمشالیکی ناسکه‌وه کاروانی شه‌هیدانیان بۆ میژوو تو‌مار ده‌کرد و له‌ ئیزگه‌ی ده‌نگی گه‌لی کوردستاندا ده‌خوینرایه‌وه. له‌گه‌ل «به‌رزان» هاواری کرد و به‌ ده‌نگی به‌رز چهند جارێک ئه‌و رسته‌یه‌ی دووباره‌ ده‌کرده‌وه: «کۆرینه، خۆتان به‌کوشت مه‌ده‌ن!» ئه‌م قسه‌یه‌ هه‌یچ دوودلییه‌ک و کاریگه‌رییه‌کی ئه‌وتوی بۆ ئیتمه‌ نه‌بوو، به‌لام چهند پیشمه‌رگه‌یه‌کی وه‌ک ئاماژه‌م پێ دا پیشمه‌رگه‌ی مفاوه‌زاتیان لی ناو نابوون، چه‌که‌کانیان شارده‌بووه‌وه و رایانکردبوو و له‌ گرده‌که‌دا هاتبوونه‌ خواره‌وه. دوا‌ی چهند کاتژمی‌ریک شه‌ر کۆتایی هات و ئه‌و قسه‌یه‌ی که‌ به‌رزان کردبووی، ده‌نگیکی زۆری له‌نیو که‌رته‌کان و خه‌لکی دیکاندا دایه‌وه و له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی کاتیدا ئاوات قاره‌مانی بانگی کرد و پێی وت: «تۆ که‌سیکی ترسنۆک و بی‌بیروباوه‌ریت، ده‌بیته‌ بۆ ماوه‌ی بیست و چوار کاتژمی‌ر ئه‌م سنوره‌ به‌جی به‌یلت!»

هه‌له‌کانی دانوستانی یه‌کیتی نیشتمانی و حیزبی به‌عس

هۆکاری چی بوو یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان دانوستانی له‌گه‌ل پ‌ژیمی حیزبی به‌عسا کرد؟ هه‌له و که‌موکورییه‌کانی دانوستان چی بوون که بووه هۆی زۆرتین کیشه و ململانی له‌نیو سهرکردایه‌تی و پ‌یک‌خسته‌کان و پ‌یزه‌کانی نیو هیزی پ‌یشمه‌رگه‌ی که‌رت و تپیه‌کان؟ بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش ده‌بیته ئه‌و به‌لگانه بۆ دیدی خوینهر پ‌وون و ئاشکرا بیته، ک‌ی بوون ئه‌وانه‌ی له‌ ئاستی به‌رپرسیاریتیدا بالاده‌ست بوون وه‌ک سهرکردایه‌تی و مه‌کته‌بی سیاسی و... هتد، که به‌شدار بوون له‌ سهره‌تا و کۆتایی و نه‌پینییه‌کانی دانوستان و ده‌ستپیکردنه‌وه‌ی شه‌پی نیوان هیزی پ‌یشمه‌رگه‌ی یه‌کیتی و پ‌ژیمی حیزبی به‌عس، پ‌روانه‌ کتییی: خولانه‌وه له‌ناو بازنده‌دا:

له‌وه‌تی ده‌وله‌تی عیراق دامه‌زراوه، جوولانه‌وه‌ی کورد چه‌ندین جار که‌وتوته گ‌فتوگۆ له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتی عیراقی، به‌لام هه‌تا ئیستا هیچ کام له‌و گ‌فتوگۆیانه نه‌خراونه‌ته به‌ر باس و لیکۆلینه‌وه. ههر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش هه‌موو جار که گ‌فتوگۆ ده‌ست پ‌ی ده‌کات، وه‌کوو ئه‌وه وایه له‌ نووکه‌وه ده‌ست پ‌ی بکات، چونکه ئه‌مان هیچ ئاگادارییه‌کی ته‌واویان له‌سه‌ر په‌وتی گ‌فتوگۆکانی پ‌یشوو نییه: گ‌فتوگۆکه چۆن ده‌ستی پ‌ی کرد؟ ک‌ی بوون لایه‌نه‌کانی؟ ک‌ی بوون ئه‌ندامه‌کانی؟ ناکوکییه‌کانیان چی بوون؟ بۆچی گ‌فتوگۆکه سه‌ری نه‌گرت؟ هه‌له‌کانی لایه‌نی کوردی چی بوون؟ ئه‌م پ‌رسیارانه و ده‌یان پ‌رسیاری تر، ب‌ی وه‌لام دینه‌ گۆرپ‌ی. سهره‌تا ده‌مه‌ویته به‌کورتی دانوستان یان گ‌فتوگۆ بۆ خوینهر پ‌وون بکه‌مه‌وه:

له‌ بنه‌ره‌تا دانوستان یان گ‌فتوگۆ، له‌ زمانی ئینگلیزیدا به‌گۆیره‌ی جۆره‌کانی پ‌پی ده‌لین: Negotiation, Talk, Dialok

۱. خولانه‌وه له‌ناو بازنده‌دا، نه‌وشیروان مسته‌فا، چاپی دووهم، چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاوه‌دانیی کوردستان، ۱۹۹۹، ل. ۵.

له عه ره بیدا: مفاوضه، محادثات، مباحثات، حوار

له فارسیدا: مذاکره

له کوردییشدا: مفاوه زات، وتووێژ، دانوسه ن یان دانوستان

گفتوگۆ، هونه ریکی به رزی دیپلۆماسی و به رپوه بردنی مملانییه بۆ چارسه رکردنی کیشه و ناکۆکی له نیوان کهسانی ناته با، دامه زراوی ئابووری، ریکخراوی سیاسی، گه لان، دهوله تاندا. به لام ئه وهی جیگه ی داخه، سیاسیه کانی کورد به گشتی و سه رکرده کانی به تایبه تی، له م هونه رده دا کۆله وارن. دوور ناکه ومه وه له باسه که م، مانگی تشرینی دوومه ی سالی ۱۹۸۳ بریار درا گفتوگۆ ده ست پێ بکریت، ئه گه رچی هه ر له سه ره تای گفتوگۆوه «طارق عه زیز» هه ره شه ی کردووه و به عس هه یچ پرۆژه یه کی سیاسی نه بووه بۆ چاره سه رکردنی کیشه ی کورد له گه ل یه کیتی یان هه یچ لایه کی تر، به وهی حیزبی به عس له سه ره تای سالی هه شتا کانه وه بریاری دابوو بۆ ئه وهی جوولانه وهی کورد له ناو ببات و هه موو دیهاته کانی کوردستان وێران بکات. جگه له وهی نه وشه یروان مسته فا ده لیت: هه ر له سه رده می شیخ مه حموود و نوینه ره کانی له گه ل ئینگلیز، له گه ل تورکیای که مالی، له گه ل حکومه تی تازه دامه زراوی عێراق، گفتوگۆکانی سالی ۱۹۳۰ی سه رانی کورد له گه ل ئه میر غازی وه لیه هه د و دواتر له گه ل نوینه ری مه ندوبی سامی به ریتانی و جیگری سه رۆکوه زیرانی عێراق؛ جه عفه ر عه سه کهری، تا ده گاته دانوستانی سالی ۱۹۹۱ له گه ل رژی می به عسدا، به چه ندین قۆناغی جیاواز و ناراستگۆبی به رامبه ر به سه رانی به رپرسیانی کورد، به ئه زموونیکه ی لاواز باس ده کات.

ده مه ویت پێشنیار و بیروبوچوون و ئه زموونی سه کرتیری گشتیه یه کیتی نیشتمانی کوردستان (مام جه لال) سه باره ت به گفتوگۆی نیوان یه کیتی و به عس به پێچه وانیه ی بۆچوونه کانی نه وشه یروان مسته فا بخره رو. کاتیک «سه ددام حسین» بۆ پێشه کییه ده ستپیکردنی گفتوگۆ (دانوستان) داوا ده کات: ده بیته له سه ره تاوه مام جه لال خودی خودی بیته بۆ به غداد، بۆ

گفتوگو و چاوپیکهوتنی سه‌ددام حسین، ئەم باسه‌ش که وتبووه بهر گویی خه‌لکی کوردستان و کۆمه‌لیک له پیاوماقوله‌کانی خۆشناوتهی هاتبوون بۆ بینینی «مام جه‌لال» و پرسیاریان کردبوو به‌وه‌ی گره‌نتیی چی هه‌یه مام ده‌چیت بۆ به‌غداد؟ یان گره‌نتیی چی هه‌یه «مام جه‌لال» به‌بی گرفت بگه‌رپه‌ته‌وه؟ له وه‌لامدا مام جه‌لال ئاماژه‌ی پێ دابوو که هیچ گره‌نتی و به‌لینیک نییه که دووچارای کیشه و گرفت نه‌بیته و به‌سه‌لامه‌تی بگه‌رپه‌ته‌وه. پاش ئەوه پیاوماقولانی خۆشناوتهی به «مام جه‌لال» راده‌گه‌یه‌نن و ده‌لین: چاوه‌رپیی چی له «سه‌ددام حسین» ده‌که‌یت؟ مام جه‌لالیش ده‌لێت: هیچ! ره‌نگه سه‌ددام حسین ده‌مانچه‌که‌ی ده‌ره‌هینیت گولله‌یه‌ک بنیت به سه‌رمه‌وه، یاخود ده‌مانچه‌که‌ی خۆیم به‌دیاری پێشکه‌ش بکات. هه‌ردوو کاره‌که‌ی لی ده‌وه‌شینته‌وه.

نه‌وشیروان مسته‌فا ئاماژه به چوونی «وه‌فدی» یه‌کیتی نیشتمانیی کوردستان ده‌کات که پیک هاتبوون له: مام جه‌لال، فه‌ره‌یدوون عه‌بدولقادر، عومه‌ر عه‌بدو‌للا، مه‌لا به‌ختیار، د. خدر مه‌عصوم، عومه‌ر عه‌زیز. کۆبوونه‌وه له به‌غداد ده‌ستی پێ کرد. سه‌رکرده‌یه‌تی یه‌کیتی ده‌سه‌لاتی دا به‌م وه‌فده که ئەگه‌ر له‌گه‌ڵ وه‌فدی حکومه‌تی به‌عس گه‌یشتنه‌ ریککه‌وتن، بی ئەوه‌ی پێویست به‌ گه‌رانه‌وه‌یان له به‌غداد بۆ سلێمانی بکات بۆ کۆبوونه‌وه‌ی سه‌رکرده‌یه‌تی، واته پرس و رای سه‌رکرده‌یه‌تی وه‌ر بگرن، ریککه‌وتنه‌که‌ی نیوان رژیمی به‌عس و یه‌کیتی سه‌باره‌ت به‌ چاره‌نووسی گه‌لی کورد که ئەگه‌ر له‌سه‌ر چوارچیوه‌ی گشتیی مه‌سه‌له‌کان پیک هاتن؛ ئیمزا بکریت، به‌لام مام جه‌لال له وه‌لامدا ده‌لێت: «ده‌ستیشم له بنا بپرئه‌وه، ریککه‌وتن ئیمزا ناکه‌م!» نه‌وشیروان مسته‌فاش ده‌لێت: «که‌واته بۆ ده‌چیت بۆ به‌غداد؟»، مام جه‌لالیش له وه‌لامدا ده‌لێت: «ئێوه به‌زۆر ده‌منێرن!»

مه‌لا به‌ختیار ئەندامی نیو گفتوگۆی یه‌کیتی و رژیمی به‌عس بووه که چه‌ند جار پیک له‌گه‌ڵ مام جه‌لال و ئەندامانی تری وتووێژ، له‌گه‌ڵ ئەندامانی رژیمی به‌عس چاوی به «سه‌ددام حسین» که‌وتوووه. له‌ گێرانه‌وه‌ی یاده‌وه‌رییه‌کانیدا

و چاوپیکه و تنی که نالی پووداو، سه بارهت به گفتوگوی نیوان یه کیتی نیشتمانی کوردستان و رژیمی حیزبی به عسدا ده لیت: ئیمه پیشتر تیده گه یشتین به وهی که شاری که رکوک نادریت به کورد له لایهن سه ددام حسین وه، له مفاوه زاتیش تیده گه یشتین که شاری که رکوکمان نادریتی، ههروه ها تا کو سه ددام حسینیش بمابایه؛ نه ده بوو بیر له وه بکهینه وه شاری که رکوکمان پی بدریت، پاشان ئیمه باش تیگه یشتبووین به وهی سه ددام حسین هیچ مافیکی دیموکراسیی ئیمه نادات، چونکه خوی فاشی بوو، نه ده کرا فاشیهت بو عیراق و دیموکراسی بو کوردستان بیت.

مه لا بهختیار باس له پۆلی «مام جه لال» ده کات و ده لیت: من مام جه لال له وه پهری ئازایه تی له گفتوگو که دا ده بینی و له یه که م بینیماندا، مام جه لال به «سه ددام حسین» ی وت ئیمه هاتووین دیموکراسی بو عیراق و ئوتونومی راسته قینه بو کوردستان به دی بهینین، نه گهر پیتان داین، نه وا له گه لتاندا ریک ده کهوین، نه گهر پیتان نه داین، نه وا ده چینه وه بو شاخه کان، چیمان کردوو به رامبهرتان؛ نه وا بهردهوام ده بین. سه ددام حسین له وه لامدا به «مام جه لال» ی وت «کلام شجاع» (قسه یه کی ئازایانه یه). پاشان سه ددام حسین به مام جه لالی راگه یاندوو ئیوه به که مترین چه ک شهرتان له گه لدا کردووین، نه وه نیشانه ی ئازایه تی بووه، شه رکردنتان له گه ل ئیراندا ئازایه تی بووه، هاتنیشتان بو لای ئیمه له به غداد هه ر ئازایه تی بووه و نه م قسانه شت به رامبه ر به من که ده یکه یه ت؛ هه ر ئازایه تییه!

ههروه ها مه لا بهختیار ده لیت: مام جه لال بر وای به «مفاوه زات» نه بوو، به لام نه دمانی مه کته بی سیاسی بریاری «مفاوه زات» یان دابوو، هه ر له م باره یه وه فه ریدوون عه بدولقادر ده لیت: ئیمه واته یه کیتی، له گه ل به ره ی «جود» دا بارودوخمان خراپ بووه و چه ند جار یکی ش هه ولمان داوه ریک بکهوین، به لام نه گه یشتووینه ته نه نجام، واته له و کاته دا یه کیتی نیشتمانی له گه ل به ره ی جوددا دژ به یه کتر له شه ردا بوون، پاشان له و کاته شدا ئیران که له گه ل عیراقدا ده جه نگی، به ره به ره هیزی سه ربازی ئیران له سنووری

کوردستاندا دههاتنه پیش و سنووری ئازادکراوی هیزی پیشمه‌رگه ته‌سکتر ده‌بوونه‌وه. هه‌روه‌ها ئاماژه به هه‌ره‌شه‌وگوره‌شه‌ی رژییمی به‌عس ده‌دات که له ریگه‌ی حیزبی دیموکراتی ئێرانه‌وه هه‌والیان بۆ ناردوون به‌وه‌ی گهر له‌شکری سه‌ربازیی عێراق تووشی گرفت بیته و شکست به‌ینیته، ئه‌وا ئیمه تۆله‌تان لی ده‌که‌ینه‌وه و ئیوه‌ش به تاوانبار ده‌زانین، دواتر فه‌ره‌یدوون عه‌بدولقادر ده‌لیته: له‌و کاته‌دا ئیمه له بارودۆخیکی ئالۆز و خراپدا بووین و ماندوو بووین، پیوستیشمان به پشوودان بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا وتووێژ به‌شیکه له سه‌نگه‌ره‌کانی خه‌بات، لی‌رده‌دا ده‌بیته ره‌چاوی ئه‌وه بکه‌ین خودی سکرته‌یری گشتیی یه‌کیته‌یی نیشتمانی کوردستان هه‌قال «مام جه‌لال»ی کۆچکردوو، برۆا و متمانه‌ی به په‌یمان و به‌لینی رژییمی به‌عس نه‌بووه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌قال «مام جه‌لال» هه‌میشه گوئیستی به‌رامبه‌ر و له‌گه‌ل کۆی ده‌نگی ئه‌ندامانی مه‌کته‌بی سیاسیدا بووه، بۆ میژوو ئه‌و ئه‌رکه‌ی خستۆته ئه‌ستۆی خۆی و بریاری دانوستانی داوه که بچینه به‌غداد و چاوی به ترسناکترین رژییمی دیکتاتۆری عێراق؛ سه‌ددام حسین و ئه‌ندامانی رژییمی به‌عس بکه‌ویت. ئه‌گه‌رچی «مه‌لا به‌ختیار»یش پیشنیاری ئه‌وه‌ی کردوو هه‌رگیز نه‌ده‌بوو ئیمه بیر له‌وه بکه‌ینه‌وه شاری که‌رکوکه‌مان پی بدریته، پاشان ئیمه باش باش تیگه‌یشتیبووین به‌وه‌ی سه‌ددام حسین هیچ مافیکی دیموکراسیی ئیمه نادات، چونکه خۆی فاشی بوو، نه‌ده‌کرا فاشیه‌ت بۆ عێراق و دیموکراسی بۆ کوردستان بیته.

ئه‌م بۆچوونانه‌ی ئه‌ندامانی مه‌کته‌بی سیاسیی یه‌کیته‌یی نیشتمانی، هه‌ر هه‌موو راست و دروست بوون و بریاریکی ترسناکیش بوون، به‌تایبه‌ت که هه‌قال «مام جه‌لال» ده‌لیته: «دووور نییه سه‌ددام حسین به ده‌مانچه‌که‌ی خۆی بمکوژیته!»

به‌لام «نه‌وشیروان مسته‌فا»ی کۆچکردوو له په‌رتووکه‌که‌یدا ده‌لیته: که وه‌فده‌که‌مان رۆشت بۆ به‌غداد، وا ریک که‌وتین هه‌موو رۆژی له هه‌والی خۆیان ئاگادارمان بکه‌ن. چه‌ند رۆژی هیچ هه‌والیکیان نه‌بوو، من

زۆر ترسام شتىكىيان لى بەسەر ھاتىت. بۇ ئەۋەدى ھەۋالىيان بزانم، بە ھۆى
 بىنكەكەى دىموكراتەۋە، واتە حىزبى دىموكراتى ئىران، برووسكەيەكم بۇ
 ناردن، ۋەلاميان دامەۋە كە رەۋتى پوداۋەكان باش دەروات، توومەز ھۆى
 بىدەنگىيەكەيان ئەۋە بوۋ بە خۇشيدا كەوتبون نەك شتى تر، ھەر شەۋەى
 يەكى لە كاربەدەستە زلەكان مىواندارىي كوردبون. گەرەكاربەدەستانى
 بەعس لە مىواندارىدا لاساى نەرىتە خىلەكىيە كۆنەكانى عەرەبى دەكەنەۋە.
 لىزەدا بۇچوونە جىاۋازەكان دەست پى دەكات، كاتىك «فەرەيدوون
 عەبدولقادىر» دەلىت: «لەۋ كاتەدا ئىمە لە بارودۇخىكى ئالۇز و خراپدا
 بووین و ماندوو بووین، پىۋىستىشمان بە پشودان بوۋ، لەگەل ئەۋەشدا
 وتوويز بەشىكە لە سەنگەرەكانى خەبات.» ھىشتا لىكدانەۋەكەى فەرەيدوون
 عەبدولقادىر لاۋازى پىۋە دەبىنرىت و كاتىكىش دەلىت: «چەند جارىك ھەۋلمان
 داۋە لەگەل بەرەى جود» دا رىك بکەوین، بەلام ئەۋان نەيانووستوۋە، ئەۋەش
 بوۋەتە ھۆكارى ئەۋەى برۋاىان بە دانۇستان بوۋە.» كەۋاتە ماندوو بوون و
 پشودانى سەرکردايەتى بوۋەتە ھۆى ئەۋەى يەكىتتى نىشتمانىي كوردستان
 دانۇستان لەگەل دىرندەترىن و دىكتاتورترىن حكومەتدا بكات. راستە پىشمەرگە
 و سەرکردايەتى لە بارودۇخىكى ناھەمواردا بوون و زۆرتىن ماندوو بوونىان
 پىۋە ديار بوۋە، بەلام نەدەبوۋ سەرکردايەتتى تەۋاۋى حىزبەكان سەرقالى
 شەر و يەكتەر كوشتن بوونايە، بۇ نمونە ھىندەى حىزبەكان لە ھەۋلى
 تىكشكاندن و كوشتن و خوینرشتنى پىشمەرگەى كوردستان بوون، ھىندە
 سەرقالى ئەنجامدانى چالاكى و شەرى دژ بە دوژمنى گەلى كورد نەبوون،
 ھەندىك لە حىزبەكان چۆكىان بۇ دەۋلەتى ئىرانى بە ناۋ جەمھورى ئىسلامدا
 دابوو. كاتىكىش باس لە ئالۇزى و ناھەموارى بارودۇخى سىياسى دەكرىت،
 لىبور دەىي بەرامبەر بە يەك؛ باشتىن ھۆكارى ئاشتبونەۋە و لىكتىگەىشتن
 دەبوۋ، بۇيە نەدەبوۋ سەرکردايەتى بىرى لەۋە بىكردايەتەۋە كە ناۋچەى
 سنوورى ئازادكراۋى ھىزى پىشمەرگە تەسكتەر دەبوونەۋە و پاشان
 ماندوو بوون بە ھىزى پىشمەرگەۋە ديار بوۋە. لە راستىدا ئەۋ سەردەمە

ئىمە ۋەك پىشەمەرگەى سەربازى و سىياسى، ھىچ كات ماندووبوونمان بەخۇمانەۋە نەدەبىنى و بگرە سەركردايەتپىش ھىچ پرس و رايەكى بە ھىزى پىشەمەرگەۋە نەبوۋە سەبارەت بە جۆرى دانوستانكردن لەگەل پڙىمى بەعسدا، ۋەك چۆن سكرتيرى گشتى يەكىتى؛ ھەقال مام جەلال دەلىت: من ھىچ بپروا و متمانەم بە سەددام حسين نىيە و ئەندامانى مەكتەبى سىياسى بەزۆر دەمنىرن بۆ بەغداد و دانوستان!

بۇ ئەۋەى زياتر بچىنە قولايى چۆنيەتپى دەستپىكردى دانوستان (مفاۋەزات) لەگەل پڙىمى بەعسدا، دەبىنن تەۋاۋى ئەندامانى مەكتەبى سىياسى يەكىتى پىكەۋە بپريارى دانوستانيان داۋە، تەنھا ئەۋەى كە نارازى بوۋە؛ ھەقال مام جەلال بوۋە، كە ھەموۋان دژى بپريارەكەى بوون و زەختيان لى كردوۋە. كەۋاتە مام جەلال ھەستى بە ماندوۋىتى و لاۋازبوونى شوپرش نەبوۋە، بەلكو ئەۋانەى ھانىيان داۋە بۇ دانوستان؛ ماندوۋ بوون و ھەستيان بە لاۋازى و نەبوونى سەركەۋتنى شوپرش بوۋە. لە ئىستەشدا ھەندىك لە سىياسەتمەداران لە كۆبوۋنەۋەى رۆژنامەۋانى و بۆچوونى خەباتى سىياسىدا دەلىن: ئىمە لە ۋتە و بپريار و پىبازەكەى مام دەرناچىن، كە پۆژانىكىش بوۋە مام لەگەل ئەۋەدا نەبوۋە دەست بخاتە نىۋ دەستى سەددام حسينى دىكتاتور و ھەر ئەمانىش بوون لە رابردوۋى خەباتى سىياسى پۆژگارە سەختەكاندا پىداگرييان لە چوونى مام جەلال كردوۋە بۆ بەغداد و دانوستانكردن.

لەگەل بەردەۋامى تىروتوانجى كۆمەلايەتى و رەخنەى سىياسى «بەرەى جود»، پۆژانە چەندىن وتارى رەخنەگرانە بلاۋ دەكرانەۋە و وىنەى نەۋشىروان مستەفا لەگەل ۋەفدىكا شانبەشانى ەلى ھەسەن مەجىد بەزەردەخەنەۋە دەرکەۋت و بوۋە مايەى تىبىنى زياترى نووسىنەكانى ئەم سالانى دۋاى راپەرین، كە نەۋشىروان مستەفا لە نووسىنەكەيدا دەلىت:

بۇ ھەۋالپرسىنى ۋەفدەكەمان و بىدەنگىيان، دواتر بۆم دەرکەۋت بە خۆشى خۇياندا كەۋتبوون، پرسىارىش ئەۋەيە: ئايا سىياسەتمەدارىكى ۋەك مام جەلال دەبىت پىشۋازىيەكى ئەۋتۋى لى نەكرىت كە پۆژانە

بەپرسانی ئەندامانی پارتی بە عەس میوانداریی نەكەن؟ یان سەرۆك خێل و عەشرەتەكانی عەرەب نەچنە میوانداریی؟ خۆ ئەگەر مام جەلایش ئەوێ و پێ ناخۆش بووبیت، بەلام دابونەریتی كۆلتووری گەلێكی وەك كورد، پێگە بە خۆدوورخستنه‌وه‌ی چاوپێكەوتنیكی لەو جۆرە نادات. بۆ وەلامێكی راستەقینەش، كاتێكیش نەوشیروان مستەفا خۆدی خۆی وەك ئەندامێك بەشداریی وەفدی دانوستانی كردووه، ئایا لە هۆتیلیكی ئاسایی میوانداری كراوه و چاوپێكەوتنی لەگەڵدا كراوه؟ یەكێتی نیشتمانی كوردستان بۆ هەر مەبەستێك دانوستانی كردبیت، بیگومان بۆ بەرژەوه‌ندیی گەلی كورد و بەرژەوه‌ندیی حیزبەكە‌ی بووه و بە هەمان شێوه حیزبی بەعسیش بۆ بەرژەوه‌ندیی خۆی و لاوازکردنی شۆرشەكانی گەلی كورد بووه، بەتایبەت پارتی بەعسی عێراق لەو سەردەمەدا لە شەركێكی سەختی خۆیناوی بوو لەگەڵ بەناو جمه‌وری ئیسلامی ئێراندا. بەلام بەداخه‌وه «بەرە‌ی جود» كە پێك هاتبوون لە «پارتی دیموكراتی كوردستان» و حیزبی «سۆسیالیست» و حیزبی «شیوعی عێراق»، هەمیشە لە هەولێ تێكدانی شیوازی گفتوگۆ و بلاوکردنه‌وه‌ی وتاری پێچەوانه‌ی ئاشتیخوازانە بەرامبەر بە یەكێتی و كار و چالاكی لە سنوورەكانی یەكێتی و دەستوه‌شاندن لە سەربازگە و كوشتنی سەربازی عێراقی، بۆ تێكدانی گفتوگۆی نیوان حكومه‌تی عێراقی و یەكێتی نیشتمانی كوردستان.

ئێمه‌ وەك پێشمەرگەش لە نزیکه‌وه ئاگاداری رووداوه‌كانی دانوستان بووین، بەتایبەت هێزی پێشمەرگە‌ی یەكێتی لە سنووری سلیمانی و رانیه‌ و هەولێر و كۆیه‌ و كەرکووك و گەرمیان بەتەنها بەرامبەر بە حیزبی بەعس دەجەنگی و لە مەیداندا خەباتی دەكرد، بەلام تەنها وەك سەربازێكی نیو هەندێك لەو گەمە سیاسییانه‌ بووین، راستە لە تەمەنیكی كەمدا پێشمەرگە بووم، بەلام دركەم بە نەخشە و پلانی نەیارانی یەكێتی دەكرد و تیوه‌گلانمان لە شەركێ ئێران كە بەرژەوه‌ندیی حیزبی بەعسی تیا بوو، نەدەبوو ئەوه‌ بكەین، چونكە ئێمه‌ لەگەڵ «بەرە‌ی جود» دا ناكوك بووین

و هەندیک له سنوورەکانی هیزی پێشمەرگە بە دەست «بەرەوی جود» هەوە بوو. پاشان جگە لەوەی سنووری سووریا و تورکیامان لێ داخرابوو، تەنھا سنوورێکی ئازادکراوی تەسکمان بە دەستەووە ماوو، ئەویش زۆر جار لە ژێر بۆردوومانکردنی فرۆکە و راجیمە و هێرشێ سەربازیی حیزبی بە عسەووە بوو، نە دەبوو پێی ئێران لە خۆمان داخەین و شەڕیان لە گەڵدا بکەین.

ئەمە یەکەم دەینوسم، لەو کاتەدا ئاستی وشیاریی رامیاریم هێندە بەرز نەبوو تاوەکوو لە هەندیک فرۆفیل و تیۆه گلان تینگەم، بەلام جگە لەوەی دەچیتە خانەی زانیارییەو، وەک میژووش باسیان لێوە دەکەم، بەتایبەت پووداوەکانی بزوتنەوێکی کورد لە باشووری کوردستاندا هێندە زۆر تەنانت ناتوانیت بە چەندین کتیب هەلسەنگاندنی بۆ بکریت، ناشتوانیت وەک میژوو پشت بەسەریت بە گێرانیوەی میژوو لەلایەن هەندیک کەسانەو، چونکە کەسانیک هەن لە رابردوودا لەگەڵ ریزمدا چەند مانگیک هاوشانی تیکۆشەرە نەبەرەکان خەباتیان کردووە و دەستی نووسینیان هەیه و بەبێ زانیاری تەواو، بە پێنوسە کولەکانیان، پێش ئەوەی باس لە خەبات و گیانفیداکاران بکەن و شکست و هەلە و کەموکوپییەکانی سەرانی بەرپرسیان بخەنە پوو، سەرەتا بە شانوبالی هەندیک لە سەرکرەکان هەلەدەن کە زۆرترینیان بیئاگایی خۆیان لە تاوان و بەرژەوهندیی خۆیان دوورەپەریز دەگرن، بەلام کاتیک باس لە جوامیریان بکریت، راستەوخۆ بەبێ شەرم و بە دوور لە ئەخلاقێ سیاسی، یەکەم کەس پالەوانی هەموو پووداوەکانی نیو چیرۆکەکان دەبن. بە ئێستەشەووە زۆر جار بەرپرسیک دەردەکەوێت باس لە گێرانیوەی میژووی قوربانیدان و قارەمانیتی نیو جەنگەکان دەکات، زۆر بەخیرایی چیرۆکی بزەنەکی سەر گوێسەبانەیی تەویلەیی ماله گوندنشینەکان و چیرۆکی تیتلە و بیبلەیی سەردەمی مندالیم بەبیر دیتەو، کە دایە و داپیرەکان لە شەواندا بۆ خەولێخستنی مندالەکانیان دەیانگێراییوە، لە دەمارەکانی میشکەدا فایرۆسیک دروست دەکەن و چیتەر هێندەیی نامینیت خوین لە شادەمارەکانی جەستەمدا بوەستیت. کاتیک من

باس له دانوستان دهكهم، هينده گرنګ نيه بۇ نووسينهكهم ئاخۇ رېنمايى خوينەر بكه دانوستان به چى واتايهك پيناسه و ههلسهنگاندنى بۇ دهكرېت، چونكه مرؤقى ئىسته و نهوهى ئىسته هينده ئاستى هوشيارىيان بهرزه، زور بهخىرايى به رابردوى ميژودا دهچيتهوه و ليكولينهوه و تويژينهوهى لهسەر دهكات، كهواته ناكريت و نابيت ناراستگؤ بين بهرامبەر به هاوالاتيان و نهوهى نوي^۱.

هۆكارى دانوستانى «ى. ن. ك.» له سهرهتاي سهرههلدانهوهى شؤرشى نويى گهلهكهمانهوه له ئەنجامى پروانهبوون و رانههاتنى سهرانى سياسىيى ئەوساى حيزبه سياسىييهكان به پيکهوهژيانى ديموكراتىيانه و يهكترى قبوولنهکردن و زالى گيانى تۆلهسهندنهوهى عهشايهرييانه و دهستكهوتى تاييهتى و دهستى داگيركهران... هتد، شانبهشانى ههگيرساندنهوهى شؤرش، شهروشؤرى ناوخؤش ئاويتهى شؤرشهكه بوو. بهلاى كه مى دهبوو لهگهله دستپيكردى شهرى نارهواى عىراق و ئيران، شهروشؤره ناوخؤكان كوتاييان پى بهينرايه، بۇ قؤستنهوهى ئەو ههله له خزمهتى پهرهپيدانى زياترى شؤرش و راکيشانى سهرنج و سؤزى جهماوهر بهلاى خوياندا، بۇ ئەوهى ببينه جى ئەمهل و ئوميدى خهلك و له سهرههنگامدا بارودؤخهكه بهلاى بههيزبوونى باسكى شؤرش و شكستى دوژمن بشكابايهوه، كه تاكه رېگايى رزگارىيى جهماوهرىش بوو له دهستى زولم و ديكتاتوريهت.

كه چى دهبينين پيچهوانهى جيپهجيكردى ئەو ئهركه نيشتمانىيه و دابينكردى پيويستىيى سهركهوتنى شؤرش كه خوى له يهكيتىيى ريزهكانى گهله دهئوزىيهوه، شهروشؤره ناوخؤكان (كه مايهى بيزارىيى خهلك و هوى گهشهنهکردنى شؤرش بوون) پؤژبهپؤژ زياتر پهرهيان دهسهند، تاكوو له سهرهتاي ههشتاكان بهدواوه، هاوزهمان لهگهله پهرهسهندنى شهرى نارهواى

۱. يهكيتى و ململانى، كاكل ئەحمده، چاپى يهكهه، چاپخانهى شههاب، ههولير، ۲۰۱۱، ل ۶۵.

داگیرکەراند، گەیشتە چلەپۆپەیی یەکتەری کوشتن و هەولێ یەکتەری قەکردن. لەوەش ناھەموارتر ئەو بوو بۆ ئەوەی زەفەر بە یەکتەری ببەن و بتوانن لایەکەیی دیکەیی بەرامبەریان باشتەر ببەزینن، هەول دەدرا سوود لە توانای دوژمنەکانیش وەر بگرن، یان بە واتایەکی دیکە: جاشایەتی و نوکەراییەتی دوژمنەکانیشیان لە رقی یەکتەر قبوول دەکرد لەجیاتیی ناستەوایی و یەگرتن، بیگومان ئەوەش دەبوو هۆی بەلاریدابرندی زیاتری ئامانجە بنەرەتیەکانی شوێرش، لە پیناوەستکەوتی تاییەتی و تاکرەویی حزبیەتی و خۆسەپاندنی دیکتاتۆرانە، باشتەری قبوولکردن و سوودوەرگرتن لە جاشایەتی و شانازیکردن بە تاوانەکانیانەو. تەواوی خەلکی کوردستان ئاگاداری ئەو شانازییەن کە مستەشاری «فەوجی خەفیفە» و ئامر مەفرەزەیی خاسەیی ئیستخباراتی رژیمی بەعس؛ «تەحسین شاوھەیس» دەلیت: «من هیچ پەشیمان نیم لەوەی کە مامە ریشەم کوشت و گۆر بەگۆرم کرد». تیکۆشەری دیرینی فەرماندە؛ نەجمەدین شوکر ناسراو بە «مامە ریشە»، فەرماندەیی کەرتی چواری جەباری تیبی پەنجا و حەوتی سەرگرمە بوو، لە سالی ۱۹۸۵/۱/۲۴دا بە پلانی ئیستخباراتی عەسکەری لەگەڵ دوو پێشمەرگەدا بە ناوی سەردار حەمە شەریف و موھسین مەجید سولتا شەھید بوون. واتە ئەو جۆرە دانوستانە زۆرتر لە ئەنجامی قوولبوونەو هەوێ شەری نارەوایی ناوخوا بەناچاری بیری لێ کرایەو، بۆ ئەوەی بەلای کەمی هەول بەدریت یەکی لە تەرەفەکانی شەرکردن، لە ئەنجامی گەیشتن بە جۆریک لە جۆرەکانی ریککەوتنی بێ تەرەف بکریت. هیندە نەبوو دانوستانی یەکییتی نیشتمانی کوردستان دەستی پێ کردبوو، رژیمی بەعس بە جۆریک پیناسەیی پێشمەرگەیی لە راگەیانندنەکانیەو کردبوو، گواپە هەر کاتیک لە کاتی شەرپدا سەربازیکی عێراقی بەدیل بگیریت، ئەوا بەبێ هیچ لێپرسینەو یەک و هیچ پرنسیپیک، دڕندانە لووت و گویی دەبڕین، «ئەمانە دڕندانە و بە شاخەکانەو دەژین!» ئەوەش ببوو هۆی ترساندن و تۆقاندنی سەربازەکانی عێراقی و لە کاتی جەنگەکاندا زیاتر دەست بوەشینن و تاکوو لە توانایاندا بیت بەنگن

و خۆیان نهدن به دهسته وه. پڙیمی به عسی عیراق باشتیرین سوودی له دانوستان وەرگرت و یه کیتی نیشتماننیش گه وره ترین هه له میژوویی سیاسی کرد که دانوستانی له گه پڙیمدا کرد، چونکه هه میسه سه ددام حسین و ته وای ده ستوپیه نده کانی، میله ته کوردی به میوان ده زانی له سه ر خاکی کوردستان و هیچ کاتیکیش به چاوی هاو لاتی نهیده پوانیه گه لی کورد، پاشان زور کات حیزب ستراتیجیتی نه بووه و جگه له هه لپه ی خیرای، نه یزانیوه داوای چی ده کات، چونکه حیزب ده یویست به بیرکردنه وه و نه قلیه تی خۆی، پڙیمیکی دیکتاتوری خاوه ن سه دان قه سابخانه و زیندانی له سینداره دان بکاته دیموکراسی و داوای مافی چاره نووسی گه لی کوردی لی بکات^۱.

له گه ل ئه وه ی به عس نه ک دوژمنی یه کیتی بوو، دوژمنی ته وای حیزب و شوپشه کانی کورد بوو. پاشان بو ناشرینکردنی یه کیتی له کاتی دانوستاندا، چه ند ئوتومبیلک و چه ندین جوړی چه کی کلاشینکوف و ده مانچه ی به دیاری ده نارده سه ر کردایه تی یه کیتی و ئه وه ش ده بووه هۆی زویربوون و نارپه زایی ده برینی ریکخته ناکانی ناوشار و ده ره وه ی ولات و دلای هاو لاتیانی ده ره نجاندا، پوژانه ش خه لکی به گشتی له دله راوکی و ساردبوونه وه دا بوون.

۱. یه کیتی و مملانی، کاکل ئه حمه د، چاپی یه که م، چاپخانه ی شه هاب، هه ولیر، ۲۰۱۱، ل ۶۵.

نهوشیروان مستهفا:

ئیمه نهماناردوو بهدوای کهسدا تاکوو بییت به پیشمه رگه

ناتوانم بلیم یه کیتی نیشتمانی کوردستان بهرنامه ی نهبووه له کاتی گفتوگودا، به لام کاتیک «په که که» له گهل تورکیادا بریاری شه رپاگرنتی دها و چالاکیی نه ده کرد، رپی به گه ریلاکانی خوی نه دها بچنه وه نیو شاره کان، به لام یه کیتی خاوه نی بهرنامه یه کی توکمه و دهرکردنی بریاره کانی نه بوو، وهک پیشووتر باسم لیوه کردوو، رژی می به عس رۆژانه چه ندین پیشمه رگه ی شه هید ده کرد و پیشمه رگه ش به چه که وه به ناو شاره کاندای دهبووانه وه و تووشی هله و که موکوری دهبوون، هوکاری سه ره کییش ده گه رپته وه بو ئه وه ی خودی بهرپر سه کان تاوانبار بوون و پیشمه رگه ش چاویان له وان ده کرد و ده چوونه وه ناو شاره کان. زور بهرپر سه هه بوو وای لی هاتبوو خوی و ته وای هیزه که ی دهبه ده وه ناوشار و سه رقالی میوان و میوانداری دهبوون. هه ندیک پیشمه رگه گره ویان له سه ره ده مانچه ی لاقه دی کوشتنی «نائب ضابط» ی سه رباز و پولیسه کان ده کرد، ده یانکوشتن و ده مانچه کانیا ن ده فرۆشتن، که زوریان کورد بوون و که سوکاری پیشمه رگه بوون و هه ندیکیشیان سه ره به ریکخستنه نه یینییه کانی ناوشار بوون. هه ندیک پیشمه رگه ش تووشی هه له ی گه وره دهبوون و زور جاریش دهبووه هوی ته قه کردن له نیو شاره کاندای. ئه م جو ره کارانه ش پیشووتر ره فتاری پیشمه رگه نه بوون و ئه و خه لکه ی شه وانی ساردی زستان و بهر به فر و باران هاوکاری پیشمه رگه یان ده کرد و ئاواته خواز بوون رۆژیک له رۆژان پیشمه رگه به رۆژی رووناک ببینن، وایان لی هاتبوو به ناوی پیشمه رگه نائومی دییان پیوه دیار دهبوو. پیشمه رگه هه بوون ژیا نی هاوسه ری پیک ده هینا، به تا قم و تفه نگ و هیزی که رته که ی؛ شایی و ره شبه له کی ده کرد و ته نانه ت مانگی هه نگوینی له شاردا ده کرد. ئاخ زور زه حمه ته پیشمه رگه یه ک له شاخ به

پوزەوانە و پىلاوى لاستىكەوۈە و دواتر بە چەكەكەى شانپەوۈە بۇ پىلاوى چەرمى گلاسىيەوۈە لەنىو جەماوۈەردا دەرېكەوېت و شەوانىش بە بىجامەوۈە لە مالاوۈە بنوويت، ئەوۈش ببوۈە ھۆكارى شەھىدكردن و دەستگىركردنى زۆرىنەيان. گەر بەوردى سەرنج بەدەينە تاوانەكانى جۆرى شەھىدكردنى پىشمەرگەكان لە كاتى دانوستاندا، دەبىنن خوئىدەنەوۈەى وردودرشتى دەوويت و شۆرش ببوۈە دوژمنى جاشەكان نەك دوژمنى رژیىمى بەعس. ئەوانەى كە شەھىد دەبوون، زىاتر بە دەستى جاشەكان شەھىد دەبوون و لە خانەى تۆلەسەندەنەوۈەدا بوون. ئەو جاشانەش زىاتر دوست و لایەنگرانى پارتى دىموكراتى كوردستان بوون، دەستوۈەشادان و شەپەكانىش زىاترىنيان لە دوورپانى تاسلۇجە و سلېمانى بوون و ملازم سەبىد كەرىم و ھاوۈلەكانى و چەندىن پىشمەرگەى يەككىتى لەو دوورپانەدا كەوتنە بۆسەى جاشەكانەوۈە و شەھىد كران.

نامەيەكى زۆرى نارەزايى رېكخستەكان و كۆبوونەوۈەى نەپنى پوۈبەروۈى سەركردايەتى دەبوۈەوۈە و لەو كاتەشدا نەوشىروان مستەفا لەدوای ھەقال مام جەلال بەرپرسى دوۈەمى يەككىتى و سكرتېرى كۆمەللەى رەنجدەران بوو، بەفەرمى رايگەياند ئىمە ھىچ بەرپرسىارىتېيەك ناگرىنە ئەستۆى خۇمان و بەزۆرىش نەماناردوۈە بەدوای كەسدا ببىت بە پىشمەرگە. ئەو وتەيەى نەوشىروان مستەفا بوۈە وئردى سەر زارى رۆژانەى پىشمەرگەكان و رۆژبەرۆژ كاردانەوۈەى خراپى لى دەكەوتەوۈە، تا وای لى ھات نەوشىروان مستەفا كەوتە كۆكردنەوۈەى ھىزى پىشمەرگەى كەرت و تىپەكان و شىۈازى وتارەكەى بە جۆرىك باس كرد دواتر ھىزى پىشمەرگە پشووئەكيان بە دەرووندا ھات و ئەھوۈن بوونەوۈە.

ليژنه‌ی ته‌نسیقی یه‌کیتی و به‌عس له‌ شاره‌کاندا

بۆ راپه‌راندنی ئه‌رك و كاره‌كانی حیزب و هیزی پيشمه‌رگه و به‌تایبەت چاره‌سه‌ركردنی نه‌خۆش و برینداره‌كان، له‌نیۆ رژیمی به‌عس و یه‌كیتیدا «ليژنه‌ی ته‌نسیق» پیک هینرا و ئاوات عه‌بدولغه‌فوور بووه «ليژنه‌ی ته‌نسیق» له‌ سلیمانی و مه‌فره‌زه‌یه‌ك پیک هینرا بۆ لپرسینه‌وه و لیکۆلینه‌وه و رپگرتن له‌و پيشمه‌رگانه‌ی به‌بی ئاگاداری به‌رپرسه‌كانیان ده‌چنه‌وه ناو شاره‌كان. وه‌هاب بۆ ئه‌و مه‌به‌سته ده‌ستنیشان كرا، به‌لام هیشتا مه‌فره‌زه‌كه‌ی وه‌هاب نه‌یده‌توانی رپ له‌ هاتوچۆكردنی هه‌ندیک پيشمه‌رگه بگریت كه سه‌ربه‌خۆ ده‌هاتنه‌وه نیۆ شار و ته‌نانه‌ت تووشی كیشه‌ ده‌بوون. رژیمی به‌عس ته‌واو كۆنترۆلی خۆی كردبوو و هه‌موو تاوانه‌كانی به‌ چه‌كداره كورده‌كانی خۆی ده‌كرد، واته شه‌رپ خۆی به‌ كورد له‌ دژی كورد ده‌كرد. رۆژانه ئه‌ندامه‌كانی نیۆ رپكخسته‌كانی ده‌ستگیر ده‌كرد و له‌ كاتی گفتوگۆكردنیشدا بریاری به‌سه‌ربازبوونی هاو‌لاتییانی ده‌دا و داوای ده‌كرد ئه‌و كه‌سانه‌ی له‌ ته‌مه‌نی سه‌ربازیدان، ده‌بیته‌ بینه سه‌رباز و له‌نیۆ شاره‌كاندا ده‌یان مه‌فره‌زه‌ی بلاو ده‌كردوه و ئه‌و هاو‌لاتییانه‌ی نه‌چووبوون بۆ سه‌ربازی؛ ده‌ستگیری ده‌كردن و زیندانه‌كانی پر بوون له‌ پيشمه‌رگه و ئه‌ندامانی رپكخستن و سه‌ربازی هه‌لاتوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا گفتوگۆ له‌ئارادا بوو و ئاوات عه‌بدولغه‌فوور له‌ سلیمانی به‌رپرسی «ليژنه‌ی ته‌نسیق» بوو و وه‌هابیش مه‌فره‌زه‌كه‌ی له‌ سلیمانیدا بوو، به‌به‌ر چاوی خه‌لك و لیژنه‌ی ته‌نسیق و وه‌هابه‌وه، زیندانه‌كان رۆژانه به‌ پيشمه‌رگه و دۆست و لایه‌نگرانی شو‌رپ و سه‌ربازی هه‌لاتوو پر ده‌كران، له‌ هه‌مان كاتیشدا وه‌فدی دانوستان كه وه‌ك ئاماژه‌م به‌ ناوه‌كانیان دا‌بوو كه ئه‌ندامانی مه‌كته‌بی سیاسی یه‌كیتی بوون، له‌ هاتوچۆكردندا بوون و له‌ به‌غداد له‌گه‌ل سه‌رانی به‌عسدا وتووێژیان ده‌كرد، ناشرینترین و قیزه‌وه‌نترین ر‌ه‌فتاری به‌عس له‌وه‌دا بوو له‌ كاتی گفتوگۆدا ر‌ه‌شبگیری ده‌كرد و ده‌بووه هۆی ناشرینبوونی یه‌كیتی

و ساردبوونهوهی سۆز و خۆشهویستی هاوالاتیان. جگه لهوهی پژی می بهعس لهنیو شار و شاروچکهکان پیشمه رگه ی تیرۆر دهکرد، لهگهڵ ئەوهشدا مهفرزه تایبهتهکانی خۆی دهنارده گوندهکانی سنووری ئازادکراوی هیزی پیشمه رگه و سهربازی ههلاتووی دهستگیر دهکرد. ئیمه وهک کهرتی پینجی شهید هاوپی جهبار، تیپی ٤٧ی پیره مهگروون، له قه یوانهوه بۆ دۆله پووت به تراکتۆریک به پی کهوتین، له که لکی قه یوان که له دامینی زنجیره چپای قوته ی دوو برا که به سه ر گوندی خه مزهدا ده پوانیت و له گه ل چپای ئەزمردا یه ک ده گرنه وه و پییه کی سه ختی به رده لانی بو، له دیوی دۆله پووته وه به و پییه سه خته دا سه ر ده که وتیت که پیی ده و ترا که لکی قه یوان و شوپ ده بوو یته وه به دیوی ئەو دیودا ده چوو یته گۆندی قه یوان، من و توفیق ناوسراو به «هونه ر»؛ فه رمانده ی مه فرزه که مان بو، دواتر له پیی ناو تاقان شه هید بو، له گه ل ئازاد که رکوکی ئیسته له ژياندا ماوه؛ له پیشه وه ی تراکتۆره که دانیشتبووین و له سه ر شاخه که تایه یه کی راستی تراکتۆره که ده رچوو، ئەوانه ی له پیشه وه دانیشتبووین، خۆمان هه لدا یه خواره وه و تراکتۆره که له سه ر شاخه که وه به عه ره بانه که ی پشتیه وه که پر بو له پیشمه رگه، تل بو وه وه و که وته خواره وه، یانزه پیشمه رگه مان بریندار بوون.

ئەو پیشمه رگانه ی که بریندار بوون و ناوه کانیانم له یاد ماوه: ئەرده لانی ئیسماعیل عارف، لوقمانی سدیق سواره، عه بدوللای سدیق سواره؛ دواتر له سلیمانی دهستگیر کرا و له سیداره درا، مام کاوه، دلشاد پوورزای لوقمانی سدیق سواره، هه ندیک پیشمه رگه ی تر ناویانم له یاد نه ماوه، ئەم بریندارانه ره وانه ی نه خۆشخانه ی سلیمانی کران، منیش شه وانه له گه ل سی پیشمه رگه ی تر دا چاودیریان ده کردن نه با تووشی کیشه و گرفت بن. به لام له گه ل ئەوهشدا لیژنه ی ته نسیق و مه فرزه که ی وه هاب ئاگادار بوون به وه ی تووشی ئەو کاره ساته بووین و زۆر جاریش وه هاب سه ردانی ده کردین، شه ویک له پر چه ند چه کداریکی پژی هاتنه لام و داوای ئەوه یان

کرد که دهیانه ویت شهو له گه لماندا بمیننه وه و مه به ستیان خراب بوو، به لام
 من به زووترین کات هه و الم بۆ فه رمانده ی که رته که مان؛ عومه ر حه سه ن
 ناسراو به «عومه ر عه رب» نارد و ئه ویش به خیرایی داوای گواستنه وه ی
 برینداره کانی کرد و برینداره کانمان به ره و نه خو شخانه ی سوورداش برد.
 بۆ سبه ی فه رمانده ی که رته که مان عومه ر حه سه ن (عومه ر عه رب) و
 سه لاهی حاجی عه لی ناسراو به «سه لاه چاوزه ق» جیگری فه رمانده ی
 که رته که مان، هه رسیکمان گه راینه وه بۆ سلیمانی بۆ هه ندیک کاری تایبه ت،
 له نیوه رپو خوانیکدا له مالی مسته فا حه سه ن ناسراو به «مچه سوور»
 له گه ره کی مه جید به گ که ئه ندامی «ئیختیالاتی» ناوشار و ریکخستنه
 نه ئینییه کان بوو، پیش نانخواردن به نیوکاتر میز هه والی شه هیدبوونی
 پیشمه رگه یه کی که رته که مان؛ «به کری حاجی فارس» مان پی گه یشته که
 به فه رمی له لایه ن ئاوات عه بدولغه فوور لیژنه ی ته نسیق نیردرا بوو که له
 نه خو شخانه ی سلیمانی چاره سه ر بکریته، له راستیدا کاریگه ریی کرده سه ر
 هه مووان و هه رسیکمان ده ستمان کرد به گریان و بریارمان دا ده بیته
 له هه مان کات و ساتدا تو له ی ئه و تیکوشه ره قاره مانه بکه ینه وه. دواتر
 باسی جو ری شه هیدکردنی ده که م. فه رمانده ی که رته که مان داوای له خاوه ن
 مال ه که کرد و وتی: «نه بیته ئه رک نانه که مان بۆ دانین، به لام تکایه لای
 مه به ن!» ئه وانیش سفره یان راخت و نانی نیوه رپویان بۆ ئاماده کردین
 و پیمان را گه یاندن یه ک کاتر میزی تر دیننه وه، با ئه و خواردنه له شوینی
 خو ی بیته. هه رسیکمان له مال به ده ر که وتین و به ره و منه زه مه ی جه یشی
 شه عبی «شه هید عوسمان» له لایه ن خه لکییه وه به تو پیو عوسمان ناو
 ده برا، له سه ر شه قامی تووی مه لیک و فلکه ی سجن به ری که وتین، له به رده م
 منه زه مه که ی جه یشی شه عبی «شه هید عوسمان» سی چه کداری به ره گه ز
 عه ربه ی سه ر به رژی م؛ پاسه وانیی باره گاکه یان ده کرد و له گه ل چووینه
 به رده میان و به بی هیچ پرسیاریک ده سترژیی گولله مان لی کردن و له بریی
 ئه و تاوانه ی ده ره ق به تیکوشه ری دیرینی که رته که مان شه هید «به کری

حاجی فارس» کرابوو، به سزای شوږشمان گه یاند و چه که کانیا نمان هینا و گه پراینه وه بۆ مالله که و خوار دنه که سارد ببوو وه وه، دواتر فه رمانده ی که رته که مان داوی لیبوردنی کرد که وتبوی ئه و خوار دنه ناخوین تاکوو تۆله ی شه هیدبوونی به کری حاجی فارس نه که ینه وه، ته نها له بهر ریژی مالله که یه کی په رداخیک ئاومان خوار دوه و به خه مناکی مالئاواییمان له خانه خوئ کرد. به ئیسته شه وه خوم به هه له نازانم که تۆله ی شه هید به کری حاجی فارس مان کردو وه ته وه، چونکه ئیمه به کاری تایبه تی که رت و شوږش و سه رقالی هه ندیک له برینداره کانمان بووین، به لام چه کداره کانی رژی م فرسه تیان له پیشمه رگه کانمان دهینا و شه هیدیان ده کردن.

دهرکه وتنی مام جه لال له ئاههنگی نه ورۆژ له سوورداش

گفتوگۆی نیوان یه کیتی و به عس به رده وامه و وه فدی مه کته بی سیاسی به رده وام له گفتوگۆدان و کیشه و ململانی حیزبه کانی تر و شه ری پیشمه رگه و چه کداره کانی رژی م رۆژانه له په ره سه ندندا بوون، بۆ ئه وه ی یه کیتی به خه لکی کوردستان به گشتی رابگه یه نیت به وه ی گفتوگۆی نیوان یه کیتی و به عس له به رژه وه ندی میلیت و ماف و داخوازییه کانیه تی. له ئاههنگی نه ورۆژدا له سوورداش، به ئاماده بوونی هه زاران که س و ته واوی به رپرس و زورترین هیزی پیشمه رگه، مام جه لال تازه له به غداد گه رابوو وه و وتاریکی میژوویی ئاراسته ی جه ماوهر کرد. پیشتر که رتی ئیمه له سنووری پیره مه گروون بووین و ئاگاداریان کردین به وه ی ئاههنگی زور گه وره له سوورداش به بۆنه ی سالیادی نه ورۆژه وه ساز ده کریت، نزیکه ی ۳۵ پیشمه رگه ده بووین؛ بۆ پاراستن و سه لامه تی خه لکی له سه ر شه قامی سه ره کیی سلیمان و سوورداش له گوندی سوسی ئاماده بووین و له هه موو خوله کیندا به ده یان ئوتومبیل و سه دان هاوالاتی به ره و سوورداش به ری ده که وتن. ئوتومبیلیکی سه ربازی پشت به تال دۆشکه یه کی به سه ره وه بوو و چه ند ئوتومبیلیکی جام

پەش ھەندىك ئەفسەرى تيا بوو، ئىمە رېگەمان نەدان بەرەو سوورداش برون، بەلام دواى پەيوەندىکردنمان بە لىپرسراوھکانمان؛ ئاگاداريان کردین رېيان بەدەين. پاش چەند کاتژمىرىک، تەواوى ھىزى کەرتەکەمان بەرەو سوورداش بەرى کەوتىن و مام جەلال لەنيو ئاپۆرەى جەماوەر دا بەدەر کەوت و وتارى سەبارەت بە ميژووى گەلى کورد ئاراستەى جەماوەر دەکرد. ھەر لەو ئاھەنگەدا لە خودى نەوشىروان مستەفاوہ تا دەگاتە تەواوى بەرپرسانى يەكيتى؛ لەوى ئامادە بوون و خەلکىش بە چاوپىکەوتنىان خوشحال دەبوون، لەپر ھاژەھاژىكى يەكجار زور و خەلکىكى زور بەدوى يەکدا دەکەوتن و ئىمەش نەماندەزانى چىيە و چى پرووى داوہ، پاش چەند خولەکىک زوربەى زورى خەلکى ھەموو تىکرا و بەگشتى ھاواريان دەکرد: «بە ھىزى مامە رېشە، جاش دەکەين بە شىشا! بە ھىزى رېشە، ھەر چى جاشە گدېشە!»

خەلکى کوردستان مامە رېشەيان يەكجار خوش دەويست و ناو و ناوبانگىكى يەكجار زورى پەيدا کردبوو، تەنانەت لەنيو سەربازە عىراقىيەکانىش بە «الرجل الحديدى» ناسرابوو. من بە ھەموو ژيانم ئاھەنگى لەو جۆرە پرەشامەتەم نەبىنيوو، پىشمەرگە لە ھەموو شوپىنیکەوہ بانگ دەکرا و ھەموو جۆرە خوار دەمەنىيەک و شىرىنىيەكى پىشکەش دەکرا. من و پىشمەرگەيەک پىکەوہ چاودىریمان دەکرد، سى کىژۆلە پرووبە پروومان بوونەوہ و پاش ئەوہى خويان پى ناساندىن خەلکى کەرکووکن، من لەو کاتەدا جگەرەم دەکىشا، يەکىکيان وتى: زور خوشحالين کە پىشمەرگەمان لە نزىکەوہ بىنى و قسەتان لەگەلدا دەکەين، زەحمەت نەبىت جگەرەيەکم دەدەيتى؟ منىش پىم راگەياند بەوہى ئايا جگەرەکىشيت؟ وتى: نەخىر، ھەر حەز دەکەم شتىكى پىشمەرگەم وەک ديارىيەک لا بىت و ھەلیدەگرم و دەلیم ئەوہ ديارى پىشمەرگەيە، چونکە ئىوہ جگە لەو چەکەى بە شاننانەوہيە، ھىچى ترتان پى نىيە تاوہکوو داواتان لى بکەم بمدەنى و دلنىاش بە ئەو جگەرەيە بەديارى ھەلەدەگرم... خەلکى کوردستان تامەزرۆى بىستنى ھەوالى خوش و کۆتايىھىنان بە شەر و کوردىش وەک ھەموو گەلانى ترى جىھان

سەربەست و ئازاد بىت، بەداخەوہ چەكدارە تىكدەرەكانى رژیىم خەرىكى بۆسەنەنەوہ و شەھىدكردنى پىشەمەرگە و تىكدانى دانوستانى نيوان يەكىتى و حكومەت بوون، ھەوالىكى ناخۆشى زۆر جەرگېرمان پى گەيشت كە ملازم سەيىد كەرىم كەوتۆتە بۆسەى چەكدارەكانى رژیىم و لەگەل دوو پىشەمەرگەدا شەھىدىان كىردووە. كاتىك سەيىد كەرىم دەوئىت لە سلېمانىيەوہ بگەرپتەوہ بۆ سوورداش، پىش چەند كاتزمىرىك لە تاسلۆجە چەند پىشەمەرگەيەك لەگەل جاشەكانى تاسلۆجە دووچارى شەر ببوون و لەنيو ئۆتۆمبىلىكدا ھەموو جاشەكانىان كوشتبوون و ئۆتۆمبىلەكەشيان گرى گرتبوو و ھەر ھەموويان سوتابوون، سەيىد كەرىمىش لەگەل دوو پىشەمەرگەى تر؛ نەھرۆ عەبدوللا سەلىم و سەلاح خۆشناو، پۆزى ۱۵ى ئەيلوولى ۱۹۸۴ بە ئۆتۆمبىل لە سلېمانىيەوہ گەرابووەو سوورداش، ئاگای لەوہ نابت لەو نزيكانە ھەندىك جاش كوژراون، لە شوئىنى پووداوەكەدا چەكدارەكانى تاسلۆجە بۆ تۆلەسەندەنەوہ بۆسەيەك دادەنن و سەيىد كەرىم و نەھرۆ عەبدوللا سەلىم و سەلاح خۆشناو دەكەونە بۆسەكەو شەھىدىان دەكەن. سەيىد كەرىم خەلكى ھەوديان بوو، بە ناوى باوكىوہ ناو نرابوو، چونكە ئەم ھىشتا لە سكى داىكىدا بوو كە باوكى مردووە. دواى رىككەوتنى ئازار چووبوو «الكلية العسكرية» و ببوو بە ئەفسەر و لە سالى ۱۹۷۴دا چووبوو رىزى شۆرشەوہ. لە ھىزى سەفیندا ببوو فەرماندەى بەتاليون لە شۆرشى نوئى يەكىتى نىشتمانى كوردستاندا. ھەرۇھە پىشەمەرگەى سەرەتايى بوو و چەندىن لىپرسراوئىتى بەرزى وەرگرتووە. بەم شىوہيە پتر لە سالىكى خاياند، تاوہكوو گەيشتە رادەى ئەوہى كە تەواوى ئەندامانى رىكخستن و ھىزى پىشەمەرگە و خەلكى كوردستان نارازى بوون و لەو گەمە سياسىيەى رژیىمى بەعس دەيكرد، تىگەيشتبوون و نائومئىدى بە خەلكى كوردستانەوہ ديار بوو.

۱. خولانەوہ لەناو بازنەدا، نەوشىروان مستەفا، چاپى دووہم، چاپ و بلاوكردنەوہى ئاوەدانى كوردستان، ۱۹۹۹، ل ۷۹.

كۆتاييھنان بە گفٲوگۆ و برپارى شەركردن

رۆژى ۲۵ كىنۇنى دوۋەمى سالى ۱۹۸۵، تىكۆشەرى دىرىنى فەرماندە؛ مامە رېشە و ھاۋەلەكانى بە دەستى چەند چەكدارىكى بەعس بە پلانى «ئىستخباراتى عەسكەرى» لەلايەن تەحسین شاۋەيس شەھىد دەكرىن. تەحسین شاۋەيس سەرۆكجاش و بەرپرسى مەفرەزە خاسە و دۆست و لايەنگرى پارتى دىموكراتى كوردستانە و دەستى سوورە بە شەھىدكردنى دەيان پىشمەرگە و ھاۋالاتى سقىل. پاش ئەۋەدى دەيەۋىت بە مەبەستى دەستەلگرتن لە تاوان؛ گورزىكى گەرە لە رژیىمى بەعس بوەشىنىت و بىتە بەرەى گەلەۋە، دانۇستان لەگەل مامە رېشە دەكات تاۋەكوو برۋا و متمانەى زياترى پى بېخىت. چەندىن ۋەفدى عەشايەرى پەيوەندى لەگەل مامە رېشەدا دەكەن و رژیىمى بەعس شىش ھاۋكار و يارمەتيدەرى تەحسین شاۋەيس بو، تاۋەكوو ئەۋەدى گەيشتە ئەۋ رادەيى ئىتر بگەنە ئەنجامى كۆتايى و چاۋپىكەۋتن. تەحسین شاۋەيس بە پلانى ئىستخباراتى عەسكەرى، مامە رېشە لەگەل ھەردوۋ تىكۆشەرى دىرىن؛ سەردار حەمە شەرىف و موحسین مەجىد سەلىم شەھىد دەكەن. دۋاى شەھىدكردنى مامە رېشە و ھاۋەلەكانى، پىشمەرگە ھىچ پرنسىپىكىان نەما و رېكخستەكانى ناۋشار بەنھىنى لە تۆلەى مامە رېشە؛ كەۋتنەۋە چالاکى و ھىزى پىشمەرگەى كەرت و تىپەكان سەربەخۆ كەۋتنەۋە چالاکى و ھەرىكە لە سنوورى خۆياندا لە تۆلەى مامە رېشە و ئەۋ پىشمەرگانەى دوۋچارى زىندانى و شەھىد كرابوون، دەستيان لە دوژمن دەۋەشاندا، كار گەيشتە ئەۋ رادەيى ھىچ ئىلتىزاماتىك نەما و يەكىتى نىشتمانى بەياننامەيەكى دەرکرد و برپارى شەرى راگەياندا.

لەۋ كاتەدا ئىمە لە گوندى گاپىلون بوۋىن، «سەربەستى جىھاز» بە جفرە ھەۋالى سەركردايەتى و مەلەبەند و تىپەكانى پى دەگەيشت و ئەۋىش سەروۋى

خۆی ئاگادار دهكردهوه. برپاری گرتنی ره بیهه کانی و باره گاکانی زنجیره چیاکانی دابان، هه لاج درا و ته وای هیزی پیشمه رگه له دهستی کردنه وهی شه ر ئاگادار کرانه وه. گرتنی زنجیره چیا دابان، هه لاج، قه ره تیکه؛ به گویره ی پلانی ریکوپیک ئه نجام درا. مه کته بی عه سکه ری یه کیته ئه رکی ئه و شه ره ی گرتنه ئه ستوی خۆی. پیشمه رگه کانی مه لبه ندی یه ک که بریتی بوون له تیبه کانی ۵۱ هه گرمیان و ۵۳ هه شیروانه، ۵۵ هه ره داغ، ۵۷ هه رگرمه، ۱۵ هه ورامان و ۱۱ هه شاره زوور، به فه رمانی هه قال جه بار فه رمان؛ لیپرسراوی مه لبه ند به شیک له پاککردنه وهی ئه و زنجیره شاخه یان پی سپێردرا. مه لبه ندی دوو بریتی بوو له تیپی ۲۱ هه رکوک، تیپی ۲۵ خالخالان، تیپی ۳۷ هه رباژیر، تیپی ۳۳ هه سلیمانی، تیپی ۴۷ هه پیره مه گروون؛ به شیک تری ئه و شاخه یان پی سپێردرا. هه موو هیزه کان له لایه ن هه قال ملازم عومه ر عه بدوللا؛ لیپرسراوی مه کته بی عه سکه ری سه ره رشتی ده کرا. تیپی ۹۳ هه کویه سه ر به مه لبه ندی چوار، به فه رمانده ی هه قال ره هبه ر سه یید ئیبراهیم، گرتنی جاده ی گشتی چوارقورنه سلیمانی پی سپێردرا، بو ئه وهی له کاتی دهستی کردنی شه ر، هیزه کانی فیره ی ۲۴ که باره گاکه یان له چوارقورنه بوو، نه توان به ئاسانی به هانای شه ر بین. ئه و نه خشه و پلانه ی سه رکرده یه تی به وردی جیه جی کرا، له ۱۹۸۵/۲/۱۴ دا هیزه کان له هه موو لایه که وه په لاماریان ده ست پی کرد، هه ر زوو چه کداره کانی رژی میان شکاند و ئه و شوینانه ئازاد کران پاش ئه وهی دوژمن به ده یان که سی لی کوژرا و زیاتر له ۹۰ جه یشی شه عبی به دیل گیران. ئه و رۆژه زۆر زۆر سارد بوو، به فریکی یه کجار زۆر باریبوو، ریگا به ستبووی، کاتیک پیشمه رگه به چیا دابان-هه لاج سه ر ده که وت؛ زۆر به یان هه لده خلیسکان. شه هید کردنی ئه و تیگۆ شه رانه ی له ئه نجامی گف توگۆ دا شه هید کرابوون، کاریگه ری زۆر

۱. قه ندیل به غدای هه ژاند، شه هید ری باز، به شی یه که م و دووهم، چاپخانه ی په یوه ند،

ناخۆشى كوردبووه سەر هیزی پيشمه رگه و زۆر به توور په بيه وه له ههولى گرتنى ئه و زنجيره چيايه دا بوون كه بنكه و بارهگا و په بيه كانى رژیى پيوه بوو، به تاييهت گرتنى «مقەر فوج» ى شه ده له و هه موو ئه و په بيه انه ى له شه ده له دا بوون. زۆر به داخه وه بۆ ئه و كه سانه ى له كاتى «مفاوه زاتدا» ده هاتن و ده بوون به پيشمه رگه و زۆريان كه زانيان شه ر ده ست پى ده كاته وه، چه كه كانيان له گونده كاندا به جى ده هيشت و ده رۆشته وه، ته نانه ت پيشه ى هه نديكيان به چه كه وه و ينه گرتن بوو، كه ئيسته زۆريان له تۆره كۆمه لايه تيه كان به ناوى پيشمه رگه ى ديرينه وه ئه و وينا نه بلا و ده كه نه وه و ميژوو ده شيوين و هه ريه ك به پى خوى باس له گيرانه وه ى ميژوو ده كات كه ته نها له كاتى گفتوگۆدا پيشمه رگه بوون و دواى كۆتاييه تيان به گفتوگۆ و ده ستپيكرده وه ى شه ر، تا قم و نقه نگه كانيان فرى ده دا و كه سيش نه يده بينينه وه، زۆر به داخيشه وه بۆ ئه و تيكۆشه ره نه به رانه ى له گفتوگۆدا ژيانيان به خشى و شه هيد بوون و ئه و ريكخستنه ى ناوشار هه نديكيان ده ستنيشان كران و ده ستگير كران و له سيډاره دران.

بمكوژن، به لام به جيم مه هيلن!

زهمه نيك هه موومان ئاسۆيه ك له به رده مماندا بوو، پووناكييه ك بوو بۆ رزگاريى گه لى كورد له سته م و چه وساندنه وه، بۆ ئازادى و به خته وه رى و به ده سته ينانى خۆشيه كانى ژيان به سه ره برزى و كه رامه ته وه، هه موو ئه مانه هانى ده داين به دواى ژيانى شايسته دا بگه رين، به دواى جه مسه ره كانى كوونوى به ره مه هيتانى ئه و جيه هانه دا ده گه رين، ئه و يش شو رش و مه دره سه كه ى كه پيشمه رگه يه تى بوو، چالاكيى گورزو ه شاندى بوو، رزگاريى بست به بستى خاكى كوردستان بوو، گورزى كاريگه ر و وه لامدانه وه ى ئازايانه ى دژ به زال بوون به سه ر ئاسمان و ئاو وه وه ى كوردستاندا بوو. پياوان و ژنانى ئه و بواره زۆر كه م بوون، به لام جار جار

بالانسی هیزیان به و که میهش یه کسان ده کرده و دوزمنیان ده تاساند. ده بیته ئه وه بلین: هر چه نده له چیاکان گورز و به رهنگاری زور بوون، به لام گورزهکانی شار و شاروچکهکان؛ دوزمنی پتر تووشی سه رلیوه شایی و ترس و توقاندن ده کرد، ئه م ستایله له گیانی به رهنگاری سه رکر دایه تی شووشی نوئ ههستی پی کرد و هر زوو تواناکانی خوین خسته گه و نه ک شه قامهکان، به لکوو ده بیته هه موو کووچه و کولانهکان و هر جیگایه ک دوزمن تیایدا پشووی بدایه، له ویدا هه لمهت و دهنگی تفهنگهکان زیاتر و زیاتر بکریت. له لایه ن به رپرسی ریکخستنی که رته که مانه وه که ئیلتیزامی به رابه رسیاسی و تیپ و نهوشیروان مسته فاوه هه بوو، توفیق ناسراو به «هونه ر» به نامه یه کی فه رمیی هه ریه ک له فه رمانده ی که رته که مان؛ عومه ر حه سه ن ناسراو به «عومه ر عه ره ب» و به نده؛ شه هاب که ریم و جیگری که رته که مان؛ سه لاهی حاجی عه لی ناسراو به «سه لاه چاوزه ق»، له لایه ن سکر تییری گشتی کومه له ی ره نجه رانی کورده ستان؛ نهوشیروان مسته فا بانگ کراین.

روژی دواتر هه رسیکمان له گوندی بالخ که نزیکي ناحیه ی کاریزه یه و له دوا ی کاریزه ی کون، یه که م گونده که هه میشه له کاتی شه ره کاندایه دوو چاری زورترین کاره سات ده بوو و هه میشه له لایه ن رژی مه وه توو پاران ده کرا و خه لگیکی خو راگر و دلسوز بوون، له به ری دولی به ری که وتین و بو روژی دواتر له به رگه لوو چاومان به نهوشیروان مسته فا که وت، پاش که میک بیدهنگی و تیروانینی بو ئیمه، زور به خیرایی و هه ندیک تووره بوونی پیوه دیار بوو، پیی راگه یان دین و وتی: عومه ر پیشمه رگه یه کی ئازا و قاره مانه و جیی بروا و متمانه ی ئیمه یه، ئه ویش ئیوه ی ده ستیشان کردوه له دلسوزی و ئازایه تیدا. له ریکخستنهکانی ناوشاره وه هه والی ئه فسه ریکمان پی گه یشتووه، خو ی و پاسه وانهکانی غه دریکی زور له کاسبکاران و هاوالاتییان ده که ن، غه درکردنیشیان له خه لکی؛ روژانه دوو باره ده کرینه وه، گه ر ده توانن له ماوه ی ئه م هه فته یه دا ئه و تاوانباره له کول خه لکی

بکه نه وه. پاشان رایگه یاند ئیمه ده توانین ئه وه به ئەندامانی ریکخستنەکانی ناوشار بکهین، به لām بو پاراستن و سه لامه تیی ریکخستنەکان، هیزی پیشمه رگه به باشتر ده زانین ئه و گرفته له کۆل خه لکی کاسبکار و هاو لاتییان بکاته وه. عومه ر عه ره بیهش وتی: به لک کاک نه وشیروان، دلنیا به هه ولی باش ده دهین بو ئەنجامدانی کاره که. پاش گه پانه وه مان، بو رۆژی دواتر عومه ر عه ره ب پپی راگه یاندین: زۆر شه رمه ئه و کاره به ئەنجام نه گه یه نین که پیمان سپێردراوه. له و کاته شدا بو دووم جار بوو ئیزگه ی دهنگی گه لی کوردستان باسی ژیانامه ی شه هید مامۆستا پیشه ره وی ده کرد، عومه ر عه ره ب وتی: به گۆری شه هید مامۆستا پیشه ره و، ده بیت تۆ له تان له ته واوی سیخوره کان بکه مه وه! هه رسیکمان بریارمان دا پشت به یه ک به سستین و له فه رمانی یه کتر ده رنه چین، ئه وه پیشناری عومه ر عه ره ب فه رمانه ی که رته که مان بوو. پاشان سی ده مانچه مان پی بوو، پپی وتین: «له ده ره وه ی ئەم دانیشتنه تایه تیه ی هه رسیکماندا، له هه ر شوینیکی تر قسه بیسریت، ئەوا به ده مانچه که ی خوی ده یکوژینه وه! کامیشتان توانای ئه و کاره تان نییه، ئیسته ده توانیت بلیت ئاماده ییم تیا نییه و ئه و کاره م پی نا کریت!» دوا ی بریاردان و پیکه وه ژیان و پیکه وه مردن، به ره و سلیمانی به ری که وتین. من هیچ کاتیک ناتوانم و هه رگیز گوپی خۆم له و حازر خۆرانه دا که ر ناکه م که پیمان وایه به ردی بناغه ی ئه و هه ریمه ئازاده ی کوردستان له خۆرا هاتووه ته دی. تاکوو له ژیاندا مابم و هه ناسه ش له سییه کاندا هاتوچۆ بکه ن، ره فتاری جوان و سیمای ئه و هاو پیتیانه م له دیده مدا غافل نابن که له سه نگه ره کانی رووبه روو بوونه وه و به رگریدا پیشه برکیی مان و نه مانی ژیانیان ده کرد. ئەم ئازادییه ی ئیسته، به ره می شه ری ده سته ویه خه ی پیشمه رگه ی هه موو حیزبه کانه له گه ل مه رگدا. ئه و کاته ی مه رگ یه خه ی ده گرتین، ئیمه نه ده ترساین و مه رگمان راو ده نا و پیمان ده وت: «ئه ی مه رگ، تۆمان بینی چه نده ترسنۆک بوویت له به رده م شالاوی هه لۆئاسای هاو ری شه هیده کانماندا! بوچی ئیتر ئیمه به رده وام نه بین؟» پیشمه رگه

سووته مهنی و کاراکتەری سەرەکی ئەنجامدانی چالاکییەکانی شوێرش بوو دژ بە دامودەزگاگانی دەسەلاتی داگیرکەری بە عەس لە سەر دەمی داگیرکاریدا، هەر خەسلەتیکیش و کاریکی ناشازیش لە تاکیکی پیشمەرگەدا ڕووی داویت، ناکریت گشتگیر بکریت بە بالای کۆی هیزی پیشمەرگەدا. هەر هەلە و کەموکوربێک گەر لە چەندایەتیدا ڕووی داویت، گوناح و تاوانە بکریت بە بالای چۆنایەتی هیزە پڕ لە دیسپلینەکە ی هیزی پیشمەرگەدا. هەر پەلە یەکی ناشازیش بوونی هەبوو بیت لە رەفتاری پیشمەرگە لە سەر دەمی شاخدا، بۆ هەلسوکهوتی تایبەتی کەسە کە دەگەریتەووە نە ک کۆی هیزە سەرەکییە کە کە ناوی پیشمەرگە بوو.

لە ئەم ڕۆدا لە کۆمەڵگاکەماندا کە مینە یە ک لە خەلکی هەلپە رستی چاوچنۆکی بیاری چاو لە کیسە و گیرفان لە دنیا ی خەیا ل و لە بەر ژە وە نندی تاکە کە سیدا دە ژین و ئە وە نده ی بیرو هۆشیان لای گیرفانیان هە یە، ئە وە نده بیرو هۆشیان لە لای گە لە کە یاندا نە ماو و هەر ئە و کە مینە یە شن خە باتی ئیمە ی پیشمەرگە یان قورس و پەزاگران کردو وە لە لای زۆرینە ی کۆمە لگە. حە یف ئە و انە ی ڕۆژانیک خە باتیان لە پیناوی مافی چارە نووسی گە لە کە یان کرد و سنگی خۆیان لە سە نگرە ی شەرە فە وە دە نا بە گوللە ی دوژمنە وە، هە ندیک لە و بە ناو تیکۆ شەرە انە لە کۆ تا ییدا بە پیچە وانە وە لە سە نگرە ی نە یارانی حیزب و شوێرشە وە لوولە ی تە فە نگە کانیان پیچە وانە دە کردە وە و ئا راس تە ی سنگی هاو ڕی پیشمەرگە کانیان دە کرد. ئە گەر چی ئە م بە سەر هاتە نە چیرۆکە و نە ڕۆمانە، بە لکو و ڕیالیزمی سەر دەمی شوێرشە و گەر بۆ نە وە ی دوا ی شوێرش ی باس نە کە م و لە ئیستە دا نە یگێر مە وە، رە نگە نە وە کانی دواتر لە زمانی کە سانی دوور لە ڕو و دا وە کە راستی ئە م داستانە بیستن و هیچ دووریش نییە ترش و خوی نارا ستگویی پیو ه بکە ن. وە ک با سم کرد لە سا لی ۱۹۸۰ دا لە لایە ن سیخو و و چلکاو خۆری ڕژی می بە عس؛ ئاسۆ ی قو مری دە سنگیر کرام و لە سا لی ۱۹۸۲ بە لی بو ر دنی گشتی بۆ چە ند مانگیک دوا خرام و لە سا لی ۱۹۸۳ لە قە ساب خانە کە ی ئە بو غریب ئازاد بووم. پاش ئازاد بوونم، لە هە مان سا لدا

په یوه نډیم کردهوه به پریزه کانی هیزی پشمه رگه و له کهرتی ۳ تیپی ۴۷ی پیره مه گروون که عه بدول په حمان سیته کی فه رمانده ی که رته که مان بوو، جاریکی تر چه کی شه رهم کردهوه شان و بوومه وه به پشمه رگه. ئه و دمه عه باس سیته کی جیگری فه رمانده ی که رت و تیکوشه ریکی خونه ویست بوو. مه خابن، عه باس سیته کی له دوا ی راپه رینی سالی ۱۹۹۱ی نازاد کردنی کوردستان، له پرو دوا ی کدا به بیانویه کی بیبه لگه له غیابی سکر تیری گشتی یه کیتی «هه قال مام جه لال» دا که له دهره وه ی ولات بوو، به فه رمانی نه وشیروان مسته فا؛ کاراکته ری گولله باران کردنه که ی جه بار فه رمان بوو.

ناسینی من بو عومه ر عه رهب، ده گه ریته وه بو سالی ۱۹۸۳ و پیشتر له سالی ۱۹۷۸ دا په یوه ندی هه بوو به ری کخسته کانی ناوشار، ئه وده م عومه ر عه رهب فه رمانده ی مه فره زه بوو له که رته که دا و به هه مان شیوه نه وزادی عه به ی ته قی فه رمانده ی مه فره زه بوو، بو هر که رتیک هه بوو دوو فه رمانده ی مه فره زه ی هه بیته. دواتر پیش ئه نجامدانی ئه و کاره ی نه وشیروان مسته فا به فه رمی پی راکه یان دبووین ئه نجامی بده ین، عومه ر عه رهب کرا به فه رمانده ی که رتی پینجی شه هید هاوړی جه بار. دیاره له ناو شوړشدا کیشه و مملانی به هه میشه یی هه بووه و زور جار گه یشتوته ئاستی زویربوون و تیکشکاندنی باری که سیتی یان لیکدا بران له شوړش و ته سلیمبوونه وه به پرژیمی به عس، که عومه ر عه رهب یه کیک بوو له و تیکوشه ره قاره مانه بیوینه و بی ئه ندازه دل سوز و چاونه ترسانه. به داخه وه عومه ر عه رهب به ره و هه لدر و ساردبوونه وه له شوړش و خه باتکردن چوو که ئاماژهم پی داوه، ئه گه رچی هه ندیک له پشمه رگه دیرینه کان له گیرانه وه ی یاده وه ریبه کانیا ندا باسیان له راستییه کان کردووه و ته نانه ت نه وشیروان مسته فاش له کتیبی «خولانه وه له ناو بازنه دا» باسی له ته سلیمبوونه وه ی عومه ر عه رهب کردووه و ده لیت: پاش ته سلیمبوونه وه ی به پرژیمی به عس، لوله ی تفهنگی ئاراسته ی هیزی پشمه رگه ی کوردستان ده کرد. له داهاتو دا به دوو ردریژی باسی ژیانی سیاسی و پشمه رگایه تی و باری کومه لایه تی

و هۆکاری به رهو هه‌لدێر و دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له شوێرشى هه‌ریه‌ک له‌م تیکۆشه‌رانه و به‌سه‌رهاتی راسته‌قینه‌ی نیو ئه‌و شوێرشه ده‌که‌م که به‌ پیلانی خوێرۆشان سه‌دان قوربانیی لێ ده‌که‌وته‌وه.

کاتی‌ک له‌ زینداندا کادر و تیکۆشه‌ری دێرینی فه‌رمانده؛ ئاراس عه‌بدول په‌حمان ناسراو به‌ مامۆستا پێشه‌ره‌و له‌ناو شارى سلێمانی شه‌هید بوو، پێشه‌رتیش هاوێرێ جه‌بارى برازای شه‌هید سه‌لاحی موهه‌ندیس که فه‌رمانده‌ی که‌رتیکی تیپی ٤٧ی پیره‌مه‌گروون بوو، له‌ گوندی باوه‌گیلی نزیك گه‌ره‌کی قادسیه‌ی دۆراوی به‌عس شه‌هید بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا رۆژانه هه‌والی ده‌یان تیکۆشه‌ری قاره‌مانی که‌رت و تیپه‌کانی تری یه‌کیتی نیشتمانی کوردستانمان به‌شه‌هیدکراوی یان به‌ده‌سته‌سه‌ری له‌لایه‌ن حیزب و ریکخراوه‌کانی تری کوردستانه‌وه پێ ده‌گه‌یشت، ئه‌مانه هه‌ر هه‌مووی زیانیکی گه‌وره بوو له‌ گه‌له‌که‌مان ده‌درا.

دواى به‌رپه‌رچ و مملانی هه‌ندیک له‌ به‌رپرس و فه‌رمانده‌ی نیو که‌رت و تیپه‌کان و مه‌له‌بنده‌کان که‌ زیاترینیان هه‌ولدان بوون بۆ پۆست و ئاستی پله‌ی به‌رز، به‌تایبه‌تی که‌رتی ئیمه و تیپه‌کانی ئیمه له‌و جووره‌ گرفتانه‌یان زۆر بوو، هه‌ر چه‌نده عومه‌ر عه‌ره‌ب له‌ رابردوودا وه‌ک باس‌م کردووه به‌ هۆی ناته‌بابی و ئیره‌یی و تیکشکاندن باری که‌سایه‌تی؛ تووشی کیشه‌یه‌ک ببوو، ئه‌وده‌م دلی بریندار کرابوو، به‌رده‌وام بی‌ری لێ ده‌کرده‌وه و وای لێ ده‌کرد چالاکیی زۆر گه‌وره و له‌ شوینی ترسناکدا بکات که‌ زۆربه‌ی داموده‌زگا داپلۆسینه‌ره‌کانی رژیمی به‌عسی لیوه نزیك بوو. هه‌ولدانی عومه‌ر عه‌ره‌ب بۆ مه‌سه‌ئولیه‌ت که‌ به‌ هه‌قی خۆی ده‌زانی و کیشه‌مه‌کیش و مملانی به‌رپرسان و پێشه‌مه‌رگه‌ی ده‌وروپشتی، هه‌میشه عومه‌ر عه‌ره‌بی په‌راویز خسته‌بوو له‌ که‌رته‌که‌ و به‌تایبه‌ت مافی خۆی بوو که‌ له‌ ئاستی پله‌ی به‌رزدا ئه‌و مافه‌ی پێ ره‌وا بی‌ت. دواى ئه‌وه‌ی زۆر بی‌رم له‌ په‌فتار و کار و کرده‌وه‌ی شه‌هید مامۆستا پێشه‌ره‌و ده‌کرده‌وه، که‌ چۆن له‌ زینداندا هه‌میشه وه‌ک کادریکی کومه‌له‌ی په‌نجده‌هانی کوردستان مامه‌له‌ی ده‌کرد و وانه‌کانی کومه‌له‌ی پێ

دەوتىنەۋە، بىرىم لەۋ ھاۋرپىيانەم دەكردەۋە كە چۆن لەلايەن مولازم موھسىنى بەرگەز عەرەبى فەلەستىنى و كەمال پىشدرى سىخورى بەعس كە چۆن خىشى سوورى بە گونى خۆم و ھاۋرپىكاندا ھەلدەۋاسى و بوتلىان بە كۆمى زىندانەكان ھەلدەگرت و تىروتوانجى كۆمەلايەتى و بىنرخترىن وتەى ناشرىنيان بەرامبەر دەكردىن، ھەموو ئەمانە منى خىستە قوۋلايى بىركردەۋە و واى لى كىرەم بىر لە تۆلەسەندەۋەى ھاۋرپىكانم بكم، بەتايىبەت شەھىدكردى مامۇستا پىشدرە و ھاۋرپى جەبار، ئەم وىنانە بەنرخانەى شەھىدان ئارامىي لەبەر ھەلگرتبوم، عومەر عەرەب ھىندە نەبوو ژيانى ھاۋسەرگىرى پىك ھىنابوو لەگەل خوشكى يەكك لە پىشمەرگەى كەرتەكەمان. جگە لەۋ پىشنىارەى سكرتيرى كۆمەلەى رەنجدران؛ نەوشىروان مستەفا ئاراستەى كىرەبوو، ھەرسىكمان بىرپارمان دا جگە لەۋە، چەند چالاككىيەكى تر ئەنجام بەدىن. عومەر عەرەب مالى مامى لە گەرەكى زەرگەتەى شارى سلىمانى بوو، ھەرسىكمان لە مالى مامى عومەر عەرەب ماینەۋە، شەۋ تا درەنگانىك سەرقالى نەخشە و پلان و جۆرى ئەنجامدانى چالاككىيەكە بوو، خىزانەكەى عومەر عەرەب ئەۋىش بە ئىمەۋە ماندوو ببوو و لە ترس و دلەراوكىدا بوو. بۇ سبەى كاتزمىرى ھەشتى بەيانى لە گەرەكى زەرگەتەۋە، واتە لە مالى مامى عومەر عەرەبەۋە چووین بۇ سەنتەرى شار و چووینە ئەۋ شوئىنەى بۇمان دەستنىشان كرابوو كە ئەۋ ئەفسەرە و پاسەۋانەكانى باج و سەرئەيان لە خەلكى ۋەردەگرت، ئەۋىش بازارى بەر حەۋزە وشكەكە بوو. ئەۋ بازارە لە دىرەمانەۋە ھەيە و تەۋاۋى كاسبكاران و دووكاندارەكان يەكترىان دەناسى، كاسبكارى ھەمەچەشەنى ھەر لە ئالتوونچى و پۆشاك فرۆشتن و بەرگىروو و چىشتخانە و سەراج و مەزادخانەى كۆنى سلىمانىيىش لەنىۋ ئەۋ بازارەدايە و بە دىۋىكى تردا شەقامىك لە مزگەۋتى گەرەۋە راستەۋخۇ بەرەۋ خوار دەبىتەۋە و كۆمەلىك كاسبكارى ئاسنگەر و ميوە فرۆش و دارتاش و «حەمامى سوورەت»ى لى بوو، ھەرسىكمان سۇراغى ئەۋ ئەفسەرەمان دەكرد، بەلام ئەۋ رۆژە بەدەر نەكەوتبوو و نەھاتبوو ناو

بازارِ هڪه، ناچار زور ماندو و بووین و سلیشمان ده کرده وه، چونکه ئیمه پیشمه رگه ی شاخ بووین و پروخسارمان ماندو و بوونی پیوه دیار بوو. سه لاج چاوزه ق دهستی کرد به پیکه نین و وتی: «ئوه بو نه چینه سهر (مه خفه ره ی پو لیسه کان)! با بچینه سه ریان و ته قه یان لی بکه ین!» به لام عومهر عه رب له بهر ئه وه ی فه رمانده ی که رت و سه لاج چاوزه قیش جیگری بوو، وه لامی دایه وه و وتی: «تو له گالته و گه پی خوت ناکه ویت، من وه لامی چی به کاک نه و شیروان و ریکه ستنه کانی ناوشار بده مه وه! ده سزانم ناوه ندی کومه له و مه کته بی عه سکه ری بیئاگان نین له م مه سه له یه. کاکه ناسه لاجی چاوجوان، ئیمه سه رقالی چین و توش نوکته مان بو ده لیت!» ئه و روزه به نا ئومیدی گه راینه وه بو ماله وه، به لام نه چووین بو مالی مامی عومهر عه رب، به لکوو چووین بو مالی حسین که برا گه وره مه و شه و تا درهنگ مشتومرمان بوو له سه ر ئه وه ی بو روزه داها توو چی بکه ین و چون بتوانین ئه و کاره ئه نجام بده ین! خیزانه که ی عومهر عه رب وه ک با سم کرد هینده نه بوو هاوسه رگریبان کرد بوو، ئه ویش له شاردا بوو، شه و درهنگ له گه ل عومهر عه رب چووینه وه بو مالی مامی، چونکه خیزانه که ی له وی بوو، بو روزه دوو پیشمه رگه ی باوه رپیکراوی نیو که رته که مان به ناوی کامه ران مه حمود ناسراو به «کامه رانی خوله سمیل» و محمه د شیخ حه سه ن ناسراو به «حمه بچکول» ئه وانیش به کاری تایبه ت هاتبوونه وه ناوشار و باوه رپیکراوی خومان بوون و ناگاداری شوینی مانه وه مان بووون، له بابه ته کانی تردا به به لگه و دیکومینت چه ند راستییه ک ده خمه روو، باس له چو نیه تی گولله باران کردنی هه ریبه ک له م هاو رپییانه م ده که م^۱.

۱. گولله باران کردنی هه ریبه ک له م هاوسه نگرانه، به تاوانبار کردنی بیبه لگه ی دژ به شو رش، سه لاجی حاجی عه لی (سه لاج چاوزه ق) له گوندی سووره دی قه ندیل گولله باران کران. محمه د شیخ حه سه ن (حمه بچکول) به هه مان به سه ره اتی سه لاج چاوزه ق گولله باران کرا، کامه ران مه حمود (کامه رانی خوله سمیل) له به سه ره اتیکدا و پیش زه ماوه نددا کوژرا.

پاش بیروبوچوونیکى زۆر، گەشتینه ئو ئەنجامەى سەلاح چاوزەق و کامەرانی خولە سمیل و حەمە بچکۆل و بەندە، بۆ دەستووەشاندن لە پژیمی بەعس جاریکی تر چووینەووە ناو شارى سلیمانی و عومەر عەرەب بە بریاری هەموومان لەگەڵماندا ئامادە نەبوو. چەند شوینیکی گشتی نیو سەنتەری سلیمانی گەراین، وەک: شەقامی کاو، شەقامی خانەقا، شەقامی بەر سینه ما سیروان، مزگەوتی گەرە، شەقامی مەولەوی، شەقامی پیرەمێرد. زۆر چالاکی هەبوون بەئەنجامی بگەینین، بەلام دەبوو مایەى شەهیدبوونی هەریەکەمان، دوور نەبوو کەسیشمان دەر باز بین! ناچار بەنائومیدی گەراینهووە بۆ مالهووە. عومەر عەرەب بۆ جاری دووهم پیتی راگەیاندین: «من چی وەلامی مەکتەبی عەسکەری و ناوەندی کۆمەلە بەدەمەو؟ گەر بێتوو لەم ماوە کورتەدا و لەم یەک دوو پۆژەدا چالاکی نەکەین و پاشان ئەوێ پیمان راسپێردراوێ جیبەجیبی نەکەین، حەيامان دەچیت!» لە راستیدا عومەر عەرەب لە دلسۆزی خۆی و هاوسەنگەرەکانی و ئەم زولمەى لە تاک بە تاکی گەلی کورد دەرکرا، دەویست بە هەر چی جوریک بیت یەکەم دەست لە دوژمن بوەشتینیت و چیتەر کەسانی تری سەر بە پژیم نەویرن لاسایی دارو دەستەکانی بەعس بکەنەووە و باج و سەرانی لە کاسبکاران و غەدر لە هاوڵاتیان بکەن، لە لایەکی تریشەووە پەیمان و بریاردان بە کەسیکی وەک نەوشیروان مستەفا و ئاسان نەبوو، چونکە سکریتیری کۆمەلەى رەنجەرانی کوردستان بوو، پاشان سەرکردەیهکی ناسراو بوو. دواتر عومەر عەرەب هەلچوونیکى خیرای لی بەدەر کەوت و وتی: «ئێو هەمووتان ترسنۆکن، ئەگەر هەر بۆ ترساندنی بەعسیهکان تەقەشتان بە ئاسماندا بگردایە، نەدەبوو بەبی ئەنجام بگەرینەووە! من خۆم سبەى بەتەنها دەچمە ناوشار و خۆم دەزانم چی دەکەم!» بۆ میژوو دەلیم، عومەر عەرەب هیندە دلسۆز و تیکۆشەریکی چاوەترس و خۆنەویست بوو، هەر بریاریکى بدایە؛ بەئەنجامی دەگەیاندا. منیش وەلام دایەووە و وتم: «کاک عومەر، تۆ هەر چی بلییت؛ بە مافی خۆت و خۆمان و هەموو

تاكى نيو كۆمەلگە كەمانى دەزانين، بەلام چالاككەك بىكرىت و ھاۋرىكانمانى تيا شەھىد بىكرىت، نە كىردنى باشترە. دەستوھشاندىن لە دوژمن وا باشترە سەركەوتوو بىن و كەمترىن زىانى گيانبەختىمان تيا بىت. گەر يەككىك لە ھاۋرىكانمان بىكرىت، ئەو چالاككەك ھىچ مانايەك نابەخشىت و ھەتا لە ژياندا مابىن ئەو ئازارەمان لە دلدا دەرنەچىت! «بۆ سبەي، سەرلەبەيانى عومەر عەرەب پىي و تم: «ئىمە سى پىشمەرگەين، واز لەم قسانە بەينە. بزىانم فس فس پالەوان، تو چىمان بۆ دەكەيت!» من زۆر نارەھەت بووم، ھەر چەندە لە كاتى وادا دەبىت سەبىت ھەبىت و ئارام بىت، چونكە مەبەستى عومەر عەرەب بىرپىزىكىردن نەبوو بە ھاوسەنگەرەكانىو، بەلكوو ھەر چەندە فەرماندەشمان بوو، لەگەل ئەوھشدا مەروڤىكى بەسەلىقە و سادە و ھاۋرىپەرسىت بوو. دواى و تەكانى ئەو، منىش ئەم جارەيان لەگەل ھەر يەك لە ھەمە بىچكۆل و كامەرانى خولە سمىل كاتزىمىر ھەشتى سەرلەبەيانى چووينە ناو شارەوھ و زۆر گەراين بۆ چالاككى گەورە، ھىچمان دەست نەكەوت، چالاككى گچكەي بىنرخ ھەبوو بەئەنجامى بگەينىن، بەلام وەك باسەم كىرد ئىمە دەمانوىست چالاككەك بەكەين دەنگدانەوھى زۆرى ھەبىت. لە گەرانەوھماندا بۆ مالاوھ، سەربازىكان بىنى تەنگىكى پى بوو، ھەركە چووينە بەردەمى و دەمانچەمان لى دەرھىنا، وەك چۆن مەر لەبەردەم گوركدە سىست دەبىت و ئەژنوى دەشكىت، بەو جۆرەش ئەوئىش تەف لە گەروویدا وشك بوو، بەبى ھىچ ھەلوئىستەيەك تەنگەكەي داينى و لەگەل ئەوھشدا لەكۆلمان نەدەبووھە و بە زمانى عەرەبى پىي دەوتىن: «يان بىمكۆژن، ياخود با لەگەلتاندا بىم!» بەگرىانەوھ پىي دەوتىن: «لەسىدارەم دەدەن!» ھەر چەندە من ھەزم بەو كارە نەدەكرد و خۆشم نازانم چۆن بوو رووبەرووى سەربازىكى بىدەسەلات ببوومەوھ، زۆرىشم بەزەي پىدا ھاتەوھ و تەنگەكەم داىوھ دەستى، كامەرانى خولە سمىل و ھەمە بىچكۆل زۆر توورە بوون و وتیان: «دوئىت لەبىر چوو عومەر چىي پى كىردىن؟» منىش و تم ئىوھ بۆ تەنگىك مالى مەروڤىك كاول دەكەن، كى دەلىت ئەم

سهربازه له من و ئیوه زیاتر رڼوکینه ی له به عس نییه؟ هرکه چوینه ماله وه، عومر عهره ب دستي کرده وه به پیکه نین و وتی: «کاکه شه هابمان چالاکیه کی کرده وه له ئیزاعه ی گه لی کوردستانه وه خوینراوه ته وه، کاک نه وشيروان مسته فا و مه کته بی عه سکه ری سهریان سورماوه له و چالاکیه گه وره یه و سوپاسنامه یان بؤ ناردووه!» ناچار وتم باشه کاک عومر ئیمه ترستوکین، به لکوو بییت له گه لماندا و کاریک نه انجام بدهین مه کته بی عه سکه ری لیمان رازی بن. شه و تا به یانی به دم نه و قسه یه وه ده تلامه وه و له گه ل نه وه شدا له هر مالیکدا ده ستنیشان بکراینیه و رژییم ناگاداری جیی حه وانه وه و خوشاردنه وه مان بووايه، نه وانه و خانووه ی به سهردا گر تی بهر دداین و ده یسووتاند. پاشان گه رانمان به دوا ی چالاکیدا له نیو شاردا هر وا ئاسان نه بوو، به لکوو زه حمه ت و دلکی گه وره ی ده ویست به ده مانچه وه له نیو شاردا بسوورپیته وه و له شاخیش هاتبیته خواره وه. به هر حال، بؤ رڼوژی داهاتوو عومر عهره ب و سه للاح چاوزه ق و به نده چوینه نیو بازار و به هه مان شیوه زور گه راین، پاشان چوینه دووکانیک که په یوه ندیی به ریکخسته کانی کومه له ی رهنجده رانه وه هه بوو و له ریکخسته کانی ناوشاردا کاری ده کرد، وتی: «گه ر که میک نارامتان بییت، نه فسه ریک له گه ل چوار پاسه واندا هه موو رڼوژیک دینه ئیره و له گه ل نه وه شدا جنیوی ناشرین دده ن!» دیار بوو ئامانجه که مان هاته دی که چند رڼوژیک بوو ئیمه به دوا یاندا ده گه راین و نه وانه ن که پیمان راگه یه نرابوو له لایه ن نه وشيروان مسته فاوه که له کول خه لکیان بکه ینه وه. به چند خوله کیک پیش نه وه ی نه وان بین، چووین گوینییه کمان کری بؤ نه وه ی تفهنگی پاسه وانه کانی تی بکه ین. له شوین و کاتی دیاریکراودا ئاماده بووین، نه ویش بهر دووکانیکی زه رهنه گه ریک بوو، به رامبه ره که شه ی دووکانی سه راجیک بوو کیفی ده مانچه و جوړی سیلاحی دروست ده کرد. زور به خیرایی به رنامه ی نه انجامدانی جوړی چالاکیه که مان دارشت و دوا ی ته و او بوونی کاره که، به زووترین کات پیناسه ی گیرفانیان و تفهنگ و ده مانچه کانیان بخه ینه نیو گوینییه که و

خۆمان دەر باز بکهین له شوینی ئەجامدانی کارهکه. بهلام زۆر جار مروّف ئەگەرچی بهرنامه و نهخشه و پلان دادەرپژئی، لهگهڵ ئەوهشدا نابیته خاوهن ئەو بهرنامهیه و نهخشهیهکی تر دهکشریت. عومەر عهره ب وتی: «ئەوا ئەو زالمه لهگهڵ پاسهوانهکانیدا هاتن، من دهچمه بهردهمیان و ئیوهش ئەملا و ئەولای لی بگرن و هیچ مهکهن ههتا له منهوه تهقه دروست دهییت!» کاتیکی بهرهو رومان هاتن، یهکسهر عومەر عهره ب چوه بهردهمیان و لولهی دهمانچهکهی ئاراستهی نیوچهوانی ئەفسههرهکه کرد و تهقه دروست بوو، ئیمه سی کهس بووین و ئەوان چوار، له ماوهی کهمترین خولهکدا به سزای گه ل و شوپشمان گه یاندن، بهلام یهکیکیان بهبرینداری خوی کرد به دووکانی سهراجهکهدا و دهنگی ههناسه و نووزهی لیوه دههات و هیشتا پوچی تیدا ماو. ئەفسههرهکه ههر زۆر زوو پوچی دهرچوو، دوو پاسهوانهکهی تر بهتهنیشت یهکهوه خوینی لاشهیان جوگهلهیهکی باریکی لهنیو گوزهری حهوزه وشکهکهدا دروست کردبوو. له چهندین دووکانی ئەو گوزهرهدا که سههر بهر ژیمی به عس بوون، تهقهمان لی دهکرا. به دیوی مهزادخانهکهدا ئەو سهردهمه مهخفهری پولیسی لی بوو، چواردهوریان به تهقه گرئین. به دیویکی تری شوینی کارهکهمان که چیشتهخانه و دووکانی خواردمهنی و پوشاکی ژنان و بهرگدرووی لی بوو، تهقهمان لی دهکرا. عومەر عهره ب فیشهک به خوار سکیهوه تیغی کردبوو و خوینی لی دههات، بریندار بوو بوو و کراسیکی سپیی لهبهردا بوو، خوینی لی دهچوپری و جیی بریندارییهکهی به کراسه سپییهکهوه دیار بوو دهستیکی لهسههر برینهکهی بوو، به دهستهکهی تری به دهمانچه تهقهی دهکرد. خهکی به جوړیک لهو گوزهرهدا سهریان لی تیک چوو بوو، ههریهک به لایهکدا رایاندهکرد و هاواریان دهکرد: «قلیشایهوه!» منیش خۆم کرد به دووکانی سهراجهکهدا و تفتهنگی پاسهوان و پیناسهکهی له گیرفاندا دهر بکهم، هیشتا ئەو پاسهوانه لهسهردهم کهوتبوو و پوچی تیدا ماو. جگه له تفتهنگهکهی، دهمانچهیهکیشی پی بوو ئیمه پیمان نهزانیبوو، فیشهکیکی پیوه نام و بهر ستمم کهوت و حهوزی

سمتی شکاند. هر ئه وهندهم به خو زانی، زهوی وهک کاره بای له سهر بیته؛ گرمی و له پریکدا قاچم نوشتایه وه و که وتم و هه ستامه وه تاکوو بهردهوام بم له پوشتن. به لام دواتر قاچم له دوام نه دهات، ئیتر زانیم که خراپ پیکراوم و ئیسی که هوزی ستم دهر په پیوو و خوینیکی زوری لی دهات. عومهر عهره بی تیکوشه ری دیرینی فه رمانده و سه لاج چاوزه قی تیکوشه ری دیرینی فه رمانده، ئه گهرچی عومهر خوشی بریندار ببوو، ئه وهی که له گه لماندا ساغ بوو؛ ته نها سه لاج بوو، به لام هه ردووکیان به رهوشتی شوپشگی پییه وه ئاماده ی خو به کوشندان بوون بو دهر باز بوونم له و ساته قورس و خویناوییه سه خته دا که ئه سته مه له ئیسته دا به باشی وه بیر خومی بهیتمه وه و باوه ر به بوونی ئه و مروقه رهوشته رزانه بکه م که به جوریک له هه ندیک بهر پر سه کانی ئیستا و شوپشگی ره کانی ئه و سادا دهیبنم، ئه وان بو مه رگیکی ئاسوده و سه ره رزی ده ژیان و ئه مانیش بو ژیانیکی پر له ئاره زوو دهمرن.

کاتی که بریندار کرام، ده مانچه که م له ده ست په ری و دوو یه ده کی پر فیشه کیش له گیر فاندما بوو، به لام سه لاج چاوزه ق زور قاره مانانه ده مانچه که ی هه لگرتمه وه و له گه ل عومهر عهره بدا پیتاسه ی گیر فانی ئه فسه ر و پاسه وانه کان و چه که کانیا ن هه لگرتمه وه و له نیو گوینه که یاندا نابوو و بهردهوام ته قه یان که م تا زور ده کرد. هه ندیک له و دوو کانداران ه ی نیو گوزه ره که ش که ته قه یان لی ده کردین، له دوای راپه رینی سه رتاسه ری ئازا کردنی کوردستان و رووخاندنی رژی می به عس، بوونه ته دلسوز و قاره مان ی هه ندیک له حیزبه کان.

من هه ستم ده کرد تووشی خوینه ربوون بووم، چاوم تاریک بوو، لیوم وشک هه له اتبوو، تفم بو قووت نه ده چوو، هاوارم ده کرد: «عومهر بمکوژه و به جیم مه هیله»، چونکه ماوه یه کی که م بوو له زیندان هاتبوومه دهره وه، پاشان ناویشم له وی هه بوو که بوچی و له سهر چی زیندان و حوکم دراوم، ئه و روژانه م به بیر دهاته وه که سه ره و خوار هه لیانده واسیم و هه موو

بازار و ئەشكەنجەى زىندانى دائىرەى ئەمنم بەبىر دەهاتەوہ. دووبارە داوام لى كردهوہ كه بمكوژىت، چونكه تەواوى دوكانەكان داخراپوون و ھەندىكىشيان بەدانەخراوى بەجىيان ھىشتىبوو، خوین بەو گوزەرەدا دەچووہ خوارى و تەواوى پىگاكانمان لى داخراپوو. عومەر جارىكى تر لوولەى تەفەنگەكەى خستە سەر سەرم و دووبارە پەنجەى نەنا بە پەلەپىتكەكەدا و نەيكوشتم، لەپەر سى كەس بەپاكردن بەرەو پوومان ھاتن و سەلاح تەقەى بە ئاسمان و كۆلانەكاندا دەكرد و گوینیپەكەى ھەر بە دەستەوہ بوو، عومەریش پووى تەفەنگەكەى كردهوہ ئەو سى كەسە، وتى: «ئىمە پىشمەرگەین، ھاوکاریمان بكەن!» مرۆقى قارەمان لە ھەموو شوینیكا قارەمانىتى خوى دەنوینىت، ھەرسىكىان دەستیان گرتم و بەدواى خویندا پرايانكىشام و بەرەو گەرماوى سوورەتیان بردم. ئەو ناوہ ھەمووى ئاسنگەر و دارتاش و دوكانى جوړاوجۆرى لى بوو، من لەتاو وردە ئاسن و بزمار و تەنەكەى فریدراوى دوكانەكان كە دەچوو بە لەشمدا لە كاتى پاكىشانمدا، بازارى فیشەكم لەبىر چوو بووہ. دواتر ئۆتۆمبىلىكى جۆرى توپۆتا لەو كاتەدا بەپىكەوت ئامادە بوو، منیان تى كرد و شوڤىرەكە وتى: «من ناویرم سايەقى بكەم!» سوپچى ئۆتۆمبىلەكەى دایە دەستى عومەر و منیان خستە دواوہ و بەرەو لای ساحەى تراپىكە بەپىر كەوتن. مالى نەوزادى عەبەى تەقى لەوئى بوو كە ئەویش پىشتەر لە كەرتى سى ئەزمەر فەرماندەى مەفرەزە بوو، دواتر بە برىارى نەوشىروان مستەفا كرا بە فەرماندەى كەرت، منیان لەوئى دانا و پىكخستنى ناوشارىان ئاگادار كردهوہ. من ھەر ئەوہندەم گوئى لى بوو برىنپىچىك وتى: «پىوستى بە خوینە، گەر فریای نەكەون ئەوا شەھىد دەبىت!» دەرزیبەكیان لى دام و دواى ماوہىك بەدەم ھاوارەوہ ھۆشم ھاتەوہ. ئەوہندە ئازارام ھەبوو، مردنم بە ئاوات دەخواست. لە دواپیدا پىيان راگەیاندم بەوہى ھاوړىبەكەى نووربى برام شوڤىرىكى پەيدا كرددبوو ھاوړبى خوى و برى پىشمەرگەىكە بوو بە ناوى بەرزان، لای وەھابى سەرتىپ بوو، شوڤىرەكە بۆ مېژوو ناوى دەبەم، ناوى سۆران ھەمەسەعى

بوو، دواچار ئه‌ویش بوو به پیشمه‌رگه و ئیسته‌ش له ژياندا ماوه، تاكوو ماوه‌یه‌كیش له ولاتی هۆله‌ندا ده‌ژیا. پاش دهربازبوونم له شاری سلیمانی، په‌وانه‌ی ئیزان کرام بو نه‌خوشخانه‌یه‌کی شاری په‌زاییه (ئورمیه)، که ئه‌و کاته حیزبی سۆسیالیست و پارتی دیموکراتی کوردستان ریککه‌وتننامه‌یان له‌گه‌ل ئیزاندا هه‌بوو. له راستیدا حیزبی سۆسیالیست (حسک) هاوکاری ئه‌و پیشمه‌رگانه‌ی ده‌کرد که بو پیوستی چاره‌سه‌ر ده‌چوونه ئیزان و منیش به‌نامه‌ی فه‌رمی حیزبی سۆسیالیست (حسک) په‌وانه‌ی ئیزان کرام. دوا‌ی نه‌شته‌رگه‌ری و ئازاریکی جه‌سته‌یی زۆر، قاچی راستم چوار سه‌نتیمه‌تر کورتی هیناوه، هه‌ردوو قاچم ده‌ماری سه‌ره‌کیی برا و نیوان ئیسکی قاچم بو ماوه‌یه‌کی زۆر له‌سه‌ر یه‌ک شیش به‌ند بوو که ئه‌ویش پلاتینه، به‌لام به‌رده‌وام جه‌سته‌م ئازاری هه‌بوو.

نه‌وشیروان مسته‌فا:

گه‌ر پیشمه‌رگایه‌تیتان پی ناکریت، بو ئابرووی حیزبه‌که‌تان ده‌به‌ن؟

دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌م له تیمارستانی شاری په‌زاییه (ئورمیه) له ئیزان و باشتربوونی باری ته‌ندروستیم و دریژه‌پیدان به‌خه‌باتی پیشمه‌رگایه‌تیم، دواتر داوای تفه‌نگیکم کرد، نه‌ک له‌و تفه‌نگ و ده‌مانچانه‌ی که له ئه‌نجامی ئه‌و چالاکییه‌دا تییدا بریندار کرام، به‌لکوو هه‌ر تفه‌نگیک بیت بیکه‌مه‌شانم، چونکه پیشمه‌رگه له شاخ به تفه‌نگه‌که‌یه‌وه ناوی پیشمه‌رگه‌ی لی دهنرا، خو ئه‌گه‌ر داریکم به ده‌سته‌وه بووایه، له‌گه‌ل ریژمدا بو شوان، په‌نگه‌ی ناوی شوانی مه‌رۆمالات یان ریپواریکی له‌په‌ر ده‌رکه‌وتووی نیو گوندیکم لی بنرایه، بویه به‌هه‌قی خۆم زانی داوای تفه‌نگیکم که‌م له که‌رته‌که‌مدا و وه‌ک فه‌رمانده‌ی مه‌فره‌زه‌یه‌کیش به‌رگرم له خۆم پی بکرایه. کاتیک به‌دواچوونم کرد له په‌نج و ماندوووبوون و ئازاری جه‌سته‌یی و ترسی ده‌ستگیرکردنم به‌برینداری، به‌داخه‌وه هه‌ر چی بلیم هه‌ر رووی خۆم ده‌گریته‌وه، چونکه

ناتوانم که سانیک به ناشایسته بزنام که رۆژانیک بووه له خۆشه‌ویستی و دلسۆزیدا بۆ یه‌کتر و بۆ شوۆرشه‌که‌مان، گره‌ومان له‌سه‌ر مه‌رگی خۆمان بۆ یه‌کتر کردوو. تفه‌نگیک نه‌بوو بیکمه‌شانم و ماوه‌یه‌ک به‌برینداری و به‌بێ چه‌ک مامه‌وه.

پاش ئه‌وه‌ی ئه‌و چالاکییه‌ی ئیمه‌ به‌ جوانترین و رازاوه‌ترین وشه‌ی ریزمانی و به‌ ده‌نگی زولالی «فه‌ره‌اد سه‌نگاوی» بۆ ماوه‌ی سی رۆژ به‌رده‌وام له‌گه‌ل ده‌ستپیکردنی ئیزاعه‌ی ده‌نگی گه‌لی کوردستان، ئه‌و چالاکییه‌ به‌ مه‌زنترین و سه‌رکه‌وتووترین چالاکی باس ده‌کرا، ته‌نانه‌ت ناوی ئه‌فسه‌ره‌که‌ و پاسه‌وانه‌کانی که به‌ سزای گه‌ل و شوۆرش گه‌یه‌نراون؛ ده‌هات. به‌ ناوی هی‌زی پێشمه‌رگه‌ی یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان، تیپی ٤٧ی پیره‌مه‌گروون، مه‌له‌بندی دوو؛ ده‌خوینرایه‌وه. پاش ئه‌وه‌ی بۆ جاری دووهم چوینه‌وه‌ خزمه‌تی نه‌وشیروان مسته‌فا، پێی راگه‌یاندین گه‌ر پێشمه‌رگه‌یه‌تیتان پێ ناكریت بۆ ئابرووی حیزبه‌که‌تان ده‌بن، ئه‌وه‌ چالاکی بوو ئیوه‌ کردتان و سه‌رتان له‌ ته‌واوی خه‌لكی شاری سلێمانی شیواند؟ ده‌زانن چه‌ندان كه‌سه‌ له‌سه‌ر ئیوه‌ له‌لایه‌ن رژیمی به‌عسه‌وه‌ ده‌ستگیر كراون؟ ئه‌وسا ئیمه‌ به‌و جوۆره‌ هه‌ولمان ده‌دا و ئاوها ئه‌مپۆمان بنیاد ده‌نا، ئه‌وسا به‌ گیانیکی خۆنه‌ویست و به‌ دلێکی پاکی و بیگه‌رد و به‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌کی بی ره‌تووش و به‌ هه‌ستیکی جوان و به‌ وێژدانێکی به‌رز و خۆنه‌ویست، جگه‌ له‌وه‌ش به‌ ده‌ست و داوین پاکی خه‌باتمان بۆ داها‌توویه‌کی گه‌ش، دوور له‌ به‌زاندنی یاسا و سه‌روه‌ری نیشتمان و ولاتیکی ئازاد و دیموکرات، که‌ دینگه‌کانی ئه‌ستور به‌ پاراستنی که‌رامه‌تی تاکی کورد و ئازادی تاک هه‌لبچنین، دوور له‌ هه‌ر هه‌نگاوێک بۆ ناشرینکردنی ئه‌و ئیداره‌یه‌ی به‌ده‌ستی دینین، خه‌نمان به‌وه‌ ده‌بینی و ده‌شمانوت: ئیمه‌ بۆ داها‌تووه‌ژین نه‌ک بۆ خۆمان، که‌چی ده‌بینین ئه‌و هه‌موو سویند و به‌لێنانه‌ی که‌ دامان، هه‌ندیک سه‌رانی کورد خستیانه‌ زبڵدانی سه‌رده‌مه‌وه‌ و خه‌وه‌نه‌کانیان له‌گۆر ناین.

ئێستا ئه‌وه‌ی هه‌یه، زۆر به‌ئاسانی که‌رامه‌تی تاکی کورد ده‌شیلریت و

ئەوھى نىيە؛ داوینپاکی و دەستپاکی و وەفایە بۆ شەھیدەکانمان و ئەوھى که هەیه تەنھا پێچەوانەى ئەو رستە و قسانەى دوینی بوو؛ دەمانکرد و دەمانوت. ئافەرىنیش بۆ بەرپرسان و ئەمەش نیشانەى پەلەکردن و بێ بیرکردنەوھى ئیمەى پێشمەرگەیه که دەرەنجامى لەو جۆرە روو دەدات. ئەم رووداوه واقعیەى من گێرامەوه، چى عومەر عەرەب و چى سەلاح چاوزهقیش لەلای زۆرەى پێشمەرگەى کەرت و تىپەکان که ئیستەش زۆریان لە ژياندا ماون، وتبوویان ئیمە بۆ یەكەم جارە پێشمەرگەى قارەمانى وەك شەھاب کەرىم بىنین، زۆر جار بریندار داوا دەکات رزگارى بکەن، بەلام شەھاب کەرىم هاوارى دەکرد «بمکوژن و بەجیم مەھیلن».

کامەران ئىسماعیل عارف،

بە جەستە و رۆح لەنیۆ حسکدا گوللەباران کرا

بىننىکی سەخت بوو هاوڕى، نەمدەزانى بەو شیۆهیه سەرنجەکانت دەمکوژیت، وینەکانت فرمیسک بارانم دەکات و خەندەى لیۆهکانم لى دەتوریت، گریانیکى پر ئازارە و جەستەم بەر نادات هاوڕى گیان، مەرگی خۆمە و لەگەلى دەدویم، جەستەى خۆمە و نزای بۆ دەکەم، ئەو تویت لە خوینمدا روو لە قىبلەى ئالاکەتم و لە ژوورە خنجیلانەکەتدا کلپە دەمگرت، ئەو چاوهکانى منە بوونەتە چاویلکەکانت و تۆش بىئاگای لە من هاوڕى گیان. من دەزانم که ناتوانیت بە زمانە پاراوەکەى شاخ و بە بویریەکەى جارن بدوویت، من تیدەگەم که چى زولمیک رۆحتى گرتۆتە ئامیز و چى قوربانىیەکى زولم گەورەى شاخى، ئەو خەندە کەمانەت دەناسمەوه که چەند قوولن بە میژوویەک که لیت توراوه و ناتناسنەوه.

ئەو سىما دەرویشییه بىنازەى هەمیشە دەتکاتە جى سەرنج و نیگای تۆبەکارانى زەمەن و زىکرى فەناوونىکى تر دەبەخشیتەوه بە جودایى رۆح و دابرانى گەل و نیشتمان. بىرت نەچى هاوڕى گیان، بە دل گوى

پاديرە، دەنگى پر گرييهى قوربانىيان و حەسرەتى داىكى شەھيدان و رۆحى زىندووت ئاويژانى ژينه ژانى ئەم گەلە بوو و لە گەردنى جەللادەكانى بوونە سەركرده و سەرۆك نابنەو. ئاسوودە بە ھاوړى گيان، تۆ پەلەيه كى رەشى بە تەويلى ميژوويه كه وه كه هەموان قيزى لى دەكه نەو. ئاسوودە بە، هەر تۆ سەربەرزترى، دلنيا بە لەوئيش مامۆستا سەردار چاوه رپتە، چۆن ئەو لەگەل تۆدا گوللەباران کران، ئەو بە جەستە و تۆش بە رۆحت كاكە كامەرانى ئىسماعيل عارف، دلنياشين كه رۆحت لەگەل ئەودا خستە ژير خاك، ئەو هەش بوو تە هۆكارى ئەو هى جەستە ليرەدا هيچمان پى ناليت و بزە و خۆشى و رۆح و بەرامەى ئاسوودە يته ليرەدا ئەى شەھيدى هەميشە زىندووى گورپەپانى زولم و ستەم، ئەى شەھيدى رپى خەبات و خەلك و شاخ و دەغليكى وا بينەرهەم!

ھاوړى گيان، پيش چەندىن سال لە دووت دەگەپام، هەر وينەيه كى تۆم هەبوو... ئاى چەند ئازارم دەچەشت دواى ئەو هەموو سالە ليكدابرانە! كه بيستمەو و چۆن لە نەخۆشخانەيه كدا تەنها كه وتوويت، ژيان و بارى گوزەران و شوين و جيگەت نەزانرابوو، بە هوى نووسينه كانم و بە سەركردنه وهى هاوسەنگەرانم، توانيم لە ژووريكى تەنهاى نەخۆشخانەيه كدا لە ولاتى سويدى دنياى غوربەتدا بتدۆزمەوه، ئەى ھاوړى و هاوسەنگەرى رۆژگارى سەختى خەباتم...

كامەران ئىسماعيل عارف ناسراو بە «وشيارە سوور»، لە سەرەتاي سالى هەشتاكاندا دەبيته پيشمەرگە و لە شەرى ناچاركرائى براكوژبى يەكيتى نيشتمانى و بەرەى جوددا، لەگەل كادر و پيشمەرگەى ديرين «مامۆستا سەردار» و نەورۆز ناسراو بە «نەوهى سەموون» دەكه ويته بۆسەيه كى حيزبى سۆسياليسى كوردستان (حسك) و پاش ليكۆلینه وه و ليپرسينه وه، لە هەمان كاتيشدا چەند پيشمەرگەيه كى حيزبى سۆسياليسىت بە ناوى: شيخ عيسا، كه مالى حاجى ئيبيراهيم، حەسەنى حەمە نوقلە، عومەرى حەلاو، ئاراس قادر منەوهر (ئاراسى قالە منەوهر) و فەرەيدوون، لە لای يەكيتى نيشتمانى

كوردستان «دیل» و دەستبەسەر دەبن و ھەریەك لە حیزبەكان نەخشە و پلانی خۆیان دادەریژن بۆ بەدیھینانی سەرکەوتن بەسەر حیزبەکانی تردا، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا هیچ گوناح و تاوانێکی پیشمەرگە لەنیو ئەو شەڕ و خۆنپشتن و بەربەرەکانیدا نەبوو، بەلكو پیشمەرگە ھەموو حیزبەكان لە دلسۆزی و ھاوخمییان بۆ گەلەكەیان، سنگی خۆیان دەنا بە گوللە ی دوژمنەو و چاوەروانی هیچ پاداشتیکی تر نەدەبوون.

سەرەتادەمەوێت بۆ میژوو پیناسە ی خەباتی ھاوڕێی دیرین و ھاوسەنگەرم کامەرانی ئیسماعیل عارف (وشیارە سوور) بکەم. لە بنەمالە یەکی شوڕشگێڕ و دلسۆز بوو. «ئیسماعیل عارف»، نووسەر و شاعیر و ئەندامی مەکتەبی سیاسی پارتی دیموکراتی کوردستان بوو. ئەردەلانی ئیسماعیل عارف پیشمەرگە یەکی قارەمانی شار و شاخ بوو، پاشان ھاوڕێی و ھاوسەنگەری باوەرپیکراوم بوو. کوردستان ئیسماعیل عارف کە خوشکی کامەران بوو، لە ناخۆشتین و ترسناکترین پۆژگاری سەختی خەباتدا کاتیک کە بریندار بووم لەنیو شاردا، وەك ئەندامێکی ریکخستنی دیرینی کۆمەلە ی رەنجدەرانی کوردستان لەگەڵ ئاریی وەستا ئەحمەدی دارتاش ھاوکارییان کردووم بۆ سەر سنووری ئازادکراوی نیو هیزی پیشمەرگە. کامەرانی ئیسماعیل عارف لەو کاتە ی بەدیل دەگیریت لە ئەنجامی شەری بەرە ی جوددا و لەلایەن حیزبی سۆسیالیست (حسک)، تەمەنی تەنھا حەقەدە سالان دەبیت.

بەپێی میژووی تاوانکاری و دەستوەشاندن بەنیازی کوشتن و تیرۆرکردن، هیچ حیزبێک بەدەر نییە لەو گرفت و تاوانکاری و تەننەت بە کۆمەل کوشتنی پیشمەرگە. ئەو ی کە دەبوو سووتەمەنی، کەترینیان بەرپرسیان و زۆرتینیان پیشمەرگە ی کوری بنەمالە ھەژارەکان بوون، وەك چۆن بارودۆخی سیاسی ئیستای کوردستان کە زۆرتین دەولەمەند و خاوەن پاسەوان و سەرودت و سامان و هیز و عەشرەت تەنھا ھەندیک لە بەرپرسەکانی نیو حیزبەکانن، بەلام سەدان نووسەر و مالپەر و نوکەرین ھەیه، کە بە دلسۆزترین کەس پیناسەیان دەکەن، بەلكو وەك کریکاریک و

رهنجدهر و جووتيارىكى بىخاوهن زهوى، نوكرىك دىت و بيشهرمانه له كه ناله كانه وه به بهر چاو هاو لاتييانه وه سويند دهخوات و ده لىت من چوممه ته مالى سهرۆك، به زه بيم پيدا هاتووه ته وه و ماله كه هى ته نها سى ژوور بووه و له ماله كه هى من بچووكتر بووه... گهر زوريش له سهر ئه و ماستاو كردن و ترش و خوئ پيوه كردنه دا برؤشنايه، له هه مان تىقييه وه و له هه مان كو بوونه وه هى گشتى حىزبىدا، دوور نه بوو پى بوتىنايه سهرۆك نانىش نىيه بىخوات. هه تا ئىمه خاوهنى له م سىياسه تمهدار و كه له نووسهر و ناراستگويانه بىن، ژماره هى دىكتاتور هكان هه مىشه له په ره سه ندندا ده بن. ئه وه هى ده بىته جى سهرنج و تىبىنى زىاترىش، ده رويشان زكر له سهر هه ندىك گوڤى به رپرسى تاوانبارى بكوژى نىو مىژووى خه باتى بزووتنه وه كانى كوردستان ده كه ن، چؤن ده بىت و ده كرئىت بكوژىك بىته گه وره هى ئاخونده و عه مامه به سهره كان! ئه وانه هى له رؤژگار يكدابو باوه رپان به دىموكراسى هه بوو، به لام له گه ل ئه وه شدا خه باتگىر انيان له پىناو شار دنه وه هى تاوانه كانيان ده كوشت و په كتاويان ده كرد، ده بىت ئه مه ش مه ته ل نه بىت ده رويشان زكر له سهر بكوژانى هاوسه نگه راندا بكه ن؟ سالانىك بوو حىزبى ئىسلامى به پالپشتى عه مامه به سهره كانى جمهورى ئىسلامى كونه په رستى ئىران، فه توای كوشتنى پىشمه رگه هى كوومه له هى رهنجده رانى كوردستانيان دها و له نىو بازنه هى هىزى سهر كر دايه تى به كىتى نىشتمانىدا تىكو شه رى دىرىنى فه رمانده «سه لاهى موهه ندىس» يان شه هىد ده كرد و بو كوشتنى ئه ندامانى سهر كر دايه تى كوومه له هى رهنجده رانى كوردستان بىمنه ت بوون له و پىناو هدا بكوژىن، به لام بارودؤخى به رژه وه ندىيه كان له دوای راپه رىنى سهر تاسه رى كوردستان، به ئاقارىكى ترى كه سايه تىبه كاندا شكايه وه.

كاتىك هه والى به دىلگرتنى كادرى به توانا و دلسوز و هه ردوو تىكو شه رى دىرىن؛ مامؤستا سهر دار و نه وه هى سه موونمان پى گه شت، گوايه نازار و ئه شكه نجه يه كى ئىجگار زورىان ده دن و دواتر بو توقاندىن و چؤكدادانىان گوڤى خوئانىان پى هه لده كه نن، دواتر مامؤستا سهر دار له به رده م گوڤه كه هى

خۆیدا شههید دهکهن و ههر دوو دیلهکهی تر؛ نهوهی سهموون و کامهرانی ئیسماعیل عارف لهگهڵ دیلهکانی تری حیزبی سۆسیالیستدا که لهلای یهکیتی نیشتمانی کوردستان دهبن، ههریهکهیان ئازاد دهکړین. دوابه دواى ئهوه کامهرانی ئیسماعیل عارف به نامهیهکی فهرمی تپ رهوانه ی کهرتی ئیمه کرا، کهرتی پینجی شههید هاوړی جهبار، تپى ٤٧ پیره مهگروون، که فهرماندهی کهرتهکهی عومهر عهره ب و جیگرهکهی سهلاح چاوزهق و خوشم فهرماندهی مهفرهزه ی کهرتهکه بووم. بهلام به پینچهوانهوه، له ریکهوتی ٢٠١٩/٢/٢٨ دا، له سهردانیکى تابهت له شوینی حهوانهوهی خۆیدا له «گولهخانه» چاوم به سکرتری گشتی حیزبی سۆسیالیست (حسک)؛ محهمه دی حاجی مهحمود کهوت و ههمان میژووم لی دووباره کردهوه سهبارهت به شههیدکردنی ماموستا سهردار و شیوازی گورپینهوهی دیلهکان. محهمه دی حاجی مهحمود پپی راگهیاندم و وتی: بهلی راسته، ئهوه پینشمه رگانه لهلای ئیمه دیل بوون و پینشمه رگه ی ئیمه ش لهلای یهکیتی دیل بوون، ماموستا سهردار له کاتیکدا وهک دهستبه سهریک نهوهک دیلیک پینشمه رگهکانی حسک مامهلهیان لهگهلا کردووه و ریزیشیان لی گرتووه، بهلام ماموستا سهردار په لاماری چهکی شانی پینشمه رگهیهکی داوه بو ئهوهی خوی دهر باز بکات و بگه رپتهوه ناو یهکیتی، لهو کاته دا پینشمه رگهیهک بو نیازی کوشتنی تهقه ی نه کردووه، به لکوو کیشه که وای لی هات ماموستا سهردار شههید بیت. لهو پرووداوه دا چه ندین کهس شایه تحالن و هیشتا له ژیانیشدا ماون، من ئیسته ش ویژدانم ئازارم ده دات که پینشمه رگه ی ههموو حیزبهکان به سهرکرده کانیشه وه له نیو شه ری براکوژیدا شههید بوون.

تیکۆشه ری دیرین کامهرانی ئیسماعیل عارف (وشیاره سوور) له کهرته که ماندا باری دهروونی و تهنروستی به رهو خراپتر دهچوو، تهنانهت شه ویکیان دوو کاتزمیر ئیشگر (حه رهس) بوو به سه ره مانه وه. ههموومان خه وتبووین، له نیوه شه ودا میلی تفهنگی له ههموومان هینایه وه و تهقه ی ده کرد به ئاسماندا و وهخت بوو زورمان بکوژیت، به دهم هاوارکردنه وه

ناوی شهید ماموستا سهرداری دهبرد، ناچار بۆ ئهوهی تووشی کارهسات و کیشهی گهوره نهبین، چهکه کهمان لئ وهرگرت و تا دههات باری تهندروستیی خراپتر دهبوو، بهلام دواتر لهگهڵ خوشک و براکانیدا له کۆچرهویی دواي تیکچوونی دانوستانی یهکیتی و رژیمی بهعس بهرهو ههندهران بهرئ کهوتن و ئیستهش پتر له سی سال دهبیته له نهخوشخانهیهکی دهروونی ولاتی سویدا دهژی و ناوی خوی و خانهواده و هاوپرێکانی لهبیر چووتهوه و تنها ناوی شهید ماموستا سهردار و ناوی کوردستانی لهسهر زاره. کارهسات و چیرۆکی پر تراژیدیای نیو شهپی کوردکوشتن و خۆبرندهوه پیشهوهی حیزب و بهرژهوهندییهکانی تاکهکهسی زۆرن و ئاسته مه لهیاد بکرین، بهلام میژوو حهقیقهتی سووته مهنبیهکان و ستهم هیچ کات ون ناکات.

کوشتنی وریا و پاکتاوکردنی ئەندامانی ئیختیالات، کۆمهلهی کرد به دوو بهشهوه

قسهکردن لهسهر رابردووی گهلیکی وهک کورد له ئیستهدا کاریکی قورس و گران و ترسناکه، ههڵدانهوهی میژوو ههکی پرووکینهر و ههندیگ جاریش تۆقینهر و قیزهوهنه بۆ سهر پهرتووکیک و خسته بهر دیدی گهنجانی کوردستان و نهوهی داهاتوو. لیره و لهوئ باس له بوونی شهعهتی شۆرشگێری دهکریت له ههموو کایهکاندا و دهیخهنهوه بهرچاو و گوتهی ههمهچهشنه لهو بارهوه دهوتریت که له لاپههکانی پیشوودا ئه و جۆره رهفتار و کردارانهم به لاوازی ههلسهنگاندوه و تانهوته شهری نوکه رانی حیزبی و بهرژهوهندیخواز ههمیشه حهقیقهتی میژوو یان پێ نادروست و نارهوايه و ئهوهشی که به لایانهوه راست و دروسته، به راز و نیازی ئهوان چهواشه کاری له میژوودا بکریته. بهلام ئهوهی به لای منه وه گرنکه، ئه م دوو چه مکه پیکه وه لکاوهی ئه مرۆ وهک که رهستهی چاوبه سترکردن و خه له فاندن و فرۆشته وهی جوامیری به هاو لاتیان، بۆیه ده لیم ئیتر با کۆتایی بیته، سهرانی

سەرکردایەتی و بەرپرسیانی هەندیک لە نیو حیزبەکان یادەوهریبه‌کانیان به هه‌له و زۆرتەری بەرژەوهندیی خۆیان نه‌نووسنه‌وه. یاده‌وهریبی من وه‌ک شه‌هاب که‌ریم، یاده‌وهریبه‌که له ناخی هه‌لقولای پێشمه‌رگه‌یه‌ک که به هه‌ژاری و نه‌داری و ته‌مه‌نیکی زۆر که‌م چه‌کی کردووه‌ته‌شان و چۆته‌ ناو ریزه‌کانی هیزی پێشمه‌رگه‌ی کۆمه‌له‌ی رهنجده‌رانی کوردستان له چیا به‌رز و سه‌خته‌کانی کوردستاندا. ئه‌وه‌شی که ده‌ینووسم و ده‌یگێرمه‌وه، به‌شدارم له هه‌موو هه‌له و کومو‌کورییه‌کانی رۆژگاری سه‌ختی خه‌باتم. به‌لام هه‌ندیک له به‌رپرسیان و سەرکردایه‌تی نیو حیزبەکان پێیان شه‌رمه‌ له یاده‌وهریبه‌کانیاندا باس له هه‌له‌کانیان بکه‌ن، له‌وه‌ته‌ی به‌خوینی هاو‌لاتییان و نان و پێخه‌فی تاک به‌تاکي هاو‌لاتییانی گوندنشینه‌کان و باج و سه‌رانه‌ی سه‌ر مه‌رز و رینگرتن له ئازاداییه‌کانی تاکي نیو کۆمه‌لگه‌ و به‌کۆمه‌ل کۆچکردن، له چاره‌نووسیکی نادیاره‌وه بۆ چاره‌نووسیکی تر و گه‌یشتن به‌ هیوا و ئامانجه‌کانی پاشه‌پۆژی ژیانیان.

بۆ میژووش ده‌لێم: ئایا کێ به‌رپرسیاره‌ له ئاست ئه‌نفال و شه‌هیدبوونی پێشمه‌رگه‌ و جینۆسایدکردنی هه‌زاران هاو‌لاتیی سڤیل و کاولکردن و خاپوورکردنی پتر له پینچ هه‌زار گوندی کوردستان؟ ئه‌وه من نه‌بووم که ته‌مه‌نم له‌و کاته‌دا می‌ردمنداڵ بووم، ئه‌وه پێشمه‌رگه‌ نه‌بوو بیئاگا بوو له سیاسیه‌تی نار‌ه‌وای نیو حیزبەکان، ئه‌وه هه‌ندیک له سه‌رکرده‌کانی حیزب بوون ئیمه‌یان ده‌ناردووه‌ بۆ شار و نارنجۆکیان پێ ده‌ته‌قاندینه‌وه و ئافره‌تیان پێ به‌کوشت ده‌داین، گوایه‌ له‌شفرۆشن و ریک‌خستنه‌کانی شار به‌گرت ده‌دن. گه‌ر بر‌وانینه‌ رابردووی ئه‌و میژووه‌ هه‌له‌په‌سته‌ی به‌گویی ئیمه‌ی تازه‌په‌یگه‌یشتوو و می‌ردمنداڵا ده‌چرپینرا، فلانه ئافره‌ت له‌شفرۆشه‌ و له‌شفرۆشی به‌پیاوانی رژی‌م ده‌کات. له‌گه‌ل رژی‌م بۆ مافی تاکي نیو کۆمه‌لگه‌، هینده‌ی ئیسته‌ له‌ پرۆسه‌ی ئازادی و حوکمه‌تی په‌رله‌ماندا بی‌ریزی به‌ مافی ئافره‌تانه‌وه ده‌کریت و ئافره‌تانی و لاتانی عه‌ره‌بی و تورک و فارس و پاکستان و هیندستان به‌ ناوی کارکردن و به‌رژەوهندیی باری کۆمه‌لایه‌تی

گشتیییه وه دهکریت، کاری له شفرۆشییان بۆ خزمهتی کۆمپانیاکانیان پێ دهکریت. به داخه وه له نیوهندی سالی هفتادا، شاری سلیمانی ئافرهتیکی ههژاری به ساللاچووی خاوهن چهند مندالیک به ناوی «فاته ته ماته» چووه نیو میژووی له شفرۆشان، به لام له گه له ریزمدا گهر بروانینه بارودۆخی ئیستای بیژه وشتیی هه ندیک پیاوان و ئافرهتان و هه ندیک به پررسی ئیسته و به پررسی پژی می به عس، ده بینین سه دان فاته ته ماته دروست بوون و سه دان قومارخانه و بار و دیسکو و باخ و ته نانهت زۆرتین کووچه و کۆلانه کانی به شار و شارۆچکه کانی کوردستانه وه پر بوون له فاته ته ماته که ی سالانی رابردووی سه ره ه لانی شوپش و بزووتنه وه کانی کوردستان. هه ندیک جاریش ئه و جو ره ئافره تانه ی له رابردوودا به ئیمه یان به کوشته ده دان، له ئیمه ی پێشمه رگه و خانه واده ی شه هیدان و که سانی ئه کادیمی زیاتر قسه یان ده رۆشته و بالاده ستتر بوون. هه ر چه نده لای ئیمه هینده پێوانه دانراوه بۆ ئه وه ی سنووره کانی ئازادی ژنان ته سک بکریته وه، ترادسوینی کورده واری و جه نجالی بیری دواکه وتووی ناوچه ی ناوه راستی رۆژه لات و تیکه له ی تیگه یشتن و ته سکرده وه ی ئایدۆلۆژیای ئایینی بوونه ته دینگه کانی راوه ستانی بیری ته سکی کومه لایه تی بۆ کۆیله کردنی مینی، به لام له گه له ئه م هه موو به ره به ستانه شدا جارجاره له کومه لگای کوردیدا شانانی کوردایه تی هاتوونه ته مه یدان و بی گویدانه هه ر روه بوو بوونه وه یه کی ترسناک؛ قۆلیان لی هه لمالیوه و به شیک بوون له هه نگاوه دیار و گه شه کانی کومه لگای کورده واری و شو ره سواری مه یدانیک بوون که هه ندیک پیاوانی کورد له ئاستیاندا چۆکداهه ر بوون. له رۆژه لات، هه ر له مه ستووره خانمه وه تا قه ره فاتم و تا عاديله خانم و چه پسه خانی له مه ر ئیمه، ئه مانه کۆله که ی ده رکه وته کانی جیهانی ژنی کورده واری بوون، هه ر ره گو ریشه ی ئه مانه بوون بۆ شو رشی ئه یلوول ده یان گولی نیرگزی باخچه ی کوردایه تی په روه رده کرد و له سه نگه ری کوردایه تیدا هاوشانی کورانی پێشمه رگه ده جه نگان. له شو رشی نویدا ژماره ی ژنان و رۆلی

ژنان هیچ بۆشاییه کی له پرووی پیشکهوتنی کورددا نههیشهوه، زیندان و سهنگەر و ریکخستهکان ژن تیايدا کۆلهکهیهکی خهبات و ماندووبوون بوو. ئەگەرچی دەوری ژنان و بهربهستهکانی بهردهم ژنانی کورد له ئەرک و پیگه سیاسی و کۆمه لایه تییهکان بوونی ههبوو، له گه ل ئەوهشدا کۆمه لگای کوردهواری وهک ئەوهی ژن دهخوازیت؛ رینگر بووه و ئەوهی ژنان خۆیان بوون له گه ل کۆمه لیک پیاوی تیگه یشتوو توانیویانه لانی کهم ژن له کۆمه لگای کوردیدا دهروازهی ئازادی لئ بکریتهوه. جیگای داخه نهریته کۆنهکان و... هتد، هۆکارن ژنانی له مه پ ئیمه ن هاوشانی ژنانی جیهان بینه مهیدان. گەر بهراوردیک بکریت له نیوان سیستمی کارکردن و دیاردهی نهریتی کۆنه پهرستی و رهگه زه پهرستی ولاتانی خۆرهه لات و سیستمی کارکردنی ولاتانی پۆژئاوا، ده بینین جیاوازی نیوانیان به سه دان سال دهخه ملئیریت. ژن کوشتن له سه ره تای دروستبوون و سه ره له دانی شوپرشدا، ترسیکی گه وره ی خسته نیو دهروونی تاک به تاکی گشتی نیو کۆمه لگه، هینده ئیمه ی شوپرشگێر بروامان به کوشتن هه بووه، بروامان به چاکسازی نه بووه. هه موو تیکرای حیزبه کان بۆ میژوو ده لیم ته نها دوو ئافره تیان له گه لدا نه بووه له سنووری هیزی سه ربازی پیشمه رگه دا، ئەو ژنانه ی که له ناو شوپرشیشدا هه بوون، زۆر کهم بوون و به په نجهکانی دهست ده ژمیردران، پاشان زۆرینه یان هاوسه ری بهرپرسه کان بوون. کاتی که نه وشیروان مسته فا له کۆبوونه وهیه کدا ده لیت: ژن نابیت له کهرت و تیپه سه ربازییه کانداییت، ده بیت له سه رکردایه تی و راگه یاندنه کانداییت پیشمه رگه بن، یه کیک له ژنه بهرپرسه کان که پیشمه رگه ده بیت و ده لیت: نه خیر وا نییه کاک نه وشیروان، ئیمه ش مافی خۆمانه له گه ل برا پیشمه رگه کانماندا دژ به دوژمن بجه نگی. نه وشیروان مسته فا ده لیت: تۆ چیت وا ئەم قسه یه ده که ییت! ئەویش له وه لامدا ده لیت: یه کهم من ژنم و دووه مییش وهک تۆ پیشمه رگه م. ئیسته ئەو کهسه له ژیاندا ماوه و بۆ میژووش گەر پیویستی به سه لماندن کرد، وهک به لگه ده توانم بیخه مه روو.

زۆر جار خۆم بە دوور دەگرم له باسکردنی رابردووی خۆم له سیاسەتدا،
 که ئەمەش بۆ چەند ھۆکارێک دەگەرێتەو: ئەو یە ھەریەکە و دیت و دەبیت
 بە پالەوانیک، بە تاییەت ئەوانە ی بە سوتفە ی زەمانە بوون بە سەرکردە و تا
 ئەمڕۆش ھەک گویزی ساغن، ئەوانە شێ که له خەستەخانەکانی ئەوروپا
 مردن، عەیبیان نەبوو له باری مالییەو. کۆی ئەمانە بیرەوهریی خۆیان
 نوسیووئەو، خۆیان بە شۆرشیگێری نمرە یەک و حەکیم و پالەوانی
 شۆرش دەزانن، چونکە بەو پارە بێشومارە ی که له بەرھەمی شۆرشەو
 چینیانە، دەتوانن بیسەلمینن که ئەوان یەکەم شۆرشیگێر، ئەوان یەکەم
 پالەوان و ئەوان داھینەر بوون، ئەوانە ی ھەک من و زۆرینە ی ھاوسەنگەرانی
 لاتوپاتەکانی زەمانەن... ئیتر له بیرەوهرییەکانیاندا که لە پشت میزە دەیان
 ھەزار دۆلارەکانیانەو دەینوسن و لەگەڵیشیدا گرانترین جۆری ویسکی
 دنیا دەخۆنەو، دەتوانن بیسەلمینن که ئەوان خاوەن شۆرشن.

بوون بە ئەندامی تیی کۆمەلە؛ ئەوسا نەریت بوو، ئەندامبوون له پارتیکی
 مارکسی-لینینی؛ مانای ئەندامبوونت بوو له ھەموو حزب و پارتیکی دیکە ی
 جیھاندا که ھەلگری رییازی مارکسیزم-لینینزم بیت له خەباتی نھێنیدا.

بەھەر حال، ئەو زەمەنە ھەک ھەموو گەنجیک و امان دەزانی دەتوانین
 له شەو و رۆژیکدا جیھان بگۆرین، ئاوا بە خۆپەرودەکردن بەم تیۆرە ی
 مارکسیزم-لینینیزم، پاشان قوولبوونەو له میژووی سیاسی کوردستان
 و دابەشبوونی کوردستان، که ئەم بابەتە دواتر جیاوازییە خۆیناوییەکە ی
 نیوان «عیراقچیتی» و «کوردستانی» ی لێ کەوتەو. پاشان ئەرکی دیکە
 ھەبوو، ئەوی تر کارە مەترسیدارەکان؛ کۆکردنەو ی پارە و سەرمانەسەندن
 له خەلکی دەولەمەند بۆ شۆرش و سەرپەرشتیی بلاوکردنەو ی بەیانان،
 دیوار نووسین، زانیاری کۆکردنەو له مەر پیاوانی بەعس و سیخوڕ و
 ئەمنەکان و زانیی ھاتوچۆ و شوینی کەمین و ژمارە و زۆری تر... ئەمە
 جگە له پەيوەندی بە خەتی «ئیختیالات» که لێرەو لێرسراوی لیژنەکان و
 ئەندامپۆلەکان را و سەرنجیان دەناردە ناوھندی کۆمەلە، بەلام له دوايیدا،

دوای تپپه پوبوونی ماوهیهک، بۆمان دهرکەت که سکر تیری گشتی کۆمهله (نهوشیروان مستهفا) ئەم خەتە ئیغتیا لاتە بۆ خۆی و بەرژەوهندی و میزاجی خۆی بەکار هیناوه، بەتایبەت لەدوای پووداوی کوشتی وریای وەستا وەهاب ناسراو بە «وریای پەش». لێرەو و لەم قەیرانەدا من دەتوانم باسی ئەو کاریگەرییانە بکەم که لە «وریای» وە دەست پێ دەکات، تاو هکۆو بپیارە هەلە و کوشندەکانی شوپش و کەرتبوونی کۆمهله و پلانی هەلۆه شانندنەو هەلە کۆمهله. ئیستا که بیر لەو پۆژانە دەکەمەو و بۆ یەکەم جار دەر بارەوی کۆژرانی «وریای وەستا وەهاب» و جۆری کوشتنەکە ی بەو شیوێ ناشرینە ی که بە لەتوپە تیان کردبوو، دەزانم که شوکیکی گەورە ی لەناو کۆی ریکخراو هەکە و ئەندامانی کۆمهله دروست کردبوو که یەکسەر نا، بەلکۆو لەسەر خۆ کاریگەری خۆی دادەنا. چۆن؟ هەندیک شوک هەن یەکسەر ریکخراویک، جقاتیک، خیزانیک، کەسیک، پە یو هەندییەک لەتوپەت دەکەن، بەلام هەندیک شوکیش هە یە ماوه یەکی دەوێت ریالیزە ی بکەیت، ئەوسا کاریگەری قوولی دەبێت، پاشان وەک دەزوولە ئاویک وە هایە وردە وردە جۆگە لە یەکی باریک لەناو زەوی یەکی قلیشبردوودا دروست دەکات و دەچیتە ناو کەلینەکانەو و هەمووی دەکات بە قور و لیتە. لە شوکی راستە و خۆدا مروّف هەل دەستیتەو و ئەگەری هەستانەو هە یە، لە دوو هەمدا وردە وردە دەچیتە هەموو خانە یە کەو و هەل دەو هە شینیتەو. دیارە زەوی ی سیاسی کۆمهله ی رەنج دەران، نەک ئایدۆلۆژی، خۆی لە خۆیدا لەدوای شە هیدبوونی ئارام (شاسوار جەلال) و شک بووبوو، بەلام دەستبەسەر اگرتنی نهوشیروان موستهفا و تاقمەکە و قورسای ی ئەو پیاو ه لە پووی فیکری یەو، بەو سیفەتە ی خویندکاری دکتۆرا بوو ه لە قبیەنا و چەند سال لە ئەوروپا بوو، کاریکی وەهای کرد که کەلین ی شە هید ئارام زۆر نینگە تیقانه پڕ بیتەو، لەگەل ئەو هەشدا نهوشیروان مستهفا تەنیکی نامۆ بوو لە جەستە ی کۆمهله دا، خۆی ئەو هە ی دەزانی، هەر بۆ یە زەوی ی کۆمهله وردە وردە و شک بووبوو، ئەو هەندی ما بوو جۆگە باریکە کە ی بۆ بەر بەدەیتەو

تاوهكوو هه موو قلیشهكان دهبنه قور و لیته، لیژه وه نهوشیروان مستهفا قوناغ له دواى قوناغ سهكوى دروست كرد له ناو هه ناوى رېكخراوه كه دا. هوكارى سه رهكى نه وه بوو كه نالى زانیاری و زانیی راسستییهكان له و زه مه نه دا لاواز بوو، مروث نهیده زانی دوو كولان له ولای خویه وه چی پرووی داوه، سه ره رپای ورده کاری زوران بازیه كانی ناو كومه له و كادره كانی شاخ له ناو یه كتردا. كه مته مه نی و حه ماسم رېگه ی نه ده دام به هیچ كلوجیک بیر له وه بکه مه وه كه شورپش به هه له دا ده پروات و له سه ر لیواری هه لدره. حه ماسی شورپشگی رانه ی گه نجانه، من و هاو رپیکانی خستبووه ناو بلقنیکه وه كه گویمان له دهنگی ده ره وه نه بیت، هه ولیش نه دهین پرسیار بکهین، هه ستمان ده کرد گه ر هه ر گومانیک بکهین، نه وا مانای ترسنوکی و چوکدادانه له به رامبه ر به عسی فاشی، كه پوزانه خه لکی ده كوشت و نه شكه نجه ی ده دان و سیاسه تی ته هجیر و ته عریب و ته بعیسی پیاده ده کرد، هه ر بویه رېكخراوی ناوشار تاوهكوو دواى مفاوه زاتی ۱۹۸۵ توند و تولی به خویه وه بینى. به لام به گشتی هاو رپیانم، نه وانیه ی ماون له ژیاندا و نه وانیه ی له بارودوخى ته مومژاویدا شه هید بوون، گه نجانیک بووین پر حه ماس و جووله، له پینا و نازادی کوردستان و کوتاییه تان به داگیرکاری به عس. یه کیک له كادره دلسوزه كانی ناو رېكخستنه نه پینیه كانی ناوشار به ناوی «هاو رپى عاشوور»، پپی راگه یاندم و وتی: «له گه ل مفاوه زاتدا لیژنه كانی نیمه، لیژنه ی شانیه ی سه ره كی كه هه ریه كه و لیپرسراوی سی شانیه تا پینچ شانیه ی سه ره كی ده بوو و نه وانیش شانیه كه یان سیان و هه ر شانیه ی له سی تا پینچ كه س پیک ها تبوو، خوړسكانه له گه ل پؤل و كه رتدا نه و بریاره مان ته عمیم ده کرد كه حه ماسی دانوستان وه هامان لی نه كات ره وتی نیه پینی خو مان له ده ست بدهین. به شداری هیچ ئاهه نگ و بونه ی پیشمه رگه مان نه ده کرد كه رژابوونه شاره كان، خو مان دوور ده گرت له وه ی هیچ نه دامیکمان فو توی پیشمه رگه شه هیده كان و شه هید ئارامی پی بیت، وه ك چون گه نجانی تر نه وه یان ده کرد، كوی رېكخراو دیسپلینی هه بوو و ده مانزانی نه من و

ئىستخبارات و مەنزومەى شىمالى؛ دانۇستان بە فرسەتتىكى باش دادەنەت بۇ ئاشكراکردى كادىرەكانى ناوشارمان، لىرەوۋە ھەموۋان بەو بىرپارانەوۋە پابەند بوۋىن. بەداخەوۋە دوۋى تىكچوۋنى دانۇستان، ژمارەيەكى بىشومار لە گەنجان دەستگىر كران، بەتايىبەت ئەوانەى تەنھا ھاوسۆز بوۋن لەگەل كۆمەلە و پىشمرەگەى يەكىتى و زۆرىشيان لەژىر ئەشكەنجەى سەختدا گيانيان لەدەست دا، ھەندىكىان پايانكرده شاخ و بوۋن بە پىشمرەگە. دەبىت بىرى شۆرشگىرپانە زال بىت بەسەر ھەماسى شۆرشگىرپانەدا. ديارە بە ھۆى ھەزى خۆم لە خویندەنەوۋە و مېژوۋى سىياسى عىراق و كوردستان، تىمگەياندىن كە مفاوہزات ماناى بوۋن بە حكومەت ناگەيەنەت، ھەر شتىكىش لەتەنىشت بەعسەوۋە دروست بىت، گەر حكومەتتىكى بچووكىش بىت، بەعس ئىستا دلدارىي لەگەلدا دەكات و دەيخاتە لىستەوۋە و لە داھاتووشدا لەناۋى دەبات. ئەزموۋنى حوكمى زاتىي ۱۹۷۰ و پاشان ھەلگىرسانەوۋەى شۆرش و نشوستى ۱۹۷۵ لەگەل مەلا مستەفا بارزانى، نمونەيەك بوۋ بەردەوام دووبارەم دەكردەوۋە.

خىۋى شەھىد «ورىا رەش» وہك ئەو خىۋەى ماركس و ئەنگلس

لە خالى دوۋەھەمى دانۇستاندا، ئەوۋە بوۋ كە ئەمە لای من پۆزەتتقە، لە خەو راپچەنن و خىۋى شەھىد «ورىا رەش» وەك ئەو خىۋەى ماركس و ئەنگلس لە «مانىفىستى حزبى كۆمۇنىست» دا باسىان لىۋە دەكرد، كە بەسەر ئەوروپاى سەرمایەدارىدا دەخولتتەوۋە و دەيترسىنەت، بەو شىۋەيە خىۋى وريا رەش ھاتە ناو رېكخراۋەوۋە و ھەموۋان باسىان دەكرد. ھەموۋان تا ئەو كاتە سەرقالى كارى رېكخراۋەيى بوۋن كە چەندە مەترسىدار بوۋ لەناو جەرگەى بەعسدا كار بكەيت، ھەر بۆيە زياتر فوكس خرابوۋە سەر نەھىيى راگرى كارەكان و جۆرى بەرگرى و رېكخستن و خۆپەرۋەردەكردى

ئايدۆلۆژى و پەرەپىدانى رېڭخستىن، ھەناسە نەبوو بۇ ئەندامانى كۆمەلە
 لە رېڭخستىنەكانى شاردادا سەرقالى دىنبايەكى تر بن كە دىنباي شاخ و
 زۇرانبازيەكانىيەتى. لە راستىدا شاخ بۇ ئىمە تەنھا ئەلڧەي دووھەمى
 درىژەپىدانى خەباتى سىياسى بوو، چونكە ھەمووان دەمانزانى بە چەند
 سەد پىشمەرگەيەك و چەكى كەم؛ حكومەتتىكى ۋەك سەددام نارووخىت،
 بەتايىبەت سەددام ھەموو دىنباي رۆژئاۋاي لەپىشت بوو، سەددام شەرى
 ئىران و خومەينىي دەكرد و پارىزەرى بەرژەۋەندىي ئەمەرىكا و رۆژئاۋا
 بوو لە ناۋچەكە و لە ھەمان كاتىشدا دەۋلەتانى عەرەب ۋەك سەركردەي
 پىيوست بۇ دەۋلەتانى عەرەب سەپىريان دەكرد. لىژەۋە لە رۋوى سىياسىيەۋە
 دەمانزانى خەباتى چەكدارى ئامانچ نىيە، بەلكو مېتۆدىكە و رېڭخستىنەكان؛
 داينەمۆى شۆرپش و تۆرە گەۋرەكەيەتى، ھەر لەبەر ئەمەش بوو لە دوايىدا
 ھەندىك لە سەركردەكانى شاخ ھەۋلى گەۋرەيان دا رېڭخستىنەكان لە ناۋەۋە
 ھەلبۇەشىننەۋە و رۆلىان كال بەكەنەۋە و تا ئەمروشى پىۋە بىت خۇيان لە
 باسكردنى رۆلى گرنكى رېڭخستىنەكان دەپارىزن، كە باسىشيان دەكەن،
 باس لەۋە ناكەن كە كەرت و پۆل و شانە سەركىيەكانى ناوشار ۋەك
 سەكردايەتتى خۇجىيى كارىان دەكرد لە ژىر چەترى ئايدۆلۆژىي ماركسىزم-
 لىنىنىزما، بەلكو ۋەك ئەۋەي كۆي رېڭخستىنەكان ھەمووى بووكەشوشە
 بن و بە پەتى دەستى ئەۋان ھەلسوورابن، كە ئەمە دوورە لە راستىيەۋە،
 تىيدايە لە ھەفتاكاندا ئابوونەي رېڭخراۋى خواردوۋە، كە چى ئىستا خۇي
 بە شۆرپشگىر و خەباتگىرى پلە يەكى ئەۋ سەردەمە تىدەگات، لەۋ ۋەھمەدا
 دەژى كە شتەكان لەبىر كراون. با لىژەدا بوەستم، چونكە نامەۋىت بچمە
 بازەنيەكى ترەۋە، بەلام ئەۋەندە دەلىم پالەۋانەكانى سەر شاشەكان كە
 باسى مېژوۋى كۆمەلە و ئارام دەكەن، با ئەۋەندە خۇيان نەكەنە سىتتارال،
 چونكە ھىشتا ئىمە زىندوۋىن.

فهرمانی نهوشیروان مستهفا و شهیدکردنی وریا به دهستی جهبار فهرمان

بهههرحال، له دانوستاندا ورده ورده پیشمه‌رگه‌ی که‌رته سه‌ربازییه‌کان نه‌ک کادره‌کانی شاخ؛ قسه‌یان ده‌کرد، به‌تایبته ئه‌وانه‌ی هوشیار بوون و ئاگاداری زۆرانبازییه‌کان بوون باسی شه‌هید «وریای وه‌ستا وه‌هاب» یان ده‌کرد، باسی فهرمانی نهوشیروان مستهفا به‌کوشتنی و ته‌وره‌که‌ی «جه‌بار فهرمان» و چه‌ند که‌سیکیان ده‌کرد که‌یه‌کیکیان دوی راپه‌رین له شه‌ردا کوژرا، باسی پۆلی خرابی «فهره‌یدوون عه‌بدولقادر» یان ده‌کرد له هه‌لگیرسان و تیژکردنه‌وی زۆرانبازییه‌کان که‌سه‌ر به‌کوته‌ی نهوشیروان بوو، جگه‌ له‌وه له‌توپه‌تکردنی جه‌سته‌ی شه‌هید «وریای» و هه‌یشتنه‌وه‌ی له‌کایانی ئالی‌کخواردنی ئازهلدا به‌له‌توپه‌تکراوی و ته‌سلیم‌کردنه‌وی به‌و جوړه‌خانه‌واده‌که‌ی، باسیکه‌ تاوه‌کوو ئیستا پۆحی هه‌مووان بریندار ده‌کات. باسی تو‌خبوونه‌وه‌ی ته‌وژمی «ئالای شو‌رش» یان ده‌کرد و چون شو‌رش ئه‌و کادر و پیشمه‌رگانه‌ی سه‌ر به‌ئالای شو‌رش، زیندانی ده‌کرین و ئازار ده‌درین و زۆریشیان بیگومان دوی مفاوه‌زات کوژران، به‌جو‌ریک گو‌ری خو‌یان پی هه‌لکه‌ندوون و دوی له‌لایه‌ن هاو‌پێکانی خو‌یانه‌وه‌ گولله‌باران کران...

بیروپراکانی ئالای شو‌رش و واژۆکردن له‌سه‌ر گولله‌بارانکردنی سه‌رکرده‌کانیان

به‌و شیوه‌یه هه‌واله‌کان و بیروپراکانی ئالای شو‌رش ورده ورده کاریگه‌ریی خو‌ی له‌سه‌ر رێکخراوی سلیمانی داده‌نا. من بیرم دیت له‌ کو‌بوونه‌وه‌یه‌که‌دا په‌خنه‌یه‌کم گرت، هاو‌پێیه‌کم به‌ته‌وسه‌وه‌ گو‌تی: «چییه‌ کو‌ری باش، نه‌بووبیت به‌ئاش!» دیاره‌ مه‌به‌ستی ئه‌و هاو‌پێ توند‌په‌وه‌، کورت‌کراوه‌ی «ئالای شو‌رش» بوو که‌ نهوشیروان مستهفا یه‌کیک له‌ نه‌ریته‌کانی ئه‌وه‌ بوو ناو و ناتۆره‌ی له‌وه‌ که‌س و بیروپرایانه‌ ده‌نا که‌ خو‌ی به‌دلی نییه‌ و «ئاش» ی لی دا‌هینا‌بوون... ئاوه‌ها

من وهك خۆم له دواى ۱۹۸۵ ههستم دهكرد چيتر كۆمهله ئه و كۆمهلهيهى جاران نهماوه، هه موومان چيتر ئه و بنه مايهى كه له نيو ريكخراويكى ماركسى-لينىستى دا پيمان دهگوت «رهخنه و رهخنه له خۆگرتن»؛ په يره و نه دهكرا و خۆمان لى لا ددها و گومان له يه كترى هه بوو، بى ئه وهى كهس به راستگويى باسى ئه م گومانه بكات. به ردهوام بووين له كۆبوونه وه و كارى ريكخراوهيى، به لام دواتر درووشمى چهكوش و داس وهك رهمز لا برا و سه ره تاي نامه كان كه كاتى خۆى به په ره گرافيك دهستى پى دهكرد: «به ره و پارتى پيشه وهى چينى كريكار له كوردستاندا» و «كريكارانى جيهان يهك بگرن» و زۆرى تر نه ما. نامهى ريكخراو له نامهى كهسى دهچوو، كۆبوونه وه كان دوور خرابوونه وه له ماوهى زمه نيدا، گوايه له بهر ئه منيه ت چالاكيى ئيمه تهنه له زانيارى كۆكردنه وه له مه ر پياوانى رژيم كۆ كرابووه وه و دياره دواييش بۆمان دهركه وت كه زۆريان پياوى رژيم نه بوون! له دواى مفاوه زات، گرتن و هه لمه تى ناوه ندى كۆمه له بۆ سه ر ئالاي شوپش شتيك نه بوو بشاردريته وه و چوو قوناغيكى ترسناكه وه كه جهستهى ريكخراوه كانى شار و شارۆچكه و گونده كانى كوردستانى به ره و شلبوون و هه لوه شانده نه وه برد. له هه موو بۆنه يه كيشدا، باسى كوشتنه ترسناكه كهى كورپكى ئازا و چاونه ترس و شو شگيرپى وهك «وريا رهش» دهكرا، له و رۆژه وه تا ئيستاش وريا بۆته گريى دهروونى كۆى ئه وانى له و زمه نه دا ژياون. ئه وانى جه للادى بوون، به و داخ و پيسواييه وه سه ريان نايه وه و ئه وانى له ناو ريكخراودا بوون، تا ئه مپرو وريا وهك برينيكى گه و ره ده بينين له رۆحياندا. من پيم وايه له گه ل يه كه مين ته و ره له وريا، ته و ره له كۆى ريكخراويكى گرنگ و دژه فاشيزم و چه پى وهك كۆمه لهى رهنجدران درا، هه ر ته و ريك بهر «وريا رهش» كه وت، جهستهى ريكخراوه كهى له دواييدا له توپه ت كرد، به م شيوه يه شو كى شه هيد كردنى «وريا رهش» و رده و رده له ريكخسته نه كاندا ده رده كه وت و له تى ده كردين.

دواى ئه و كاره ساتانهى بارودۆخى سياسى شار و شاخ، گۆرانىكى به ره و هه لدپى به سه ردا هات و چه ندين پرسىار ئاراستهى ناوه ندى كۆمه له و سكرتيرى گشتى كۆمه له كرا و دهنگى نارهبازى له ناوه وهى كوردستان و ده ره وهى

كوردستان به ئاراسته‌يه‌كى خراپدا لى كه‌وته‌وه و پرسىارى كوردستانىبوونى كۆمه‌له به‌ره‌و كۆي و بىرۆكه‌ي پارتى پىش‌ره‌وى چىنى كرئكاران له كوردستاندا له‌كۆيى كارى سياسىي ئىمه‌دايه؟ به‌تاييه‌ت ئىمه‌ته‌واو وه‌ك حزبىكى «داس عىراق» هه‌لسوكه‌ت ده‌كه‌ين و له‌ مفاوه‌زاتىشدا هه‌ر وا بووين.

كوژران و زىنداينكردى هاوپرئكانمان و هه‌ندىك له‌ سه‌ركرده دياره‌كان له‌ شاخ، به‌ جوړىكه‌ كه‌ رۆژانه ده‌بىستىن و موماره‌سه ده‌كرئت، بوچى چاره‌سه‌رى سياسى و دىالوگ و ره‌خنه و ره‌خنه‌له‌خوگرتن نه‌بوته زمانى زال؟ بوچى كوشتن و زىنداينكردى و سووكايه‌تى بوته مئتود؟ ناوه‌ندى كۆمه‌له هئىچ رپوونكردنه‌وه‌يه‌كى ئاراسته‌ي رپىكخستنه‌كان و خه‌لكى به‌گشتى نه‌ده‌كرد و هئىچ وه‌لامىكى جگه له‌ نىگه‌تيف پى نه‌بوو بو وه‌لامدانه‌وه‌ي ئه‌ندامان و هئىزى پىشمه‌رگه و خه‌لكى، به‌لام له‌و كاته‌دا بۆم ده‌ركه‌وت كه‌ هئىشتا ماركسىزم-لئىنىزم له‌ فۆرمى خىلدايه و ئه‌وه‌ي خىلئىك پالپىشتى نه‌بئت؛ فه‌وتاو، ئه‌مه‌ش له‌ گالته‌جارىيه‌كانى قه‌ده‌ره، چونكه ماركسىزم ده‌يه‌وئت جىاوازىي چىنايه‌تى بسرپئته‌وه، كه‌چى ئىمه شوناسه خىله‌كئيه‌كان توختر ده‌كه‌ينه‌وه! به‌داخه‌وه ئه‌مه ئه‌زموونى هه‌مووان بوو له‌ رۆژه‌ه‌لاتى ناوه‌راستدا كه‌ كادره ماركسىيه‌كان ده‌هاتن خىله‌كانى خوئيان ده‌كرده هئىزى ماركسى و لئىزه‌وه خىل پته‌وتر ده‌بوو و له‌ دوايشدا هئىزه كۆنه‌خوازه‌كان له‌ رپگه‌ي جوولاندنى عه‌سه‌بىيه‌تى خىلئىكئيه‌وه كادر و ئه‌ندامه ماركسىسته-لئىنىسته‌كانى حزب ئۆتوماتىكى ده‌چوونه قاوغى خىله‌وه. له‌ لوبنان و فه‌له‌ستىنش شوناسى چه‌پبوونيان پابه‌ند بوو به‌ شوناسى خىله‌وه، هه‌ر بۆيه چه‌پ و بزوته ماركسىزمه-لئىنىزمه‌كان له‌سه‌رخۆ و ورده ورده له‌ رۆژه‌ه‌لاتى ناوه‌راستدا له‌لايه‌ن خىله‌وه ده‌خورا و قووت ده‌چوو. له‌و رۆژه‌وه هه‌ستم كرد هئىزى ماركسىسى-لئىنىستى ئىمه، هئىزى پابه‌ندبوون بوو به‌ هئىزى خىل و بنه‌ماله‌كانمان و باشترىن نمونه‌ش؛ هه‌لوه‌شانندنه‌وه‌ي يه‌مه‌نى باشوورى سۆسىالستى بوو له‌ كانوونى دووه‌م ۱۹۸۶ كه‌ جه‌نگه ناوخۆكه‌ي به‌ جه‌نگى ناوخۆي «خىله‌ ماركسىيه‌كان» له‌قه‌له‌م درا و ده‌وله‌ته سۆسىالستىيه‌كه‌ي يه‌مه‌ن، خىل له‌توپه‌تى كرد.

کوشتن و رهدوونانی ئهوانه‌ی رهنه‌یان له کۆمه‌له‌ی «نه‌وشیروان مسته‌فا» ده‌گرت

من نه‌وشیروان مسته‌فا به سه‌رکرده‌یه‌کی لیتهاتوو و به‌توانا و نووسه‌ریکی باش ده‌زانم و نووسین و لیدوانه‌کانی کاریگه‌ریی خویان هه‌یه و له نزیکه‌وه چه‌ندین جار بینومه و گوئیستی وتار و ده‌ربرینی بیروبوچوونه‌کانی بووم. نه‌وشیروان مسته‌فا مرۆفیکی که‌مدوو و زۆر به‌که‌می ده‌رده‌که‌وت و بیروپای جیاوازی قبول نه‌بوو، وه‌ک پێشتر ئاماژه‌م پێ دا له چاکسازیدا برۆای به نه‌مانی به‌رامبه‌ره‌که‌ی بوو، ئیتر به کوشتن بیت یاخود ده‌ربه‌ده‌رکردن. لێره‌دا ده‌مه‌وێت چه‌ند به‌لگه و راستی بکه‌مه‌ روو، نه‌ک بۆ ناشرینکردن و تومه‌تبارکردنی نه‌وشیروان مسته‌فا، به‌لکوو له‌سه‌ر ره‌فتار و جووری توندوتیژیی مامه‌له‌کردنی بۆ به‌رامبه‌ر.

فه‌رمانی کوشتنی فوئادی مه‌جید میسری

«هه‌قال کویستانی»؛ کادر و نووسه‌ر و تیکۆشه‌ری دیرین و له ناوه‌ندی کۆمه‌له‌دا له به‌شی راگه‌یاندن ئه‌رکی شوڤشگێرانه‌ی خۆی به‌جێ هیناوه و له ئیستاشدا یه‌کیک بووه له باوه‌رپیکراوه‌کانی نه‌وشیروان مسته‌فا له‌نیو بزوتنه‌وه‌ی گۆراندای و له‌سه‌ر توندپه‌ویی نه‌وشیروان مسته‌فا ده‌لیت^۱؛ فوئادی مه‌جید میسری له سه‌ره‌تای دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌دا ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ ده‌بێ، له‌دوای دامه‌زراندنی یه‌کیتییشه‌وه له‌سه‌ر جیاوازیی بیروپا و بیرکردنه‌وه له کۆمه‌له‌ دوور ده‌که‌وێته‌وه، هه‌ر ئه‌و جیاوازیی بیرکردنه‌وه‌یه‌ش بوو لای هه‌ندیک له به‌رپرسانی کۆمه‌له؛ فوئادی ده‌خسته ناو سه‌نگه‌ری دوژمنه‌وه، ئه‌وه‌ش وای کرد له پاییزی ۱۹۸۲دا فه‌رمانی کوشتنی بۆ ده‌ربکه‌ن.

۱. ئه‌و رۆژانه‌ی نیشتمان هی هه‌مووان بوو، هه‌قال کویستانی، چاپی یه‌که‌م، سلیمانی چاپخانه‌ی کارۆ، ۲۰۱۷، ل ۲۰۲.

فوناد وەختىك بە بەرنامەى ھەولى كوشتنەكەى خۆى دەزانىت، نامەىەك بۆ نەوشىروان مستەفا دەنیرى، لە نامەكەیدا دەنوسى كە ئەو شتانەى لەسەرى دەوترىن، لە دژاىەتیکردنى كۆمەلە و یەكیتى، گواىە لەسەر داواى حكومت (واتە بەعس) دەیەویت رېكخراویكى ماركسى-لینىنى ھاوشیۆەى كۆمەلە دروست بكات، ھەر ھەموویان شتى ھەلبەستراون و ھیچ بنەمایەكى راستیان تیدا نییە. بۆ وەلامدانەوہى ئەو تۆمەتە و بۆ نیشاندانى ئەستۆپاکیى خۆشى، ئامادەیی خۆى دەردەبەرى و دەلیت: شۆرش ھەر جیگەىەك بۆ دادگاییکردنى دەستنیشان بكات، ئامادەىە بیٹ و لەبەردەمى ئەو دادگایەدا بەرگرى لە خۆى بكات، دواتر دادگاش ھەر بریارىكى دا بە كوشتنیشەوہ، پىی رازى دەبى. پاشان ھەقال كویستانى ئامازەى پى دەدا و نەوشىروان مستەفا؛ سكرتیرى كۆمەلەى رەنجدەران دەخاتە ژیر پرسىارەوہ، بۆ ھەلسەنگاندنى بیروبۆچوونى و جۆرى مامەلەكردن لەگەل فونادى مەجید مىسرى، ھەقال كویستانى وەلامى نەوشىروان مستەفا دەداتەوہ و دەلیت: من پىم وایە ئەوانەى لەسەرى دەوترىن، ھەر تۆمەتن و گومانى بیبەلگەن. پىشم وایە ئەگەر لەو تۆمەتانە لەسەرى ھەن؛ راست بان، فونادى مەجید مىسرى ئامادەیی خۆى دەرنەدەبەرى لە ھەر جیئەك ئیوہ بتانەویت، ئەو بۆ دادگاییکردنى بیئە ئەو. نەوشىروان مستەفا دەلیت: تۆ پىت وایە ئەوہى لەسەرى دەوترىت، ھەر گومانە؟ بەلى، پىم وایە. خۆ ئەگەر بیروباوہرى جیاوازیشى لە كۆمەلە ھەبى، تەنانەت نارەزایى و رەخنەش، ھەر نابى بگاتە ئەوہى بىر لە كوشتن و تەنانەت ئەزىەتدانیشى بكریتەوہ. من پىم باشە نامەىەكى بۆ بنوسیت و دلنای بکەنەوہ لەوہى بىر لە كوشتنى ناکەنەوہ و ریز لە توانای فیکرى و نووسینى ئەو دەگرن. من لە قسەکانى خۆم دەبمەوہ، ئەو چەند چركەىەك ھیچ نالى، نامەكە دەخاتەوہ جیگەكەى خۆى و پىی دەلى: سپاس بۆ پىشنىارەكەت، خۆشم ھەر شتىكى وا لە میتشكمدابوو. ھەقال كویستانى دەلیت دواتر زانىم كە بۆ گەلالەكردنى رایەكى دروست، نامەكەى پىشانى خەلكى دیکەش داوہ.

فوائدی مهجید میسری له بریی کوشتن، جامیک تیژیابی به دهموچاودا بکری

ئوهی له ناو ئهو رایه دهربرپاوانه دا له هه مووان زیاتر تووشی نیگه رانی و
حه په سانی کردم، رای یهک له هاوری نووسه ره کانمان بوو: «با نه کوژری». من
پیشنیار دهکهم له بریی کوشتن، جامیک تیژیابی به دهموچاودا بکری،
بو ئوهی تا دهمری، نه توانی له ئاوینه شدا ته ماشای خوی بکا!» له بهشی
کوژیابی ئه م بابه ته دا، جاریکی تر به کورتی باس له بیرو پای جیاواز و
چیرۆکی کوشتنی فوائدی مهجید میسری دهکهم به به لگهی سه لمینر که
خوم بو چه ند رۆژیک پیکه وه بووین و به شداری ئهو میژووه بووین و
نه وشیروانیش خریکی ره دوونان و کوشتن و زیندانکردنی کادرانی ناو
ریکخستنه کانی کومه له و کادرانی شاخ بوو. چیرۆکی گرتن و کوشتیان،
میژوویه کی دریژ و خویناوییه.

دوای راپه رین کوی دیمه نه که م له لا روون بووه، نامه ویت نه خوم بکه م
به پالوان و نه ناوی که س بلیم و باسی رووداوی دیکه بکه م که خویناوین
و بیمانا روویان دا. من خوم لیژده نا که م به حاکم به سه ر میژوودا، به لام
ده زانم شوړش به گشتی له دنیا دا هر وا بووه، چه نده فاشیزم دهرپووخینیت،
ده ئوه نده فاشیزمۆچکه ی بچووک له هه ناوی خویدا دروست ده کاته وه.

هه ندیک له وانه وهک ئهو به عسی و جاشانه وها بوون سه ره تای راپه رین
خویان ده شارده وه، که چی دوای چه ند سالییک له حزبه کاندا و له ده زگاکاندا
له فورمی جوړاوجوړدا دهرده که و تنه وه. ئیستاش ده بینین هیژیک هه یه که
دهیه ویت ناوی پیتشمه رگه ناشرین بکات، ناوی ریکخستنه کان و جه نگاوه ره
دیژینه کان، ئهو هیژه له ناو حزبه کاندا دووباره جیگه ی خویان کرده وه و
گه نده لییش زیاتر ژینگه یه کی بو ترووکاندنی ئه م فاشیزمه دروست کرد. ئه م
فاشیزمه نوییه به رده وامه له فورمی گه نده لیدا، له فورمی چه واشه ی میژووی
شوړشدا و له فورمی به بنه ماله کردنی شوړشدا و کردنی به کۆمپانیا بو

مندالی ههنديک ليپرسراوان بهردهواميي ههيه. بههرحال، دهمهويت بلييم که ريکخستنهکان تاوهکوو کارهساتي ههلهبجه و کوتايي سالي ۱۹۸۹؛ لاواز و پهرت بوو و شينوازي شانهيي له ههنديکدا مابوو و له ههنديکدا کرابوو به خهتي دهزولهيي تهنها پهيوهندي و ئاگاليببون، چونکه ئيتر بنه ما چه په کاني بهسهختي لي درابوو، دهتوانم بلييم له ههموو بنه ما و خهته ئاراميهکهي «شهيد ئارام» درابوو، مابوو تهنها قاوغیکی بهتالي تهتيري لهنيوان يهکتر و شاخدا. چيتر کوپوونهوه نه مابوو، تهنها راگرتي ئهوانه بوون که هيشتا دهيانويست ريکخراوهکه ههلهوه شيت، بهلام له راستيدا ريکخراوهکه ههلهوشابوو. راسته چه ند ئيختيالاتيک کرا، بهلام ئه مه بو وره ي خه لک بوو و له توندوتولي ريکخراوهکه وه نه بوو.

گرتن و کوشتنی کادرانی کۆمهله به تۆمهتی ئالای شۆرش

گرتن و کوشتنی کادرانی کۆمهله به تۆمهتی ئالای شۆرش و به پیلانی نهوشيروان مستهفا ئه مين، که له سه ره تادا په نای برده بهر «فه ري دوون عه بدولقادر» که ناميلکه يه کی نووسی و باسی «پارتي پيشره وي چيني کريکار له کوردستاندا» ده کرد و بو ليدانی ناميلکه يه کی «سالار عه زيز» بوو که به عه ره بي نووسييووی. سالار عه زيز به خو ی و چه ند پيشمه رگه يه که وه له «پاره زان» دانيشتبوون و ناويکی خراپي هه بوو له ناو هي زي پيشمه رگه دا، وه ک هه لسوکه ت و مامه له خو شه ويست نه بوو. به و شيوه يه سالار عه زيز و فه ري دوون عه بدولقادر سه ده ها که س مالويزان ده که ن به ناوی ئالای شۆرش و کوردستاني، سه ده ها گه نج ده خه نه گيژاوی به ناو «زورانبازي فيکري مارکسيزم-لينينزم» و دووبه ره کی ده خه نه ناو کۆمه له وه، ناو ئه و گه نجه خه ونبينه رانه ي هاتبوونه شاخ و مال و خویندن و ژيانی شاريان به جي هيشتبوو، يان ئه و ريکخستنه ي گه ر به رده ست بکه وتنايه، له ژووری ئه شکه نجه ي رژيمي به عسدا له قيمه يان ده دان و له توپه تيان ده کردن و

دەياندان لە کارەبا و ئوتوویمان لێ دەدان و بوتلیان تێ دەبرین و... هتد. هەندیک «بە ناو ئەو سەرکردانە» هەموو ئەم کوشتارە ناوخوایەیان هەلگیرساند لەناو خودی کۆمەڵە، بۆ لێدانی ئەو رەوتە چەپە هێمنە موفەکیڕە بوو کە «شەهید ئارام» برۆای پێی بوو. ئارام و قارەمانەکانی تر شەهید بوون و مائاواپی هەتاھەتاییان لێ کردین، کەچی کەسانیک بە مردنیکێ ئاسایی لەسەر پێخەفی خەستەخانەیی ولاتانی هەندەراندە کۆچی دواپیان کرد و دواي خۆیان ملیۆنەھا دۆلاریان بۆ کچ و کورەکانیان جێ هێشت. هەردوو شۆرشیگێرە مارکسییە-لینینییە دژبەیهکەش (سالار عەزیز و فەریدوون عەبدولقادر) و سەرکردەکانی دیکەیی هەردوو بەرە دژبەیهکەش دەرکەوتن، کە هیچی تر نین جگە لە کۆمەڵیک ملیۆنەر و گیرفانپەر نەبێت، کە سوودمەندی ئەم زۆرانبازیانە بوون وەک ئەوەی ئەم زۆرانبازییە سەرمايەییەکی باش بووبێت و هەریەکە و بە جۆریک پێی بووبێت بە ملیۆنەر و کە دەشمرن؛ ملیۆنان دۆلار بەجێ دێلن بۆ مندالە چلیسەکانیان و منی کادر و پیشمەرگەیی فەرماندەیی کۆمەڵەیی رەنجدەران و هاوسەنگەرانێ تری رۆژگاری سەختی پیشمەرگایەتی، دەبێت خەون بەووەهە ببینن شارەوانی بماننێژیت و تیچووی گۆرەکانمان شانی مندالەکانمان لەو قورستر نەکات کە نەمانتوانی هیچیان بۆ بەجێ بهێلین، جگە لە چیروکی خەباتی خۆمان نەبێت کە کۆمەڵیک بازرگانی جەنگ و شۆرش بەرەکەیان چنیووەتەو. ئیستا ئاوپر لەو زەمەنە دەدەمەو، چەند راستییەکم بۆ دەردەکەوێت کە دەمەوێت بێ پەردە باسی بکەم. دیارە ئەمە شروڤەیی خۆمە و ئەزموونی خویندەنەو و ژیان و کاملیی تەمەنمە، ئیستا دەتوانم تەواوی دیمەنەکەیی ئەوسا شی بکەمەو، من لێرەدا تەنھا باسی کۆمەڵە دەکەم، لە راستیدا لەدواي شەهیدکردنی «وریا رەش» بەو شیۆه قیزەوونە، زنجیرەیهک گرتن و کوشتن لەناو شۆرشدا دەستی پێ کرد و درێژبوونەووی هەبوو تاوێکۆو سالی ۱۹۸۹ کە وەک حەملەیی تەسفیە وەھا بوو، بەتایبەت هەندیک کادری ئالای شۆرش وازیان هینابوو و چووبوونەووشار و شۆرشیش هەمووی لە ئێران بوو، کەچی لێرە و لەوێ

دهيانكوشتن و بهدويانهوه بوون! لهو زهمه نه دا حكومه تي به عس زور به هيز بوو، وهك نه وهی به بهر چاوی ئیستخباراتی عیراقییه وه ئهم تیرورانهی ناوشار پروو بدات یان ئهوان بویان بکن، بهو شیوهیه دههاته بهر چاو. ئه و جووله یه ی له پيش سالی (۱۹۸۶) هوه گهر ئاسان بوویت، ئه وادای ئه و میژووه و به تاییهت له سالی ۱۹۸۸ به دواوه ئاسان نه بوو. من لیږده دا خۆم ده پاریزم له ناوهینان و برینی کون هه لئاده مه وه، به لام بو تیگه یشتن له م قوناغه و بهرچاوپروونی هه موو لایهک وهک چۆن عه ره ب ده لیت «شاهد علی العصر»، سه رنجه کانی خۆم لیږده دا پروو ده که مه وه. ئیستا که بیر ده که مه وه، ئه و پرسیا ره ده که م: ئایا نه وشیروان مسته فا نه یده زانی گهر به م جوړه توندوتیژییه؛ جیاوازییه فیکرییه کان له ناو کومه له دا یه کلا بکاته وه، کاریگه ریی ده بیت له سه ر کوی ریکخواوه که وهک ریکخواویکی چه پ که جگه له ئه رکی سیاسی، خه باتی چه کداری له دژی شوڤیتزمی به عسی له ئه ستودایه؟ به تاییهت هه مووان باش ده زانین یه کیتی خوی هیچ نه بوو به بی کومه له، جگه له قاوغیکی به تال، چونکه سه رتیپه کان، کادیږه کانی، ریکخواوی شاری و کوی یه کیتی له سه ددا نه وه؛ کومه له بوو. کومه له بو یه که م جار خه باتی پارتیزانی گواسته وه ده شتی ته خت، که ئه مه له میژووی پارتیزانیدا ده گمه نه، چونکه پارتیزانی یان له ناو دارستاندا ده کریت که چه و دنیا یه ک شوینی جووله و خوچه شاردانی تیډایه یان له شاخ، به لام تیپی بیست و یه کی که رکوک و پيشمه رگه ی ده شتی هه ولیږ له ئه زموونیکي بیوینه دا بوون، شه پی «حه مه ک» له پرووی سه ربازییه وه یه کیکه له شه ره نابهرامبه ره کان که شه هید «مامه ریشه» و هاوړیکانی به چه ند پيشمه رگه یه که وه ته وقیک ده شکینن، له حساباتی عه سه که ریی هه موو دنیا دا کاریکی ئه سته مه. به گشتی وهک نه وشیروان مسته فا خوی گوتی: ئیمه به هیزترین ریکخواوی مارکسی-لینینن له رۆژه لاتی ناوه راستدا که خاوه نی ئه و ژماره و چالاکییه بیوینانه بین له هه موو پروویه که وه. نابیت ئه وه له بیر بکه ین که «جه بهه ی شه عبی فه له ستینیی نایف حه واتمه» (نایف

حهواتمه سكرتيرى گشتى بهرهى ديموكراتى پزگاريوخوازى فهلهستينه) و بالى چهپى مونهزهمهى تهريرى فهلهستينى ئەزموونى خويان ههبوو، بهلام ئەمانه ميلشياتى ناو لوبنان و شارهكان بوون، ئەزموونيك نهبوون له خهباتى پارتيزانى. ليرهوه لهو بپروايه دا نيم نهوشيروان مستهفا ئەمين كه سكرتيرى كۆمهلهى رهنجدهرانى كوردستان بوو، كاريگهري ننگهتيفى ئەو كوشتنانهى نهزانبييت كه دهيكردن له دژى كادر و پيشمه رگهكان له شاخ و خهتى شههيد ئارام له كۆمهلهدا، لهو بپروايه دا نيم نهيزانبييت كه ئەم كارانه ريكخراوهكه دادهرزينيت و هيزى پيشمه رگهى كۆمهلهش لاواز دهكات. نهوشيروان مهستهفا مروفتيك نيه دوورى شتهكان ههلبسهنگينيت و چارهسهرى گشتيان بو نه دوزيته وه.

تاوانهكانى نيو كۆمهله له ژيانى خهباتى سياسى نهوشيروان مستهفادا

سالى 1970 ته مهنى من تهنا نو سالان بوو، ژمارهى گه ركهكانى سليمانى كه متر بوون له ئيسته و بهر دهركى سهرا سهنتهري نيو شار بوو، له بهر دهركى سهرادا بنكهيهكى سه رهككى گشتى پوليسى شارى سليمانى هه بوو، فلكهيهك نهخشهيهكى به دابه شبوونى چوار شه قامدا، وهك تابلويهكى جوان شه قامى كاوه و شه قامى مهولهوى و سينه ما سيروان و سابوونكه رانى ليك جوودا دهكردهوه، دهنگوى له سيداره دانى كه سيك به تومهتى تهقاندنهوى نارنجوكيك له نيو قوتابخانهى كچاندا دهرتت، تهواوى گه ركهكانى شار يهكترىان لهو ههواله ئاگادار دهكردهوه، مالى ئيمه ئەوده م له گه ركهكى چوارباخ و دواتر له جوولهكان بووين.

تا درهنگانك زوربهى زورى هاولاتيان شهويان لى رۆژ نه دهبووه وه و يهكترىان ئاگادار دهكردهوه بهوهى رژيم ههوالى له سيداره دانى تيكدهريك و تاوانباريكى كورد له بهر دهركى سهرادا ده دات. له گه ل له علىى پوورم بپيارمان دا ئەو ئيوارهيه بو چاوپيكهوتنى ئەو له سيداره دانه بپوين له گه ل دايمك و

خوشکه‌کانمدا که فرمیسک سەر گۆنایانی تەر ده‌کرد. پژیمی به‌عس ته‌واوی کۆلانه‌کانی به‌هیزه‌کانی خۆی ته‌نیوو، هه‌مووان له‌گه‌ل هاولاتیانیکی زۆردا به‌ره‌و به‌ر ده‌رکی سه‌را به‌پێ که‌وتین. کاتیک له‌گه‌ل ئه‌و هه‌شامه‌ته‌دا که‌سیک به‌خامیکی سپیی ڕووخسار داپۆشراو و له‌سێداره‌دراوم بینی و ئیسته‌ش له‌یادمه‌ کاتژمیتری سیی سهرله‌به‌یانی بوو، بۆ ترساندن زياتری هاولاتیان خامه‌ سپییه‌که‌یان له‌سه‌ری کرده‌وه و زمانی درێژ ده‌رپه‌رپیوو، منیش ته‌مه‌ن ئۆ سالان ده‌بووم، ئه‌و دیمه‌نه‌م زۆر بۆ هه‌ستیار و تۆقینه‌ر بوو.

له‌سێداره‌دراوه‌که‌ کێ بوو؟

له‌ کتیبی ژیان و نه‌ینییه‌کانی نه‌وشیروان مسته‌فا‌دا هاتوه‌: جه‌مالی ئه‌حه‌ی خورشه‌، برای هونه‌رمه‌ند جه‌لال کۆچه‌ر، به‌ فه‌رمانی نه‌وشیروان مسته‌فا له‌ ئاداری ساڵی ۱۹۷۰دا نارنجۆکیک فری ده‌داته ناو ئاهه‌نگی کچانی دواناوه‌ندیی سلیمانییه‌وه و پینجیان لی بریندار ده‌کات. ناوبراو له‌ سه‌نته‌ری سلیمانیدا له‌سێداره‌ درا و نه‌وشیروانیش له‌ به‌غداد وه‌ک به‌رزه‌کی بانان له‌ سه‌رده‌می نازم گه‌زازی به‌رپۆه‌به‌ری ئاسایشی گه‌شتیه‌وه به‌ره‌و «قاھیره» و دواتر «نه‌مسا» بۆی ده‌رچوو.

ئه‌م ڕووداوه‌ ده‌بیته‌ سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی پڕ له‌ توندوتیژیی کوشتن و بڕینی ژه‌نه‌رالیکی زالم، که‌ پتر هه‌ز ده‌کات «اهل السیف» بیت، له‌وه‌ی پێی بلین «اهل القلم». هه‌روه‌ها پشکو نه‌جمه‌دین له‌ به‌شیکی دیکه‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌وشیروان مسته‌فا‌دا ده‌لیت:

۱. ژیان و نه‌ینییه‌کانی نه‌وشیروان مسته‌فا، ئاماده‌کردنی: لیژنه‌یه‌ک له‌ ڕۆژنامه‌نووسان، چاپی یه‌که‌م، چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی کتیبخانه‌ی جه‌مالی عه‌لی باپیر، سلیمانی، ساڵ (...)، ل ۱۷.

۲. ژیان و نه‌ینییه‌کانی نه‌وشیروان مسته‌فا، ئاماده‌کردنی: لیژنه‌یه‌ک له‌ ڕۆژنامه‌نووسان، چاپی یه‌که‌م، چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی کتیبخانه‌ی جه‌مالی عه‌لی باپیر، سلیمانی، ساڵ (...)، ل ۱۷.

له ئه نجامی وه لامدانه وهی نهوشیروان مسته فادا ده لیت: یه که م که سیک له سه ره نه کوشتنی دیلیکی ق. م (قیاده موه قه ته) لیپرسینه وهی له گه ل کردم، خودی نهوشیروان مسته فا بوو. من که ئه و کاره م نه کردبوو، ئه و پئی وا بوو ترسنۆکم! یه که م جار که دیل کوشتنم له نزیکه وه له ناو ریزه کانی یه کیتیدا بینی، پاییزی سالی ۱۹۸۱ بوو. له ماوهی که متر له دوو رۆژاندا، ۴۵ چه کداری «جود» کوژران و ژماره یه کیان لئ به دیل گیرا. چه کداریکی هیزی گه رمیانی یه کیتی که برایه کی له و شه ره دا کوژرابوو، به بهر چاوی هه موو لایه که وه گوچکه ی دوو دیلی گرت و له په نا دیواریکدا گولله بارانی کردن.

تاوانه کان هینده زۆرن، به بیرهینانه وه یان زۆر جار ره شینم ده کات. ئیمه هه موو کات پارتی به عه شیره تگه ری و حیزبیکه بنه ماله یی پیناسه ده که یین، خودی عه شره ته کانیشیان ده لین: هه ره عه شره تیک و هه زار پیاومان هه یه، به هه ندیک له حیزبه کانی تریشه وه، به لام جیی داخ و غه میکی زۆره ریکخراویکی مارکسی-لینینستی و حیزبیکه مؤدرین بو ئه و سه رده مه، ئه و هه موو شه ر و کوشتار و تیرۆرکردنه ی تیا ئه نجام درابیت.

زۆر جاریش له هه ناوی کۆمه له دا، تۆله له بریی که سیک، که سیکه تری به بی دادگاییکردن و بی به لگه له سه ره ده کوژرایه وه. نهوشیروان مسته فا له م پرۆسه خویناوییه دا ته نها دیله کان ناکوژیت، دیله کان گیراون، به لام ئه و دهستی ده چیته خوینی خه لکانیکیشه وه که پۆژی له پۆژان هانای بو بردوون یان ته نانه ت ژیا نی نهوشیروانیشیان رزگار کردوه له چنگیان. خه لیفه که فه رمانده ی دهسته یه کی حسک بوو ئه و (واته نهوشیروان مسته فا) ی له مردن رزگار کرد، که چی که که ریمی برای خه لیفه، عومه ری ره شه جووته ی کوشت و بو لای پۆژیم هه لات، به فه رمانی نهوشیروان مسته فا، خه لیفه یان له بری که ریم کوشت.

له ناوچه ی قه ره داغ پیشمه رگه یه ک به ناوی ریبوار له نیو ده قه ری که رته کانی گه رمیان، ده که ویته داوی خۆشه ویستی ئافره تیکه وه و له ترسی خیل و عه شیره تگه ری، هه ردووکیان پوو له پۆژه ه لاتی کوردستان ده که ن

و به نیازی هاوسه رگیری پیکه وه بریار ددهن نه گه پینه وه. پاشان بنه ماله ی هه ردو وکیان بو ئه وهی وهک شه پ و پیکدانی هه ندیک له عه شیره ته کانی تر دوو چاری یه کتر کوشتن نه بن، چونکه له نیو کومه لگه ی رۆژه لاتدا بو ئه و مه به سته کولتووریکی جیاواز و دابونه ریتیکی قورس و گران هه یه، حیزبه کانی کوردستانیش به ئیسته شیانه وه، هه میشه چاوپۆشی له زۆر تاوان دهکن له ژیر رکیفی خیل و عه شیره تدا. به نامه ی فه رمی له لایه ن هه ندیک به رپرسانه وه، به مه به سته ی پیکه پینانی هاوسه رگیری ریبوار و دلخوازه که ی، به لاین و متمانه یان پی ددهن هاوکاربیان بکن و ژیانیان بیاریزن، زۆر به داخه وه کاتیک ریبواری پیشمه رگه و دلخوازه که ی له سه ر به لاین پیدانیان ده گه پینه وه نیو سنووری هیزی پیشمه رگه، هه ردو وکیان گولله باران ده کرین، به لام هه قال کوستانانی راستی تاوانه که له کتیی «ئه و رۆژانه ی نیشتمان هی هه مووان بو» وهک خوی باس ناکات و به شیوه ی رۆمانیک یاده وه ریبه کانی بو نه وه ی دوارپۆژ نووسیوه ته وه. گیرانه وه ی میژوو پیوستی به وشه ی رهنگا ورهنگ و بریقه دار نییه، ده توانریت زۆریش به ساده ی بنووسریته وه، به لام به مه رجیک راستگو یانه باس له میژوو هه که بکریت، چونکه خودی هه قال کوستانانی ته نانه ت ئه و میژوو هه گرنگ و پر تاوانه ی شه هید «وریا» ته نها به دوو دیر کۆتایی پی ده هینیت!

۱. ئه و رۆژانه ی نیشتمان هی هه مووان بو، هه قال کوستانانی، چاپی یه که م، چاپخانه ی کارۆ، سلیمانی، ۲۰۱۷، ل ۲۴۹.

شەھید وریا کی بوو؟

کوشتنی «وریا» به تهور، تاوان و چیرۆکی راسته‌قینه‌ی سه‌رده‌می پۆژانی سه‌ختی پيشمه‌رگایه‌تین و کاره‌ساتیکی جه‌رگپر و ناخۆشی نیو شۆرش و خه‌باتن، به‌داخه‌وه که‌سانیک شه‌رمانه یاخود بۆ له‌ده‌سته‌دانی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیان، ئەنگوست ناخه‌نه سه‌ر راستیه‌کان و ئەوه‌ش ده‌بیته به‌جۆریک له‌بازرگانیکردن و بزواندنی هه‌ندیک ئەقلی بچووک و ئارامگیری بۆیان، بازرگانیی بی ده‌ستمایه‌ش هه‌ر مایه‌پوچ ده‌بیته. ره‌زاقی وه‌ستا وه‌هاب ناسراو به «وریا ره‌ش»، له‌سالی ۱۹۵۶دا له‌شاری سلیمانی له‌دایک بووه. له‌سالی ۱۹۷۸دا سه‌ر به‌ریک‌خسته نه‌ینیه‌کانی کۆمه‌له‌ی ره‌نجده‌رانی کوردستان بووه، تیکۆشه‌ریکی خۆنه‌ویست و ئیجگار بلیمه‌ت و چاونه‌ترس بووه، نه‌ینی پاراستن له‌لای وریا زۆر گرنگ بووه و ببووه هۆکاری ئەوه‌ی هه‌میشه له‌کار و چالاکیه‌کانیدا سه‌رکه‌وتوو ده‌بوو. شه‌ری نه‌گریسی کورد کوشتن و مه‌رامی گلاوی هه‌ندیک له‌سه‌رکرده و فه‌رمانده‌کانی نیو حیزبه‌کان و شۆرش، بووه هۆی ئەوه‌ی ده‌ستیان سوور بیته به‌خوینی یه‌کتر.

به‌لام هه‌چ کام و هه‌چ کاتیکیش هه‌ندیک له‌وه‌سه‌رکرده‌نه به‌ده‌ستی خۆیان هه‌چ چالاکیه‌کان له‌به‌رژه‌وه‌ندیی شۆرش ئەنجام نه‌داوه، جگه له‌مه‌لا به‌ختیار له‌تۆله‌ی شه‌هید خاله شه‌هاب و هاوه‌له‌کانی که له‌سیداره‌ده‌درین، پارێزگاری به‌عسی شاری سلیمانی له‌شه‌قامی مه‌وله‌وی له‌شاری سلیمانیدا، له‌گه‌ل دوو تیکۆشه‌ری دیریندا به‌سزای گه‌ل و شۆرش ده‌گه‌یه‌نن، ده‌نا زیاترینیان به‌خه‌لکی دلسۆز و هیزی پيشمه‌رگه کاره‌کانیان پێ راپه‌راندوون. یه‌کیک له‌وه‌ پيشمه‌رگانه‌ی له‌شاری سلیمانیدا کاری «ئیختیالات» و له‌نه‌یارانی یه‌کتریان پێ به‌کوشته‌ده‌دان، ئەویش ره‌زاقی وه‌ستا وه‌هاب ناسراو به «وریا ره‌ش»ه. ئەو کادر و به‌رپرسانه‌ی به‌ده‌ستی وریا و به‌فه‌رمانی ناوه‌ندی کۆمه‌له‌کوژران، بریتی بوون له‌م ناوانه: (نووری حه‌مه‌عه‌لی -

پارتی، عەبدولی سۆران - پارتی، سدیق ئەفەندی - پارتی، فەتاحە قەلەو - ئەندازیار، حاکم عومەر - بەعسی بوو، سەلاحی سەموون - فەرمانبەر و «پەفییق حیزبی»ی پزیمی بەعس و بەرپۆه بەری کارگە ی جگەرە ی سلیمانی بوو، عەلە خرە - پارتی، شیخ وەزیر نەکوژرا، بەلام بریندار بوو، مچە ی بابە گەرە و چەندین چالاکی تری نیو شار) بە دەستی «وریا» ئەنجام درا.

لەگەل ئەو وەشدا «گۆرانە رەش» و «ئازاد چاوشین» بە هەمان شیوہ «ئییختیالاتیان» دەکرد، تەنانەت ئازاد چاوشین هیندە کادر و تیکۆشەر یکی بیناوتای قارەمان بوو، ئەگەرچی خەلکی سلیمانی بوو و شارەزای بنکە و بارەگا و مۆلگای بەعس نەبوو لەنیو شاری هەولێردا و شارەزای کووچە و کۆلانەکانی شاری هەولێر نەبوو، بەلام ئازایەتی و قارەمانیتی ئازاد چاوشین دەگەرپتەوہ بو دلسۆزی و لەخۆبردووی، دەنا تاوانبار یکی بەعس لەنیو شاری هەولێردا بە سزای گەل و شوپش بگە یەنیت هەر وا ئاسان نییە، بەتایبەت خەلکی ئەو شارە و لەدایکبووی ئەو شارە نەبیت. بە هاوکاری پیکخستە دیرینە نەینییەکان کارەگە ی ئەنجام دابوو، ئەو قارەمانیتی تەنھا لە ئازاد چاوشین دەوہشایەوہ، بەتایبەت کاری لەو جۆرە زۆر ترسناکە. پاش دەنگدانەوہ یەکی زۆر و ترسی حیزبەکان، بەتایبەت ئەو حیزبانە ی ئەندامەکانی دەکوژران، بەیانی فەرمییان بلاو دەکردەوہ و یەکتییان بەو مەبەستە تاوانبار دەکرد و حیزبی بەعسیش بو تیکدانی زیاتری بارودۆخەکە، پاگەندە ی خۆی دەکرد و یەکتیییش تاوانی تیروکردنەکانی خستە ئەستوی حیزبی بەعس و بەم جۆرەش رەزاقی وەستا وەهاب ناسراو بە «وریا رەش» نارازی دەبیت و شەرم لە وەلامدانەوہ ی بەرپرسی ناوہندی کۆمەلە دەکات کە بە نامە ی فەرمی داوای کوشتن و لەسیداردەدانی ئەو کەسانە ی لی کردوون، دواتر کاراکتەری چالاکییەکان بە بەعسی ناو ببریت.

وریامان کوشت و گهر زیندووش بیتهوه، سهه جاری تر دهیکوژینهوه...

پشکو نهجمه‌دین له وه‌لامی کتیبه‌که‌ی «نه‌وشیروان مسته‌فا ئەمین» دا (په‌نجه‌کان یه‌کتری ده‌شکینن) کتیبه‌کی بلاو کردووه‌ته‌وه، له‌وی ده‌قاوده‌ق قسه‌یه‌کی مه‌لا به‌ختیاری هیناوه‌ته‌وه:

باس له‌کونفرانسی سی‌ی کومه‌له و بینینی شه‌هید وریا ده‌کات و ده‌لیت: ورووژاندنی ئیعدامکردنی وریای وه‌هاب، به‌فه‌رمانی سکریتی‌ری کومه‌له و به‌نه‌ینی جیبه‌جیکردنی به‌ده‌ستی جه‌بار فه‌رمان؛ فه‌زای کوبوونه‌وه‌کان زیاتر لیل ده‌کات و دواتر ده‌لیت: من وریام چه‌ند پوژیک پیش بزکردنه‌که‌ی له‌گوندی «حاجی مامه‌نده» دیت و بو‌یه‌که‌م جار ناسیم. وریا باسی ئه‌وه‌ی بو‌کردم که له‌ناوه‌ندی کومه‌له‌وه‌ داوا کراوه و به‌وه‌به‌سته‌ش له‌شاره‌وه‌ هاتووه. ئه‌و گوتی: ناویرم بچم! داوای هه‌نده‌ک نامه‌ی ناوه‌ندی کومه‌له‌م لی ده‌که‌ن که پیشتر بویان ناردووم. ئه‌و نامه‌ن بو‌من گرنگن و په‌یوه‌ندیان به‌چاره‌نووسمه‌وه‌ هه‌یه! ئاخ‌ر خو‌من خه‌لکم بو‌باوکم نه‌کوشتووه، من خه‌لکم بو‌کومه‌له و شو‌رش کوشتووه و ته‌نها به‌لگه‌یه‌کیشم؛ نامه‌کان!

وری له‌نیوان دوو به‌رداشی ترس و ئازاری ویزداندا له‌مه‌نگه‌نه‌ درابوو، ترس له‌وه‌ی که سکریتی‌ری کومه‌له‌ داوای ئه‌و نامه‌ی لی ده‌کرده‌وه‌ که فه‌رمانی تیرۆرکردنه‌کانی تیدا بوو، نه‌با ده‌ست لایه‌نه‌ نه‌یاره‌کانی بکه‌ون. ئه‌و کارانه‌ی کردوونی، ده‌چنه‌ خانه‌ی تیرۆری شه‌خسی و تایبه‌تییه‌وه‌ و هیه‌چ به‌لگه‌یه‌کی سه‌لمینه‌ر بو‌داکوکیکردن له‌خوی؛ به‌ده‌سته‌وه‌ نامینیت و له‌ناوبردنی ئاسانتر ده‌بیته‌، ئازاریکی سه‌ختی ویزدان له‌هه‌مبه‌ر تیرۆرکردنی کومه‌لیک که‌سدا که حیزبه‌که‌ی حاشای له‌تیرۆرکردنه‌که‌یان ده‌کرد، ئه‌و

۱. ئەزموون و یاد‌نالی شو‌رش و حیکایه‌ته‌کانی زیندان، به‌رگی یه‌که‌م ۱۹۷۸-۱۹۸۳،

به‌رگی دووهم ۱۹۸۳-۱۹۸۹، پشکو نه‌جمه‌دین، چاپخانه (...), ۲۰۰۷، ل. ۲۰۰.

دهیویست که له رهقی له ئاست سکر تیری کومه له دا بکات، به لام به له دهستدانی گیانی و پارچه پارچه کردنی لاشه ی ته و او بوو.

له لاپه رهکانی پیشوودا ئاماژهم پی دا نهوشیروان مستهفا له سهه بیرو پای جیاوان، هه ولی تیرۆر کردنی فوئادی مهجید میسری داوه، که به به لگه وه باس له جۆری تیرۆر کردنه که ی بکه م. من وهک ئەندامی دهسته ی دامه زیننه ری ریکخراوی مندالانی ئەلمانی و ئەندامی دهسته ی دامه زیننه ری بازنه ی ئەلمانیای پلاتفۆرمی دابرا، له ریکه وتی ۲۰۱۷/۷/۵ دا له شاری کیولن (stadt köln) له ئەلمانیادا سهرقالی ئەنجامدانی کۆریک بووین به ناوی جیاوازییه بنه ره تیه کانی نیوان میتودی ئایینی و میتودی زانستی، له گه ل ئەندامانی بازنه ی ئەلمانیای پلاتفۆرمی دابرا و فوئادی مهجید میسری دوو پۆژ پیکه وه سهرقالی به رپۆه بردنی کۆره که بووین بو فوئادی مهجید میسری، له ئیواره خوانیکدا باسما له رابردووی شوپش و به ناهه ق شه هید کردنی وریامان کرد و چۆنیه تی هه ولی تیرۆر کردنی فوئادی مهجید میسری به فه رمانی نهوشیروان مستهفا له لایه ن «وریا رهش»، فوئادی مهجید میسری نه هی له وه کرد که «وریا رهش» خیا نه تی کرد بیت و هیچ نه ی نییه کی درکاند بیت، ته نانه ت باسی میژووی هاورییه تی و دۆستایه تی و دلسۆزی و قاره مانیتی شه هید وریای به شیوازیک بو گیراینه وه گه ر پرسیاری زیاترم ئاراسته بکر دایه، پیم وا بوو جگه له فرمیسک به چاوه کانی دا؛ هیچ وه لامیکی تری بو نه ده درایه وه! پاشان به دوو ردریژی باسی خه باتی شاخ و کیشه و مملانیکانی نیو کۆنفرا نس و ریکرتن له ئازادی و بیرو پای جیاوازی ده کرد، یاخود نهوشیروان مستهفا ئەمین له ته وای قه ناعه ته وه هه ولی تیرۆر کردنی دابیت، هیچ له و راستییانه ناگۆرن که ئەمه ئەوه ده گه یه نیت که بو نهوشیروان مستهفا، ئەندام و کادرانی کومه له هیچ گرنگیان نه بووه و لای ئەو خه تی ئارام و چه پ، شایه نی ئەوه نین گفتوگۆی سیاسیانه بکه ن، به لکوو کوشتن و تیرۆر و توقاندن و سوو ککردن؛ تاکه ریکه ی چاره سهه بووه. به دیویکی تر دا، سوور دهیزانی به مه ریکخراوه که که رت ده بیت،

به‌تایبته پیکراوی شار ورده ورده ئەندامه‌کانیان وازیان دههینا و سه‌دان پیشمه‌رگه ته‌سلیمی رژییم ده‌بوونه‌وه و وره‌ی پیشمه‌رگه دوا‌ی مفاوه‌زات راسته له نه‌به‌ردیه‌کانی شه‌ری قه‌یوان ماوه‌ت و دوا‌یی داستانی رزگاری و پیشتریش داستانی دابان ره‌نگی دابووه، به‌لام وه‌ک مارکس ده‌لیت له شه‌ری به‌رگریدا کاتیک به‌ره‌ی سیاسی فشه‌ل ده‌بیته، به‌ره سه‌ربازییه‌که ورده ورده کز و لاواز ده‌بیته. لی‌ره‌وه له‌و بر‌وایه‌دام نه‌وشیروان مسته‌فا به‌کوشتنی چه‌نده‌ها قاره‌مانی وه‌ک: وریا ره‌ش، جوامیر، سالاری حاجی ده‌رویش و ته‌نانه‌ت وه‌ک ده‌لین هیمنه ره‌ش و ته‌ره‌کردن و ئیه‌انه‌کردنی چه‌نده‌ها که‌سی وه‌ک عومه‌ر عه‌ره‌ب و غه‌ریب کونجیرینی و ئیه‌انه‌کردنی مامه‌ ریشه و تۆرانی له‌ کۆمه‌له و زۆری تر، که‌شیکی له‌ تیرۆرکردنی که‌سیتی و جه‌سته‌یی پیک هینا و ئامانجی لاوازبوونی پیکراویکی چه‌پی وه‌ک کۆمه‌له بوو.

گولله‌بارانکردنی بِن به‌لگه و شه‌هیدکردنی سالاری حاجی ده‌رویش

بۆ من زۆر ئاسان نییه به‌ساده‌یی له ژیاننامه‌ی تیکۆشه‌ری فه‌رمانده و کادریکی دیرینی وه‌ک سالاری حاجی ده‌رویش بدویم، ئەوه‌نده زانیاریم هه‌یه له‌سه‌ر ئەسته‌وپاکی و په‌یوه‌ندیکردنی به‌ ریکخستن و کاری سیاسی و بوونی به‌ پیشمه‌رگه له‌ سالی ۱۹۷۸دا و خۆی به‌ بچووکتترین پاسه‌وانی میله‌ت ده‌زانیت و به‌شانازیکردنه‌وه وه‌ک هاو‌لاتیه‌کی کوردپه‌روه‌ری چوارتای سه‌ر به‌ شارباژێر و له‌ خانه‌واده و بنه‌ماله‌یه‌کی ئەو ده‌قه‌رده‌ا وه‌ک شو‌ر‌شگێریکی سه‌ره‌تا‌کانی خه‌باتگێرانی شاخ، ر‌ووبه‌رووی نادادپه‌روه‌ری و ناعه‌داله‌تی له‌لایه‌ن رژییمی به‌عسه‌وه به‌رامبه‌ر به‌ هاو‌لاتییانی کورد ده‌کریت، سالاری حاجی ده‌رویش ده‌سته‌به‌رداری ژیا‌نی خۆی و خانه‌واده‌که‌ی ده‌بیته و ده‌بیته به‌ پیشمه‌رگه‌ی کۆمه‌له‌ی ره‌نجده‌رانی کوردستان.

سالاری حاجی دەرۆیش، مرۆفیک له جوانی و میهره‌بانی و کورتترین مه‌ودای خه‌باتی پێشمه‌رگایه‌تی له شاخ، له‌لایه‌ن شوڤر شه‌وه پله‌ی فه‌رمانده‌یی وه‌ک کادرێکی زیره‌ک و به‌توانا پێ ده‌به‌خشریت. ئه‌گه‌رچی له‌و زه‌مه‌نه‌دا بانه‌برکردنی بۆچوونه‌ جیاوازه‌کان سه‌باره‌ت به‌ دامه‌زرینه‌ری ئالای شوڤر کران و سالاری حاجی دەرۆیش وه‌ک فه‌رمانده‌یه‌ک جگه‌ له‌ دلسۆزی بۆ هاوسه‌نگه‌رانی، هه‌یچ به‌لگه‌یه‌کی تر نه‌بوو بۆ گولله‌بارانکردنی. سالاری حاجی دەرۆیش یه‌کیک بووه‌ له‌ فه‌رمانده‌ سه‌ربازیه‌یه‌کان و له‌ هه‌مان کاتدا کادرێکی هۆشیارى سیاسیی بووه، له‌ دوور و نزیکه‌وه‌ لایه‌نگری ئالای شوڤر و مه‌لا به‌ختیار نه‌بووه، ته‌نها هه‌له‌یه‌ک که‌ کردبووی و غه‌زه‌بی نه‌وشیروانی به‌ سه‌ردا باریبوو ئه‌وه‌ بوو که‌ کتیبیکی بۆ مه‌لا به‌ختیار به‌ ده‌ستی دوو پێشمه‌رگه‌دا که‌ ناویان ئه‌نوه‌ر و به‌هادین بوو، بۆ مه‌لا به‌ختیار نارده‌بوو تاكوو له‌ زیندانه‌دا کاتی پێ بباته‌ سه‌ر. وه‌ستا له‌تیف له‌ لایه‌نگرانی نه‌وشیروان بوو، سه‌ره‌په‌رشتی ئه‌و زیندانه‌ی ده‌کرد که‌ مه‌لا به‌ختیار تیا‌دا بوو، هه‌واله‌که‌ به‌ نه‌وشیروان ده‌گه‌یه‌نیه‌وه‌ و ده‌سته‌به‌جی سالاری حاجی دەرۆیش ده‌سته‌به‌سه‌ر ده‌کریت و دوو پێشمه‌رگه‌که‌ش ده‌خرینه‌ زیندانه‌وه‌. کاتیک ئه‌نوه‌ر و به‌هادین به‌ره‌لا کران، چه‌کیان نه‌دانه‌وه‌ و به‌رسواکراوی ده‌سوورانه‌وه‌، بۆیه‌ ناچار بوون بگه‌رینه‌وه‌ و خۆیان ته‌سلیم بکه‌نه‌وه‌ و خۆیان بده‌نه‌ به‌ر چاره‌نووسی نادیار. کادر و تیکۆشه‌ری دێرینی فه‌رمانده‌ به‌بێ هه‌یچ دادگاییه‌ک و هه‌یچ به‌لگه‌یه‌ک و شایه‌تی زیندوو و هه‌یچ نووسراویک، مخابن سالاری حاجی دەرۆیش گولله‌باران ده‌کریت و شه‌هید ده‌کریت.

١. ژيان و نه‌هینییه‌کانی نه‌وشیروان مسته‌فا، ئاماده‌کردنی: لیژنه‌یه‌ک له‌ رۆژنامه‌نووسان، چاپی یه‌که‌م، چاپ و بلا‌کردنه‌وه‌ی کتیبخانه‌ی جه‌مالی عه‌لی باپیر، سلیمانی، سال (...), ل ٢٩١.

فیشهکی گِردار ئاراسته‌ی سهر دلی جوامیری سهرتیب ده‌کرت

شه‌هید جوامیر، سهرتیپی ۲۳ی سورداش بوو. به قاره‌مانیتی و دلسۆزی خوی له سهره‌تای پیشمه‌رگه‌بوونیه‌وه فه‌رمانده‌ی مه‌فره‌زه و جیگری فه‌رمانده‌ی که‌رت و دواترین پله‌ی شه‌ره‌فی ئه‌ندامیتی که پی‌ی سپی‌ردرا، سهرتیپی ۲۳ی سورداش بوو. مرؤفیک بوو له ئاستی هه‌موو که‌سینکا بچووکیی خوی ده‌نواند و به‌رامبه‌ره‌که‌ی له خوی به گه‌وره‌تر ده‌زانی.

به‌لام لهو جوړه سهرکرده و فه‌رماندانه هه‌میشه نه‌یارانیان له‌نیو شو‌رشدا بو دروست ده‌بوو، چونکه که‌سانی وه‌ک جوامیری سهرتیپی خاوه‌ن خه‌باتی بیوچانی پاک و بیگه‌رد، شه‌رمیان له خو‌جودا‌کردنه‌وه ده‌کرد له‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌دا. جوامیری سهرتیب له‌سهر دلسۆزی و بو‌چوونی جیاواز، له فه‌رمانده‌یی و کار و چالاکیه‌کانیدا سپیان کردبوو. ئه‌گه‌رچی جوامیر فه‌رمانده‌ی من نه‌بوو، به‌لکوو لهو زه‌مه‌نه‌دا سیستمی عورفی له‌بری سیستم و په‌یوه‌ندیی ناوخوی ریکخراوی پرؤلیتاریی کۆمه‌له‌ی رهنجده‌رانه‌که‌ی له‌مه‌ر ئیمه‌ بوو، ده‌بوو هه‌ر چی بچووکتترین هه‌له‌ی لی بوه‌شینته‌وه، به فیشه‌کی گِردار سنگی بسووتینریت و له‌ناو ببری‌ت. بو میژوو ده‌یگی‌رمه‌وه، له گوندی گاپیلونی به‌ری دۆلی که‌پریکی به‌ نایلون دروست کرابوو، پیتیان ده‌وت چایخانه‌که‌ی گاپیلون، جوامیری سهرتیب سهری سفر کردبوو، کلپته‌یه‌کی سه‌وزی له‌سهر ده‌کرد و ته‌نها ده‌مانچه‌یه‌کی میکارؤفی به دوو یه‌ده‌که‌وه له‌نیو قه‌دیدا به‌ستبوو، به‌ریکه‌وت شه‌هید «به‌هه کویر» له سنووری شارباژیره‌وه هاتبووه به‌ری سنووری ئیمه و چاوم پی که‌وت، وتی زور ماندووم و با بچین بو که‌بابخانه‌که‌ی «پیر ئه‌لیاس». چه‌میک بوو له‌نیوان ریگای سهره‌کیی کاریزه‌ی کون و به رۆژه‌لاتدا گوندی بالخ و خوار گوندی گاپیلون بوو، دوا‌ی پشودان و هه‌ندیک گالته‌وگه‌پ که به‌هه کویر ده‌یکرد، نه من و نه جوامیری سهرتیب چه‌زمان پی نه‌ده‌کرد.

دوای پشوودان، بهه کویر وتی: بهزهحمهت قاپی عهرهقی رهشیان بۆ هیناوم، بچین بیخوینهوه. ههر چهنده خواردنهوه (كحول) قهدهغه بوو لهنیو هیزی پیشمه‌رگه‌دا، به‌لام هه‌ندیك جار له کاتی پشوودا و له شوینی تایبه‌تا ئارامیه‌ک به جه‌سته‌ی ماندووبوو دهدرا. له راستیدا ئه‌وه کاریکی ناشایسته بوو، به‌لام جوامیری سه‌رتیپ بۆ دلنه‌شکاندنی بههه کویر؛ ئاماده‌یی خوی دهربری و وتی: «به‌هادین، له ئیسته‌دا هه‌ندیك له‌م ماستاوچیانه راپورتیان له‌سه‌ر نووسیوم و چه‌ک کراوم و سه‌ر کراوم بۆ داهاتوویه‌کی نادیار، ئه‌گه‌ر ده‌زانیت کیشه‌ی زیاترم بۆ دروست ده‌که‌یت، ئه‌وا من دهرۆم و خۆت بۆ خۆت سه‌رپشک به چی ده‌که‌یت.» به‌هادین سویندی به‌گۆری شه‌هیدان خوارد به‌وه‌ی هیچ هه‌له‌یه‌ک له کاتی مه‌ستیدا نه‌کات. بۆ من یه‌که‌م جارم بوو له‌و جوړه دانیشتنانه‌دا به‌شدار بم، به‌تایبه‌ت که پیشمه‌رگه بووم و ترسی دوژمن و ئه‌رکی گه‌لێکی زولمیکراومان له ئه‌ستۆدا بوو. وه‌ک باسم کرد جوامیری سه‌رتیپ سه‌ر کرابوو و بههه کویریش تفه‌نگیکی مزه‌لی سیخوی به‌حه‌وت مه‌خزه‌نه‌وه پی بوو، وه‌ک ئه‌وه‌وا بوو که‌سێک له ئیستادا خاوه‌نی چه‌ند قیلا و خانوویه‌کی له‌سه‌ر یه‌کی چه‌ند نهۆمی بیته، به‌لای ئیمه‌ی تاک به‌تاکي نیو هیزی پیشمه‌رگه‌وا بوو. به‌هادین شووشه‌یه‌ک عهره‌قی له‌گیرفانی دهره‌ینا و پیشمان نه‌زانیبوو له‌چایخانه‌که‌ی پیر ئه‌لیاس سی پیا‌له‌ی له‌گه‌ل خۆیدا هینابوو، من زۆر چه‌په‌سام و پرسیارم کرد: ئه‌وه چۆن بیری ئه‌وه‌ت هه‌بوو ئه‌م پیا‌لانه له‌گه‌ل خۆتدا به‌ینی؟ بههه کویر وتی: پرسم به‌خاوه‌ن چایخانه‌که کرد و مۆله‌تی پی دام بیهینم. پاش کاتژمیریک جوامیری سه‌رتیپ باسی له‌جوړی خه‌باتی هاو‌ریکانی بۆ ده‌کردین و باسی له‌شو‌رش و جوامیری خاله‌شه‌ه‌ابی دامه‌زینه‌ری کۆمه‌له‌و هاو‌ریکانی بۆ کردین و دواتر هه‌ندیك گله‌یی و نار‌ه‌زایی سه‌باره‌ت به‌خه‌لکی خۆبه‌ره‌پیشه‌وه و ماستاوچی و خه‌لکی دووروی بۆ کردین که بوونه‌ته‌هۆی ئه‌وه‌ی کیشه‌یان بۆ دروست کردوه، زۆریش خه‌مبار بوو به‌وه‌ی هه‌ندیك له‌هاو‌ریکانی مامه‌له‌ی خراپ و ره‌فتاری ناشرینیان نواندوه. ئه‌و دانیشتنه‌ی من له‌گه‌ل

جوامیری سهرتیب و بهه کویردا، ئاره‌زوو و ئومیده‌کانیان کوشتم و بیزم له پیشمه‌رگایه‌تی و بوونی هه‌ندیگ کهس ده‌کرده‌وه. جوامیری سهرتیب فه‌رمانده‌یه‌کی سه‌ربازی قسه‌خۆش و به‌ئارام بوو، له شه‌ری قه‌یوان ماوه‌ت که شه‌پێکی درێژخایه‌نی پتر له سین مانگ بوو، هه‌ر له ماوه‌ته‌وه ده‌ستی پێ کرد تا‌کوو گوندی قه‌یوان، به‌و جووره‌ ناوی شه‌ره‌کان به شه‌ری قه‌یوان ماوت باس ده‌کریت و شه‌ری برزو و قووته‌ی حه‌سه‌ن به‌گ وه‌ک فه‌رمانده‌یه‌کی سه‌ربازی سه‌رکه‌وتوو پۆلی کاریگه‌ری هه‌بوو.

گولله‌بارانکردنی حه‌مه‌ی شیخ حه‌سه‌ن (حهمه‌ بچکۆل)

حهمه‌ی شیخ حه‌سه‌ن کوپێکی بزێوی شوپشگێر بوو، له سه‌ره‌تای لاویتییه‌وه ببووه پیشمه‌رگه و له‌نیو که‌رته‌که‌ماندا به «حهمه‌ بچکۆل» ناومان ده‌برد و دلسۆز و لاویکی قاره‌مان بوو. له‌ ساڵی ۱۹۸۲ ببووه پیشمه‌رگه و به‌شداریی زۆرتین چالاکییه‌کانی ناوشار و ده‌ستوه‌شاندن له‌ بنکه و مۆلگه و سه‌ربازگه‌کانی رژیمی به‌عسی له‌گه‌ندا کردبووین. به‌تایبه‌ت نه‌وشیروان مسته‌فای زۆر خۆش ده‌ویست و چه‌ندین جار پێی ده‌وتم: «زۆر حه‌ز ده‌که‌م له‌ نزیکه‌ی نه‌وشیروان مسته‌فاوه‌ پیشمه‌رگه‌ بم، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر پوژیک شه‌هید بم، ناوم بچیته‌ میژووه‌وه و هه‌یج کات له‌یاد نه‌کریت.»

زاهیر کونجرینی، قوربانی بیئاگای زولم‌لێکراو

زاهیر کونجرینی، تیکۆشه‌ری دێرینی فه‌رمانده‌ی مه‌فره‌زه‌ی که‌رتی یه‌کی شه‌هید سه‌لاحی مه‌ه‌ندیس، له‌ تیپی ۴۷ی پیره‌مه‌گروون بوو، جگه‌ له‌وه‌ی له‌گه‌ل سه‌لاح چاوزه‌قدا خه‌لکی گوندی کونجرینی بوو، هه‌یج شتیکی ئه‌وتوی به‌ ئیمه‌وه‌ نه‌ده‌به‌سته‌وه، جگه‌ له‌ پیشمه‌رگایه‌تیبوون.

تیوه‌گلان و گولله‌بارانکردنی سه‌لاحی حاجی عه‌لی

سه‌لاحی حاجی عه‌لی ناسراو به «سه‌لاح چاوزه‌ق»، خه‌لکی گوندی کونجرینی سه‌ر به شارباژییری سلیمانی بوو، زور جاریش به سه‌لاح کونجرینی ناو ده‌برا، به‌لام له‌نیو هیزی پیشمه‌رگه‌دا زیاتر به سه‌لاح چاوزق ناو ده‌برا. کورته‌میژووی ژیانی سه‌لاح بو نیو ریزه‌کانی هیزی پیشمه‌رگه، ده‌گه‌ریتتوه بو سالی ۱۹۸۰. وه‌ک هه‌مووان ده‌زانین له‌و سه‌رده‌مانه‌دا پژییمی به‌عس سالانه به سه‌دان هه‌زار سه‌ربازی دروست ده‌کرد و هه‌ر که‌سیکیش ته‌مهنی ببوویه به ۱۸ سال، ده‌بوو بییت به سه‌رباز، به‌لام له‌بری سه‌ربازی، خه‌لکیکی زور ده‌بوون به «پولیس»، سه‌لاح چاوزه‌قیش ببوو به پولیس و دواتر له‌گه‌ل چهند هاورییه‌کی خوی که پولیس بوون، به خویان و تفه‌نگه‌کانیانه‌وه هاتبوونه نیو ریزه‌کانی هیزی پیشمه‌رگه‌ی کومه‌له‌ی ره‌نجدهرانی کوردستان. ئاشنابوونی من له‌گه‌ل سه‌لاح چاوزه‌ق‌دا، زیاتر به هوکاری دلپاکی و قسه‌خوشی و مروقیکی ساده بوو. له‌خیزانیکی مامناوه‌ندی بوو. برایه‌کی ناوی «محه‌مه‌د» بوو، سه‌رقالی هینان و بردنی که‌لوپهل و خوارده‌مهنی له‌نیوان مه‌رزه‌کانی عیراق و ئیران بوو و باری گوزه‌رانی زور باش بوو، هه‌ندیک جاریش هاوکاری ماددی ئیمه‌ی ده‌کرد. پوژیک سه‌لاح بانگی کردم و وتی: «وه‌ره بروانه ئه‌م برایه‌ی من چیی بو هیناوم؟» که پیشانی دام، ده‌ستی جلی شالی خورمایی به‌دیاری بو هینابوو، ده‌ستی کرد به پیکه‌نین و وتی: «براکه‌م وا ده‌زانیت من له‌شه‌قامی تووی مه‌لیک پیاسه‌ی ئیواران ده‌که‌م.» سه‌لاح چاوزه‌ق جیی بروا و متمان‌ه‌ی نه‌وشیروان مسته‌فا و سکرتری کومه‌له‌ بوو، ئه‌و کاته‌ی لیژنه‌ی بو ده‌ستوه‌شاندن له‌ دوژمن له‌ شار داوا کرا و پیک هینرا، سه‌ره‌تا به‌م شیوه‌یه بوو:

عومه‌ر چه‌سه‌ن (عومه‌ر عه‌ره‌ب): فه‌رمانده‌ی لیژنه

سه‌لاح حاجی عه‌لی (سه‌لاح چاوزه‌ق)

شه‌هاب که‌ریم (که‌ریم)

به نامه‌ی فهرمی نهوشیروان مستهفا و ئاماده‌کاری به‌رپرسی پښخستنې که‌رت؛ توفیق ناسراو به «شه‌هید هونه‌ر»، لیژنه‌که پیک هینرا و دواتر دیمه‌وه سهر کار و چالاکیی ئهم لیژنه‌یه. پیشوه‌خت نه‌وزاد عه‌بدوللا (نه‌وزادی عه‌به‌ی ته‌قی) به هوی کار و چالاکیی سهرسور هینه‌ره‌کانی و قارمانیتییه‌وه، به‌فهرمی کرا به فرماندهی که‌رت. ئه‌رده‌لانی ئیسماعیل عارف، حه‌مه‌ی شیخ حه‌سه‌ن (حهمه‌ بچکول)، عوسمان حه‌سه‌ن (نه‌به‌ز)، کامه‌ران مه‌حموود (کامه‌رانی خوله‌ سمیل)؛ چه‌ندین چالاکیی ناوشاریان له دژی پښیمی به‌عس ئه‌نجام ده‌دا.

یه‌کیک له هه‌ره جوامیرییه‌کانی عومه‌ر عه‌ره‌ب، سه‌لاح چاوزه‌ق، نه‌وزادی عه‌به‌ی ته‌قی؛ له شه‌قامی ماموستایان، نزیک یانه‌ی ماموستایان (نادی معلمین) بوو، که به‌رده‌وام پښیمی به‌عس بو ده‌ستگیرکردن و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خوین، له کونجی کولانه‌کان و شه‌قامه‌ سهره‌کییه‌کانی سلیمانی بو‌سه‌یان داده‌نا و پینان ده‌وتن «قوه‌ی ته‌واری». عومه‌ر عه‌ره‌ب بریاریکی به‌پیی په‌زنامه‌ندیی ئه‌ندامه‌کان وه‌ک فرمانده‌ ده‌رکرد، ئوتومبیلکی جوری شو‌فیرلیت، ژماره‌ی پاسه‌وانه‌کان (قوه‌ی ته‌واری) دوانزه‌ که‌س ده‌بوون، پاش ئه‌وه‌ی ته‌قه‌ ده‌ستی پی کرد و هه‌ندیکیان لی کوژرابوو، عومه‌ر عه‌ره‌ب په‌نجه‌یه‌کی بریندار ده‌بی‌ت و سه‌لاح چاوزه‌ق له‌پی گوئی بریندار ده‌بی‌ت و خوینیکی زوری لی ده‌روات، په‌نگه‌ ئهم چیرۆکه‌ ببیته‌ جیی پرسیارگه‌لیکی زور، ئاخو چوون له‌و ئیختیالاته‌ خویناوی و ترسناکه‌دا ته‌نها له‌پی گوئی سه‌لاح و په‌نجه‌ی عومه‌ر عه‌ره‌ب بریندار بی‌ت، ئه‌وه‌ی که‌ زوریش ترسناک بوو خوینی گوئی سه‌لاح نه‌ده‌گیرسایه‌وه، چونکه‌ شوینیکی هه‌ستیار بوو. پاش ئه‌وه‌ی به‌وپه‌ری دله‌راوکی و ماندوو‌بوونه‌وه، مالی خه‌زووری عومه‌ر عه‌ره‌ب له شوینی چالاکییه‌که‌وه‌ نزیک ده‌بی‌ت و بو‌خو‌حه‌شاردانیان ده‌چنه‌ ئه‌وئ، سه‌لاح له‌ویدا هه‌ر چوینیک بووه‌ ئارامیه‌کی به‌ ده‌رووندا دیت و شه‌و بو‌ ده‌ربازبوون له‌ شار و بو‌ سنووری ئازادکراو، سه‌لاح چاوزه‌ق به‌ نازاریکی زوره‌وه‌ ئارام ده‌گری‌ت. تاکوو ئه‌و روژه‌ی به‌ فرمانی سکرتری

کومه‌له‌ی رهنجده‌ران نه‌وشیروان مسته‌فا که گولله‌باران کرا، سه‌لاح چاوزه‌ق جیی له‌پی گوئی کورتیه‌کی پیوه‌ دیار بوو، زور جاریش له‌نیوان خو‌ماندا گالته‌وگه‌پمان ده‌کرد و ده‌مانوت: سه‌لاح، باش بوو ئه‌و گولله‌یه‌ به‌ر گویت که‌وت، ده‌نا به‌ر لووتت بکه‌وتایه، ئیسته‌ لووتت کورت ده‌بوو.

ئیواره‌یه‌کیان نامیلکه‌یه‌کی شه‌هید ئارام ده‌خوینده، سه‌لاح هاته‌ لام و نامیلکه‌که‌ی له‌ دست وهرگرم و وتی: «هه‌تیو، تو خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی چیت! تو خو‌ت بینوه‌ ده‌لیی قامیشیت!» راستیشی ده‌کرد، من هینده‌ لاواز بووم به‌رگه‌ی مسته‌کو‌له‌یه‌کیشم نه‌ده‌گرت، چاوم چو‌بوو به‌قو‌لدا و ناوقه‌دم هینده‌ باریک بوو، پشتینیکی په‌رۆی زورم ده‌به‌ست و کاتیکیش تاقم و تفه‌نگ و مه‌خزه‌نه‌کانم له‌خوم ده‌به‌ست، هینده‌ توند ده‌مه‌به‌ست بو ئه‌وه‌ی سکم ده‌رپه‌رئ و خه‌لکی وا تییگه‌ن قه‌له‌وم. جاری وا هه‌بوو به‌نیو گونده‌کانیشدا ده‌رۆشتم، فووم ده‌کرده‌ سکمه‌وه و هه‌ناسه‌م له‌ خوم ده‌برئ بو ئه‌وه‌ی قه‌له‌و دیار بم، هه‌ندیک جار خه‌ریک ده‌بوو سییه‌کانم بوه‌ستیت و هه‌ناسه‌م لی ببری‌ت و به‌زوری‌ش ورگم ده‌ئاوساند، که‌چی هه‌روه‌ک بزنه‌ لاته‌ وا بووم و ئیسقانی که‌له‌که‌م ده‌رپه‌رپیوون. منیش وه‌لامم دایه‌وه و وتم: «چیت ده‌ویت؟» وتی: «قسه‌م له‌گه‌ل عومه‌ر عه‌ره‌بدا کردوو و پیم وتوو بییری منداله‌کانم ده‌که‌م، ده‌مه‌ویت برۆمه‌وه شه‌ویک به‌شاراوه‌یی له‌ ناویاندا بم. ده‌مه‌ویت که‌ریم له‌گه‌ل خو‌مدا به‌رمه‌وه!»

دوای ئه‌وه‌ ریک که‌وتین به‌ ئاگاداریی فه‌رمانده‌ی که‌رته‌که‌مان عومه‌ر عه‌ره‌ب، جگه‌ له‌ مه‌خزه‌نه‌کانی خو‌مان، یه‌کی مه‌خزه‌نیکی هه‌فتا و پینجیمان پی بوو که‌ هه‌فتا و پینج فیشه‌کی تیا بوو. شه‌و من و سه‌لاح به‌رئ که‌وتین و له‌ گوندی کانی سپیکه‌وه، نزیک شه‌قامی شه‌ستییه‌که‌ی سلیمانی بوو، هه‌میشه‌ دوژمن له‌و سنوورده‌ا بو‌سه‌ی داده‌نا و زوری‌ش مه‌ترسیدار بوو، ده‌بوو پیشمه‌رگه‌یه‌ک بپه‌ریایه‌ته‌وه ئه‌وبه‌ر شه‌قامه‌که‌ بو ئاشکراکردنی بو‌سه‌کان، زور جاریش هه‌بوو هه‌ر له‌ویدا پیشمه‌رگه‌که‌ ده‌که‌وته نیو بو‌سه‌که‌وه و شه‌هید ده‌بوو، منیش وه‌ک پیشتر باسم کرد له‌ چالاکیی به‌ر هه‌وزه

وشکه که دا قاچم بریندار بوو و کورتی هینابوو و دهشelim، سه لاج وتی: «کهريم، تو برو ئه و به ره وه و ريگا تاقي بکه ره وه، گهر شتيکيش پرووی دا با تو بکوژرئيت، چونکه تو شه لیت!» منیش زور پیکه نیم و وتم: «بو وام پی ده لیت؟» وتی: «بیرتان دیت من له شه قامی ماموستایان گویم بریندار بوو، نازار ده چوو ده ناخی دهروونم و خوینم تیا نه ما، که چی دواتر گالته تان پی ده کردم و ده تانوت باش بوو له بریی له پی گویت؛ لووتت بریندار نه بوو، ده نا کورتی ده هیتا؟» سه لاج وتی: «به گوړی شه هیدان گهر نه چیته ئه و به ره وه و ريگا تاقي نه که یته وه، ده لیم که ریم ترساوه!» منیش ناچار شه قامی شه ستنیه که م تاقي کرده وه و سه لاجیش دلی نه هات من به ته نیا بچمه ئه و به ره وه، شانبه شانی من هاته ئه و به ره وه و وتی: «گهر بکوژرئین، با پیکه وه بکوژرئین.» منیش به پیکه نینه وه وتم: «سه لاج گیان، گرنگ ئه وه نییه کوژراین، به لام دواتر فه رهادی ئیزاعه له ده نگی گه لی کوردستاندا ده لیت: دوو پیشمه رگه ی قاره مان بو چالاکیه که چوونه شار و شه هید کران...» خو له راستیدا ده بووايه هه واله که وا بخوینرایه ته وه، چونکه که سیان به و هاتنه وه ی ئیمه یان نه ده زانی. ئه ویش وتی: «ئه وه ی که بووشی ده چین هه ر چالاکیه، به لام ده ترسم حاجی عه لی باو کم نه یه لیت چالاکیه که به نه نجام بگه یه نم!» حاجی عه لی پیاویکی بالابه رز و به ته مه ن بوو، له به ر ئه وه ی سه لاجی کوړی پیشمه رگه بوو، زور ده ترسا له وه ی که به بو نه ی هاتنه وه ی سه لاج تووشی کیشه و گرفت بیت، به تاییه ت له و سه رده مه دا کو مه لیک چه کداری زوری رژیم له و ده قه رده نا نیشته جی بوون که «عومه ره بچکول» سه ره په رشتی و وه ک مسته شار و فه رمانده ی مه فره زه ی خاسه (ئامر مه فره زه ی خاسه) رو لی خرابیان هه بوو و غه دریان له خه لکی و دانیشتووانی ئه و گه ره که ده کرد. به لام سه لاج له خو شه ویستی بو خیزان و خانه واده که ی، بریاری دا به وه ی تا کوو سه ر له سه ر سنگی خیزانه خو شه ویسته که ی نه نیت و بو ن و هه ناسه ی خیزانه خو شه ویسته که ی نه کات، بییاک بیت له تووره بوونی حاجی عه لی باوکی و شه هید کردنی له لایه ن عومه ره بچکولی «ئامر مه فره زه ی خاسه» ی

پژئیمی به عسه وه. پرسپاری لی کردم و وتی: «تو دهلی چی، دوو شه و لیڤه بمینینه وه؟» له راستیدا خوشه ویستی من بو سه لاج، ئاسویه کی بلندی بو من دهرخاند و به تایبته سه لاج چهنده هزی دهکرد له لای بمینینه وه، خیزانه که ی دوو هینده ی سه لاج هزی دهکرد گهر بو چند کاترمیریکیش بیت پیکه وه شاد بن. یه که م شهوی مانه وه مان، ناخواردنیکي باشیان بو ئاماده کردین و دواتر حاجی عهلی وتی: «ته واو ناخواردن؟ دهی ههستن و برۆن مالم کاول مه که ن!» سه لاجیش وتی: «باشه بابه گیان، ههر ئیسته ده پۆین.» ماله که مان به پلانی نیوان خۆمان به جی هیشته و دوا ی کاترمیریک من و سه لاج به بهرنامه گه پاینه وه ماله وه، که خیزانه که ی هاوکارمان بوو له دهرگا کردنه وه و هاتنه ژووره وه ماندا و وتی: «پرخی حاجی عهلی باوکت ماندووبوونیکي زۆری پیوه دیاره و خه به ریشی نابیتته وه!» من لیڤه دا باسی جوامیری و قاره مانیتی و دلسۆزی سه لاجی تیکۆشه ری دیرینی فرمانده ده که م، چهنده مروقیکی به هه لویت بوو و پیزی له خانه واده که ی گرتووه و له گه ل ئه وه شدا تامه زرو ی بونی هه ناسه و سه ر خسته سه ر سنگی هاوژینه که ی بووه.

عومه ر عه رب کی بوو؟

دهمه ویت لیڤه دا ژیان و کاری سیاسی و ناوی راسته قینه ی «عومه ر عه رب» بو خوینهر بخرمه پوو. عومه ر هسه ن به بنه ماله خه لکی گوندی «ولاخلو» ی سه ر به به ری دۆلی و سنووری دۆلی جافایه تین، وه ک هه ر هاو لاتییه کی شوڤشگیزی ئه یلوول و کوردیکی ره سه نی راسته قینه ی دلسۆز، له سه رده می به عسدا له گه ل چه ندین خیزانی کورد په ره ری دوا ی نسکۆی شوڤش ره وانیه ی شاره کانی باشووری عیراق ده کرین و له گه ره کی «سوق الشیوخ» له شاری ناسریه له ژیر چاودیری به عسدا نیشته جی ده کرین. دواتر به برپاری به عس، زۆربه ی زۆری ئه و هاو لاتییه ی به هوی شوڤشی ئه یلووله وه راگو یزرا بوون بو شاره کانی باشووری عیراق، هیوا ی

گه‌رانه‌وه‌يانيان پي به‌خشين و دواتر گه‌رانه‌وه زیدی باو‌باپيرانيان. کاتیک خانه‌وادهی «عومەر حه‌سه‌ن» له گه‌ره‌کی کاریزه‌وشکی سلیمان نیشته‌جی ده‌بن، عومەر له‌نیو هاورپی و گه‌ره‌ک و قوتابخانه‌دا و دراوسێکانیدا نازناوی «عومەر عه‌ره‌ب»ی به‌سه‌ردا سه‌پینرا. عومەر له خیزانیکي مامناوه‌ندی و ناسراو بوون، پاش هه‌ره‌تی لاویتی، بۆ خۆپه‌گه‌یاندن و به‌دییه‌تانی ئامانجه‌کانی؛ له کریکاریه‌وه به‌ره‌که‌کانی گیروگرفته‌کانی ژيانی ده‌کرد و له کۆتاییدا سه‌ره‌که‌وتنی به‌ده‌ست هینا و دواتر بوو به وه‌ستای بیناسازی و دروستکردنی خانوو و... هتد. ناسینی من له‌گه‌ل عومەر عه‌ره‌بدا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ساڵی ۱۹۸۳، کاتیک له زیندانی ئه‌بو غریبدا ئازاد بووم که بۆ ماوه‌ی بیست ساڵ حوکم درا‌بووم و له که‌رتی ۳ی ئه‌زمه‌ر، تیپی ۴۷ی پیره‌مه‌گروون، عه‌بدولپه‌رحمان سینه‌کی فه‌رمانده‌ی که‌رته‌که‌مان بوو، عومەر عه‌ره‌ب فه‌رمانده‌ی مه‌فره‌زه‌ی که‌رته‌که‌مان بوو. به‌لام عومەر به‌پیی ژيانی سیاسی، له ته‌مه‌نیکي که‌مدا له ساڵی ۱۹۷۸دا په‌یوه‌ندی به‌ ریک‌خسته‌نه‌کانی کۆمه‌له‌وه کردبوو.

له ساڵی ۱۹۸۰دا، پاش ئه‌وه‌ی زۆرت‌رین چالاکی سه‌ربازیی له‌نیو شاردا ده‌کات و له تاقم و گروپ و ئه‌ندامانی داموده‌زگا‌کانی رژی‌م ده‌کوژیت، عومەر عه‌ره‌ب ئاشکرا ده‌بی‌ت و له شاخ ده‌بی‌ته پێشمه‌رگه و سه‌نگه‌ر له دوژمن ده‌گریت. عومەر عه‌ره‌ب هینشتا فه‌رمانده‌ی مه‌فره‌زه بوو له که‌رتی ۳ی ئه‌زمه‌ر، به‌لام هه‌فته‌یه‌ک له شاخ و دوو هه‌فته له شار به‌رده‌وام ده‌ستی له دوژمن ده‌وه‌شاند. وه‌ک پێشتر باسم کرد، عومەر عه‌ره‌ب به هۆی چاونه‌ترسی و قاره‌مانیتی و دلسۆزی و وه‌فادارییه‌وه، به فه‌رمانی سکرته‌یری کۆمه‌له‌ی په‌نجده‌ران (نه‌وشیروان مسته‌فا) بوو به فه‌رمانده‌ی که‌رتی پینجی شه‌هید هاورپی جه‌بار، تیپی ۴۷ی پیره‌مه‌گروون. کاتیک پێشمه‌رگه‌ی که‌رته‌که‌مان له دانوستانی په‌کیتی و رژی‌می به‌عسدا به ناوی «به‌کری حاجی فارس» شه‌هید کرا و عومەر عه‌ره‌ب و سه‌لاح چاوزه‌ق

و بهنده له تۆلهی شههیدکردنی کاکه بهکر چووینه سهر بارهگای شههید عوسمان که له نیو هاوالاتییاندا به «تۆپیو عوسمان» ناو دهبر، هیشتا عومه ر عهره ب به وهش دانده مرکایه وه و تۆلهی زیاتری شههیدکردنی به کری حاجی فارسی دهکرده وه. بۆ میژوو ده لیم: ئەو هاوڕێییانهی له لایهن عومه ره عهره ب که فه رماندهی که رته که مان بوو، له ههفته یه کدا سی چالاکیان له ناو شاردا ئەنجام دا، بریتی بوون له م تیکۆشه ره قاره مانانه:

سه لاهی حاجی عه لی (سه لاه چاوزه ق)، نه وزادی عه به ی ته قی، ئەرده لانی ئیسماعیل عارف، کامه ران مه حموود (کامه رانی خوله سمیل)، محمه د شیخ حه سه ن ناسراو به «حه مه بچکۆل»، به نده شه هاب که ریم (که ریمه شه ل). کاتی که دوا ی ئازادبوونم له زیندان، په یوه ندیم کرد به هیزی پیشمه رگه وه، له که رتی ۳؛ عه بدولپه رحمان سیته کی نازناوی «که ریم» ی پی به خشمیم، ئەوه دم وا بوو بۆ ئەوه ی ناوی پیشمه رگه ئاشکرا نه بیته، ناوی راسته قینه یان ده گۆرین. دوا ی ئەنجامدانی چالاکی به ر حه وزه وشکه که و قاجم بریندار بوو، ئەو نازناوه م لی نرا. له نیو شاردا ده ماینه وه و سه ره له یانیا ن یان زۆر جار ئیواران ده چووینه سهر باره گاکانی رژییم، بۆ دووه م جار چووینه وه سه ره باره گای شه هید عوسمان (تۆپیو عوسمان). عومه ر عهره ب هینده به داخ بوو له شه هیکردنی به کری حاجی فارس، ئاربیجیی به نیو باره گاکه دا ته قاند. نه وشيروان مسته فا له بریی ئەوه ی ئەم ده ستوه شانده وه کوو وه ره قه یه ک به کار به ئیته بۆ سنووردارکردنی ته جاوزه کانی رژییم بۆ سه ر ریکه وته نی شه رپراگرتن و شه هیدکردنی نامه ردانه ی پیشمه رگه، عومه ر عهره ب بانگ ده کات و له بریی ئەوه ی به شیوه ی ئوسولی و له چوارچیوه یه کی یاسایی و ریزدا لیکۆلینه وه ی له گه لدا بکات و لایه نه باشه کان و خراپه کانی ئەو کاره و چالاکی و هوکاری ئەو کاره سه ره به خویه ی بخاته دوو تای ته رازووه وه و حساب بۆ دافعی عاتیفی مه سه له که بکات، وه کوو فرسه تیکی باش ده یقوزیته وه بۆ پیاده کردنی ره فتاره فه ردی و ئاغا و کوێخا ئاسایه کانی

و سووکایه تییه کی زۆری پی دهکات و چه ندین جار خو پیری و سه رسه ریی دهکات و چه کی دهکات و له فه رمانده یی که رت لای ده بات. به کورتی: خۆی و ته نی، ترۆی دهکات^۱.

دووباره «عومەر عه رهب» نه جمه کانی به شاندا کرایه وه

کاتی عومەر عه رهب کاریکی سه ربه خۆی کردبوو، باشتر نه بوو باشه یه ک له و «خراپه یه» هه له به ینجی و به دوژمنی بفرۆشیته وه، تاکوو بزانی که «السن و بالسن، والعین بالعین، و البادیء و اظلم» مانای چیه له به کاره یانی بنه مای «السن و بالسن...» دا به رامبه ر دوژمنانی وه همی هاو زوبانتان! ئه گینا به پی شه ریه تی ئیسلام (السن و بالسن، والعین بالعین، و البادیء اظلم) ئیمه ش په فتار ده که یین. ئه ی ئه و کاته بو ئاوا به رامبه ر پژییم په فتارتان نه کرد؟ په نگه وه لامه که تان ئه وه بیته که هیشتا له «علم الحدیث» دا نه گه یشتبوونه ئه و حه دیته! نه خیر، وه لامه که ئه وه یه که ته نها به رامبه ر به هاو زبانه کانت سوود له و بنه مایانه وه رده گریته که بنه مای دوژمنان و زمانی ئه وانه و ئه وان باشتر تییده گن. پاش ئه وه ی یه کیتی له ریککه وتنی سالی ۱۹۸۴ دا مایه پووچ مایه وه و جگه له لاوازی نیشاندان به رامبه ر پژییم و دۆرانی سیاسی و جه ماوه ری و له ده ستدانی چه ندین دلسۆزی گه له که مان به ده ستی نامه ردانه ی پیاوه کانی پژییم بی توله سه ندنه وه یان، هیچی له و گفتوگۆیانه به ده ست نه هیتا. دووباره

۱. ترۆ: وشه موفه زله که ی نه وشیروان مسته فا که به شانازییه وه خۆی له «په نجه کان یه کتری ده شکین» له لاپه ره ی ۱۹۷ دا باسی دهکات و ده لیت: ئه وانه ی موخاله فه یان ده کرد، هه تا پله یان به رز بووایه، سزاکه یان قورستر ده بوو. ئه و کاته وشه ی «ترۆ» بلاو بووه وه، ئه م وشه یه مان له شیعره که ی مه حوی وه رگرتبوو که ده لی: دنیا ترۆیه مه وه سه ته تیا برۆ! دۆزینه وه و وه رگرتنی ئه م وشه یه، خۆ گرتنی کتوی بیستوون نییه که به هه ره وه زی کرد بیبتان.

۲. نه یییه کانی نه وشیروان مسته فا، ئاماده کردنی: لیژنه یه ک له رۆژنامه نووسان، چاپی یه که م، چاپ و بلاو کردنه وه ی کتبخانه ی جه مالی عه لی باپیر، سلیمانی، سال (...), ل ۳۱۷.

عومەر عەرەب نەجمەکانی بە شاندا کرایه‌وه و شەرەفی پیشمەرگایه‌تی
 پێ بەخشرایه‌وه، ئه‌ویش دووباره وهک ئه‌وهی نه بای دیبێ و نه بۆران،
 دلسۆزانه که‌وته‌وه په‌لاماردانی پڙیم و دهیان نه‌به‌ردیی تری تۆمار کرده‌وه.
 هیزی پیشمەرگه‌ی که‌رته‌که‌مان، که‌رتی پینجی شه‌هید هاوړی جه‌بار، دوی
 تیکچوونی دانوستان که عومەر عەرەب فه‌رمانده‌ی که‌رته‌که‌مان بوو، له‌نیو
 شاردا زۆرتین چالاکیی له‌ دژی پڙیم ئه‌نجام دا و هەر له‌ ده‌ستبه‌سه‌رگرتنی
 دوانزه ئۆتۆمبیلی فه‌رمانگه‌ی ئاو (دائیره‌ میاه‌ جوفی)، دیلکردنی ۱۴ چه‌کداری
 پڙیم و ئۆتۆمبیلی تایبه‌تی (قائید فرقه‌)ی ۳۴ و... هتد. عومەر عەرەب ناوبانگی
 له‌نیو ته‌واوی ئه‌ندامانی حیزبی به‌عس په‌یدا کرد و هه‌ندیک له‌ پیشمەرگه‌ و
 به‌رپرس و کادرنی ئه‌وسای کۆمه‌له‌ی ره‌نجده‌ران که‌وتنه‌ به‌ره‌که‌کانی و
 هه‌ولدان بۆ تیکشکاندن باری که‌سایه‌تی عومەر عەرەب، تاکوو وای لی‌هات
 کیشه‌کان بۆ عومەر عەرەب و هیزی که‌رته‌که‌شمان قوولتر ده‌بوونه‌وه و عومەر
 عەرەب تا ده‌هات شیوازی خه‌باتکردنی ساردیبه‌کی پیوه‌ دیار بوو. راپۆرت
 نووسین و هه‌ست بریندارکردنی عومەر عەرەب کاریگه‌ری گه‌وره‌ی کردبووه
 سه‌ر و پاش بی‌پریزیکردنیکی زۆر له‌لایه‌ن نه‌وشیروان مسته‌فا و فه‌ره‌یدوون
 عه‌بدولقادر، ژینانی سیاسی و خه‌باتی عومەر عەرەبی به‌ره‌و هه‌لدێر ده‌برد
 و کیشه‌ی زیاتر دروست ده‌بوون، تاکوو کار گه‌یشته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی عومەر
 عەرەب له‌گه‌ل غه‌ریب کونجریندا که ئه‌ویش جیگری فه‌رمانده‌ی تیپ بوو،
 پوه‌و شار هه‌لدین و به‌داخه‌وه ئه‌وانه‌ی پوژانیک له‌ ته‌مه‌نی می‌ردمنداڵیدا
 خه‌باتیان ده‌کرد و به‌رپرسه‌کانیش له‌ ته‌مه‌ندا کامل بوون، نه‌یانتوانی وهک
 پیویست پوڵه‌ی ئه‌و گه‌له‌ بکه‌نه‌ نمونه‌ی خه‌باتگێر و دروستیان بکه‌ن و دواتر
 هه‌ریه‌ک له‌ جوامیری سه‌رتیپ و سه‌لاح چاوزه‌ق و حه‌مه‌ی شیخ حه‌سه‌ن و
 زاهیر کونجرینی به‌ تاوانی ئه‌وه‌ی ئاریجی بنین به‌و خیمه‌که‌ی نه‌وشیروان
 مسته‌فا، به‌بێ هیچ به‌لگه‌یه‌کی حاشاهه‌لگر و هیچ نووسراویک؛ گولله‌باران
 کران. زۆر جار باس له‌م میژووه‌ کراره‌، نه‌توانراوه به‌لگه‌یه‌کی سه‌لمینه‌ر
 له‌سه‌ر تاوان و خیانه‌تکاریی ئه‌م تیکۆشه‌رانه‌ ئاشکرا بکریت.

نهوشیروان مستهفا دواى چه‌ندین سال، له بیره‌وه‌رییه‌کانیدا دان به دوو شتدا ده‌نیت، یه‌که‌م: که هه‌رگیز برّواى به مارکسیزم-لینینیزم نه‌بووه. نهوشیروان مستهفا له لاپه‌ره (۱۸) ی یاداشته‌کانی «له که‌ناری دانووبه‌وه بوّ خره‌ی ناوزه‌نگ» دا ته‌واو دان به‌وه‌دا ده‌نیت که ئه‌و پیش ئه‌وه‌ی بیته‌وه بوّ کوردستان، برّواى به سوّسیالزم و مؤدیله‌که‌ی نه‌بووه، که چی له دوا‌ییدا خۆی ده‌بیته سکرتری گشتی کۆمه‌له‌ی مارکسیزم-لینینیزی کوردستان! سه‌یر بکه چ سایکۆپاتیک سه‌رکرده‌یه‌تی کۆمه‌له‌ی کردووه! لێره‌دا قه‌ناعه‌تی ته‌واوم هه‌یه که نهوشیروان مستهفا سوستما‌تیک کارى بوّ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی پینگه‌ سیاسى و ئایدۆلۆژییه‌ چه‌په‌که‌ی کۆمه‌له‌ کرد و کۆمه‌له‌ی کرده ریکخراویکی لاوان، ریکخراویک وه‌ک جارن توانای به‌ره‌مه‌ینانی پینشمه‌رگه و کادری به‌توانای نه‌بیته. هه‌له‌کانی دیکه‌ی نهوشیروان مستهفا له قیاده‌ی کۆمه‌له‌دا له دوو کاره‌ساتی گه‌وره‌دا به‌رجه‌سته‌ن: هه‌له‌بجه و ئه‌نفال. با لێره‌دا بزانی به چ پینوه‌ریک سکرتری کۆمه‌له‌ رینگه ده‌دات پینشمه‌رگه پینش‌ره‌وی بکات بوّ هه‌له‌بجه له‌گه‌ل پاسداردا! ئه‌وه باسی برینی بانکی هه‌له‌بجه و تالان و برّو ناکه‌م که به‌بی سزا تیپه‌ر بوون. سه‌یرم لى هات نهوشیروان مستهفا له‌سه‌ر بیروباوه‌ری ناو حزب، که له چوارچیوه‌ی حزبه‌که‌ی خۆیدا بوو، کادره‌کانی ده‌کوشت و زیندانی ده‌کردن و سووکایه‌تی پین ده‌کردن، که چی بیده‌نگ بوو به‌رامبه‌ر سزادانی ئه‌وانه‌ی تالانی گه‌وره‌یان ده‌کرد له هه‌له‌بجه‌دا! ئه‌وانه به‌شیکى زۆریان سه‌رکرده‌ی سه‌ربازی و سیاسى کۆمه‌له‌ بوون. جگه له‌وه، هه‌موومان ده‌مانزانی سه‌ددام خه‌ریکی دروستکردنی چه‌کی کیمایى بوو، پینشتر به‌هه‌له‌دا نه‌چووبم له ناوچه‌یه‌کی کوردستاندا به‌کاری هینابوو، هه‌والی چه‌کی کیمایى شتیک نه‌بوو ریکخسته‌نه‌کانی کۆمه‌له‌ نه‌یزانن، به‌و سیفه‌ته‌ی به‌شیک له هاورپیانمان خویندکاری زانکۆ بوون له موسل و به‌غداد و له رینگه‌ی تیکه‌لاوییه‌وه؛ ئه‌و هه‌وال و راپۆرتانه به‌رز کرابوو. سه‌رکرده‌یه‌تی یه‌کیته‌ی کۆمه‌له‌ به‌تایبه‌ت، هه‌م سروشتی وه‌حشیگه‌ری بیۆینه‌ی سه‌ددامیان ده‌زانی و هه‌م توانای به‌کاره‌ینانی ئه‌م چه‌که‌یان ده‌زانی. به‌لام ئه‌و حووجه‌ته‌ی ده‌گوتریت

لهو بږوايه دا نه بووین سه ددام چه کی کومه لکوژ به کار بهینیت، حونجه تیکی
 لاوازه، بهو سیفته تهی خه لکی هه له بجه سه ره تایی دابه زینی پیشمه رگه و
 پاسدار، ده یانزانی کاره ساتی کومه لکوژی روو ده دات، به لام فه رمان کرابوو
 به پیشمه رگه که نه هیلن خه لک بچنه دهره وهی شار و ئەم فه رمانه له کاتی
 ئەنفالیشدا دهر کرابوو و ناشزانرا حکمه ته که هی له کویدا بوو! من بویه ئەوه تان
 بو روون ده که مه وه که ئیمه هه مووان وه ک کادرانی کومه له و پیشمه رگه ی
 کومه له، ده مانزانی کوی ئەم کارانه هه له ن، به لام بوچی سه رکر دایه تی ئەوه ی
 کرد و نهوشیروان مسته فا (وهک ده لاین) فه رمانی به فه ریدوون عه بدولقادر
 کرد سه رپه رشتی ئەم پرۆسه یه بکات؟ ئەمه پرسیاریکه به کراوه یی ماوه ته وه
 و دادگای میژووی ده ویت. به لام من لیږده دا وهک ویزدانی خوم ده یلیم که
 لیږه وه پیشمه رگه یان فیږی تالانی کرد و ئەوه ی دوو پرۆژ سیاست بکات،
 باش ده زانیت ریگه دان به هه لسوکه تی نه شیوا وهک تالانی و کوشتنی دیل
 و ئەشکه نجه دان، هیږی سه ربازی خاوه ن بیروباوه ر ده گوږیت بو جه رده و
 پیاوکوژ و میلیشیا... به لام بوچی ئەم کاره تیپه ر بوو؟ کی گلوپی سه وزی بو
 هه لکر دبوون؟ بو ترسیان له لیږچینه وه نه بوو؟ سه یره! ده بیت ئاماژه به وه بکه م
 که پیش تالان و برۆی هه له بجه، نهوشیروان مسته فا ریخوشکه ریبه کی دیکه ی
 کردبوو به وه ی فه رمانی دابوو پیشمه رگه که دیله کانی حزبی شیوعی له قرناقه
 و پشت ئاشان بکوژن، به مه رجیک ئەفسه ر و سه ربازی قوات خاسه ی پرژیم
 که به دیل ده گیران، به مریشکی گوندیبه کان قه له ویان ده کردن! به رای من ئەم
 پلانه زیره کانه نه خشه ی بو کیشرا بوو و مه به سستی لیدانی هیږی پیشمه رگه
 بوو، لیدانی وره و فیگوری پیشمه رگه بوو و سه ره تایی کردنی پیشمه رگه بوو
 به میلیشیا و کاریگه ریبه کانی؛ له دوا ی راپه رین تا ئەمرۆ دریزبوونه وه ی هه یه.
 خالیکی تر که ئەنفالی دروست کرد، ده ستلیدان بوو له ستراتیژیک له
 پرۆژه لاتی ناوه راست که سه ددام و ئەمه ریکا له سه ری ریک که وتبوون،
 ئەویش بیره نه وته کانی که رکوک بوو که نه که ویته ژیر هه ره شه ی خومه ینی و
 سه رچاوه ی وزه نه که ویته هه ره شه وه، بهو سیفته ته ی سه ددام به مانگ نه وتی

به‌خوږايی له ریځی به‌ندهری جیهانه‌وه بو ئەمه‌ریکا په‌مپ ده‌کرد له کاتی قه‌یرانی ئوږیکدا، که‌چی نه‌وشیروان مسته‌فا له سالی ۱۹۸۷ به‌ خو‌ی و هیژیکه‌وه پی‌ش پاسداری ئی‌رانی ده‌که‌و‌یت له بانی مه‌قان و چیمه‌نه‌وه نزیک که‌رکووک ده‌بیته‌وه و بیره نه‌وته‌کانی که‌رکووک به‌ راجیمه و هاوه‌نی پاسداری ئی‌رانی و له‌گه‌ل پاسداردا بو‌مبیاران ده‌کات. لی‌ره‌وه کورد له شو‌رشیکه‌وه که داواکارییه نه‌ته‌وه‌بییه‌کانی هه‌بوو، چوو‌ه ناو زو‌نگاوی پی‌ش پاسدار که‌وتن. ئەمه‌ریکا و ر‌وژئاوا گ‌ل‌و‌پی سه‌وزیان بو‌ سه‌ددام هه‌ل‌کرد که ده‌ستی کراوه بی‌ت به‌رامبه‌ر به کورد. سه‌ددام سیاسه‌تی سو‌وتما‌ک‌کردن و ژه‌هراوی‌کردن و ئەنفال‌کردنی په‌یره‌و کرد. لی‌ره‌وه نه‌وشیروان مسته‌فا لی‌پرسراوی سه‌ره‌کییه، ئەو بو‌و پاسداری هی‌نا و ئەمیش بو‌و په‌لاماری که‌رکووکی دا، باجه‌که‌ی هه‌شت ق‌و‌ناعی ئەنفال و کیمیا‌باران بو‌و، که سه‌روشت و خه‌ل‌کی کوردستان دایان. له ئەنفالی‌شدا هه‌مان هه‌له‌ی هه‌له‌بجه دو‌وباره کرایه‌وه و پی‌شمه‌رگه به‌پیتی فه‌رمانی سه‌ره‌وه ریځه‌یان نه‌دا خه‌ل‌کی؛ گ‌ون‌ده‌کان چ‌و‌ل بکه‌ن و له‌پری‌کیشدا پی‌شمه‌رگه به‌ به‌رگرییه‌کی که‌مه‌وه کشانه‌وه و خه‌ل‌ک که‌وته به‌ر ده‌ست جاشه‌کانی خو‌مان و ئەنفال کران. نه‌وشیروان پیاو‌یکی گیل نه‌بوو که سه‌روشتی سه‌ددام و پر‌و‌تو‌ک‌ولاتی ته‌س‌نیع عه‌سکه‌ری (تص‌نیع العسکری) و چه‌کی سه‌ددام و گر‌نگی نه‌وت بو‌ ئەمه‌ریکا و ر‌و‌لی کورد نه‌خو‌ی‌نیته‌وه! به‌لام پی‌ده‌چوو ئەم هه‌موو خو‌ینه بو‌ ئەوه بی‌ت که شو‌رش نه‌ک ته‌نها له‌ژیر فشاری سه‌ربازیدا ک‌وتایی پی‌ بی‌ت، به‌ل‌کوو ریسوا بی‌ت له‌ناو د‌لی خه‌ل‌کدا و به‌ره مه‌عنه‌وییه‌که‌ی تیکو‌پیک بشک‌یت. هه‌مووشمان شه‌پ‌ولی ته‌س‌لیمبو‌ونه‌وه و وازه‌ینانی پی‌شمه‌رگه و ئەندامانی ر‌یک‌خستنی ک‌ومه‌له‌مان له‌ناو شاردا بی‌نی، چه‌نده قسه‌مان ده‌کرد؛ بی‌سوود بو‌و. دوا‌جار ک‌ومه‌لیک په‌یوه‌ندیی پچ‌راو بو‌وین، تاوه‌کوو راپه‌رینی سالی ۱۹۹۱ و چیر‌و‌کی دزی و فزیی دوا‌ی راپه‌رینیش ئاشکرایه، ئەوانه‌شی ده‌ل‌ین ر‌یک‌خستنه‌کان راپه‌رینیان به‌رپا کرد، جگه له در‌وی شاخدار نه‌بی‌ت هی‌چی تر نه‌بوو، هه‌موو یه‌کیک له کوردستان ده‌ستی دایه چه‌ک و بارو‌د‌وخه‌که خو‌رسکی ته‌قییه‌وه. وه‌ک گوتم نه‌وشیروان مسته‌فا سو‌ستما‌تیک ک‌ومه‌له‌ی هه‌لو‌ه‌شانده‌وه و پی‌شمه‌رگه‌ی قاره‌مانی شاخی ریسوا کرد و کاره‌ساتی به‌سه‌ر می‌لله‌ته‌که‌ماندا هی‌نا و هه‌میشه‌ش وه‌ک خو‌ی ده‌یگوت

مام جەلال برا گەورەمە. بەلام ھەر چى تاوانىكى كرديت، لە غياىى مام جەلالدا بوو، چونكە كاتىك ئەم تاوانانەش كە دەيكردن، خودى مام لە دەرەوھى ولات بوو، ھەر لە ھەلۆھەشاندنەوھى كۆمەلە بەرەسمى لە يەكەمىن كۆنفرانسى يەكيتىدا، يان ئەوھى ھەك مام دەلەيت من ئاگام لىي نەبوو ھە و لە دەرەوھى ولات بووم و كاتى خۆى لە دژى ئەو ھەموو توندوتىژىيە ھەستام كە روويان داوھ. ھەر يەككە لەم گریمانانە ھەربگرين، ئەوا نەوشىروان خۆى لىيرسراوھ لەم ھەموو كارەساتە و دوا كارەساتىشى؛ ھەلخەلەتاندنى گەنجانى خوينگەرم و پۆشنىيرانى ناو بزووتنەوھى گۆران بوو، لە سەرىكەوھ ئىسلامىيەكانى زىندوو كردهوھ و دەستى خستە دەستیانەوھ و لە سەرىكى ترەوھ گۆرانى تەسلىمى يەكيتى كردهوھ لە رىككەوتنى دەباشان. خۆ ئەوھ باسى ئەو كولتورى شەپەجنىوھ ناكەم كە بەبن لووتى ئەودا دەكرا و كەيفى پى دەھات. شەپەجنىو تا ئەمپۆ بۆتە جىگرەوھى رەخنەى سياسىي راستەقىنە، چونكە نەوشىروان مستەفا ھەمىشە رقى لە دىالوگى فيكرى بووھ و سروسىتى خۆى وا بووھ شتىكى بەدل نەبووبىت، جنىوئىكى پى داوھ و ناو ناتۆرەيەكى لى ناوھ. كەسانىكىش بەو كارىگەرن، فىرى ئەو جنىوفرۆشى و لاقرتى ناشرىنە بوون و بۆتە بەشىك لە كاراكتەريان. لە پوويەكى ترەوھ كە سەيرى ھاتنەوھى ھەندىك لەم سەركردانە دەكەم لە ھەندەرانەوھ بۆ كوردستان و دواى شەش سال كە كۆمەلە پتەو بووھ لە ناوھوھ و كاتىك ھەست دەكەن ئارام رىكخراوئىكى پتەوى دروست كردهوھ، ھەك ئەوھى پىاوى موخابەراتى بەرىتانى يان ئەمەرىكى بن كە ئەم پىشەيە مئژووى ھەيە لە ولاتانى سىھەمدا، بەوھى پىاوانى موخابەرات دەچنە ناو بزواتە شۆرشگىرەكان و دوايى دەچنە ناو سەركردايەتى و شۆرشەكان بەپىي خواستى نەخشەيەكى موخابەراتى ھەلئىدەسوورپىنن و ئاراستەيان دەكەن. سەيرە لەگەل ھاتنەوھى نەشىروان مستەفا، ئارام (شاسوار جەلال) زىز دەكرىت، ھەمووان دەزانين ئارام ھەرگىز قەناعەتى نە بە نەوشىروان و نە بە ھەلى عەسكەرى نەبوو كە بەعس دواى شۆرشى بارزانى سالى ۱۹۷۵ نەفىي دەكات بۆ باشوور، پلەيەكى ئىدارىي باشى دەداتى. ھاتنەوھى نەوشىروان مستەفا جىي سەرنجە و سەيرە مورپتاح لە نەمسا و لە ھەندەن دەژى، چۆن و بە پارەى كى دەژى و كورەكانى لە ئەمەرىكا

به پاره‌ی کئی ده‌خوینن و به پاره‌ی کئی خانوویان بۆ ده‌کردریت و بروانامه‌ی خویندن و ه‌رده‌گرن؟

نه‌وشیروان مسته‌فا که دیته‌وه، ئارام و ه‌ها لئ ده‌که‌ن به‌زیزی ب‌روات بۆ ته‌نگیسه‌ر و له‌وئ چیرۆکی ئاشکراکردنی شوینه‌که‌ی تا ئه‌مرۆ جیگه‌ی پرسیاره و زانیاری هه‌یه‌ گوایه شوینی ئارام به‌ ریک‌خراوئیکی فه‌له‌ستینی گوتراوه و ئه‌وانیش به‌ به‌عسیان گوتوه. ئاوا نه‌وشیروانیک که نه‌ ب‌روای به‌ کومه‌له‌ هه‌بوو، نه‌ به‌ مارکسیزم-لینینزم و به‌ قسه‌ی خو‌ی به‌ ته‌کلیف بۆ ته‌ سکرتری پارتیکی مارکسی لینینی! ئه‌مه‌ قسه‌یه‌که‌ مرۆف له‌ کاتی دۆمینه‌شدا بیکات؛ ده‌بیته مه‌خسه‌ره، یاخود وه‌ک سه‌رکرده‌یه‌ک به‌ ئاشکرا ئه‌و قسه‌یه‌ بکه‌یت! پرسیاره‌که ئه‌وه‌یه‌ چۆن نه‌وشیروان مسته‌فا هات و چۆن تا مردن پارچه‌یه‌کی بچووک له‌ رژیمی به‌عسی به‌ر نه‌که‌وت، یاخود ئه‌و هه‌موو خزم و دۆسته‌ی که هه‌بیوون له‌ شار له‌ سه‌رده‌می ئه‌و رژیمة درنده‌یه‌دا، که‌سیان ته‌نها بۆ کاتر میتریکیش زیندان و ده‌ستبه‌سه‌ر نه‌بوون؟ راسته‌ نه‌وشیروان مسته‌فا نه‌ خه‌له‌کی بووه و نه‌ ب‌روای به‌ عه‌شیرتگه‌ری هه‌بووه و عه‌شه‌رتدار نه‌بووه وه‌ک باسی لێوه‌ ده‌کریت، خو ناشییت له‌ کاتی سه‌رکرده‌بوونیدا و وه‌ک سکرتریکی کومه‌له‌ له‌ لایه‌ن به‌عسه‌وه نه‌ناسرابییت و بیکه‌س بوویت، به‌لام هه‌یج که‌سیکیشی له‌ لایه‌ن به‌عسه‌وه ده‌ستگیر نه‌کرایت و ئه‌وانه‌شی که‌ ماون؛ لافی شو‌رش لیده‌ده‌ن به‌ خو‌یان و کۆمپانیاکانیانه‌وه و وه‌ک گو‌یزی ساغ وان؟ جیی سه‌رنج و تیپینییه‌ ژیا‌نی هه‌زاره‌ها گه‌نجیان فه‌وتاند به‌ ناوی مارکسیزم-لینینزم و خو‌شیان ب‌روایان پیی نه‌بووه! لێره‌وه‌ من له‌ ئاست هه‌موو پێشمه‌رگه‌ قاره‌مانه‌کانی کومه‌له‌دا که‌سیکم داوای لیبوردن ده‌که‌م. داوای لیبوردن ده‌که‌م که وه‌ک کادریک و پێشمه‌رگه‌یه‌کی فه‌رمانده‌ی سه‌ربازی شار و شاخ، نه‌مانتوانی رینگه‌ به‌و هه‌موو ناشرینییه‌ بگ‌رین که به‌روکی میله‌ته‌که‌مانی گرتوه‌ و نیوسه‌ده‌ی دیکه‌ی ده‌و‌یت بۆ پاکبوونه‌وه‌ی. داوای لیبوردن ده‌که‌م که توانای خو‌مان وه‌ک پێویست نه‌خسته‌ گه‌ر بۆ دووباره‌ دروستکردنه‌وه‌ی کومه‌له‌ و پاراستنی قه‌واره‌که‌ی وه‌ک ریک‌خراوئیکی چه‌پی جیهانی.

به سه رهاتی گوله بارانکردنی لیپرسراوی کهرت؛ خهلیفه عهبدو لالا مارف

«خهلیفه عهبدو لالا مارف مه کوژن، به زووترین کات

برپاری گوله بارانکردنه که عهبدوستینن.»

«جفره که عه سهر کردایه تیی ی. ن. ک.»

«ماموستا ئارام باساکي»؛ پیشمه رگه و کادری دیرینی یه کیتی نیشتمانی کوردستان، به م شیوهیه پروداوی گوله بارانکردنه که عه «خهلیفه عهبدو لالی مارف» ی بو گپرامه وه، که چند کاره ساتیکی ناخوش و هه ندیک له بهرپرسان بیبه زه بیانه و چون به ئه قلیه تی شاخ، به بی هیچ هوکاریک ئه و تیکوشه ره دلسوز و قاره مانانه یان له ناو بردووه و گوله بارانیان کردوون، منیش لیتره دا به بی هیچ دهستکاریکردنیک دهقی گپرانه وه که عه «ماموستا ئارام» له سهر په زامه ندیی خوی، وهک سهرچاوه یهک له سهر ئه و پروداوه ی ناو شوپرش ده نووسمه وه.

له پیشمه رگایه تیدا زستانی سالی ۱۹۸۰؛ زستانیکی زور سهخت و به فرانبار بوو، به فریکی زور باریبوو، ریگه ی هاتوچوی خه لکانی گونده کانی ئه و ناوچه یه ی گران کردبوو، ئیمه ی پیشمه رگه ش هه موومان وهک کوری خیزانیک له مزگه وته که دا کو بوو بووینه وه و خومان گهرم ده کرده وه، کاتیکیمان زانی که رته که عه «خهلیفه عهبدو لالا مارف» هاتنه ناو مزگه وته که وه، بریتی بوون له ۱۰ تا ۱۲ پیشمه رگه یهک، هه موو سهر و شان و جامانه کانیان به به فر داپوشرا بوو، بهرگ و چه که کانیان ته ر بوو بوون.

له پیشمه رگه یه کم پرسى: «ئیه چه که رتیکن؟»

پیشمه رگه که وتی: «که رته که عه خهلیفه یین.»

«کاک خهلیفه تان له گه له؟»

له ته نیشتمدا پیشمه رگه یهک که خهریکی ته کاندنی سهر و جامانه و

قه‌مسله‌ه‌ خاکیه‌که‌ی بوو له به‌فر، هه‌لیدایه و وتی: «فه‌رموو، منم خه‌لیفه.»
پاش ده‌ست گوشین، ئه‌وه یه‌که‌م ناسینی «خه‌لیفه» بوو له‌گه‌ل من.
پاش دانیشتن له مزگه‌وته‌که له‌به‌ر نیله‌ی زوپاکه، هاو‌رپیه‌تیمان زۆر قوولتر
رۆچوو. بۆ دابه‌شبوونی ئیواره له ماله‌کانی گوندی پاره‌زان، ئه‌و ئیواره‌یه
پیکه‌وه دووبه‌دوو له دابه‌شکردندا به‌ر مالیک که‌وتین. پاشان پینشمه‌رگه‌کانی
دیکه و «که‌ریم»‌ی برای خه‌لیفه‌م ناسی.

ئه‌وه‌ی له یادم بیت ماله‌که ساوه‌ریان لینابوو، له‌گه‌ل ماشی ره‌ش
کردبوویان به شله. کاتی کابانوونی مال خواردنه‌که‌ی له‌سه‌ر سینیه‌ک
هینا، له‌گه‌ل کابرای خاوه‌ن مالدا ده‌ستمان کرد به نانخواردن. خه‌لیفه وتی:
«خۆزگه ماشه‌که که‌میکی تر بکولایه، هیشتا ره‌قه!» کابرا خیرا هه‌لیدایه و
وتی: «کوره ئه‌وه‌ی راستی بیت ئه‌وه ماشی که‌وه‌کانه، له‌م چه‌ند رۆژهدا
کورپه‌که‌مان له سلیمانیه‌وه هاتبوووه بۆ که‌وه‌کانی کرپیوو. که ئیوه ته‌شریفتان
هینا، هیچمان نه‌بوو بۆ شله، ئه‌وه له‌به‌ر خاتری ئیوه بۆی لیناون بۆ ئه‌وه‌ی
ساوه‌ره‌که‌تان بۆ قووت بچیت.»

خیرا خه‌لیفه هه‌لیدایه: «کوره مامه گیان بۆ ئه‌و زه‌حمه‌ته‌تان کیشا،
لینان به‌زیاد بیت. کوره بروات هه‌بیت ئیمه‌ی پینشمه‌رگه که‌په‌کی ئه‌سپیش
ده‌خۆین.»

هه‌رسینکمان دامانه قاقای پیکه‌نین و گویمان لی بوو ژنی خاوه‌ن ماله‌که‌ش
له‌ودیو گوئی له‌گفتوگو‌که‌مان بوو، دایه قاقای پیکه‌نین.

منیش خیرا هه‌لمدایه: «ده‌ی باشه، ئیمه ماشی که‌وه‌کانمان خوارد! ئه‌م
به‌هاره بمانبه بۆ راو، له‌جیاتیی که‌وه‌کان راویکی باشت بۆ ده‌که‌ین!»
ديسان پیکه‌نینه‌که تازه بوویه‌وه.

ئه‌وه‌ی سه‌رنجی راکیشام پیلاره‌کانی خه‌لیفه بوو، که له‌پیدا بوون. وه‌ک
هه‌موو پینشمه‌رگه‌کانی دیکه، جووتی پاته‌ی لاستیکی ره‌شی ئیرانی بوون،
نه‌رم بوون بۆ رۆیشتن و داکه‌ندن و له‌پیکردن زۆر خۆش و سووک
و ئاسان بوون، که خۆشم هه‌ر ئه‌و جووره پاتانه‌م له‌پن دابوو. پاته‌که‌ی

پیی راستی خلیفه درابوو، قلیشیکی دریژی دادرای تیدا بوو، ههموو
گوره وییه کانی ته پر بوو بوون و په نجه کانی ته زیوون.

«کاک خلیفه، پیلاوه کانت کونی تیدایه، بویه ههموو په نجه کانت ته زیوه
و گوره وییه کانت ته پر بوون!»

«ماموستا ئارام، دوو مانگه یارمه تی پیشمه رگایه تیمان وهرنه گرتوو،
پارهم پی نییه پیلاو بکرم.»

«کاک خلیفه، ژماره چهند له پی ده کهیت؟»

«بروا ده کهیت ماموستا گیان نازانم به ته وای، هر چی به پیم باش
بیته؛ له پی ده کهم، وا بزائم ۴۲ یان ۴۳ له پی ده کهم...»

پاش مائا وایی له خانه خوئیکه مان، ههر دوو کمان به گالته وگه په وه هاتینه
دهر وه. به فر کرپوهی ده کرد، پرووشه ی به فر برژانگه کانی ههر دوو کمانی
دایوشیبوو. ئه و گه رایه وه بو مزگه و ته که و منیش چوم بو دوو کانه
بچکوله ی گونده که.

له دوو کانداره کهم پرسى: «پاته ی لاستیکت هه یه؟»

«به لئ ماموستا گیان، باشتترین پاته ی لاستیکى ئیرانیمان هه یه و ههموو
پیشمه رگه کان له وه ده کړن.»

«نرخى چنده؟»

«دیناریک و پانزه په نجایی.»

پاش مامه له، به دینار و چاره کیک ریک که وتین. پاته کانم کړی، ویستم برؤم،
بینیم «خلیفه» هات بو دوو کانه که و منیش پاته کانم پیشکش کرد، خلیفه وتی:
«سو پاس، زور مه منوونم ماموستا گیان.» خلیفه پاته کونه کانی داکه ند، کابرای
دوو کاندار وتی من فرپی نادم، به ئاگر پارچه لاستیکى بو ده توئیمه وه، پینه ی
ده که مه وه و ده دیده به پیشمه رگه یه کی تر که پیوستی پی بیته.

خلیفه وتی: «ماموستا، دیاره یارمه تییه که تان وهر گرتوو!»

«کاک خلیفه، من له وه ته ی پیشمه رگه م، یه ک مانگ یارمه تیم وهرنه گرتوو،
ئه وه پارهی ماله وه یه بوم دهنیرن، شهونم خانى خوشکم له سلیمانیه وه

بۆی ناردووم.»

سال به رهو کۆتایی زستانی سالی ۱۹۸۰ هه‌لده‌کشا، له‌گه‌ل هه‌ریمی یه‌ک له شارباژێر ئه‌و کاته ره‌وانشاد کاک به‌کر حاجی سه‌فه‌ر (یادی به‌خێر) لێپرسراوی هه‌ریمه‌که‌مان بوو، کاک به‌کر پیاویکی له‌سه‌رخۆ و زۆر له‌گفتوگۆکردندا به‌ئه‌ده‌ب بوو. له‌به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی ناوچه‌که‌دا، له‌پێشمه‌رگایه‌تیدا پێیان ده‌وت «جه‌وله»، پێمان که‌وته گوندی گورگه‌ده‌ر (گورگه‌یه‌ر)، شه‌و له‌وێ نووستین، بۆ ئیواره‌که‌ی روومان کرده گوندی «عازهبان»، ده‌مه‌وبه‌یانی له‌ده‌وروبه‌ری کاژێر ۱۰ی به‌یانیدا من له‌گه‌ل پێشمه‌رگه‌یه‌ک له‌سه‌ربانیکی وه‌ستا بووین چاومالی (مراقه‌به) جاده‌که‌مان ده‌کرد، له‌ناکاو لاییکی به‌خۆ به‌کراسینکی سپییه‌وه به‌پاکردن به‌بی چه‌ک، سه‌ر شان و بالی خویناوی بوو و خوینی لێ ده‌چۆرا به‌ره‌و رووی گوندی «عازهبان» ده‌هات و هاواری ده‌کرد: «کاک به‌کر! کاک به‌کر! کاک به‌کر!» پێشمه‌رگه‌که‌ی هاوڕیم کاک به‌کری ئاگادار کرده‌وه و منیش چووم به‌ده‌م برینداره‌که‌وه. برینداره‌که‌ کورپیکی لای بوو ناوی «سالار» بوو، پێشمه‌رگه‌ بوو له‌که‌رتی «کاک عومه‌ری ره‌شه جووته‌ی» قه‌رگه‌یی. کاک عومه‌ر پێشمه‌رگه‌ی شوپشی ئه‌یلوول بوو، پیاویکی به‌خۆ و به‌ریز و خۆشه‌ویست بوو، من خۆم له‌پێشمه‌رگایه‌تیدا دوو جاران پێی گه‌یشته‌بووم و زۆر پیزی له‌به‌رامبه‌ره‌که‌ی ده‌گرت. زۆر به‌داخه‌وه بووم بۆ کاک عومه‌ر، که‌به‌و شیوه‌یه‌ پۆیشت و شه‌هید بوو...

کاک به‌کر سه‌ره‌تا شیوا و پرسیی: «سالار، چی بووه؟ جه‌یش هاته

سه‌رتان له‌گورگه‌یه‌ر؟»

«نه‌خێر کاک به‌کر، که‌ریمی عه‌بدو‌للا مارف برای خه‌لیفه‌ ته‌قه‌ی له

که‌رته‌که‌مان کرد و چه‌ند پێشمه‌رگه‌یه‌کی شه‌هید کرد!»

(که‌ریم لێپرسراوی مه‌فره‌زه‌ بوو له‌که‌رته‌که‌ی خه‌لیفه‌ و پێشمه‌رگه‌یه‌کی

لاو و چالاک بوو، پێشمه‌رگه‌کان باسی ئازایه‌تییان ده‌گێڕایه‌وه له

دانیشتنه‌کانیاندا). به‌ده‌م گێڕانه‌وه‌ی باسه‌که‌وه، ئه‌وه‌مان بۆ روون بووه‌وه

که‌ پێشمه‌رگه‌کان له‌نیوان خویاندا بووه به‌شه‌ریان و شه‌هید و بریندارمان

هه.یه. کاک به کر فه رمانی دا که رتی هه ریم به رهو گورگه یه ر به پری بکه ون. که رتی هه ریم ۱۰ تا ۱۵ پیشمه رگه ده بووین، شیخ حسه یه نه سوور (یادی به خیر) فه رمانده ی که رتی هه ریم بوو، چووینه ناو گوندی گورگه یه ر (شیخ حسه یه نه سوور هاو رپیه کی گیانیبه گیانی ژیانی پیشمه رگه یه تیم بوو، یه کیک بوو له پیشمه رگه ئازا و ده ستوه شینه کانی ئه و کاته ی هه ریم، له شه ری براکوژی نیوان پارتی و یه کیتیدا بووه قوربانی و گیانی به خشی).

کاره ساته که چون پروی دابوو؟

له گورگه یه ر زانیمان که کاک عومه ر شه هید بووه و کاک سالار برینداره و دلاوه ر؛ لاویکی ده وره به ری ۲۰ تا ۲۳ سالان ده بوو، ئه ویش بریندار بوو، گولله یه ک له قورگی دابوو، بارودوخی ناجیگیر بوو. دکتور هه ژار؛ دکتوره خو شه ویسته که ی پیشمه رگه گه یشته ئه وئ (دکتور هه ژار ناوی عه بدولر ه حمان بوو، ئیسته دکتوری ده روونیه له سلیمانی، له پیشمه رگه یه تیدا لاویکی چالاک و خو شه ویست بوو، له لایه ن خه لک و پیشمه رگه وه زور پیزی لی ده گیرا).

من پرسیم: «دکتور، من یارمه تیت ده دم. چی بکه م؟ به لکوو دلاوه ر نه مریت.» هیچ ده رمانیکی چاره سه ر نه بوو، بیجگه له هه ندی بابه تی سه ره تایی و فریاگوزاری زیاتر، دلاوه ریش به خهستی بریندار بوو بوو. دکتور هه ژار وتی: «ماموستا، خوینی زوری لی رویشتووه!» ئاوی دلۆپاوی بو هه لواسی، منیش به پیوه وه ستام و به دریزایی ئه و کاته ئاوه که م به ده ستوه گرتبوو، پاش ته واو بوونی ئاوه که، کیسه ی دووه می ئاوه که ی بو هه لواسی، به لام دکتور هه ژار هه ر خه ریکی له فاف گوپین و وه ستانی خوینه که ی بوو، ناوبه ناو دلاوه ری بریندار چاوه جوانه کانی به رز ده کرده وه، نیگایه کی من و دکتور هه ژاری ده کرد، وه ک ئه وه ی پیمان بلت تکایه مه یه لن بمرم! ئیسته ش نیگای چاوه کانی دلاوه رم له به ر چاوه، له گه ل هه موو چاوه لبرینیکدا نیگا کانی کزتر ده بوون. به داخه وه، کاژیر پینجی به یانی، ده مه ده می گزنگ، نیگای

چاوه‌کانی ئه‌و لاهه‌ کورژانه‌وه، ئیدی جاریکی دیکه‌ هه‌لنه‌کرانه‌وه، گیانی سپارد و مائئاویبی کرد له‌ هاورپیکانی. ئیسته‌ش شیوه‌ی دهموچاوه‌ خه‌ماوییه‌که‌ی دکتور هه‌ژارم له‌به‌ر چاوه‌ دوا‌ی کۆچی شه‌هید دلاوه‌ریش. له‌پاش رۆیشتنی ئیمه‌ (که‌رتی هه‌ریم) بو‌ عازهبان، که‌رته‌که‌ی خه‌لیفه‌ و که‌رته‌که‌ی کاک عومه‌ر هاتبوونه‌ گورگه‌یه‌ر، که‌رته‌که‌ی خه‌لیفه‌ خه‌ریک بوو ده‌رۆیشتن، له‌ ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وته‌که‌ چاوه‌روانی خه‌لیفه‌یان ده‌کرد بیته‌ و برۆن، خه‌لیفه‌ش له‌گه‌ل پینشمه‌رگه‌یه‌ک له‌ مائیک بوون، که‌ریمی برای خه‌لیفه‌ له‌ ئه‌نجامی گفتوگۆوه له‌گه‌ل پینشمه‌رگه‌یه‌کی که‌رته‌که‌ی کاک عومه‌ر ده‌بیته‌ دهمه‌گازیان، که‌ریم هه‌ندیک جینیو ده‌دات، پینشمه‌رگه‌که‌ش کاک عومه‌ر ئاگادار ده‌کاته‌وه، کاک عومه‌ر دیت و له‌به‌ر مزگه‌وته‌که‌دا ده‌بینی که‌ریم وه‌ستاوه‌ و لپیرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل ده‌کات و ده‌یه‌ویته‌ چه‌کی بکات، وه‌ک پینشمه‌رگه‌کان گێرایانه‌وه‌ و له‌ کاره‌ساته‌که‌دا شاهید بوون، کاک عومه‌ر به‌ که‌ریم ده‌لایت: «چه‌که‌که‌ت دابنی، من چه‌که‌ت ده‌که‌م!» که‌ریم که‌ کاتی گوئی له‌ وشه‌ی چه‌ککردن ده‌بیته‌، ده‌روونی هه‌لده‌چیت و سوور ده‌بیته‌وه‌ و ده‌لایت: «تۆ بو‌ت نییه‌ من چه‌ک بکه‌یت! که‌س ناتوانیت من چه‌ک بکات! تۆ ده‌بیته‌ لپیرسینه‌وه‌ له‌ پینشمه‌رگه‌کانی لای خۆت بکه‌یت نه‌ک من، چونکه‌ تۆ ئامرکه‌رتی من نیت! پاشان هیچ پیاویک ناتوانی من چه‌ک بکات، من پینشمه‌رگه‌م. من چه‌ک ناده‌م به‌ تۆ!» هه‌ندی جینیویش که‌وتبووه‌ نیوانیانه‌وه‌، به‌لام کاک عومه‌ر هه‌ر دیته‌ پینشه‌وه‌ و ده‌یه‌ویته‌ چه‌کی بکات، که‌ریم میلی کلاشینکۆفه‌که‌ی راده‌کیشیت و ده‌لایت: «ده‌ستم بو‌ نه‌هینی، ته‌ه‌قه‌ت لی ده‌که‌م! من چه‌ک ناده‌م!» به‌لام کاک عومه‌ر هه‌ر سوور ده‌بیته‌ چه‌کی بکات، تاوه‌کوو هینده‌ له‌ که‌ریم نزیک بوو بوووه‌وه‌ خه‌ریک بووه‌ ده‌ستی بگاته‌ کلاشینکۆفه‌که‌ی که‌ریم. که‌ریمیش چه‌ند هه‌نگاوێک ده‌چیته‌ دواوه‌ و ده‌ستریژیکی پیوه‌ ده‌نیت. کاک عومه‌ر ده‌که‌ویته‌، پینشمه‌رگه‌ی مزگه‌وته‌که‌ دینه‌ ده‌ره‌وه‌، که‌ریم ده‌ستریژیک ده‌کات لیان، بو‌ ئه‌وه‌ی ده‌ست نه‌که‌نه‌وه‌ تاکوو ده‌رده‌چیت، هه‌ر له‌و دوو سێ ده‌ستریژه‌دا دوو شه‌هید و بریندارێکی لی که‌وته‌وه‌. ئیمه‌ چووین به‌سه‌ر شه‌هید و برینداره‌کاندا. که‌رته‌که‌ی خه‌لیفه‌

گورگه‌دهريان به‌جی هیشبوو، نه‌مانزانی پوویان له کوئی کردوو، ترسی ئەوه‌مان هه‌بوو که خویان رادهستی حکومه‌تی به‌عس بکه‌نه‌وه و جه‌یش بیته سهر ناوچه‌که. پاشان که‌رت‌که‌ی کاک وه‌هاب (کاک وه‌هاب لئیرسراوی که‌رت بو، که‌رت‌که‌ی یه‌کیک بوون له که‌رت‌ه زۆر چالاکه‌کانی ناوچه‌ی مه‌لبه‌ندی یه‌ک، سه‌ره‌رشتیی ده‌یان چالاکی ده‌ستوه‌شینی له دوژمن کردبوو، خۆیشی پێشمه‌رگه‌یه‌کی به‌دیسه‌پلین و کادریکی سه‌ربازی زۆر سه‌رکه‌وتوو بو) که‌وتنه‌ گه‌ران به‌دوایاندا. رۆژیک دوا‌ی ئەوه من له مالی شیخ مسته‌فا و داده‌ ره‌عنا خان بووم که‌ ماله‌که‌یان هه‌میشه وه‌ک میوانخانه‌یه‌کی پێشمه‌رگه‌ وا بوو، به‌رده‌وام وه‌ک ماله‌کانی دیکه‌ی گوندی گورگه‌یه‌ر له خزمه‌تی پێشمه‌رگه‌دا بوون، ده‌مه‌وئێواره‌ پیاویک هات نامه‌یه‌کی بۆ هیتام و وتی: «تۆ مامۆستا ئارامی باساکیت؟»

«به‌لی برام، فه‌رموو!»

«ئهو نامه‌یه‌ بۆ تۆیه.»

من له‌گه‌ل سوپاسی‌کدا نامه‌که‌م وه‌رگرت و کابرا سواری هێستره‌که‌ی بوو و رۆیشته‌. نامه‌که‌م کرده‌وه و به‌ ده‌ستوخه‌تیکی پچر پچر نووسرا‌بوو:

به‌رپز مامۆستا ئارامی باساک

سلاویکی شو‌رشگێرانه

تکایه‌ ئاگاداری کاک به‌کرم بۆ بکه، من زۆر دل‌گرانم به‌و کاره‌ساته‌ و هه‌یج خه‌تایه‌کی منی تیدا نه‌بووه، تاوه‌کوو کاره‌ساته‌که‌ پووی نه‌داوه، من ئاگادار نه‌بووم. پێم خۆشه‌ لئیرسینه‌وه له‌سه‌ر ئەو پووداوه‌ بکریته‌، وه‌ک که‌ریمی برام باسه‌که‌ی بۆ گێرامه‌وه، خه‌تای ئەوی تیدا نه‌بووه. من ئاماده‌م به‌ هۆی تۆوه‌ بێم بۆ لای کاک به‌کر، به‌لام تۆ وه‌ره‌ بۆ لامان و له‌گه‌ل تۆدا دێین. ئەگه‌ر زوو جوابم لێ بگێرینه‌وه؛ سوپاست ده‌که‌م، با زیاتر خوی نه‌رپێزریته‌.

برات: خه‌لیفه

منیش چومه دهره وه، هه والی هیستتر سواره کهم پرسى و دیار نه بوو،
چووم بۆ مزگه وت دیار نه بوو، به کورتییه که ی له گورگه یه ر نه مابوو.
نامه کهم به په له گه یانده کاک به کر.

کاک به کر ئاواى وت: «مامؤستا ئارام، تو به هیچ جوریک ناچیت
به دوا یاندا، نه وه ک پلان بیت و بیانه ویت بتگرن و له گه ل خویاندا وه ک دیاری
ته سلیم به حکومه تت بکه نه وه!» منیش وتم: «کاک به کر، بروا ناکه م خه لیفه
ئه وه له گه ل من بکات!» کاک به کر وتی: «نابیت! نه تو ده چیت و نه هیچ
پیشمه رگه یه کی تریش ناچیت.» نامه که شوین و جیگه ی لی نه نوسرابوو،
کابرای هیستتر سواریش رویشتبوو، له بهر ئه وه نامه که گومانی لای کاک
به کر دروست کرد و دوودل بوو لی. کاک به کر دهیوت: «بۆچی هیستتر
سواره که چاوه پروانی نه کردووه؟ بۆچی نامه که شوینی له سه ر نییه؟ ئه ی
ده بیت تو بۆ کوئی بچیت؟» به لگه کانی کاک به کر، منیان بیده نگ کرد.

کاک به کر وتی: «من ئه م نامه یه دهنیرم بۆ کاک وه هابی ئامرکه رت،
به لکوو شوینه که یان بدوزنه وه.» پاش روژیک دواى ئه وه، کاک وه هاب
هه والی نارد بۆ کاک به کر که خه لیفه و که رته که ی له گوندی «ته گه ران»
له و بهر جاده ی سیته ک خویان شار دۆته وه و دۆزیوماننه ته وه، پاش گفتوگو
له نیوان کاک وه هاب و خه لیفه دا، خه لیفه به خوی و که رته که یه وه گه رانه وه،
به لام که ریم رویشتبوو ته سلیم به ده ولت بوو بووه وه. ئیدی له کاک وه هابم
نه پرسییه وه ئایا ئه و نامه یه ی خه لیفه ی پی گه یشتبوو یان پی نه گه یشتوو،
به لام ئه وه م بیست که خه لیفه خوی نامه ی نووسیوه بۆ کاک وه هاب،
ده یه ویت گفتوگو بکه ن له سه ر ئه و رووداوه، وام هه ست کرد که خه لیفه له
وه لامه که ی من بیه میند بووه و نامه ی بۆ کاک وه هاب نووسیوه. پاشان من
به خه لیفه م وت: «من بۆیه وه لامی نامه که م نه داوه ته وه، چونکه ئه و کابرای
که هیتابوو؛ رویشتبوو، پاشان شوینی له سه ر نه بوو، نه مده زانی بۆ کوئی
وه لامت بده مه وه، ئه وه قسه ی کاک به کریش بوو.» خه لیفه وتی: «مامؤستا
ئارام، کاتی کابرای نامه بهر هاته وه، وام ده زانی وه لامی نامه که می پنییه، لیم

پرسی: کوا وهلامی نامه‌که‌ی مامۆستا ئارام؟ نامه‌به‌ر به‌ترسینکه‌وه وهلامی دایه‌وه: «ئوه‌ی راستی بیت چاوه‌روانی وهلام نه‌کرد، زۆر دهرترسام بمگرن، بۆیه وهلام نه‌هینایه‌وه خیرا خۆم ون کرد، چونکه هه‌ستم کرد گورگه‌یه‌ر بۆنی خوینی لئ ده‌هات و له هه‌موو لاهه پیشمه‌رگه له پاسه‌وانی و که‌میندا بوون.»

پاشان هه‌ریم برپاری دا، هه‌موو پیشمه‌رگه‌کانی که‌رته‌که‌ی خه‌لیفه‌یان بۆ ماوه‌یه‌ک چه‌ک کرد و هه‌روه‌ها خه‌لیفه‌شیان چه‌ک کرد، به‌لام ریگه‌یان دابوو که ده‌مانچه‌یه‌کی به‌قه‌ده‌وه بیت. له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا خه‌لیفه چه‌ک کرابوو، به‌لام له‌به‌ر ریزلینان وه‌ک فه‌رمانده‌یه‌کی که‌رت ده‌مانچه‌یه‌کیان دابوو‌یه له‌سه‌ر پشتینه‌که‌ی به‌ستبووی، به‌لام دوایی وه‌ک له پیشمه‌رگه‌کانم بیست که گوایه دهرزیی ده‌مانچه‌کیان دهره‌یناوه، فیشه‌کی شانه (مه‌خزن) ی ده‌مانچه‌که خالییه و فیشه‌کی تیدا نییه. خه‌لیفه له‌گه‌ل که‌رته‌که‌ی کاک وه‌هابدا ده‌سووراپه‌وه، به‌لام له‌ژیر چاودیری پیشمه‌رگه‌دا بوو. رۆژیک کاک به‌کر، مامۆستا شیرکو و منی بانگ کرد و وتی: «ئیه‌وه هه‌ردووکتان وه‌ک لیژنه‌یه‌کی لیکۆلینه‌وه (ته‌حقیق) ده‌چن، لیپرسینه‌وه له‌گه‌ل خه‌لیفه ده‌که‌ن و پرسپاری چۆنیه‌تی روودانی کاره‌ساته‌که‌ی لئ ده‌که‌ن، ده‌بیت راپۆرتیکی پوخت و راستم بۆ ئاماده‌بکه‌ن، چونکه سه‌رکردایه‌تی داوای کردوو، ده‌ینیرین بۆ سه‌ره‌وه. ئه‌و لیکۆلینه‌وه‌ی ئیه‌وه، برپار له‌سه‌ر ژیا‌نی خه‌لیفه ده‌دات.»

خه‌لیفه له‌گه‌ل که‌رته‌که‌ی کاک وه‌هاب بوو له گوندی عازهبان، مامۆستا شیرکو و من به‌رێ که‌وتین بۆ گوندی عازهبان، پاش ئه‌وه‌ی کاک وه‌هابمان ئاگادار کرد له مالیک (خه‌لیفه و مامۆستا شیرکو من)، سێ به‌سێ دانیشتین، نزیکه‌ی چه‌ند کاژیریک پرسپارمان له خه‌لیفه کرد له باره‌ی چۆنیه‌تی رووداوه‌که. من خودی خۆم پرۆتۆکۆله‌که‌م ده‌نوووسییه‌وه.

له‌ئه‌نجامی پرسپاره‌کانی پرۆتۆکۆله‌که‌دا، ئه‌وه‌مان بۆ روون بوویه‌وه که

خەلیفە هیچ تاوانیکی لە کارەساتەکاندا نەبوو و ئاگای لێ نەبوو. ھەرودھا کاک بەکریشمان ئاگادار کردووە کە خەلیفە بێتاوانە لەو کارەساتەدا، تەنھا کەس کە بە کارەکان ھەلساوە، کەریمی برای بوو و غیرەتی ڕیگەیی نەداوە کە کاک عومەر چەکی بکات، چونکە چەککردن شکانی ویژدانی پێشمەرگە بوو، ھەرودھا بۆ پێشمەرگە شتیکی زۆر قورس بوو کە چەک بکریت، ھەندێ جار رەخنەگرتنیش بوو بوو شتیکی قورس بۆ پێشمەرگە.

دوو نمونە یادگاری لەسەر رەخنە لەخۆگرتن

لەگەڵ شەھیدان مەحموود گەرمیانی و ئەحمەد شاتوانی (یادیان بەخێر)، ھاوڕێیەتیم زۆر خۆش بوو. شەھید مەحموود گەرمیانی لەگەڵ دادە گەردەیی ھاوسەری و چیاوی کورپی، ئەو کاتە چیا سێ سالان دەبوو، بە مالاو ھاتبوونە گوندی باساک. ئەو سالە زستانیکی سارد بوو، من لە ژوورەکەم مشاریکی دار بڕینەو ھەبوو. شەھید مەحموود ھات، وتی: «مامۆسا (مامۆستا)! مامۆسا!»

«بەلێ، برا مەحموود! ھۆ بەلێ!»

«مامۆسا گیان ئا ئەو مشارەم پێ بە، با ئەو دارانەیی بۆ زۆپاکەمان پێ کورت کەمۆ، ناچن وە زۆپاکەدا، تاقت تەور وەشاندم نییەس.»

مشارەکەیی برد، پۆژی دوایی ھینایەو: «مامۆستا گیان، ھا ئەو ھەمشارەکەت!» منیش پێم خۆش بوو کەمیک مەحموود گەرمیانی بدوینم، دەمزانێ وەلامەکەیی جێئو. سەیریکی دەمی مشارەکەم کرد و کەمیک ئەمدیو و ئەودیوم کرد، پاشان وتم: «برا مەحموود، رەخنە لە خۆت بگرە، دەمی مشارەکەت کول کردوو، نەترانیو ھەمشارەکەت بەهینیت!»

سەیریکی کردم و سەریکی با دا و ھەلیدایە: «ئاخ لەدەست ئەم کادارانە! سەرتان لە خواش شیواندوو و داک عالەمتان گاوە. وە تەلاقی گەردە یەک سەلیەم پێو ھەمشارەکەت نامرم، بەس مەبەژە رەخنە لە خۆت وگرە، چونکە کە رەخنەم لێ دەگرن، وا دەزانم چەم دەکەن!»

چەككردن بۇ پيشمەرگە هينده كاريكى ناخوش بووه! پاش پيکه نينىكى
 خوش: «برا مه محمود، گالتهت له گهه له كهه م، مالى من هيبى تويه.»
 «دهزانم ماموستا گيان، وه سيقهه و ووم. ناخ ماموستا، پيم نايه ژيت تو چت
 داوه له م شاخه و شاخ و راکه راکه! بۇ ناچيته وه سليمانى، چلم عه ليشيشى
 (مه به ستي بۇينباخ بوو)، له گهه قات فاسونيك له بهر كه يت و له بهر دهرك
 سه راي سليمانى چاي شيرين بخويتو!»
 «مه محمود گيان، كورده واري ده بيژيت كنگر و ماست به وه عدهى خوئى.
 ئەگەر نه مرين، ئەوهش كات و وه عدهى خوئى ديته وه.»

ياده و هرييه كى ديكه

پيشمەرگه كانى شاره زوور سه ر كه وتبوون بۇ شارباژير، هاتبوونه
 ده و روبه رى گوندى مامه خه لان و موبره و بهوزان و گوړه ديتم. له گوندى
 بهوزان كاتى نيوه رو بوو، له بهردهم قوتابخانه داخراوه كهى بهوزاندا
 له گهه دوو پيشمەرگه وه ستابووين قسه مان ده كرد، له پر پيشمەرگه يه كى
 شاره زوور نه مده ناسى، هات و وتى: «ماموستا ئارام، كارم پيت هه س!»

«فه رموو، برام!»

«ئه وهى راسى بيت تيرم نه خواردييه له و ماله، به لكوو به چاوديره كه
 (چاودير كه سى بوو له خه لكى گونده كان كه پيشمەرگهى بۇ ناخواردن
 به سه ر ماله كاندا دابهش ده كرد) بيژيت بمبات بۇ مالىكى تر، هيچ نه بيت نان
 و ماستيكم پى به ن.»

«كوړه وهى به سه ر چاوان، به چاودير ناليم، خوم ده تبه م بۇ مالىك زور

به خزمه تن!»

كاتى به ره و ماله كه ده روشتين، ژنى ئه و مالهى پيشووتر لى بوو؛
 له سه ر بانيجه كه وه ستابوو مه نجه لىكى ره شى دهشت، به بهردهمى ماله كه دا
 تپه رپين، كوړه پيشمەرگه كه ديار بوو زور گالته چى و خوشمه شرف بوو،
 رووى كرده ژنى سه ر بانيجه كه و پى وت: «ها ميمكه گيان، ره خنه له خوت

بگره، يهك جار بوومه ميوانت تيرت نه كردم، زگم يه ژي مانگايه ده قورپيني. «
ههستم كرد ژنهكه گلبييهكه ي لا ناخوش بوو، وه لامي دايه وه: «جا
به قوربانن بېم، ريقنه ي چي له خوځم بگرم، تو سكت ده ليني مه شكه ي دوژنه،
هه تا تبي كه ي شلقه ي ديت. ته شتيك كه ره و ماست و دوشاووم بو داناويت،
له وه زياتر چيت لي بگم؟»

پيكنه نين له ناخي من و پيشمه رگه كه وه به رز بووه وه. پيشمه رگه كه هاته وه
وه لام: «ميمكه گيان، قهستم گلبي نه وو، قهستم نه وه بوو بيژم ديسانه وه
ره خنه له خوټ بگره كه ميوان تير ناكه يت.»

ژنهكه نه م جار ه له مبهستي گالته ي پيشمه رگه تيگه يشت و به
زه رده پيكنه نينيكي ناسكه وه، به لام له دله وه ه ليدايه: «كور ه ريقنه له سه ري
دايكي خوټ بگره، تو به دوو ژه مي تريش تير ناخويت! لا له بهر چاوما،
نه گينا نه م ره شايي مه نجه له ده كه م به سه رتا.»

پيكنه نيني هه رسيكمان وهك هه وره گرمه تيكل بوون.

له پيشمه رگه كه م پرسيني: «نه ري به راسته كه تيرت نه خوار دووه؟»

«كور ه ماموستا گيان، روژ وا ههس له شاره زوور ژه مي نيوه رو له
چوار مال ده خوځم، هه ر به پيكنه نين و گالته كردن و قسه ي خوځ له گه ل
كه بيانوي ماله كه زگم تير ده كه م. وا نه بيت، دهمرم له برس ا و نه م
راكه ركه خوار دني گه ره كه خوار دن. نه ي وه كوو جه لال كولكني خاسه كه
داده م زريت، هيلكه ور وونيكي بو ده كه ن، نيوه ي ده خوات و نيوه كه ي تري
ده گير يتو بو خاوه ن ماله كه و يه ژيت ها داده گيان نه و نيوه ي بو مناله كان!»
(جه لال كولكني؛ ليپرسراوي كه رتيك پيشمه رگه بوو له شاره زوور،
لاويكي زور چالاک و به ديسپلين و كه مدوو و ئازا بوو، هه موو نمونه يه كي
پيشمه رگايه تبي تيدا بوو، هاورپيه كي خوځه ويستم بوو.)

سه ير نه وه بوو ژنهكه نه يده زاني ره خنه چييه، ده يوت ريقنه!

كه رتي هه ري م چووينه وه گوندي چگنيان له پشتي گوندي نو دي، وه
زستانه كه ي هينده سارد بوو هه موو پيشمه رگه كاني له باوهش زوپاكان

خزاندبوو. کاکه رهش کهرکووکی کادری کومه له بوو، له گه ل کهرتی ههریما جهولهی دهکرد، پیشمه رگه یه کی زور خوشه ویست و له سه رخو و به ئارام بوو، پیشمه رگه یه کی به ئه مه ک بوو (له ناو پیشمه رگه دا پیتان دهوت ماموستا کاکه رهش)، هاورییه تیمان زور خوش بوو، زوربه ی کاته کان پیکه وه دهرویشتین و به دهم ریگاوه باسی زور کارمان دهکرد، ئه و پوژه له چنگیان پیکه وه له مالی مام رهشید؛ قسه خوشی گونده که له گه ل سه رجه می خیزانه که یان دانیشتبووین، له پر گویمان له دهنکه له سه رخوکه ی کاک به کری حاجی سه فهر بوو، له به رده م ماله که دا هاواری دهکرد: «ماموستا کان! ماموستا کان!»، ئیمه ش چووینه سه ر بانجه که.

«فهرموو، کاک به کر!»

«ماموستا کان، له ئیسته گه که وه جفره یه ک دیت بو مان، جفره که به ژماره یه، زه حمهت نه بیته رادیوکه ی ماموستا ئارام بکه نه وه، جفره که بنووسنه وه به بی غه له ت، یه ک ژماره ی غه له ت بیته، جفره که مان لی تیک ده چیت.»

«به سه ر چاو کاک به کر، دلنیا به به ریکی جفره که وهرده گرین و دهینووسینه وه.»

کاک به کر رویشته و ئیمه ش هاتینه وه ژووره وه و به دیار رادیوکه وه دانیشتین (من له پیشمه رگه یه تیدا رادیوکه کم پی بوو، مارکه ی ناشنال بوو، ته نها له ئیران دهست ده که وت، شه هید شیخ فارووقی به رزنجه (یادی به خیر) له ئیران گه رابوو یه وه به دیاری له گه ل خو ی بوی هینابووم. رادیوکه سیستمی ئیف ئیمی تیدا بوو، کاتی هه لیکو بته ر ده هاته سه رمان، رادیوکه م ده کرده وه، دهنگی هه موو سایه قی کو بته ره کانی وهرده گرت که قسه له گه ل یه کدی ده که ن و ده مانزانی له چ شوینیک ده دن. ئیسته رادیوکه له مؤزه خانه ی نیشتمانیی ئه منه سووره که، له به شی یادگار ه کانی شه هید فارووقدا پاریزراوه).

له کاژیر ۱۱ یه یانیدا له رادیوکه وه قیره به رز بوویه وه: «بو ئاگاداری... بو ئاگاداری! جفره یه ک بو ههریمی یه ک! جفره یه ک بو ههریمی یه ک!»

چهند جاریک ئاگادارییه که و جفره که دووباره کرایه وه، ئیمه ش جفره که مان

نووسییه‌وه، پیک هاتبوو له چه‌ند ژماره‌یه‌ک. له مزگه‌وته‌که‌ی چگنیان بردمان
بو کاک به‌کر.

«کاک به‌کر فرموو، ئه‌وه جفره‌که‌یه!»

«سوپاستان ده‌که‌م، مامۆستا‌کان.»

من له ژووره‌که‌ی مزگه‌وت هاتمه‌ ده‌روه‌وه و له‌پاش نیوکاژیر، ۱۱ ی
به‌یانی، کاک به‌کر م بینى به‌ته‌ن‌ها و به‌په‌ستی له‌سه‌ربانى ته‌نیشت مزگه‌وته‌که
پیا‌سه‌ی ده‌کرد، هه‌ستم کرد په‌ستی و نا‌ئارامییه‌کی زۆر له‌جه‌سته‌یدا به‌دی
ده‌کریت. چووم بو لای: «کاک به‌کر، ببووره ئی‌زعاجت ده‌که‌م...» به‌ده‌م
هه‌ناسه‌یه‌کی قووله‌وه سه‌یریکی کردم، وه‌لامی نه‌دایه‌وه، یه‌ک دوو خولی تر
پیا‌سه‌ی کرد و هاته‌وه ته‌نیستم.

«کاک به‌کر، هه‌ست ده‌که‌م زۆر نا‌ئارام و بی‌تاقه‌تیت! قه‌ت وام نه‌دیویت!

خیره، هیچ رووی داوه؟»

«مامۆستا ئارام، جفره‌که؛ ئه‌مری ره‌میکردنی خه‌لیفه بوو! تکایه‌ نابیت
که‌س بزانی‌ت له‌خۆت زیاترا!» من سه‌رسام بووم، وه‌لام نه‌دایه‌وه، به‌کورتی
تووشی په‌شۆکان بووم. کاک به‌کر خولیکی تر سوورایه‌وه به‌ته‌ن‌ها و هاته‌وه
ته‌نیستم: «کاک به‌کر، بوچی ئه‌مری ره‌میکردنی خه‌لیفه؟ من و مامۆستا
شیرکو لیژنه‌ی لی‌کۆلینه‌وه بووین، تاوانی خه‌لیفه‌ی تیدا نییه، هه‌روه‌ها
شاهیدی پێشمه‌رگه و شاهیدی گونده‌که‌ش ده‌لین خه‌لیفه‌ خه‌تای نه‌بووه.
باشه، ئه‌نجامی لی‌کۆلینه‌وه‌که‌ی ئی‌مه‌ گه‌یشتوو به‌سه‌رکردایه‌تی که‌ خۆیان
داوایان کردبوو، سه‌یره به‌لامه‌وه که‌ هینده‌ خیرا ئه‌و بریاره‌یان ده‌رکردوو.
چۆن له‌جیاتیی تاوانباریک، بی‌تاوانیک ده‌کوژنه‌وه؟ ئه‌مه‌ چۆن تیروانینی‌که
سه‌رکردایه‌تی هه‌یه‌تی؟»

«مامۆستا ئارام، منیش نازانم بوچی هینده‌ خیرا ئه‌و بریاره‌یان

ده‌رکردوو!»

«باشه کاک به‌کر، بریاری هه‌ریم چییه؟»

«مامۆستا، نازانم هه‌ریم. چی بکه‌ین، بریاری سه‌رکردایه‌تییه و ده‌بیت

جیبه جی بکریت، ئیمه وابهستەین به بریاری سەرکردایه تییه وه. «
«کاک بهکر، ئەگەر ههول بدهیت دواى بخەن، به لکوو خۆت له گهڵ
سەرکردایه تی به جیهازه که قسه بکهیت و ئەنجامی لیکۆلینه وه کانی مامۆستا
شیرکو و منیان بو روون بکه یته وه.»

«با بزنام مامۆستا، قسه له گهڵ برادران دکه مه وه.»
پاش ئەو کورته گفتوگۆیه، من گه رامه وه بو لای «مامۆستا کاکه رهش»
له مزگه وته که. کاکه رهش که منی بینی، وتی: «کاک بهکر هیچی پی وتیت؟»
«به لئ، باسی گولله بارانکردنی خهلیفه ی کرد. تو ده لئیت چی؟»
«مامۆستا ئارام، ئەوه بریاری سەرکردایه تییه.» که میک به ماتی سهیری
یه کمان کرد و قسه کردنه که مان کوتایی هات.

پاش مانه وه م له ژووره که ی مزگه وت، پاش ماوه یه ک هاتمه دهره وه،
پۆشتم بو ئەو سهربانه ی بهردهم مالى مام حاجی رهشید که کاک بهکر و
پیشمه رگه کانی لی بوون، هه ندیک پیشمه رگه هه لچۆکابوون و هه ندیکیش
پیا سه یان ده کرد و به ده م پیا سه کردنه وه گفتوگۆیان ده کرد. که نواریم
خهلیفه له گه ل کاک بهکر وه ستاوه قسه ده کات له سهربانه که، منیش به ره و
سهربانه که ده که وتمه ری، به لام پیش ئەوه ی من بگه م، خهلیفه ته و قه یه کی
له گه ل کاک بهکر کرد و به ره و مزگه وته که هات، له بهردهم مزگه وته که دا
به یه ک گه یشتین و دهستی یه کمان گوشى و چاک و چۆنیمان کرد، ئەملاو
لای یه کمان ماچ کرد. جا سهیر ئەوه بوو کاتی خهلیفه دهستی هینا پیکه وه
ته و قه بکه ین، رینگاکه به ستبووی، هه مووی سه هۆل بوو، قاچی خلیسکا،
خه ریک بوو بکه ویت، به قۆلی منه وه خۆی گرته وه.

به پیکه نیه وه خهلیفه وتی: «مامۆستا، پاته کانی که له پاره زان بۆت کریم،
بنه که که بیان سواوه.»

«به لئین بیت کاک خهلیفه، ئیسته ده چم بو دوو کانه که ی گوند، جووتی
ترت بو ده کریم.» پاش نانخواردنی نیوه رو چووم بو دوو کانه که، به لام
پاته یان نه بوو بو فرۆشتن.

نه متوانی زیاتری له گه لدا باس بکه م، چونکه پیشمه رگه یه کی له گه لدا بوو بۆ پاسه وانی. پاشان پیشمه رگه کان بۆ نانخواردنی نیوه پۆ دابه ش بوون به سهر مائی گونده که دا، خه لیفه و پیشمه رگه که بهر مائیکی سه ره پری گوندی چگنیان که وتبوون. پاش گولله بارانکردنی خه لیفه، پیشمه رگه که لای پیشمه رگه کانی تر ئه مه ی گیرابوو یه وه:

«کاتیک له ماله که بووین، خه لیفه چه ند جاریک چوه دهره وه به بونه ی میزکردنه وه، هه موو جاریک له گه لی ده چومه دهره وه، سه یرم ده کرد خه لیفه زۆر به وردی سه یری ده وره به ری ماله که ده کات، گومانم له لا دروست بوو، بۆچی ئه م هه موو میزه ده کات که تا له وی بووین قومیک ئاوی نه خوارده وه! پاشان له ژوره وه پیی وتم: به راستی کلاشینکو فیه که ت جوانه، ده توانم سه یریکی بکه م! منیش نه مدایه دهستی، چونکه گومانم کردبوو که رابکات و ئه وسا من توشی لیپرسینه وه بيم.»

پاش نانخواردنی نیوه پۆ، «مسته فا چاوپره ش» له گه ل چه ند پیشمه رگه یه کدا هاتنه چنگیان، پاشان ئاگاداری پیشمه رگه کرا خۆتان کۆ بکه نه وه دهره چین به ره و گوندی «دۆله توو» به رانه ر شاخی که توو که «خوله پیزه ی» تیدا شه هید کرا. پیشمه رگه که وتنه ری، دوو دوو به دوا ی یه کدا و خه لیفه ش له گه ل که رته که دا بوو. له نیوان گونده کانی چگنیان و دۆله توودا، له پشتی جاده که وه فه رمان درا و پیشمه رگه وه ستان.

کاک به کر به ره نگیکی شیواو و زۆر به خه مبارییه وه، ره نگی تیک چوو بوو، خیرا خیرا تفی قووت دها و ده می وشک بوو بوو، دیار بوو له دله وه گولله بارانکردنه که ی پی ناخۆش بوو، وتی: «براده ری نه، ئه مرۆ جفره یه کی سه رکر دایه تیمان پی گه یشتووه، بریاری گوله بارانکردنی خه لیفه یان دهر کردووه، به راستی جیگه ی داخه بۆ ئیمه و زۆر به داخه وه ین که پیشمه رگه و براده ریکی هاوسه نگره ی خۆمان گولله باران ده که ین، به لام ئه و کاره ساته کاک عومه ر و کاک دلاوه ری تیدا بوون به قوریانی، ئه مه ش بریاری سه رکر دایه تییه، ده بییت جیبه جی بکه ین.» کۆتایی به قسه کانی هینا.

پاشان خهلیفه رهنگی زهرد بوو، دهستی کرد به قسه کردن: «برادهران، دهمه ویت ئه وه بلیم که من هیچ تاوانم نییه و ئاگاداری ئه و کوشتاره نیم، من به شداریم تیدا نه کردووه! تکاتان لی ده که م گولله بارانم مه کهن، با که ریمی برام نه بیته به درک و له گهل حکومه تدا دهست تیکهل بکات! خو لیژنه ی لیکولینه وه بیتاوانی منیان سه لماند. مه مکوژن! به ناحق ده مکوژن...» کاتی وشه کانی ته واو کرد، مسته فا چاورهش پیی وت: «کاک خهلیفه، ئه وه فرمانی ئیمه نییه، هیی سه ر کردایه تییه، ده بیته جیبه جی بکه ن.»

خهلیفه دلنیا بوو له وه ی گولله بارانی ده کهن، به مسته فای چاوره شی وت: «ده باشه ریگم بدن خوم بشوم!» ئه و داوایه ی نه ده توانرا جیبه جی بکریته، چونکه له و کیوه دا ئاو نه بوو. پاشان به کاک به کری وت ریگم بدن نامه یه ک بۆ دایکم بنووسم. نامه یه کی بۆ دایکی نووسی و دایه دهست کاک به کر. پاشان چاویان به سته وه و له بن درهختیکی گه وره دا وه ستاندیان. خهلیفه داوای کرد چاوی بکه نه وه با چاوی له پیشمه رگه کانه وه بیته. پاشی چه ند خوله کیک، دهنگی ریزی کلاشینکوف له نیو دلی شاخی که تودا دهنگی دایه وه. ئه و داره ی خهلیفه یان له ژیردا گولله باران کرد، له لایه ن خه لکی ناوچه و پیشمه رگه وه ناو نرا «داره که ی خهلیفه».

کاک به کر؛ شهید شیخ حسهینه سوور و چه ند پیشمه رگه یه کی نارد له چنگیان ته راکتوریکیان هینا و لاشه که یان برد بۆ گوندی گورگه ده ر (گورگه یه ر) بۆ ناشتن. پاش ماوه یه ک خه لکی گونده که بۆیان گیرامه وه کاتی لاشه که ی خهلیفه یان هینا وه، خه لکه که نار په زاییه کی زوریان ده ربریوه و به پیشمه رگه کانیان وتوه ئیره تان کرد به گومی خوین، ئیتر به سه ئه م یه کتر کوشتنه. دایکان رۆله کانیان ده نیرن بۆ کوردایه تی و ئیوه لیزه له یه کیان به ر ده دن. ئیتر به سه، نه نانمان ماوه، نه ئاو، هه موویمان دا به ئیوه، ئیوه ش ئه م هه موو کورپه جوانانه ده دن به کوشته. هه روه ها ئه وه شیان وت: کاتیک که خهلیفه یان ده شته، هیشتا گیانی تیدا مابوو، که میک لرخه لرخ له قورگیه وه ده هات... پاش ئه وه ی له گوندی «دۆله توو» نانی نیوه رۆمان

خوارد، هه مووی چه ند کاژیریکی خایاند، دیسانه وه له رادیۆکه یی یه کیتی نیشتمانیی کوردستانه وه جفره یه کی نوئی هاته خواره وه. له جفره که دا ئه مه نووسرابوو: «خه لیفه ی عه بدوللا مارف مه کوژن، به زووترین کات بریاری گولله بارانکردنه که ی رابگرن!»

منیش کاتیک هه والی په شیمانبوونه ی سه رکردایه تیم گوئی لی بوو، وه ک شریتی فلیمیک کوشتنه که ی ئه و سی پیشمه رگه م وه یاد هاته وه و ناته بایی سه رکردایه تی له نیوان خویندا بردمی نه نیو بیرکردنه وه یه کی تری ژیانه وه، ورده وورده چووم بو لای مام مه تلّه ب له ژووره به تهنه که دروستکراوه که یدا و پشیله کانی دهوریان دابوو. لای دانیشتم، وتم: «مام مه تلّه ب چونی!» سهیریکی تفهنگ و تاقمه که ی کردم و وه لامی نه دامه وه، پاشان هه سهیری یه کمان ده کرد به بیده نگی. من هه لمدایه: «مام مه تلّه ب، خوژگه م به خو ت که نه ئاگات له دنیا و نه ئاگات له هیچ شتیک هه یه!»

مام مه تلّه ب وتی: «من ئاگام له هه موو شتیکه.»

«ئه ی بو قسه ناکه یت! مام مه تلّه ب، هه سه یرم ده که یت و باسیکم بو

ناگیڕیته وه!»

«ئاخر ئه گه ر قسه بکه م، ده مکوژن!»

«مام مه تلّه ب» کابرایه کی لانه واز بوو، له دهره وه ی گوندی «دۆله توو» به تهنه که و به رد خه لکی گونده که ژووریکیان بو دروست کردبوو، رۆژانه خه لکی گونده که خواردنیان بو دهبرد، خزمه تی پشیله کانی گونده که ی ده کرد، هه ر چی پشیله ی گونده که و پشیله ی کیوییه ده هاتنه لای بو خواردن، نانی هه موویانی ددها، به لام زور که مدوو بوو، هه میشه به سه رنجه وه سه یری پیشمه رگه ی ده کرد و له چه ک ده سلّه مییه وه...

سهرنج له سهر ږووداوه که

له و سالاندا سهرکرایه تی یه کیتی نیشتمانی کوردستان که وتبووه نیو داویکی مملانی توندوتیژی بالبالینه ی سیاسی و چه کداری لایه نه جیاوازه کانی ناوخی. شه ږکردن له گه ل پارتی و حسک و پاسوکدا گه یشتبووه لوتکه و بووبووه ئامانجی سهره کی جوولانه وه که. هینده ی سهرکرایه تی پلانی بو شه ږی براکوژی داده ږشت، هینده له گه ل دوژمندا له توندوتیژیدا نه بوو. پیشمه رگه ش سهره ږمی هه موو تیره کانی؛ سهرکرایه تی بوو، چوئیان بویستایه؛ ده یانهاویشت و کوئیان بویستایه؛ پئیان ده پیکا. فه رمانی گولله بارانکردنی خه لیفه ش، له نیو نه و توره ئالوزه ی یه که مدا ږیاری له سهر درا و په شیمانبوونه ش له گولله بارانکردنه که ش توږی دووهم ږیاری له سهر دا، نه وه نیشانه ی نه بوونی هاوته بایی و نه بوونی لیپرسینه وه یه کی دادگایی جوولانه وه که بوو، به تایبه تی دوولایه نیی ږیاردان له یه ک سهرکرایه تیدا به ږوونی ده بینرا و له خږه ی نیو زه نگدا دوو سهرکرایه تی فه رمانږه واییان ده کرد له ناو یه ک جوولانه وه دا.

ږږگه بیه کان

پیم باشه له گه ل نه م بابه ته دا هه ندی ږوونکردنه وه له سهر ږږگه بیه کان بنووسم، چونکه باسه کان وابه سته ن پیکه وه. پاش نه وه ی ماوه یه ک به سهر نه و ږووداوه ی گوندی گورگه یه ردا تیپه ږی، من ږووم کرده سهرکرایه تی و له ناوه ندی کومله له خږه ی نیو زه نگ گیرسامه وه. ږوژیک دوا ی نیوه ږو بو کاریک ده چووم بو مه کته بی عه سکه ری له گوندی تووژله، له وئ شیخ دارای شیخ جه لالی حه فید و کاک محه مه دی عه تیه م (یادیان به خیر) بینی، پاشان پیکه وه هه لساين. شیخ دارا پيشنیاری کرد که سهریک بدهین له ماله ږږگه بیه کان. مالی کاکه برای ږږگه یی له گه ل ږووناک خانی هاوسه ریدا له وئ بوون له ژیر خیمه یه کدا له لای چه پی مه کته بی عه سکه ریبه وه. کاتی گه یشتین، ږووناک خان به رده م خیمه که ی گسک ده دا

و له گه ل کاکه برادا زور به پروو خوشی هاتن به پیرمانه وه، خیرا پرووناک خان وهک شیوهی خانه دانی خوین چایی بو دمکردین. پاش وتووژ، باس هاته سهر پرووداوه کهی قرگه. من نه مده زانی که پرووناک خان خوشکی شهید عومه ره، ههروه ها کاک محمه دی عه تیه ش ئه وهی نه مده زانی، به لام شیخ دارا باسه کهی کرده وه وهک دلنه واییه ک بو ئه و خیزانه و ویستی دلنه واییان بداته وه. من بیده نگ مامه وه، چونکه کاک عومه قرگه یی و خهلیفه ش ههردووکیان هاورییم بوون، به راستی که شیخ دارا باسه کهی کرده وه، زور دلگران بووم بو ههردووکیان. له کاتی قسه کردنه کاندای کاک محمه دی عه تیه هه لیدایه و وتی: «به راستی سهر کردایه تی غه دریکی گه وره یان له خهلیفه کرد و بیتاوان گولله بارانیان کرد، چونکه ئه و کاک عومه ری نه کوشتبوو، به لکوو که ریمی برای دهستی وه شان دبوو، ده بووایه خهلیفه یان به و ناحه قیبه گولله باران نه کردایه.»

هینده مان زانی دهنگی گریان ته قیبه وه، به لام گریانیکی به کول و له دل وه. پرووناک خان هاواری گریانی بهرز کرده وه که باسی کاک عومه ری برای کرا، پاشان کاک محمه دی عه تیه داوای لیبور دنی له پرووناک خان کرد، به لام پرووناک خان قولپی گریانی نه ده وه ستا، ناچار خیمه که مان چول کرد و به دلگران ییه وه هاتینه دهر وه، پاشان کاک محمه دی عه تیه گله یی له کاک دارا کرد بوچی پی نه وتوو وه که پرووناک خان خوشکی کاک عومه ره.

پاش پرووداوه کهی گوندی گورگه یه ر، مال و خزمه کانی کاک عومه ر هاتبوونه گوندی کانی دپکه. هه ریم بریاری دابوو که رته کهی کاک عومه ر دابه ش بکه ن به سهر که رته کانی دیکه دا. روژیک کاک عه لی ره شه جووته برای شهید عومه ر له گه ل چه ند پیشمه رگه یه کی خزمیدا هاته لام بانگه یشتی مالی خوینی کردم. پاش گفتوگو یه کی دروژ، قرگه ییه کان ده یانویست که رته که یان بمینیت و خوین که رته که ببه ن به ریوه. کاک عه لی داوای ده کرد که خو ی که رته که بیات به ریوه، من له و باره یه وه قسه له گه ل کاک به کر بکه م. منیش کاره که م پی چاک بوو، له گه ل کاک به کر قسه م کرد و پی م وت:

«کاک به کر، قرگه‌بیه‌کان پیاویکی جوامیری وهک کاک عومهریان له‌کیس چووه، جیی داخی هه‌موومانه. با هه‌ریم هه‌ول بدات ئه‌و که‌رته دابه‌ش نه‌کات، هه‌ر له‌به‌ر دلنه‌وایی قرگه‌بیه‌کان، بۆ ئه‌وه‌ی دلایان له‌خه‌بات سارد نه‌بیته‌وه.» کاک به کر سه‌ره‌تا بیده‌نگیی هه‌لبژارد، وتی په‌له‌مه‌که‌ مامۆستا، با منیش په‌یوه‌ندی به‌سه‌رکردایه‌تییه‌وه‌ بکه‌م. به‌لام من له‌گه‌ل کاک عه‌لی و قرگه‌بیه‌کان دانیشتم و ده‌ستمان کرد به‌نامه‌نوسین بۆ مام جه‌لال و مه‌کته‌بی عه‌سکه‌ری. من نامه‌کانم ده‌نوووسی و کاک عه‌لی وه‌ک نوینه‌ری قرگه‌بیه‌کان واژووی ده‌کرد. کاک به کر له‌ناوه‌روکی نامه‌کان ئاگادار ده‌کرده‌وه‌ له‌سه‌ر ره‌زامه‌ندی کاک عه‌لی. پاش چه‌ند نامه‌یه‌ک و دووباره‌ قسه‌کردنه‌وه‌ له‌گه‌ل کاک به کر، سه‌رکردایه‌تی بریاری دا که‌ کاک عه‌لی بکه‌نه‌ لیپرسراوی که‌رته‌که‌یان، کاره‌کانیان وه‌ک هه‌مان کاری که‌رتی پیشوو له‌ئه‌ستۆ بگرنه‌وه‌، به‌لام که‌رته‌که‌ له‌ناو پیشمه‌رگه‌دا هه‌ر به‌که‌رتی شه‌هید عومه‌روه‌وه‌ ناوی ده‌برا. رۆژیک مام جه‌لال خودی خۆی به‌جیه‌ازه‌که‌ قسه‌ی له‌گه‌ل کاک به کر کرد و بریاره‌که‌ی پێ دا. من زۆر دلخۆش بووم که‌ ئه‌و ماندوونه‌بوونه‌م به‌خۆپایی نه‌چوو، هه‌روه‌ها توانیم خزمه‌تیک به‌قرگه‌بیه‌کان و به‌گۆپی کاک عومه‌ری جوامیر بکه‌م. کاک عومه‌ر و دلاوه‌ر و خه‌لیفه‌ بوونه‌ سی قوربانیی بیتاوان له‌کاره‌ساتیکی کوتوپر و چاوه‌پواننه‌کراودا، یادی هه‌رسیکتان به‌خیر و مالیان ئاوا (ئای له‌و رۆژگار خوتناوییه‌ی که‌ له‌و ماوه‌یه‌دا له‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌کان به‌سه‌رمان برد!).

نوسینه‌وه‌ی ئه‌م باسه‌:

ئارام محهمه‌د غه‌ریب (له‌سه‌رده‌می پیشمه‌رگایه‌تیدا ناسراو به‌: مامۆستا ئارامی باساک).

فەرەیدوون عەبدولقادر، سیاسەتمەدارێکی جێئۆفەرۆش

پێناسەى ئەو شۆرش و پێشمەرگایەتییهى که کردوومانە، هەر کەسەمان بەپێى ئەزموونى خۆى دەتوانی ت دیدکی جیاوازی لەسەر هەبیت. ناشکریت هەموو شۆرش و قوربانیدانەکان بخەینە بەر رەخنە و کارە باشەکانیان وەلا بنیین و تەنها خراپەکانیان بخەینە ڕوو، من وەک پێشمەرگەیهکی کۆمەڵەى رەنجەرانى کوردستان، بە هەموو کەموکۆرپی و سەرکەوتن و شکستیهکانەوه شانازی بە یهکیتیبوونی خۆم دەکەم و هەمیشە خەلکی گوندنشینەکان بە پێشەوای شۆرشەکان دەزانم، هەر لە بنەمالەى شەهیدان و سکریتیڤی یهکیتی و کۆمەڵەى رەنجەران و زیندانى سیاسى و ئەندامانى رێکخستنه نهنییهکان و بەرپرس و فەرماندەکان و تەواوی ئەندامانى مەکتەبى سیاسى و سەرکردایەتیم خۆش دەوێت و رۆکینەم بەرامبەر بە هیچ کەسیکیش نییه و گەر پۆژیکیش لە پۆژان ئازار و غەدریشم لى کرابیت، کە غەدرکردن لەنیو شۆرش و حیزبەکاندا جێى قسەوباس نییه و نەهێى لى ناکریت چەندە بێوهفایى و پشتکردنە هاوڕێ و هاوسەنگەران هەیه کە بەبەر چاوی خەلکیهوه دەکریت و بێوهفایى ئەو سەرکردانەى کە پۆژانیک هاوڕیمان بوون لە شاخ؛ لە ژماردن نایەن و دلنیاشم تەنها بۆ خولهکیکیش ئاسوودە نین کە بەرامبەر بە تیکۆشەران و هاوڵاتیان ئەنجامی دەدەن. لەنیو شۆرشەکاندا تەنها هەندیک لە بەرپرسەکان تاوانی غەدر و کوشتن و ئیھانەکردن و شپێزەکردنی تیکۆشەران و خەلکیان لە ئەستۆدا نییه، بەلگوو بە خۆشمەوه و هەندیک لە تیکۆشەرانیش بەشداریی هەلە و کەموکۆرپییهکانی ژيانى خەباتى سیاسى ئەو پۆژگارە سەختەین، بەلام بۆ ئیمە زۆرترین بەرپرسیاریتی تاوان ناخریتە ئەستۆمان، گەر هەلەشمان کردبیت هیشتا بە هەلەش قبول ناکریت، چونکە لەو سەردەمەدا هەریهکەمان تەمەنمان شانزە بۆ حەقدە سالان دەبوو. لە سیستمى بەرپۆهەردنی ژيان و گوزەرانى بارى ئاسایى هاوڵاتیان، لە هەندیک لە ولاتانى جیهاندا تەمەنى هەر تاکیکی نیو کۆمەلگە لە هەژدە

سالان که متر بیت، هیشتا لینی قبول ناکریت به ئاسانی بتوانیت بریار له سهر داها تووی ژیانی خوئی بدات. که ئه و پیناسه یه م بۆ که سانی خوار هه ژده سالان کردوه و کوردوته نی ده لئین میردمندال، که ئه م وشه یه له زۆرتین نووسین و یاده وه ریبه کانداناو ده بریت، دووباره کردنه وه ی ئه و وشه یه ش له ئه ستوی هیچ نووسهر و بهرپرس و تیکۆشه ری کدانا نییه، به لکو وه ندیک له بهرپرسان له پیناسه ی وشه ی میردمندال زیاتر گه یشتوون که چون ئه و مندالانه به کار هینراون بۆ مه بهستی تایبه تی و بهرژه وه ندیی هه ندیک ده مانچه به نیوقه د و پالوانی نیو شوپش و به ناو خه باتی کوردایه تییان که نمونه ی فه ره دیوون عه بدولقادی ئه ندای مه کته بی سیاسی، جنیوفرۆشییان ره نگه زۆرت هه بیت. که واته ئیمه ی میردمندالی نیو ئه و شوپشه، هیشتا له زۆری ماناکانی ژیان نه گه یشتبووین، به پیچه وانه وه هه ندیک له سیاسه تمه دارانی نیو شوپش زۆری ته مه نیان تیپه پاندبوو، بریاری کوشتن و دیلکردن و دادگاییکردنیان به سهر تیکۆشه راندا ده دا و سه رزه نشتیان ده کردن و مندالی بیکه سی ئه و نیشتمانیه یان تووشی شه رمه زاری و شکست و پشتکردنه شوپش ده کردن، که یه کیک له قوربانی و به ره وه هه لدیر بردنی «عومه ر عه رب» و ده یان فه رمانده و تیکۆشه ری دلسۆز بوو، که به هۆی خراپی ره فتارکردن و مپومۆچی و تووره بوون و غه زه بی ده سه لاتی بهرپرسی حیزبی بوو، ئه وه ش وه ک دیارده یه کی زه ق ره چاو ده کرا و کاتیکیش بهرپرسیکی ده سه لاتدار هه له یه کی بگردایه، بیگومان به خیرایی به ردیکی قورس ده خرایه سهر هه له کانی و تاوانه که ی داده پۆشرا. له راستیدا گهر له شوپشه کاندانا تووشی هه ر تاوان و شکستییه ک بووین، ئه وه هۆکاری ره فتاری پیشمه رگه نه بووه، به لکوو پیشمه رگه جگه له برسیتی و ترس و دلله راوکی و خۆبه کوشندان، هیچی تری له ده سه لاتدا نه بوو، ئه وه هه ندیک له و بهرپرسانه بوون که ئاستی بهرپرسیاریتی میژووی گه لیکیان له ئه ستودا بووه، وه ک ئه وانیه ی دوای پرۆسه ی ئازادی کوردستان؛ خاوه نی ده یان کۆمپانیا و زۆرتین سهروهت و سامان، له رابردووشدا ته نها خاوه نی تفهنگیک و

جووتی پیلای لاسٹیک بوون. بۇ ئوہی بتوانم ھەندیک سەرنج و پاستی ھەندیک بەرپرسی قسەخۆشی دوورپووی پارەپەست و ھەندیکی تریش جگە لە غەزەب لە پووخساریاندا بەدی نەدەکرا، بۇ ئوہی خوینەر بخەمە روو، لێرەدا لە چالاکییەکەوہ دەست پێ دەکەم کہ لەبری ئوہی دەستخۆشیمان لێ بکریت، وەلامیکی ناشرینمان دەست کەوت، ئویش ئیھانەکردن و جنیو و وشە ناشرین بوو کہ لە زاری فەرەیدوون عەبدولقادر ئەندامی مەکتەبی سیاسیەوہ ئاراستە ئیمە پێشمەرگە دەکرا.

لە سالی ۱۹۸۵دا تیکچوونی دانوستانی یەکیتی ھیشتا بە بریاری فەرمی سەرکردایەتی یەکیتی ئاراستە جەماوەر نەکراوو، بەلام لەپیش شەھیدکردنی «مامە ریشە» تەواو بارودۆخی سیاسی و گفتوگۆی نیوان حوکمەت و یەکیتی بەرەو لیکتینەگەیشتن دەچوو، لەلایەن ھیزی پێشمەرگە و جەماوەرەوہ شیرازە پچراوو، شەر لە ھەموو تیپەکانەوہ دەستی پێ کردبوو، ھیزی پێشمەرگە تەواوی ئامادەکاریی خۆی بۇ شەرکردن کردبوو و ناوشارەکان بە لێژنەیی تەنسیقەوہ کە ئاوات عەبدولغەفوور سەرپەرشتی دەکرد، کشابوونەوہ بۆ سنوری ئازادکراوی نیو ھیزی پێشمەرگە. پرتیمی بەعس تەواوی بازگەکانی بە سەرباز و ھیزی تاییەت (قوات خاسە) پێ کردبوو، ناو کووچە و کۆلانەکان و شارەکانی بە چەکدارەکانی خۆی کۆنترۆل کردبوو، مەترسییەکی گەورە لەسەر ریکخستەنە نھینییەکانی شار و دۆست و لایەنگرانی یەکیتی ھەبوو، خەلکی بەگشتی ترسیان لێ نیشتبوو، بەردەوام ھاوالاتی دەستگیر دەکرا و پێشمەرگە شەھید دەکرا. ئەم کار و کردەوانە تەنھا من باسم لێوہ نەکردوون، بەلکوو ھەر لە سکرتری کۆمەلەیی رەنجدەران؛ نەوشیروان مستەفا و ئەندامانی مەکتەبی سیاسی و سەرکردایەتی؛ فەرەیدوون عەبدولقادر و مەلا بەختیار و یادەوہرییەکانی تری تیکۆشەران^۱

۱. قەندیل بەغدادی ھەژاند، یاداشتەکانی پێشمەرگایەتی ۱۹۷۶-۱۹۸۰، شەھید رێباز، چاپی دووہم، چاپخانەیی پەیوہند، سالی ۲۰۰۸، ل ۲۹۳.

هه مان بۆچوون و بیرکردنه وه و لیکدانه وه بۆ ئه و مه بهسته ش ههیه، هه هر که سیکیش بیه ویت به ئاراستهیه کی جیاواز باس له گیارانه وه ی میژووی بزووتنه وه ی نیشتمانی و سه رکه وتن و شکست و هه له و که موکوپیه کان بکات، ئه واکوو تیکۆشه ران و خاوه نی قوربانیدانه کان له ژیاندا مابن، هیچ که سیک ناتوانیت په رده پۆشی بۆ راستیه کان بکات، بۆ نمونه ئه و به سه رهات و چیرۆکی تراژیدیا و تیرۆرکردنی هه ندیک له تیکۆشه ران به ناوی دیل و شه ری براکوژی و درکاندن نهینیه کان و سه ریچی پیشمه رگه و فه رمانده کانی نیو شوپش بکات، ده رخستنی راستیه کانیش هیژ و توانای خۆی له پشته، ئه ویش ته نها پینووسی خه باتگیاران و ماندوونه ناسه کانی پۆژگاری سته می حوکی دیکتاتۆره کانی هاوشیوه ی رژی می به عسن که سه دان نووسه ری دلسوژی بویر و نیشتمانپه ره ری کردۆته به لگه بۆ ئه و میژووه و ئاشکراکردنی حه قیقه تی نهینیه پشته په رده ی ژووره تاریکه کان که له چه ند لاپه ره ی پیشوودا ئماژهم پی داوه و ده کریت له کیشه و ملمانیه سیاسیدا ئماژه کردنیان دووباره بیته وه.

مه بهستی من له تیکشاندن یاری که سایه تی رابردووی خه باتی فه رهیدوون عه بدولقادر نییه، چونکه وهک خۆی باسی دهکات له بنه ماله یه کی بۆرژوای مامناوه ند بووه، لی به به لگه و وته ی خۆشی باسی ئه وه دهکات له کاتی ده ستگیرکردنی هه ندیک له ئه ندامانی دهسته ی دامه زرینه ری کۆمه له ی په رنه ده ران، خاله شه هاب و هاوه له کانی و به تایبهت حوکی له سیداره دانیان له لایه ن رژی می به عسه وه به سه ردا سه پینرابوو، فه رهیدوون عه بدولقادریش حوکی زیندانی بیست سالی به سه ردا سه پینرابوو، خودی خۆی باس له وه دهکات به هۆی دروستکردنی پیلاو چین و جزدانی دهستی ئافره تانه وه، حه وت هه زار دیناری له نیو زیندانی ئه بو غریب له سالی حه فتاکاندا پهیدا کردوه. چه نده شه رمه بۆ که سیکه به ناو سه رکرده و سیاسه تمه دار گه ر هاو لاتییه کی ئاسایی نه بیته و شانازی به پاره پهیدا کردن بکات، له کاتیکدا هاوه له کانی له ژووری سیداره دا بن! فه رهیدوون عه بدولقادر چۆن توانیویه تی

له کاتی هه‌لواسینی خاله شه‌هاب و دامه‌زینهرانی کۆمه‌له‌ی رهنجده‌ران، بیر له کۆکردنه‌وه‌ی «پاره» بکاته‌وه؟ له کۆتایی ئەم بابەته‌مدا باس له ئیره‌یی ئەم به‌ناو شوێن‌گیر و رۆشن‌بیر و ئەندامی دانوستانی نیوان پزیمی به‌عس و یه‌کیته‌ی ده‌که‌م، ئە‌گەر فه‌ره‌یدوون عه‌بدولقادر ئەندامی ده‌سته‌ی دامه‌زینهری ریکخراویکی مارکسی-لینینستی بووایه، نه‌ده‌بوو هینده‌ عه‌ودالی حه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی و پاره‌کۆکردنه‌وه‌ی بۆ دوا‌پۆژ هه‌بووایه. له‌دوای سه‌رکه‌وتن و راپه‌ڕینی ئازادی کوردستاندا، دوای ئە‌وه‌ی میقداری «دوو ملیۆن» دیناری بۆ چاککردنه‌وه‌ی بینای چه‌ند نهۆمی حه‌سیب سالج و کردنی به «هۆتیل پالاس»، پاره‌ی له «مام جه‌لال» وه‌رگرت و فه‌ره‌یدوون له کاسبکاریکی نیو زیندانی ئە‌بو غریب که سه‌رمایه‌که‌ی به هۆی جزدان چنن و پیللو چنن به ده‌سته رهنگینه‌کانی؛ خاوه‌نی حه‌وت هه‌زار دیناری ئە‌و کاته بووه و دوای له‌سه‌یداره‌دانی هاوه‌له‌کانی له زیندان؛ به لیبوردنی گشتی ئازاد کراوه و چووته‌وه نیو ریزی هیزی پيشمه‌رگه‌ی کوردستان و خه‌لات و شه‌ره‌فی ئەندامی مه‌کته‌بی سیاسیی یه‌کیته‌ی نیشتمانی پی سپێردراوه. نووسینی ئەم یاده‌وه‌رییه‌م په‌یوه‌سته به رابردووی شوێن‌گیره‌که‌وه که نه‌وشیروان مسته‌فا و فه‌ره‌یدوون عه‌بدولقادر و چه‌ندین سه‌رکرده‌ی تر بره‌وایان به ریبازی مارکسی و لینینزم و درووشمی داس و چه‌کوش و مافی کریکاران (پرۆلیتاریا) و جووتیاران و زه‌حمه‌تکیشان هه‌بووه، به نووسینی چه‌ندین نامیلکه به ناوی خوازاو ئاراسته‌ی جه‌ماوه‌ر و سه‌دان کادری نیو ریکخسته‌ نه‌ینیه‌کانی ناوشار ده‌کرا و له‌سه‌ر ئە‌و درووشمه و ینه‌ی داس و چه‌کوش که به واتای کریکار و جووتیار دیت و درووشمی کۆمه‌نیستییه، ده‌ستگیر ده‌کران و له‌سه‌یداره‌ ده‌ران. دواتر سه‌د مخابن نه‌وشیروان مسته‌فا پینش مائئاواویکردنی له ژیان، له‌پینش به‌ره‌وچوون و پینشوازیکردنی له کریکاران و جووتیاران، پینشوازیی له مه‌لایانی ئیسلام و چه‌ند مه‌لایه‌کی نه‌خوینده‌وار و... هتد کرد و قورئانی به‌رز کرده‌وه و ماچی کرد و هاوپه‌یمانیی له‌گه‌ڵ حیزبی ئیسلامیدا کرد، ئە‌و حیزبه ئیسلامیه‌ی زیندوو کرده‌وه که ده‌ستیان سوور بوو به شه‌هیدکردنی سه‌لاخی موهه‌ندیس

و سهربرين و شههيدکردنى چه ندين پيشمه رگه‌ي ئاوايي خيلى حه‌مه.

من له گه‌ل ريزمدا بو هه‌موو پيروزيه‌كانى مرووف و ريزيشم بو نه‌وشيروان مسته‌فا كه سكرتيرى كومه‌له‌ي ريكخراويكى ماركسى و ليلينزم و له سه‌رده‌مى سكرتيرى ئه‌م زاته‌دا، تيكوشه‌رى ديرين «مام ئاراسى حسك» له يه‌كه‌م روژى جه‌ژنى قورباندا پيش ئه‌وه‌ي گولله‌باران بكریت، له‌لايه‌ن خه‌لكى ئاوايي و چه‌ند كه‌سايه‌تبييه‌كى ناوداره‌وه قورئانين رووبه‌رووي ئه‌و فه‌رماندانه‌ كرده‌وه كه مام ئاراسى حسك شه‌هيد نه‌كریت. ئه‌مه جيي پرسيار نيبه نه‌وشيروان مسته‌فا پيش مائئاواييکردنى له ژيان، قورئانى به‌رز كرده‌وه و ماچى كرد و چوار ركات نويزى هه‌ينيشى له مزگه‌وتى گه‌وره‌ي سلیماني كرد؟ ئه‌مه گه‌مه‌يه‌كى سياسيه‌ به‌ده‌م شوپشيكه‌وه كه بروات پيي نه‌بووييت و له‌به‌ر خاترى مام جه‌لال، سكرتيرى ريكخراويكى ماركسى و لينينزم قبول كرديت. ده‌بوو پيش ئه‌وه‌ي به‌ بنه‌ماله‌ي ئه‌و كورپه تازه‌پينگه‌يشتووانه‌ت بوتايه من بروام به قورئان و خودا و پينغه‌مبه‌ر و ئيسلام هه‌يه، تكايه ئيوه‌ش برواتان به ناميلكه و كور و سمينار و وشه‌ي من نه‌بييت و له‌سه‌ر دروشمى داس و چه‌كوشيك كه من بروام پيي نه‌بووه، ئيوه ژيانى خؤان مه‌خه‌نه مه‌ترسييه‌وه و با له‌سه‌ر بريار و يه‌كه‌م ئاستى به‌رپرسياريتيم وه‌ك سكرتيرتان، له‌سي‌داره نه‌درين...

ليزه‌دا پرسيارىكى نه‌وشيروان مسته‌فا له سه‌ره‌تاي دروستکردنى بزووتنه‌وه‌ي گوپان سه‌باره‌ت به‌ گه‌نده‌لى و بازرگانىکردنى فه‌ره‌يدوون عه‌بدولقادر ده‌خه‌مه روو، كاتيك فه‌ره‌يدوون عه‌بدولقادر به نه‌وشيروان مسته‌فا ده‌لييت: «كاك نه‌وشيروان، ده‌لين بزووتنه‌وه‌ي گوپانت دروست كردووه؟» نه‌وشيروان مسته‌فاش وه‌لامى ده‌داته‌وه و ده‌لييت: «فه‌ره‌يدوون گه‌ر له‌گه‌لمانيت؛ باشه، گه‌ر له‌گه‌ليشمان نيت؛ دژايه‌تيمان مه‌كه. فه‌ره‌يدوون، بيستوومه و ده‌لين ديسكو و قومارخانه‌ت هه‌يه!» ئه‌و باسه له زوربه‌ي توپه‌ كومه‌لايه‌تبييه‌كاندا بلاو كرايه‌وه و بوو به قسه‌ي سه‌ر زارى روژانه‌ي خه‌لكى. ئه‌مه راستبييه‌كى نه‌وشيروان مسته‌فايه، كه فه‌ره‌يدوون عه‌بدولقادر

نهينيه کانی نهوشیروان مسته فای وهک ئه رشیف له بهر دهستایه، ئه وهشیان گه پانه وهیه بۆ رابردوو و میژووی خویان له شاخ، که فرهیدوون عهبدولقادر راسته ئه ندامی مه کته بی سیاسی بووه، به لام له گه ل ئه وه شدا هاوړیی دیرینی خاله شه هابی ئه ندامی دهسته ی دامه زینهری کومه له ی رهنجده رانی کوردستان بووه و له دوور و نزیکه وه ئاگاداری گه پانه وهی نهوشیروان مسته فا بووه له قبییه نا و هوکاری گه پانه وهی له ولاتیکی به سیستم و دادپهروه ری بۆ نیو ژیا نی جه نجال ی و ململانیی حیزبی و پووبه پووبوونه وهی له گه ل رژی می به عسدا. دیاره فرهیدوون که دژایه تی نهوشیروان مسته فای ده کرد و نهوشیروان مسته فاش فرهیدوون عهبدولقادی به بازرگان و خاوه ن قوما رخانه و باله خانه کانی لوبنان و... هتد پیناسه ده کرد، ئه م به ره ره کانییه هوکاریکی نهینی پشت ژووره تاریکه کان و سلکرده وه و درکاندی نهینییه کانی یه کتر بووه!

ئه نجامی پاشگه زبوونه وهی فرهیدوون عهبدولقادر وهک هیژیکی پالپشت و خاوه نی سه رمایه کانی، داوی لیبوردنی له ئازاردانی مه لا به ختیا ری سه رکرده ی ئالای شوړش و هاوه له کانی کردوو له کاتیکی مه لا به ختیا ر له شاخ له سه ر بیرو را ی جیاواز دوو چاری کیشه و گرفتی سیاسی بووبوو و فرهیدوون عهبدولقادریش که له سه رده می شاخدا وهک ئه ندامی مه کته بی سیاسی ده سترو شتوو بوو، دژایه تی پارتیی ده کرد و به بنه ماله و خیل و عه شیره تی تاوانکاری ناو ده بردن و دژایه تی ده کردن، که چی ئیسته به پیچه وانه وه، له م بارودوخه هه ستیا ردها فرهیدوون عهبدولقادر ده لیت: هیچ که سیک سه رو کایه تی کورد و کوردستانی پی نا کریت و ناتوانیت ده وه له تی کوردی دروست بکات، جگه له مه سهوود بارزانی. فرهیدوون عهبدولقادر دوو پوو خساری هه یه، یه که میان له نیو کومه له و یه کیتیدا ئاستی به رپر سیاری تی ئه ندام مه کته بی سیاسی بوو، که چی به بی ئاگاداری نهوشیروان مسته فا هیچ کاریکی سیاسی ئه نجام نه ده دا. داوی ئه وهی سیستمی حوکمرانیی نهوشیروان مسته فا به ره و کوتایی ده چوو، دژایه تی ده کرد دواتریش ده یگوت: به داخه وه پوژنانیک بوو له شاخ غه درمان له مه لا به ختیا ر ده کرد،

له سه رووی هه مووانه وه من نازارم دهدا. دواتریش میژوو یه کی جوان و راست و دروستی بۆ سه روکی پارتی؛ مه سهوود بارزانی له ته و او ی میدیا و راگه یاندنه کان به شیوه یه کی گشتی له چاوپیکه وتنه کانیدا باس ده کرد. ئەم کار و کرده وانه ی فه ره یدوون ته نها له به رژه وهندیی مولک و سامانه کانی بووه و له ژبانی تایبه تیی خۆیدا هه میشه که سینی هه ستناسک بووه به رامبه ر به رووخساری ئافره تان، من هه میشه له چاوپیکه وتن و چه ند جاریکیش ئەم زاته م له ته مه نی پیشمه رگایه تی و دوا ی پیشمه رگایه تییشدا بینوه، هه یچ کاتیک خاوه نی بریاری راسته قینه ی خوی نه بووه، به تایبه ت دوا ی رووخانی رژی می به عس و پرۆسه ی نازادیی کوردستان که ره فتاری جیاوازی له خه باتی شاخدا هه بووه. زیاتر دوورتان ناخه مه وه له باسه که م، هاوسه نگه ریکی دیرینی شاخ و شوړش ئاگاداری کردم و پپی راگه یاندم له کاتی نووسین و گیرانه وه ی یاده وه ریبه کانی میژوی سه رده می پیشمه رگایه تی و رۆژگار ه سه خته کانی شاخدا: «ئاگات له خۆت بیت، ئیمه هه مووان ئاگاداری چاکه و خراپی و هه له کانی، به لام به داخه وه که ناتوانین هه لویستی تایبه تیمان هه بیت و بۆ خه لکی روون بکه ینه وه، له رابردوودا حه یزه کان به ئەقلیه تی شاخ؛ به زۆر یاسایان سه روهر کردووه و ئیسته ش ئەقلیه تی بنه ماله یی و عه شیره تگه ری؛ هه موو سه روهر ریبه کانی شوړشی وه لا خستووه!» گفتوگوی نیوان من و هاوسه نگه ره که م و گیرانه وه بۆ زه مه نی دوا ی کیمیا باران و باره گای حه وانه وه ی پیشمه رگه له گوندی «قاسمه ره ش»، کاتیک ده نگوی ئەوه بلاو بووه وه گوايه فه ره یدوون عه بدولقادر له ناو ئۆتۆمیلیتی «ئیتلاعات» ی ئیراندا په رتووکیکی «مارکس» ی فری داوه و وتوویه تی: «ئیتر ته و او، لیژه وه به دوا هه یچ که سیک بر وای به م په رتووکانه نه بیت و شوړش کۆتایی هات.» به لام بۆ وه لامدانه وه ی ئەو ره فتاره ی فه ره یدوون عه بدولقادر، وینه ی کاریکاتیریکی زه که ر (کیر) بلاو کرایه وه و وینه ی رووخساری فه ره یدوون عه بدولقادر له سه ر «کیر» ه که دروست کرابوو، هیشتا وینه ی رووخساری فه ره یدوون له شیوه ی کیردا نه بووه وه لامیکی راسته قینه له ناو هیزی پیشمه رگه دا، به لکوو هیزی پیشمه رگه هه میشه ره فتاری له و جوړه یان به ناشایسته ترین و ناجوامیری تیگوشه ریک ده زانی،

که له ناو ئۆتۆمبیلئیکى ئیتلاعاتى عەمامە بەسەرەکانى بە ناو جەمھورىيى ئىسلامىدا
کە ھاۋالاتىيانى بە شوۋل و عامودى شەقامەکاندا ھەلدەۋاسى و فەرەيدوونىش
پەرتوۋكىكى پىخراۋە پىرۆزەكەى كۆمەلەى رەنجەدەرانى بە بەر چاۋيانەۋە توور
دا و ھاۋخەمى و ھاۋسۆزىيى خۆى بۆ خومەينى سەلماندا و پىي راکەياندا:
«ئەۋەى ئىۋە دەتەنەۋىت، بۆتان جىيەجىي دەكەم».

ئەگەرچى فەرەيدوون نايىت دلگران بىت لە وىناکردنى پروخسارى بە
كارىكاتىرىكى زەكەر (كىر)، چونكە ئەو جۆرە دەربىرە مانايەك بە ئازادىي
پادەربىرە دەبەخشى و مافى ھەموو تاكىكە بتوانىت ماناى مرۇقاىەتیبوون
و ئازادبوون و ھەلوئىستى خۆى دەربىرەت، ھىچ ياسايەكىش نىيە بتوانىت
مافەكانى تاك زەوت بكات جگە لە ياساى بىابان و شاخ.

تىگەيشتن و بىروابوون بە فەرەيدوون زەحمەت بوو، بەئاسانى لە ناخى
ئەم زاتە تىناگەيت، تەنەت خودى سكرتيرى گشتىي يەكىتى لە كار و
كردەۋەكانى رازى نەبوۋە و بىرواشى پىي نەبوۋە. تازە كۆمەلەى ماركىسى-
لېنىنى ئەندىشەى ماوتسى تونگ دروست دەبى، بۆ ئەو مەبەستەش پەيوەندى
لەگەل پارتى كۆمۇنىستى چىنىدا دروست دەكەن، مام جەلال و شەھابى
شىخ نوورى پەيوەندى بە سەفەرەتى چىنى مىللىيەۋە لە عىراق دەكەن و
باسى بىرۆكەى دروستبوونى كۆمەلەيان بۆ دەكەن، ئەوانىش بىرۆكەى
دروستبوونى پىخراۋىكى ماۋىيان لە عىراقدا زۆر پىخۆشە، بەلام ئەو
ترسەيان دەبىت گەر پەيوەندى لەگەل ئەو پىخراۋەدا بىستەن و حكومەتى
عىراقى پىي بزانى، زيان بە پەيوەندىيە دىپلۇماسى و سياسى و ئابورىيەكان
بگەيەنىت، بۆيە مەرجى دروستبوونى ئەو پەيوەندىيە دەبەستەۋە بەۋەى
جگە لەو دوو كەسە، واتە مام جەلال و شەھىد خالە شەھاب، ھىچ كەسىكى
تر لە ناو سەرکردايەتتىي كۆمەلەدا نەزانىت!

۱. ئەو رۆژانەى نىشتمان ھى ھەمووان بوو، ھەقال كويىستانى، چاپى يەكەم، چاپخانەى
كارۋ، سلىمانى، ۲۰۱۷، ل ۹۴.

پاشان مام جەلال و شەھابی شیخ نووری داوا دەکەن بۆ بینینی سەرۆک ماو، سەفەریکی چین بکەن. داوای ئەوەی لایەنی چینی دلتیا دەکەنەووە لەوەی ئەمان پێکخراویکی تازەدروستبووی نەینین و نەینیی پاراستن و دیسپلین لە ناویاندا لە بالاترین ئاستدا، یەک دوو هەفته دواتر سەفەرەتی چین داوا لە مام جەلال و شەھابی شیخ نووری دەکات سەردانیان بکەن و جگە لەو دوو کەسە هیچ کەسیک لەنیو سەرکردایەتی کۆمەڵەدا نەزانیت، بەلام لەبەر ئەوەی ئەمانیش برۆیان بە رابەراییەتی کۆمەڵە هەیه و ناتوانن هیچ شتیک لە سەرکردایەتیەکی خۆیان بشارنەووە، لە سەرەتایە هەر هەنگاویکیان ناو، ئەندامەکانی تری سەرکردایەتیەکی خۆیان ئاگادار کردۆتەووە. مام جەلال و شەھید خالە شەھاب چاوەرپی قیزە و سەفەری چین دەکەن، بەلام بەرپرسی سەفەرەت داواکارییەکانیان رەت دەکاتەووە بەوەی کەسیکی نیو سەرکردایەتی ئیو بە ناوی فەرەیدیون هاتوو و خۆی بە ئەندامی سەرکردایەتی کۆمەڵە ناساندوو و داوای قیزەیی کردوو بۆی بخریتە سەر پاسپۆرتەکی. بەم شیوێ هەیه بە هۆی فەرەیدیون عەبدولقادرەو، پەيوەندییەکی مام جەلال و شەھابی شیخ نووری هەڵدەوێت. مام جەلال رووداویکی تری هاوشیوێ لەسەر هەولی دروستکردنی پەيوەندی لەگەڵ میسریدا گیراوتەووە، کە هەمان کاراکتەر فەرەیدیون عەبدولقادر ئێویشی بە هەلوێشانەووە داو. دەمەوێت چاریکی تر بگەرێمەووە سەر ئەو هۆکارانەیی کە تیکۆشەرانیان بەرەو هەلدێر و لەخستەبردن دەبرد و کەسایەتی و دووڕووخیاری فەرەیدیون و دەمپیس و جنیو فرۆشانیش کاتیک هیزی پێشمەرگە لە قور و لیتەیی نیو وەرەکان و بەر لیزمەیی باران و خەباتی سەخت لە چیا بەرزەکان ژیانی خۆیان بەخت دەکرد، ئەویش بەبێ پشتین و هەندیک چاریش شەوان سەری گەرم دەکرد و هەندیک پێشمەرگەش پاسەوانیان دەکرد، رۆژگاریکی قیزەوونە و نەتوانیت رای خۆت دەرپریت کە هەموو تەمەنی خۆت کردۆتە قوربانی ئەو پێگایە و کەسانی وەک فەرەیدیونیش بوون بە ئەندامی مەکتەبی سیاسی، بۆیە لێرەووە دەست پێ دەکەم...

«قسەى زل نهكەن، ئەو پىلاوانە دەخەمە دەمتانەو!»

ئىمەش وەك كەرتى پىنجى شەھىد ھاوۋى جەبار، تىپى چل و ھەوتى پىرەمەگروون، بەرپرسەكەمان «ئومەر عەرەب» كە فەرماندەى كەرت بوو، چەند پىشمەرگەيەكى لى ھەلبۇزاردىن، لەوانە: فازىلى باجە لە كەرتىكى ترەوہ گوازابۇوہ كەرتى ئىمە و دواتر بوو بە فەرماندەى مەفرەزە، لە چالاككەيەكدا لە ناوتاقانى پىشتى گوندى كانى سىپكەى سلېمانى لەگەل تۇفېق (ھونەر) (ئەوېش دواتر بوو بە جىگىرى فەرماندەى كەرت) شەھىد كرا. سەلاھى حاجى عەلى (سەلاھ چاۋزەق)، دواتر بوو بە فەرماندەى كەرت و گوللەباران كرا. ئەردەلانى ئىسماعىل عارف، دواتر بوو بە جىگىرى فەرماندەى كەرت لە تىپى پارىزگارى عەبدولرەھمان سىتەكى سەرتىپ بوو، شەھىد سالارى حاجى دەرۋېش كە گوللەباران كرا فەرماندەى كەرت بوو، ئەم تىپە پارىزگارىيە لە سەركردايەتى و بارەگايى مام جەلال دەكرد، ھەمەى شىخ ھەسەن (ھەمە بچكۆل) وەك پىشووۋتر باسەم كرا، گوللەباران كرا، ئازاد كەركوۋكى ئىستە لە ژياندا ماوہ، كامەران مەھموود (كامەرانى خولە سەمىل) لە ۋوداۋىكى زەماۋەنددا كوژرا، نوورەدىنى برام (سەربەست) ئىستە لە ژياندا ماوہ، بەندە (شەھاب كەرىم) و ۋزگار قلىياسانى لە ناوتاقان شەھىد كرا؛ چەند جارېك لە ھەۋلى چالاككەيەكى مەزندا بوۋىن كە دەنگدانەۋەيەكى زۆرى ھەبىت و ترسى زىاتر بختەنە نىۋ دەرۋونى چەكدارەكانى سەر بە ۋژىم. لە شارى سلېمانى، لە راستەپى شەقامى مامۇستايان، بە دوۋرى پىنج سەد مەتر لە نزىكى بارەگايى ئىستىخبارات، كە لەو سەردەمەدا بارەگايى ئىستىخباراتى لى بوو، لەنزىك يانەى مامۇستايان (نادى معلمىن) ئۆتۆمبىلېكى پۇلىس (شرطة النجدة)ى بە چوار چەكدارەۋە لى بوو كە ۋژىمى بەعس بۇ ئەۋەى زىاتر بتوانىت چاۋدىرى بكات، لەبرىى پۇلىس، ھەندىك لە چەكدارە تايىبەتتەيەكانى خۇيان شەۋانە ئىشكىيان دەگرت و پەلامارى ھاۋلاتىيانان دەدا. پىشتەر ئىمەش دوو ئۆتۆمبىلى جۆرى

بەرازىلىمان بۇ ئەنجامدانى چالاكىيەكەمان بۇ ئامادە كرابوو، پاش ئەوھى نەخشە و پلانى خۇمان دارپشت و چووينە سەريان و بە سزاي گەل و شۆرېشمان گەياندىن و ئۆتۆمبىلەكە و ھەر چوار چەكى جۆرى كلاشىنكوف و دەمانچەيەك و جىھازىكى پەيوەندىكردىنمان لەگەل خۇماندا ھىنا. كاتىك گەيشتىنە سنوورى ئازادكراو و پۇژمان لى بووھو، لەلايەن پۇژىمى بەسەھو پەيوەندىمان بە جىھازھو پى كرا، ئەو جىھازانەى كە پۇلىسەكان بەكارىان دەھىنا لەنىو ئۆتۆمبىلەكەدا بوو و سەلەح چاوزەقىش بەدەم پىكەنىن و گالئەجارىيەھو وەلامى دەدانەھو. كاترمىرى ھوتى سەرلەبەيانى گەيشتىنە گوندى گاپىلۇن، بارەگاي شۆرېش ئىسماعىل، سەرتىپى ۷۷ پىرەمەگروون كە ئىستا ئەندامى مەكتەبى سىياسى و وەزىرى پىشمەرگەيە لە كابىنەى نۆيەمى ھۆكۈمەتى ھەرىمى كوردستان. لەسەر رىگاي گوندەكە پامانگرت و پۇژانە خەلكى بەسەرسامىيەھو دەھاتن سەيرىان دەكرد كە بە چى شىوازىك تۈنراوھ ئەم ئۆتۆمبىلە بەيىزىت! لە راستىدا چالاكىيەكى زۆر مەترسىدار و زەھمەت بوو، پاشان لە مېژووى ئەو شۆرېشەدا ھىچ تىپ و كەرتىكى ھىزى پىشمەرگە چالاكىيە لەو جۆرەيان ئەنجام نەدابوو. خەلكى گوندەكان و خەلكى شارىش كە دەھاتن بۇ ئەوى، بەتايبەتى بۇ چەند خولەكىك سەيرىان دەكرد و پرسىيارى ئازايەتى و قارەمانىتىيە ئەو پىشمەرگانەيان دەكرد كە ئەو چالاكىيەيان ئەنجام داوھ. ئىمەش زۆر خۇشحال بووين بەھو كە سەركەوتنمان بەدەست ھىناوھ. پاش ھەفتەيەك ھەوالمان پى گەيشت بەھو بچىن سەردانى فەرەيدوون عەبدولقادر بكەين، عومەر عەرەب وەك فەرماندەى كەرت و من و سەلەح چاوزەق. بۇ پۇژى دواتر گەيشتىنە لاي فەرەيدوون عەبدولقادر، ھەر چەندە زۆر ماندوو بووين، بەلام لەگەل ئەوھشدا زۆر خۇشحال بووين كە نىردراوھ بەدواماندا و چاومان بە ئەندامى مەكتەبى سىياسى دەكەويىت و خەلات دەكرىين. بەلام كاتىك فەرەيدوون عەبدولقادر ھاتە دەرەھو بە پووخسارىكى پاك و پوختە و جلىكى جوان، يەكەم پرسىيار وتى: «عومەر عەرەب، تۇ خۆت

به چى دوزانیت كیشهی گهوره مان بۇ دروست دهكەیت؟» عومەرىش
 وهلامى دایه وه وتى: «كاك فەرەیدوون، نازانم باسى چى دهكەیت! من هیچ
 كیشهیه كم بۇ شۆرپش دروست نەكردووه.» وتى: «با، تۆ كارى سەربەخۆ
 دهكەیت و پېشمەرگه دەبەیتە شار و تەقە دهكەیت!» عومەر وهلامى دایه وه
 وتى: «كاك فەرەیدوون، من فەرماندهی كه رتم و دەست له رژییم ناپاریزم
 و جگه له ئەنجامدانى چالاكى و خۆبەختکردن، هیچى ترم نەكردووه.» له
 وهلامدا فەرەیدوون عەبدولقادر وتى: «عومەر، قسهی زل نەكەیت، ئەو
 پیلوانه دهخمه دەمتانه وه!» له راستیدا من وام دوزانى هەر هیچ نەبیت
 یهكى دەمانچهیه كمان خهلات دهكات و ئیوارەخوانیكمان بۇ ساز دهكات،
 ئەو جنیوه و ئەو وشه ناشرین و نەشیاوه، هەرسێكمانى دارپووخاند و
 تینوویتی و برسیتیى ریگای له بیر بردینه وه. تازه پېشمەرگهیهك كه له و
 سەردمه دا پېیان دهوترا پېشمەرگهی مفاوهزات، هاته تەنیشتمانه وه و
 وتى: «كاك فەرەیدوون گیان چه كیان بكەم؟» عومەر ئاورپی دایه وه و
 وتى: «كى چهك دهكەیت، با میشتك نەتەقینم!» دواى پرسیار و هەندیک
 گفتوگو، ئیمهش به نائومییدی گهراینه وه بۇ باره گای كه رتهكه مان كه له
 گوندی بالخى بوو. ئەو جنیوهی فەرەیدوون به ئیمهی دا، کاریگه ریی
 دەرروونی كرده سەرمان. به چه ند مانگیك دواى شه هیدبوونی مامه ریشه،
 له وهلامى جنیوهكهی فەرەیدوون، گهوره ترین چالاکیمان له سلیمانی ئەنجام
 دا. كوشتنی شهش چه كداری رژییم و بردنی چه ند ئۆتۆمبیلیك كه یه كیكیان
 درا به شۆرپش ئیسماعیل و دووانیان رهوانه ی سەركدایه تی كرا، عومەر
 وتى: «با ئۆتۆمبیلیكیان بۇ فەرەیدوون بیت، گوناحه، ئەو ئیشی پېی دهبیت،
 چونكه زۆر سەرقالی سەفەر كرده بۇ ئیران!»

فەرەیدوون عەبدولقادر هەر ئەو كاته سیاسه تهمە داریکی جنیوفرۆش
 نەبوو، به لكوو له ئەمسالییدا هەر شهی كوشتن له مندالیكى سى سالان
 دهكات و تەنانەت وشه ی نەشیاوی بازارپیش وهك: حیز، قوزی خوشكت
 و دایكت دهگیم به كار دهینیت و له سەر قەرز و پارە و مامه له كردنی

کالاه، هه‌ره‌شه‌ی کوشتن له هاولاتییه‌ک ده‌کات و ده‌لیت: «سه‌گی سه‌گاب،
 ئەوا دیم و ده‌تکوژم و سه‌رت ده‌خه‌مه قوزی ساحییته‌وه!» ته‌واوی تو‌ره
 کومه‌لایه‌تییه‌کان به‌ جنیو و هه‌ره‌شه‌کانی فه‌ره‌یدوونه‌وه سه‌رقال بوون و
 بلاویان کرده‌وه. ئای له‌و سیاستمه‌دار و قوتایی قوتابخانه‌ی مارکس و لینین
 و ماوتسی تونگ! ئای له‌ فه‌ره‌یدوونی ئەندامی مه‌کته‌بی سیاسی، که ناخی
 راسته‌قینه‌ی ده‌رده‌که‌ویت. ئەو فه‌ره‌یدوونه‌ی له‌ شاخ له‌سه‌ر ئەنجامدانی
 چالاکیه‌کی گه‌وره‌ی مه‌ترسیدار، پیلاوی ده‌خسته‌ده‌می پیشمه‌رگه‌وه. ئەو
 فه‌ره‌یدوونه‌ی وتاری دژ به‌ رژیمی به‌عس ده‌نوسی، ریکخستنه‌ نه‌ینییه‌کانی
 شار بلاویان ده‌کرده‌وه و داوای مافی گه‌لی کوردی ده‌کرد، ئیسته‌گه‌وره‌ترین
 بازرگان و سه‌رمایه‌دار و خاوه‌ن هۆتیلی چه‌ند نهۆمی به‌رزی پینج ئەستیره
 و قومارخانه و دیسکو و ریستورانته. به‌داخه‌وه، رۆژانیک بوو ئیمه‌ سنگمان به
 گولله‌وه‌ده‌نا و ئەویش خۆی له‌ گولله‌ی چه‌کی رژییم ده‌پاراست، ئیمه‌ گیانفیدا
 و ئەویش بازرگان و سه‌رمایه‌دار! مارکس کاتیک تیکه‌ل به‌ بزووتنه‌وه‌ی
 جه‌ماوه‌ری ده‌بیت و له‌ ریپیوانیکدا خیزانه‌که‌ی وه‌لامی بو ده‌نیریت و ده‌لیت:
 مناله‌که‌مان زور نه‌خۆشه و ئەگه‌ری مردنی هه‌یه، مارکس وه‌لام ده‌داته‌وه
 و ده‌لیت: مناله‌که‌مان گه‌ر بشمریت، منالیکی تر له‌دایک ده‌بیته‌وه، به‌لام
 ره‌نگه‌ ریپیوانیک تری پرۆلیتاریی له‌م جو‌ره‌ نه‌کریت و له‌دایک نه‌بیته‌وه.
 مارکس هه‌تا مردیش، خاوه‌نی هیچ سه‌رمایه‌یه‌ک و ته‌نانه‌ت به‌قه‌رزاریش
 مرد و داوی خۆی نووسینه‌کانی؛ جیهانی سه‌رمایه‌داریی گو‌ری بو جیهانی
 پرۆلیتاریی، به‌لام هه‌ندیک له‌ سیاسه‌تمه‌دارانی نیو شو‌رشه‌کانی ئیمه، خه‌باتی
 پرۆلیتاریایان گو‌ری بو خۆشگوزهرانیی خۆیان و دروستکردنی کۆمپانیا و
 حیزبی عه‌شیره‌تگه‌ری و خپله‌کی و سه‌رمایه‌داری.

گوللہ بارانکردنی نہرمین و ئیشق بہسەر لوتکہکانی شوڤشہوہ

جہباری عہلی عہویز بہشیک بوو لہ نہسرہوتن و قوربانییہکانی بیئاگای نیو شوڤش، ئەو بہ سواری داشقہ دووئەسپییہکە ی باوکیہوہ بالی دہگرت و دہفہری، ہہندیک جار بہرہو دوندی شوڤش، سہرکہشانہ بازی بہسەر لوتکہکانی چپادا دہدا و ہہندیک جار لہ پشتی فہرشہ لوکەبیہکانی ہہورہوہ، پڤ بہ ئاسمان دلداریی لہگہل خوریکدا دہکرد، نہیدہزانی لہ کویدا لوتکہ کوتایی دیت و کہبیش خور ئاوا دہبیت! قارہمانیتی لای ئەو ئەوہ نہبوو لہ جہنگینکا بیباتہوہ، سہنگہریک لہ دلہ قاییمہکە ی قاییمتر داکوتی، ئەو لہ فیشہک خیراتر بوو، لہ شمشیر تیزتر بوو، گورپی با بوو، پالہوانی ہہژاری بوو، لہ مہدرہسہی برسیتیدا مہشقی ژیانی دہکرد و لہ چاوانی نہرمینیکا عیشقبازی لہگہل ژیاندا دہکرد. ہہرکہ زرینگہی زہنگولہ دہہات، منالانی گہرہک چاوہرہوان دہبووین ئیستا جہبار بہسەر بالی رہشہباوہ دیت، لہ ژووانی یار گہراوہتہوہ و حکایہتہکانی «گورنہتہلہ» و «شیتہ و ژیرہ» و «کورہ کہچہلہ» مان بۆ دہگیریتہوہ.

ئەو منالیکی گورج، گورجتر لہو رپووناکیانہی لہ چاوی نہرمینہوہ دہیمانشییہوہ. ئەو کہ دہہاتہ گہرہک، ہہردوو گیرفانی شہروالہ دراوہکە ی کہ لہوہی دہکرد لہ گوینییہک دورابیت نہک لہ پارچہ قوماش، لہ درزہکانی گیرفانیہوہ درہوشانہوہی ئەو تیشکانہمان دہدی کہ لہ ژووانی ئەشقہوہ چنیبوونیہوہ. ئەسپہکانی باوکی زور لہو سہفہرانہ دہترسان لہگہل جہباردا، کولانہکانی خہیال و ئەفسانہکانی رپوستہم و زورابیان لہ گہرہکەوہ تا ئەوپہری دنیا، تا ئەو شوینانہ تہی کردبوو کہ ئیمہ بہ چیرۆک نہبی؛ پپی نہگہیشتبووین. بۆ سبہی کہ دہہات بۆ قوتابخانہ، پڤ بہ داشقہکە ی باوکی ژاوہژاوی لہگہل خوی دہہینا، بہقہد پۆلیک مندا؛ عہجولی و ہاریبی دہہینا. ئەو بہشیک بوو لہ نہسرہوتن، گقہیہک بوو تا مردن دانہمرکایہوہ، مہخلووقیک بوو نہمدہزانی کە ی دہخہویت، کە ی دہسرہویت، لہ چ کاتیکدا پشوویہک

دەدات، یان تەنیا ساتیکیش لەگەڵ ئارامیدا ئاشنا بیت. ئەو پارچە یەک بوو لە جمان، خیراتر لە تەمەنی خۆی ساڵەکانی مندالیی جی دەهیشت. هاوتەمەن و هاوپۆلی یەک بووین، کەچی ئەو زۆر خیراتر لە ئیمە وازی لە مندالی و قوتابخانە و یاریبەکانی مندالی هینا و کەوتە یاریکردن لەگەڵ گەرەکان. نەرمینیش کێژۆلە یەک بوو جوانتر لە پیناسەکردن، مەگەر چاوە گەشەکانی ئەو جەباری بەند کردبا، دەنا جەبار لە یەک کاتدا لە هەموو شوینیک بوو و لە هیچ شوینیکیش نەبوو. نەمدەزانی چۆن خۆشەویستی دەکات، بەلام مەفتوونی نەرمینیش بوو! نەمدەزانی چۆن دلداری دەکات، بەلام کوشتەیی داوی عیشقی ئەو خانمە دەمبەخەندە و پڕ لە عیشوەی ژنبوونە بوو! ئاخر جی سەرنبە جەباریک جگە لە حیکایەتی فرین و سەرچلی، هیچ پاشەرۆژیکی تری نەبوو، دەبیت چۆن نەرمینی بدەنی! نەرمینیک نەرمتر لە ئاوریشم و نەمتر لە لۆکەیی سپیی ژێر سەری و نەمتر لە ژیان، چۆن دەبیت لەگەڵ جەباری عەلی عەویژدا یاری مەرگ بکات؟ لەگەڵ نەرمیندا دایە شاخ و لوتکەیی بەرز، مەگەر تەنھا «حسک» بەرگەیی لاساریبەکانی جەباری عەلی عەویژی گرتبا. مالی هاوئەراوچیبەکانی تری با بوو، لەگەڵ مەحموودی محەمەد ناسراو بە خولەیی حەمە تاتە و یاسینە هەتیو ناسراو بە مام ئاراس. هاوریانی شیرین و خۆشەویستی لە حسکەووە یەکیان گرتەووە و بەشیکێ گرنگ بوون لەو شوێرشەیی تازەیی داوی هەرەسی شوێرشەیی ئەیلوول دەستی پێ کردەووە. کۆلانەکانی چوارباخ و سەرکاریز و سەرشەقام؛ نەوێهەک لە پالەوانی شار و شوێرشەیی بەرەم دەهینا، بەلام هەر ئەو شار و شوێرشە دابەشی دەکردنەووە بەسەر حیزب و تاقمی جیاوازی دژبەیهکدا. ئەوانەیی لە شوێرشدا بوون، شاخ دەیکردنە جەنگاوەری شەری براکوژی و هەندیکی شاریش دەولەت دەیکردنەووە بەراوچیی ئەوانەیی شاخ و کەسوکاریان لەناو شاردا بوو. جەباری عەلی عەویژ لەپاش حسک ناوی بە پالەوانە لاسارەکە دەرکردبوو، لەناو حسکەووە پەرییەووە بۆ ناو یەکییتی نیشتمانی کوردستان و شەرەفی ئەندامییتی فەرماندەیی کەرتی پێ سپێردرا و کەم تا زۆر لەسەر بیروپرای

جیاوازی کوردایه تی و چوونه ناو یه کیتی نیشتمانیه وه، ناکۆکی کهوته نیوان جهباری عهلی عهویز و مهحموود محهمه د (خولهی حهمه تاته)، که له ههمان کاتیشدا دوو هاوړیی دلسۆز و مندالیی یه کتر بوون. جوولهکان و چوارباخ دوو گهړهکی دیرینی شاری سلیمانی بوون و دهیان تیکۆشه ری فه رماندهی دلسۆزی تیا هه لکهوت و سه دان دلسۆزی نیشتمانپه روه ر هاوکاری شۆرش و ریکخسته کانی ناوشاریان ده کرد، له و سالانه شدا خیانه تکردن زۆر قورس و گران بووه و که م کهس دهیوانی پوو له و کاره بکات و دهستی تیکه ل به دوژمن و نه یاره کانی گه له کهی بکات. له سه ره تای دهستی کردن و سه ره لسانی شۆرش له سالانی هه فتاکاندا، خیزانیک به ناوی بنه ماله ی «ئامه قهره ج» له گهړهکی جوولهکان ده ژیان، له پووی ئابوورییه وه که مده رامهت و باری گوزهرانیان خراپ بوو، ژیانیکی ساده و ساکار ده ژیان. ئامین واته ئامه قهره ج، هه ژاری هینده ناره حه تی کردبوو، زۆر جار به هوی گیروگرفتی مناله کانییه وه تووشی دهنگه دهنگ دههات و وهک ئافره تیکی زۆربلی و دهمبه هاوار له نیو گهړه کدا درده کهوت، ئه وهش بووه هۆکاری ئه وهی ناوی قهره جی به سه ردا سه پینریت. له نیو ئه ندامانی ئه م خیزانه هه ژاره دا دوو که سایه تیی جیاواز هه لکهوتن و هه ریه که یان سه رقالی ژیانی تاییه تیی خوی بوو، یه کیکیان به ناوی ئاواتی ئامه قهره ج، وهک مروقیکی هونه ردوست و هونه رمه ندیکی میلیی دهنگخۆش و خۆشه ویست له نیو خه لکی ناسرابوو، گۆرانیه کانی ئاواتی ئامه قهره ج له لایه ن زۆربه ی خه لکی به تاییه تی نه وهی ئالتوونیه وه ده بیستیریت. که سایه تیه کی تری نیو ئه و خیزانه به ناوی ئازادی ئامه قهره ج، ژیانیکی مه ترسیدار و ره فتاری خراپ و ترس و توقاندنی له نیو خه لکی و دهروونی دهو روپشتیدا چاندبوو. چاونه ترسانه خوی وهک پاله وانیکی مه زنی فیلمیکی پر تراژیدیا دههاته بهر چاو، پیچه وانه که شی رۆلی سیخوریکی رژی می ده بینی.

۱. له راستیدا ئه م خیزانه به بنه ماله قهره ج نه بوون، به لکوو بارودۆخی گوزهرانی ئه و کاته و جیاواز له ئیسته، به تاییهت ناو و ناتۆره ی زۆر له خه لکی ده نرا، وهک: کویر، شهل، هه تیو، بیوه ژن و... هتد.

به سواری ماتور و به جووتیک کلاشی سه‌رپیتر او و شه‌روال و کراسیکه‌وه، بیباک له هیچ ناو و ناوزپاندن و تیروتوانجیک، بۆ ده‌ولت پراوی ئەندامانی نهینیی ریکخستنه‌کان و که‌سوکاری ئەوانه‌ی له شاخ پیشمه‌رگه بوون، ده‌کرد. ئەو ره‌فتار و تاوانانه‌ی ئازاد ده‌یکردن به ده‌مانچه‌که‌ی لاقه‌دیوه که له‌لایه‌ن رژیمی به‌عسه‌وه بۆ پراوه پیشمه‌رگه پیی خه‌لات کرابوو، زۆرتترین تاوانی پێ ئەنجام دابوو، چه‌ندین هاو‌لاتیی به‌دبه‌ختی بیچاره‌ی راده‌ستی داموده‌زگا‌کانی رژیمی به‌عس کردبوو.

له‌یادمه له کارخانه‌ی سه‌رداری بلۆکی چوارباخ کارم ده‌کرد و بلۆکمان دروست ده‌کرد. چیشته‌خانه‌ی عه‌لی سوور له‌بهر ده‌رکی سه‌رادا به‌رامبه‌ر به سینه‌ما سیروان بوو، بۆ پشووی نیوه‌پۆ ده‌چووین بۆ چیشته‌خانه‌ی عه‌لی سوور، له کاتی گه‌رانه‌وه‌ماندا بۆ کارخانه‌که له‌سه‌ر ریگه‌که‌ماندا چایخانه‌یه‌کی لێ بوو به‌حه‌سیر دروست کرابوو بۆ چاخواردنه‌وه پوومان له‌وێ ده‌کرد، پاشان گه‌راجی هاتوچۆی عه‌ربه‌ت و قه‌راخ و شاره‌زووری لێ بوو، ئازادی ئامه‌ قه‌ره‌ج هه‌میشه ده‌مانچه‌که‌ی ده‌کرد به‌ لاقه‌دیدا و له‌وێ کاتی به‌سه‌ر ده‌برد. ئازاد باسی له قاره‌مانیته‌ی خۆی ده‌کرد، گوايه قوتابییه‌کی ناوه‌ندیی سیروانی به ده‌مانچه‌که‌ی کوشتووه که سه‌ر به ریکخستنه‌کانی ناوشار بووه و راده‌ستی ئەمنی سلیمانیی کردووه. به‌لام وه‌ک خه‌لکی له چایخانه‌که دانیشتبوون، به شیوه‌یه‌کی تر ده‌یانگێرایه‌وه، گوايه ئازادی ئامه قه‌ره‌ج چه‌زی له خوشکی که‌سیکی دانیشتووی گه‌ره‌کی چوارباخ کردووه و بووه به ده‌مه‌قالییان و دواتر کوشتوویه‌تی، بوختانی بۆ هه‌لبه‌ستووه به‌وه‌ی کاری حیزبیی له‌گه‌ڵ یه‌کیتیدا کردووه. هیزی پیشمه‌رگه بۆ ته‌مبیکردنی ئازادی ئامه قه‌ره‌ج مه‌فره‌زه‌یه‌کیان نارده‌وه بۆ شار تا بیگرن و به سزای گه‌ل و شو‌رشی بگه‌یه‌نن، چونکه ته‌واوی خه‌لکی گه‌ره‌کی جووله‌کان و چوارباخ و سه‌رشه‌قام تووشی ده‌راوکێ ببوون، هه‌موو سات و کاتیک چاوه‌روانی ئەوه بوون له‌لایه‌ن ئازادی ئامه قه‌ره‌جه‌وه راده‌ستی رژیمی به‌عس بکری‌ن، به‌لام ئازاد به‌ریکه‌وت له ماله‌وه نه‌بوو و ده‌ستگیر نه‌کرا. ئامینه خانی دایکی و ئاواتی

برايان بهر دەستی هیزى پيشمه‌رگه كه‌وتن، كاتيك پيشمه‌رگه‌كان ئاواتى
 بيتاوانى دەنگخوش و خوښه‌ويستى نيو جه‌ماوهر ده‌كوژن و ئامينه‌ خانيش له
 هه‌ستوسۆزى بۆ كورپه‌ كوژراوه بيتاوانه‌كه‌ى؛ سكاللا و هاوار و ده‌نگه‌ده‌نگى
 به‌رز ده‌بيتته‌وه و ته‌واوى خه‌لكى گه‌ره‌كى جووله‌كانى له نيوه‌شه‌ويكى
 ترسناكى له‌و جوړه‌دا به‌خه‌به‌ر هانى و پيشمه‌رگه‌ش وهك پارتيزانى ئه‌و
 رۆژگار هه‌سته، نه‌يانتوانى هيج شتيك بكه‌ن جگه‌ له‌وه‌ى به‌چه‌ند گولله‌يه‌كى
 گرډار كوتايى به‌ ژيانى ئامه‌ قه‌ره‌ج به‌ينن و دوو جه‌سته‌ى داىك و كورپى
 بيتاوان له‌نيو كۆلانه‌ بارىكه‌كانى جووله‌كاندا به‌ته‌نيشت يه‌كه‌وه ريز كران. ئه‌م
 چيروك و به‌سه‌ره‌اته راسته‌قىنه پر تراژيډيايانه، ميژوويه‌كه و به‌شيكه له
 قه‌ده‌رى شوڤشى ئيمه. له‌و رووداوانانه‌ى له‌برى كه‌سى تاوانبار، كه‌سيكى
 بيتاوانى وهك ئاواتى براى ئازاديان سزا دا و كۆتاييان به‌ ژيانى ئه‌و مروڤه
 هينا، جگه له خوښه‌ويستى و خزمه‌تى هونه‌رى ميللى، هيجى ترى نه‌كردبوو.
 دواى ئه‌و كاره‌ساته‌ى به‌سه‌ر خيزانى ئازادى ئامه‌ قه‌ره‌جدا هات، بووه
 هۆى ئازارى ويژدان و هينده‌ى نه‌برد پشتى له‌ ده‌ولت كرد و په‌يوه‌نديى
 كرد به‌ ريزه‌كانى هيزى پيشمه‌رگه و شه‌رى هه‌لۆكانه‌وه له شاخ و داواى
 كرد ببیتته پيشمه‌رگه له‌ناو يه‌كيتتى نيشتمانى كوردستان. له هه‌مان كاتيشدا
 ئازاد، جه‌بارى عه‌لى عه‌ويژى به‌ كاراكته‌رى سه‌ره‌كىي كوشتنى داىك و
 براكه‌ى ده‌زانى. ده‌مه‌ويت له رينگه‌ى نووسينه‌وه‌ى ئه‌م سه‌رگوزه‌شته و
 ياده‌وه‌رييانه‌وه ئاماره به شتيك بده‌م، ئه‌ويش كاتيك بۆ سزادانى تاوانبارىك،
 مه‌فره‌زه‌يه‌كى هيزى پيشمه‌رگه هه‌ر كه‌سيك به سزاي گه‌ل و شوڤش بگه‌يه‌نن،
 هيج پيشمه‌رگه‌يه‌ك تاوانبار نيبه و مافى تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ى بۆ په‌سه‌ند نيبه،
 چونكه ئه‌وه بريارى حيزب و هيزى پيشمه‌رگه‌يه، نه‌ك تاكه‌كه‌سى تيا تاوانبار
 بكریت. گه‌ر جه‌بارى عه‌لى عه‌ويژيش كاراكته‌رى به‌سزادانى هه‌ر تاوانبارىكيش
 بووبیت له‌نيو ئه‌و مه‌فره‌زانه‌ى كه بريارى له‌سه‌ر سزادانى تاوانبارىك ده‌دا،
 ئه‌وه حيزب و هيزى پيشمه‌رگه‌ى لى به‌رپرسياره، بۆيه ليرده‌دا ئازادى ئامه
 قه‌ره‌ج و جه‌بارى عه‌لى عه‌ويژ وهك دوو دوژمنى سه‌ره‌كى ده‌يانروانيه

یه‌کتر، جیی نیگه‌رانیی یه‌کیتییش بوون. ئەگه‌رچی بۆ سه‌ره‌تای سه‌ره‌ه‌لانی شو‌رش و خه‌باتی چه‌کداریی شاخ، بوون به‌ پيشمه‌رگه‌ زۆر پيويست بوو، به‌لام که‌سیکی وه‌ک ئازادی ئامه‌ قه‌ره‌ج و جه‌باری عه‌لی عه‌ویز له‌ یه‌ک شویندا جیگه‌یان نه‌ده‌بوویه‌وه‌ که‌ زیاتر له‌وه‌ی ده‌کرد ئازادی ئامه‌ قه‌ره‌ج هاتبیت بۆ ئەوه‌ی تۆله‌ی ئاواتی برای و ئامینه‌ خانی دایکی بکاته‌وه‌. شو‌رش بۆ ئەوه‌ی نیازپاکیی ئازادی ئامه‌ قه‌ره‌ج تا‌قی بکاته‌وه‌، نارديانه‌وه‌ بۆ ناوشار بۆ ئەوه‌ی «ملازم موحسین» و چه‌ند تاوانباریکی تر بکوژیت و له‌کو‌ل شاری سلیمانیی بکاته‌وه‌. دوا‌ی هه‌ره‌سی شو‌رشی ئەیلوول و سه‌ره‌ه‌لانی شو‌رشی نو‌یی یه‌کیتی نیشتمانیی کوردستان، ده‌وله‌ت ملازم موحسینی هینایه‌ شاری سلیمانی و ده‌سه‌لاتی ته‌واوی له‌ژیر ده‌ستدا بوو، هه‌ر له‌ تالانی و ده‌ستدریژکردنه‌ سه‌ر هاو‌لاتییان و باج و سه‌رانه‌ وه‌رگرتن و شه‌هیدکردنی هاو‌لاتییانی سفیل و ریش سووتاندنی لاوان و زیندانیکردنیان، که‌ به‌راستی ئەو کاته‌ ملازم موحسین ئیزرائیلی شار بوو. ئازادی ئامه‌ قه‌ره‌ج نه‌ توانی ملازم موحسین به‌ سزا بگه‌یه‌نیت و سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو له‌ کاره‌که‌یدا، نه‌ نه‌ینی یه‌کیتی‌بوونه‌که‌ی ئاشکرا بیت، ئەوه‌ سه‌فه‌ری مه‌رگی بوو و بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ ئازادی ئامه‌ قه‌ره‌ج ناوی سه‌راپه‌وه‌. ئەستیره‌ی جه‌بار پو‌ژبه‌پو‌ژ ده‌گه‌شایه‌وه‌ و ده‌نگدانه‌وه‌ی ئازایه‌تی؛ شار و شاخی پر کردبوو، ئەویش وه‌ک هه‌میشه‌ نه‌یده‌توانی به‌ قسه‌ی حیزبیک یان سه‌رکرده‌یه‌ک و لپه‌رسراویک بجوولیته‌وه‌، هینده‌ به‌ ئازایه‌تی و چاونه‌ترسی خو‌ی ده‌نازی. ئەو هه‌ر جووله‌یه‌ک بوو بۆ خو‌ی، له‌ناو شو‌رشدا بوو، به‌لام نه‌یده‌توانی به‌شیک بیت له‌ شو‌رش، چونکه‌ وای هه‌ست ده‌کرد وه‌ک هه‌لو‌یه‌ک نابیت په‌رو‌بالی بکریت. له‌ دانوسسانی نیوان میری و یه‌کیتی نیشتمانیی کوردستاندا له‌ سالی ۱۹۸۴دا، هی‌زی پيشمه‌رگه‌ ده‌میک بوو ئاره‌زووی بینینی خیزان و خانه‌واده‌کانیان ده‌کرد، ئاره‌زووی بینینی کووچه‌ و کو‌لان و شه‌قامی شاریان ده‌کرد، میری سوودی ته‌واوی بۆ ده‌ستوه‌شاندن و ئاشکراکردنی شوین و ماله‌ پيشمه‌رگه‌ و ریکخستنه‌کانی نیوشار وه‌رگرت، پاشان بۆ ناشرینکردنی

ھیزی پېشمەرگەى يەكيتىي نىشتمانىي كوردستان، خەلكانى سەر بە خۇيانى دەناردە ناو ھیزی پېشمەرگەو، پاش ئەوہى چەكى پېشمەرگايەتتيان لە شان دەکرد و يەكيتيش لە ھەمان كاتدا لە دانوستاندا بوو لەگەل میرى، ئەو ھەلەيان دەقۇستەو و بە ناوى پېشمەرگەو راپووت و دەستدرېژيكردە سەر ئافرەتان و بەسەرخۇشى چوونە سەر مالان و تەقەکردن لە ھاوالاتتيان دەستى پىي كرى. ئەمەش دەنگى زۆرى داىەو و رېكخستەكانى ناوشار سكالايان دەردەبىرى و پوژانە دەيان راپووت رابووبەپوى حيزب دەبوو، ئەو ھەش بوو ھۆكارى ئەوہى چوونەوہى ھیزی پېشمەرگە بو ناوشار قەدەغە بكرىت و ليژنەيەك دروست كرا بە سەرپەرشتىي ئاوات عەبدولغەفوور وەك بەرپرسى ليژنەى تەنسيق لە سلیمانى ئەو ئەركەى پىي سپېردرا.

زۆرىك لەو پېشمەرگانەى بەبى برىارى شوپش دەچوونەو ناو شار، دەستگير دەكران و بېسەروشوین دەكران. ئىتر ھىچ بەرپرسىيارىتتيەك لە دەسلەلاتى شوپشدا نەما و پوژبەپوژ رېژىمى بەعس رېكخستە نەھىنيەكانى ناوشارى ئاشكرا دەکرد و ئەندامانى لى دەستگير دەکردن، ئەو ھەش بوو ماىەى نىگەرانى بو شوپش و لە كۆبوونەوہىەكى تىپ و كەرتەكاندا، ئەودەم من لە كەرتى سىي ئەزمەرى تىپى ٤٧ى پىرەمەگروون بووم، عەبدولرەحمان سىتەكى كە مروقىكى ھىمن و خاوەن چەند منالىكى زور بوو، بەلام وىژدان و ھەستى كوردايەتتى وای لى كرىبوو كە تەواوى خىزان و منالەكانى بەجى بەھىت و پوو لە شاخ و پېشمەرگايەتى بكات، فەرماندەى كەرتەكەمان بوو، جىگرى كەرتەكەمان عەباس سىتەكى بوو (ئەگەر بلىم مروقى داسۆزى لەو زاتە كەم بوو، رەنگە بىتتە ھوى سەرنج و تىبىنى بو نووسىنەوہى يادەوہرىيەكانم)، عومەر حەسەن ناسراو بە «عومەر عەرەب» فەرماندەى مەفرەزەى كەرتەكەمان بوو، لە دۆلىكى نزيك گوندى كانى بەردىنەى سەر بە دۆلەپووت، زۆربەى زۆرى پېشمەرگە و فەرماندەكان كۆ بووینەو، ئاگادارىان كرىن نەوشىروان مستەفا دەيەوئىت چاوى پىمان بکەوئىت و لەسەر ھەندىك ھەلە و كەموكوپىيەكان و چۆنيەتتى

دانوستان بدویت. کاتژمیر یه کی پاش نیوه رۆ کۆ بووینه وه و نهوشیروان مستهفا به جلی ساده وه و کۆن و جووتی پیلای لاستیکی و جامانه یه کی ئاسایی، له گه ل مام رۆسته م و دوو پیشمه رگه دا به لاندگرو زهریکی پیکاپی سپیی مۆدیل ۱۹۷۹ دا هاتن. هه مووان له سه ر زه وی دانیشتبووین، ئه ویش به پیوه، مام رۆسته میش به لای شانی راستیه وه وه ستابوو، دهستی کرد به قسه کردن. سه ره تای دهستی کردنی قسه کانی، زۆر به توور په ییه وه وتی: «ئیمه ئه مپۆ له دانوستانداین له گه ل حوکمه تی عیرا قدا، به و درنده ییه ی خویه وه گفتوگۆمانه و باس له چاره نووسی گه له که مان ده که یین، به لام پیشمه رگه ده چنه وه ناوشار و تووشی سه ره ئیشه مان ده که ن و گرفتمان بۆ دروست ده که ن. من پیشمه رگه ی خویپی و دز و چه ته م ناویت!» زۆر به ی پیشمه رگه دیرینه کانی نیو ئه و کۆبوونه وه یه تا ئیسته ش له ژاندا ماون و زۆر جاریش ئه و سه رگوزه شته یه به بیر یه ک ده هیینه وه. من ئه و کاته ته مه نم بیست و سی سال بوو و وتم: «کاک نهوشیروان، یه کیتی نیستمانی چۆن ده بیته دز و خویپی تیا بیت و ناوی لی بنریت پیشمه رگه و شوپشگێر؟» ئه ویش له وه لامدا وتی: «به لئ تیا یه تی و خراپتریشی تیا یه.» دوابه دوای من، «شه هید حه مه عه لیب به ر خانه قا» پرسیا ری ئاراسته ی و ته کانی نهوشیروان مستهفا کرد و وتی: «کاک نهوشیروان، پیشمه رگه مان هه یه ماندوه و زۆر ده میکه که سوکاری نه بییوه و هه شمانه به هۆی ئه م دانوستانه ژیا نی هاوسه رگیری پیک هیئاوه و هه شمانه نه خو شه...» نهوشیروان مستهفا وه لامی دایه وه و وتی: «ئه وه ی که نه خو شه، خو مان نه خو شخانه ی شوپشمان له به رگه لوو و سووردا شدا هه یه. گه ر هه ر زۆر نه خو شیه که ی سه خت بوو، ئه وا له ریگه ی

۱. حه مه عه لیب به رخانه قا: فه رمانده ی که رتی دووی ئه وسای تیبی ۷۴ پیره مه گروون بوو، له راپه رینی ئازادکردنی کوردستان سالی ۱۹۹۱، له رۆبه رۆبوونه وه یه کی به رگریکردنی شاری که رکوکی بابه گورگور و زۆرتین هیزی سه ربازی و کۆپته ری جه نگی ئاسمانیی رژی می به عسی عیراقی، له گه ل پۆلیک تیکۆشه ری دیریندا له چیمه ن نزیکه که رکووک شه هید بوون.

ليژنه‌ی ته‌نسيقه‌وه ده‌ينيرينه‌وه بۆ شار و چاره‌سه‌ر بکريت. «مام رۆسته‌ميش به زه‌رده‌خه‌نه و گالته‌وه، وه‌ک پيشه‌ی هه‌ميشه‌یی که گالته و قسه‌ی خۆشی ده‌کرد، وه‌لامی دايه‌وه و وتی: «ئه‌وه‌ی که ژنیشی هیناوه، ژنه‌که‌ی بينیت بۆ ناوچه‌ی ئازادکراوی ژیر سنووری هیزی پيشمه‌رگه، خيمه‌يه‌ک بۆ خۆی هه‌لبات، تاوه‌کوو بزانی گفتوگۆی نيوان ئيمه و حکومه‌ت ئامانجی چی ده‌بیت. «نه‌وشيروان مسته‌فاش ئاورپيکی له‌لای شانی راستی دايه‌وه و وتی: «به‌سه‌ رۆسته‌م!» ئه‌ویش پيکه‌نين گرتی. ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی نه‌وشيروان بوو، ته‌واو راست و دروست بوو، چونکه وه‌ک له‌ سه‌ره‌وه ئاماژه‌م پي داوه، پ‌ژيمي به‌عس لايه‌نگرانی خۆی ده‌نارده‌ نيو هیزی پيشمه‌رگه و چه‌کیان له‌ شان ده‌کرد و دواتر ده‌چوونه‌وه نيو شار خه‌ريکی ئازاوه‌گيری و راوورپوت و ده‌ستدریژيکرده‌ سه‌ر خه‌لکی به‌ ناوی پيشمه‌رگه‌وه و شوپ‌شه‌که‌يان له‌به‌ر چاوی خه‌لکی ناشرين ده‌کرد. به‌لام يه‌کيک له‌وانه‌ جه‌باري عه‌لی عه‌ويژ که فه‌رمانده‌ی که‌رتيش بوو، گوئی به‌ برياری شوپ‌ش نه‌ده‌دا و له‌گه‌ل مه‌حمودی مه‌مه‌د جان ناسراو به‌ «خوله‌ی حه‌مه‌جان»، ئيواره‌يه‌ک له‌ گه‌ره‌کی تووی مه‌ليک له‌گه‌ل کۆمه‌ليک چه‌کدارانی ده‌وله‌تا رووبه‌پرووی يه‌ک ده‌بنه‌وه و ئه‌مان ته‌نها دوو پيشمه‌رگه‌ ده‌بن و چه‌کدارانی ده‌وله‌تیش به‌ هيزيکی زۆره‌وه ئابلۆقه‌يان ده‌ده‌ن و خوله‌ی حه‌مه‌جان له‌ويدا بريندار ده‌بیت و ده‌يبه‌نه‌ نه‌خۆشخانه و دواتر له‌ ويدا شه‌هيد ده‌بیت. جه‌باري عه‌لی عه‌ويژيش ده‌ستگير ده‌کريت. له‌ راستیدا جه‌باري عه‌لی عه‌ويژ ده‌ستگير نه‌ده‌کرا، به‌لام سه‌رپيچيکرديان له‌ برياری شوپ‌ش و هاتنه‌وه‌يان بۆ شار و شه‌هيدکردنی خوله‌ی حه‌مه‌جانی هاورپي دي‌رينی، بووه‌ هوکاري ئه‌وه‌ی چيتر جه‌بار دريژه به‌ به‌رگريکردن و شه‌ر نه‌دات و له‌ويدا ده‌ستگير ده‌کری. نازانم چۆن بتوانم باسی هه‌لوپست و خوراپگري ئه‌و تیکۆشه‌ره قاره‌مانانه‌ بکه‌م که له‌ زينداندا بوون، چۆن له‌ کاتی نازار و ئه‌شکه‌نجه‌داناندا

۱. ياده‌وه‌ری عه‌بدول‌ه‌زاق، لفین، پاشکۆی ژماره ۱۸۶، کانوونی دووه‌می ساڵی ۲۰۱۲.

له لایه ن داروده سته و تا قمه داپلۆسینه ره که ی پڤژیمی له ناوچووی عیراق به شیوانیکی نامرۆیی ئازار دهدران. ئەوانه ی له نیو زینداندا بوون، هه ندیکیان چه ند پیتشمه رگه یه کی شاخ بوون و له سهروه ختی مفاوه زات و له کۆتایی سالی ۱۹۸۴دا هه ریه ک به هۆیه ک که وتبوونه نیو زیندانی دائیره ی ئەمنی سلیمانیه وه، له ناویاندا: ئازاد چاوشین، شوپش جوانرۆیی، کریکار؛ له ناسراوه کان بوون، هه ریه که یان به ئومیدیک چاوه پروانی ئازادکردن بوون، سه رکه وتنی گفتوگو و لیبوردرنی گشتی، یان گۆرپه وه ی دیل به دیل. زۆریک ئازاد کران و شه ش پیتشمه رگه یان گۆرپیه وه، واته ئەوانه ی سه ر به پڤژیمی به عس بوون و له لایه ن یه کیتی نیشتمانی کوردستانه وه به دیل گیرا بوون و پیکه وتن ده کرا هه ریه ک له دیله کانی پیتشمه رگه ی زیندانی ئەمن و ئەو دیلانیه ی سه ر به پڤژیم بوون و لای شوپش بوون، ئازادیان بکه ن و بیانگۆرپه وه. شه ش پیتشمه رگه یان گۆرپیه وه که حه وته میان جه باری عه لی عه ویز بوو، ده بووایه بگۆردرایه ته وه له گه ل دیله کانی پڤژیمدا، له نیو زینداندا مایه وه و ئازاد نه کرا. من ماوه یه کی که م بوو بهر ئەو ئازادکردنه که وتبووم، دوا ی ئەوه ش زۆر چیرۆک و بیره وه ری زیندانه کانم خویندوه ته وه، تا ئیسته ش بروام وایه عه بدولرپه حمان مونیف به شاکاری خۆره لاتی ده ریای ناوه راستیشه وه (پۆمانی خۆره لاتی ده ریای ناوه راست)، عه بدولرپه حمان مونیف له سالی ۱۹۷۵دا نووسیویه تی، که ره جه ب ئیسماعیل پاله وانی پۆمانه که یه تی، زیندانیکی سیاسیه، به حه وت زینداندا تیپه ر ده بیته، له پۆمانه که دا باس له ئازار و ئەشکه نجه دانی ده کات که چۆن قورسای به گونیه وه هه لده واسن و سه ری ده خه نه نیو کیسیکه وه که پریه تی له پشیله و به دار له پشیله کان ده دن و پشیله کانیش له ترساندا په لاماری ده موچاوی ده دن و ئازاری ده دن، دوا ی سالانیکی زۆری پر ئازار و ئەشکه نجه دان، ره جه ب ئیسماعیل به لێن و بریاری ئەوه ده دات بچیته ده ره وه و هیچ کاریکی سیاسی نه کات و له زیندان ئازاد ده کریته، هاوړیکانی ئەمه به خیانه ت تیده گن، به لام ئەو ده یه ویت بچیته ده ره وه و زام و برینه کانی ساپۆ بکات

و چاره‌سەری خۆی بکات، ئەو دەیه‌وێت چیرۆکی خۆی لەنیو ئەو زیندانەدا بنووسێت کە چۆن ژبانی سەختی تێدا بەسەر بردووە و دواتر دەرواته دەره‌وه و (له مارسیلیا) نەیان‌توانیوه بە‌ته‌واوی گوزارشت له زیندان و دۆخی زیندانییه‌کانیان بکات! راستی ئازار و ئەشکه‌نجە و ئەندیشه‌ی زیندانییه‌کانی به‌عسی عێراقی تا ئێستاش وه‌ک پێویست نە‌نووسراوه‌ته‌وه، جوامیری و ئازایه‌تی ئەو کە‌له‌پیاوانه‌ی شوین بزر بوون، ده‌لاقه‌ی ده‌رگا ئاسنینه‌کانی ناو ژووره‌ تاکه‌که‌سییه‌کانی ئە‌منی سلیمانی هەر به‌ وایه‌ری له‌حیم به‌ شیوه‌یه‌ک برابووێه‌وه، هینده‌ی هیلکه‌ی نە‌عامه‌یه‌ک برابووێه‌وه، له‌ ناوه‌وه بو‌ ده‌ره‌وه ده‌رده‌که‌وت، ژووره‌که‌ی ئەو به‌ لاتە‌نیشتی چە‌ند ژووریکێ تره‌وه بوو، له‌و ده‌لاقه‌یه‌وه به‌ئاسته‌م رووخساریمان ده‌بینی. من جه‌بارێ عه‌لی عه‌ویژم وه‌ک فه‌رمانده‌ی که‌رتی ٣٣ی سلیمانی ده‌ناسی، ژووره‌که‌ی جه‌بارێ عه‌لی عه‌ویژ بچووکتر و ناخۆشتر و ته‌نه‌اش بوو، ئیمه‌ دووان و سیان پێکه‌وه بووین. پرسیارم ئاراسته‌ی جه‌بار کرد و وتم: «هۆکاری چیه‌ هه‌میشه‌ تۆ به‌پێوه له‌نیو ئەو ژووره‌ بچووکە‌دا وه‌ستاویت؟» له‌ وه‌لامدا وتی: «چی بکه‌م، دوو بست ئاو له‌ ژووره‌که‌مدایه‌، نایلۆنم له‌ به‌تانیه‌کانم پێچاوه‌ و هیشتا ناتوانم دانیشم.» هه‌ندیک جار سه‌تلمان ده‌هینا و له‌ ده‌لاقه‌ی به‌تالکردنه‌وه‌ی سه‌تلی میز و پيساییه‌کانه‌وه، به‌دزییه‌وه به‌تانیه‌ شپ و ئە‌سپییاییه‌کانی نیو ژووره‌کانی خۆمان ده‌دایه‌. «ئە‌بو نه‌هله‌» که‌ سه‌رده‌سته‌ی پاسه‌وان و سه‌جانە‌کانی زیندان بوو، شاره‌زا و دلسۆزی بیئە‌ندازه‌ی رژی‌م بوو، به‌ کردنه‌وه‌ی ده‌رگا ئاسنینه‌کانی ژووره‌کانی زیندان، هه‌موو سات و چرکه‌یه‌کی ژبانمان ئازاریکی نوێ به‌ جه‌سته و رۆحماندا ده‌هاته‌وه، شکاندنی که‌سایه‌تی ئە‌م زالمه‌، هیزیکێ مه‌عنه‌ویی زۆر بوو ئاهیکێ به‌به‌ردا ده‌کردینه‌وه. بۆیه‌ که‌م که‌س ده‌یتوانی به‌رپه‌رچی رە‌فتاری ناشرینی ئە‌م زالمه‌ بداته‌وه، جه‌بارێ عه‌لی عه‌ویژ به‌ وته‌کانی رۆژانه‌ی، هیزی به‌ ئیمه‌ ده‌به‌خشییه‌وه. وه‌ک فه‌رمانده‌یه‌کی بویری نیو شو‌رش و کوردایه‌تی له‌نیو زینداندا رە‌فتاری ده‌کرد، به‌ ده‌نگیکێ گپ و به‌رز تکای

له زیندانیانی نیو زیندانه که دهکرد، بهوهی هیچ کهسیک له ژیر نازار و
 ئەشکه نجهی دهسته و تاقمه کهی ئەم رژیمة، به لگه و هیچ وتهیه کی راست
 له سهر خوی و هاوړیکانی نه درکینیت. له دوای هه لویستی مه زنی خوی بو
 هاوړیکانی، جهستهی زامداری پیشانی هاوړیکانی نیو زیندان دها و هانی
 ددان و پیی راده گه یاندن نازار و لیدانی جهسته؛ راهاتته، ده بیت هه مووان
 خۆمانی له سهر رابهینین. زور جار جهباری عهلی عهویزیان دهبرد بو
 لپرسینه وه و لیکۆلینه وه له نهومی دووی دائیره ی ئەمنی سلیمانی، هینده
 ئەشکه نجهیان دها، به بیهوشی و به جهستهی خویناوی له نیو په توویه کدا
 دهیان هینایه خواره وه و له ژووری زیندانه که دا فرییان دها. دواتر به پیکه نینه
 به رزه کهی جهبار و ئاواز چرینی جهبار، ههستیان پی دهکرد که جهبار
 به جهستهی خویناوی به هوش هاتوو ته وه و هه ر کاتیک جهلادیک یان
 پاسه وانیکی زیندانه که ده رگای ئاسنینی ژووره که یان بکر دایه ته وه، جهباری
 عهلی عهویز به روویاندا هه لده شاخی و پرچنیوی دهکردن. سه رانسه ری
 قاوشه که دهنگی ده دایه وه، پیی راده گه یاندن: «ئیه ئیعترافی چی به من
 ده کهن؟ خۆتان کوژراوه کانی خۆتان باش ده ناسن کتیه، کیتان له چالاکیه کانی
 ناو شاردا لی کوژراوه، ئەوانه هه مووی من کوشتوومن! ئیه له سهروهختی
 مفاوه زات و گفتوگۆدا منتان دهستگیر کردوو، دها ئیه ئەو پیاوانه نین من
 له شهردا بگرن!» جهباری عهلی عهویز ئەمانه ی له کاتیکدا دهوت که هیچ
 کام لهو زیندانیانیه له ترسی لیدان و ئیهانه کردن، نه مانده توانی بچوو کترین
 به گژدا چوونه وه بنوینین. جهبار قه لایه ک له وره ی به هه مووان به خشیبوو،
 دواتریش له قاوشه کان یه کمان دهگرته وه، زیاتر له سه د کهس لهو زیندانه دا
 بووین قسه ی بو دهکردین، کۆری دانیشتنی گهرم دهکرد. جهبار دهیوت:
 «رازی نیم کهس ئیعتراف بکات، من ئەوه شهش مانگه لیرهم، هه ر کهس
 یه کیکی تر به دوای خۆیدا بهینیت، سووک و رسوای ده کهم. ئیمه تازه
 گیراوین، با کهسی تر تووش نه کهین، دلنیا بن ئەوهی که ئیعتراف نه کات؛
 بهر ده بیت، ئەوهی ئیعترافیشی کرد؛ ئیمزا له سیداره دانی خوی کردوو.»

جەبارى عەلى عەويز وەك رابەرى زىندان خۆى دەنواند و ئىمەش ھەموو وەك سەرکردەى زىندان لىمان دەروانى، ئاسۆى ئومىد و ھىوايەكى نىشان دەداين كە لە راستىدا نووزەى ژيان لەويدا ھەست پى نەدەكرا.

جەبار و ئازاد چاوشين؛ دوو پياوى ئازا و دوو سەرکردەى زىندان بوون، بەش بە حالى خۆم زۆر دلم پىيان دەكرايەو و شانازىم دەكرد كە ھاوړى ئەوانم و كۆمەلە پىشمەرگەى وەك ئەوانى پەرورە دەكردو، ھەردووكان گرفتارى گەورەيان؛ ژن و منالەكانيان بوو. لە كاتى چوونەدەرەو و «تەحقيق» دا ژنەكانيان بو دەھيتان و لەبەر چاوى خوياندا ھەپەشە و سووكايەتى و ئىھانە و داواى پاكانە و تەسلىمبوونيان لى دەكردن، لە گەرانەوھياندا ئەوان ناخى خويان ھەلدەپشت، ھەر چىيەك پرووى دەدا بو منيان دەگىرايەو. ھىشتا دانوستان ھەر لەئارادا بوو، چەندىن پىشمەرگەى زىندانى لەگەل ئەفسەر و سەربازى پڙىم كە لە سنوورى ئازادكراوى ھىزى پىشمەرگەدا دەستبەسەر بوون، ئالوگۆريان پى كرا و ئازاد كران. لەبەر ئەوھى جەبارى عەلى عەويز، ئەو پياوھ شاخنىشە ھىشتا ھەر لە زىنداندا بوو، نە ئەوھ بوو ئازاد بكرىت و لە شاردا لەژىر دەسەلاتى بەعسا چاودىرى بكرىت نەبا جارىكى تر بگەپىتەوھ ناو ھىزى پىشمەرگە، نە ئەوھ بوو لەگەل ئەفسەرە عىراقىيە دىلەكانى ژىر دەسەلاتى ھىزى پىشمەرگە بگۆردىنەوھ و ئازاد بكرىت. پۆژبەپۆژ خەلكى كوردستان لە چاوەروانىيە ئەنجامى گەتوگۆى نىوان يەكيتىيە نىشتمانى و ميريدا بوون، خەلكى زۆر ناومىد و پەشبين بوون بەرامبەر بە دەولەت كە دان بە مافەكانى گەلى كورددا بنىت. پڙىمى بەعس تاوانى بەرامبەر بەو پىشمەرگانە دەكرد كە بە رىگەى فەرمىيە لىژنەى تەنسىقەوھ لەلايەن شۆرپەوھ دەنىردرانە نەخۆشخانەكانى شار بو چارەسەر كوردن، لەلايەن ھىزە سەركوتكەرەكانيانەوھ پىشمەرگەى نىو نەخۆشخانەكانيان دەستبەسەر دەكرد و پەوانەى زىندانە نەپىيەكانى خويان دەكرد. بە ھوى دانوستانەوھ ھەندىك لە رىكخستە نەپىيەكانى ناو شارىيان ئاشكرا كوردبوو، ھەليانەكوتايە سەر مالەكانيان و دەستگىريان دەكردن،

پوژانه ههوالی شههیدبوونی پیشمه‌رگه ده‌بیسترا و هه‌ر له سه‌روبه‌ندی دانوستاندا بوو سه‌رکرده و فه‌رمانده‌ی یه‌کیتیان شه‌هید ده‌کرد. کاتیکیش گه‌توگۆی نیوان میری و یه‌کیتی تیک چوو که مامه‌ ریشه‌ی فه‌رمانده‌ی که‌رتی چواری جه‌باری شه‌هید بوو، ئیتر یه‌کیتی نه‌یتوانی زیاتر ئارامی و بی‌ده‌نگی هه‌لبژیریت و بریاری پوو‌به‌پوو‌بوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل ته‌واوی هیزی سه‌ربازی عیراقی دا. جه‌باری عه‌لی عه‌ویز، ئه‌و پیاوه شاخنیشینه هیشتا هه‌ر له شاردا بوو، بو‌چه‌ند پوژیک ئازادیان کرد که له‌ژیر چاودیری خۆیاندای بوو، دواتر گه‌راندیانه‌وه‌ زیندان و ئازاری ده‌روونیان ده‌دا، بو‌ ئه‌وه‌ی سوودی لی‌ بیین و به‌لینی هاوکاریکردنیان له‌ دژی هیزی پیشمه‌رگه‌ بدات.

پژیمی به‌عس بو‌ بی‌ریزیکردن به‌ جه‌باری عه‌لی عه‌ویز، ئه‌و جه‌باره‌ی له‌نیو زینداندان منه‌تی نه‌بوو به‌ ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی پتر له‌ سالیک و تینوویتی و برسیتی و دوور له‌ خیزان و مناله‌کانی، به‌ ئوتومبیلی تایه‌تی سه‌ربازی خۆیان ده‌یانگی‌را به‌ شه‌قامه‌کانی شاری سلیمانیدا و له‌ ته‌نیشتی‌ه‌وه‌ چه‌ند چه‌کداریک له‌نیو ئوتومبیله‌که‌دا لووله‌ی تفه‌نگه‌کانیان به‌ پووی خه‌لگیدا ده‌رده‌هینا، بو‌ ئه‌وه‌ی له‌ متمانه‌ی جه‌باری عه‌لی عه‌ویز که‌م بکریته‌وه‌ و وایان پیشانی جه‌ماوه‌ر ده‌دا گوايه له‌گه‌ل خۆیاندایه‌، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی ریکخسته‌ نه‌هینییه‌کانی ناوشار راپورتی ده‌ستتیکه‌لکردنی جه‌باری عه‌لی عه‌ویز له‌گه‌ل به‌عسدا پوو‌به‌پوو‌ی سه‌رکرده‌یه‌تی یه‌کیتی بکه‌نه‌وه‌. ده‌مه‌ویت له‌ نووسینه‌وه‌ی ئه‌م یاده‌وه‌رییه‌دا که‌ به‌رپرسیارم له‌ ته‌واوی وشه‌کانی، ئه‌نگوست بخمه‌ سه‌ر گێرانه‌وه‌ی سه‌رگوزه‌شته و ئه‌و چیرۆکه‌ پیر تراژیدیای و کاره‌ساته‌ جه‌رگبهره‌، که‌ به‌سه‌ر مرۆفیکی پاکي به‌ئه‌مه‌ک و دلسۆزی وه‌ک جه‌باردا هاتوو. شایه‌تحالیک که‌ له‌ سه‌رده‌می خه‌بات و شو‌رشدا هاو‌پو‌ی و هاوسه‌نگه‌ری جه‌باری عه‌لی عه‌ویز بوو کاتیک له‌نیو حسکدا بوون (حیزی سۆسیالیستی کوردستان) به‌ ناوی «شامیل»، که‌ دواتر پشتی کرده‌ شو‌رش و گه‌رایه‌وه‌ شار، ده‌لێت:

من به‌ هۆی ناسینی که‌سینک که‌ ئه‌فسه‌ری هه‌والگری سه‌ر به‌ پژیم بوو،

داویان لئ کردم به جهباری عهلی عهویز رابگهینم که هاوکارمان بیت و لهگهلماندا بیت، ئهوهی که دهیهویت له سامان و خوَشگوزهرانی؛ بوی جیبهجی دهکهین و پاریزگاربییشی لئ دهکهین. داواکاری ئه و کهسهی سهر به رژییم به جهباری عهلی عهویز رابگهیاندا، بهلام جهبار له وهلامدا وتی: «من گهر ئه وهم بگردایه، نهمدههیشت ئه وهه موو ئازار و ئهشکهنجیهیم له زیندانهکهیاندا بدرایه، ئه مه جگه له وهی زورترین ئازاری دهروونییان دام، بیژیییان به خوُم و خیزان و هاورییان و هاوسهنگه رانم کرد. ئه وانه خهون به وه دهبینن من لهگهلیاندا بم و هاوپی و هاوسهنگه رانم بو ئه وان دهستنیشان بکه م؟» جهباری عهلی عهویز زیاتر پیی له مهرگی خوئی دهنه و هه موو بنه ماله کهی دایه دهست قه دهر و جاریکی تر وهک هه لویهک به رهو بهرزایی چیاکان هه لفری و به تیژی له سهر بهرزاییه وه خوئی کرده وه نیو هیزی پینشمه رگه و هاوشانی براکانی بو تو مارکردنی میژوویه کی له وه گرنگتر، ئه ویش چاره نووسی گه له کهی بوو، مهرگی پینش خوئی خست و چه کی شهره فی پینشمه رگایه تیی کرده وه شان، له زورترین داستانی قاره مانانه ی رووبه روو بوونه وه کانی دوژمنی گه له کهیدا وهک فره مانده یه کی دلیر و لیهاتوو، نه بهردانه و سه رکه وتوانه دهجهنگی. دهمه ویت لیتره دا نامه ی یه کی که له تیکوشه رانی روژگار ه سه خته کان بخمه روو که چون جهباری عهلی عهویز پاله وانی ئه و روژگار ه سه خته بوو، تیکوشه ری دیرین دیاری چالاک ده لیت کاتیک جهباری عهلی عهویز له زیندان ئازاد ده کریت و ده چیته وه شاخ، من له تیپی ۴۳ ی ئاسوس بووم لای کاک نه بهن، واته «خوله ی جگهر» که هاوپی جهباری عهلی عهویز بووه، هاته لای نه بهن، واته دوای ئازادبوونی له زیندان و له ژیر چاودیری کردنی رژییم و جاریکی تر هه لیهاتنی بو شاخ، له گوندی مهرگه له خانوویه کی بچوویکی نزیک باره گای تیپ له گه ل خیزانه کهی و دایکی نیشته جی بوو. بو ههر چالاکیه ک بیانناردینایه، شه هید جه بار ره وانی شاد بیت له گه لماندا ده هات، له وانه: شه ره کانی داستانی رزگاری و شه ری به رده سپیان له سنووری سه فره و

زەروون. جەبارى عەلى عەويز ھاوړپنښه تى له گەل مام ھيرشدا زور بە تين بوو، مام ھيرش فەرماندەى كەرت بوو، پاش ئەو ھى له لايەن مەلەبەندى دوو نەخشەى گرتنى چەرمەگای دارشتبوو، جەبارى عەلى عەويزيش له گەل مام ھيرشدا بو گرتنى چەرمەگا له گەل ھيزه كەدا بەرئ كەوتن، بەلام له رینگادا كەوتبوونە بۆسە يەكەو و دوو چارى شەرىكى سەختى دەستەويەخە بووبوون و لەويدا ھاوړپى خۆشەويستى جەبارى عەلى عەويز؛ فەرماندەى قارەمان و دلسۆز مام ھيرش شەھيد دەبیت. گيرانه وەى ئەم يادەو ھرييه و بەشداريكردى جەبارى عەلى عەويز له گەل ھاوړپى و ھاوسەنگەرانى ئەو پوژگارە دژوارەى شاخ و بەجيهيشتنى خيزان و منالەكەى له گوندى مەرگە، دەلالەت له دلسۆزى و نيشتمانپەرورى و خۆشەويستى بۆ ھاوړپىكانى دەكات. پاش شەھيدبوونى مام ھيرش و دريژەپيدانى خەباتى بيوچانى، جەبار دەگەرپتەو گوندى دۆلان له بەرى قەرەداغ بۆ بەرپو ھبردى پرسەى شەھيد مام ھيرش. دوابەدواى پرودانى ژەھراويكردى كۆمەلەك پيشمەرگە و سەركرده له گوندى سيروانە، جەبار له گەرانه وەيدا بۆ مەرگە له رینگادا دەستگير دەكریت و لەو پروداو و كارەساتە جەرگپرەدا تيۆ دەگليت. پيش ئەو ھى ئاماژەى تەواو بە جوړى دەستگيركردى جەبار بدەم و لەو كارەساتە بدویم، دەمەويت ھەندىك زانىارى لەسەر ژەھراويكردى پيشمەرگە بدەم. ژەھرى «ساليۆم»^۱، بە واتاى «مەرگەموش» كە بۆ كوشتنى جرجى گەرە بەكار دیت، بەلام پړيىمى عيراقى بە ھاوكارى زور كارشناسى بيگانه وایان لى كردبوو كە وەكوو ئاوان پادەريكى زور سادەى لى بكەن و بەئاسانى بەكار بىت لەناو خواردن يان خواردنەو، بۆ لەناوبردى ئەو نيشتمانپەرورانەى كە دژى پړيىمى بەغداد خەبات دەكەن و دەجەنگين. لەبەر ئەو ھى ھەندىك كەس له دەرەو چارەسەر كران له

۱. كوشتن له عيراق بە گازى ساليۆم و تراژيدىكەى سيروانى ناوچەى مەرگە له كوردستان، دكتور سالار باسیرە، پەرتووكانەى دلزار، ۲۰۰۰، ل ۱۹.

«ژه‌هراویکردن به سالیوم» و هه‌ندیکیش له ده‌روهه وه‌فاتیان کردبوو، تا رادهیه‌ک ئەم ژه‌هره ناسرا به ناوی «ژه‌هری عێراقی»، به‌لام له راستیدا زانیارییه‌کی وایان نه‌بوو له ده‌روه‌ی نه‌خۆشخانه‌کان له‌سه‌ر چۆنیه‌تی کاریگه‌ریی ئەم ژه‌هره له‌سه‌ر مرۆف و راده‌ی کوشتنی، چونکه زیاتر زانیارییه‌که له کارکردنی له‌سه‌ر جرج و گیانه‌به‌ری تر هه‌بوو، که‌م که‌س بر‌وای ده‌کرد که ده‌وله‌تیک هه‌بیت ئەم ژه‌هره له دژی هاو‌لاتیی خۆی به‌کار به‌یئتیت. کاریگه‌ریی ئەم ژه‌هره له مرۆفدا له هه‌له‌وه‌رینی مووی جه‌سته و دابه‌زینی کیشی به‌بی ئەندازه و هه‌لئاوسانی پیستی سه‌ر و رووخسار و چاو کزیوون و په‌یدابوونی نه‌خۆشیی «پارکنسۆن»، که بریتییه له جوړیک تیکه‌ی عه‌سه‌بی که له ئەنجامی له‌ده‌ستدانی کوئترۆلی میشکه‌وه به‌سه‌ر ئەندامه‌کانی جه‌سته‌دا یاخود به‌شیک له به‌شه‌کانی جه‌سته‌وه دیت، بۆیه جووله‌ی ئەو به‌شه‌ی جه‌سته نائیرادی نائاسایی ده‌بیت. ده‌وله‌ت بۆ ده‌ستوه‌شاندن له هیزی پیشمه‌رگه و شه‌هیدکردنیان، جوړه‌ها پلانی داده‌پرشت. یه‌کێک لهو کاره‌ساته جه‌رگبرانه‌ی که له رێگه‌ی ژه‌هراویکردنه‌وه رووی دا، هیزی پیشمه‌رگه و خه‌لکی کوردستان ناره‌حه‌ت بوون و ده‌وله‌ت سوودیکی بیئه‌ندازه‌ی لهو کاره‌ساته بینی که به‌سه‌ر کۆمه‌لێک سه‌رکرده و خه‌لکی سفیلا هات و قوربانیی گه‌وره‌ی لی که‌وته‌وه که ژه‌هرخواردکردنی سه‌رکرده‌ی یه‌کییتی نیشتمانیی کوردستان؛ مسته‌فا چاو‌ره‌ش و چه‌ند سه‌رکرده و پیشمه‌رگه‌یه‌ک بوو.

هه‌ر بۆیه مسته‌فا چاو‌ره‌ش به‌دووردریژی ئاماژه‌ی به چۆنیه‌تی ژه‌هرخواردکردن و شه‌هیدبوونی ئەو که‌سانه ده‌کات که له‌گه‌لیاندا بوون، له نیوانیاندا دایکی مسته‌فا چاو‌ره‌ش که له ته‌مه‌نی ٦٤ سالیاندا شه‌هید

دهبیت. ئەو دەلیت^۱: چیرۆکی ژەهرخواردکردنمان لە گوندی سێروانە، سێ مانگ دواى گرتنى خیزانم. لە ساڵى ۱۹۸۷ لە مانگی نوادا کامەرانی برای و حەسەنى ئامۆزای لە شاخی قولەپوشینە لای شەدەلە شەهید بوون. لەو کاتەشدا بارەگای تیپى ۴۳ى ئاسۆس لە مەرگە بوو. جەبارى عەلى عەویز لە کاتى دانوستانى یەكیتى و حکومەتدا گیرابوو، لەو ماوەیەدا بە لیبۆردن بەر بوو، پێش ئەوەى خۆى بێت، ژن و منالەكەى هاتبوون و لە مەرگە بوون، رەفیعەکانى جەباریش هەر لە مەرگە بوون، بارەگای منیش لە سێروان بوو، بە سەیارە نیوسەعات لە مەرگە دوور بوو. جەباریش كە لە زیندان بەر بوو، هات و مالى دانا لای تیپى ۴۳ى ئاسۆس، ئەو کاتە هەقال نەبەز (خولەى جگەر) سەرتیپى ۴۳ى ئاسۆس بوو. پاش ماوەیەك لە دنیەكە گلهی و گازندهیان کرد و قسەى لەسەر دروست بوو كە شەوانە مەشرووبات دەخواتەو، من و كاك ملازم عومەر بانگمان کرد و وتمان تو دواى ئەم هەموو ماندوو بوونە؛ بۆچی خۆت ناشرین دەكەیت؟ ئەگەر وا بكەیت، خەلكەكە داواى دەرکردنت دەكەن. خوا هەلناگرئ وتی: هەلە بووم، ئیتر شتى وا ناكەم و رپوو ناداتەو. كاتیک جەبار گیراوه، نەرمینی خیزانى هاتوچۆى بەغدا و دائیرەى ئەمنى کردوو و پەيوەندى دروست کردوو، قسەشیان لەسەر جەبار دەکرد كە بە هۆى ژنەكەیهو بەر بووبى. بۆ میژوو دەلیم: جەبار لەگەل حکومەت هیچی نەبوو، ژنى خراپ نەبى. ئییمە ئاگادارى ئەم وردەكارىیە نین، ئەو کاتە ژن و مندالى منیش لە زیندانا بوون، بەلام دایکم و تریفەى خوشكەزام لام بوون لە مالەكەى خۆم. من گومانم دەکرد ریزهیهكى كەم ژەهریان پى دابم، چونكە زۆر هیلاك بووم، سنگم دەیهشا، وەك ئەو بوو تیزابى پىدا بكەیت، بە شەرتى من جگەرەشم نەكیشاوه.

۱. یادهوهرییهكان، مستهفا چاورهش، چاپى یهكەم، سلیمانی چاپخانهى سەرەدم،

له پوښتندا له پيشمه رگايه تيدا كهس له گه ل من دهر نه چوو، هه ميشه ش له خه يالى مندا له كانم كه زيندانين، شه ويكيان هر خوم لینه ده كه وت، سه عات ۱۲ بو، هه ستام و وهسيه تم نووسی بو ملازم عومه ر، كاميرا يه كي په سمگرتن و كاميرا يه كي فيديو م هه بوو، له گه ل دوو هه زار دينار، هه موويم به يه كه وه گري دا و به تيپ به ستم، ليم نووسی كاك عومه ر نه گه ر شتيك م لي هات، نه مه ي هه مه له ژيانمدا؛ بيده به مناله كانم. سه عات ۱۲ بيرم كرده وه نه و ژنه (نه رمين) جاريكيان هات و وتي: ده توانم ژنه كه ت بينم، به لام بو به ربوون ناتوانم. كه بيرم ده كرده وه، نه م قسه يه سه رنجي راكيشام، خه يالم بو نه وه چوو هه ر نه و ژنه ژه هري كرده بيته خوار دنه وه! هه ر چي خوار دبووي، وای لي هاتبوو، بو نمونه: عومه ر بو تاني، جه لال مينه به گ، عومه ر جهيران عوسمان، قادر منه وهر. من خوم جاريك به سه ياره هاتبوومه خواره وه، له مقه ر كاك نه به ز واته خوله ي جگه ر كفته يان هه بوو، منيش مامه وه، ديار بوو نه وه شي كرده بوو، ريژه كه ي كه م بووه، له كولاندا كاريگه رييه كه ي كه م ده بيته وه. وتم: عه يبه به م شه وه هه ليبيستينم له خه و. به ياني سه عات هه شت چووم بو لاي كاك عومه ر، هيشتا له خه و هه لنه ستابوو، تو زيك هاتوچوم كرد، دوايي هه لمساند، وتم: كاك عومه ر، نه م سنگني شه يه و هيلاك يه ي من نه خوشي نييه، وتي: چييه؟ وتم: شك م له و ئافره ته يه، چونكي قسه يه كي وای كرده وه كه ده تواني سه رداني مناله كانم بكات. ئيتر له گه ل كاك عومه ر پيك كه وتين نه گه ر نه م جاره بيته وه، جانتا كه ي پيشكنين.

چوونى ملازم عومەر بۇ ياخشەمەر

نيوان مەرگە و ياخشەمەر لای مام جەلال، بەپيادە پيىنج بۇ شەش سەعات دەبيت. ئەو كاتە من سەيارەيەكى تويۇتام ھەبوو، بۇ رېزگرتن لە كاك عومەر كە ھەموو تەمەنمان پيەكەوھين و وەك برا بووين، وام بەلاوہ جوانتر بوو بە سەيارەكە برۆين، وتم خۇ سەيارەكەم ھەر خەلكى سووديان لى دەبين... من ليرەدا لە مەبەستى ئەم نووسينە نەگەيشتووم كە مستەفا چاوپرەش لە يادەوھريپكەيدا لە لاپەرەى ۲۶۶دا دەليت: وتم خۇ سەيارەكەم ھەر خەلكى سووديان لى دەبين! بەھەرھال، دەمەويت شيوازي نووسين و دەربريني وشەكان، سەرنجى تەواوى خۇميان لەسەر بدەم، چونكە يادەوھريپكەانى خەباتى پيشمەرگايەتى، ميژوويەكى گرنگن و بەتايبەت كەسانى بەرپرس و سەركردەكان، نەوہى نوئى كتيب و نووسينەكانيان بە سەرچاوە دەھيننەوہ، بەتايبەتى كاتيك نووسينيك دەرئيتە سەر لاپەرە و دەرئيت بە كتيب، دەبيت خالبەندى و ھەلەگري لەلايەن كەسانيكەوہ بۇ بكرت كە پسپور و شارەزا بن لە بواری ريزمان و زمانەوانيدا. مستەفا چاوپرەش دەليت: خۇمان حازر كرد، وا بزنام ريكەوتى ۱۹۸۷/۱۱/۲۱ بوو. رۆشتين، كە گەيشتيني بەرگەلوو، ملازم عومەر سەر كەوت بۇ بارەگای كاك نەوشيروان، منيش وتم دەچم پشكيني خوين دەكەم و ئەشيەيەك دەگرم، چونكى تەندروسستم باش نەبوو. ئەو رۆشت و من چوومە خەستەخانەكە، دكتور بەرزان ئەكرەمى عزەت نەجيب شاھيدە و دكتور شوان لەوئى بوو، پشكينييان بۇ كردم، وتيان سەرمات بوو، شرووبيكيان بۇ نووسيم. لەبەر چاوى ئەوان سەرەكەيم كردهوہ، تۆزيم لى خواردەوہ و ھەلمدایە چەمەكەوہ، وتم ھەر ژەھريان داومەتى. پاش ئەوہ چوومە بارەگای كاك نەوشيروان، وتى بۆچى ھاتوون؟ ئيمە برووسكەمان كردووہ بۇ تپەكانى گەرميان بين بۇ لای ئيوہ، پەلامارى شاخى ئاسۆس و زينوى سپى دەدەين و دەيگرين. لەبەر گرنگى برپارەكە، بۇ رۆژى دوايى يان ھەر ئەو رۆژە گەراينەوہ. چۆن چووين، وا ھاتينەوہ.

هیزهكان دین بۇ ئەوہی رېكیان بخەین بۇ گرتنی شاخی ئاسۆس و
زینوی سپی، بریارهكەش بە ئیمە و تراوه كه چی بکهین. رۆژی ۱۹۸۷/۱۱/۲۲
هیزهكان گەیشتن، خۆمان ئاماده کرد، له گەل کاک عومەر چووینە کانی توو،
دوا قوناغه كه ئۆتۆمبیل بوی دهچی، ورده ورده له کورکورهوه هیزهكانمان
به رهو شوینی دیاریکراو سه رخست. من له بنی داریکدا دانیشتیووم، هیلاکیم
پیوه دیار بوو، هیزی جارنم نه مابوو، گومانه کهم هر به ردهوام بوو، له
دلی خۆمدا وتم کاک عومەر وا تینه گات ده ترسم یان شتیکی تر. هاته سه ر
ئەوہی ئیمەش سه ر کهوین بۇ سه ر شاخ، خۆم ئاماده بووم، کیسه خه و
پیداویستی ترم پی بوو، کاک عومەر هات و وتی کاک مسته فا تو نه خو شیت،
مهیه. وتم وه للا کاک عومەر که بریارم دابوو بیم، زیاتر له بهر خاتری تو
بوو. چونکی له داستانی رزگاری یه کهمدا من لیپرسراوی بووم، جیگه کان
شارهزا بووم، مادام وایه، من نایه م و ده رۆمه وه بۇ باره گای خۆمان، ئیرانی
وتهنی به رپرسیاری تدارکات ده بم، خواردن و فیشه ک و پیویستییان بۇ
جیبه چی بکه م. خوا حافیزیمان کرد و گه رامه وه بۇ سیروان بۇ باره گای
خۆمان. رۆژی پیشتر وه ستا مه جید گوشتی مریشکی بۇ هیتابووین، هر
چار رانه مریشک له نایلوندا بوو، دایکم به ته مه ن بوو، ژن له زیناندا بوو،
ئیسماعیلم بانگ کرد که پیشمه رگه بوو لام، شو فیریش بوو، وتم بچۆ بۇ
مالی مامۆستا مه لا موحه رهم که ئیمام جومعه ی مه رگه بوو، با سه ریه ی
کچی بنیریت یارمه تی دایکم بدات، مامۆستا مه لا موحه رهم خزیمان بوو.
وتم مادام خۆم نه چووم بۇ شاخ، با ئەو خواردنه ی له مالله وه هیه، ئاماده ی
بکه م و بویان بنیرم. دوا ی نیوه رۆ ئیسماعیل هاته وه، له باتیی سه ریه ی مه لا
موحه رهم بینیت، نه رمینی ژنی جه باری هلی عه ویزی له گەل خۆی هیتابوو،
هر ئەو رۆژه له سلیمانی گه رابوو وه، هلی لووت ماسی به سه یاره ی
مه فره زه خاسه له گەل خۆی تاکوو بنگرد هیتابوو. ئیمه ئەمه نازانین
جه باری میردی چوو بوو بۇ قه رده داغ بۇ لای خیزانی مام هیرش، مام هیرش
شه هید بوو بوو، پیشمه رگه یه کی ئازا بوو و ره فیقی جه بار بوو، دیاره پیش

ئەوھى بېت، دائىرەى ئەمن پىيان وتوھ چى بکات و چۆن بەکارى بەھنى. ھاتە مالى ئىمە، ئەو کاتەش لەنيوان يەکىتى و ھىزە سىياسىيەکاندا ئاشتبوونەوھى گشتى ھەبوو، بەرھى کوردستانى لە سەرھتاي دروستبوونىدا بوو. دکتۆر مەحمود عوسمان، عەدنان موفتى و موحسین بايز ھاتبوون کە بارەگای حىزبى سۆسىالیستى کوردستان دابنن کە رەسوول مامەند سکرترى بوو، ھاتن و پەيدا بوون، بارەگاکەمان ھىچى تىدا نەبوو، سەرم خستن بۆ مالى خۆمان، سەعات دەورى يانزە بوو، چووین دانىشتىن، برادەران نامەيان بۆ من نووسىبوو شوپىيان بۆ پەيدا بکەم بۆ بارەگا، من بىرم کردبووھە کانى شىنکە چەند خانوويەکى تىدايە و نزىک خۆمانە، بياندەمى بۆ بارەگا، پىشتر مالى شىخ جەنگى تىدا بوو، ئەوان چووبوون بۆ ئىران و چۆل بوو. کە چووینە مالى خۆمان، وتم: نيوەرۆ ناپۆن بۆ ھىچ جىگەيەک، تەماشای يەکترىان کرد، تىگەيشتم لای من ميوان دەبن. دەرگای ژوورى ميوانەکەمان بەرامبەر چىشتخانە بوو، روم کردە دایکم و وتم: دايە، نان دروست بکەن بۆ نيوەرۆ. ئەو نەرمىنەش لەوئى بوو، نەرمىن فرسەت دەھىنیت دەچىت ھەر چى ماستمان دەبى؛ دەگرىتەوھ و ماستاو دروست دەکات، ئەو دەرمانەى پىي دراوھ، دەیکاتە ناو ماستاوھکەوھ. دوايى ئىمەيان برد بۆ لەندەن بۆ عىلاج، دەرکەوت ئەو ژەھرەى پىمان دراوھ، پىي دەلین «سالىوم». دەورى سەعات دوانزە و نيو بوو نان تى کرا، سفرە ئامادە کرا و پەرداخەکان لەسەر سفرەکە دانران، من خۆم پەرداخە ماستاوھکانم تى کرد، بەقەدەر ژمارەى ميوان. ھەر لە کاتى ماستاوتىکردندا لە پىشەوھ پەرداخىکم خواردەوھ، بە حىساب مەعیدەم ساف بېت بۆ ئەوھى نيوەرۆ نانى باش بخۆم. کە نان دانرا، ئەوانەى لەسەر سفرەکە بوون، ئەگەر لەبىرم نەچووبى: ۱. دکتۆر مەحمود عوسمان، ۲. عەدنان موفتى، ۳. سامى شوړش، ئەوکات لەسەر چاپخانەى يەکىتى بوو لای خۆمان، ۴. بىستوونى مەلا عومەر، ۵. ئاوات مەحمود، دواى ئىمەش ديارە دایکم و سەرىعەى مەلا موحەرەم و تریفەى خوشکەزام نانيان خواردووه، دکتۆر شوان دواى ئىمە ھات، نەخۆشى ھەبوو، ئەویش

نانی خوارد. وتم: با زوو نان بخوین، دوو شههیدمان ههیه که له شهپهکاندا شههید بوون، هینابوویاننه خوارهوه، یهکیکیان سهردار بوو، برای هاورپی جهبار لای کاک ملازم عومهر شوڤیز بوو، ئهوی تریشیان خه لکی تووه سووران بوو، چاوه پروانی هاتنی که سوکاریان دهکرد. بهپهله نانمان خوارد و چووین بۆ سهرقه برانی دیی چنارنه، لهوئی قه برمان بۆ هه لکه نندبوون. ههر لهو خواردنه ی وهستا مهجید هینابووی، لیمان دروست کردبوو و ناردبوومان بۆ برادرانی سهر شاخ که له گه ل کاک عومهر بوون و له شهردا بوون. له سهر قه بران پیش ئه وه ی شههیده کان بنیژن، کاک بیستوون وتی گیژم، منیش مه تاره یه ک ئاوم پی بوو، دامی و دهموچاوی پی شت، وتم بچو لای سه یاره کان دانیشه، ئیمه ش که ته واو بووین؛ دینه وه بۆ لات. پاش به خاکسپاردنی شههیده کان که هاتینه وه لای سه یاره کان، بیستوون له سهر جاده که له تهنیشت سه یاره که راکشابوو، بهپهله خستمانه ناو سه یاره که و بردمان بۆ خهسته خانه که ی لای خو مان. ئه و دکتوران ه ی لهوئی بوون، ئه مانه بوون: دکتور مه محمود عوسمان، دکتور شوان، دکتور جه لال. ئه وه ی پیویست بوو؛ بویان کرد، هیچ هوشی نه هاته وه، وتیان دلیه تی. پاش راوه شان و هه ولدان، گیانی له دهست دا. ههر له و کاته ی دکتوره کان له سهر بیستوون بوون و ئیمه ش لهوئی بووین، سه ریه ی کچی مه لا موچه ره م که هاتبوو یارمه تی دایکم بدات، هات بۆ خهسته خانه که و وتی سه رم دیشیت، یه کسه ر لهوئی که وت به زه ویدا، پاش ماوه یه کی کورت ئه ویش ته واو بوو. ویستم سه ریه سواری سه یاره که بکه م و له گه لی بچمه وه بۆ مه رگه، وتیان دایکت بانگت ده کات، که چووم بۆ لای، وتی مسته فا گیان مه عیده م دیشی، ههر ئه وه نده م لی بیست، ئه ویش بیهوش بوو، ئه ویشمان نارد بۆ لای دکتوره کان. من سه ریه م برده وه بۆ مه رگه ته سلیم به که سوکاریم کرد، خه لکی مه رگه، کاک چه تو و پوره گه له که خه لکی مه رگه بوو و ئیستاش ماوه، لی م کۆ بوونه وه. دۆستان مه سینه یه ک شیریان بۆ هینام، ههر له ناو سه یاره که دا دهستم کرد به خواردنه وه ی و هه موویم ته واو کرد، ههستم

دهکرد ورده ورده بیهیز دهبم، ئەمه رۆژی یه کهم بوو. دایکیشم گیانی سپارد و تهواو بوو، هینایانهوه بۆ دبی ئاوهژی، قه بریان بۆ هه لکهند، ویستم بچمه ژیر تهرمه که یه وه، به لام نه متوانی. ئەو ژنهش به درۆ خوی رشان دبووه، به مانای ئەوهی ئه ویش خوار دوویه تی. ههر له ئاوهژی نه وزادی نووری به گ له گه لماندا بوو، وتم کاک نه وزاد وریای ئەم نه رمینه بن شتیکتان به سه ر نه هینئ، شیرکووی شیخ نووری وتی ره میی بکه م؟ وتم نا، چونکی ئەگه ر شتیکی وا بکه ی، رهنگه بلین شتیکی هه یه و بۆ داپۆشینی کووشتیوانه، ئەو کاتهش نیوهی دنیا بروات پێ ناکات. تریفه ی خوشکه زام هه چی لی دیاری نه دابوو منال بوو، ناردم بۆ سلیمانی خزمان ئاگادار بکات، مالی بیستوون چووبونه وه بۆ سلیمانی، جوابم نارده بوو بۆ گو له ی خیزانی که له ترسی حکومه ت به دزییه وه ته عزیه دابنن.

رۆژی دواتر خزمه کانم له گه ل گو له ی خیزانی بیستوون هاتن، ئەو رووداوه ی رووی دابوو، به چاوی خویان بینیان. به منیان وت تو برۆ مشووری خۆت بخۆ، حه قی ئیمه ت نه بی. من ههر شه وه که ی پێش ئەوه ی ئەوان بین، ورده ورده سه ری په نجه کانم سه ر ده بوون و تووکی سه رم ده وه ری. شه و دکتۆر شوان هات و لام نووست، وتم دکتۆر گیان وه زعم باش نییه، وتی تو وه زعی نه فسیت خراپه. به هه رحال، رۆژمان کرده وه، خزمان هاتن. پێش ئەوه ی ئەوان بین، دوو ئیستره م حازر کردبوو، نه قاله ی نه خۆشم حازر کردبوو، من رۆیشتم به ره و کانی توو، له وئ ئیتر ریگه ی سه یاره نه ما، سواری ئیستره کان بووم به ره و ئیران و خزمانم به جی هیشت، له گه ل ده سته ی پێشمه رگه کانی لای خۆم ملی ریگامان گرت. ئەوه شم بیر نه چیت ههر دوا ی رووداوه که برووسکه یه کم کرد بۆ ملازم عومه ر، وتم ئەو خواردنه ی بۆم نارده ون، مه یخۆن ژه هری تیدایه، به لام دوا یی ده رکه وت که ئەوانیش خوار دوویانه، به لام له مریشکه که دا نه بوو، له ماستاوه که دا بوو که ئیمه خوار دبوومانه وه، دوا یی بۆیان گێرامه وه که چه ند ترسا ون، ده یانوت هه موومان له خۆمان ده ترسا ین شتیکمان لی بیت له سه ر ئەو شاخه و

دەمانوت ھەر ئىستا لىمان دىارى دەدات. ھەرکە لە كانى توو دەرچووين، سىم كەوتە ئازار، سواری ولاخيان کردم، داواى ئاوم دەکرد نەياندەدامى، چونكى شارەزايىمان نەبوو، لەو کاتەدا باشتەين ئاوه بۆ ئەوھى مىزى زۆر بکەيت و ژەھرەكە فرى بەدەيت. ھەر چۆنىک بىت سەر كەوتىن و چووينە سەر شاخى ئاسۆس نزيك جىگەى شەرەكان، ئەوھى لەبىرم بىت: ملازم عومەر، شىخ داراي حەفید، شىخ سەدرەدين، قادرى مامەند ئاغا، لىپرسراوانى پىشمەرگەكان و برادەرانى تریش لەوئى بوون. وەزەم زۆر خراپ بوو، كاك عومەرم جيا كردهوه و وتم ھەر شكم لەو ئافرەتەيە؛ نەرمين، ئەویش وتى نامەيەك بنووسە بۆ جەبارى مێردى، بۆ ئەوھى ھەرکە لە قەرەداغ گەرايەوه خۆى بىكوژى، منیش دەستم قەلەمى نەدەگرت، بەو شەوھە تارىكە بە خەتێكى ناخۆش ئەم چەند دێرەم بۆ جەبار نووسى، ئىستاش لەبىرمە چىم نووسىبوو.

برام كاك جەبار

سلاو

كاكە گيان خىانەتى ژنەكەى تۆ بوو ھۆى شەھىدبوونى كاك بىستوونى مەلا عومەر كە برادەرى چەند سالەتە، ھەرودھا دايكم و كچەكەى مەلا موخەرەم، ئىمەش چارەنووسمان ديار نىيە، ھىوادارم خۆت مەمەلە لەگەل ئەم وەزەكە بکەى.

برات مستەفا چاوپرەش

ماناى ئەوھى بىكوژە. دواى نووسىنى نامەكە، ھەر بەو شەوھە سنوورى ئىران و عىراق بۆ دىي ھەرزەنە رۆشتىن، شارەزەمان لەگەل بوو، شەپىش بەردەوامە لەنيوان عىراق و ئىراندا، نزيكى سنوور بووينەوه لای ھەرزەنە. دواتر مستەفا چاوپرەش بارى تەندروستىي رۆژبەرۆژ بەرەو خراپتر دەبىت، وەك خۆى دەلەيت بۆ پشكەين و چارەسەرکردن دەچىتە نەخۆشخانە لە شارى

سەردەشت و دواتر پەوانەى نەخۆشخانەى شارى تەوریزی دەكەن لە ئێران و لەویشەو پەوانەى هەندەران دەكریت و دەچیتە ولاتی هۆلەندا و بە هۆى سەختى و خراپى بارى تەندروستى، پەوانەى ولاتى بەریتانیا دەكریت لە نەخۆشخانەىك لە شارى لەندن. زۆرىك لە بەرپرس و سەركردهكانى حیزبەكان ژەهرخوارد كراون، ئەمەش ژەهرخواردكردى مستەفا چاوپرەش و دايك و كچى مەلا موخەرەم و ئەو سەركردهانى لەگەلى بوون كە گومان لە نەرمىنى خیزانى جەبارى عەلى عەویز دەكریت. نەرمىن لە گوندى سىروانەووە خۆى دەگەیهنیتەووە شارى سلیمانى. راستىیەك هەیه و دەبیت ئاماژەى پى بدریت، جەبارى عەلى عەویز كەسىكى بىتاوان و بىئاگا بوو لەو پروداوه، بەلام بە برىارى نەوشىروان مستەفا و برىارى شۆرش، جەبارى عەلى عەویز لە كاتى گەرانەوهدا لە گوندى دۆلان لەلایەن مەفرەزەیهكى هیزی پىشمەرگەووە كە هاوړى و هاوسەنگەرى خۆشى بوون، بەدیل دەگىریت و بەرەو سەركردايهتى پەوانە دەكریت. نىوان قەرەداغ و سەركردايهتى رىنگاىهكى چەند پوژەى دووردیژە، بەتایبەت لە سالانى هەشتاكاندا پوژىمى بەعس تەواو دەستى گرتبوو بەسەر زۆربەى سنوورى ژىر دەسەلاتى هیزی پىشمەرگە و ئەرك و ماندوو بوونىكى زۆرى دەویست بۆ گەیشتن بە سەركردايهتى. گرىمانەیهك بخەینه پىش چاوى خۆمان، گەر جەبارى عەلى عەویز تاوانبار و سەر بە پوژىم بووايه، ئەوا زۆر بەئاسانى دەیتوانى خۆى لەو پروداوه ترسناكه نەجات بدات، چونكە ئەو مەفرەزەیهى لەگەلى دابوون و هاوسەنگەرى خۆى بوون و خۆشيان دەویست، تاكوو گەیشتوونەتە سەركردايهتى، چەكەكەى شانيان لى وەرنەگرتبوو، ئەوەش دەبوو هۆكارىكى ئاسان بۆ دەربازبوون و نەجاتیوونى لەو كارەساتە. پاش چەند پوژىك، جەبارى عەلى عەویز دەبەنە سەركردايهتى و لە بەرگەلوو زیندان دەكریت. پشكو نەجمەدىن^۱ بەم شىوێهە باس لە

۱. ئەزموون و یاد ئالای شۆرش و حىكایەتەكانى زیندان، بەرگى یەكەم و دووهم، ۱۹۷۸-۱۹۸۳، ۱۹۸۳-۱۹۸۹، پشكو نەجمەدىن، چاپى یەكەم، چاپخانهى (...)، ۳۱۱ ل.

زیندانیکردنی جەبار دەکات: زیندانی بەرگەلۆو، فێبڕیوهری ۱۹۸۸، ئەو ساله؛ سالی هاتنی ئەنفال و نغروبوونی دنیا بوو، جەنگی عێراق و ئێران لە بەرهکانی نیوهراست و باشووردا چهقیوه و تهکانی نادات. هیزهکانی عێراق پێچهوانه‌ی چاوه‌روانی ئێران و هیزه سیاسییه‌کانی کوردستان، کێلگه‌کانی «مه‌جنوون» و هه‌نده‌ک ناوچه‌ی دیکه‌ی گرنگ ده‌گرنه‌وه. کوردستان ده‌بیته شه‌رگه‌ی هیزه دژه‌کان و ئێران، قورسایه‌ی خۆی له‌ به‌ره‌کانی کوردستاندا به‌ هاوکاری هیزه کوردیه‌کان زیاتر ده‌کات، له‌ مانگی جەنیوهردا زه‌نگی مه‌ترسییه‌کی گه‌وره ده‌بیسترا، تاپۆی چه‌زایه‌ک ده‌بینرا که ده‌یویست هه‌موو ولات لوش بدات، هیزه‌کانی پاسداران وه‌ک ره‌وه‌گورگ له‌ ناوچه‌که به‌ر بووبوون، کۆپته‌ره‌کانی ئێران دۆلاودۆل ده‌فرین و له‌ به‌رگه‌لۆو رێک له‌ ته‌ختاییه‌که‌ی ته‌نیشتی زیندانا ده‌نیشتنه‌وه، باره‌کانیان جی ده‌هیشتن و ده‌گه‌رانه‌وه، فرۆکه‌کانی عێراق له‌ به‌رزاییه‌وه کۆپته‌ره‌کانی ئێرانیان بنچاوه‌کرد و بۆسه‌یان بۆ ده‌نانه‌وه.

مامه‌ شیخ وتی: شوکر یه‌کیتی فرۆکه‌خانه‌یه‌کی هه‌یه، به‌لام بۆ ده‌بی ئەم فرۆکه‌خانه‌یه رێک به‌ قنگی ئیمه‌وه نووسابیت! ده‌ترسیم پوژیک فرۆکه‌یه‌کی ئێراقی به‌ پوکتیک، فرۆکه‌خانه و زیندانه‌که‌ی ئیمه‌ش نغزو بکات!

فرۆکه‌یه‌ک هات و نیشته‌وه، عه‌لی مامه‌ حه‌مه‌ گوتی: به‌رزم بکه‌نه‌وه، ده‌مه‌وێت له‌و کونه‌وه بیبینم که داخو چیی تیدایه! جەباری عه‌لی عه‌ویزیش گوتی: وه‌ره‌ سه‌ر شانم! عه‌لی له‌ قه‌لادوشکانی جەباردا دانیشت و جەبار هه‌ستایه سه‌ر پێیان. عه‌لی گوتی وا نابیت، هه‌یج نابینم، ده‌بیت به‌ پێیان له‌سه‌ر شانت بوه‌ستم، دیواره‌که هه‌ند به‌رزه ده‌لیی شوورده‌ی قه‌لایه! هه‌سته سه‌ر پێ! عه‌لی هه‌ستا و گوتی: «ده‌بیینم!»

«چییه؟»

«مه‌سینه! ئاقتاب!»

«چی!»

مه‌سینه‌ی ده‌ستنوێژه‌ه‌لگرتن. پاسداره‌کان ده‌چن بۆ که‌ربه‌لا و پێیان وایه ئێراق مه‌سینه‌ی لی نییه. جەبار گوتی دابه‌زه شانم شکا! جەباری

عەلى عەويز مانگىك دەبوو بۇ ديوەخانەكەى ئىمەيان ھىنابوو، من جەبارم
پىشتريش دەناسى. دەرگايان كەدەو، مەلا ياسىن گوتى جەبار لاي ئيوە
دەبىت! ژنەكەى جەبار خۆى دەرباز كەدبوو و پاداشتى خۆى لە بەعس
وەرگرتبوو. جەبار جەختى لەسەر ئەو دەكەدەو كە ئەو لەو كاتەدا لە
قەرەداغ بوو لە مەلبەندەو برووسكەيان بۇ كەدوو و خۆى بە پىي خۆى
ھاتوو بۇ سەر كەدایەتى.

ئەگەر من ئاگادارى ئەو بىرەوشتىيەى ژنم بووايمە، بە پىي خۆم نەدەھاتم،
من دەمتوانى لەبرىي ئەوەى بۇ ئىرە بىم، بۇ سەلىمانى بۆم! ژنەكەم پىش
ئەوەى تاوان دژى ئەو برادەرانەى من بكات، تۆلەى لە من كەدووئەتەو.
جەبار وەھای دەگوت!

مەرگى بىستون دىگەرانى كەدم، بىستون لە شەوى پەلامارەكەى يەككىتى
و زىندانىكەدى ئىمەدا ميوانمان بوو. من خۆم بە ئەندامى ئەو رەوتەى
ئيوە دەزانم، ھەر كىشەكە بە ئاشتى و بى تەقوتوق چارەسەر بكرىت من
لەگەل ئيوەم، ئاخىر من دەمەوئەت نە كورد بكوژم و نە كوردىش بكوژىت!
بىستون دوا ئىوارە لە گوندى تەكە وەھای پىي گوتم!

لەگەل خەستبوونەوەى ھىرشەكانى بەعسدا، زىندان دەھات و چۆلتر
دەبوو. زىندانىيەكان پاكوپىس دەكران، ھەندىكىان بە چەردەيەك پارە لەنىوان
۲۰ تا ۳۰ ھەزار دىنار ئازاد دەكران. ئەفسەرىك كە داواى پەنجا ھەزار
دىنارىان لى كەدبوو، بەكول دەگريا و دەيگوت پەنجا ھەزار دىنار ئەگەر
گەلای دارپرتەقالىش بىت، بە سالىك كۆ نابىتەو. ھەندىك لە سەرباز و
جاشان بى بەرانبەر ئازاد كران، ژمارەيەكى زورىان گواستەو بۇ ناوچەكانى
قەرەداغ و خۆشناوئەتى و جارى سەد كەسىك لە زىنداندا مابوون.

بازنەى ئەنفال بە زمانى بلىسەى خۆيەو تەنگ دەبوويەو، بەعس برىارى
دابوو بە ھەر نرخیك بىت و ئەو ناوچەيە كە مەترسىي بۇ دەسەلاتى ئەو
لە كوردستاندا دروست كەدبوو، كۆنترۆل بكات، درىژايى بەرەكانى شەر لە
ھەر چوار لاوہ چەند سەد كىلۆمەتر دەبوو، ژەنەرالەكانى سوپای بەعس لە

نزيكه وه سه رپه رشتي شپه كه يان ده كرد، هيزه كاني يه كيتي سه رسه ختانه بهرگرييان ده كرد، ناپالم و كاتيوشا و توپي دوورهاويژي ژارپرژين؛ يهك چركه ش وروونيان نه ده دا. له دؤلي جافايه تيدا قيامت هه لسابوو، دؤزه خ تاو درابوو، مرؤقه كان چه كدار و بيچهك، ژن و منداال پير و گهنج له و دؤزه خه دا ده سوتان.

گه وه ي زنجيره كان به هه لاي نزووله و
سنگكوتاني دايك گهرم دانه هاتن،
به هه ناسه ي ژه هراويي بيابان ليك ترازان!
له ژير بريسه كي نه و شمشيرانه ي به ئاسماندا هه لده سووران،
سپينه ي چاوه كاني هه تاو پرژا،
دهر به نده كان په ركه ميان گرت،
ئه ستيره ي بن ئه شكه وته كان كووزانه وه،
بنكاچه كان كه فيان چه راند،
گابه رده كان، سه ري به ناله يان به كوشي نوالاندا كرد...

زيندان چولو هووله، قاوشه كان سرته يان ليوه نايه ت. ئيستا مامه شيخ، عه لي مامه حه مه، جه باري عه لي عه ويژ و من، ميراتگه ري ئه م زيندانه گه وره ين!
شورپ ئه گه ر شتيكي به ميرات بو ئيمه جي نه هيشتبني، ئه م زيندانه ي وه كوو ديارى پي به خشيويين. جه بار ده ترسي و له ناخه وه هه ره سي هيتاوه، شه وانه خه وي نيبه و تا سپنده جگه ره ده كيشي. گه ردوگولي به ياني ده نكي باداني كليلي زيندان، جه باري راپله كاند. جه بار له ناخه وه، له قوولايي نه ستي خويدا هه ستي به كوتايي خوي كردبوو. «من ده روم! گه ردنم ئازاد بكه ن! ئيستا ده مبه ن و ئيعدام ده كه ن!» ده رگا كرايه وه و جه بار هه ستا، ئاورپيكي له ئيمه دايه وه، له چاواني جه باردا جگه له ترس، هيچي تري ديكه م نه بيني! جه بار جگه ره يه كي پيكرد، بي مائاوايي پيشيان كه وت. له نيو گرمه ي ته قينه وه ي كاتيوشادا گويمان له ريژنه گولله يه ك بوو، من نه و ده سترپژهم ناسييه وه، ئيستا ش نه مزاني كه داخو جه بار هاوتواني ژنه كه ي بوو، ياخود نه و ده سترپژه تاوانيك بوو بو

سپینه‌وهی مروفتیک که ناوی جه‌باری عه‌لی عه‌ویژ بوو... نازانم!
 «نهرمین»؛ خیزانی فه‌رمانده‌ی تی‌کو‌شه‌ری دیرین، دوا‌ی کاره‌ساتی
 ژه‌هرخواردکردنه‌که، به‌ره‌و شاری سلیمان‌ی هه‌لدیت. مسته‌فا چا‌ورپه‌ش بۆ
 پشکین و چاره‌سه‌ری ژه‌هرخواردنه‌که‌ی، له‌ سالی ۱۹۸۷دا به‌ره‌و ئیزان
 و دواتر بۆ هه‌نده‌ران ده‌چیت. نه‌وشیروان مسته‌فا؛ سکر‌تیری کۆمه‌له‌ی
 په‌نجده‌رانی کوردستان ده‌بیت و باره‌گای له‌نزی‌ک زیندانی به‌رگه‌لوو ده‌بیت.
 جه‌باری عه‌لی عه‌ویژ له‌ به‌رگه‌لوو گولله‌باران ده‌کریت. بارو‌دۆخی سیاسی
 عیراق گۆرانکاری به‌سه‌ردا هاتوه و راپه‌پینی سه‌رتاسه‌ری کراوه. له
 ریکه‌وتی ۱۹۹۱/۳/۷دا شاری سلیمان‌ی ئازاد ده‌کریت و هیزی پش‌مه‌رگه‌ی
 هه‌موو حیزبه‌کان له‌ ته‌واوی شاره‌کانی کوردستاندا ئازادانه‌ تیکه‌ل به
 جه‌ماوه‌ر ده‌بن، تاوانبارانی دژ به‌ گه‌ل و نیشتمان به‌ سزای گه‌ل و شو‌رپش
 ده‌گه‌یه‌نرین، نه‌رمینی خیزانی جه‌باری عه‌لی عه‌ویژ له‌ شاردا‌یه و هیزی
 پش‌مه‌رگه‌ش له‌ لوتکه‌ی به‌رزیدا‌یه.

ئایا نه‌رمینی خیزانی جه‌باری عه‌لی عه‌ویژ، وه‌ک هه‌ر تاوانباریک به
 سزای گه‌ل و شو‌رپش گه‌یه‌نرا؟ یان به‌بی ئاگاداری بریاری شو‌رپش و گه‌ل،
 ئه‌و کاره‌ ئه‌نجام درا؟

پیش ئه‌وه‌ی جه‌بار بکوژن، ژنه‌که‌ی وتوویه‌تی جه‌بار بیتاوانه و ۲۵
 که‌س له‌و موئامه‌ریه‌ به‌شداره. سه‌باره‌ت به‌ روودا‌وی ژه‌هرخواردکردنی
 مسته‌فا چا‌ورپه‌ش و هه‌ندی‌ک به‌رپرسیانی تر، دایکی ده‌لیت: کورپه‌که‌ی بیتاوان
 بووه و یه‌کیتی به‌ ناهه‌ق و به‌بی دادگاییکردن و بی لیکۆلینه‌وه کوژراوه.
 له‌و روودا‌وه‌دا سته‌میکی گه‌وره‌ له‌ کورپه‌که‌ی و بنه‌ماله‌که‌یان کراوه، که
 تاوانیکی له‌و جو‌ره‌ ده‌خه‌نه پالیان. په‌عنا حه‌مه ئه‌مین که‌ دایکی جه‌باری

۱. بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش پروانه: سالار مه‌حمود، لقین، ۲۰۱۲، ل ۱۸۷. دایکی جه‌باری
 عه‌لی عه‌ویژ ئاماژه به‌ هه‌ندی‌ک ورده‌کاری میژووی تاوانی ژه‌هرخواردکراوانی ئه‌و
 به‌رپرسانه‌ی یه‌کیتی نیشتمانی و کاراکته‌ری تاوانه‌که‌ ده‌دات.

عەلى عەويزە، بە چاوى پۈر لە فرمىسكەوہ باس لە پاكى و قارەمانىتى كورپەكەى دەكات كە چەندە قوربانىي لە پىناو يەككىتى و شورشدا داوہ، كە لە سالى ۱۹۸۴دا لەلايەن حىزبى بەعسەوہ دەگىرئىت و بۆ ماوہى بىست سال لە ژىر دەسەلاتى ئەو پۈژىمەدا حوكم دەدرئىت و پاش سى سال زىندانىكردن، بە لىبوردى گشتى نازاد دەكرئىت. پاشان حكومەت كۆمەلەك بەلئىنى گەورەى پىن دابوو، بەلام جەبار بەو مەرجانە پارزى نەبوو. پاش نازادبوونى لە زىندان بە دوو ھەفتە، جارىكى تر ڤووى لە شاخ كر دووہ و گەراوہتەوہ نىو ھىزى پىشمەرگەى يەككىتى نىشتمانى و رايگەياندووہ بەوہى من بەبى شاخ نازىم. ھەر لەو سالەدا كە چووہتەوہ شاخ، ڤووداوى ژەھر خواردەنەكە ڤووى داوہ. پاش شەش مانگ، خىزانەكەشيان برد بۆ شاخ كە مالىان لە مەرگە بوو. دواتر جەباريان ناردبوو بۆ بەرى قەرەداغ بۆ پرسەى مام ھىرش. كە چوو بوو بۆ قەرەداغ، ژنەكەى ناردبوو بۆ رانىە بۆ مالى براكەى.

دايكى جەبار لە پرسەى بىستوونى مەلا عومەردا دەبئىت، ئەو پىشمەرگەىيەى ژەھر دەيكوژئىت، خەسووى نەبەز واتە «خولەى جگەر» بە دايكى جەبار دەلئىت: بۆ ناچىت سەرى لە جەبارى كورپت بەدەيت؟ دايكى جەباريش دوودلئى و ترس دەچئىتە ناخىەوہ و بۆ ڤوژى دواتر بەتەنھا بەرەو شاخ بەرئى دەكەوئىت. بە چەند ڤوژىك و ترس و دلەڤاوكى، خوى دەگەىەنئىتە مەرگە و لەوئى خىزانەكەى نەبەز (خولەى جگەر) ڤووداوەكەى بۆ دەگىرئىتەوہ.

دايكى جەبار ئاماژە بەوہ دەكات لەو كاتەدا بەرپرسىكى يەككىتى نەرمىنى گەياندووہتەوہ شارى سلئىمانى، ئەو بەرپرسە زانىارىي داومەتى. دايكى جەبار دەلئىت: ئەو بەرپرسە بە سايەقەكەى خۇيدا ژنەكەى دئىنئىتەوہ سلئىمانى، وتبووى ببەنەوہ تەسلىمى دايكى بكەنەوہ، بەلام دايكى ژنەكەى جەبار ناھىلئىت بمئىنئىتەوہ، دەنئىرئىت بۆ مالى خوشكەكەى جەبار. دواتر عەلە لووت ماسى و ملازم عەلە كە سەر بە ڤژىم دەبن، دەدەن بەسەر مالى خوشكەكەى جەباردا و عەلە لووت ماسى داواى نەرمىن دەكات، لە ژوورى سەرەوہ نەرمىن دەھىننە خوارەوہ، لەگەل دوو خوشكەزاي جەباردا دەگىرن. ئەوہى

جی سهرنج و تیبنیه، عهله لووت ماسی له‌دوای راپه‌رین ده‌ستگیر کرا و دواتر له زیندان ئازاد کرا و تا ئه‌م چاوپیکه‌وتنه عهله لووت ماسی له سووریا ده‌ژی. دایکی جه‌بار درێژه به‌باسه‌که ده‌دا و باس له‌چۆنیه‌تی ر‌ووداوه‌که ده‌کات و ده‌لێت: من به‌و به‌رپرسه‌ی یه‌کیتیم وت بۆ نه‌رمینتان نارده‌وه بۆ سلیمانی؟ له‌وه‌لامدا وتی: من ئاگام لێ نییه و نازانم پلانی (موئامه‌ره‌ی) کێ بووه. سه‌باره‌ت به‌و ر‌ووداوه‌ ده‌لێت: کاتیک گه‌یشتمه‌ مه‌رگه، خوله‌ی جگه‌ر (نه‌به‌ز) نامه‌یه‌کی بۆ نووسیم بیه‌م بۆ کاک نه‌وشیروان مسته‌فا له‌به‌رگه‌لوو. به‌تراکتۆریک سه‌عات دووی شه‌و گه‌یشتمه‌ به‌رگه‌لوو، دواتر چومه‌ به‌رده‌م ئه‌و زیندانه‌ی که‌ جه‌باری تیندا زیندانی کرابوو، داوام له‌ پاسه‌وانه‌کان کرد که‌ جه‌بار ببینم، ئه‌وانیش پێیان وتم: ئه‌مرمان پێ نییه، سه‌به‌ی وه‌ره‌وه به‌لکوو بیبینیت. به‌یانی چووم بۆ باره‌گاکه‌ی نه‌وشیروان مسته‌فا، پاسه‌وانه‌کانی نامه‌که‌یان لێ وه‌رگرتم و بردیان بۆ نه‌وشیروان مسته‌فا، دواتر پێیان راگه‌یاندم نه‌وشیروان مسته‌فا کۆبوونه‌وه‌ی هه‌یه. پاشان چومه‌وه بۆ به‌رده‌می زیندانه‌که، داوام له‌ به‌رپه‌ره‌ری زیندان کرد که‌ جه‌بار ببینم. له‌ دووره‌وه یه‌کێک بانگی کردم و وتم تۆ کیتیت؟ ئه‌ویش وتی جه‌بارم و هاته به‌رده‌مم. وتم ئه‌وه چیه‌ گۆبه‌ندیان بۆ ناویته‌وه؟ پاشان ئاماژه به‌وه ده‌دات و ده‌لێت: جه‌بار داوای کردووه ئازادی بکه‌ن، گه‌ر خیزانه‌که‌ی تاوانبار بیت و به‌لگه‌ی له‌سه‌ر بیت ئه‌وا، دایک و خوشک و برایه‌کی به‌بارمه‌ له‌لای یه‌کیتی داده‌نیت و بچیته‌وه سلیمانی له‌ماوه‌ی شه‌و و ر‌وژیکدا نه‌رمینی خیزانی بکوژیت. پاشان لای هه‌ندیک به‌رپرس و هاو‌پێیانی وتبوی گه‌ر ئیوه پیاو بوونایه، نه‌تانه‌هه‌شت نه‌رمین برواته‌وه سلیمانی و ده‌سته‌به‌سه‌رتان ده‌کرد. کاتیک نه‌رمینی خیزانی جه‌باری عه‌لی عه‌ویز پاش ده‌ستگیرکردنی له‌لایه‌ن عه‌له لووت ماسی و ر‌اده‌ستکردنی دائیره‌ی ئه‌من؛ ئازاد ده‌بیت، دایکی جه‌بار پێی ده‌لێت: ئه‌وه چیه‌ نه‌رمین، ئه‌م گۆبه‌نده چی بوو ناته‌وه؟ نه‌رمینیش له‌وه‌لامدا ده‌لێت من ئاگام له‌ ر‌ووداوه‌که نه‌بووه و بیست و پینچ که‌س «موئامه‌ره‌یان» له‌ جه‌بار کردووه. پاشان دایکی جه‌بار ئاماژه‌ی

به‌وه‌ش داوه بهر له‌وه‌ی جه‌بار بکوژن، جه‌بار وه‌سیتی کردووه هاورپینه‌کی خوی راسپاردووه به ناوی «بیستوونی ته‌سجیلات» که نهرمین خیزانی بکوژیت. هاورپیکه‌شی دوا‌ی راپه‌رینی ئازادکردنی کوردستان، وه‌سیته‌که‌ی جه‌بار جیبه‌جی ده‌کات و نهرمین ده‌کوژیت. دایکی جه‌بار ده‌لیت: له‌ رۆژیکی رهمه‌زاندان ده‌چنه‌ مالی دایکی نهرمین و نهرمین ده‌بن، پاش لیکولینه‌وه نهرمین ده‌لیت جه‌بار بیتاوانه. وه‌کوو باسی ده‌کن و باس ده‌کریت، کوپیه‌کی ده‌نگی لای بیستوونی ته‌سجیلاته. دایکی جه‌باری عه‌لی عه‌ویز ئاماره‌شی به‌وه‌ دا که مام جه‌لال؛ جه‌باری زور خوش ده‌ویست، وتوویه‌تی ده‌ست له‌ جه‌بار مه‌ده‌ن تا‌کوو خۆم دیمه‌وه، به‌لام بهر له‌وه‌ی مام جه‌لال بیته‌وه، گولله‌بارانیان کردووه. گیرانه‌وه‌ی میژوو له‌لایه‌ن هه‌ندی‌ک که‌سه‌وه بو به‌رژه‌وه‌ندی خود و تاکه‌که‌سییه و سوودمه‌ند ده‌بیت، له‌لایه‌ن هه‌ندی‌ک که‌سانی تریشه‌وه راس‌تی و دروستی میژوو‌ه‌که وه‌ک خوی باس ده‌کریت و تووشی سه‌رئیشه و کیشه و ملمانی و گیروگرفت ده‌بیت، بویه‌ منیش لیره‌دا میژوو‌ه‌که‌م به‌ راس‌ت و دروست وه‌ک خوی گیراوه‌ته‌وه له‌ به‌شیکی یاده‌وه‌ریبه‌کانمدا و ده‌بیت باجه‌که‌شی هه‌ر چیه‌که بیت؛ بیده‌م، ته‌نانه‌ت رۆح‌کیشانیس بیت. کاتیکیش رۆح له‌سه‌ر راس‌تی و دروستی گیرانه‌وه‌ی میژوو بکیشریت، بیگومان ئه‌و میژوو هه‌میشه زیندوو ده‌بیت...

کاتیک جه‌باری عه‌لی عه‌ویز له‌ زیندانان ده‌بیت، بارودۆخی سیاسی و ته‌سکیبونه‌وه‌ی سنووری ئازادکراوی ژیر ده‌سه‌لاتی هیزی پيشمه‌رگه له‌لایه‌ن رژیمی به‌عس و توپارانکردنی ته‌واوی گونده‌کان له‌ ته‌نگاوێکی زرووفی ئه‌نفالی یه‌کدایه، نه‌وشیروان مسته‌فا ئه‌و ده‌مه‌ که سکرتری کومه‌له‌ی رهنجده‌رانی کوردستان بووه، زانیویه‌تی که جه‌باری عه‌لی عه‌ویز بیئاگا بووه له‌و رهوداوه و بیتاوان بووه، به‌لام شو‌رش بریاری گولله‌بارانکردنی بو ده‌رده‌کات به‌و تومه‌ته‌ی تازه جه‌بار که‌لکی نه‌ماوه، گه‌ر ده‌ستی بگاته‌وه به‌ شاری سلیمانی، به‌م حاله‌ته‌وه خراپه‌ی زوری لی ده‌وه‌شیته‌وه، به‌و هۆیه‌وه له‌ ده‌ره‌وه‌ی زیندانه‌که‌دا به‌ چهند گولله‌یه‌ک ته‌واو

کراوه. له بهر حاله تی ئیحتیاتی شوږش و گریمانه ی خرابوونی له داهاتوودا، دهنانه و شیروان مستهفا دهیزانی که جهباری عهلی عهویز بیتاوانه، وهک وریا و جوامیری سهرتیپ و سالاری حاجی دهرویش و زاهیر کونجرینی و مام ئاراسی حسک و... هتد؛ بیتاوان شهید کران. گپړانه وهی ئهم یاده وهه ریپانه بو کولاندنه وهی زام و برینی بنه ماله ی قوربانیمان و بیریزیکردن به خودی هیچ که سایه تیبه ک نییه، به لکوو ته نها راستی و دروستی میژوویه که بو نه وهی داهاتوو که چیتر هاله و که موکوړپیه کان دووباره نه بنه وه و له چه مکی ته وای شوږش و سهروه ریپه کانی و کیشه و مملانیکان بگن و ببیته ئه زمونځی رابردوو بو داهاتوی پر له ئومیدی سهرکه وتن و پیکه وه ژیان. پیش ئه وه سه رنج و تبیینی زیاترم بو ئه و پروداوه ده رپریم و بخه مه ږوو، واته کاتیک نه رمینی خیزانی جهباری عهلی عهویز که به کاراکته ری سه ره کیی گوره ی ژه هر خوار دکردن ده زانن، گوايه له کاتی گه رانه وهی بو شاری سلیمانی؛ زورترین پاداشت کراوه له لایه ن حیزبی به عسه وه.

من دهمه ویت لیره دا نه خشه ی ئه و ماله بکیشم که نه رمینی خیزانی جهباری عهلی عهویز دوا ی کاره ساتی ژه هر خوار دنه که تا ئه و کاته ی ده کوژریت له لایه ن «بیستوونی ته سجیلات» که هاورپی سه ره کی و گیانیبه گیانی جهباری عهلی عهویز ده بیت، له و خانووه دا ژیانی له گه ل دایکی جه بار و دوو منداله که یدا بردوته سه ر. مه به ست له نه خشه کیشانی ئه و خانووه ی نه رمینی خیزانی جهباری عهلی عهویزی تیا ژیاوه، دواتر دیمه وه سه ر مه به ستی سه ره کیم له نووسینه که. خانووه که به رامبه ر «مه رکه زی سه یوان بو»، ږوی به رده می خانووه که چول و گورستانی سه یوان بو، واته هیچ خانووه یه کی تری لئ نه بووه، پشتی خانووه که شیوه که ی سه رکاریزه و ته نها سنووری جوگرافیای ئه و خانووه ی نه رمینی تیدا ده ژیا؛ چوار خانو بوون له ته نیشته یه که وه، پاشان دیواری سه ره کیی خانووه که؛ نزم و به هه ردوو دیودا چوله وانی بووه. له و دهمه دا کوړه که ی که ناوی جیقارایه، ته مه نی چوار سال و کچه که ی حه وت سالان بووه. له دوا ی ږاپه ږین و

ئازادبوونی کوردستان، جاریکی تر چاوم به کورپه‌که‌ی جه‌باری‌عه‌لی‌عه‌ویز که‌وته‌وه. دوا‌ی‌پرسیارگه‌لیکی‌زۆر و گه‌پانه‌وه‌بۆ‌بارودۆخی‌ئه‌و‌کاره‌ساته‌که‌‌پرووی‌دابوو، چۆنیه‌تی‌گوزهران و پروداوی‌کوشتنی‌نهرمینی‌دایکیم‌لی‌پرسی.

جیقارای‌کوری‌جه‌باری‌عه‌لی‌عه‌ویز‌پینی‌راگه‌یاندم: دوا‌ی‌ئه‌وه‌ی‌که‌‌باوکم‌شه‌هید‌کرا و منیش‌ته‌مه‌نم‌له‌دوا‌ی‌راپه‌رین‌به‌په‌نجه‌کانی‌ده‌ست‌ده‌ژمیردان و له‌ده‌سالان‌تپه‌ری‌نه‌ده‌کرد، باری‌گوزهرانمان‌به‌پاده‌یه‌ک‌ناخۆش و دژوار‌بوو؛ ئارامان‌لی‌هه‌لگیرابوو، ناچار‌نهمتوانی‌دریژه‌به‌خویندن‌بده‌م، که‌هیا و ئامانجی‌پاشه‌پۆژم‌بوو. هه‌ر‌له‌وه‌ده‌سالییه‌ی‌ته‌مه‌نمه‌وه‌که‌وته‌م‌بازاپه‌وه‌و‌ناچار‌کاری‌ده‌ستگیزی‌و‌گۆره‌وی‌فرۆشتن‌و‌چلووره‌م‌ده‌کرد، پۆژانه‌سی‌بۆ‌چوار‌دینارم‌ده‌ست‌ده‌که‌وت. دایکم‌(نهرمین)‌سی‌برای‌هه‌بوو، یه‌کیکیان‌له‌جه‌نگی‌عیراق‌و‌ئیراندا‌سه‌رباز‌بوو، شه‌هید‌بوو، مووچه‌ی‌شه‌هیدانه‌ی‌له‌لایه‌ن‌حوکه‌ته‌وه‌بۆ‌برابوو‌وه‌وه،‌برایه‌کی‌تری‌له‌پانه‌ده‌ژیا‌و‌برای‌سییه‌می‌له‌کاره‌ساتیکی‌پروداوی‌وه‌رگه‌رانی‌ئۆتۆمیلدا‌گیانی‌له‌ده‌ست‌دا.

ناچار‌به‌و‌کاره‌که‌مه‌ی‌که‌من‌ده‌مکرد و مووچه‌ی‌شه‌هیدانییه‌که‌ی‌خالم‌ده‌ژیاين. له‌ئه‌نجامی‌کارکردنی‌ده‌ستگیزی‌و‌ماندوو‌بووندا، نه‌مده‌توانی‌له‌قوتابخانه‌وه‌ک‌هاوریکانم‌بخوینم. بۆیه‌سه‌ختی‌ژیانمان‌له‌دووری‌نه‌بوونی‌باوک‌و‌دایکی‌نه‌خوینده‌وار و هه‌ژارم، خۆم‌و‌خوشکه‌که‌م‌وازمان‌له‌قوتابخانه‌هیتا‌و‌دریژه‌مان‌به‌کاری‌ده‌ستگیزی‌دا. ئه‌وه‌ی‌که‌ئه‌ندامانی‌خیزانه‌که‌مانی‌وه‌رز‌کردبوو، وه‌رزی‌زستان‌بوو. هه‌موو‌سالیک‌ئه‌و‌وه‌رزه‌ببووه‌نه‌هامه‌تی‌بۆ‌ئیمه، چونکه‌ته‌نها‌زۆپایه‌کمان‌هه‌بوو، له‌به‌ر‌بی‌نه‌وتی، شه‌وانه‌نه‌نکم‌یه‌ک‌کاتژمیر‌زۆپاکه‌ی‌داده‌گیرساند و هه‌موومان‌له‌ده‌وری‌کۆ‌ده‌بووینه‌وه، هه‌ر‌ئه‌وه‌نده‌ی‌تینی‌گه‌رممان‌بۆ‌ده‌هات‌که‌چه‌ند‌سه‌نتیمه‌تریک‌لی‌وه‌ی‌دوور‌بووین، ده‌کوژینرایه‌وه‌و‌هه‌ریه‌که‌و‌په‌توویه‌کمان‌ده‌دا‌به‌سه‌ر‌شانماندا‌و‌له‌به‌ر‌ئازاری‌جه‌سته‌و‌به‌ده‌نم‌که‌

له کاتی کاری دهستگیریدا ماندووی دهکردم، بهر له خویندنه وهی کتیبه که خهوم لیده کهوت، ئه وهش ببووه هۆکاری ئه وهی چیتر نه توانم وهک قوتابیه کی ئاسایی له قوتابخانه دا بخوینم. سه بارهت به کوشتنی نه رمین، پیی راگه یاندم که «بیستونی ته سجیلات» که هاوړی باوکم بوو، دایکمی کوشت. له م دوا دایه دا بیستونم بینی و پرسیارم لی کرد سه بارهت به کوشتنی دایکم، ئه ویش له وه لاما وتی به لی من کوشتوومه و ئه و ئه رکه م به چی هیناوه که باوکت وه سیتی بو کردووم. کاتیک که وتمه گفتوگو له گه ل بیستون، رووخساریم به بیر هاته وه، ئه و کاته من مندا ل بووم وهک هر مندالیک که حه ز به گه مه و یاریکردن دهکات، له کولانه که ی بهر ماله که ماندا به رامبه رمان گوړستان بوو، یاریم دهکرد، له دوروه وه دوو پیشمه رگه م بینی و به ره و مالی ئیمه هاتن، که یه کیکیان «بیستونی ته سجیلات» بوو که هاوړی باوکم بوو، پاشان به خیزانی تیکه ل بووین، هاتن و خو یان کرد به مالی ئیمه دا و داوای دایک میان کرد به وهی هه ندیک کاریان پییه تی و دواتر دهیینه وه بو ماله وه. دوا ی گفتوگویه کی زوری نیوان نه نکم و دایکم و بیستون له ژووری ئه و دیو، پیی راگه یانده بوون به وهی ملازم عومه ر کاری پییه تی و هه ندیک پرسیار ی لی دهکات و دواتر نه رمین ئه مانه ته لای من بو تان دهیینه وه. پاش دریژه پیدانی گفتوگوی نیوان من و بیستونی ته سجیلات، وتی: دایکت عه باکه ی دا به سه ریدا و وتی بیستون با برؤین. دایکت به نه نکتی وت: واته به دایکی جه باری عه لی عه ویز، ئه گه ر من نه هاتمه وه، ئاگات له م دوو مناله م بیته. دواتر نه نکت زور به تاسه وه وتی: بیستون، ئه مانه تی تو و نه رمین! منیش وتم: خه مت نه بیته چون دهییه م، ئاواش دهیینه وه.

ئیسته ته مه نی من گه یشتوته بیست و حه وت سالان و جاریکی تر چاوم به بیستونی ته سجیلات که وته وه، پرسیارم لی کرد: چون و به چی دایکت کوشت؟ وه لایمی دایه وه: له دوا ی راپه رین به ره ی کوردستانی له مزگه وتی عه لی که مال لیکولینه وه یان له تاوانباران دهکرد و بریار ده درا ئه و که سانه ی

تاوانیان کردووه، بکوژرین. ئیتر نازانم ملازم عومەر چۆن لیکۆلینه وه که ی له گه ل نه رمین کردووه، چونکه ملازم عومەر خۆی قسه ی له گه ل کردووه، به لام دلنایم زۆر زوو بریار له سه ر کوشتنی دایکم دراوه. دواتر بیستوونی ته سجیلات پیی راگه یاندم کاتیک بریاری کوشتنی نه رمین له لایه ن ملازم عومه ره وه ده رکراوه، بیستوون وتوو یه تی من به و کاره هه لده ستم و ده یکوژم! بیستوون وتی: کاتیک من و دوو پێشمه رگه ی تر نه رمینمان برد بۆ شه قامی شه ست مه تر ییه که، نه رمین وتی: بیستوون، بوه سته با جار یک خۆم چاک بکه م، کاتیک ته قه ده که ییت و که وتم، با جه سته م ده رنه که ویت. پاشان بیستوون وتی: نه رمین خۆی چاک کرد، واته زیاتر پۆشاک توندتر و خۆی پێچاوه تر کرد و دواتر وتی: بیستوون، من ئاماده م، ته قه بکه. بیستوون وتی: ده ستر یژیم کرد و نه رمین ده سته جی له شوینی خۆیدا که وت و گیانی له ده ست دا.

بیستوون وتی: کاتیک گیانی له ده ست دا و چوومه سه ری، بینیم به شیوازی ک خۆی پێچابوو وه که که وتیش، هیچ شوینیکی جه سته ی ده رنه که وت. له کاتی ده ستر یژیکردندا نه رمین ماکسییه کی ره شی له به ردا بوو، چونکه شه ش مانگ بوو برایه کی به رو داوی وه رگه راندنی ئۆتۆمبیل گیانی له ده ست دا بوو. بۆ به خاکسپاردنی دایکیشم، ده رامه ت و بژ یویمان به جو ریک خراب بوو که له نیوان خزم و خیزخوازاندا پارهی کفن و گو ر هه لکه ندن و به خاکسپاردنی دایکم، کۆمه کی پارهیان بۆ کردین. پێش ئه وه ی کۆتایی به چیرۆک و ئەم یاده وه رییه تفت و تاله و کاره ساته پر تراژیدیایه به ینم، ده مه ویت سه رنجی خوینه ر له سه ر چۆنیه تی رو داوه که و جو ری به لگه و نووسینه وه ی یاده وه رییه که و تاوان و کاراکته ری سه ره کی و پشتی په رده وه بدریت. سه ره تایه کی روون و ئاشکرا و شیوازی بیوچانی خه باتی مرو فیککی دلسۆزی وه ک فه رمانده ی دیرین شه هید جه باری عه لی عه ویز، میژوو شایه تی حه قیقه تی مه زنی ئه و مرو فیه که له سه ره تای لاویتییه وه و له شو رشی ئه یلووله وه چه کی پێشمه رگایه تی کردووه ته شان و دوا ی

نسكۆى شۆرشى ئەيلول و لە ھەلگىرساندەنەو ھى خەباتى رېكخستنى نھىنى
 شار و شاخ و پېشمەرگە سەرەتايىھەكان بوو. جەبارى عەلى عەويز خۆى
 بېبەش نەکردوو ھە خزمەتکردن بە نىشتمانەكەى، ميژووش حەقىقەتى
 بېتاوانىي ئەم مرقەھە داسۆزەى دەرختووھ بەوھى كە بەدوور بووھ
 لە خيانەت و پلانى ژەھرخواردکردنى ئەو تىكۆشەرانەى دووچارى ئەو
 كارەساتە جەرگېرە بوون. ئەوھى دەبېتە جىي پرسیار ئەوھى چۆن نەرمين
 دوای ئەنجامدانى ئەو كارە، تاونيوھىتى خۆى بگەھەنیتەوھ ژىر دەسەلاتى
 دوژمن و خۆى دەرەز بكات لەو كارەساتە جەرگېر و ترسناكە؟ پرسیارى
 لەوھە گەورەتر ئەوھى لەو سالانەدا نەوشىروان مستەفا كە بە يەكك
 لەو سەرکردانە بەناوبانگ بووھ كە چاوپۆشىي لە ھەلەھەكى بچووكيش
 نەکردووھ نەك ھەلەھەكى گەورە، بەتايبەت تاونى لەو جۆرە! پاشان پېش
 ئەم تاونى ژەھرخواردکردنە، تاونى تریش پووى داوھ و بە كەمترین كات
 بەسەر تىپەربوونى تاونەكەدا، تاونبار بە سزای گەل و شۆرش گەھەنراوھ،
 لە ھەمان كاتیشدا بە زووترين كات گوئیستی ئەو ھەوالە بووھ، ھۆكارى
 بىدەنگى نەوشىروان مستەفا لەو تاونەدا چى بووھ؟ ئایا نەوشىروان مستەفا
 نەگەشتۆتە سەر ئەوھى برىارى سزادانى نەرمين دەرەز بكات و نەرمين خۆى
 دەرەز کردووھ؟ یان كارەكان لە تارىكيدا و لەپشتى پەردەوھ ئەنجام
 درابن؟ خۆ ئەگەر وا بېت، نەرمين دوای ماوھەك گەراوھتەوھ بۆ سلیمانى.
 پاشان تاونىكى گەورەى لەو جۆرە، جىي لیخۆشبوون و لیبوردهی نىبە،
 ھۆكارى چىبە نەرمينى خىزانى جەبارى عەلى عەويز دوای سالانىكى زۆر
 لە سلیمانىدا ژیاوھ و لەو خانووە چۆلەى دوورە شاردا بە سزا نەگەھەنراوھ
 و نەكوژراوھ، واتە لەدوای راپەپىنى سەرتاسەرى ئازادکردنى كوردستان
 كوژراوھ، كە ماوھەكى درىژخايەنە دوای ئەنجامدانى ئەو كارەساتە گەورە
 و ترسناكە؟

ئایا نەرمين ھىندە پاسەوانى رژیمی لەگەلدا بووھ بۆ پارىزگارىکردنى
 و مالهەكى لەنىو سەنتەرى شاردا بووھ تاكوو دەستى ھىزی پېشمەرگەى

پى نه گات؟ كه به پيچه وانه كه يه وه مالى نهرمين له گه رهكى سه ركاري ز و چوله وانيدا بووه و ماله كه شى به ته نها به ته نيشت چوار مالدا بووه. هه ر له و سالانه شدا هيزى پيشمه رگه تاوانبارانى زورى به سزاي گه ل و شوڤرش گه ياندووه و نهرمينيش ته نها له گه ل ئافره تيكي به ساللاچووى (دايكي جه بارى هاوسه رى) و كور و كچيكيذا ژياوه، بو له بريى ئه نجامدانى ئه و تاوانه، به سزاي گه ل و شوڤرش نه گه يه نراوه؟

يان كاتيک جه بارى عه لى عه ويز ده ستيگر ده كريت و زيندان ده بيت، داوا له شوڤرش ده كات به وهى گه ر به لگه له سه ر ژنه كهى هه يه، ئازادى بكه ن به و مهرجهى جه بار مناله كانى و دايكى به بارمه دابنيت لاي شوڤرش و بچيته وه شار نهرمينى خيزانى بكوژيت، هوكارى چييه ريگر بوون له به رده م پيشنياره كه يدا؟ كاتيكيش بويان روون بووه وه جه بارى عه لى عه ويز بيتاوانه، بوچى كوژرا و كه سيكي بيتاوان له بريى تاوانباريک باجى كو تايى ژيانى بدریت؟ گه ر جه بارى عه لى عه ويز تاوانبار بوو، بوچى له ئسته دا به پيشمه رگه ي شه هيد خانه نشينه؟

كاتيک نهرمين ئه م تاوانه ي ئه نجام دابيت، ده بيت له لايه ن دوژمنه وه پاداشتيكى گه وره و به نرخ كرابيت. وه ك دكتور سالار باسي ره له په رتووكى كوشتن له عيراق به ژه هرى ساليوم و تراژيديا كه ي سيروانه ي ناوچه ي مهرگه له كوردستاندا ده ليت: نهرمين دواى ئه نجامدانى تاوانه كه و گه رانه وهى بو شار، له لايه ن رژيمي به عسه وه پاداشتيكى گه وره ي وه رگرت. هه روه ها تيكوشه رى ديرينى فه رمانده پشكو نه جمه دين له په رتووكى ئه زمون و ياد، ئالاي شوڤرش و حيكايه ته كانى زينداندا به هه مان شيوه ده ليت: ژنه كه ي جه بار خو ي ده رباز كردبوو، پاداشتي خو ي له به عس وه رگرتبوو. گريمان نهرمين ئه و هه موو پاداشته ي له رژيم وه رگرتبيت، بوچى له خانوويه كى روخواودا ژيانى به سه ر بردووه و بو بژيوبي مناله كانى له لايه ن خه لكه وه يارمه تى دراوه؟ ئه مانه هه موو پرسيارگه ليكن بى وه لام ماونه ته وه. سه ربارى ئه وهى خوشم له م چيروكه تينه گه يشتووم، به لام

هەندیک یادەوهری هەیه نابنە جیگەیی گومان و پرسیارکردنی بی وەلام،
ئەوهری لێردا وەلامەکەیم وەرگرتوووەتەو، بکوژەکەیی نەرمینە. بیستوونی
تەسجیلات هاوڕێیی گیانیبەگیانی جەباری عەلی عەویزە و زۆرتین کاتەکانی
لەگەڵ جەباردا بەسەر بردوو و زۆرتین یادەوهریی هاوڕێیەتی لەگەڵ
جەباردا هەبوو و تیکەلی تەواوی خانەوادەکەییەتی و دەکریت بلین لەگەڵ
نەرمین و جەباردا وەک خوشک و برا بوون و سۆز و خۆشەویستی
نیوانیان پیناسەیی نەبوو، چونکە ئەوهری من بزنام جەباری عەلی عەویز
لەگەڵ هەموو هاوڕێکانیدا تیکەلی خیزانی هەبوو و کەسیک بوو هەمیشە
هاوڕێکانی سەردانیان کردوو و لە مالهەیدا نەرمینی خیزانی خزمەتی
دەکردن، لەگەڵ ئەوهدا دواي پاپەڕین بە دەستپێژی گوللەیی کلشینکۆفی
بیستوونی تەسجیلات، نەرمین دەکوژریت! کەواتە لێردا پالەوانی چیرۆکەکە
هیندەیی نەماو بەستوون بیت. دەمەوێت چاویک بە نەخشەیی ئەم پالەوانەیی
مەیداندا بخشینم، ئاخۆ لەنیو ئەم هەموو پۆژگاری نیو ئەم هەموو سالەدا
کە تێپەری بەسەر ئەم تاوان و کارەساتە جەرگبەری تاوانی گوندی
سێروانە، بۆچی نەرمین نەکوژرا؟ تەنها پالەوانی نیو شۆرش، بیستوون
بوو؟ واتە شۆرش نەیدەتوانی ئەو کارە ئەنجام بدات و بیباکانەش وەک
سزادانی تاوانبارەکانی تر، لە ئیزگەیی دەنگی کوردستاندا بلاو بکریتهو؟
ئەمە بیرورای بیستوونی تەسجیلات خۆیەتی، هۆکاری کوشتنی نەرمین بە
پالەوانی خۆی دەزانیت و دەلێت: خۆم کوشتمومە! وەک خۆی دەلێت،
داواکاری جەباری عەلی عەویز بوو، ئەمە لە کاتیکیشدا هیچ بەلگەییکی بۆ
دواي خۆی نەخستۆتە پوو، تەنها ئەو نەبیت دەلێت: کاتیک لە مزگەوتی
عەلی کەمال تاوانباران بە سزای گەل و شۆرش دەگەیهنران، من لەلایەن
ملازم عومەرەو نیردرام و لەگەڵ دوو هاوڕێی تری پێشمەرگایەتیمدا داوام
کرد کە بچم نەرمین بینم و چووین هینامان بۆ مزگەوتی عەلی کەمال.
کاتیک بریاری کوشتنی دەرکرا، من داوام کرد خۆم بیکوژم. دواتر بردمە
سەر شەقامی شەستییهکەیی سلیمانی و کوشتم. پرسیاریک بۆ کاراکتەری

بکوژی نهرمین بکریت، هوکاری چیه له بلاوکردنه وهی پالووانیتی خوی له
 کوشتنی نهرمیندا، ئایا بلاوکردنه وهی ئەم هه واله به قاره مانیتی و مه زنی
 خوی ده زانیت؟ ئەمه له کاتیکدا هه زاران تاوانبار به سزای گهل و شوړش
 گه یه نراون و هه موو به ناوی شوړشی حیزبه کانه وه ناو ده بریت؟ ده بیت
 مه به ست لیره دا چی بیت، بیستوون شانازی بهم پالووانیتی وه ده کات؟ ئایا
 پیش ئه وهی ئەم ئافره ته بکوژی، وهک خوی ده لیت: پیش ئه وهی نهرمین
 بکوژم، داوای لی کردم به وهی خوی پوشته بکاته وه و توند عه باکهی له
 خوی پیچایه وه، کاتیکش پیش ئه وهی فیشه کی ئاراسته بکه، نهرمین وتی:
 بیستوون، سه یرم بکه و بینئ به نیوچه وانمه وه. لیره دا بکوژی ئەم ئافره ته
 باس له قاره مانیتی ئه وه ده کات و باس له پالووانیتی نیو مه یدانی خوی
 ده کات که لوولهی تفه نگه کهی ئاراسته ی نیوچه وانی ئافره تیکی ته نها کردو وه!
 ئایا ئەگه نهرمین له بواری کومه لایه تیدا خاوه نی خیل و عه شره تیکی
 گه وره و زور بووایه، بیستوون هوکاری گولله بارانکردنی نهرمینی ده گرته
 ئەستوی خوی؟ یان له نزیکه وه ئاگادار بووه که نهرمین بیکه س بووه و
 بیمنه ت بووه له باسکردنی گولله بارانکردنی؟ ژیان هه موو بوونه وه ریکی
 جوړاو جوړی تیا ده ژئ و سروشتی هه موو سیفاته کان له مروڤدا جیاوازن و
 چوونیهک نابن، که واته ده بیت ره چاوی هه ر شتیک بکریت که چاوه پرواننه کراو
 بیت، بویه پرسیری زیاتر به داوی خویدا دینیت، چونکه ئەم کاره ساته و
 ئەم تاوانه گه وره ی ژه هر خوار دکرده و په یوه ندیی ئەم ئافره ته به رژی مه وه،
 له داوی راپه رین که هه موو داموده زگا داپلوسینه ره کانی رژی می به عس
 دهستی به سه ردا گیرا، نهرمین هیچ «مه له ف» یکی بهر دهستی هاو لاتیان
 و شوړش نه که وتوووه. چون ده بیت که سیک تاوانی گه وره ی له و جوړه ی
 ئەنجام دابیت و پاداشتی زوری له بریی ئه وه تاوانه دا له لایه ن رژی مه وه
 وه رگرتیت و هیچ مه له فیکه ی په یوه ندیکردنی به رژی مه وه نه بووبیت و ئاشکرا
 نه بیت؟ دادگایکردنی تاوانباران له لایه ن به رپرسیکی خاوه ن ئەزموونی
 سیاسی خه باتی ژیره مینی و خه باتی چه کداریی شاخ که له رابردووی

ئەو ھەموو ئەزموونە دژوارەى ملازم عومەر كە بەرپرسی مەكتەبى
 ەسكەرىي يەكيتىي نىشتمانىي كوردستان بوو، چۆن ھەر ئاوا ئاسان
 كەسايەتیی خۆی لەنیو ئاپۆرەى جەماوەردا لەدەست بدات و ئافرەتییكى
 تاوانبار بەبەر چاوى ەشامەتەو ەتەسلىمى كەسىك بە ناوى پىشمەرگەى
 دىزىنەو ە بكات و دواتر گوللەبارانى بكات؟ مەبەست لە پىشمەرگەى دىزىن،
 واتە بە راست و دروست ئەو پىشمەرگەى ە لە پابردوودا و لە سەردەمى
 خەباتى شاخدا بە كردار پىشمەرگە بووبىت، بەلام كاتىك يەكيتىي نىشتمانى
 لە سەرەتای دەستپىكردنى دانوستاندا بوو لەگەل رژیمی بەعسدا، بىستوونى
 تەسجىلات سەرقالى دووكانەكەى بوو، سروودى نىشتمانىي بە دەنگى بەرز
 بۆ خەلكى بلاو دەكردەو ە و رىكلامى مفاوەزاتى دەكرد. ئەوكات كەم
 تا زۆر ئىمە بۆ كاری شۆرش دەهاتىنەو ە بۆ شار، ئاوات ەبدولغەفوور
 ەك «لىژنەى تەنسىق» لەنیوان يەكيتىي و رژیما بوو، ئايا لىرەدا ملازم
 عومەر پەلەى بىسنوور و بى بەلگەى لە تاوانباركردن و كوشتنى نەرمىندا
 كردىت؟ يان بكۆژەكەى نەرمىن ەك پالەوانىكى خەيالىي نىو فلىمەكان و
 رۆلى پالەوانىتیی رۆستەمى زالى گىرابىت و ناراستگۆيى بە مێژووى ملازم
 عومەر ەو ە كردىت؟ خۆ ئەگەر واش نىيە، ھیچ بەلگەىك لەبەر دەستدا نىيە
 بۆ كۆتايىههتەيان بە ژيانى ئافرەتىك كە پىش ئەو ەى بكۆژرىت، بە ھاوړی
 ھاوسەرەكەى بلتت: با خۆم پۆشته بكەم و ەباكەم بدەم بە سەرمدا، نەبا
 دواى كوشتنم؛ جەستەم دەربكەوت!

نەرمىن جگە لەو ەى نامەى نەهنى لە سنورى هیزى پىشمەرگەو ە دەبردەو ە
 بۆ شار و بە ھەمان شىو ەش نامەى نەهنى رىكخستنەكانى شارى دەههتايەو ە
 بۆ نىو هیزى پىشمەرگە، بەم شىو ەى ئەم كار و چالاكىيانەى چەندىن جار
 ئەنجامدەدا و دواجار لەگەل شۆفیرىكدا بە ناوى(نورى رەشە قوربانى)
 كاتىك لە سلیمانى دەگەرینەو ە بۆ سنورى شارباژىر، لە بازگەى ئەزمەر لە
 خالى پشكنىندا، ەك كەسىكى دەستنىشانكراو دەستگىر دەكرىت، ئەگەر چى
 جىي گومان و پرسىارە نەرمىن بۆ دەپشكنرىت لە لایەن چەكدارەكانى رژیم؟

چونکه زور به دهگمن ئافرهت دهپشکن.

ئەم پرسیارەش دەخەمە بەردیدی خوینەر و هەردوکیان دەستگیر دەکرین و نەرمین دەبریت بۆ زیندانی (ئەمن) ی سلیمانی و دواتر پەوانەیی زیندانی پەشادیه لە بەغداد دەکریت و لە ئەنجامی ئەو هەموو ئازار و ئەشکەنجەییی که دەدریت، نەرمینیکی ژنە تیکۆشەری نیشتیمانپەرورەر تەواوی قژی هەڵدەپاچن) سەری دەتاشن) و حوکمی زیندانی ناداتیپەرورەرانەیی بۆ ماوەی بیست ساڵ بەسەردا دەسەپنیریت و بە لیۆردنی گشتی سالی ۱۹۸۲ ئازاد دەبیت و دواتر نەرمین دەچیتەوێ شاخ و بە بەردەوامی خزمەتی پیشمەرگە دەکات، ئەوێ که پرسیارە ئەم ژنە جگە لەوێ شکۆی لە دوو لاوێ شکینراوێ، لە لایەکەوێ، لە لایەن پرتیمی بەعسەوێ، ئازاری جەستەیی و دەرونی دەدریت، لە لایەکی ترەوێ لە نیو کەسانیکی سەرکردایەتی میژووی دەشوینریت، چەندە جیی داخە ئەم مرقۆجە جوانانە، ئەم مرقۆجە دلسۆز و کوردپەرورەرانە، باس لە میژووی راستەقینەیان ناکریت و دواتر دەبن سووتەمەنی قوربانی نیو کۆمەلگە و شۆرش.

لێرەدا نامەوێت زیادەرەوێ لە میژووی ئەم پالەوانەدا بکەم، چونکه جگە لە کوشتنی ئافرهتیک، میژوویەکی دیکەیی ئەم جەنگاوەرە و ئەم پالەوانەم نەبیستووێ که بۆخۆم هیندە میژووی سەرورەیی تیکۆشەرە دیرینەکانم بینووێ و بیستووێ، شەرم لە فیشەک تەقاندنی کەسیکی لەو جۆرە بەرامبەر بە ئافرهتیک تاق و تەنها و بیکەسی سەر شەقامیکێ دوورە شاری سلیمانی دەکەم.

ژیان بەردەوامە و نەوێ لەدوای نەوێ لەدایک دەبن و ئەوێ که بینیمان و ئەوێشی که بیستمان، دەکریت بلین: تەنها بوو بە چیرۆکیک لە یادەوێبەکانماندا، بەلام کام چیرۆک و کامە یادەوێری؟ هەر لە سەرەتای دەستیپێکردنیەوێ تاکو کۆتاییەکی، وشەکانم بەگومانەوێ لەنیو نویسینەکاندا بەرجەستە بوون و وەلامی راستەقینەم وەرەگرت، ئاخۆ ئەمە خەون بوو یان حەقیقەتی رووداوێکی راستەقینەیی نیو ئەزمونی شۆرشیک که هەزارەها خەباتگیر قوربانیی بۆ داوێ؟ گومان لەوێ ناکریت شۆرش

به بی هه له و كه موكوپى نابیت، هیندهی شوږشى په كیټی له خزمه تی گهل و نیشتماندا بووه، مه حاله هیچ حیزبیکى تر جیگره وهی نه و میژووه بیټ، لی دهكریت هه ندیک تاوان له پشټی په رده وه كرابیت و له ژووره تاریكه كاندا نه خشه و پلانیان بو كیشرابیت و دارپژرابیت. كوټایى چیروكه كهش، جه بارى عه لی عه ویز به چهند ده سټریژیک ده كوژریت و پاش چهند روژیک جه سته ی شیواوی ده خریته بیریکه وه و دوسیه كه ی داده خریټ و كوټایى به چیروك و نه نیټیه كانی دلی نه رمینش هینرا و خرایه بیریکى قوولتر له بیره كه ی جه باره وه...

داستانی قه یوان ماوه ت

جهنگى عیراق و ئیران كه پتر له هه شت سالی خایاند، هه ردوو ولاتی دژ به په كتر له رووی ئابووری و هیزی سه ربازیوه شكستخواردن و ماندووبوونیان به خووه ده بینى و ده سه لاتی رژی می به عس روژبه روژ لاوازتر ده بوو، به داخه وه سه ركرده كانی له مهر شوږشه كانی ئیمه وه ك پیویست نه وه له یان نه قوستبووه وه و دوژمنیش هه ر دوژمنه، نابیت پروا و متمانه ی زیاتری پی بكریت. هه موو حیزبه كان په یوه ندیى دوستانه و په یوه ندیى سټراتیژیان له گهل ئیران و تورکیا و سوریادا هه بوو، به لام له كاتی هاوكاری و پیویستیوون پییان، ده سټبه ردارى حیزبه كان ده بوون و پشټیان تی ده كردن.

یه كیټی نه گه رچی له رابردوودا شهړی ئیرانی كردبوو، به لام له سالی ۱۹۸۶دا په یمانی ریکه و تننامه یان به ست و ئیران به لینی هاوكاری و ناردنی ئازووقه و ته قه مه نی و چاره سهړی بریندار و پیویستییه كانی هیزی پیشمه رگه دابین بكات. دواى نه وه ی كه یه كیټی كه وته شهړی سهخت و رووبه رووی هیزیكى زه به لاهی رژی می به عس بووه وه، ئیران پشټی له یه كیټی كرد و خاوه نی په یمان و ریکه و تننامه و بریار و به لینه كانی خوی نه بوو. نه م ریکه و تنه ی یه كیټی و ئیران، رژی می به عسی تووره كردبوو و

پژئیمی به عس به هۆی جهنگی ئیرانهوه له زۆر شویندا شکستی سهربازی هینابوو، دهیویست له سنووری ئازادکراوی نیو هیزی پیشمه‌رگه‌وه هیرشی سهربازی بکاته سهر بازگه و بنکه‌کانی پاسداری ئیران، که له دۆله‌پووته‌وه دهستی پێ دهکرد و له سه‌فره و زه‌روون کوتایی پێ ده‌هات. دۆله‌پووت سهربازگه‌ی گه‌وره‌ی «سارداو» ی لێ بوو که نزیک شاری سلیمانی بوو، کانی به‌ردینه و کانی گۆران و گوندی فه‌یال، دواتر به‌که‌لکی قه‌یواندا و چپای دوو برا که به «قوته‌ی دوو برا» ناو ده‌برا و دواتر دیمه‌وه سهر چپا و گونده‌کانی تر که هیزی پیشمه‌رگه‌ پتر له سێ مانگ دووچاری شه‌رپکی قورس و ترسناک و سه‌ختی خویناوی بوو، که به‌ خوینی پتر له (۱۰۰) شه‌هید به‌ شکسته‌وه شه‌ره‌کان کوتاییان پێ هات.

له‌و کاته‌دا باره‌گای هیزی پیشمه‌رگه‌ له به‌ری دۆلیوه، ههر له یه‌که‌م گوندی «بالخی» وه‌ تاکوو سه‌رگه‌لوو و به‌رگه‌لوو، باره‌گای هیزی پیشمه‌رگه‌ و سه‌رکردایه‌تی و مه‌له‌بندی دوو و نه‌خۆشخانه و زیندانی به‌رگه‌لووی لێ بوو، کاریزه‌ی کۆن به‌ چه‌ند کیلومه‌تریکی که‌م له ناحیه‌ی کاریزه‌وه دوور بوو، من وه‌ک فه‌رمانده‌ی مه‌فره‌زه‌ی که‌رتی پینجی شه‌هید هاوڕێ جه‌بار، بۆ دانیابوون له‌و که‌سانه‌ی له‌ شاره‌وه ده‌هاتن، پرسگه‌یه‌کی بچووکمان دانا‌بوو، «لیوا روکن عه‌بدولکه‌ریم ئەلخه‌زه‌جی» که سه‌ره‌ۆکفه‌یه‌قی یه‌ک بوو، له‌لایه‌ن رژیمه‌وه پێی راگه‌یه‌نرابوو که وه‌فدیک بنی‌ریت بۆ لای «مام جه‌لال» که حکومه‌تی عێراقی ده‌یه‌و‌یت له‌و سنوورانه‌وه هیزی سهربازی خۆی له‌ دژی ئیران جووله‌ پێ بکات به‌ره‌و سه‌فره و زه‌روون که ئەو کاته مه‌رزی نیوان عێراق و ئیران بوو. یه‌کی‌تی سوودمه‌ندی گه‌وره‌ی ئەو مه‌رزه بوو. من له‌گه‌ڵ چوار پیشمه‌رگه‌دا له پرسگه‌که‌دا بووم و وه‌لامان بۆ هات دوو ئۆتۆمبیلی خاکی سهربازی جو‌ری لاندگرو‌زه‌ر به‌ چه‌ند ئەفسه‌رێکه‌وه ده‌یانه‌و‌یت سه‌ردانی «مام جه‌لال» بکه‌ن. ئیمه‌ش سه‌رووی خۆمان ئاگادار کرده‌وه و به‌ ئۆتۆمبیلی تایبه‌تی سه‌رکردایه‌تی هاتن به‌دوایاندا و سه‌ردانی «مام جه‌لال» یان کردبوو. داواکاریی وه‌فده‌که له سه‌رکردایه‌تی یه‌کی‌تی

ئەو بوو كە پۋژىمى بەعس ھىچ پەلامارىكى ھىزى پىشمەرگە نادات و ئەو سنوورانەيان بۆ چۆل بكن كە بە دەست ھىزى پىشمەرگە و ھىيە، بەلام رىككەوتنەكە نەكرا و پۋژىمى بەعسىش بىرىرى ھىزىشكردنە سەر تەواوى سنوورەكانى ھىزى پىشمەرگەى دا و لە مانگى سىپتەمبەرى سالى ۱۹۸۶دا شەر لە دۆلەرووتەو دەستى پى كىرد. يەككىنى نىشمانى كوردستان بەفەرمى بىرىرى شەر پراگەيان و ھەندىك لە ھىزەكانى خۆى كۆ كىردەو كە برىتى بوون لە تىپى ۲۱ى كەركووك و تىپى ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ى قەرەچوخ و دەشتى ھەولير و تىپى ۱۳ى سوران و ۲۵ى خالخالان و ۱۹ى كۆرەك و ۷۸ى كاروخ، تىپى ۵۱ى گەرميان و ۵۳ى شىروانە و ۵۵ى قەرەداغ و ۹۳ى كۆيە، تىپى ۴۷ى پىرەمەگروون و ۳۷ى شارباژير و ۳۱ى سلىمانى؛ بەشدارى ئەو شەرەيان كىرد، جگە لە زۆربەى فەرماندەى كەرت و جىگرى كەرت و فەرماندەى مەفرەزە و زۆرتىن پىشمەرگە. لىرەدا ناوى ھەندىك لە سەرتىپەكان بەپى شەرەكان و ناوى ھەندىك لە بەرپرسى سەربازى مەلبەندەكان دەھىنم لە يەكەم شەرە قەيواندا، كە برىتى بوون لەم سەرتىپ و بەرپرسى مەلبەندانە: شۆرش ئىسماعىل، مستەفا چاوپرەش، سامان گەرميانى، سەلاح چاوشىن، عەولا بۆر (شىرە بۆر)، سەرھەنگ ئىسماعىل، مام غەفوور (مامە غەفە)، رەھبەرى سەيىد ئىبراھىم، شىخ جەغفەر، عومەر عەرەب، سەلاحى حاجى عەلى (سەلاح چاوزەق)، نەوزادى عەبەى تەقى، سايبىر رەسوول، ئازادى ھەمەى گەمحان، سالارە چاوشىن. ئەم ھىزانە بە بىرىرى سەركردايەتى كۆ كرابوونەو، لە ھەر سنوورىكى ئەم تىپانەدا چەند مەفرەزە و كەرتىكىان بەجى ھىشتىبوو، كەرتى ئىمە لە گوندى «بالخ» بوو، شۆرش ئىسماعىل سەرتىپى ئىمە بوو، شەر لە چىپاكانى دەوروبەرى دۆلەرووت و كەلكى قەيوان دەستى پى كىرد، خەلكى گوندى قەيوان ھەندىكىان چۆليان كىردبوو، ھەندىكىشان لەوى مابوون. لە راستىدا خەلكى تەواوى ھەموو گوندەكان ورەيان زۆر لە ھىزى پىشمەرگە زىاتر بوو، لەگەل ئەو ھەشدا ورەى زىاتريان بە ھىزى پىشمەرگە دەدا و خواردەمەنيان نامادە

دهکرد و بریندارهکانیان به ولاخ و تراکتور دهگواستهوه بۆ نهخوشخانهی شوپش که ئەو دهمه له بهرگه‌لوو بوو، نهخوشخانهیهکی حیزبی دیموکراتی ئیرانیش له گوندی گه‌ره‌دی بوو، هاوکاریی هیزی پیشمه‌رگه‌یان دهکرد و هه‌ندیک له برینداره‌کانیان چاره‌سه‌ر دهکرد. رژییمی به‌عس له دۆله‌پووت و شارباژی، له گوندی سیته‌که‌وه، راجیمه و تانک و زریپۆش و جگه له زۆرتترین چه‌کداری کورد و ته‌واوی هیزی سه‌ربازیی خو‌ی له‌و ناوه‌دا کۆ کرده‌وه. وا پێویستی ده‌کرد هه‌ندیک پیشمه‌رگه‌ی که‌رتی ئیمه بۆ پاراستنی گونده‌کانی با‌لخ و گاپیلۆن و ئەو سنووره بچن، چونکه ریگه‌ی سه‌ره‌کیی سه‌رکردایه‌تییه‌کیتی بوو، به‌تایبه‌ت ته‌واوی مه‌کته‌بی سیاسی و بنکه‌ی راگه‌یاندن و نه‌خوشخانه‌ی شوپش و زیندانی به‌رگه‌لوو، جگه له‌وه‌ی له شاخی هه‌لاج و دابانه‌وه په‌ی پێ ده‌برا، به‌لام ریی سه‌ره‌کی و ها‌توچۆی ئاسایی ئەو ریگایه بوو که له گوندی کاریزه‌ی کۆنه‌وه راسته‌وخۆ تا‌کوو گوندی یاخسه‌مه‌ر که مه‌کته‌بی سیاسییه‌کیتی لێ بوو، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا باره‌گای «مام جه‌لال» له گوندی یاخسه‌مه‌ر بوو و نیوه‌یان له‌وئ بمی‌ننه‌وه. چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌کیان له‌گه‌لدا ناردم، بریتی بوون له‌م ناوانه: هیرش ناسراو به «شازین»، غه‌فووری حاجی ره‌شید، رییواری مام کو‌یخای کانی سپیکه‌یی (له‌دوای راپه‌رین له شه‌ری ناوخۆدا به ده‌ستی چه‌کدارانی حیزبه ئیسلامییه‌کان شه‌هید کرا)، نووره‌دینی برام، ئازاد که‌رکووکی، محه‌مه‌د قاره‌مان (چه‌ند مانگیک ببوو به پیشمه‌رگه. له‌گه‌ل گه‌یشتنمان بۆ شه‌ره‌که، دوای دوو کاتژمی‌ر تفه‌نگه‌که‌ی فری دابوو و رایکردبوو، تا‌کوو ئیسته‌ش نه‌مبینه‌وه‌ته‌وه)، کاروانه قه‌له‌و، شوانه‌ی یوسفی عه‌به‌که، هیمن؛ چووینه گوندی قه‌یوان. تیپی ۲۱ی که‌رکووک به‌سه‌ر چیای دوو برا (قوته‌ی دوو برا)وه بوون، له‌گه‌ل ده‌ستپیکردنی شه‌ر، دوو شه‌هیدیان دابوو. عه‌به‌ره‌ق که جیگری که‌رتی دووی تیپی ۳۱ی سلیمانی بوو، به خو‌ی و حه‌وت پیشمه‌رگه‌وه به‌سه‌ر که‌لکی قه‌یوانه‌وه بوو. چونکه ئاماده‌کاریی باش نه‌کرا‌بوو، سه‌ره‌تا عه‌به‌ره‌ق به‌و هیزه که‌مه‌وه چووبوووه سه‌ر شاخ، نه‌خشه‌ و دارپێژرا‌بوو

شه و ئيمه بچين به هانا يانه وه، به لام له بهر بور دو و مانگردنى سهختى راجيمه
 و گولله توپ و تانك و تهقهى زرىقوشه وه، مسته فا چاورهش پى راگه ياندم
 ئەمشه و يش نه چينه لاي عه به رهق، چونكه سهركه و تتمان بو سهر شاخ هه
 وا ئاسان نه بوو، به دريژايى رۆژ فرۆكهى هه ليكوپتهر و سيخو و ته وارى
 توپ و تانكه كانيان بو ته نها كاتژميريكيش بوارى نه ده دا و ناو گونده كه شى
 توپباران ده كرد كه ژن و مندال و خه لكى به سال اچووى تيا مابوو. له ديوى
 ئەو ديويش هيزيكى سه ربازى زور به پياده سهر ده كه وتن و هيرشيان
 ده كرد، سه ر ريگاي شاخ هه ر چى درهخت و ده وهن هه بوو گرپان گرتبوو،
 به چوونى ئيمه ش، نهك چه ند كه سينك به لكوو هه موومان شه هيد ده كر اين،
 چاوه رپى ئەوه بووين بور دو و مانگردن كه متر بيت و ئيمه ش بچينه لاي
 عه به رهق. بو سبهى رۆژ بووه وه، جاريكى تر بور دو و مان ده ستى پى كرد،
 به لام زور خراپتر، له ناكاو هه شت هه ليكوپتهر هاتنه سهر گونده كه و بى
 ده ست پاراستن له ته وارى خه لكى ئاوايى، ته نانه ت كانى ژنانيشى بور دو و مان
 ده كرد. ئيمه ش له گه ل هيزه كهى مسته فا چاورهش كه بهر پرسى سه ربازى
 مه له بندى دوو بوو، ئەو هيزه ي تىپى ٢١ى كه ركوك كه له سهر شاخ بوو،
 چه ند پيشمه رگه يه كى له خواره وه له گه ل ئيمه دا بوون، بو خو پاراستن له
 بور دو و مانى كوپته ره كان بلا وه مان لى كرد و هه ريه ك به لايه كدا چووين.
 من زور خه مى شوانه ي يوسفى عه به كه م بوو (ئىسته له هوله ندا ده ژى)،
 زور مندال بوو، له گه ل ئەوه شدا بوير و چاونه ترس بوو، پيكه وه چووينه
 قه دپالى شاخه كه و كوپته ره كان به شيوازيك نزم ببوونه وه كه بور دو و مانيان
 ده كرد به ئاسانى ده بينران، منيش زور به توندى مى شوانه م گرت، بو
 ئەوهى نه جووليت و له ناو ده وه نه كه دا نه مان بينيت. ئيمه كلاشينكو فمان پى
 بوو، ته قه مان بكر دايه، هه رهك ئەوه وا بوو بهردى تى بگريت. دواى
 بور دو و مانىكى زور و بريندار بوونى دوو مندال و ژنيك له گوندى قه يوان،
 كو تاى هات و هه ريه كه مان گه راي نه وه ده ور و پشتى گونده كه و سه رقالى
 ئەوه بووين چوون شه و بچين به هاناى عه به رهقه وه. يه كيك له نه خشه و پلانه

جوانه‌کانی عه‌به‌ره‌ق ئه‌وه بوو ئه‌و هه‌موو کۆپتەر و زرینپۆش و تانکه‌ی بۆردوومان و ته‌قه‌یان له‌ سه‌نگه‌ره‌کانی ئه‌و هه‌یزه‌ بچووکه‌ی عه‌به‌ره‌ق ده‌کرد، ئه‌و هه‌موو هه‌یرشه‌ سه‌ربازییه‌ش ده‌کرایه‌ سه‌ریان، سه‌نگه‌ره‌کانیان چۆل نه‌ده‌کرد، پلانه‌که‌شیان ئه‌وه‌ بوو له‌ کاتی بۆردوومانکردندا ئه‌مان له‌ ئه‌شکه‌وتیکی بچووکدا به‌ رۆژ خۆیان هه‌شار دهدا و به‌ شه‌ویش ده‌هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ و پووبه‌رووی ئه‌و هه‌یزه‌ زه‌به‌لاحه‌ی رژی‌م ده‌بوونه‌وه‌ له‌ خواره‌وه‌. ئیمه‌ دیمه‌نی سووتاندنی ده‌وه‌ن و تۆزی ئه‌و بۆردوومانه‌یه‌مان ده‌بینی که‌ به‌ گری ئاگره‌وه‌ له‌نیو ئه‌و هه‌یزه‌ که‌مه‌ی عه‌به‌ره‌قدا ده‌ته‌قینه‌وه‌. مسته‌فا چاوپه‌ش وتی: «عه‌به‌ره‌ق رۆحم به‌قوربان‌ت بێت، چه‌نده‌ قاره‌مانیت!»

ئه‌و هه‌یزه‌ی له‌وئ بووین، هه‌ینده‌ ماندوو ببوین ئاره‌زووی ته‌نها خوله‌کینک خه‌ومان ده‌کرد. به‌ پێشمه‌رگه‌کانم راگه‌یاند که‌میک پشوو بده‌ین و بخه‌وین، چونکه‌ شه‌و ده‌چینه‌ سه‌ر شاخ. هه‌ندی‌کمان پاکشاین و هه‌یشتا چه‌ند خوله‌کینکی که‌م بوو خه‌ومان لیکه‌وت، گولله‌تۆپیک له‌ نیوانماندا ته‌قییه‌وه‌ و له‌ نیوانیاندا من بریندار بووم. ئازاد که‌رکوکی و غه‌فووری حاجی ره‌شید هه‌ر چۆنیک بێت تا‌قم و تفه‌نگه‌که‌یان بۆ هه‌لگه‌رم و به‌ره‌و گوندی با‌لخ گه‌راینه‌وه‌ و ئه‌و هاوسه‌نگه‌رانه‌ی له‌گه‌لمدا نێردرابوون، بێئاگا بووم لێیان و به‌بی فه‌رمانده‌ مابوونه‌وه‌.

که‌ گه‌یشتی‌نه‌ گوندی با‌لخ، عومه‌ر عه‌ره‌ب که‌ فه‌رمانده‌ی که‌رته‌که‌مان بوو، شه‌وانه‌ به‌ مه‌فره‌زه‌ ده‌چوو‌ه‌ ناو ناحیه‌ی کارێزه‌وه‌، ده‌ستی له‌ سه‌رباز و چه‌کداره‌کانی رژی‌م ده‌وه‌شاند. عومه‌ر عه‌ره‌ب یه‌کیک بوو له‌و فه‌رماندانه‌ی شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی هه‌بوو له‌ جۆری مه‌فره‌زه‌ی تاییه‌ت بۆ سه‌ر نه‌یاران و دوژمن، له‌ دووره‌وه‌ که‌ منی بینی، به‌په‌له‌ به‌ره‌و پوومان هات و باوه‌شی پێدا کردم و وتی: «ئه‌وه‌ برینداری؟ ئه‌ی براده‌ران چۆن! که‌س شه‌هید نه‌بووه‌؟»

منیش هه‌ینده‌ خوینم لێ رۆشتبوو، نه‌مده‌توانی وه‌لامی بده‌مه‌وه‌، به‌لام غه‌فووری حاجی ره‌شید پێی راگه‌یاند که‌ بارودۆخه‌که‌ ئیجگار ئالۆز و خراب

بووه، تیپی ۲۱ی کهرکووک دوو شههیدیان داوه و هیژیکی کهمی عه به رهق له پیشه وهی شهردان و کهسیش ناتوانیت بجیت به هانایانه وه. عومه ر عه رب وتی جاریک پشوو بدن. پیشمه رگه یه کمان له گه لدا بوو ناوی ئاکو بوو، باوکی دهرزیی له خه لک دها، ئه ویش هه ندیک شاره زایی له دهرزیلیداندا هه بوو، پینان دهوت دکتور ئاکو. له سه رده می شاخ و بی دکتوری و بی ماموستایی و ته نانه ت مه لای موسلمانیش، به قه ساییان دهوت دکتور و هه ر که سیکیش سی دهقی قورئانی له بهر بووایه، پینان دهوت مه لا، یاسین و ته لقینی له کاتی پیوستدا ده خویند. ئیتر به و هویه وه ئاکو ببوو دکتور. مووکیشیکی گه وره ی پی بوو، پیشمه رگه له و سه رده مه دا وا بوو، ئاوینه یه کی بچووک و مووکیشیک بو پیش چاککردن، چونکه زور درهنگ خویمان دهشت و ریشیان ده تاشی، ئه وهش ببوو هۆکاری پیش هیشتنه وهی زورینه یان و فلچه یه کی ددان شتن، به کیفی مه خزهنی کلاشیکوفی نیو قه دیانه وه بوو، جار به جار ریشی خوئی پی چاک ده کرد، ده یکرد به شوینی برینه که مدا و هینده خه ریکی ده بوو، ئازاری جه سته م وای لی کرد بووم په ی به مردنی خووم به رم، به لام ئه و هه ر کولی نه دها و زیاتر مووکیشه که ی ده کرد به ناو جه سته و شوینی برینه که مدا، تا کوو ئه وهی پارچه ئاسنیکی بچووکی گولله توپیکی دهرهینا و ئیتر روچ جاریکی تر گه رایه وه به جه سته مدا و بی ئه وهی شه رم له کهس بکه م، خه وم لیکه وت. پاش ماوه یه کی که م کاتیک به خه بهر هاتمه وه، وام ده زانی خه وم لیکه وتوو، به لام هاو رپیکانم پینان وتم له کاتی دهرهینانی ئه و پارچه ئاسنه له هوش خووم چووم. یه که م سه رکه وتنی پژی می به عس له شه ر و نه خشه دارپژراوه کانیدا، له دۆله رووته وه دهستی پی کرد و که لکی قه یوانی کونترۆل کرد و تیپی ۲۱ی کهرکووک پاشه کشه ی به هیزه که ی کرد و ئه وهنده ی من ئاگادار بم پیش بریندار بوونم، ئه و هیزانه ی که رت و تپیه کانی یه کیتی خاوه نی هیژیکی له بننه هاتوو بوون، به لام ئاسته مه خو راکرتن به رامبه ر هیژیک سه د جار له هیژی خو ت مه زنتر. عه به رهق له و شه ره جوامیرانه ی که کرد بووی، دوو پیشمه رگه ی بریندار و تیپی ۲۱ی

که رکوک دوو شههیدیان دابوو، هیزی پیشمه‌رگه‌ش له و سنوورهدا شکستی هینابوو و پژی می به‌عس به‌رده‌وام له هیرشکردندا بوو بو کۆنترۆلکردنی ته‌واوی سنووری نازادکراوی نیو هیزی پیشمه‌رگه.

برپاری سه‌رکردایه‌تی و هیرشکردن بو سه‌ر ناحیه‌ی کاریزه

پژی می به‌عس دوابه‌دوای ئه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست هینا و ناوچه‌ی دۆله‌پووت و که‌لکی قه‌یوان و زنجیره‌ چپای ئه‌زمه‌ر و سیته‌ک و نیوه‌ی سنووری شارباژێر و پیشتر سووره‌قه‌لات و قه‌لاچوالان و چوارتا و ماوه‌ت و ناحیه‌ی کاریزه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، له‌و شوینانه‌شه‌وه‌ بۆردوومانی هیزی پیشمه‌رگه‌ی ده‌کرد و نه‌خشه‌ و پلانی کۆنترۆلکردنی ته‌واوی سنووری نازادکراوی هیزی پیشمه‌رگه‌ی داده‌نا که له‌ کونه‌ماسی و گوندی با‌خ و گاپیلۆن و ولاخلول و دۆلبیشک و چپای بایلۆسه‌ تا ده‌گاته‌ سه‌ر مه‌رزی سه‌فره‌ و زه‌روون، بو هیرشکردنه‌ سه‌ر سوپای ئێران.

له‌ ریکه‌وتی ۱۹۸۶/۹/۳، مه‌کته‌بی سیاسی یه‌کیتی برپاری گرتنی ناحیه‌ی کاریزه‌ی دا و شو‌رش ئیسماعیل وه‌ک سه‌رتیپی ۷ی پیره‌مه‌گروون، به‌فه‌رمی به‌هه‌موو که‌رته‌کانی راگه‌یاند هیرش بکریته‌ سه‌ر ناحیه‌ی کاریزه‌. عومه‌ر عه‌ره‌ب فه‌رمانده‌ی که‌رتی ئیمه‌ بوو، رۆژیک پیش هیرشکردنه‌ سه‌ر ناحیه‌ی کاریزه‌، کاتژمێر هه‌وتی ئیواره‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی به‌ ته‌واوی پیشمه‌رگه‌ی که‌رته‌که‌مان کرد و له‌ کۆبوونه‌وه‌که‌دا رایگه‌یاند که‌رتی ئیمه‌ که‌رتیکی چالاکه‌ و هه‌میشه‌ چالاکی گه‌وره‌ و زیانی زۆری به‌ پژی می به‌عس گه‌یاندووه‌، پاشان ناحیه‌ی کاریزه‌ سنووری ئیمه‌یه‌ و بو ئیمه‌ش شه‌رمه‌ که‌ قورستین و گه‌وره‌ترین ره‌بایه‌ی دوژمن له‌م شه‌ره‌دا نه‌گرین، چونکه‌ هیزیکی گه‌وره‌ی هه‌موو تیپه‌کانی یه‌کیتی له‌ هه‌موو سنووره‌کانه‌وه‌ هاتوون و ئه‌وان نه‌شاره‌زان. ئه‌وه‌ش برپاری مه‌کته‌بی سیاسییه‌ که‌ هیرش بکریته‌ سه‌ر ناحیه‌ی کاریزه‌. ئه‌و ره‌بیه‌ی که‌ عومه‌ر عه‌ره‌ب ده‌ستنیسانی کردبوو، له‌ناو کاریزه‌دا بوو،

بەرزترین و گەورەترین ھیزی چەكدارى پڙىمى تيا بوو، ھەر چوار دەورى پەبىيەكە لوغمرپڙ كرابوو، تەنھا پڙىگە يەكيان بۆ ھاتوچۆى خۆيان ھىشتبوو ھە و پڙىگاكاني تريان تەلبەند كەردبوو، لە بەرزاييە ھە چوار بلاجكتۆرى گەورەى پوناككەرە ھويان دانابوو، ھەر چى بەويدا تىپە پڙيايە؛ بەئاسانى دەبينرا. پەبىيەكە دەپروانييە سەر گوندى مۆكە بە. مۆكە بە گوندىك بوو لەسەر پڙىگەى راستەوخۆى ھەموو گوندىكانە ھە بوو، كە لە پىشتە ھە لە گوندى قەيوانە ھە دەستى پى دەكرد تاو ھەكوو گوندىكانى بالځ و گاپيلۆن و مالومە و ياخسە مەر كە مەكتەبى سياسىيە كىتتى لى بوو. ھەر چەندە خۆشم ھىشتا برىنداريە كە ساپڙ نەبوو بوو و ھەر ئازارى ھەبوو، برىارى لەو جۆرەى شوپش زۆر گرنگ بوو، لە كاتىكدا ئامادەيىت تيا نەبوو ايە و بەشدار نەبوو يتايە، دەبوو ھە پەبىيەكە لە ھەرزە گەورەيە كە ميژوويەكى زۆر گرنگى نيو شوپش بوو. عومەر عەرەب لە كۆبوونە ھە كەدا پاي گىشتى پىشمەرگەى كەرتە كەمانى ھەرگرت و پرسىارى كرد: كى ئامادەيى تيايە كە دەستەى ھەرزەبەر بيت؟ تەنھا يەك دوو پىشمەرگە پەزنامەندى خۆيان دەربىرى، يەك كە لەوانە ناوى ھەرزە (شازىن) بوو، عومەر عەرەب زۆر زویر بوو كە پىشمەرگەكان بى ھەلوئىست بوون. ھۆكارى ئەو ھە پەبىيە ترسناك بوو، ھەندىك چەكدارى ناوچەى شارەزور و زەپايەنى تيا بوو (لەسەر پڙى عەرەبەت و راستە پڙى سەرەكىي شارەزورە)، عەشرەتتىكى گەورە و دوژمنايەتتيان ھەيە، زۆريان بە ھۆى دوژمنايەتتيە ھە پىشتيان كەردبوو شوپش و پالپىشتى پڙىمى بەعس بوون، شارەزايى تەواويان لە تەفەنگ تەقاندن و جۆرى بۆسەنانە ھە و توندپەو بوون، دەستكەرە ھە و شارەزاي تەقە كەردنيان تيا بوو، لە كاتى كۆبوونە ھە كە شماندا بەردەوام دەنگى گوللەتۆپ و ئاربيجى و بيكەيسى و تەقەى تەفەنگى پىشمەرگە دەھات. عومەر عەرەب بەناچارى خۆى ھەندىك پىشمەرگەى دەستنيشان كرد، بۆ ئەو ھە زياتر ورەى پىشمەرگەكان بەرز بكاتە ھە، لەوانە: بەكر كە براى خۆى بوو، پىم وايە تەمەنى ھەقەدە سال دەبوو، نوورەدینی براى من و ھەرزە كە خۆى ھەلوئىستى ھەبوو، مەريوان و دلاوەرە شەل، ئازاد كەركووكى،

غەفووری حاجی رەشید، عەلی قلیاسانی فەرماندەیی مەفرەزە بوو، منیش کە فەرماندەیی مەفرەزە بووم، وەک لێپرسراوی ئەو چالاکییە و دەستەیی هێرشبەر دەستتیشان کرام. هەر چەندە من لەگەڵ رای پیشمەرگەکاندا بووم و بە عومەر عەرەبم وت: ناھەقیان مەگرە، گرتنی ئەو رەبایە هەر وا ئاسان نییە و دلنیاشم شەھیدمان دەبیت و بۆمان ناگیریت. عومەر عەرەبیش پیشنیارەکەیی منی پێ پەسەند بوو، بەلام وتی: چارمان ناچارە و ناشکریت بلێن بۆمان ناگیریت. ئەو سەرەدەمش وا بوو، پیشمەرگە بیزانییایە شەھید دەکریت، وشەیی «نەخیر» بەسەر زاریدا نەدەھات.

بۆ سبەیی ئیوارە شوێرش ئیسماعیل هەر پینچ کەرتەکەیی تیپی ٤٧ی پیرەمەگروونی کۆ کردەو، جگە لە ئیمەش؛ کەرتی تیپی مەلبەندی دوو و کەرتیکی تیپی ٢١ی کەرکوک و کەرتی تیپی ٢٥ی خالخالان، ھەموومان نزیککی دوو سەد پیشمەرگە دەبووین. کەرتی تیپی ٤٧ی پیرەمەگروون، ئازاد وەندەرینی و خەبیدین و جەمال چاوشین فەرماندەییان دەکرد، بنکەیی سەرەکیی ئیستخباراتی ناحیەیی کارێزەیان پێ سپێردرا. ئیمە لە سەرەتادا کەرتی پینچی شەھید ھاوڕێ جەبار بووین، بەلام لە تەشکیلاتی تێپیدا بووین بە کەرتی یەک و کەرتی پینچ، وەستا مەجید بوو بە فەرماندەیی کەرت. پاش ئەوھیی وەستا مەجید شەھید بوو، مەلا خالید کرا بە فەرماندەیی کەرت، بەلام ھیشتا دەستبەکار نەبوو، بۆیە کامیلی مام رەسوول کە خزمی خۆم بوو، وەک فەرماندەیی کەرت گرتنی رەببەیی کارێزەیی کۆنی پێ سپێردرا. سەلاحی حاجی عەلی و نەوزادی عەبەیی تەقی، وەک فەرماندەیی کەرت گرتنی رەببەیی ناو ناحیەیی کارێزەیان پێ سپێردرا. لە کۆبوونەوێ گشتییەکەدا شوێرش ئیسماعیل رایگەیاندا ھیچ پیشمەرگەییەک تەقە نەکات، تاکوو عومەر عەرەب ئاربیجی نەتەقینیت. شەو بەرێ کەوتین و ھەریەک بە پێیی بەرنامەیی خۆی جیا بووینەو. دەنگی غەلبەغەلبی پیشمەرگە، چەکدارەکانی رژیمی بەئاگا ھینابوو، بەتایبەتی ئیمەش بە رووناکیی بلاجکتۆرەکان دەبینرین و ئەوانیش ھەستیان پێ کردبووین و ئامادەباشیی خۆیان وەرگرتبوو. لە

راستیدا چه‌کداری ئەو رەببیاڤه شه‌وانه پێشمه‌رگه‌یان ده‌بینی و ته‌قه‌یان
 لی نه‌ده‌کردن، چونکه ریککه‌وتنیک هه‌بوو به‌وه‌ی ئەوان جگه‌ له‌وه‌ی که
 چه‌کداری رژیمن، به‌لام هه‌قیان به‌سه‌ر پێشمه‌رگه‌وه‌ نه‌بوو. کاتژمێر دو‌انزه‌ی
 شه‌و ئیمه‌ چووین له‌ده‌وری رەببیه‌که‌ی پیمان سپێردرابوو، ئاماده‌ بووین. من
 ده‌سته‌ی هێرشه‌به‌رم جیا کرده‌وه و عومه‌ر عه‌ره‌ب و ئەبو فه‌لاح که به‌ رەگه‌ز
 عه‌ره‌بی باشووری عێراق بوو، سه‌ربازی هه‌له‌هاتووی سه‌ربازگه‌ی سارداو
 بوو، له‌ سه‌ربازیدا خولی ئاربیجی ته‌واو کردبوو، زۆر شاره‌زا بوو. عومه‌ر
 عه‌ره‌ب و ئەبو فه‌لاح که‌وتنه‌ ئاربیجی ته‌قاندن و له‌گه‌ڵ یه‌که‌م ئاربیجی
 به‌ رۆوی رەببیه‌که‌دا ته‌قی، ئەوان پێشتر هه‌ستیان پێ کردبووین و خۆیان
 ئاماده‌ کردبوو، به‌ چوارده‌وری خۆیاندا ئاگربارانیان ده‌ست پێ کرد، بۆ
 چرکه‌ساتیکیش مۆله‌تی ئیهمه‌یان نه‌ده‌دا، ته‌نها رینگه‌یکیش هه‌بوو بۆ ئەوه‌ی
 هێرشیان بۆ به‌رین، به‌ گۆله‌باران و ئاربیجی و دۆشکه‌ و گۆله‌هاوه‌ن ئەو
 رینگه‌یان ئاگر تی به‌ر دا، چوارده‌وری رەببیه‌که‌ش ته‌له‌بند و لوغمریژ کرابوو.
 هه‌ر چه‌نده‌ چه‌ند جاریک هێرشمان بۆ ده‌کرد، به‌لام له‌ ترسی شه‌هیدبوونی
 پێشمه‌رگه‌، نه‌مه‌ده‌توانی ئەو به‌رپرسیارێتییه‌ هه‌لبگر. عومه‌ر عه‌ره‌بیش
 به‌رده‌وام ئاربیجی پێوه‌ ده‌نان. هیزی پێشمه‌رگه‌ له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌مدا
 ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر بنکه‌ی ئیستخباراتی ناحیه‌ی کارێزه‌ که له‌نزیك ماله‌کان
 بوو، سه‌لاح حاجی عه‌لی (سه‌لاح چاوزه‌ق) و نه‌زادی عه‌به‌ی ته‌قی رەببیه‌ی
 نزیك ماله‌کانیان کۆنترۆل کرد. که‌رتی دوو که رەببیه‌ی کارێزه‌ی کۆنیان پێ
 سپێردرابوو، ئەوانیش به‌ هه‌مان شیوه‌ی ئیهمه‌یان به‌سه‌ردا هاتبوو، نه‌یانتانیبوو
 ده‌ست به‌سه‌ر رەببیه‌که‌دا بگرن، ئەگه‌رچی کامیلی مام رەسوول فه‌رمانده‌ی
 مه‌فره‌زه و پێشمه‌رگه‌یه‌کی لیه‌هاتوو بوو، رۆلی فه‌رمانده‌ی که‌رتی ده‌بینی،
 به‌داخه‌وه به‌بریندارییش وه‌ک هاوسه‌نگه‌ره‌کانی باسیان لێوه‌ ده‌کرد، هێرش
 زیاتری ده‌کرد و تاوه‌کو له‌نیوان پێشمه‌رگه‌ و چه‌کداره‌کانی نیو رەببیه‌که‌دا
 رۆحی ده‌رچوو بوو. سه‌د مخابن بۆ شه‌هید کامیلی مام رەسوول و گشت
 شه‌هیدانی رینگه‌ی رزگاری. کاتیک ده‌بریت به‌ خاک بسپێردریت، جزدانه‌که‌ی

هەندیک پارەى تىدا بوو، لەگەڵ سەعاتەكەى دەستى و مستىلەى كى ئالتونى
لە دەستدا بوو، كەس نەيزانى كام پيشمەرگەى قارەمان لووشى دابوو!
جىي سەرنجە ئىستە خەلكى رەخنە لە دەسەلات دەگرىت و دەلین گەندەلى
هاولاتیيانى نائومید و زویر کردوو. ئەوەى كە من باسى لیوہ دەكەم، گەندەلى
نەبوو، بەلكوو تاوانىك بوو، هاوسەنگەرەكەت سەرتاپای جەستەى خوینى
لى بچۆرىت، هاوړىكەى بتوانیت مستىلەكەى پەنجەى دەربەینیت و شانازى
بە جوانى پەنجەى دەستى خوى بكات.

بەردەوام لەلایەن رژیمةوہ بۆردوومانى تەواوى ئەو رڤیگانە دەكرا كە
جىي هاتوچۆى پيشمەرگە بوون، عومەر عەرەب بە منى راگەياند نیوہى
هیزەكە لەگەڵ خۆم ببەم با ھەمووان پىكەوہ، نەبین بۆ ئەوہى ھەر ھىچ
نەبیت شەھىدى زۆر نەدەین.

ئەو پيشمەرگانەى لەگەڵ مندا بوون، جیا بووینەوہ و بەدەم راکردن و
ھەناسەبركئ و ترسى بۆردوومانى رژیم، بە شىوازيك كە زۆر بەزەحمەت
دەپەرژاينە سەر یەكتر، لەنیوان تەقەى رەبىيەكان و بۆردوومانى ھاوہن و
دۆشكە و ئاربيجىي چەكدارەكانى رژیمد، كونە زىرابىكى چىمەنتوى وشك كە
پيشتر وەك پاشماوہى ئاوەرۆى كاریزەى پىندا تىدەپەرى، داوام لەو پيشمەرگانە
كرد، لەبەر ئەوہى شەھىد نەكرین، بچنە ئەو كونى زىرابەوہ، خۆشم لەگەڵ
نوورەدینى برام و ھىرش (شازین) لە سەرەوہ ماينەوہ. ھىرش پىي راگەياندم كە
نوورەدینى براشم بچىتە نیو كونى زىرابە وشكبووہكەوہ، بۆ ئەوہى ھەر ھىچ
نەبیت كە دوو برا پىكەوہ شەھىد نەبن، بەلام من بە ھىرشم راگەياند جىوازىي تۆ
و نوورەدینى برام نییە، ھەر كەسىكتان شەھىد بن، بۆ من وەك یەك واہ. ھىرش
وتى: كاك كەرىم واز لەو قسانە بەینە. برادەرانیش بەسكەخشكى دەیانویست
لەوسەرى سەردابى زىرابەكەوہ بىتە دەرەوہ، چونكە مەودای درىژ بوو، بەلام
كە گەشىتیبونە ئەوسەرى، بە چىمەنتۆ گىرابوو. جارىكى تر ھەر ھەموویان
بەسكەخشكى گەرابوونەوہ و ئىمەش بەردەوام چاوہرمانان دەكردن، زۆریان
پىچوو، لەناكاو تۆپىك لە دوورىي نیوان من و ھىرش و نوورەدینى برامدا

ته قییه وه، هه موومانی تاساند و دوای چهند چرکه ساتیک ئینجا هه ستم کرد خوین به سهر رووخساری نوورهدینی برامدا دیته خواره وه. ههر چۆنیک بوو هه موومان به ره و ناوچهی سنووری ئازادکراوی هیزی پیشمه رگه گه راینه وه و کاتیک له گوندی بالخدا به هیزه که مان شاد بووینه وه، نوورهدینی برام پیی راگه یاندم کامیلی مام ره سوولی خزیمان شهید بووه. بۆ سبهی به ئامار باس له دهستکهوت و شهید و برینداره کان کرا. جگه له فرماندهی کهرتی پینجی تیپی ۷ی پیره مه گروون، کامیلی مام ره سوول و همهی مه لا علی گهر به هه له دا نه چووبم، سهر به حیزبی دیموکراتی ئیران بوو، باوه ریپیکراوی شورش و مروفتیکی دلسوز و نیشتمانپه روه ر بوو، به کر قه لادزیی و پیشمه رگه یه کی تر نازناوی نازانم، ئه ویش ناوی به کر بوو، شهید بوون و دوو برینداریش هه بوون که یه کیک له برینداره کان نوورهدینی برام بوو.

بۆ میژوو ده لیم: جه لالی مه لا مسته فا، که له ئیسته دا به رپرسی کۆمیتە ی (سوید) ی کۆمه له ی پیشمه رگه دیرینه کانی کوردستانه، یه کیکه له و جوامیرانه ی که ته وای هیزی پیشمه رگه و فرمانده و سهرکرده ی تهی خویشیانده ویست!

یه کیک له رهفتاره جوان و خوهره وشته رزی جه لالی مه لا مسته فا ئه وه بوو، له کاتی دانوستاندا، بارودۆخی کهرتی ئیمه زور خراپ و تا ده هات به ره و خراپتر ده چوو، به تایبته پاباند نه بوون به بریاری سهرکرده ی ته وه، کاتیک له (مه کته بی عه سکه ری) یه وه، جه لالی مه لا مسته فا وه که فرمانده یه کی کهرت ده ستنیشانکرا بوو، کهرتیکی نویی بۆ دروستبکریت، به لام خو شه ویستی جه لالی مه لا مسته فا بۆ ئه و هاوسه نگه رانه ی له کهرتی ئیمه دا بوون، به تایبته کهرتیکی زور چالاک بوو، جه لالی مه لا مسته فا بریاریدا، که وه که پیشمه رگه یه که بۆ ریکخستن وه ی که رته که مان، بمینیته وه، هه رچه نده ئه و دلفراوانییه له که م تیکۆشه ردا به دیده کرا، فرمانده یه که وه که پیشمه رگه یه که بیه ویت خزمه تی شورش و گه له که ی بکات، به لام ئیمه له کۆبوونه وه یه کی تایبته ی که رته که ماندا، ئه و بریاره ی جه لالی مه لا مسته فان پیی قبول نه بوو، تا وه کوو به کۆی گشتی به جیگری فرمانده ی کهرت ده ستنیشانمان کرد،

هەر له بهر ئه وهی له گه لماندا بمینیتته وه.

پاش ماوهیه کی که م (مه کته بی عه سکه ری) برپاری که رتیکی تایبه تی بو جه لالی مه لا مسته فا دهر کرد و لیمان جیا بو هوه و به لام جوانی و دلسوزی و خوړه وشته رزی جه لالی مه لا مسته فا، له نیو دلی هه موو تیکوشه رانی که رته کاماندا بوو، به دور که وتنه وهی که لینیکی گه وره ی نه ک له نیو که رته که ماندا ، به لکوو له نیو هه موو هیزی تیپی ٤٧ ی پیره مه گروندا دروستکرد.

دهسته که وته کانی هیزی پیشمه رگه: دهسته سه رکردنی ته واوی بنکه ی سه ره کی باره گای ئیستخبارات و بنکه ی تایبه تی ناحیه ی کاریزه، دهستگیرکردنی به رپوه به ری ناحیه ی کاریزه و ته واوی ئه و مه له فانه ی که ئه نجوومه نه کانی گونده کان په یوه ندیی نهینیان له گه ل به عسدا تیدا بوو، دیلکردنی چه ندین سه رباز و چه کداری کوردی رژی م و چه ندین چه کی جوړاو جوړ و ته قاندنه وهی هه ندیک له بنکه کان. به لام کاتیک کامیلی مام ره سوول شه هید ده بیته و کامه رانی برای له کاتی هیرشکردنه که دا له گه لیدا ده بیته بو دهر باز بوونی ته رمه که ی، شه هید کامیل ده دات به کو لیدا و له گه ل چه ند پیشمه رگه یه کدا ته رمه که ی رزگار ده که ن و ده یگه یهنه نزیک باره گای تیپ.

برپاری گولله بارانکردنی تاوانباران

پاش ئه وهی هیزی پیشمه رگه بنکه ی ئیستخباراتی کو نترول کرد و ئه و مه له فانه یان له گه ل خو یاندا هینا بوو، ناوی هه ندیک له ئه نجوومه ن و شو فیری نیو گونده کان که ماوهیه کی زور بوو بوو په یوه ندییان به ئیستخباراته وه هه بوو، پی م وایه هه شت بو ده که س ده بوون، هه موویان به برپاری شو رش گولله باران کران که ناوی چه ند که سیکیانم له یاده، ئه ویش: عه لی دایکی خه لکی گوندی ولاخلو، کو یخا ره سوول خه لکی گوندی مالومه بوو، هه ندیک له که سوکاری کو ژراوه کان ته رمه کانیا ن بردنه وه و زوریشیان له داخی ئه و برپاره ی شو رش که گولله بارانی کردن، پالیان دا به رژی مه وه.

تا دههات به ره‌کانی شه‌ر فراوانتر ده‌بوون

هیزی پیشمه‌رگه له هه‌موو تیپ و که‌رت و مه‌لبه‌نده‌کان به‌ته‌واوی ماندوو ببوون و له شه‌رپیکه‌وه ده‌گوازانه‌وه بو شه‌رپیکی تر. کاتیگ هیزیگ له جه‌نگدا سه‌رکه‌وتوو ده‌بیئت، ئەو هیزیه ده‌بیئت ئاماده‌کاریی خۆراک و ته‌قه‌مه‌نی و پۆشاک و پیداو‌یستی برینداری و ته‌نانه‌ت گواستنه‌وه‌ی ته‌رمی شه‌هیده‌کانیشی بو کرابیئت. بو میژوو ده‌لیم و ئەم یاده‌وه‌رییه‌م نووسیه‌وه‌ته‌وه، جگه له خیانه‌تکار و تاوانبارانی هه‌لگیرساندنی شه‌ری کوردکوژه و کورد به کورد کوشتن که ناوی لی نرابوو شه‌ری براکوژی، هیچ هیزیکی حیزب و هیچ شو‌رشیگ هینده‌ی یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان قوربانی نه‌داوه و تووشی شه‌ر و پیکدادان نه‌بووه به‌رامبه‌ر به‌رژیمی به‌عسی داگیرکه‌ری خاکی کوردستان و دوژمنی گه‌لی کورد. گه‌ر هه‌ر شکست و بی‌هویاییه‌ک له سه‌رکه‌وتنی پیشمه‌رگه‌دا له داستانی قه‌یوان ماوه‌تدا هه‌بوویئت، ئەوا ئەو شو‌رشه‌ وه‌ک پنیویست توانای چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی و خۆراک و پۆشاک و پیداو‌یستی برینداره‌کانی هیزی پیشمه‌رگه‌ی نه‌بووه، پاشان ئیرانیس وه‌ک ریکه‌وتنامه و خاوه‌نی بریار و به‌لین، هاوکاری هیزی پیشمه‌رگه‌ی نه‌کردبوو له پووی مادی و ته‌قه‌مه‌نی و گواستنه‌وه‌ی بریندار و... هتد. دوا‌ی گرتنی ناحیه‌ی کاریزه به‌چه‌ند رۆژیکی که‌م، فه‌رمانمان پێ کرا که‌ بچین بو زنجیره‌چیاکانی گونده‌کانی دۆلبیشک که‌ نزیک سنووری سه‌ر مه‌رزی سه‌فره و زه‌روون بوو. به‌سه‌رکه‌وتنمان بو سه‌ر شاخ، تیپی ۵۱ی گه‌رمیان و تیپی ۵۷ی سه‌رگرمه و تیپی پاریزگاری و جگه له که‌رتی ئیمه، چه‌ند که‌رتیکی تیپی ۴۷ی پیره‌مه‌گروونی لی بوو، هه‌میشه رژیم به‌هه‌موو چه‌کیکی قورسه‌وه‌ بوردوومانی ده‌کردین. زنجیره‌شاخه‌کان به‌رده‌لانی، هیزی پیشمه‌رگه‌ ماندوو ته‌واو بیزاری له پووخساریاندا به‌دی ده‌کرا. راده‌ستکردنی ئەو زنجیره‌چیا‌یه‌ی دۆلبیشک که‌ شوینیکی ستراتژی بوو، له هه‌موو ته‌مه‌نی ژبانی سیاسی و زیندانی و برینداریبووندا، رۆله‌ی قاره‌مانی وه‌ک نیو ئەو شه‌رهم نه‌دیوو. پتر له هه‌ژده‌ کۆپته‌ر به‌ ئاسمانه‌وه

بۆردوومانیان دهکردین، جگه له بۆردوومانی سهربازگهکانی تری پڙیم و هیژشی دپندانهی سهرباز و چهکدار و سیخورهکانیان، بهلام پیشمه‌رگه‌کان بێمنهت بوون له شههید و برینداربوونیان. له‌یادمه «سالار چاوشین»، دواتر پیم وایه به نه‌خۆشی مائئاوایی له ژیان کرد، که فه‌رمانده‌ی یه‌کیک بوو له که‌رته‌کانی تیپی ٧٤ی پیره‌مه‌گروون، دهستی به‌سه‌ختی بریندار ببوو، به دهسته‌که‌ی تریه‌وه ئارپییجی ده‌نا به کوپته‌ره‌که‌نه‌وه و خوی به قول و دهستیدا ده‌هاته خواره‌وه. له‌سه‌ر شاخ کوپتونه‌وه‌یه‌کی خیرا کرا و نه‌خشه و پلانی پووچه‌لکردنه‌وه‌ی هیژشه‌کانی دوژمن درا، چونکه به‌شه‌و شوینه‌گشتی و گرنگه‌کان به دهست هیژی پیشمه‌رگه‌وه بوو، به پوژیش پڙیم هیژشی به کوپته‌ر و توپ و تانک و زریپۆشه‌کانیه‌وه ده‌کرد و هیژی پیشمه‌رگه‌ش سه‌نگه‌ره‌کانی خویان چۆل ده‌کرد.

جاشی هه‌رکی و سورکی،

شاخه‌کانیان به قۆنته‌رات به بیست هه‌زار دینار ده‌گرت

که‌رتی ئیمه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شاره‌زای ناوچه‌که بووین، عومه‌ر عه‌ره‌ب به سامان گه‌رمیانی و ت ئه‌م‌پۆ هیژیکی یه‌کجار کو بووه‌ته‌وه و نزیک که‌وتوونه‌ته‌وه، به‌نیازن شه‌و هیژش بکه‌نه سه‌رمان، ئیمه ده‌چینه‌پشتی ئیوه و به‌رووی دوژمندا خۆمان چه‌شار ده‌ده‌ین، هه‌رکه هیژی دوژمن سه‌ر که‌وتن و هیژشیان کرد، ئیوه رووبه‌پوویان ببنه‌وه و ئیمه‌ش له‌پشته‌وه لییان ده‌ده‌ین. ئه‌و نه‌خشه‌یه زۆر ترسناک بوو، چونکه هیژی پیشمه‌رگه ته‌قه‌ی له‌وان ده‌کرد و فیشه‌کی پیشمه‌رگه‌کان به ئاراسته‌ی ئیمه‌دا ده‌هات، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئیمه به دیوی پڙیمدا بووین و هیژی جاشه‌کانیش به‌لای ئیمه‌دا سه‌ر ده‌که‌وتن و هه‌ریه‌ک له ئیمه‌ش له‌ناو ده‌وه‌نه وشکبووه‌کان و پشتی په‌نا به‌رده‌کاندا خۆمان چه‌شار دا‌بوو. شه‌ر ده‌ستی پی کرد و پیشمه‌رگه له سه‌ره‌وه لییان هاتنه‌ ده‌ست و ئیمه‌ش له‌پشته‌وه ته‌قه‌مان لی ده‌کردن، به‌لام ئیمه ژیانمان زۆر له مه‌ترسیدا بوو، چونکه هیژی پیشمه‌رگه‌ش کاتیکی ته‌قه‌یان له جاشی هه‌رکی و سورکییه‌کان ده‌کرد؛ فیشه‌که‌کان رووبه‌پووی

ئىمەش دەبوو ۋە پۈتۈمۈش بە ھەمان شىۋە تەقەيان لە پىشمەرگە دەکرد؛ ئىمە دەگرتە ۋە، چۈنكى ئىمە كەوتتۈۋىنە نىۋان ھەردوۋ لايانە ۋە جاشەكان بە جۆرىك سەريان لى شىۋابو ھەرىك بە لايەكدا رايانەكرد، يەككە لە جاشەكان لە ترسى گيانى خۆى كەوتە بەر دەستمان و جلى رەش و سىپى خەتخەتى لە بەردا بوو، لە گەل خۆماندا بردمان. ئەو شەۋە تا بەيانى بۆردوۋمان دەكران. بۆ سبەى كە پۆژ بوو ۋە، بە دوربين سەيرى تەرمى كوژراۋەكانى جاشەكانمان دەكرد، زياتر لە پەنجا كوژراۋمان ژمارد، جگە لەۋەى لە نىۋ دەۋەن و تاشە بەردەكاندا تەرمەكانى تريان نە دەبينران. بە لام پىشمەرگە يەك شەھىد بوو بە ناۋى «سالار»، بە داخەۋە لە كاتى شەھىد بوۋىدا كەوتتۈۋە دىۋى دوژمن كە بەردەۋام تۆپبارانى دەكرد، بۆ پۆژى دواتر ھىنامانە ۋە بە سى پىشمەرگەدا تەرمەكەيمان رادەستى تىپى ۷۷ پىرەمەگروۋن كرد كە شۆرش ئىسماعىل سەرپەرىشتى دەكرد. ئەو چەكدارەى كە بەدىل گرتتۈۋمان، ھەندىك زانىاريمان لى ۋەرگرتتۈۋ كە چەكدارى عەشىرەتى ھەركى و سوركى بوۋن و بەرپرسەكانيان شاخەكانيان بە قۆتتەرات لە پۈتۈمۈش بە عس بە مىقدارى بىست ھەزار دىنارى ئەو سەردەمە ۋەرگرتتۈۋ. عومەر عەرەب وتى: كەرىم ۋەرە لە گەلدا، بردمانە ئەۋدىۋى رەببىيەكە و پىۋى وت بۆرۈۋە بۆ لاي سەددام. چەند مەترىك لىمان دوور كەوتە ۋە، تاكوۋ چەند پۆژىكىش ئىمە لەۋى بوۋىن، تەرمەكەى ھەر لە شۋىنى خۆيدا مابوۋە و ئەۋەش ۋەك تۆلەيەك بۆ «شەھىد سالار» كە لە ۋەھىرشەدا شەھىد كرابوۋ، ئىمە دوۋچارى كىشەيەكى گەرە ببوۋىن، چۈنكى پۆژبە پۆژ پۈتۈمۈش ھىزى زياترى دەنارد و كەسىش بە ھاناي ئىمە ۋە نەدەھات. عومەر عەرەب وتى: ئىمە تەۋاۋ بىرسى و تىنوۋ و پىنداۋىستى بىرىندارى و فىشەكمان پى نەدەما و كەسىش نەيدەزانى ئامانجى ئىمە چى دەبىت و شەرى بەرەيى (جەبەھى) بەۋ شىۋەيە ناكىت و بەۋ جۆرەش بەكۈشت دەدرىين، من دەچم بۆ لاي شۆرش ئىسماعىل بۆ ئەۋەى رېگە چارەيەك بدۆزىنە ۋە. عومەر عەرەب پىۋى راگە ياندم ئاگام لە كەرتەكە بىت و بۆ سبەى دەگەرتتە ۋە لامان، منىش لە ناخى خۆمە ۋە ئەۋەم پى باش نەبوۋ،

چونکه پېم شهرم بوو بلیم ئیمه ماندووین و برسی و بی فیشه کین، عومەر عهره ب پیشمه رگه یه کی له گه ل خویدا برد و به زویر بوونه وه ئیمه ی به جی هیتشت. زور دلته نگ بووم، چونکه نهمده زانی چی به پیشمه رگه کان بلیم، بو شه و جاریکی تر جاشه کانی هرکی و سورکی هیرشیکی درندانه تریان کرده سهرمان و شوینه کانی پیشه وه ی ئیمه یان گرت و کونترولیان کرد. ئیمه ش له گه ل هیزی هاوبه شی ۵۱ گه رمیان و ۵۷ سهرگرمه، سی بریندارمان دا و له و زنجیره چپایه پاشه کشه مان کرد و هاتینه زنجیره چپایه کی تر، واته به ره و لاوازی و ته سکبوونه وه ی سنووری ژیر دهسه لاتی پیشمه رگه و شه ره کان ده چووین و تا ده هات ئه وان سنووری هیزی پیشمه رگه یان کونترول ده کرد و هیزی زیاتریان بو ده هات.

سامان گه رمیانی: خه لکی سلیمانی هه موو خویری و حیز و دزن!

بو پوژی دواتر هیزیکی تری ۲۵ ی خالخالان و ۸۶ ی دهشتی هه ولیر هاتن به هانامانه وه، دوا ی ئه و هه موو ماندوو بوون و شه ونخونیه، فیشه ک و هه ندیک نانی وشک و کولیره یان له گه ل خویدا هینابوو. شه و هیرشمان کرده وه سهر ئه و شوینه نه ی که به جیمان هیشتبوو، دووباره کونترولمان ده کرده وه و ده که وته وه ژیر دهسه لاتی هیزی پیشمه رگه. من نامه ویت شیوازی بو ردوو مانکردن و جو ری په فتاری درندانه ی پژی و چه کداره کانیان زور دوویات بکه مه وه، به لام ئه وه ی که هه یانبوو و پینان ده کرا، له ئیمه دا به کاریان ده هینا.

بو پوژی دواتر جاریکی تر هیزی پیشمه رگه به ره و دوا وه پاشه کشه مان کرد. هیرش (شازین)م زور خوش دهویست، کوریکی قاره مان و دلسوز بوو، هه میشه دهفته ریکی بچوکی پی بوو سال و کات و شوین و یاده وه ریبه کانی تیا ده نووسی، که ئیسته بووه به نووسه ریکی باش و جددی و کاری وه رگیانی فارسی بو کوردی ده کات و چه ندین بابه تی جو را و جو ری میژووی له سایت و مالپه ره کاندایا کردوو ته وه. له گه ل هیرشدا له په نای تاشه به ریکی

گه وردها پالمان دابووه وه، فیشه کی ئه و جاشانه ی که ئه و ره بییه ی ئیمه یان
 به دهسته وه بوو، له وئوه به ئاربیجی و بیکه یسی و قه ناسه وه ئاراسته ی
 هیزی پیشمه رگه دهکرا. تیپی ۵۱ ی گه رمیان فه رمانده یه کیان له گه لدا بوو
 ناوی شیخ جه مال بوو، بو چهند کاتژمیژیکی که م له و شه ردها پیی ئاشنا
 بووم، فه رمانده یه کی به ئه مه ک و دلسۆز بوو، هیرش پیی راگه یاندن کاک
 شیخ جه مال شتیکی باش ده که یت بیته نیوان ئه م دوو تاشه به رده وه که
 من و که ریمه شهل پالمان پیوه داوه، به لام شیخ جه مال وه لامی دایه وه و
 وتی: «زۆر عه یبه سل له فیشه کی دوژمن بکه مه وه!» به پیوه راوه ستابوو،
 به دووربین ده پروانییه جاشه کان و ئه وانیش به هه موو جوړه چه کیکی
 قورس ئیمه یان بووردوومان ده کرد. به فیشه کی «قه ناس» ی جاشه کان،
 پیشمه رگه یه کی تیپی ۵۱ ی گه رمیان بریندار بوو و فیشه کی کیش له نیوان من
 و هیرشدا هات و بهر سه ر دلّی شیخ جه مال که وت، هینده ئاگام لیی بوو
 وتی: «ئاخ، تینوومه!» و ئاوم بده نی، چه ند چرکه یه کی پیچوو و له باوه شی
 من و هیرشدا هه موو ژیان خوی به شوړش و گه له که ی به خشی و شه هید
 بوو. زۆر به داخه وه بو کاکه شیخ جه مالی فه رمانده، به لام چاونه ترسی و
 قاره مانیتی خوی له و چرکه ساته دا بووه هوی شه هیدبوونی، دنا ره نگه به و
 جوړه ره فتاری مهردانه و خوورپه وشتی به رزی پیشمه رگانه ی نه کردایه وه
 و حیسابی بو دوژمنی خوی بکردایه، له و کاته دا شه هید نه کرایه. بو چهند
 رۆژی دواتر عومه ر عه رهب نه گه رایه وه، خو شم زۆر ماندوو بو بووم و
 پیشمه رگه کانیش سکالا و گلله بیان ده کرد، کو بوونه وه یه کی بچووکم به
 پیشمه رگه کان کرد و پیم راگه یاندن فه رمانده ی که رته که مان رۆشتوو و
 جیگری که رته که مان شه هید بووه. عه لی قلیاسانی له گوندی بالّخ به خوی و
 مه فره زه یه که وه مابووه وه، ته نها من مابووم سه ره په رشتی که رته که م ده کرد
 و نه شمده زانی چون پیشمه رگه کان رازی بکه م، چونکه ناهه قیان نه بوو،
 پاشان ئه وه ش شه ری هیزی پیشمه رگه نه بوو به چه کی سووک به ره له ستی
 له هه زاران چه کداری رژییم بکات به و هه موو قودرته و توپ و فرۆکه ی

جەنگیەووە. هێرش هاتە وەلام و وتی: «فەرماندەیی کەرته کەمان کارێکی خرابی کردوووە و ئێمەیی بەجی هێشتوووە!» لەو کاتەشدا سامان گەرمیانی هات بۆ لام وتی: «زۆر عەیبە بۆ عومەر عەرەب راپیکردوووە و ئێوەیی بەجی هێشتوووە، خەلکی سلیمانی هەموو خویچی و حیز و دزن و بەرپرسی پیشمەرگەکانی سلیمانی لە باوەشی ژنەکانیان دوور ناکەوونەووە و ئێوەش شەرپ دەکن!» منیش هاتمە وەلام و وتم: «عومەر عەرەب راپینەکردوووە و فەرماندەییەکی قارەمانە، بەلکوو بە کاریک چوووە بۆ لای شۆرش ئیسماعیل و دەگەرپیتەووە.»

بە نەگەرپانەووەیی عومەر عەرەب، تەواوی پیشمەرگەکان سارد ببوونەووە و هەندیک پیشمەرگەیی هیزی گەرمیان کەوتنە توانج و گالته پیکردن. لە راستیدا سامان گەرمیانی لە دلسۆزی خۆی و بەزەبیهاتنەووەیی بە پیشمەرگە و بریندارەکاندا لە ناخی خۆیدا، ئەو جینی و وشە سارد و سووکانهیی دەرەق بە خەلکی سلیمانی دەکرد، بەلام سلیمانی پایتەختی پۆشنییران و هەزارەها شەهید و زۆرتین سەرکرده و جی هەموو چینوتویژیکی تیا بوو تەووە و هەمیشە سنگیان فراوان بوو لە ئاست رەخنە و رەخنە لەخۆگرتن، نەدەبوو سامان گەرمیانی بەو شیوەیی هێرشی بکردایەتە سەر خەلکی سلیمانی بەگشتی، دەبوو تەنها رەخنەیی لە عومەر عەرەب بگرتایە و تەر و وشکی پیکەووە نەسووتاندایە.

دوای راپەرین و دروستبوونی حکومەت و پەرلەمان، لە سالی ۲۰۱۴دا لەگەڵ سکریتییری کۆمەلەیی پیشمەرگە کەمئەندامبوووەکانی سەنگەر؛ شوان موغای و بەرپرسی کۆمیتەیی ئەلمانیای کۆمەلەیی پیشمەرگە دیرینەکانی کوردستان؛ هاوڕی کامەرەن سەردانی سامان گەرمیانیمان کرد و باوەشی پیندا کردم و دوای گێرانەووەیی کورتی میژووی ئەو داستانە و قارەمانییتی ئەو پیشمەرگانەیی لەویدا بەرگرییان دەکرد، بە سامان گەرمیانیم وت: «لەبیرتە وتت پیشمەرگەکانی تیپی ۴۷ پیرەمەگروون ترسنۆکن و خەلکی سلیمانی هەمووی حیزن؟» پینم راگەیاندا کە بەنیازی نووسینەووەیی

یاده و هرییه کانم و ئەو جنیوانەت وەک خۆی بۆ دەنوو سمەو، چونکە ئەو مێژوو و دەبیت وەک خۆی بنووسریتەو، دەستی کرد بە پیکەنین و وتی: «کاکە برا گیان ئەو مەنوو سه.» پاشان وتی: «منیش ناھەقم نەبوو، ئیتر ئەو شەرە و باشترە جنیو بدەین وەک رابکەین.» یەکیک لە میوانەکان وتی: «کاکە شەھاب گیان مەنوو سه حیز و دزن، بنوو سه بيموبالات بوون و خۆیان دزیو تەو.» منیش وتم: «کاکە گیان وای نەوتبوو، سامان گەرمیانی چیی وتوو، ئەو هی بۆ دەنوو سمەو.» ھەموویان دەستیان کرد بە پیکەنین و سامان گەرمیانی وتی: «زۆر بە داخو و بۆ ئەو تیکۆشەر و دلسۆزانە ی گیانی خۆیان بەخت کرد و شەھید بوون!»

عومەر عەرەب وتی:

«با سامان گەرمیانی پر بە دەمی خۆی گوو بخوات...»

لە مانگی ئۆکتۆبەری سالی ۱۹۸۶دا، بە بریاری شۆرش ئیمە لە زنجیرەچپای دۆلبیشکدا گەراینەو و بۆ بارەگای کەرتەکەمان کە لە گوندی بەلخ بوو. عەلی قلیاسانی کە فەرماندە ی مەفرەزە ی کەرتەکەمان بوو، لە گەل عومەر عەرەب و نیو هی هیزی پيشمه رگه ی کەرتەکەمان لە بارەگاکەماندا مابوونەو، منیش بە نا ئومیدی و ئازاری دەروونی ئەو پيشمه رگانه ی بە بەر چاوی خۆمەو لە زنجیرەچپای دۆلبیشکدا شەھید و بریندار دەبوون و دیمەنی تۆپبارانی ترسناکی تانگ و زریپۆش و کۆپتەر و هی رشی دێرندانە ی جاشەکانی عەشیرەتی ھەرکی و سورکی، ببوو بە برینیک ساریژبوونی ھەر وا ئاسان نەبوو. ئەو پيشمه رگانه ی کە لە گەلدا بوون، دوو ھیندە ی من قارەمان و دلسۆز و بە جەرگ بوون، پيشمه رگه ی وامان لە گەلدا بوو لە شەری زنجیرەچپای دۆلبیشکدا زۆری پیناخۆش بوو کە ئیمە گەراینەو و بۆ بارەگاکەمان لە گوندی بەلخ، تەنانەت ھەندیکیانم بە زۆر ھینایەو لە گەل مەفرەزەکەمدا. کاتیک گەشتینەو گوندی بەلخ، عومەر عەرەب پیی وتم:

«ئەو چىيە ئەو دەنگۆيە بلاو بوو، تەو گوايە من رامکردوو و شەرەكەم بەجى ھىشتوو؟ ئەى تۆ عەيب ناكەيت شەرت پىنەكراو و سەر لوتكەى شاخەكانت رادەستى جاشەكان كىردوو، گەر ئەو ھەندە ترسنۆكىت، بۆچى پىت نەوتم ترسنۆكم؟» منىش وەلام دايەو كە دەزانم نە تۆ ترسنۆكىت و نە من و پىشمەرگەى مەفرەزەكەم لەسەر شاخ ترسنۆك بووين، بەلام من چى بكەم تەنھا چەند مەخزەنىك فېشەك بە لاقەدى خۆم و پىشمەرگەكانى مەفرەزەكە مەوھىيە و ماوھى دوو ھەفتەيە ئىمە لە جەنگى پووبەرووى زلھىزىكى دىرندانەى بەعسداين بۆ خۆپاراستن لە خۆمان و چياكان، فېشەكى نىو مەخزەنەكانى جاشە مردووھەكانى نىو ئەو جەنگە بەكار دەھىنين. جگە لەوھى ھەر پىشمەرگەيەك كولىرەيەكى بەر كەوتوو، دواى برسېتى و تىنوويىتى و بى خۆراكى! ئىستەش تۆ بە من دەلىيت: ترسنۆك، بۆچى شەرت پىنەكراو؟» پاشان سامان گەرميانى بە خۆى و ھىزەكەيەو ھاتن بەھانامانەو، ھەر كەرتە و فەرماندەى خۆى لەگەلدا بوو، ئەوھى كە بى فەرماندەى كەرت بوو، تەنھا ئىمە بووين كە من رۆلى كاريگەر و تايبەتم لە ئەركى بەرپۆھەردنى شەرەكەدا گرتىوو، ئەستوى خۆم، بەلام پرسىارى سەرەكى سامان گەرميانى ئەو بوو كە «تۆ بۆ نەگەرابووئەو بۆ ناو شەرەكە؟»، لەو كاتەشدا ھىندە نەبوو مام جەلال بۆ ھاوكارىكردنى ھىزى پىشمەرگە سەردانى دەرەوھى ولاتى كىردبوو، عومەر عەرەب وتى: «با سامان گەرميانى پىر بە دەمى خۆى گوو بخوات، لە ھەموو ژيانىدا ھىندەى من شۆرشيگىر نەبوو. ئىستە مام جەلال لە دەرەوھى ولاتە، زۆرى لە بەرپرسەكان لە غىابى مام جەلالدا خۆيان لە ترسى ئەو شەرەدا حەشار داو و شەرى ناچاركراو بە پىشمەرگە دەكەن.» پاشان عومەر عەرەب وتى: «كەرىم گيان، لەبىرت نايەت كە لەبەر حەوزە وشكەكەدا بە ئەمرى نەوشىروان مستەفا تاوانبارانى بەعسمان بە سزاي گەل و شۆرش دەگەياند و تۆش برىندار بوويت و ھاوارت لى دەكردم عومەر بىمكوژە و بەجىم مەھىلە؟ من دلنيام گەر لەگەل سامان گەرميانىدا بوويتايە، بۆ دەرەزابوونى

ژیانی خوئی؛ توئی دهکوشت و بهجی دههیشیتیت. لهبیرت دیت نازاد ههلهدنی و نهزهر ناسراو به «هیرش» ئوتومبیلیکی جوئی لاندگرۆزهری سالی ۱۹۷۹یان رفاند، که خوشکهزایهکی پاریزگاری سلیمانی شیخ جهعفر که به «شیخ چۆپی» ناسرابوو! نازاد ههلهدنی لهسهر ئهو چالاکییه پاش ماوهیهک دهستگیر کرا و لهلایهن ئۆکه رهکانی شیخ جهعفر (شیخ چۆپی)؛ پاریزگاری سلیمانی به تیزاب سووتینرا! کئی بوو که فهرماندهی کهرت بوو له تیپی ۴۷ی پیره مهگروون؟ یهکه مین کهس ئهو ئوتومبیله یان به دوو ئاربیجی و یهک بیکه یسی و نو پیشمه رگه وه، ته سلیم به رژی می به عس بوونه وه؟ کئی بوو بریاری لهسهر کوشتی جهیشی شهعی و تاوانبارانی دهرده کرد و به منیان پی بهکوشت دهدان گوايه سهر به دهزگاکانی رژیمن! پیشمه رگه یهکی قوربه سهر گهر به ههر چی جوړیک بووايه ته سلیم بووايه ته وه، یان دهیانکوشت یان دهچوونه سهری بری پاره یان لی وهرده گرت. خو هیچ پیشمه رگه یهک هینده ی ئهو فهرماندیه ی که له تیپی ۴۷ی پیره مهگروون بوو، پیشمه رگه و چهکی شوړش و ته نانهت ئهو ئوتومبیله ی که نازاد ههلهدنی لهسهر به تیزاب سووتینرا و شهید کرا؛ تاوانی نه بوو! خوتان دهزان کئی بوو و خزمی کئی بوو و بوچی لیپرسینه وه و لیپچیینه وه یان له گه لدا نه کرد و بو ته نها جاریکیش ناوی به خراپ باس نه کرا و هیچ مهفرزه یهکی پیشمه رگه ش لیپرسینه وه یان له گه لدا نه کرد، ئهو من بووم ترسنوک یاخود ئه وان!»

پاشان عومهر عهره ب هینده تووره و بیزاری ی ئهو شوړشه ی له نیو پروخساردا تیا بهدی دهکرا، وتی: «غهریب کونجرینی له هه ندیک له و بهرپرسانه شوړشگیزتر و چاونه ترس و دلسۆزتر بوو، ههر ئه وانه وایان لی کرد و له هه ولی تیکشکاندنی باری که سایه تی فهرماند قاره مانه کان بوون و له خشته یان دهربردن و پرویان له رژی م ده کرد.» غهریب کونجرینی فهرماندهی تیپ بوو، پیش داستانی قه یوان به چه ند مانگیک ته سلیم به رژی م ببوو وه و دواتر وهک «ئامر سریه» ی فهوجی سووک (فهوجی

خه فیفه) ره بایه کی له ناو سوورقه لاتدا له لایه ن پژی مه وه پی سپی درابوو، په یوه ندی کر دبو وه به نه وشیروان مسته فا و هه موو ئه و چه کارانه ی که له گه لیدا بوون، بریتی بوون له دوانزه چه کار، په یوه ندیان کرد به شوړ شه وه. من هینده ماندوو بووم له و شه ردا و نه شمده زانی ئامانجی دواړوژی ئه و شه ره چی ده بیټ، هه ر ئه وه نده م پی کرا و وتم: «سامان گه رمیانی له سه ر حقه و گه ر توش له جیی سامان گه رمیانی د بوویتایه و سامان گه رمیانی عومه ر عه رب بووایه، ئه و ره خنه یه هه ر ده گیرا.» عومه ر عه رب ئه و پیشنیار و وه لامه ی منی پی په سه ند بوو و وتی: «توش و سامان گه رمیانی راشه ده که ن.» منیش له وه لامدا وتم: «ئو ره خنه ی که تو له هه ندیک سه ر کردایه تی و سیاسه تمه دارانت گرت، بیشک راشه گویان تیا به دی ده کریت، که خو م هه ر هه موو ئه و ناهه قبیانه م به چاوی خو م ده بینی و له نزیکه وه ئاگاداری هه موو ناراشه گوییه کان و تیکشکاندن که سایه تیه کانم.» له راشه تیدا نه شمده زانی عومه ر عه رب بو هینده داخله دل و تووره بوو، به دلشکاوی و خه مباریه وه وتی: «من له هه موو ئازاره کانتان ده گم و ده زانم بووم به هوکاری ئه وه ی جنیو و وشه ی بازار ی ئاراشه ی ئیوه و هه مووان بکریت، به لام ئه وه من بووم دایک و باوکم هه ر له سه ره تای هه لگیرساندن شوړشی ئه یلوول ده ربه ده ر بوون و ئه وه من بووم له سه ر ده ربه ده ری خانه واده که م له باشووری عیراقد که نیسته جیی زوره ملی بووین و له نیو زولم و زورداری عه ربی ره گه زپه رست ژیانی سه ختمان به سه ر برد و زمانی کوردم هه ر له یاد نه چوو و نازناوی عومه ر عه ربم پیوه لکاوه. ئه وه من بووم فه رمانده ی ئه و که رته ی تپی ۷۷ی پیره مه گروون، که هه موو روژیک به ئازایه تی و قاره مانیتی ئیوه ی تیکوشه ر؛ چالاکیان له ناوجه رگه ی ده سه لاتی رژی می به عسدا ئه نجام ددا و ئیزاعه که ی یه کیتی به شانازییه وه به ناوی یه کیتییه وه و به سروودی نیشتیمانیه وه زیاتر وره ی هیزی پیشمه رگه ی پی به رز ده کرده وه و به رپرسه کانیش که ئیسته تانه وته شه ر له پیشمه رگه ی که رته که م

دهدن و جنيو به خهلكي شاره جوانهكه ي سليماني ددهن، هر خويان به خويان بن، با بين بزائم كام به رپرس و كام دهملووس و ماستاوچي، هينده يهك پيشمه رگه ي كه رتي من چالاكي كرديت و كه سوكاري وهك خيزان و بنه ماله ي من ئاواره و دهر به دهر و تووشي دوژمنايه تي بوويت! «
 بو يه كه م جارم بوو عومهر عهره ب بهو شيويه بينم، چونكه هرگيز له ژياني پيشمه رگه ياتيدا نهو كوره نازايه و فه رمانده يه م بهو جوړه دلشكاوه نه بينبوو، نه شمده زاني هوكاري چيه پوژ به روژ نائوميدي زياتري تيا به دي دهكرا، هر نه وهنده تيگه يشبووم عومهر له لايه ن هه نديك به رپرسانه وه پهي پي دهبرا و دژايه تيبان دهكرد، نه وهش بووه هوكاري نه وه ي له كو تاييدا پشتي له شوړش كرد، نهو شوړشه ي كه هه موو بنه ماله كه ي له سه ر دهر به دهر كرا. عومهر نهو ده مه ته مه ني ته نها بيست و پينچ سالانيك ده بوو، كه چي هه نديك لهو سه ر كردانه ي ته مه نيان هه لكشايوو، دژايه تيبان دهكرد و نهو كورهيان به ره وه لدير برد. دواي دوو پوژ پشوودانمان، هيژيكي زور گوره و پرچه ك له لايه ن دوژمنه وه خويان ئاماده كردبوو به ره و كاريزه ي كو ن و نهو گوندانه ي بالخ و گاپيلون كه له سه ر پي سه ر كردايه تي بوون و دوو چاري شه ريكي سه خت بووين.

شهري كاريزه ي كو ن و ئابلوقه دانمان و نزيكبوونه وه مان له مهرگ

پاش جنيوه كاني سامان گه رمياني و وه لامي عومهر عهره ب و نه گه رانه وه ي بو نيو هيژي كه رته كه مان، دوو به ره كي كه وته نيو هيژي پيشمه رگه ي گه رميان و پيشمه رگه ي سليماني و ته واوي سه ر كردايه تي بهو دوو به ره كييه ئاگادار بوون و تا دههات پيشمه رگه لاوازتر و زوريشيان خويان له شه ر كردن دهشارده وه و هه نديكيشيان له پر ديار نه ده مان، به تاييه ت نهو پيشمه رگانه ي كه له كاتي دانوستاندا ببوون به پيشمه رگه، نه وهش هه لويسيكي زور خراپ بوو كه له سامان گه رميانيه وه دهستي پي كرد و تا دههات پيشمه رگه ي

گهرمیان له بهر چاوی پیشمه‌رگه‌ی خه‌لکی سلیمانی ناشرین ده‌بوون و به هه‌مان شیوه‌ش پیشمه‌رگه‌ی سلیمانی له بهر چاوی پیشمه‌رگه‌ی گه‌رمیان ترسنوک ده‌بینران. له بهر ئه‌وه‌ی که‌رتی ئیمه له‌و سنووره‌دا زۆر شاره‌زا بوون، زۆربه‌ی شه‌ره‌کانی ده‌سته‌ویه‌خه و پیشی شه‌ره‌کان؛ به هیژی تیپی ٤٧ی پیره‌مه‌گروون ده‌کرا، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش داوا له که‌رتی ئیمه ده‌کرا که بچین ری له‌و هیژه‌ی دوژمن بگرین که خۆیان ئاماده کردووه بۆ هیژشکردنه سهر گونده‌کانی کونه‌ماسی و کاریزه‌ی کون و گوندی با‌لخ. عومه‌ر عه‌ره‌ب داوای لی کردم له‌گه‌ل مه‌فره‌زه‌یه‌کدا بچم بۆ کاریزه‌ی کون، منیش پرسیاریکم لی کرد و وتم: «عه‌لی قلیاسانییش وه‌ک من فه‌رمانده‌ی مه‌فره‌زه‌یه، نه‌با له ناخی خۆیدا وه‌همیک دروست بیت و پیم باشه هه‌ندیک ئه‌رکی به‌رپرسیاریتی شه‌ره‌کان بخه‌ینه ئه‌ستوی، چونکه ئه‌وه پتر له دوو مانگه؛ زیاتر ئه‌و ئه‌رکه‌ت به من سپاردووه.» عومه‌ر عه‌ره‌ب له وه‌لامدا وتی: «من جیاوازی هیچ پیشمه‌رگه‌یه‌ک ناکه‌م و هه‌مووان وه‌ک یه‌ک ده‌بینم.» عه‌لی وه‌ک فه‌رمانده‌ی مه‌فره‌زه‌ش تیکۆشه‌ریکی قاره‌مانه و زیاتر ئه‌رکی پاراستنی باره‌گاکه‌مان و گونده‌که‌م پی سپاردووه، ئه‌وه‌ش بووه‌ته هۆکاری ئه‌وه‌ی به‌زۆری نه‌مناردووه بۆ سهر شاخ و نیو شه‌ره‌کان.

منیش داوام له چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌ک کرد که بین له‌گه‌لمدا، به‌لام که‌م که‌سیان ئاماده‌ییان تیا بوو، ئه‌وه‌ش هۆکاری ئه‌وه نه‌بوو که له ترس و بیوره‌یی و لاوازیادا بیت، به‌لکوو زۆر شه‌که‌ت و ماندوو ببوون، خۆم چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌کم ده‌ستنیشان کرد به ناوی ری‌بوار کانیسپیکه‌یی جه‌باره سوور، ره‌فیع، نووره‌دینی برام، هیژش و چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌کی تر، ژماره‌مان سیانزه پیشمه‌رگه‌ ده‌بوو.

ئیمه ئه‌و هیژشه‌مان به‌هه‌ند وه‌رنه‌گرتبوو و پاشان دلنیا بووین له‌و تیکۆشه‌ره دلسۆزانه‌ی که پیکه‌وه بووین و به سووک زانیی دوژمن. به «زمه»‌ی ته‌فه‌نگه‌کانمان و «حه‌ربه»‌ی لوله‌ی کلاشینکوفه‌کانمان، شه‌و چه‌ند چالیکمان هه‌لکه‌ندبوو وه‌ک سه‌نگه‌ر به‌کارمان هینا. «زمه»‌ی تفه‌نگ

به‌وه دوتريت لوله‌ی تفهنگی پی پاک ده‌کرایه‌وه و «ح‌ر‌به» ش چه‌قویه‌کی دريژه به‌ژير لوله‌ی کلاشینکوفه‌که‌وه‌یه، له کاتی پیوستی جه‌نگدا به‌کار ده‌هینرا. توپبارانی رژی‌م هیچ بواریکیان نه‌داین و تا ده‌هات ته‌قه‌کردن له‌لایه‌ن چه‌کدارانی رژی‌مه‌وه زیاتر و هیزه‌کانیان نزدیکتر ده‌بوونه‌وه. له‌گه‌ل پووناکبوونه‌وه‌ی سه‌رله‌به‌یانی، به‌ه‌موو جوړه چه‌کیکی قورس هیرش کرایه سه‌رمان. له شه‌ریکی پتر له نو کاتر می‌ردا، بارودوخیکی زور خراپمان به‌سه‌ردا هات و هر چی پیشمه‌رگه‌یه‌کم ده‌نارده‌وه بو باره‌گاکه‌مان که بچیت فیشه‌ک و خوراکمان بو بهینیت، ده‌روشت و نه‌ده‌هاته‌وه، تاکوو ئه‌وه‌ی له‌و سیانزه پیشمه‌رگه‌یه، ته‌ن‌ها پینچ پیشمه‌رگه‌ ماینه‌وه. ئه‌گه‌رچی نووسه‌رانی کومه‌له‌ی پیشمه‌رگه‌ دیرینه‌کان لقی کوردستان به‌دوورودریژی باسیان له‌و نه‌به‌ردییانه کردووه و هیرش (شازین) له نووسینی یاده‌وه‌ریبه‌کانیدا ده‌لیت ئیمه‌ دوانزه پیشمه‌رگه‌ بووین، به‌لام لی‌رده‌ا به پیوستی ده‌زانم بو ئه‌نگوستخستنه سه‌ر راستی و دروستیبه‌کان و جوړی پووبه‌روبوونه‌وه‌کانی هیزی پیشمه‌رگه‌ که ئیمه‌ش له‌وپه‌ری نار‌ه‌حه‌تی و ماندووبووندا بووین، من داوام له هیرش کرد که بچیت له باره‌گاکه‌مان له گوندی بال‌خ فیشه‌کمان بو بهینیت، به‌لام هیرش به‌ده‌ستبه‌تالی گه‌رایه‌وه بو لامان. له گو‌قاری «چیا» دا ده‌لیت: سیانزه سه‌عات شه‌ر، شه‌وی ۲۲- ۱۹۸۶/۲۳ له‌نیوان گوندی بال‌خ و کاریزه‌ی کون، سه‌نگه‌رمان له هیزیکی پیشه‌وه‌ی دوژمن گرت و کاتر می‌ر ۱۱ی شه‌و به‌سه‌ر ۱۴ سه‌نگه‌ردا دابه‌ش بووین. ئه‌و شوینته‌ی که ئیمه‌ بو‌ی چووبووین، پیشتر له‌لایه‌ن هیزه‌کانی پیشمه‌رگه‌وه وه‌ک خالیکی لاواز و لاوه‌کی ته‌ماش‌ا ده‌کرا، هیچ هیزیکی لی نه‌بوو، هر بو‌یه ئه‌و شه‌وه به‌برووسکه‌یه‌ک ئاگاداریان کردین که به‌ره‌و

۱. بر‌وانه: گو‌قاری چیا، کومه‌له‌ی پیشمه‌رگه‌ دیرینه‌کانی کوردستان، چاپخانه‌ی حه‌مدی، ژماره‌ی (۳)ی ئه‌یلوولی ۲۰۰۷، ل ۱۱۱. به‌بی ده‌ستکاریکردن لی‌رده‌ا خستومه‌ته به‌ر دیدی خوینهر و ئه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌کی ری‌زمانی و پی‌چه‌وانه‌ی گیرانه‌وه‌ی می‌ژووی تیدا بیت، ئه‌وا خودی نووسه‌ر لی‌ی به‌رپر‌سیاره.

ئەو ناوچەيە برۆين كە چەند سەنگەرئىكى كۆنى لىيە. فەرماندەى سەربازىي ئەو ناوچەيە؛ «ئازادى حەمەى گەمحان»ى فەرماندەى تىپى ۹۹ى بتوین بوو، كاتژمىر ۱۲ى شەو دوژمن كەوتە تەقەكردن لە سەنگەرەكانمان، شەرىكى بەرانبەرین لەنيوان ئىمە و دوژمن دەستى پى كرى، دوژمن بە ھەموو جۆرە چەككە كەوتە بۆردوو مانكردنى سەنگەرەكانمان و زانىارىي پى گەيشتبوو شوينىكى فەراغ ھەيە دەتوانن دزەى بۆ بكەن و دەست بەسەر گوندى بالخدا بگرن. ئەم ھەوالە لەلایەن رىكخستنهكانى يەكيتىيەو ھە ئازاد گەيشتبوو، ھەر بۆيە بەپەلە ئىمەيان بۆ ئەو بۆشايىيەى نيوان بالخ و كاريزە ئامادە كرى، شەرى بەرامبەرین لەنيوان ئىمە و دوژمندا دريژەى كيشا، زياتر لە ۴ سەعات بە جۆرەھا چەك سەنگەرەكانى ئىمەيان دەكوتا، ريزە فيشەكى رەشاشى بيكەيسى بەسەر سەنگەرەكانماندا گيزەى دەكرد و بەردەم و ناو سەنگەرەكانمانيان رۈوناك دەكردەو، زياتر لە ۱۰۰ گوللە ئاربيجيان بەسەرماندا دەتەقاند. دوژمن ترسىكى زۆرى ھەبوو، ھەر بۆيە بەبەردەوامى تەقەيان لە سەنگەرەكانمان دەكرد. شەو چەند ھەنگاويك لىمان ھاتنە پيشەو، بەلام كەوتىنە تەقەكردن لىيان و ناچار پاشەكشەيان كرى. ئىمە ھىچ جۆرە ھىرشكىمان نەكردە سەريان، چاوەرپى ھىرشى دووھم بووين، بەلكو ئەوان ھىرش بكەن و بە زەرەرىكى زۆرەو پاشەكشەيان پى بكەين. دلىا بووين دەيانشكىنين، چونكە شوينمان قايم بوو، ئەمەجگە لەوھى لای راستيشمانەو پيشمەرگەكانى تىپى ۹۹ى بتوینی لى بوو كە زۆر دوور نەبوو لىمانەو، زۆر بەيان لای سايبەر رەسوول و ئازادى حەمەى گەمحان كۆ ببوونەو. بە دريژايى ئەو شەو لە شەرىكى قورسدا بووين.

ليزەدا شتىك ھەيە دەمەويت بىلیم، دوو كاتژمىر بەسەر چوونمان بەرەو سەنگەرەكاندا تىنەپەريبوو، ئەوھى جگە لە كەرىمەشەل (شەھاب كەرىم - بەندە) ھىچ فەرماندەيەكى ترمان لەگەلدا نەبوو، پيشمەرگەكانيش كەوتنە ملبادان و دەرچوون لە فەرمانى بەرپرسەكەيان. لە كاتژمىر ۵ى سەرلەبەياندا دوژمن بە ھىزىكى گورەى پۆشتەو پەلامارى سەنگەرەكانى

ئىمەيان دا، شەر بەگەرمى دەستى پىي کرد، ئىمە تەنھا پىنج پىشمەرگە ماينەوہ و دوو پىشمەرگەشمان ھەر شەو ھەلھاتن. ئەو بەيانىيە بەتەواوہتى شەكەت و ھىلاک بووين، شەو نەخەوتبووين، کاتىكىش دوژمن ھىرشى ھىنا، بەسەختى لەگەلدا کەوتىنە شەرپەوہ. ھىرشەكە لە چەند قولىكەوہ بوو: قولى يەكەم لە کارىزە كۆنەوہ بەرەو چەمى پىرئەلىاس، قولى دووہم لە ھەمان شوينەوہ بەرەو سەنگەرەکانى ئىمە (واتە لای چەپى ھىزەكەى سابىر رەسوول و ئازادى ھەمەى گەمحان)، قولى سىيەم لە لای راستى جرتاواوہ بۆ كۆنەماسى و لەویشەوہ بەرەو پشتى كۆنەماسى و بەرەو لوتكەى ھەسەن بەگ. قولى يەكەم لە کارىزە كۆنەوہ دەستى پىي کرد، لەلایەن تىپى ۹۹ى بتوین، بە خراپترین شىوہ دوژمنیان شکاند. لەو قۆلەش بەرەو ئىمە ھىرشىيان ھىنا، دوژمن ھەندى پىشەرەوىي لەوئىوہ کرد، ئىمە توانىمان لە ھىرش رايانگىرین، بەلام وەزەمان يەكجار نالەبار بوو، فىشەكمان بەرەو كەمبۆنەوہ دەچوو، لە شەوہوہ نانمان نەخواردبوو، ئاوىشمان پىي نەبوو. كاتژمىر ۶-۷ى بەيانى بەتەواوہتى تەقەى دوژمن ھەراسانى كىردبووين، زاتمان نەدەكرد بەقەد تالە موويەك سەر دەربەكەين، وەك خۆل بەرامبەر بە سەنگەرەكانمان دەھاتن، ھەزاران فىشەك قەراخ و پىشەوہى سەنگەرەكانمانيان دەسمى. ئەم پىشەرەوىيەى دوژمن ھەموومانى ترساند، چونكە دوژمن دەيتوانى بەگەرپتەوہ و پشتمان بگىریت و زۆر ناوچە لە دەست پىشمەرگە بچىت. ھىزى پەلاماردەرى دوژمن لە جاش و سەرباز، بەپىي ئەو زانىارىيانەى لە كارىزەوہ ھاتبوو، زىاتر لە ۴۰۰۰ چەكدار لە قولى ئىمەوہ شەر بەردەوام بوو، دوژمن وردە وردە پىشەرەوىي دەكرد و دەكشايەوہ. وەك پىشتر باسەم کرد وەزەمان لە ھەموو رۆويەكەوہ خراپ بوو، ئىمە لە گەرمەى شەردا بووين چەند پىشمەرگەيەكى كەرتى ۳ى تىپى ۷۷ى پىرەمەگروون بە فەرماندەيى سالارى شىخ عومەر گەيشتنە لامان كە ژمارەيان ۵ پىشمەرگە دەبوو. بەراستى ئەو پىنج پىشمەرگەيە ھەريەكەيان بۆخۆيان بەرامبەر بە دەيان چەكدارى دوژمن دەوہستان. بەرزانى تەمىن، نزار، سالارى شىخ عومەر لەگەل دوو

پیشمه‌رگه‌ی تردا که ژماره‌مان بوو به ده پیشمه‌رگه، له سه‌نگه‌ره‌کانمان سه‌رگه‌رمی ته‌قه‌کردن بوون. له هیژه په‌لامارده‌ره‌که‌ی دوژمن، ئه‌وه‌نده‌مان زانی له پشت‌ه‌وه ده‌ست‌پژیمان لی ده‌کری و خه‌ریک بوو فیشه‌ک سه‌ری سی چواریکمان هه‌لگری. هه‌موومان پیکه‌وه هاوارمان ده‌کرد «ته‌قه مه‌که‌ن»، سه‌ره‌تا وا تیگه‌یشتین که پیشمه‌رگه‌کانی خو‌مانه و ئیمه‌ش به جاش تیگه‌یشتوون بویه ته‌قه‌مان لی ده‌که‌ن. چه‌ند جاریک هاوارمان کرد، به‌لام سوودی نه‌بوو، به‌توندی سه‌نگه‌ره‌کانمانیان ده‌کوتی، به‌ته‌واوه‌تی خو‌مان نو‌قمی سه‌نگه‌ره‌که‌مان کرد و به هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌مانده‌وی‌را سه‌ر هه‌ل‌برین، من خه‌یالم بو ئه‌وه ده‌چوو تیپیک یان گروو‌پیک پیشمه‌رگه هه‌لگه‌ر‌ابنه‌وه، یان خیان‌ه‌تیا‌ن لی کردووین و له‌گه‌ل هیرشی دوژمندا ئه‌وانیش په‌لامارمان ده‌ده‌ن، یان چه‌کمان ده‌که‌ن، یان ته‌سلیمی دوژمنمان ده‌که‌نه‌وه.

به‌لام بو‌چو‌ونه‌که‌مان هیچیان راست نه‌بوون، به‌لکوو ئیستا (ئه‌وسا) جاش پشتی گرتبووین و دزه‌یان کردو‌ته‌ه‌ساس‌ترین سه‌نگه‌ری پیشمه‌رگه‌وه، ئیستا له پشت و پاشه‌وه ده‌یان‌ه‌وی‌ت کونمان بکه‌ن و ته‌قه‌ش به‌به‌رده‌وامی گه‌رمه و ئیمه‌ش له دو‌ور‌پانیک‌داین، روومان له هه‌ر شوینیک بکر‌دایه؛ دوژمن زه‌فه‌ری پی ده‌بردین، ماوه‌یه‌کی پیچوو تا‌کوو ته‌قه له پشت‌ه‌وه‌ماندا نه‌ما، سه‌یری دواوه‌مان ده‌کرد هیچ له‌ئارادا نییه، ته‌قه‌یه‌کی زوره، به‌لام به‌ره‌و ئیمه‌ فیشه‌ک نایه‌ت، ئینجا زانیمان که مه‌فره‌زه‌یه‌کی که‌رتی تیپی ۷۴ پی‌ره‌مه‌گرون توانیان ئه‌وه‌هیژه‌ی دوژمن که پشتی گرتبووین، هیرش بکه‌نه سه‌ریان و له ماوه‌یه‌کی که‌مدا بیان‌شکینن. به‌راستی گه‌ر ئه‌وه مه‌فره‌زه‌یه‌ی که‌رتی تیپی ۷۴ پی‌ره‌مه‌گرون نه‌بو‌وايه، ئه‌گه‌ر هه‌مووشمان نه‌کوژراینايه، ئه‌وا شه‌هیدیکی زورمان ده‌دا و به‌خراپی تیک ده‌شکاین، چونکه ئیمه توانای به‌ره‌نگاری پیشه‌وه و دواوه‌ی خو‌مان نه‌ده‌بوو، نه‌شمانده‌توانی له دواوه و پیشه‌وه شه‌ری دوژمن بکه‌ین. لیره‌دا پیویسته ئاماژه به‌ ناوی ئه‌وه مه‌فره‌زه قاره‌مانانه‌ی تیپی ۷۴ پی‌ره‌مه‌گرون بده‌م که له‌دوا‌ی سه‌نگه‌ره‌کانمان دوژمنیان شکاند و ئیمه‌یان له‌و بازنه ترسناکه‌دا پر‌زگار

کرد. به داخه وه ناوی ئەو مەفرەزە پێشمەرگە یەم بە تەواوەتی لە یاد نەماوە، تەنھا ناوی ٣ پێشمەرگەیان نەبێت، هەرسێکیان لە پلەی فەرماندەدا بوون: ئازاد ھۆندەرینی؛ جیگری کەرتی تیپی ٤٧ی پیرەمەگروون، خەڵە بێدین (دلێر)؛ فەرماندەیی مەفرەزەیی کەرتی تیپی ٤٧ی پیرەمەگروون، جەمال چاوشین؛ فەرماندەیی مەفرەزەیی کەرتی تیپی ٤٧ی پیرەمەگروون. پاش شکاندنی ئەلقەیی پشتەوومان، ئیتر لەو دُنیا بووین ھێرشی دوژمن لە پشتەووە ناتوانن زەفرمان پێ بەریت و بە ئاسانی پێشپەرەیی بکات. ھاوکات لەگەڵ شکاندنی ھیزی دوژمن لە قۆلی پێشمەرگەکانی تیپی ٩٩ی بتوین، بە پێچەوانەو ھێرشەکە بە شێوەیەکی سەخت بۆ سەر ئێمە درێژەیی کێشا و لەگەڵ دوژمندا شەڕیکی قورسمان کرد. لەگەڵ بەرگریکردنی ئێمە، تیپی ٩٩ی بتوین بە ھیزیکەو بە ھانامانەو ھاتن کە ژمارەیان ٣٠ پێشمەرگە دەبوون، بە ھاتنی ئەم پێشمەرگانە، سەنگەرەکانی ئێمە ھیندەیی تر قایم بوو. ھەر ئەو ڕۆژە «کە ریمە شەل» پێی راگەیاندم کە بچمەو بە ئالخ و بزەنم لە مقەریشەکی کلاشینکۆف و گوللە ئاربیجیی لێیە یان نا؟ گەر پامەو بەرەگا و لە قەوانیکی ژەنگاوی زیاتر، ھیچی ترم نەدوژییەو. کاتی لە مقەرەکەدا پشووێکم دا، بارەگا بە سەر یە کدا درابوو، ژوورەکە بۆنی مردووی لێ دەھات، جگە لە چەند لێفەییەکی خۆلاوی و دراو، ھیچی تری لێ نەبوو، قاپ و قاپاخەکانی بارەگا؛ خۆل سواغی دابوون. بۆنی خۆل و پشیلەییەکی مردوو سەری کاس کردبووم، ناچار ھەستامە سەر پێی و گەر پامەو لای برادەرەن. لە گەر پانەو ھەمدا، چاوم بە چەند پێشمەرگەییەکی تیپی ٨٧ی قەرەچوو خەوت. پاش چاک و چۆنی، پێشمەرگەییەکی خریلانەیی قەلەو و سەر و ڕوو خسار توژ لینیشتوو لێی پرسیم: جەنابت پێشمەرگەیی کوئی؟ منیش وەلامم دا یەو: تیپی ٤٧ی پیرەمەگروون، گوتی: زۆر باشە، ئێمە دەچین سەنگەرەکان لە برادەرانی تیپی ٤٧ی پیرەمەگروون و ھەردەگرین، بەلام پێش ھەموو شتیک دەمانەو یت کاک ئازاد و کاک سابیر رەسوول بێنین. منیش لەگەڵیاندا ڕۆشتم. پێشمەرگەکە گوتی: «من فەرماندەیی کەرتەم، بە (فاقە مەخموری)

ناسراوم، سەنگەرەکانی برادەرانی ئیو وەر دەگرین و زانیاریم لە سەر ئەو
هێرشە ی ئەرپۆش هەیه که کرایه سەرتان. دەستتان خۆش، شەپری چاکتان
کرد.» منیش گوتم: «سوپاست دەکەم، ئیوێش تییکی چالاکن، بە بەر دەوامی
لە رێگای ئیزگە ی رادیو وە چالاکییەکانی ئیوێش دەخوینرێتە وە، کەم جار
بوو ناوی ٨٧ ی قەرەچووخ نەهینریت.» بە دەم رێگا وە فاقە مەخموری
لیی پرسیم: «ئە وەندە زانیاریم هەبیت دۆژمن لەم ناوچە یە وە نزیکە، کۆری
سلیمانی نەمانکەیتە وە بە ناو حکومەتدا، ئیمە شارەزا نین! بە خودای پیش
ئە وە ی بمرەیتە دەستی حوکمەتی، تە پرت پی لێ دە دەم.» دەستی کرد بە پیکە نین
و گەیشتنە لای ئازادی حەمە ی گە محان، منیش چوومە وە لای برادەرەن. بە
گەیشتنم، کەریمە شەل دەستی کرد بە پیکە نین و گوتی: «کوا فیشە ک؟» گوتم:
«فیشە کی چی؟ بارە گای چی؟ مقەر ئە لێی کە لا وە یە!» کەریمە شە لیش گوتی:
«وام زانی کە تە ئخیر بوویت، خەریکی ئە وە ییت فیشە کە کان بە لۆریبە ک
بگوازیتە وە!» ئە وە ندە ی نە برد چە ند پیشمەرگە یە کی ٨٧ ی قەرەچووخ
گەیشتنە لامان و شوینەکانی ئیمە یان پر کردە وە و سەنگەرە کانمان بو ئە وان
بە جی هیشتن و گەرپا ی نە وە بارە گاکانمان. بارە گای چی! پیس و پۆخل، هیچ
شتیک لە جیی خۆیدا نە ما بوو، پاخرە کان بە لوولکراوی لە سووچیکدا فری
درا بوون، خۆل بەری پەنجەرە و سەرتاقەکانی دا پۆشیبوو، لە گەل کەریمە
شەل و عە لیدا لە سووچیکدا دانیشتن، جە بار و رە فقیش لە لامانە وە پال
کە و تن. کەریمە شەل پووی لی کردین و گوتی: «ماندوویت ها؟» گوتم:
«ماندوووم، خۆت ئە زانیت لە سەرەتای شەرە وە ئیمە پشوومان نە دا وە. لە و
پروایە دام شەرپیش بە م زووانە کوتایی نایەت و دۆژمنیش واز ناهینیت،
چونکە سوپا بە تە مایە هە موو ئە و ناوچانە ی مە بە ستیە تی؛ داگیری بکات.
تۆش ئە زانی ئێران شەرە کە ی گواستۆتە وە کوردستان و بە ر دە و امیش لە
ناوچە ی سەر سنوور هیز بە رە و ما وە ت و ناوچەکانی تر دە گوازریتە وە،
ئە وە تا چە ند پیشمەرگە یە کمان ما وە هە موو هە لاتوون، کە س نازانیت بە رە و
کوئ پۆیشتوون، خۆشت ئە زانی بەر لە شەر؛ مقەر قەرەبالخ بوو. جگە لە

میوانه‌کان، سه‌یر که شوینی هه‌ندیکیان ئیستاش دیاره، له‌که‌رته‌کانی تریشدا پیشمه‌رگه‌ فیراری کردووه، به‌لام ده‌بیته‌وه‌شت له‌بیر بیته‌که‌ ئه‌م شه‌ره‌ش پیویستی به‌ ئیراده‌هه‌یه، ئه‌مه‌ش جگه‌ له‌وه‌ی که له‌ رووی جه‌سته‌ییشه‌وه ده‌بیته‌ته‌ندروست باش بیته‌.» که‌ریمه‌ شه‌لێش گوتی: «پراسته‌ ده‌که‌یت، منیش له‌و بره‌ویه‌دام شه‌ره‌ به‌م زه‌وانه‌ کۆتایی نایه‌ت، هه‌موومان ماندووین و پیشمه‌رگه‌شمان هه‌لاتن، به‌لام با سه‌بر بگرین، بزانی‌ن چی ده‌بیته‌.»

نامه‌ی شیخ‌جه‌عفر و شه‌ری گردی‌حه‌سه‌ن به‌گ

کاتی‌ک مرۆف تووشی گرفتییکی گه‌وره‌ و ماندوو‌بوونیکی جه‌سته‌یی و ده‌روونی ده‌بیته‌، به‌تایبه‌تی ئه‌رکی ئه‌خلاق‌ی سیاسی و چاره‌نووسی گه‌لێکی هه‌میشه‌سته‌ملێکراو، که‌ ئیمه‌ وه‌ک پیشمه‌رگه‌ ئه‌و ئه‌رکه‌ ئه‌خلاق‌ی و سیاسی و شو‌رشگێ‌رییه‌مان خسته‌بووه‌ ئه‌ستۆی خۆمان، پیمان شه‌رم بوو باس له‌ ته‌نها چرکه‌ساتییکی ماندوو‌بوون و شه‌ونخونی و ئازاری جه‌سته‌یی خۆمان بکه‌ین، چونکه‌ پیمان ده‌وترا پیشمه‌رگه‌. هینده‌ نه‌بوو له‌ باره‌گای که‌رته‌که‌ماندا له‌ شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه‌ی کاریزه‌ی کۆن گه‌رابووینه‌وه‌ که‌ ئابلقه‌ درابووین و هه‌ریه‌که‌مان نزیک‌بوونه‌وه‌ی مه‌رگی خۆی ده‌هاته‌ به‌رچاو، باره‌گای ئیمه‌ش که‌ له‌ گوندی‌ بالخ‌ بوو، زۆر مه‌ترسیدار بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گوندی‌ بالخ‌ یه‌کیک بوو له‌و گوندانه‌ی دوا‌ی گرتنی کاریزه‌ی کۆن و کونه‌ماسی، مه‌ترسیی گه‌وره‌ی لێ ده‌کرا و باره‌گاکه‌شمان له‌و گونده‌دا بوو، نیوه‌ی دانیشتوانی گونده‌که‌ به‌ره‌و شار و شارۆچکه‌کان هه‌له‌هاتبوون و هه‌ندیکیشیان له‌وی مابوون. بۆ میژوو ده‌لیم هه‌ندیک خه‌لکی گوندی‌ بالخ‌ که‌ له‌ ناخی‌ دل و ده‌روونیانه‌وه‌ پێیان ناخۆش بوو پیشمه‌رگه‌یه‌کی که‌رتی ئیمه‌یان له‌ گوندی‌ بالخ‌ دارکاری (فه‌لاقه‌) ده‌کرد و هینده‌یان لێ ده‌دا له‌تاو ئازاری جه‌سته‌یی خۆی هاواری بۆ ته‌واوی دانیشتوانی گوندی‌ بالخ‌ ده‌برد. ئیواره‌ بوو، له‌گه‌ل‌ عه‌لی قلیاسانی که‌ فه‌رمانده‌ی مه‌فره‌زه‌ی که‌رته‌که‌مان و هیرش (شازین)

و نوورهدینی برام، به ناو دیکه دا به ره و باره گاکه مان دەرۆشتین، گویمان له دهنگی گریان و ناله‌ی پیشمه‌رگه‌یه‌ک بوو که به هه‌موو جوړیک ئازاری دەررونی و جه‌سته‌یی دهدرا و وشه‌ی ناشرین و نه‌شیاوی پی دوترا و پیمان دوت تو خه‌تمایلی به‌عسیت (خه‌تمایل به و که‌سانه دوترا که له‌لایه‌ن پژیمی به‌عسه‌وه ده‌هاتنه نیو ریزه‌کانی هیزی پیشمه‌رگه و زانیاریان بو پژیمی به‌عس دهنارد و زور جاریش پیشمه‌رگه‌یان به‌نهینی شه‌هید دکرد)، پیمان ده‌گوت: «راستیمان پی نه‌لئیت، ئیسته دهمت پر ده‌که‌ین له فیشه‌ک، ده‌ی ئیعتراف بکه!» منیش دهنگی ئەو پیشمه‌رگه‌یه‌ی خو‌مانم ناسییه‌وه که «حه‌یدەر»ی ناو بوو، به‌لام پرنسیپی حیزبی و شوپش وای لی کردبووم که نه‌متوانیبوو بچم به‌هانایه‌وه، من دهمزانی حه‌یدەر چه‌نده دلسۆز و قاره‌مانه. پینم وایه له کاتی نووسینی ئەم یاده‌وه‌رییه‌مدا، حه‌یدەر به‌رپرسیکه له ده‌زگای شه‌هیدان. ترسی من له به‌رگریکردنی حه‌یدەر، ئەزمووم له دارکاری (فه‌لاقه)کردندا هه‌بوو. ئازار و ئەشکه‌نجه‌ی حه‌یدەر، دوو هینده ئازاری ناخی دەررونی منی دهدا. کاتیک له پاکتاوکردنی شوپش‌گیژان و ئیعدامکردنی هه‌ندیک له تیکۆشه‌ران که له نیوانیاندا «وریا» به‌ته‌ور شه‌هید کرا، من هه‌چ تیروتوانجیکم بو ئەخلاق‌ی سیاسی و شوپش‌گیژانه نه‌بوو، ته‌نها له دانیشتنیکی ئاسایی نیو چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌کدا وتم: به‌داخه‌وه بو شه‌هید وریا ناهه‌قیی به‌رامبه‌ر کرا، کاتیک من پیناسه‌ی وریام به شه‌هید کرد، ئاگادار کرام و بانگ کرام له‌سه‌ر پیناسه‌ی شه‌هیدبوونی ئەو تیکۆشه‌ره قاره‌مانه که زۆرتین چالاکیی ناوشاری پی ده‌سپێردرا و دواتر به‌غدر شه‌هید کرا. هه‌ندیک له پیشمه‌رگه‌ی دانوستان (مفاوه‌زات)، داوای لی‌یوردن له‌و پیشمه‌رگانه‌ش ده‌که‌م که به‌م شیوه‌یه‌ ناویان ده‌به‌م، هه‌ر تیکۆشه‌ریکیش ته‌نها بو یه‌ک رۆژیش به‌رگریی له‌میلله‌ته‌که‌ی کردییت؛ به‌دلسۆز و قاره‌مانی ده‌زانم، به‌لام هه‌ندیکیشیان به‌و شیوه‌یه‌ی هاوسه‌نگه‌ره‌کانمان خه‌باتیان نه‌ده‌کرد، زیاترینیان سه‌رقالی ره‌سمگرتن و پیاسه‌ی ئیوارانی سه‌ر گرد و نیو گونده‌کان بوون و کاتیکیش تووشی شه‌ری گه‌وره‌ی دوژمن ده‌بووین،

زۆرىكىيان بەجىيان ھىشتىن. يەككىك لەو پىشمرگانەى مفاوہزات، كە من لە دانىشتنەكەدا باسەم لە شەھىد وریا كوردبوو، بۆ چارەنووسى نەگرىسى من، ئەو شەھە جەبار فەرمان لەو گوندەدا بوو، دەپەپىيەوہ بۆ بەرى قەرەداغ، ھەرگىز ئەو رۆژەم لەیاد ناچىت، جەبار فەرمان پىپى وتم: «تۆ چىت و خۆت بە چى دەزانىت، بە تاوانباران دەلىيت شەھىد؟ ئاقل دەبىت باشە، دەنا وات لى دەكەم كەس نەزانىت بۆ كوى برۆيت و سەرى خۆت ھەلگىت!» من پرسىيار لە ھەموو خوينەرانى ئەم يادەوہرىيەم دەكەم، ئاخۆ شەھىدبوونى وریا؛ تاوان بوو، ياخود بە تاوانباريان دەزانى؟ لەو لىپرسىنەوہى جەبار فەرمان لە گوندى كانى گۆران، وەك چۆن لە خەويكى پر ماندووى پر ھەسرەت بەخەبەر بىنئىتەوہ، بەو شىوہىە ترسنوكىيى من بەرامبەر بەرگىكردن لە تىكۆشەرى دىرىن و قارەمان ھەيدەر، زۆر خۆم بە خەجالەت دەزانى كە من فەرماندەى ئەو تىكۆشەرە بووم و نەمتوانى بەرگى لە دلسۆزى و نىشتمانپەرورەى بەكەم كە پىشمرگەكان ھەيدەريان بە خەتمایل و جاسووس و سەر بە پڙىم دەزانى. بۆ زانىارى زياترى گشتى ئەستوپاكيى ھەيدەرى تىكۆشەر و دلسۆز، پروانە گۆقارى چيا، كۆمەلەى پىشمرگە دىرىنەكانى كوردستان، دەزگای چاپ و پەخشى ھەمدى، سلیمانى، سالى ۲۰۰۷، لاپەرە ۹۱.

تۆمەتتىكى نابەجى!

لە سەرەتای شەرى قەيوان ماوہتدا، «ھەيدەر پىنجوينى» ھاورىم بوو كە ئەوكات بەرپرسى ئازووقە و زانىارى و چاوساغى ناوچەكە دەبىت، بە فەرمانى قادرى حاجى ەلى و ئازاد ھەورامى رەوانەى ئۆردووگای كارىزە و دەروپشتى ئەو ناوچەيە دەكەن، لە ماوہيەكدا ھەيدەر توانىبووى ژمارەيەكى يەكجار زۆر مريشكى سەربراو و ھەوت ھەزار و پىنج سەد سرنجى دەرزى بۆ بەرەى شەرگەكان پەيدا بكات. لە كاتى گەرانەوہيدا بۆ ناوچەكانى ژىر دەسەلاتى شۆرش، بۆ پشوووان دەچىتە مالى «حاجى

عەزیز» لە گوندی بەلخ، لەو کاتەدا مەفرەزەییەکی پیشمەرگە دەچنە مالی حاجی عەزیز و حەیدەر دەستگیر دەکەن بە فەرمانی مەلەبەند و کۆسەرەت ڕەسوول، گواهی گومانیان لێیەتی دەستی لەگەڵ دوژمندا تیکەل کردبیت و پەيوەندیی بە ئیستیخباراتەوه هەبیت، ئیتر هەر لەو مالهوه حەیدەر بە شەق و شەقازللە و تیھەلدا تەکوو زیندانی بەرگەلوو نایوەستین. سەیرە، بۆ کاری خراپە چەند بە دەستو بردین و بەپەلە بریار دەدەین! ئینجا لە زیندانی بەرگەلوو زۆر خراپ عەزیتیان داو، بۆ ئەوێ ئیعتیراف بکات پەيوەندیی بە کیو هەیه. پاش ماوہیەکی مەسەلەکە وا دەرئەچوو، ئینجا ئازاد کرا و درێژەیی بە کاری پیشمەرگانەیی خۆی دەدا. ئەوێ کە ببوو هۆی گومانی بەرپرسیان لە حەیدەر، چۆنیەتی پەیدا کردنی ئەو ژمارە زۆری سەرنجی دەرزیلێدان بوو کە چۆن ئەو هەمووی لە ماوہیەکی کەمدا پەیدا کردبوو، لە کاتی کە لە نەخۆشخانەکانی سلیمانی و شارەکانی تری کوردستاندا بۆ دەرمان دەست نەدەکەوت! ئەم کارە ئازایانەیی حەیدەر وای لە بەرپرسەکان کرد پەلە بکەن لە بریار دانا و پاش گرتن و ئازاردان و زیندانیکردن، ناچار هیچیان لەسەر نەدۆزییەوه و راپۆرتی ماستا و چیبەکان بیکاریگەر بوو، لە دواییشدا بە وتەیی فارسیەکان دەلیت: «بەخشە!»

رژیمی بە عەس هەمیشە لە هەولی تیکشکاندنی هیزەکانی پیشمەرگەدا بوو، چونکە بە هەزارەها چەکداری کورد و عەرەب و تەنانەت هیزی سەربازیی لە باشووری عێراقەوه بۆ شەری پیشمەرگە هینابوو و بە هەموو کەرەستەییەکی جەنگییەوه کە بۆیان ئامادە کرابوو. ئیمە تەنھا وەک پارتیزان شەری دوژمنمان دەکرد، نە دەوڵەت بووین تەکوو شەری دەوڵەتیک بکەین، نە حزبیک بووین پالپشتیی تەواومان هەبیت لەلایەن وڵاتی دەرەوه و ئەو وڵاتانەیی کە بریاری هاوکاریکردنیان دەداین وەک تورکیا و ئێران و سووریا و نارا سەنگۆییان لەگەڵدا دەکردین.

تیکۆشەرانێ نێو شەڕەکانیش سەرەرای ماندوو بوون و قوربانیدان و خۆبەختکردن، تەنھا ئەوەندەیان پێ دەکرا بۆ ماوہیەکی کاتی بەرەنگاری ئەو

هیزه دپندانەى رژیڤ ببنه‌وه و تا ده‌هات هیزی پیشمه‌رگه شکستی زیاتری ده‌هینا و دوژمنیش به‌ره‌و پیشتر ده‌هات. بۆ ته‌سککردنه‌وه‌ی سنووری نازادکراوی پیشمه‌رگه، شیخ جه‌عفر مسته‌فا ئه‌و کاته به‌رپرسی سه‌ربازی مه‌لبه‌ند بوو، له ئیسته‌دا یاریده‌ده‌ری سه‌رۆکی هه‌ریمی کوردستانه بۆ کاروباری سه‌ربازی، له چه‌می پیر ئه‌لیاس له‌خوار گوندی با‌لخ، هه‌والی هیزشکردنه سه‌ر گوندی با‌لخ و گردی حه‌سه‌ن به‌گی پی گه‌یشتبوو، نامه‌یه‌کی به‌ پیشمه‌رگه‌یه‌کدا نارده‌بوو، له‌و کاته‌شدا عومه‌ر عه‌ره‌ب به‌خوی و مه‌فره‌زه‌یه‌که‌وه پوژئی پیشتر چووبوو نزیك گوندی کونه‌ماسی و پووبه‌رووی زله‌یژیکی دپنده و پچه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی ببوو هه‌و. نووره‌دینی برام نامه‌که‌ی دایه ده‌ستم و تیايدا نووسرابوو به‌وه‌ی بچینه سه‌ر گردی حه‌سه‌ن به‌گ که ده‌یروانییه سه‌ر گوندی کونه‌ماسی و کاریزه و با‌لخ و گه‌رده‌ئ و له‌خوار لوتکه‌ی حه‌سه‌ن به‌گی سه‌رووی گوندی ولاخلوو بوو، من و ئه‌و پیشمه‌رگانه‌ی که له باره‌گا که ماندا مابوونه‌وه، هه‌مووان پیکه‌وه بۆ به‌رگریکردنی پیشوه‌ختی ئه‌و زله‌یزه‌ی دوژمن پوشتین، له‌گه‌ل هه‌ندیك پیشمه‌رگه‌ی دابراوی که‌رت و تیپه‌کان که به هوی ئه‌و هیزشه دپندانە‌ی رژیمه‌وه کرابوو سه‌ریان و له که‌رت و تیپه‌کان دابرابوون و چه‌ند سه‌ربازیکی هه‌له‌هاتوو که ناویان لی نرابوو هیزی به‌رگری، که ئه‌و هیزه له ته‌واوی گونده‌کاندا هه‌بوون و منیش برۆا و متمانه‌م پینان نه‌بوو، چونکه وه‌ک پیشمه‌رگه رۆلی کاریگه‌ریان له پووبه‌رووبوونه‌وه و هه‌ستکردن به‌ نیشتمانپه‌روه‌ری نه‌بوو، به‌لکوو هه‌له‌هاتبوون له سه‌ربازبوونیان له جه‌نگی عیراق ئیران و بۆ هه‌لیک ده‌گه‌ران که چۆن بتوانن خویان بگه‌یه‌ننه ئۆردووگا‌کانی ئیران و پیاسه‌ی شه‌وانی شه‌قامه‌کانی (کوچه‌ی عه‌ره‌ب له تاران و ده‌ریازبوونیان بۆ ولاتانی هه‌نده‌ران. یه‌کیتییش ناچار بوو رینگر نه‌بیت له مانه‌وه‌یان له سنووره‌کانی نازادکراوی هیزی پیشمه‌رگه و بریاریکی بۆ ده‌رکردن و ناویان لی نان هیزی به‌رگری و ئه‌نجومه‌نی گشتیی گونده‌کان ناگاداری کاروباری ئه‌و هیزه به‌رگریه بوو که هه‌رگیز

هیچ ناماده‌بیه‌کیان تیا نه‌بوو. کاتیک پیشمه‌رگه له چیاکان له شه‌پدا بوون، ئەوان ئەو تفه‌نگانه‌ی که پێیان بوو، له کایه‌ن (جیی حه‌وانه‌وه‌ی ئاژهل) حه‌شار دهدا و کاتیکیش پیشمه‌رگه له ناویاندا به‌ده‌رکه‌وتایه، تفه‌نگه‌کانیان له شان ده‌کرد و به‌ناو ئاواپی گونده‌کاندا دوو هینده‌ی پیشمه‌رگه له ناخی خۆیاندا رۆلی خۆیان ده‌بینی، به‌لام له‌لایه‌ن دانیشتوانی گونده‌کانه‌وه به چاوی پیشمه‌رگه سه‌یر نه‌ده‌کران. له‌یادمه له گوندی هه‌نارانی خواروو، ئەو دهمه کوێخا حسینی هه‌ناران؛ پیاویکی قسه‌خۆش و جیی برّوا و متمانه‌ی مام جه‌لال و نه‌وشیروان مسته‌فا و ته‌واوی ئەندامانی مه‌کته‌بی سیاسی و سه‌رکرده‌یه‌تی یه‌کیتی نیشتمانی بوو، یه‌کیک بوو له‌و هاو‌لاتیانه‌ی له ترسی جه‌نگی عیراق و ئێران هه‌له‌هاتبوو، ئیمه‌ش ریمان که‌وته گوندی هه‌ناران، داوای لێ کردم ئیواره‌ی ئەو رۆژه بچینه ماله‌که‌ی که له یه‌ک ژوور پینک هاتبوو، پاش ئیواره‌خوان و قسه‌ی شه‌وی به‌ر چرا، داوای هاوکاری لێ کردم که به‌فرمانده‌ی که‌رته‌که‌م بلیم چه‌کی پێ نه‌کرن. ئیسته به‌پله‌ی لیوا له یه‌کیک هیزه‌کانی حزب وه‌ک کارمه‌ندی حزبی دامه‌زراوه و دووریش نییه‌ هاو‌لاتیه‌ک کاری بکه‌ویته ئەو شوینه، نه‌توانیت به‌واژوی ئەو سه‌ردانی پێ بکریت. چه‌ک کرین له‌لایه‌ن شو‌رشه‌وه وه‌ک بریاریک بو ئەو سه‌ربازه هه‌له‌هاتوانه ده‌رکرا که له‌ژێر سنووری ئازادکراوی هیزی پیشمه‌رگه‌دا حه‌سابوونه‌وه و به‌هیمنی و ئارامی له‌و گوندانه‌دا ده‌ژیان که خه‌لکی گونده‌کانیش هاوکارییان ده‌کردن و دواتر له کاتی پێوستیدا، واته شه‌ری پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی هیزی پیشمه‌رگه و نه‌یاره‌کانی، ئەو هیزی به‌رگریه که‌س نه‌یده‌زانی له کوی تفه‌نگه‌کانیان فری دهدا و هه‌له‌هاتن.

سه‌رله‌به‌یانی له‌گه‌ل عه‌لی قلیاسانی؛ فرمانده‌ی مه‌فره‌زه، پیکه‌وه له‌گه‌ل هاو‌رپیان له ناماده‌کاریدا بووین بو سه‌رکه‌وتن و به‌رگریکردن له هیزی پیشمه‌رگه‌ی پشتی خۆمان و پیشه‌وه‌ی دوژمن. به‌یه‌کیک له پیشمه‌رگه‌کانم راگه‌یاند که‌رتی ئیمه دوو ئاربیجی و دوو بیکه‌سیمان هه‌یه. جه‌باره سوور که تیکۆشه‌ریکی خاوه‌ن به‌ئه‌زموون و پیشمه‌رگه‌یه‌کی زۆر ئارام و چاونه‌ترس

و دلسۆز بوو، له شهپى كهتووى سهر به شارباژيپ، له بهر ئه وهى چاوى كز بوو، پاشان له وشهپه سهخته دا له ئيمه دابرابوو، بهر دهستى جاشه كانى ههركى و سوركى قونته راتچيه كانى به عسى داگير كردنى شاخ و گرد و دوله كانى كوردستان جه باريان به ديل گرتبوو، دواتر شيخانى به رزنجه ههولى ئازاد كردنيان به ميقدارى پارديه كى زور دابوو كه له لايه ن به ماله ههژاره كه يانه وه هاوكارى ئه و بره پارديه بوون و ببوو هوى ئازاد كردنى جه بار و دواتر يش شوپش هينده بيتره حم بوو، له برى ئه وهى مه داليى ئازايه تى و دلسۆزى و خوڤاگرى پى به خشن كه جه باره سوور ته مه نى له و كاته دا ١٩ سالان بوو كه له شهپى چياى سهختى لوتكه ي حه سه ن به گدا له ته نيشت خو مه وه پي كه وه ههردوو كمان بريندار كراوين و جه بار يش شه هيد بوو، كه چى به پيچه وان وه هيشتا گومانى ئه وه يان لى ده كرد كه خه تمايل بيت و به عسيش ئازادى كرد بيت، وهك ئه و خه تمايله به عسييه ي خرابوو پال حه يدەر و دواتر يش ئازاد كرا.

هيشتا سهر نه كه وتبوو ينه سهر گردى حه سه ن به گ و ته واو ماندوو ببووين و پيشمه رگه ي كه رته كه شمان هه نديكيان له دلسۆزيدا هه نگاوى خيراين دهنه بو ئه وهى زووتر بگه نه شويني مه به ست، كه چى بوله بول و گويبى شتى وشه ي نه شياو بووم، منيش بو ئه وهى بزانه چى رووى داوه، چونكه ئه ركيكى قورسم پى سپيرد رابوو كه به نامه ي فهرمى شيخ جه عفه ر مسته فا ئاراسته م كرابوو، ده بوو وهك پرنسيپى حيزبى و شوڤر شگيرانه ئه ركى خو مان جييه جى بكه ين. گه رامه وه بو خواره وه، كه پيشمه رگه كان دوو دوو به ره و روو به روو بوونه وهى دوژمن بو سهر گردى حه سه ن به گ سهر ده كه وتين. هيرش به روو خسار يكي گرژ و تفه نكه كه ي به دهسته وه بوو، هينده ي نه ما بوو ته قه به ره و رووى ئه و پيشمه رگانه بكات و بيانكوژيت، گه ر فرياش نه كه وتمايه، ره نكه كار له كار بترازايه و هيرش يهك دووانيكى بكوشتايه. بو ئه و مه به سه ش وهك له چهنه لاپه ره ي پيشوودا ئاماژه م پى

داوه و وهك سه رچاوهيهك بو ئه و ميژووه پروانه گوڤاري چيا^۱ ده لئيت:

كاتژميتر ۳ى نيوه شه و به په له له خه و هه لساين و كه وتينه خو كو كردنه وه له گه ل ئه و هيزه ي كه ناوم هينا (هيزى به رگرى) و كه وتينه رى. ئاربيجييه كمان هه بو، كه ريمه شهل و عه لى كه هه ردوو كيان وهك فه رمانده ي مه فره زه له گه لماندا بوون، به جه باريان راگه ياند كه يه كيك له و دوو ئاربيجييه كه له مقه ردا و له شوينيكي قايمدا بشارنه وه، چونكه پيوستمان نيبه له گه ل خو ماندا بيبه ين. ملى ريگامان گرته بهر و به ره و هه ورازىكي سه خت ملمان نا، له بنارى به نه دوره وه به نه دور زنجيره چيبا يهك بو، ده يروانييه سه ر گوندى كونه ماسى و گوندى بالځ و گوندى ولاخلوو تا لاشانى زنجيره كيوى حه سه ن به گ گه يشتينه شويني مه به ست كه شاخيكي رووته ن و سه ربه ره و خوار بوو كه ده كه ويته سه روو پشتى كونه ماسى و خوار لوتكه ي حه سه ن به گ. هه نديك له هيزى به رگرى و پيشمه رگه كان له مقه ره وه كه كه وتينه رى، هه ر بۆله بۆليان بوو، ئيمه شيان بيتاقه ت كردبوو، قسه ي ره ق و ناخوشيان ده كرد و ده يانگوت: ئه م هه واله نازانين چ خوشك حيزيك داويه تى به تيب، بو ئه وه ي خوى به ريته پيشه وه و ماستاو و گه وادى بكات! زۆربه ي ئه و پيشمه رگانه ي بۆله بۆليان ده كرد، هيزى به رگرى و پيشمه رگه ي ده زگاي ئيدارى و موته فه ريقه و هه لاتووه كانى شه ر بوون. بۆيه بهر له وه ي بگه ينه سه ر شاخ، پشوو يه كمان دا. ئه و براده رانه هه ر قسه ي ناخوشيان ده كرد و له بهر خو يانه وه جنويان ددا، بۆيه خو م پى نه گيرا و گوتم: ئه رى ئه وه عه يب ناكهن ئه م هه موو قسه پ روپوو چانه ده كه ن؟ له مقه ره وه ئيوه هه ر خه ريكي قسه ي ناشرين و جنويدانن به م و به و، ئه گه ر حالتان وايه فه رموو بچنه خواره وه ملتان بشكينن! يه كيكيان ويستى خو يم لى سوور بكاته وه و ليم هاته پيشه وه، گوتم: برۆ دواوه با ليره دا وهك سه گ نه تنوپيتم، خو يرى!

۱. گوڤارى چيا، كومه له ي پيشمه رگه ديرينه كانى كوردستان ده ريده كات، ده زگاي چاپ و په خشى حه مدي، سلېماني، ۲۰۰۷، ل ۶۷.

دوایی که و تمه جنیودان به هه موویان، گوتم ترسنوکن و پیاوی شه نین. که ریمه شهل که له سه رووی ئیمه وه بوو، به توور په بییه وه هاته خواره وه و گوئی: هیرش، ئه وه چییه؟ وه لامم دایه وه که ئه مانه له مقه ره وه هه ر خریکی بۆله و جنیودانن، تاقه تی ئیره یان نییه، ئیمه شیان بیتاقت کردوه. که ریمه شهل گوئی: ئه وه چ خویرییه که؟ گوتم: هه موویان! ده ورمان گرتن و دووانمان چه ک کرد، که ریم گوئی: هه ر چی قسه ی کرد، بیکوژه! دوایی چه که کانمان دانه وه و توزی قسه مان بۆ کردن و گوتمان: ئیمه له یه که م پوژی شه ره وه به شداریمان کردوه خه وه چۆته چاومان، به خه یالیشماندا نایه ت. به لام ئیوه ئه مه یه که م جارتانه وا دینه سه ر شاخ، که چی ته حه مولی یه ک سه عاتان نییه. تاوه کوو دنیا پووناک ده بیته وه و بزاین دهنگوباس چییه، ئایا دوژمن هیرش ده کاته سه رمان یان نا، ئه وسا ئه گه ر هیرش نه کرا، ده گه پرتینه وه شوینی خۆمان و ئیوه ش بۆکوئ ده چن؛ بچن، ئیتر عه یب نا که ن ئه م هه موو قسه ره قانه ده که ن و پيشمه رگه کانیشتان بیتاقت کردوه! به عام بیده نگ بوون و که سیان قسه یان نه کرد، من چاویکم هه ر له سه ر یه ک دووانیکیان بوو، له دلی خۆمدا ئه وه م لیک ده دایه وه که شه ر ده ست پی ده کات ئه و بۆله بۆلکه رانه له دواوه ته قه مان لی ده که ن و بمانکوژن (ئه م حاله ته له زور جیگادا رووی دابوو). له و لاشانه دا که ریمه شهل حه ره سیاتی ده رکرد و پيشمه رگه یه ک کرا به حه ره س، ئیمه ش پال که وتین، تفه نگه کانمان لای خۆمانه وه دانا، یه کی په تویه کی رزیویشمان پی بوو، من په تۆکه م به خۆمدا دا و پال که وتم، که ریمه شهل نه خه وتبوو، هه ر وه نه وزی ده دا و ئه مدیو و ئه ودیوی ده کرد. له کاتژمیر هی ده مه و به یانی مه فره زه یه کی جاش به دزییه وه لیمان هاته پيشه وه. ئه وان چاویان له حه ره سه که ی ئیمه بوو که خه وی لیکه وتوو و سه ریشی به سه ر تفه نگه که یدا شوړش کردبووه، ئه مه یان به هه ل زانی و به نیاز بوون بمانکوژن یان به ساغی ئه سیرمان بکه ن.

له و کاته ی که جاشه کان به ره و ئیمه دین، که ریمه شهل هاوار له جاشه کان ده کات وا ده زانی براده رانی هیزی به رگرین و ده لی: زه حمه ت نه بیت حه ره سه کان

بگورن، با ئەویش بىت سەرخەوئىك بشكىنى. لەو كاتەدا حەرەسەكەمان كە پىشتر خەوى لىكەوتبوو، بەئاگا دىتەووە و مىلى تەفەنگ رادەكىشى و رىزىك ئەكات بە ناوياندا، ئىمەش ھەرەك شىت پەلامارى تەفەنگەكانمان دا و كەوتىنە تەقەكردن لەبەردەمى خۆماندا و يەككە لە جاشەكان برىندار دەبىت و ئىتر بەشەلەشەل بەرەو خوارەو ھەلدەت و ئىتر تەقە دادەمەزرىت و جاشەكان لە بنارەو ھىرش دەكەن بەرەو ئەو لاشانە پروتەلانەيەى ئىمەى پىو ھووين، ئىنجا بلاو ھووينەو و سەنگەرمان لى گرتن. تانكەكانى سوپاش لە سوورەقەلاتەو بەخەستى كەوتنە بۆردوومانكردنى سەنگەرەكانمان. بەراستى ئەو شوينەى ئىمەى پىو ھووين، جگە لە چالاكىيەكى خۆكوژى؛ ھىچى تر نەبوو، چونكە شاخەكە پروتەن بوو، لاشانىكى سەربەرەوخوار بوو، بەرامبەر بە سوورەقەلاتىش زۆر بەجوانى ديار ھووين، دوژمن پىويستى بە پروانگە (رەصد) نەبوو بۆمان، ھەر بۆيە تانكەكان و توپخانەى دوژمن بەجارىك ھىلاكيان كردىن، ئەمە جگە لە ھىرشى جاشەكان و چەندىن رەشاشى بىكەيسى (BKC) و دۆشكە كە لەخوار لاشانى ئىمەو تەقەيان لى كردىن، فىشەك و گوللەتۆپ وەك خۆل بەرامبەرمان دەھات.

من رەشاشىكى ئاربيكەى (RBK) م پى بوو، شەوھەكى دايانمى، مەخزەنىكم بەرەو شوينى رەشاشى بىكەيسى (BKC) يەكە تەقاند كە بەتەواوھتى سەغلەتى كردبووين، بەلام سوودى نەبوو. دوژمن ھەر بەردەوام بوو لە ھىرشكردن بۆمان، بەلام رەشاشى بىكەيسى (BKC) يەكەى دوژمن بەتەواوھتى تەقەكانى ئىمە و بەرگريكردەكانمانى بىكارىگەر كردبوو.

رەفيق داواى لى كردم كە مەخزەنىكى چلى بە ئاراستەى رەشاشەكەدا بتەقنىم، بەلكوو بتوانم بىدەنگى بكەم. مەخزەنىكى چلىم بەو شوينەو نە، فىشەكى ئىمە و ئەوان تىكەل بە يەكتر ئەبوون، مەخزەنەكەى من گردار بوو، ئەوھى دوژمنىش بە ھەمان شىو، ھەردوو لامان يەك زىزەى ئالتوونىمان بە ھىلىكى درىژ بەرامبەر بە يەكترى دەگورپىيەو و دىمەنىكى يەكجار جوانى دروست كردبوو. بەلام لە گەرمەى تەقەكردندا بووم، فىشەكىك لای راستى

سهرمی تیغ کرد و ئەتوت دە کیلو بە سهرمدا کیشراوه، یه کسه رەشاشی ئاربیکه (RBK) یه کهم دانا و دەستم بە دەموچاومه وه گرت. چاوی راستم ئاوی تی زا، پاشان سهریکم راوهشانده و به دوو پهنجه فشارم خسته سهر پیلووی چاوم، ماوهیهک بهو شیوهیه رامگرت، پاشان دەستم له سهر ههر دوو چاوم بهر دا و ههستم دهکرد شتهکان ته لڅ دینه بهر چاوم، لهو کاته دا که ریمه شهل هاواری لی کردین که من و ره فیه بگه پینه وه پاشه کشه له سهنگه رهکانی پینه وه بکهین و بینه دواوه. که پاشه کشه مان کرد، له لاشانی دۆلێکدا دانیشتین و کهوتینه لاشانی ئەودییو دۆژمنه وه، تهنها هه ره سیکمان له سهر بهرزاییه که دا هیشه وه، تاکوو ئاگاداری جمو جۆلی دۆژمن بیت. بۆ زانیاری زیاتر، جۆری چهکی ئاربیکه ی له کلاشیکوف گه وره تر و به هیزتره و له جۆری چهکی بیکه یسی بچوو کتر و بیکه یسی به هیزتره له چهکی ئاربیکه ی، سهره تا زۆر ده ترسام چاویکم له دهست دابیت و کویر بووم، به لام هه ستیشم ده کرد فیشه که که زۆر به ته نکي لای سهری سمیوم. که ریمه شهل گوتی: هیرش ده بیت بگه پینه وه بۆ مقه ر و ئاربیجیه کی (RBG) یه کی لینه و به لکوو بیه نیت، من ده زانم ئیره شوینمانه و بهم زووانه ش لیره نارۆین و له وانیه هیزی تریش به هانامانه وه نه یه ت. پووم نه هات باسی ئەو سووکه بریندارییه ی خۆم بکه م و بلیم سهرم فیشه ک تیغی کردووه و وه زعم باش نییه. له سهر شاخه وه به ره و گوندی بالڅ به ری که وتم. تۆپبارانی دۆژمن هینه چر بوو، زیاتر له ۲۰ گولله تۆپ دهیدا به زه ویدا و ۲۰ی تریش به ئاسمانه وه بوون. که گه یه شتمه ناو ره زهکانی پشت گوندی بالڅیوه، گولله تۆپیک له نزیکي چه ند مه تریکه وه له په نامدا ناله ی کرد و کیشامی به زه ویدا، تا دوو سی دهقیقه نه متوانی ههستم، می شکم به ته واوه تی کاس بوو، خۆل و گل و له ته به ردی ئەو ناوه ی کیشا به سهرمدا. ویستم هه ستمه وه، توانام له بهر برابوو. برووسکه یه ک به قاچی چه پمدا هات، دەستم به سهرمه وه گرت و هه ستمه سهر پی، ورده ورده به ره و گونده که ده کشام، ئەوهنده ی پینه چوو ههستم ده کرد شه قاوه کانم

تيکه لويکه ليان دهن، له په نا داريکدا دانيشتم و جگه ره يه کم داگيرساند، ئینجا بوم دهرکهوت بريندارم به بي ئوهی به خومم زانييت.

بو ئم مه به ستهش که ريمه شه لی فرمانده مان دواي پرسيارکردن، زانيمان که مه فره زه يه کی پيشمه رگه که چند که سيکيان له هي زي به رگری بوون، پشته وهی ئيمه يان به بي پرس چول کردبوو، پاشان لي پرسراوی ئه و مه فره زه يه مان بانگ کرد و تيروپر جنيومان پي دا، ئینجا پيش خومان دا بو لای شورش ئيسماعيل و سابير ره سوول و نازادی همه ی گه محان، له ويش له بهر چاوی ئه و فرماندانه دا قسه ی رهمان به رامبه ر کردن و پاشان فرمانده کانيش پييان گوت: «ئهرکيک که ناتواني له ئه ستوی بگری، بوچی ده يکه يت که خه ریک بوو هموو پيشمه رگه کان به شه هيدبوون بچن!» دوا به دواي ئه وهش شورش ئيسماعيل و سابير ره سوول و نازادی همه ی گه محان ده ستخوشي ئه و خوراگريه يان لي کردين که به بي نان و ئاو له ۱۲ شه وه وه به رگريمان کردوو و له سهنه گره کانمان نه جوو لاوين. پاشان شورش ئيسماعيل برديه ئه ولاوه و گوتی: «واز له و براده رانه بهينه، نه ده بوو له بهر چاوی سابير ره سوول و نازادی همه ی گه محان به و شيويه قسه ت بکرايه، له کاتيکدا من فرمانده ی تپيم و بهرپرسم له هر شتيک له م ناوچه يه دا روو بدات!» منيش داواي لي بوردم لي کرد و پاش خواحافيزی، له گه ل که ريمه شه لدا گه رامه وه لای براده ران.

به ر له وهی بگه ريمه وه ناو سهنه گره کانمان، نازادی همه ی گه محان گوتی: «ئه گه ر برسيتانه، وهرن شتيک بخون!» به راستی من زورم برسی بوو، يه کسه ر وتم: «وه لا برسيمانه!» له گه ل که ريمه شه لدا تي ر نان و په نير و چامان خوارد، له دواييدا چوو وينه وه لای براده ران، که ئيمه يان دی، گوتيان: «رهنگتان دياره شتيکتان خواردوو.» من يه کسه ر گوتم: «کاک نازاد نانی دايني، دوو دوو ئه گه ر شه رم ناکه ن، بچن نان بخون.»

ئيتر برياريان دا بچنه لای شورش ئيسماعيل، تا کوو به و دوو پيشمه رگه يه ی ناردوويانه بو چه می پير ئه لياس؛ خواردنيان بو بهينن. ئم شه ره ۱۳ کاترميري

خاياند، بەلام ژماره ۱۳ بۇ ھەردوو لامان جيگەي نەگبەتي بوو، چونكە جەنگ ھەرگيز خزمەت بە مرقايتەتي ناكات و ھەر چي كارەساتي ناخۆش و مالویرانكەرە لە جەنگەوہ پەيدا دەبیت. ھەموومان شەپ ھەلدەگیرسینین، كەچی ھەمووشمان لە مەرگ رادەكەین. دوژمن خاكي داگیر کردوین، شەپ ئیمەش شەپ ناچاریبە، دەنا كەي شەپ خۆش بوو؟ لە راستیدا من نەمزانیبوو ھیرش (شازین) بریندار کرابوو، گومانی ئەوہشم لی نەدەکرد بە فیل وەك ھەندیک پیشمەرگەي تر خوی بدزیتەوہ، بەلام ھەستم بە بوونی شتیکی نادیار دەکرد و لەلام گەلالە نەدەبوو، ھۆکاری نەگەرانەوہي ھیرش چي بوو، ئەویش بریندارکردنەكەي ببووہ ھوی دابرانی كاتیي لەگەل ئیمە و دواتر كە گەراییوہ ناومان، زۆرم پي ناخۆش بوو كە بەو شیوہیە من ناردبووم ئاریبیجیەكمان بۆ بەینیت، بەلام بە ھوی منەوہ بوو لە ریگادا بریندار کرابوو.

شەپ بەردەسپیان، كۆتایی ھەموو شەرەكان بوو

بەم شیوہیە ژیانی پیشمەرگە زۆر لە نارەحەتي و شەونخونی و بیخۆراكي و باران و بەفر و سەر شاخ و گردەكان بوو، لەم شەپ دەگوزاراینەوہ بۆ شەپێكي تر، لە شاخیکەوہ بۆ شاخیکي تر و گوندیکي تر، بەبی ئەوہي بۆ تەنھا پۆژیکیش ھیزی پیشمەرگە پشوو بدات و گەر ساتیکیش خەو بە چاویاندا بەتایە، لە دەنگي بۆردوومان و شریقەي تۆپ و راجیمە و گوللەي زریپۆشەوہ بەخەبەر دەھاتن و زۆر جاریش شەھید و برینداریان لی دەكەوتەوہ.

پتر لە دوو مانگ لەگەل ئەو زلھیزەي پژیمی بەعسدا لە شەپدا بووین، بە دەیان شەھید و بریندارمان دەدا و پیشمەرگەش جگە لەوہي تەنھا ئاریبیجی و بیكەیسى و چەند زریپۆشیک لە بەرزاییەكانەوہ و لە دووربی شەپەكانەوہ تەقەیان پي دەكرا و چەند ھاوہنیکی بچووكمان ھەبوو لەلایەن «شەریف قورئانی»یەوہ كە ئەزموونیکي باشی ھەبوو بۆ پیکانی سەربازگە و بارەگا و

بنكه كانى دوژمن كه پيى دهوترا توپخانهى شوپرش. چهكى شانى پيشمه رگه، تنهها كلاشينكوف و تفهنگى ژيسى و ئاربيكهى بوو، ئەمەش بۆ بەرامبەر ئەو هيزه درندهيهى به ههزارهها چهكدار و فرۆكهى جهنگى و كۆپتەر و... هتد، جگه له قارهمانيتى و باوهرى پتهوى بهرزى هيزى پيشمه رگه، هيجى تر نهبوو. له ئۆقه مبهرى سالى ۱۹۸۶دا، چەند مانگىكمان مابوو بۆ سالى نوئى و تا دههات دهچووين به رهو سه رما و رههيلهى باران و به فر و به تايهت سه رماى به ره به يان كه له نيو شاخه كاندا به سه رمان ده برد، چەند هيزىكى زۆر له كه رت و تيه كان به رهو «به رده سپيان» و سه ر لوتكهى كيوى حه سه ن به گ كه له گوندى و لاخلوو بوى سه ر ده كه وتين و كيويكى پر تاشه به ردى گه و ره و به رز و سه خت بوو. لوتكهى به رده سپيان و حه سه ن به گ؛ شوينىكى ستراتيژى هيزى پيشمه رگه بوو، له پشتيه وه، له ناحيهى كاريزه و كونه ماسى، كه ئسته كونه ماسى بووه به سه يرانگا و به سه دان هاوالاتى بۆ حه وانوه و ئاسووده بوونيان ده چنه ئەو سه يرانگايه و ئەو ده مه ش به خوئى زۆر ترين پيشمه رگهى يه كيتى به رگري لى ده كرا، دوژمن زۆر پيوستى به شاخى حه سه ن به گ هه بوو، چونكه له ويوه هيرشى بۆ سه ر سنووره كانى سه فره و زه روون ده كرد، بۆ چوونه پيشه وهى شه رى به رامبه رى ئيران.

له ريكه وتى ۱۹۸۶/۱۱/۴، هيزى دوژمن هه ر له به ره به يانه وه تاكوو تاريك بوو، زۆر ترين فرۆكهى جهنگى و كۆپتەر و بۆردوومانىكى زۆر تر سناك كراين. تيبى مه له بندى دوو، تيبى ۶۵ى به لفه ت و تيبى ۴۳ى ئاسۆس و تيبى ۴۷ى پيره مه گروون و تيبى ۶۳ى جووتياران، به سه ر شاخه وه بووين و دواتر يش سامان گه رميانى و شوپرش ئيسماعيل سه ر كه وتنه سه ر شاخ و هيزىكى كه مى پانزه پيشمه رگه يه ك ده بوون هاتن به هانامانه وه. ژماره ي ئەو پيشمه رگانه ي به من سپيرد رابوون، چوارده تيكوشه رى زۆر قاره مان و خوڤاگر بوون، برىتى بوون له: داود، دلاوه ره شه ل، شوانه ي يوسفى عه به كه، فه ره يدوون، غه فوورى حاجى ره شيد، ريبوارى مام كوئىخاى كانى سپيكه ي دۆله رووت، هيرش (شازين)، نووره دينى برام، نازاد كه ركووكى،

سەردار قادر (سەرداری قالەیی خەلووز)، ئاكوۆی مەلا عەبدول، كامەران پەسوول بۆرای شەهید كامیل لە كەرتەكەیی خۆیان دابرابوو، هاتبوو لەی ئیمە. سەر شاخی حەسەن بەگ؛ سەخت و تاشەبەردی گەورە و هەندیک كونی بچووكی لە شیوہی ئەشكەوتدا تیا بوو، هەر چۆنیک بوو لەنیو ئەو تاشەبەردانە و بە پارچە بەردی بچووك هەندیک سەنگەری بچووكمان دروست كردبوو، مەفرەزەیی كەرتی ٣ی تیپی ٤٧ی پیرەمەگروون كە سالاری شیخ عومەر و پیشەرەو ئەحمەد (پیشەیی ئەحە كەلان) هەردووکیان فەرماندەیی مەفرەزە بوون كە بریتی بوو لە سیانزە پیشمەرگە بەم ناوانە: بەرزانی تەمین، نزار دوای ئەو شەرە شەهید بوو، ئەنوەر لە شەریکی تردا شەهید بوو، پەسوول دواتر شەهید بوو، برامیی حاجی حەمەیی وایەرمەن (بلە لووتە) دواتر شەهید بوو، دلێز ئەحمەد (دلێزی ئەحە كەلان) لە راپەڕینی سەرتاسەری ئازادکردنی كوردستان سالی ١٩٩١ لە گرتنی شاری كەركووكدا شەهید بوو، ئازاد عەرەب كە سەربازیی هەلھاتووی بە پەگەز عەرەب لە جەنگی عێراق و ئێران، لە گوندی كانی گۆراندا نیشتەجی بوو، دواتر بوو بە پیشمەرگەیی دلسووز و قارەمان و لە شەرەكانی شەدەلە شەهید بوو، رزگار گاپیلۆنی، سەرکەوت، حاجی كەریم، عومەری مامە عەزە، سالاری شیخ عومەر، پیشەرەوی ئەحە كەلان. لەپیش ئیمەوہ لە بەردەسپییان تووشی شەریکی دەستەوێخە بوون و سالاری شیخ عومەر كە فەرماندەیی مەفرەزەكە بوو و بریندار ببوو، لەگەل ئەوہشدا فیشەكی كەمی پێ مابوو. گەر ئازاد عەرەب وەك ئاماژەم پێ دا لە ئەنجامی جەنگی عێراق و ئێراندا وەك سەربازیی هەلھاتوو لە گوندی كانی گۆراندا ژوورییكی بچووكی كردبووہ جیی حەوانەوہی ژيانی خۆی و دواتر ببووہ پیشمەرگە لە تێپەكەماندا؛ فریای سالاری شیخ عومەر نەكەوتایە، دوور نەبوو سالار فیشەكی پێ نەمابووایە و بەزیندوویتی بەر دەستی دوژمن بکەوتایە، ئەگەرچی سالاری شیخ عومەر هیندە تیکۆشەریکی بیئەزموونی خەباتی سیاسی و چەكداری نەبوو، لی شەرەكان هیندە سەخت و هیزی

پیشمه‌رگه‌ش به چه‌کی سووکه‌وه وه‌ک چه‌کی کلاشینکوف، مه‌گه‌ر ته‌نھا ئه‌و بیروباوه‌ره‌ جوانه و دلسۆزی بۆ خاک و نیشتمان، به‌ره‌نگاریی ئه‌و شه‌ره‌ سه‌خته‌ی بگردایه‌ که هه‌زاران شوڤر شگێری بزوتنه‌وه‌ی ئازادخوازی گه‌لی کورد به‌رگه‌ی زولم و زۆری و هێرشی درپدانه‌ی حیزبی به‌عسی بگرتایه‌.

شه‌ری هیزی پیشمه‌رگه‌ی ئه‌و مه‌فره‌زه‌ که‌مه‌ی له‌پیش ئیمه‌وه‌ بوو، جگه‌ له‌وه‌ی سالار بریندار بوو، دوو پیشمه‌رگه‌شیان ناوه‌کانیانم له‌یاد نه‌ماوه‌؛ شه‌هید بوون و ته‌رمه‌کانیان به‌ر ده‌ستی دوژمن که‌وتبوون. پاش کشانه‌وه‌ی مه‌فره‌زه‌که‌ی سالاری شیخ عومه‌ر و پیشه‌ره‌وی ئه‌حه‌ که‌لان بۆ لای ئیمه‌ و ئیمه‌ش ماندوو بوونیکی یه‌کجار زۆرمان پیوه‌ دیار بوو، هیشتا شوڤرش ئیسماعیل که‌ ئیسته‌ وه‌زیری پیشمه‌رگه‌یه‌ و سامان گه‌رمیانی ئه‌ندامی سه‌رگردایه‌تی یه‌کیتی نیشتمانی کوردستانه‌؛ نه‌گه‌یشتبوونه‌ لامان، دیار بوو ئه‌وانیش زیاتر له‌ ئیمه‌ و هیزه‌کانی تر ماندوو ببوون. ئه‌و شوینه‌ دوژمن کۆنترۆلی کرد و به‌ ده‌یان فرۆکه‌ی جه‌نگی بۆردوومانی ئیمه‌یان کرد و ڤووبه‌ڤووی شه‌ڤیکی ترسناک و ده‌سته‌ویه‌خه‌ بووینه‌وه‌ و مه‌فره‌زه‌که‌ی سالاری شیخ عومه‌ر و پیشه‌ره‌وی ئه‌حه‌ که‌لان و چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌کی تری که‌رته‌کان، له‌ نیوانیاندا چه‌مه‌ی برای شه‌هید وه‌ستا مه‌جید و کامه‌ران عوسمان (کامه‌رانی عوسه‌ شه‌ل)، غازی و توانای برای شه‌هید دلیری شیخ ڤه‌زا؛ به‌شداری شه‌ره‌که‌ بوون.

کاتیکی هیزی مه‌فره‌زه‌که‌م له‌سه‌ر شاخ و پیش ئه‌وه‌ی بریندار بېم، برسی و تینوو و فیشه‌ک و خوارده‌مه‌نیمان لێ برابوو و منیش شه‌رمم له‌ پیشمه‌رگه‌کان ده‌کرد، دوا‌ی ئه‌و هه‌موو ژیانبه‌خشین و فیداکاری و کۆلنه‌دانه‌وه‌ به‌ هه‌ر که‌سیکیان بلیم که‌ له‌ شاخ بچنه‌ خواره‌وه‌ بۆ گوندی و لاخلوو که‌ تاک و ته‌را خه‌لکی گونده‌که‌ی تیا مابوو، که‌ بچن هه‌ر هیچ نه‌بیته‌ هه‌ر شتیک ناوی خواردن و خواردنه‌وه‌ی لێ بنریت؛ بۆمان به‌ینه‌ سه‌ره‌وه‌، نه‌گه‌یشتمه‌ هچ ئاکامیک و به‌ باشم زانی به‌ براهه‌ی خۆم بلیم، چونکه‌ وه‌ک پیشمه‌رگه‌؛ فه‌رمانده‌ی ئه‌و بووم و له‌ ڤوانگه‌یه‌کی تریشه‌وه‌

من برا گهره‌ی ئه‌و بووم، داوام له نووره‌دینی برام کرد که له‌سه‌ر شاخ بچیته خواره‌وه، ئه‌ویش له‌و وته‌ی من دهرنه‌چوو، پیتی وتم: «باشه، ده‌چمه خواره‌وه، به‌لام به‌چی نان و ئاو و ته‌قه‌مه‌نیتان بۆ بهینم؟» له راستیدا منیش نه‌مزانی چۆن وه‌لامی بده‌مه‌وه. نووره‌دینی برام چوو خواره‌وه و تاکوو چه‌ند کاتژمیریک نه‌هاته‌وه، منیش هینده‌ی تر شه‌رم گرتمی به‌وه‌ی که براه‌م راپیکردوو له‌شه‌ره‌که‌دا. زۆرمان برسی بوو، ده‌ستم دایه‌ گه‌لای دار ده‌وه‌نیک و چه‌ند گه‌لایه‌کم لئ خوارد، پاش چه‌ند چرکه‌یه‌ک هینانجم دا و پشامه‌وه و ئازاریکی ناخۆش به‌گه‌دمدا هات. نووره‌دینی برام هاته‌وه و خوین به‌نیوچه‌وان و جامانه‌یه‌کی پر خوینی له‌ملیه‌وه ئالاند بوو، که بۆ دووم جار بوو له‌داستانی قه‌یوان ماوه‌ت و گرتنی ناحیه‌ی کاریزه‌دا بریندار بوو، به‌ و لاخیک (هیس‌تر) هه‌ندیک خواره‌مه‌نیی له‌گه‌لدا خۆیدا هینابوو بۆ سه‌ر شاخ، وه‌ک دوو ته‌نه‌که‌ی پر له‌ ئاو و دوو گوینی پر کولیره‌ی بۆ هینابووین، له‌لایه‌ن هاوالاتییانی سفیلی کوردستان و ئه‌و دایک و خوشکانه‌ی که رۆله‌ و براکانیان پیشمه‌رگه‌ بوون و له‌لایه‌ن ته‌واوی ئه‌ندامانی ریکخستنه‌ نه‌ینییه‌کانی ناوشار بۆیان نارده‌بووین.

بۆ میژوو ده‌لیم: شوڤش ئیسماعیل و سامان گه‌رمیانی، دوو به‌رپرسی ئیداری و سه‌ربازی و دلسۆز و به‌ئهمه‌ک بوون، ئه‌گه‌رچی ته‌نها به‌ختیاری برای شوڤش ئیسماعیل و ئازاد وه‌نده‌رینی فه‌رمانده‌ی مه‌فرزه‌ی که‌رتی تیپ بوو، که‌ریم سه‌ر سه‌پی فه‌رمانده‌ی مه‌فرزه‌ بوو، پیش ئه‌و هیزه‌ی که هینابووین بۆ هاوکارکردنمان، که‌وتبوون و پیش ئه‌وان هاتبوونه سه‌ر شاخ، بۆ رۆژی دواتر سه‌رله‌به‌یانی هی‌رشیکی زۆر سه‌خت له‌لایه‌ن رژیمی به‌عسه‌وه ده‌ستی پئ کرد و زۆرتین چه‌کداری رژییم به‌هه‌موو توانایه‌کیانه‌وه، شه‌ریکی خویناویی ده‌سته‌ویه‌خه‌ رووبه‌پرووی هیزی پیشمه‌رگه‌ بوونه‌وه، توپیک له‌نیوان شوڤش ئیسماعیل و سامان گه‌رمیانی و من و ئازاد وه‌نده‌رینی و که‌ریم سه‌ر سه‌پی ته‌قییه‌وه و که‌ریمی شه‌هید کرد، که‌ بووه‌یه‌که‌م شه‌هیدی ئه‌و هی‌رشه‌ سوپای رژییم و هیزی پیشمه‌رگه‌

تیکه‌ل به یهک بوون. من له و شه‌ردها فیشه‌کیکی بیکه‌یسی بهر لاکه‌له‌ی پشتم کهوت و به هه‌مان شیوه‌ش جه‌باره سوور که چه‌ند کاتژمیریکی کهم هاتبووه لاما و له‌ته‌نیشتم منه‌وه فیشه‌کی بیکه‌یسی بهر ناوسکی کهوتبوو و له پشته‌وه هه‌لیته‌کاندبوو. نووره‌دینی برام و کامه‌ران ره‌سوول برای شه‌هید کامیل و غه‌فووری حاجی ره‌شید و ریپواری مام کوئخای کانی سپیکه‌یی، ئیمه‌یان له‌سه‌ر شاخ برده خواره‌وه بو گوندی و لاخلوو و به‌داخه‌وه هه‌ردووکمان که زور په‌ریشان بووین و جه‌باره سوور ده‌ستی کرده ملم و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک گرتی و پیی وتم: «خه‌مت نه‌بیته، چاک ده‌بیته‌وه، گرنگ ئه‌وه‌یه سه‌رکه‌وتوو بووین!» به‌داخه‌وه ره‌وچی ده‌رچوو و شه‌هید بوو و ژیانی به‌خشی به‌گه‌ل و خاکی کوردستان. ئه‌وه‌ی زانیاریم له‌سه‌ر شه‌هید جه‌باره سوور هه‌بوو، زور جار باسی بیته‌زه‌یی باوکی بو ده‌کردم و ده‌یوت من مندال بووم و دایکم مردووه و باوکیشم دوا‌ی مردنی دایکم، ژیانی هاوسه‌رگیری پیک هیناوه و هه‌ر له مندالییه‌وه خراپ بووه له‌گه‌لماندا و هه‌موو ژیانم پر ئازار و ئه‌شکه‌نجه بووه به هوی ئه‌و ژنه‌ی باوکمه‌وه، چه‌نده‌ها شه‌و له ماله‌وه ده‌ریکردووم و نه‌یه‌یشتوووه وه‌ک مندالی تر چه‌ز و ئاره‌زووه‌کانم به‌نینمه‌ی و ناخوشترین ئازاری ژیانی مروفت؛ بیته‌شبوون له نازی دایکایه‌تییه. پاش ئه‌وه‌ی جه‌باره سوور شه‌هید بوو و من خوئینیکی زورم لی ده‌چووری، هه‌ر چوئیک بوو گوئدریژیکیان په‌یدا کرد و منیان به‌برینداری خسته سه‌ر گوئدریژه‌که و به‌گردی پشتی گوندی گه‌ره‌دیدا سه‌ر کهوتین. کامه‌رانی مام ره‌سوول برای شه‌هید کامیل، بو ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر گوئدریژه‌که‌وه نه‌که‌ومه خواره‌وه؛ ئاگاداری ده‌کردم و نووره‌دینی برام و غه‌فووری حاجی ره‌شید ئه‌ملا و ئه‌ولایان ده‌گرتم و به‌ره‌و گوندی گه‌ره‌دی به‌ری کهوتین. جگه له‌وه‌ی به‌زریپوش ته‌قه‌یان له چوارده‌وری شه‌ره‌که ده‌کرد و فرۆکه‌ی جه‌نگی به‌رده‌وام بو‌ردوومانی ده‌کرد. ئه‌و ریگایه‌ی ئیمه‌ی پیا سه‌ر ده‌که‌وتین، هه‌ورازیکی سه‌خت بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ری ستراتیژی هیزی پیشمه‌رگه و به‌هانا‌هانتی هیزه‌کانی تر و هینانی ئازوو‌قه بوو بو نیو

شەپەكان، پۋژىمى بە عىس ئەۋىي كىردىبوۋە ئامانجى خۇي و زىيان بە ھىزەكانى تىكۋشەرانى كەرت و تىپەكان بگەيەنيت. لەو بۆردوومانكىردنەدا جارىكى تر بە پارچەي مووشەكى فېرۆكە جەنگىيەكان برىندار بووم و ھىندەي نەدەما لەتاو ئازارى جەستە؛ پۋحم دەربچىت، چونكە من خۆم برىندار ببوم و جارىكى تىش برىندار بوومەۋە. پاش گەيشتنمان بۇ گوندى گەردەي، بە تراكتور منيان گەياندە بەرگەلۋو كە زىندان و نەخۇشخانەي شۆرشى لى بوو. نەخۇشخانەي چى! تەنھا ژوورىكى گەورە و پارەۋىكى بارىكى درىژى لە گل و خشتى سوور دروستكراو و چەند دۆشەكىك و ھەندىك لە پىداۋىستى برىندارى و نەخۇشى لى بوو. گەر ئەو نەخۇشخانەيە لەگەل بارودۇخى ئىستەدا بەراورد بىكرىت، ھىشتا بە جىي ھەوانەۋەي ئازەلان نايت، بەلام ھىزى پىشمەرگە ھىندە بە باۋەپىكى بەرز و پتەو بەرگرىي لە خاكى كوردستان دەكرد، ھەندىكيان برىندارىش دەبوون پىيان شەرم بوو شەپ بەجى بەيلن و لەنيو ھاۋرپى و ھاۋسەنگەرانىاندا بلين برىندارين.

دىكتور شوان كە مرقىكى دلسۆز و خۇنەويست بوو، لە ۋلاتى سويدەۋە گەپابوۋەۋە و لەو نەخۇشخانەيەي بەرگەلۋو لەژىر بۆردوومانى فېرۆكە جەنگىيەكانى پۋژىمى بەعسدا پىشمەرگەي برىندارى چارەسەر دەكرد و خزمەتى دەكردن، پىي راگەياندەم كە ئەو فېشەكەي بەر لاکەللەي پىشم كەۋتوۋە، لىرەدا چارەسەر ناكىرىت و گەر بۆيشت دەربەيتم؛ چوۋتە نيوان ئىسقانى فەقەرەتتەۋە و تووشى شەلەل دەبىت و پەنگە قاچ و دەستت لەكار بىكەۋىت، بەلام لە ماۋەيەكى داھاتوۋى دورودرىژدا خۇي ۋردە ۋردە لە شوپىنى خۇي دەجوۋلىت و دواتر دەركردنى ئاسانتەر دەبىت. دۋاي راپەرىن و لە سالى ۱۹۹۵ ۋەك ھەر ھاۋلاتىيەكى ئاسايى رۋوم لە تاراۋگە كىرد و لە ئەلمانىا لە شارى نورنبرگ (nürnberg)دا نىشتەجى بووم، لە نەخۇشخانەي سەرەكىي ئەو شارەدا فېشەكەكەيان بۇ دەرھىتام و ئەو چەند سالە زۆرە ھەمىشە بە جەستەيەكى ناتەندروست و نااسايى ژيانم دەگوزەراندى. پىش

ئەو ھەموو كارەساتە دلتەزىن و شەپ و كوشتارەى كە لە جەنگى بەرھەى (جەبھەى) قەيوان ماوەتدا تووشى ببووين، پيش ھيرشەكە و پيش ئەوھى بريندار بىم، شۆرش ئىسماعيل بانگى كرده بەر پەناى ركه بردهكانى سەر شاخ و پىي راکەياندم من دەزانم عومەر عەرەب ئيوھى بەجى ھىشتووھ و خوى لە شەرەكاندا دەدزىتەوھ، من زۆر سوپاسى تۆ دەكەم كە ئەم چەند مانگە بريندار بوويت و شەرەكانت بەجى نەھىشتووھ. منىش وەلام دايەوھ كە فەرماندەى كەرتەكەمان ماوھىەك لە كاتى شەرەكاندا لەگەلماندا بووھ و ھەوالى برينداربوونىم پى گەھىشتووھ و ئەوھش بووھتە ھۆكارى ئەوھى كە لەگەلماندا نىيە. شۆرش ئىسماعيل وەلامى دايەوھ و وتى: «وا نىيە، من باشتر دەزانم وەك لە تۆ. ئىمە چەندىن زانىارىمان لايە كە پڙىمى بەعس ژمارەى سوپا و ھىزە چەكدارەكانى چەندە و ژمارەى شەھىد و بريندار و پيشمەرگەى راکردوو و ترسنۆكمان لايە و لە ھەموو ساتەوھختىكا ئاگادارى ھەموو بارودۆخىكىن كى دلسۆز و خۆراگر بووھ لەم شەرەپانەدا. من زۆر سوپاسى تۆ دەكەم كە چەند جارىك بريندار بوويت و پۆلى باشت ھەبووھ لەم شەرەپانەدا...» ديارە من كە ئىستە ئەم وشانە دەنووسم و باس لەم يادەوھرىيانە دەكەم، زەمەن و كاتىكى زۆر نىيە ميژوووى ھاوسەنگەران لەياد بكرىن، تاوانبارانى نىو شۆرش و ترسنۆك و بوودەلە و گەندەلكارانى سەردەمى ئەو پۆژگارە لە ئىستەدا زۆرىشيان بوونەتە بەرپرسى بالاي حىزب و پاسەوان و مووچەى خەيالى و ئۆتۆمبىلى بەنرخ و تەواوى پىداويستىيەكانى ژيانيان بۆ دابىن كراوھ.

ھەموو مرۆڤىك قابىلى گۆرانە و ھەموو مرۆڤىكىش دووچارى ھەلە و كەموكورى دەبىت، ئىمەش ئەو ھەلانە بەسەرماندا تىناپەرەت، بەلام بۆ ميڤرمنداىكى وەك ئىمە گەورەترىنمان تەمەنى نەدەگەيشتە بىست سالان، كە لەو تەمەنەدا ھىشتا مرۆڤ چاكە و خراپەى خوى لىك جيا ناكاتەوھ، كە ھىشتا من لەو تەمەندا شياوى فەرماندەى نەبووم و فەرماندەش دەبىت ھىچ نەبىت تەمەنىكى ھەلكشاوى ھەبىت، بەلام بارودۆخى سياسى شۆرش لەو

کاتەدا پڤوڤستى بەو هەبوو، ياخود باشتر بليم تەمەنى هەرهتى لاويتى که تەمەنىكى پر له هەله و داچوونە. شۆرش ئىسماعيل پڤى وتم: دەبیت منيش ئەو ئەرك و ماندوووون و خۆراگرييهى قوم له ياد نه چييت که پۆلى فهرماندەيهكى باشت گيژاوه و پيشنارى ئەو دەكەم لەم هەموو خۆراگرييهدا، له داهاتوودا فهرماندەى كهرتەكە بيت. له كۆتايى قسەكانيدا وتى: «پۆژيک دەبیت ئەم هەموو نارەحتى و ناخۆشيه دەبیتە ميژوويهك شانازى پڤوه دەكەين.» کاتيک شۆرش ئىسماعيل بە هيمنى و خۆراگرييهوه ئەو وشە جوانانەى ئاراستە کردم، واى لى کردم ئەو گەلا درەختەى له برساندا دەمخوارد، ئازارى گەدە و جەستەيى له نيو هەناومدا له بير بردمەوه. دوژمن لەو هيرشهدا شکستى هينابوو و پتر له ۳۰ چەكداريان لى كوژرا و تەرمى كوژراوهكانيان بەجى هيشتبوو و دەستكەوتى پيشمەرگەش ئەو چەكانە بوون که بە دەست كوژراوهكانەوه بەجى مابوون و چەند جۆريک چەكى وەك بيكەيسى و ئاربيجى و فيشهکيى زۆريان بەجى هيشتبوو. زيانى پيشمەرگەش چوار شەهيد و سى بريندار بوو، لەو هيرشهى که منى تيا بريندار و جەبارە سوورى تيا شەهيد بووبوو.

ئىستا دەرۆم، هەر شەقيک دەيهاويژم؛ کوندهيهک مىزى پڤويه

داستانى قەيوان ماوهت و خۆراگريى هيزى پيشمەرگە، پتر له ۳ مانگ بە خوڤنى گەشى ۱۰۶ شەهيد و زۆرتريى بريندار و سووتاندنى چەندين گوند و شەهيدبوونى دانىشتووانى گوندهكان كۆتايى هات. له ريکەوتى ۱۹۸۷/۱/۱۵ دا رڤيىمى بەعس تەواوى هەموو سنوورەكانى يەكيتى نيشتمانى كوردستانى لەو دەفەرەدا داگير کرد، سەرکردايەتتى يەكيتى راگەياندن و نەخۆشخانە و تەواوى بارەگای مەكتەبى سياسى گواستەوه، بەتايبەت بۆ گوندى قاسمەرەش.

زىندانىيەكانى نيو زىندانى بەرگەلوو، هەندىكيان بە كەفالهت و هەندىكيان بە برىك پارە ئازاد کران و هەندىك لە بەعسييه خوڤنريژەكان گوللەباران کران

و هەندىك پيشمه‌رگەش بە ھەر تۆمەتيك بىت ئازاد كران و ھەنديكيشيان دواتر وەك غەدرىكى شوڤرشيگيرانە و بەبى بەلگە و بىتاوان گوللەباران كران، وەك: جەبارى عەلى عەويز و سالارى حاجى دەرويش و سەلاح چاوزەق و زاھير كونجىنى و جوامىرى سەرتىپ و... ھتد. بۆ ئەو مەبەستەش شوڤرش نەيدەزانى چى بكات و چۆن خۆى لە بيوەفابى و بە دوور لە خوورپەوشتى سياسى و پەيمانى ستراتىژىي رېككەوتننامەى وەك ئىرانى جەمھورى ئىسلامىي كۆنەپەستى ئىران و ئەو جىئوسايدىكرنەى بەسەر گەلەكەماندا ھات، ڤوون و ئاشكرا بكات.

ھەر لە گوندى سەرگەلوو و بە ديوى ميترگەپاندا تاكوو دەگاتە گوندى قزلەر، دانىشتوانى گوندەكان چۆليان كوردبوو و تەواوى سەرودت و سامانيان بەجى ھىشتىبوو، تەنانەت لەنيو گوندى قزلەردا ھەنديك ئاژەل و پەلەوەر بە ھۆى بۆردوومانى ڤرندانەى فرۆكە جەنگىيەكانى ڤژىمەوہ كوژرابوون. من لە نەخۆشخانەى بەرگەلوو بەرپى كەوتم و نەشمەدەزانى ڤوو لە كوئى بكەم تا برىنەكەم ساڤىژ دەبىت. لە چىاى داباندا بە سوارى ھىستەرەوہ تووشى وەھاب (وہەبابەكەچەل)؛ بەرپرسى سەربازىي مەلبەند (مەسئول عەسكەرى) بووين لەگەل چەند پيشمه‌رگەيەكدا، كە ئىمەى بينى من برىندار و بەسەر پشتى ھىستىرەكەوہ و نوورەدينى برام و غەفوورى حاجى رەشىد و رېيوارى مام كوئىخاى كانى سپىكەيىم لەگەلدايە، زۆر رېزى لى گرتم و وتى: «دەنگوباسى گشتى چىيە و بۆ كوئى دەچىت؟» منىش لە وەلامدا وتم: «ھىزى پيشمه‌رگە ئەوہى بۆى كراوہ و تواناى ھەبووہ ڤووبەڤووى دوژمن بووہتەوہ، بەلام ھەر شكستىكيش ڤووى دابىت، پيشمه‌رگە شەڤى بەرەيى لەگەل ئەو دوژمنە سەرسەخت و ڤرچەك و زلھىزەدا پى ناكريت و تەواوى بەرزايى و شوئىنە ستراتىژىيەكانمان بەدەستەوہ داوہ. ئەوئىش پىي وتم: نەخىر، وا نىيە و دەستى كرد بە پىكەنين. زۆر سەيرە ھەنديك جار مرؤف ھەست بە دۆراندن و شكستى خۆى بكات، دواتر شكستھىنانى خۆى پى بە ئازايەتى و ياخود پى شەرم بىت! ئەمە لە كاتىكدا من راستىيەكانم بۆ وەھاب باس كرد، خو نەبىت

ئەوئىش بىئاگا بوويىت لەو راستىيانەى كە من باسەم لىوہ كەرد. بەلام پرسىيارى ئەوہى لەلا دروست كەردبوو كە من لەنىو شەرى سى مانگەى داستانى قەيوان ماوہتدا دوو جار برىندار بووم و ئەويشم لەگەل مەفرەزەيەكى پىشمەرگەدا بەرىكەوت لەو دەقەرەدا بىنيوہتەوہ و سەير لەوہدايە بەرپرسىكى سەربازىي مەلبەند پرسىيارى چۆنيەتتى سەركەوتن و شكستى شەرى ھىزى پىشمەرگە لە من بكات! وەھاب ئەگەرچى زۆر زوو ھەلدەچوو و توورەيى بىئەندازە بوو، بەلام بە مافى خۆشى و بە ئازايەتى و قارەمانىتتى خۆى گەيشنبووہ ئاستى بەرپرسىيارىيى لەنىو شوپشدا. دەستى كەرد بە گىرفانىدا، ۱۵ دىنارى دەرھىنا و پىي و تەم: با ئەوہت پىي بىت، بەلام من پارەكەم لى وەرئەگرت، پاشان پارە لەويدا ھىچ رۆل و كارىگەرىي نەبوو، شوڤىرى ھەندىك تراكتور و ئۆتۆمبىلى لانكروزر و پىكاب لە چاوەترسىي خوياندا ھاتوچويان دەكەرد و خەلكى گوندنشىنەكانيان دەگواستەوہ بو شار، ئەوانىش پارەيان لە پىشمەرگە وەرئەدەگرت. پارەكەى كەرد بە گىرفانى غەفوورى حاجى رەشىدا. جوانترىن دىمەنىش ئەوہ بوو پىكابىكى لانكروزرەريان پىي بوو، زۆر بەھەلمەت بوو بو سەركەوتن بە چىاي ھەلاج و داباندا و منىش بەبرىندارى بەسەر پىشتى ھىستەرەكەوہ و ئەو ھاوسەنگەرانەى لەگەلدا بوون، بەسەر ئەو چىا سەختەدا ھەر چۆنىك بوو سەر كەوتىن و كاتىكىش گەيشتىنە سەر لوتكەى ھەلاج و دابان، لە ناخى خۆمدا وام لىك دەدايەوہ ئەو بەرپرسە دەبوو منى برىندارى لە جىي خويدا لە پىشى ئۆتۆمبىلەكەيدا دانايە و گەر خۆشى لەناو ئۆتۆمبىلەكەدا جىي نەبووايەتەوہ، بەپىي بە چىاي ھەلاج و داباندا سەر بكەوتايە. كاكە وەھابى مەسئول ەسكەرى زۆر بەخىرايى گەيشتە سەر لوتكە و ھەورازى بەردەلانى شاخى ھەلاج و دابانى برى و ئىمەش بو حەوانەوہ و ساپىژبوونى برىندارىيەكەم، گوندى ھەنارانى سەروومان پىي باش بوو، چونكە بۆردوومان نەدەكرا، لەبەر ئەوہى ھىزى پىشمەرگەى تيا نەبوو، لەگەل ئەوہشدا نزيكەى شەش مالىكى تىدا مابووہوہ. بەلام گوندى ھەنارانى خواروو كە نزيك گوندى كانى بەردىنە و كانى سىپىكە بوو، ھىشتا زۆر بەى مالەكانى تيا مابووہوہ. بە

بریاری قادری حاجی عهلی، ئالوگۆریان له کهرت و تیپهکاندا کرد. قادری حاجی عهلی بهرپرسی مهلبهندی دوو بوو. من به هۆی بریندارییهکه مه وه نه متوانیوو ئاماده بم. بۆ ئه وه مه بهسته وهک له لاپه رهکانی پیشوودا ئاماژه م به گوڤاری چیا دا، له لاپه ره (88) دا ده لیت: نیوه رۆ ته شکیلاتی تیپ به ئاماده بوونی سه رجه م پیشمه رگه و فرمانده کان دهستی پی کرد، قادری حاجی عهلی ته شکیلاتی کرد و هه ندیک فرمانده پله یان به رز کرایه وه و پۆرتی چه ند که سیکیان شکاند و ده مه قره یه کی زۆریشی تیا دا رووی دا. یه ک پله ش به و پیشمه رگانه نه درا که سی مانگ و نیو له بهر به فر و سه رما به رگریان کرد و تا کو تایی شه ری قه یوان ماوه ت به شدارییان کردبو و که هه ندیکیان ئه زموونی باشیان له شه ری پیشمه رگایه تی به ره یی (جه به یی) دا پهیدا کردبوو. زۆر یکیش خۆی به مه غدوور ده زانی که پله که ی ده ره جه یه ک به رز کراوه ته وه. هه ندیک پیشمه رگه ش که وتنه ره خنه و گلله یی له ناو خۆیاندا. شوړش ئیسماعیل لیژنه یه کی له چه ند پیشمه رگه یه ک دروست کرد و پیی راگه یاندن که بچن ئه و پیشمه رگانه ی به ده نگ برووسکه که ی تیپه وه نه هاتوون و به رادیۆش بلا و کرایه وه چه کیان بکه ن و به قۆلبه سترای ره وانیه ی زیندانی به رگه لوویان بکه ن. ئه گه ر نه هاتن، بۆتان هه یه ته قه یان لی بکه ن و بیانکوژن، بۆ ئه وه ی فی ری لاملی نه بن و ئیلتیزام به فرمانده وه بکه ن. کۆمه لیک پیشمه رگه خۆیان ئاماده کرد و به ره و چه ککردنی هاوړیکانیان که وتنه ری. یه کیک له و براده رانه پیی گوتم: بۆ تۆش نایه ی ته له گه لماندا؟ گوتم: ئاماده نیم هاوړیی خۆم چه ک بکه م. ئه م کاره ش باش نییه کاک شوړش ده یکات، هه یچ نه بیته ئه م جاره عه فوویان بکات و سه رنجیان بۆ ئه م ملبا دان و ناریکو پیکیه یان را بکیشیت. گوته ی: که یفی خۆته، ئیستا ده رۆم. هه ر شه قیک ده یهاوړیژم، کونده یه ک میزی پیوه یه. مه فره زه که یان ناو نا «ئینزییات» و چه ند گوندیک به دوای پیشمه رگه کاندای ده گه ران، هه ر چیه کیان له و براده رانه دیبوو، په لاماریان دابوون و به زیندانی ره وانیه ی به رگه لوویان کردبوون. ئاخه ر چۆن پیشمه رگه یه ک که تا دوینی هاوړیت بووه و له سه نگه ریکدا بووبن و سه دان

جار له که ناری مه رگدا گه راوینه ته وه، چه کی بکه م و شه قی تی هه لبدم و
 ره وانهی زیندانی بکه م، له سه ر شتیکی واش که نه یده هینا به و جوره مامه له یه یان
 له گه لدا بکریت! بۆ زانیاری، زیندانی به رگه لوو و نه خو شخانه و زور به ی
 به شی راگه یاندن ده گوزارانه وه و چۆل ده کران، به لام جیی سه رنج و تیبینییه
 پیشمه رگه یان ره وانهی زیندانی به رگه لوو ده کرد! پاش ماوه یه ک له گوندی
 هه نارانی سه روو ماینه وه و گونده کانی تر به رده وام له ژیر بۆردوو مانی
 دوژمندا ده سووتینزان و کاول ده بوون و هیزی پیشمه رگه ش زیاتر بوویان
 له به رزاییه کان ده کرد و نیو گونده کانیان به جی ده هیشت و دواتر ئه و گونده ی
 ئیمه ی تیا بووین، ئه ویش به به رده وامی بۆردوو مان ده کرا. هیزیکی بیئه ندازه ی
 زۆری گه وره له هه موو سنووره کانه وه ئاماده ی هیرشکردن بوون و ته نها
 گوندیک که بۆردوو مان نه ده کرا، گوندی هه نارانی خواروو بوو. کاتژمیر
 هه وتی ئیواره چووینه گوندی هه نارانی خواروو و له مالی کوپخا حسینی
 هه ناران ماینه وه. کوپخا حسینی هه ناران؛ مرۆفیکی قسه خو ش و خانه واده یه کی
 دلسۆز و نیشتمانپه روه ر بوو، ته وای سه رکرده و فه رمانده و زۆری هیزی
 پیشمه رگه چوونه ته ماله که ی و ده یانناسی و ته نانه ت خودی «مام جه لال»
 زۆری خو ش ده ویست. مام جه لالیش خاوه نی ئه زموون و ئاشته وایی و دلی
 که سی نه ده یه شانده و هه ر کاتیکیش پیشمه رگه یه ک، فه رمانده یه ک، هه ر که سیک
 هه له یه کی بکر دایه، گه ر زویریش بو وایه، دوا ی چه ند خوله کیک قسه ی خو شی
 ده کرد و دلنه وایی به رامبه ره که ی ده دایه وه و هاوکاریشی ده کرد، بۆ ئه وه ی
 ئه و هه له و که موکوپیانه دووباره نه بنه وه، ئه گه رچی من له ته مه نی
 پیشمه رگایه تیمدا چه ند جاریک به دیداری شاد ببووم، به لام ته نها یه ک جار له
 گوندی گه ره دیندا له نزیکه وه گف تو گو یه کی زۆر که مم له گه لدا کردوو و قسه ی
 بۆ کردووین. له مالی مام کوپخا حسینی هه ناران دوو روژ ماینه وه و ته وای
 خانه واده که ی له گه وره و بچوو که وه ریزدار بوون و ریزیان له هه موو
 خه لکی ده گرت. له ناو تاقان و پشتی گوندی هه نارانه وه به ره و گوندی کانی
 گوران، هیزیکی زۆر له چه کداری پژی م ئه و سنووره یان ته نی و هیزه که

گەيشبووه نزيك گوندى هەنارانی سەروو كە پيشتر ئيمەى تيدا بووين. ئەوەى كە بمانكردايه، تەنھا بەرگريهك بوو لە خۆمان و شكستخواردوو دەبووين و دەكوژراين، جگە لەوەى خەلكى گوندهكە بۆردوومان دەكران و ئەو گونده دەسووتينرا. تا دەهات هيزهكەش بەرەو نزيكبوونەو دەهات و نەماندەزانى چى بكەين، بەتايبەت من بريندار و نەمدەتوانى هەنگاوى زۆر خيرا بنيم و بە گرده بەرزەكاندا سەر بكەوم و ئەو ناوچەيەش دۆليكى دريژ دەيبەستەو بە گوندى هەنارانی سەروو و هيزى دوژمنيش بە بەرزاييهكانەو بوون. شەو مام كويخا حسين هاتە لامانەو و هەندىك ئەزمونى شوپشى بۆ باس كردين و ئامادەيى تيا بوو خووشى بەرگرى بكات لەگەل ئيمەدا، بەلام ئەوەش سوودى نەبوو، جگە لە مالويرانى و كاولبوونى گوندهكە. دواى بيركردنەو و گفتوگوئيەكى زۆرى نيوانمان، ريبوارى مام كويخاى كانى سپيكەيى وتى: بچينه گوندى كانى سپيكە، لە لايەكەو نزيك شارە و لە لايەكى ترەو مالى باوكى خۆمە و پاشان چەكمان پى نەبيت، بۆ ئەوەى مالى باوكم تووشى هيچ كيشەيەك نەبن. ئەو پيشنيارەى ريبوارمان پى باش بوو، غەفووريش وتى: منيش ئەو برا گەورەيەم رادەسپيرم هاوكاريمان بكات، تا باروودخەكە هەر هيچ نەبيت كەميك ئاسايى بيتهو و دواتر دەگەرپيينەو شوينى خۆمان. گەر بۆشمان نەكرا، بەنهيى دەميينەو. كەسيكى باوهرپيكرامان ناردەو بۆ لاي خانەوادەى مالى ريبوار و ئەوانيش بە هەمان شيۆه مالى غەفووريان ئاگادار كردبوو. بۆ دوو رۆژى دواتر چووينە گوندى كانى سپيكە، بەلام براكەى غەفوور بەبى ئەوەى من ئاگادار بم (سامال شيخە) كە پيشتر پيم وايە رابەر سياسي كەرت بوو لەناو هيزى پيشمەرگەدا و برايهكى فەرماندەى كەرت بوو و تاكوو ئيستەش ئەندامى كۆمەلەى پيشمەرگە ديرينەكانى كوردستانە، رادەستى رژيم ببوو. و پاشان وەك دابونەريتى عەشايەرى نازانم كە كيشەيان لەگەل خيلىك يان عەشيرهتياكى تردا هەبوويت، بەلام هيندە دەزانم كە جيگرى فەوجى سووك (خفيفه) بوو، كە بەرپرسی سەرەككى «ئامر فەوجەكە»ى ئەویش بە هەمان شيۆه برايهكى فەرماندەى كەرت بوو لە

پابردودا لەناو ھیزی پیشمەرگەدا، پەيوەندی نھینی ھەر بە شۆرشەوہ مابوو و ھەک باس دەکرا پیشمەرگەى برینداری ھەشار دەدا و تەقەمەنی بۆ ھیزی پیشمەرگە دەنارد، بەلام نازانم جۆرى پەيوەندییەکەى چۆن بوو. کە برا گەرگەى غەفوور بەم کارەى زانى و «سامال شیخە» ئاگادار کرابووہوہ لە جیی ھەوانەوہ و چۆنیەتی برینداریکردنی من و ئابلوقەدانى ئەو گوندە و مانەوہى ئیمە لە کانى سپیکەدا، بۆ ئەوہى زیاتر خۆى لە جۆرى پەيوەندیکردن بە ریکخستتەکانەوہ و ھیزی پیشمەرگە بگەيەنیت، ھەموو ئەو خەبەر و باسەى گەياندبووہ بەرپرسی فەوجەکەى. بۆ سەرلەبەيانى براىەکى ریبوارى مام کوئخا لە خەو ھەلیساندین و وتى: ھەستن، چوار دەوورى دیکەمان گىراوہ و مشورى خۆتان بخۆن! پاش نیوکاتژمیر، برا گەرگەى غەفوور پىی راگەياندین: مەترسن و ھەموو شتیکم بۆ سامال شیخە گىراوہتەوہ و ئەویش بەلینى پاراستنى ئیوہى داوہ و لەگەل خۆمدا ھیناومە و چاوہریتانە. بەداخەوہ دەبوو ئیمە لە ھەموو شتیک ئاگادار بکراينایەتەوہ، بەلام ھەندیک کەس کە بریارى خیرا دەدات؛ لە رقوقینەى بۆ بەرامبەردا نییە، رەنگە ئەو زاتەى ئەو رەفتارەى بەرامبەر بە ئیمە کردبوو؛ براکەى خۆى لەگەلماندا نەبووايە، سەرنجى خراپ و لیکدانەوہمان بە جۆریکی تر بووايە، بەلام ئەویش لە ترسى ژيانى ئیمە ئەو کارەى ئەنجام داوو. کاتیک لە مالى مام کوئخا بەدەر کەوتین و پووبەرۆوى ئەوان ھەنگاومان دەنا و خەلکى ناو گوندى کانىسپیکە لە سەربان و ئیو دیکەدا دەيانروانيیە ئیمە، ژنیک دەستی کرد بە گریان و دوعاى دەکرد و دەیوت: «خوايە، تۆ ئەوہ قبوول نەکەیت، چۆن مندالى خەلکى بە ناوى شۆرشەوہ بەکوشت و فریو دەدەن! ئاخىر ئیوہ لە خوا ناترسن، ئەم مندالانە ئیعدام بکړین!» من فرمیسک بە چاومدا دەھاتە خوارەوہ، کاتیک ئەو ژنە بەو شیوہیە تکا و نزای لە خودا دەکرد و دەپارایەوہ کە ئیمە تووشى گرفت نەبین، قیزم لە پیشمەرگایەتیبوونى خۆم و رادەستى دوژمن دەکردەوہ و مردنى خۆم پى ئاواتەخواز بوو. ھەر لە ھەرەتى مندالییەوہ من خولیاى خەبات و لەگەل دەستپیکردنى خەباتى پیشمەرگایەتیمدا لە گوندیکی رۆژھەلاتى

كوردستانه وه دهستم پي كرد و دواي سي سال زيندانىبونم له قهسابخانهكانى
 ئەبو غريب و چوار جار بريندارى و جاريكى تر تووشى هه مان رووخسارى
 ئەو درندانه بوومه وه كه هه موو ژيانى خوم له و پيناوهدا بو شوورش بهخت
 كرد. پاش ئەوهى سامال شىخه له مالىكى باوه رپيكر اوى خوئى و به ئاگادارى
 ئەندامانى خانه وادهى غه فوورى هاوسهنگه رم پشوويه كى پي دام و هه نديك
 جاريش پي دهوتم: كاريكى وات بو دهكەم تاكوو برينه كهت ساپيژ دهبيت،
 من بهرپرس دهبم له ژيانتان. ماويهك به و شيوهيه ناشزانم له كوئوه
 هاوكارى منى دهكرد و تا ئەو كاتهى تهواو چاك بوومه وه و قورسايى
 له سه ر ژيانى ئيمه و له كاتى ليپرسينه وهدا له لايه ن ليكۆله رى رژيمدا كه م
 كرده وه. سامال شىخه له پيش راپه ريندا وهك باسيان ليوه دهكرد، به نهينى
 چه ند پيشمه رگه يه كى بريندار و هه نديكى شيان كه بو چالاكى دههاتنه وه؛ وهك
 ئيمه ي دالده دابوو، دواتر رژيمى به عس په يوه ندييه كانى به شوورش وه له لا
 ئاشكرا ببوو، دهستگيريان كرده بوو و كوشتبوويان و كه سيش هوكارى
 تيروركردنه كه ي له لا ئاشكرا نه بوو، چونكه تهرمى خوئى و ئوتومبيله كه يان
 به ته نها له شوينى تيروركردنه كه يدا به جى هيشتبوو.

دروستبوونه وهى مه فرزه نهينيه كانى نيو شار له دواي ئەنفال

وشه ي ئەنفال له زور بابه تدا شىكردنه وهى زورى دهويت، ئەگه ر
 بمانه ويت بزانيه كه ئەنفال ماناى چيه و له كوئوه سه رچاوه ي گرتوو و
 بو كئى و بو چ مه به ستىك به كار هينراوه، ئەوه پيوسته چاويك به دهقه كانى
 قورئاندا بخشينين و له چه مك و ره هه نده كانى وشه كه تيبگه ين. ئەگه رچى ئەم
 په رتوو كه په يوه ست نييه به ئەنفال و ره خنه له ئايين و ئيسلام، به لام كاتىك
 تاوانى كيميا باران و سووتاندى گونده كان و جينوسايد كردنى هاولاتييانى
 سقيلى كوردستانى باشوور به ناوى ئەنفاله وه كراوه، ئەوه ش بووه هوكارى
 ئەوهى بزانيه ئەنفال به ماناى چى و بو چ مه به ستىك به كار هاتوو و بوچى

ئەنفال ۋەك تاوانىكى دېندانەي نامرۆيى لە گەلى كورددا تاقي كرايه ۋە!
لېرەدا ھەول دەدەم زانىارىيەكى زۆر كورت كە لە پەرتووكى «خویننامە»^۱ دا
بەدوورودرېژى باس كراو، بخەمە بەر دیدى خوینەر. دەیان لاپەرەي ئەوم
كورت كردوۋەتەۋە بۆ دوو خال:

خالى يەكەم: لە كۇندا و لە نيوەدوورگەي عەرەبیدا، پېش سەرھەلدانى
ئىسلام ھەر شەرېك لەنيوان بنەمالە و خىل و عەشیرەت و ھۆزەكاندا پرووى
بدایە، نەرىتى ئەو كاتە وا بوو كە لایەنى سەرکەوتوو دەستى دەگرت
بەسەر مال و سامان و گيانى لایەنى ژېرکەوتودا. بۆ نمونە؛ تەواوى
پیاوھەكانى بەدىل دەگرتن و زۆربەيانى دەكوشتن و ژن و مندالەكانيانى
دەكردنە كۆیلەي خویان، دواتر ھەر چى مال و سامانيان ھەبوو كویان
دەكردنەۋە و لەناو خۆياندا دابەشيان دەكردن. ھەندېك جارېش وا پرووى
داوھ كە بەشېك لە پیاوان و ژن و مندالەكان نەكوژن، بەلكو بە پارەيەكى
زۆر بيانفرۆش، ياخود بە منەت لە (كولتوورى كوردیدا پى دەلین بەپیاوھەي)،
يان لەسەر داوا و رېككەوتنى سەرۆكھۆز و سەرمايەدار و ئەرستوكرات و
پیاوماقولانى ئەو كاتە رېككەوتننن لەسەر كراوھ و ئازاد كراون. بەو دىل
و ژن و مندال و كەلوپەل و سامانەي كە لەدواي شەرەكە دەستى بەسەردا
گىراوھ، دەلین: ئەنفال يان غەنیمە. كەواتە ئەنفال يان غەنیمە، وشەيەكى
عەرەبىيە، واتە تالانى، واتە ئەو كەس و دىل و كوژراو و ژن و مندال
و سامان و ئاژەل و پەلەۋەر و تەواوى ئەو كەلوپەلانەي كە دواي شەر
دەستيان بەسەردا دەگىرا (تالانن، غەنیمەن، ئەنفالن). گرنگ نەبووھ كە لە
شەرەكەدا چى پرووى داوھ، بەلكو ئەوھ گرنگ بووھ كى سەر دەكەوئیت و
لەدواي شەر چ دەستكەوتىك يان تالانىيەك، غەنیمەيەك، ئەنفالنىكى دەست
دەكەوئیت. پاش سەرھەلدانى ئىسلام و گەشەسەندن و تۆكمەكردنى جىيىي
موسلمانان لە شارى مەدىنە و بەدەستەپنننى دەسلات، ئەم نەرىتەيان

۱. خویننامە، مەريوان ھەلەبجەيى، چاپى سېنھەم، فەسلئى سى، دەرگای يەكەم.

وهك خوى دووباره كردهوه. بۆ نمونه؛ له شهركانى بهنو قورهيزه و خهبيهردا كه خودى پهيامبهري ئيسلام له ههر دوو شهركه كهدا سهركردايه تى له شكري موسلمانانى كردووه، به سهه لايهنى بهرامبهردا سهركه وتوو بوون و له ههر دوو كيشياندا كاره ساتى جهرگېر پرووى داوه و پاش سهركه وتنيان؛ تالانبييه كى يان غه نيمه يان ئه نفاليكى زوروزه به نهيان دهست كه وتوووه، ته واوى پياوه كانيان كوشتوووه، ته واوى سامان و كهلوپهل و شتى گرنه بها و ئاژهل و زه وويوزار و ژن و منداله كانيان كو كردوونه ته وه و له ناو خوياندا دابه شيان كردوون. به لام ئه و كاته ي كه يه كه م جار وشه ي ئه نفال له قورئاندا ئاماژه ي بۆ كرا، دهگه رپته وه بۆ ئه و دهنگ و ئاژاوه يه ي كه له پاش شهري به در له ناو موسلمانانه كاندا پرووى دا. موسلمانانه كان له و شهركه سهر كه وتن، تالانبييه كى زور زور كه وته چنگيان، زوروى تالانبييه كه (ئه نفال كه) ئاژاوه ي خسته ناو موسلمانانه وه و له ناو خوياندا كرديانه دهنگه دهنگ، ههر كه سه و داواى به شى زياترى بۆ خوى ده كرد، په يامبهري موسلمانانيش بريارى دا كه له دابه شكردنى تالانبييه كاندا په له نه كهن، ئه وه بوو كه لوپه له كان كو كراونه وه، به لام دابه ش نه كران. له گه رانه وه ي له شكه كه پيش ئه وه ي بگه نه وه به شارى مه دينه، په يامبهر چند قسه يه كى كرد و وتى: ئه مانه وه حين و له خوداوه بۆم نيردراوه و ئيتر چه ندين ئايه تى خوينده وه، يه كه م ئايه تى ئه و كو مه له ئايه ته باسى ئه نفال دهكات، تنييدا وهك چون سه رده مى جاھيلى كو كردنه وه و دابه شكردنى تالانبييه كانى به كاريكى دروست و باش ده زانى، به هه مان شيوه ئه و ئايه ته ئه م نه رپته ي به كاريكى دروست و باش زانى و كو كردنه وه و دابه شكردنى تالانى (ئه نفال) ي حه لال كرد، به لام به كه ميك ده ستكاربييه وه. ده ستكارى كردنه كه ش نه ريت نه بوو، به لكوو ده قيكى شه رعى و ئيلاھى بوو. بۆ نمونه؛ سووره ته كه ناو ئه نفال، هه روه ها يه كه م ئايه تيش باسى ئه نفالى دهكات، سووره تى «الانفال» ئايه تى يه كه م ده لىت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسُهُ وَلِلرَّسُولِ﴾.

واته: «(ئەى محەمەد) دەربارەى (الانفال) تالانىيەكانى پاش جەنگ پرسیارت لى دەكەن، تۆش پىيان بلى تالانىيەكان بۆ خودا و پەيامبەرەكەيەتى، دە ئىتر ئىوھش لە خودا بترسن و كىشەى نىوانتان چارەسەر بکەن و ئاشت ببەوہ. ئەگەر ئىوہ راست دەكەن و ئىماندارن، ئەوہ ملکەچى بپيارەكانى خودا و پەيامبەرەكەى بن.»

لە ئايەتيكى تردا لەبرىي وشەى «ئەنفال»، وشەى غەنيمە بەكار هاتوہ، ھەمان سوورەت، لە ئايەتى ژمارە (٤١)دا دەليت: «باش بزانن كە ئەو دەستكەوتانەى كۆتان كړدووہتەوہ، ھەر شتىك بيت، ئەوہ يەك لەسەر پىنجى بۆ خودا و پەيامبەرەكەيەتى.»

بىگومان لە راقەكاندا باسى ئەوہ كراوہ كە چۆن چوار بەشەكەى تريان دابەش كړدووہ، بەلام ئەوہى گرنگ بيت ئەوہىە لەم دوو ئايەتەدا ئەوہمان زانى كە ئەنفال چ مانايەكى ھەيە و بۆچى و كى و بە چ مەبەست و ئامانجىك بەكار هاتوہ.

خالى دووہم: پيش سەرھەلدانى ئىسلام و دواى سەرھەلدانى ئىسلاميش، لەو زەمەنەدا نەريتيان وا بووہ كە ناو بۆ شەرەكانيان يان بۆ گەشت و قافلە بازرگانىيەكان دابنن. بۆ نمونە؛ شەرى بەدر، بۆيە ناو نرا بەدر، چونكە لەپال كانى و شوينىكدا شەرەكە كرا كە ناوى بەدر بوو، ئىتر ئەم كۆلتووورە درىژەى كيشاوہ و ئىستاش ھەر وايە، لەناو كۆمەلگا ئىسلامىيەكاندا بووہ بە باو ناوى بەدر لە كورەكانيان دەنن. بۆ نمونە؛ لەم سالانەى دواييدا توركيا ھىرشى كرده سەر رۆژئاواى كوردستان، شەرەكە ناو نرا «فەتخ»، ئەم وشەيە ناوى سوورەتيكى ترى قورئانە. ھەر ئەم كۆلتووورە بوو كە واى كرد لە دەسلەتەى بەعس لە بەغداددا لە سالى ١٩٨٨دا ھىرشىكى زۆر بەرفراوان بکەنە سەر ناوچە رزگاركراوہكانى باشوورى كوردستان تا داگىرى بكاتەوہ، ئەوہ بوو بە ناوى ئەنفالەوہ ھىرشەكەيان دەست پى كرد و وەك بپياريان دابوو تەواوى دەستگىركراوہكانيان بى ھىچ بەزەبىيەك قەتلوعام كردن، ھەر چى مال و سامانىشيان ھەبوو وەك تالانى بران. لە ئەنفالەكاندا زيانىكى زۆر

بەر گەلی کورد و ناوچەکە و شوڤرش کەوت، نزیکەى سەد و هەشتا و دوو هەزار هاوڵاتی سڤیل لە پیاو و ژن و مندال، بە پیر و نەخۆشەو، بە چەندین شیوازی جیا جیا قەتلوعام کران، هەندیکیان گێراویانەتەو بەشیکی زۆر لە ژن و کچە دەستگیرکراوەکان دەستدریژی سیکسیان کراوەتە سەر و دواتر کوشتووین، شیوازی کوشتنەکانیشیان زیاتر لە کۆکردنەو و دروستکردنی گۆرە بەکۆمەڵەکاندا بوو. کارەساتەکان هیندە دلته زین بوون، کە ئەم ناو (ئەنفال) لەبیر نەچیتەو و بۆ هەتا هەتایە ببیتە پەلەیهکی رەش بە ناوچەوانی هەموو ئەوانەى کە باوەریان بە کوشتن و بە قەتلوعامکردنی خەلکەو هەیه. جینۆسایدکردنی هاوڵاتیانی سڤیلی باشووری کوردستان و خاپوورکردنی سەدان گوند و دەستگیرکردن و دەر بەدەرکردنیان لە زیدی باوباپیرانیان بە ناوی ئەنفالەو، بە چەند قۆناغیکی جیاواز سەرانسەری کوردستانی گرتەو. بۆ زانیاری زیاتر، زۆریک لە نووسەرەن و تیکۆشەرانی بەشداربوو و رزگاربووی نیو کارەساتی ئەنفال؛ یادەوهرییهکانیان نووسیوەتەو. بروانە: کتیبی «قەندیل بەغداى هەژاند»^۱ باسی لە چۆنیەتی شەری سەختی هیزی پیشمەرگە دەکات و دەلێت: لە گەرمەى ئەنفال و ئەو کاتەى ژن و منال و پیر و لاوی کورد بیخەتا و لەخۆرا راپیچ دەکران و بیسەرۆشوین دەکران، سەدان پیشمەرگە تەسلیم دەبوونەو لەبەر سەختی خەبات و بی ئاوەدانی، وە حکومەتی بەعس وای دانابوو تەواو شوڤرش و پیشمەرگەى تەفروتونا کردوو و جاریکی دیکە پیشمەرگە لە خاکی ئەنفالکراو و کیمیاباران نامینن. عەمەلیاتی ئەنفال لە ۱۹۸۸/۲/۲۳ دەستی پێ کرد تا کۆتایی مانگی ئەیلوولی ۱۹۸۸. ئەو عەمەلیاتانە سەرانسەری کوردستانی گرتەو، ناوچەیهک نەما کەم تا زۆر ئەو کارەساتەى بەر نەکەوتبێ. کافرەکانی بەغدا لەپیش هەموو شتیکی، مزگەوت و شوینە ئایینییهکانیان خاپوور دەکرد.

۱. قەندیل بەغداى هەژاند، شەهید رێبان، بەشی سنیهم، چاپی یەکەم، چاپخانەى پەيوەند، ۲۰۱۱، ل ۱۱۹.

ئەنفالی يەك: بۇ سەر باره‌گای سەرکردایه‌تی یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان و دۆلی جافه‌تی و مه‌رگه و شارستین و بناری سوورداش. ئەنفالی دوو: بۇ سەر ناوچه‌ی قهره‌داغ و بازیان، له ۱۹۸۸/۴/۲ کۆتایی هات که له گوندی سیوه‌سانان زیاتر له حه‌فتا کهس به چه‌کی کیمیایی شه‌هید کران.

ئەنفالی سئ: بۇ سەر ناوچه‌ی گه‌رمیان که به هه‌زاران کهسی تیدا به‌دیل گیران و ئافره‌ته‌کانیان شوین بزر کرد و لاو و پیره‌کانیان شه‌هید کرد و بی‌شه‌رمانه هه‌ر له هیلکه‌ی مریشک تا ده‌گاته مه‌کینه و ئۆتۆمبیل به‌تالان بردیان.

ئەنفالی چوار: بۇ سەر ناوچه‌ی شیخ بزینی و چه‌می ریژان و ساله‌یی ده‌شتی کۆیه و که زیاتر له هه‌زار کهس شوین بزر کران که به سهدان منال و ئافره‌تانیان له‌گه‌ل دابوو. هه‌ر چی مال و حالیان هه‌بوو به‌تالان پویشت و له گوندی گوپته‌په‌وه به زه‌بری چه‌کی کیمیایی نزیکه‌ی سهد و په‌نجا کهس شه‌هید کران.

ئەنفالی پینج: بۇ دۆلی باليسان و خو‌شناوه‌تی و مه‌له‌کان و گه‌ره‌وان و وه‌رتی، له‌وی پيشمه‌رگه‌کانی کورستان بۇ ماوه‌ی دوو مانگ زیاتر شه‌ریان له‌گه‌ل دوژمن کرد.

عه‌مه‌لیاتی ئەنفالی شه‌ش: له رۆژی ۱۹۸۸/۸/۲۸ بۇ سەر ناوچه‌ی بادینان، له‌ویش به هه‌زاران ئافره‌ت و منال شه‌هید کران، ئاواره و ده‌ربه‌ده‌ریی خه‌لکیش بۇ تورکیا بی ژماره بوون.

پیشتر باسم کرد که ئەنفال یه‌کیک له ئازاره سه‌خت و نه‌براه‌ه‌کانی کورده، ده‌رکی ئەو تونیله نه‌براه‌ه‌یه که مروّقی کورد پیندا تپه‌ر ده‌بیت و ناگاته هه‌چ شوینیک، ئەو برینه‌یه سوئ و ئازاری سالانه‌ی رۆح نوی ده‌کاته‌وه، ئەو ئازاره‌یه که هه‌میشه رۆحی کوردبوونمان زیندوو ده‌کاته‌وه و خه‌باتی نویمان جۆش هه‌دا و ده‌رگای بوون و تیکۆشانمان بۇ ده‌خاته‌وه سه‌رپشت و چه‌که‌ره‌ی له‌دایکبوونمان هه‌زاره‌ها جار شین ده‌کاته‌وه. ئەنفال مالیکی

پر له برووسکی به جیماو و سووتماکی پر تاوانه، دهستی رهشی زولم و
 ویژدانیکی نه کلۆکی زولم و ژانه. ئەم بیویژدانییە گهوره و بچووکی نه فامیوه
 و ته نانهت مندالی سهر بیشکهی کردووه ته پیکانی ئامانجهکانی، رژییم و
 ههزاران کۆرپه‌ی ساوای له بیابانهکانی عه‌ره‌بیدا زینده‌به‌چال کردووه،
 ئەنفال واته کوشتن و برین و گولله‌بارانکردن و زینده‌به‌چالکردن، به‌بی
 جیاوازی له نیوان ژن و پیاوی به‌سالاچوو و گه‌وره و بچووک و ته نانهت
 سووتاندنی دار و درهخت و نه‌هیشتنی ئاژه‌له‌کان و کوشتنی بالنده‌کانیش به
 ئاسمانه‌وه. دوا‌به‌دوای ئەو تاوانه‌ درندانه و گواستنه‌وه‌ی باره‌گای مه‌کته‌بی
 سیاسی و راگه‌یانندن و ته‌واوی هیزی مه‌لبه‌ند و تیپه‌کانی هیزی پیشمه‌رگه
 بو سهر سنووره‌کانی رۆژه‌ه‌لاتی کوردستان، کاریگه‌ریی زۆری هه‌بوو
 له‌سهر لاوازکردنی ریکخستن و ده‌سته‌ی شانە نه‌ینییه‌کانی پیشمه‌رگه‌ی نیو
 شار و جۆری په‌یوه‌ندییه‌کانیان به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی و مه‌لبه‌ند و تیپه‌کانه‌وه.
 به‌م شیوه‌یه‌ دوای جه‌نگی دریژخایه‌نی پتر له‌ هه‌شت سالی عیراق و ئێران
 و کوتایی جه‌نگ له‌ نیوانیاندا، رژییمی به‌عس هه‌لیکی باشی بو ر‌ه‌خسا و
 هه‌موو هیزه‌کانی ئەو سوپا درندانه‌ی که‌ هه‌بیوون، له‌ دژی بزووتنه‌وه‌ی
 ر‌زگاریی ئازادیخوازی گه‌لی کوردی به‌کار هینا و به‌بی هیچ جیاوازییه‌ک
 به‌ یه‌ک چاو و بیروباوه‌ره‌وه، میله‌تی کوردی به‌ دوژمنی خۆی ده‌زانی
 و ئەوه‌ی به‌ دوور له‌ کاروکرده‌وه‌ی نامرۆبی بوو، له‌ گه‌ل گه‌لی کورددا
 ئەنجامی دا. به‌م شیوه‌یه‌ پتر له‌ سالیکی سه‌رکرده‌یه‌تی یه‌کیتی و په‌یوه‌ندی
 ئەو مه‌فرزه‌ پارتیزانانه‌ی که‌ له‌ به‌ری قه‌رده‌اغ و دۆلی جافایه‌تی مابوونه‌وه
 و قورخکردنی ته‌واوی سنووره‌کانی هیزی پیشمه‌رگه‌ له‌ لایه‌ن به‌عسه‌وه،
 ببووه‌ هۆی ئەوه‌ی به‌که‌می له‌ هه‌والی سه‌رکرده‌یه‌تی و په‌یوه‌ندی هیزی
 پیشمه‌رگه‌ و راگه‌یانندن و ریکخستنه‌ نه‌ینییه‌کانی ناو شار. له‌ کوتایی جه‌نگی
 عیراق و ئێران و هیرشکردنه‌ سهر هیزه‌کانی پیشمه‌رگه‌ و کیماباران و
 ئەنفالکردن و جینۆسایکردنی گه‌لی کورد، رژییمی به‌عس بو سه‌رکو‌تکردنی
 نه‌یاره‌کانی و به‌تایبه‌ت «شیعه‌کان» و ه‌ک «حیزبی ده‌عه‌وه» که‌ ئێران هه‌موو

هاوکاریه کی دهکردن، چهندين شوينه پيروزيه ئاينيه کاني سوتاند و
 تهنانهت چهند مووشه کيکي ئاراسته ی مه زارگه کانياني کردبوو که شيعه کان
 به لايانه وه پيروژ بوو، کيميا باراني هه له بجه ی شهيد که پتر له پينج هه زار
 ژن و مندال و به ته مه ني تيا بووه قورباني و ئه نفالي پتر له سه د و هه شتا
 و دوو هه زار هاو لاتي سقيل، سوتاندني پتر له پينج هه زار گوند له
 کوردستان، ته واوی هاو لاتياني کورد و عه ره بي تووره کردبوو و پروا و
 متمانه له نيو هيزی سوپاکهيدا نه ده ما و تا ده هات رژی می به عس لاوازتر
 ده بوو. ريکخستنه نهينيه کاني ناوشار په يوه ندييه کانيان به هيزتر ده کرده وه
 و سه رکردايه تي پلانی خويان داده رشت و جوړی په يوه ندييه کانيان له گه ل
 مه فره زه پارتيزانه کان و ريکخستنه نهينيه کاني ناوشاردا به هيزتر ده کرد.
 چهند مه فره زه يه کي پارتيزانه کان به نهيني ده هاتنه وه نيو شار، يه کيک
 له و مه فره زه پارتيزانان؛ «عه به ره ق» وه ک فه رمانده يه ک له گه ل سي
 پيشمه رگه دا هاتنه وه و بو ماوه ی چهند روژيک له ماليکدا مانه وه که دواتر
 ديتمه وه سه ر ئه و چيروکه. به نامه ی فه رمي به رپرسی ريکخستن (ع، ب،
 ش)، داوی دروستبوونه وه ی شان ه يه ک (ليژنه) پيشمه رگه ی ناو شارم لي
 کرا له لايهن سيروانی حاجی عوسمان و عه بدوللای سديق سواره. من
 هه ر چهنده له گه ل عه بدوللای سديق سواره دا له يه که وه نزیک بووين و
 خزمایه تيمان هه بوو، به لام به هو ی ئه زموونی سياسي و خه باتی چه کداری
 و وه ک ئه وه ی له رابردوودا له شاخ رو لی به رپرسم بينيوو، پاشان له وان
 به ته مه نتر بووم، له و داواکاريه ی ئه وان په شيمان بوومه وه و گه يشتمه ئه و
 بيرکردنه وه ی که ده بيت له و روژگاره سه خته ی به سه ر ئيمه دا هاتوه، به
 بيرکردنه وه يه کي باش و به ئه زموون، کاری شان نهينيه کاني پيشمه رگه ی
 ناوشار ئه نجام بدهين، داوی ئه وه ی که پيشتر که من بيتاگا بووم له
 جوړی په يوه ندييه کان. نووره دینی براشم له گه ل سيروانی حاجی عوسمان،
 عه بدوللای سديق سواره، ئه يوب حه مه صالح قه ره چه تانی، رزگار عومه ر
 محيدين؛ وه ک شان ه يه کي نهيني ئاگادار کرابوون، به لام له سه ره تادا هيچ

کامیکیان به یه کترین نه ده زانی. من بریاری خوَم له گهَل که سیک دابوو، به لام به رپرسی ریکخستن ئه و داواکارییه ی رته کرده و به ئیسته شه وه نازانم هوکاری چی بوو، ئه وانیش ئه و که سه یان ئاگاداری ریکخستن وه ی شاننه نهینیه کانیا نه کردبوو، ئه وه نه بیته من بروام به نووردهینی برام نه کرد بیته و متمانه م به سیروانی حاجی عوسمان و عه بدوللای سدیق سواره نه کرد بیته. بیر کردنه وه ی من له و کاته دا ته نه ا ده گه راپه وه بو که م و زوری ته مه ن و ئه وانیش ته مه نیان له من بچوو کتر بوو، ئه وه ش دوولایی له ناخدا چاندبوو که ببوو مه ترسییه کی گوره بو من، چونکه ئه نه جامدانی کار و چالاکی ناوشار ئه رکیکی قورس و ترسناک بوو، له نیو حه شامه تدا لووله ی ده مانچه ت ئاراسته ی سه ر دلی دوژمنه که ت بکه یته، ئایا سه رکه وتوو ده بیته، یان شکست ده هینیت؟ له رابردوودا له چالاکییه کی که رته که ماندا، کاتیک بو سزادانی تاوانباریک مه فره زه یه کمان ریک خست و پینچ پیشمه رگه به ره و شار ده هاتینه وه، هیشتا چند کاتژمیریکمان مابوو بگه ینه وه ناوشار، دووانیا په شیمان بوونه وه و داوای گه رانه وه یان ده کرد، له راستیدا هه ردووکیان زور قاره مان و له چه ندین بۆسه و به رگریکردن و رووبه روو بوونه وه ی هیزی درنده ی رژی می به عسدا دلسۆزیان ده نواند و به ئه مه ک و دلسۆز بوون، به لام کاتیک باست له رۆحکیشانی دوژمنیکی سه رسه ختی تاوانبارت بگردایه، زور که م که س ئه و ئیراده ی رۆحکیشانه ی تیا به دی ده کرا، ئه وه ش ببوو هوکاری چاوترساندنی من ئاخو کاریکم پی بسپیزدریت و له کاتی کاره که مده به رامبه ره که م په شیمانیه کی تیا به دی بکریته و شکست به یتم! بویه بریارم دا ئه و که سه ی که ریکخستن رازی له سه ر نه بوو، خو م به ته نه ا داواکارییه کانیا جیبه جی بکه م. دوا ی ئه نه جامدانی دوو چالاکی، به بی ئه وه ی نه ئه و هاوریانه به کاره کانم بزنان، نه منیش ئاگاداری هه والی کار و چالاکییه کانی ئه وان بووم و ئه وانیش ئاگاداری و هیچ په یوه ندیه کیان به شاننه نهینیه کانی تره وه نه بوو، به لام بیکه وه چالاکی ناوشاریان ئه نجام دابوو.

له رېكهوتی ۱۹۸۹/۷/۲۵ دا کاتژمیرې یانزه و نیو، له چیشخانهی «حهسهنی موسا»، عهبدوللای سدیق سواره لهلایهن «کاوه حهमे رهشید» ناسراو به «کاوه کاراتی» دانیشتووی شاری سلیمانی، سهر به موخابهراتی عیراق دهستگیر کرا. چیشخانهی حهسهنی موسا، یهکیک بوو له چیشخانه بهناوبانگهکانی شاری سلیمانی، خاوهنهکهی کهسایهتییهکی ناسراو بوو. عهبدوللای سدیق سواره بو بژیویی ژیانی خوئی که تهنه کچیکی دوو سالانی ههبوو، لهویدا کاری دهکرد، ههمان رۆژ، رېكهوتی سالی ۱۹۸۹/۷/۲۵، کاتژمیر ههوت و بیست خولهک، کاوه کاراتی به چوار ئوتومبیلی خاکی جیمسی جوره ئوتومبیلیک تایبهت بوو، دهزگای مخابهرات بهکاریان دههینا، چونکه کهسی له نیودا دیار نهدهبوو، هیزیکی زوری چهکار مالی ئیمهیان ئابلوقه دا و لهناکاو له دیواری دهزگای سهرهکی و ههوشه پشتهوه و له سهربانهوه به تهنهگ و به دهنگدهنگیکی زور و ترسناکهوه نوورهدینی برام دهستگیر کرا. پیشتر له ههمان رۆژدا، بهلام پیش دهستگیرکردنی نوورهدینی برام، سیروانی حاجی عوسمان و ئهیوب حهمه سالح قهرهچهتانی، رزگار عومهر محیدین؛ لهلایهن کاوه کاراتی که سهر به دهزگای موخابهراتی عیراقی بوو، دهستگیر کرابوون. هوکاری دهستگیرکردنیان زیاتر دهگهپتهوه بوو دوو هوکاری جیاوان، یهکیک لهو هوکارانهش که تهواوی دهزگای موخابهراتی سلیمانی و ئاسایشی سلیمانی لی ئاگادار کرابوونهوه. له دانیشتنیکسی سهر میژدا و برابوون به کهسیک که له رابردووی سهردهمی رۆژگاری سهختی قوربانیدان و پیشمهرگایهتیدا یهکیک بوو لهو پیشمهرگانهی که هاوسهنگهزمان بوو، تهواوی دهنگی ههریهک له عهبدوللای سدیق سواره و نوورهدینی برام و سیروانی حاجی عوسمانی تومار کردبوو که گوايه ئاگادار کراونهتهوه بهوهی که شاننههینییهکانی پیشمهرگه دروست بکهنهوه و چهند چالاکیهکی خوئیانیان لهو دانیشتنهدا باس کردبوو. زیاتر بهلگهی تهواو لهسهر عهبدوللای سدیق سواره خرابووه روو، چونکه نهو قسهی زیاتری کردبوو. دواي لیکولینهوهیهکی زور و نازار

و ئەشكەنجەدانی ھەریەكەیان، عەبدوڵلای سدیق سوارە وای بە باش زانیوو وەك خۆیان لەناو دەچن؛ كەسانی تر لەدوای خۆیان نەبنە قوربانی. لە كاتی ئەشكەنجەدان و لیپرسینەویدا، نەهیی لە دروستبوونی شانە نەینییەكانی پێشمەرگە كردبوو. لە وەلامدا وتبووی من دەمەوێت سەرۆككۆماری عێراق «السید الرئیس صدام حسین» بكوژم. كاتێك بەرپرسیاری رژیمی بەعس ھەلسەنگاندنیان بو ئەم وەلامە كردبوو و پێیان راگەیاندبوو چۆن دەتوانیت «السید الرئیس صدام حسین» بكوژیت؟ لە وەلامدا عەبدوڵلای سدیق سوارە لەبەر دەم دادگای شۆرش بەعس (محكمة الثورة)، لەدوای لیکۆلینەویدا و لیپرسینەویدا؛ لەویدا دادگایی دەكرایت و یان زیندانی ھەتاهەتایی یاخود بریاری لەسێدارەدانی لەسەر دەدرا، وتبووی: «سەددام حسین» ھەر كاتێك سەردانی سلیمانی بكات، مندالی خۆش دەوێت و لە شوینە گشتییەكان وەك شەقامە سەرەكییەكان، چاوی بە خیزان و مندالان دەكەوت، منیش دەچوو مەنیویان و دەمكۆشت! ئەوانیش ئەو وەلامە عەبدوڵلای سدیق سوارەیان بەھەند وەرگرتبوو و دوای دادگاییکردنی سیروانی حاجی عوسمان كە ئەو وەلامی داوودو ھێشتا ھیچیان نەكردوو، بەلام بەنیاز بوون كاری رێكخستن بكەن و بە ھەمان شیوێ نوورەدینی برام وتبووی من بەنیاز بووم بچمەویدا شاخ و بېمەویدا بە پێشمەرگە. ئەیوب ھەمە سەلح قەرەچەتانی، رزگار عومەر محیدین، بە ھەمان شیوێ ھەریەكەیان وەلامیكیان بوو خۆیان ئامادە كردوو و دلسۆزانە ھیچ كەسیكیان تیوێ نەگلاندوو لە دەستگیرکردن و زیندانیکردنی ھاوڕێكانیان. سەد مخابن، دادگای شۆرش بەعس (محكمة الثورة) بریاری لەسێدارەدانی عەبدوڵلای سدیق سوارە و ئەیوب ھەمە سەلح قەرەچەتانی دەدات و ھەریەك لەوانی تریش زیندانی ھەتاهەتایی بەسەریاندا دەسەپینرێت. بڕایەكی عەبدوڵلای سدیق سوارە بە ناوی بیستوونی سدیق سوارە پێشمەرگە دەبێت و بوو ماوێ بیست ساڵ ھوكم دەدرێت و دوای ئەو ساڵی ۱۹۷۹دا بە لیپوردنی گشتی ئازاد دەكرێت، لەگەڵ ئەو ھەشدا بڕایەكی بە ناوی محەمەد سدیق سوارە بە ھەمان شیوێ

پیش عهبدو لالا له سیداره ددریت و برایه کی تریان به ناوی لوقمانی سدیق سواره له سالی ۱۹۸۳دا له کهرتی خو ماندا پیشمه رگه ده بیت و ئیسته ش له ژياندا ماوه و باری گوزهرانی زور خراپه. زور به داخه وه بو هندیک له بهرپرسان که تا ئیسته ش هیچ کامیکیان له و خانه واده یان نه پرسیه وه و هیچ هاوکاریه ک نه کراون، که زور به ی خانه واده که یان له رپی خبات و شوپش و کوردبووندا له ناو چون و له رورگاریکی پیوستدا و خباتی سهختی چیا به رزه کاندای پیشمه رگه بوون.

له گهل شکستی هه میسه یه یی رژی می به عس و په یوه ندیه کانی، ریکخستنه کانی نیو شار زیاتر ده بوون. وهک پیشتر ئاماژهم پی دا پیشمه رگه پارتیزانه کانیش هانده ریکی زور باش بوون بو جور ی په یوه ندیه کان و کهم تا زور هاتنه وه یان بو نیو شار. فه رمانده ی لیها توو و دل سو ز و قاره مان عه به رهق کاتیک به زحمهت هاتبووه نیو شار، ته نها مه بهستی ئوه بوو که شوپش هه ر ماوه و هه ر ده مینیت و له کاتی گه رانه وه شیدا بو شاخ؛ که وتبوونه بو سه یه کی چه کداره کانی به عس و له شه ریکی ده سته وه یه خه دا و به نارحه تی ده رباز ببوو. له دوا ی ئه نجامدانی چالاکیه کدا هینده شپرزه بووم، نه مده زانی روو له کو ی بکه م! به لام به ریکه وت خو م کرد به مالی که ریمی شیخ عیسا، که له شاخ هاوسه نگر و جیی بروا و متمانه بوو، برازایه کی به ناوی هه لاله له گهل بینینی رووخساری شیواوم، به بی ئوه ی هیچ ترسیکی تیا به دی بکه م، زور دل سو زانه هاوکاری ته وای کردم و بو دلنیا بوون و رزگار بوون له دل راوکی و پاراستنی ژیانم، له سه ربانی خانوه که یان له ته نیشته برایه کی خو یه وه جیی بو راخستم. بو رور ی دواتر ئارامیه ک به ده رووندا هات و دلنیا بووم له وه ی هیچ که سیک به جور ی کار و چالاکیه که می نه زانیوه. باوکی هه لاله له گهل قاله ته گه رانیدا له ناو چوو بوو. «قاله ته گه رانی» که سایه تییه کانی ناسراوی ناوچه ی شار باژیر و گوندی ته گه ران بووه و له لایه ن رژی می به عسه وه له گهل هه ندیک که سایه تی ناسراو و کو مه لیک هاوری خویدا بیسه روشوین کراون.

رۆژبه رۆژ کار و چالاکییه کانی ناوشار زیاتر دهبوون، له ڕێکهوتی ۱۹۹۰/۱۲/۶ دا یه کێک له ههره چالاکییه سهخته کانی ئه و رۆژگار ه که ته وای شاری سلیمانی هه ژاند و ته وای دهزگا داپلۆسینه ره کانی ڕژیمی سه رقالم کردبوو، هه موو کووچه و کۆلانه کانی شاری سلیمانی به وای ئه نجامدهری ئه و چالاکییه دا ده گه پان و به تاوانباریکی سه رسه ختیان ده زانی. کوشتنی سی تاوانباری به ڕیوه به ری ئاسایشی گشتی ڕژیمی به عس (مدریه الامن العامه) به م ناوانه، به سزای گهل و شوړش گه یاندبوو:

جاسم، له دایکبووی شاری پومادی، به ڕیوه به ری ئاسایشی گشتی (مدریه الامن العامه) ی سلیمانی.

مفه وه ز سه باح، له دایکبووی شاری موسل

مفه وه ز عه لی، له دایکبووی شاری حله

کاتیک ئه م تاوانبارانه له لایه ن عومه ر شیخ محمه د ناسراو به «شیخ عومه ر» به سزای گهل و شوړش گه یه نران، شیخ عومه ر له بارو دۆخیکی خراپدا بوو، به ئاشکرابوونی ئه نجامدانی ئه و چالاکییه، ته وای خانه واده که ی ده ستگیر کران. ڕژیمی به عس له لایه ن ئه ندام و دهزگا نه یینییه کانییه وه رایگه یاندبوو به وه ی هه ر که سیک شوین و جیی حه وانه وه ی شیخ عومه ر ده ستنیشان بکات، خه لاتیکی گه وره ی ماددی پی ده به خشیت. کاتیک ده نگۆی ئه و هه واله بلاو ببووه وه، به ڕیکهوت چاوم به دلیری شیخ رهزا کهوت. دلیری شیخ رهزا؛ فه رمانده یه کی که رتی یه کێک له تیه کانی تیپی ۷۷ی پیره مه گروون بوو، پیه شتر باوه ڕیکراوی شه هید جه مالی عه لی باپیر بوو، ئاگاداری کردمه وه به وه ی شوړش سه رقالمی دروستبوونه وه ی مه فره زه نه یینییه کانی نیو شاره. دیاره دلیری شیخ رهزا وه ک فه رمانده یه کی لیها توو و باوه ڕیکراویکی شوړش، ئاگاداری ئه و هه موو نه یینیانه نه بوو بیت، چی ده کریت و چون ڕیکخسته نه وه کان سه ره له نوئی ئاماده کاریی خو یان بو پلانیکی نوئی ڕیک ده خه نه وه و په یوه ندییه کانیان به هیزتر ده که ن! دلیر

پیی راگه یاندم ئاگاداری ئه و جموجۆلهیت، چند که سیتی باوه پیکراوی پژییم کوژراون؟ منیش وه لأمم دایه وه و وتم: به لئی، ده زانم ناوی شیخ عومه ره. دواي ئه نجامدانی ئه و چالاکییه، شیخ عومه ره له مالی پووری یه کیك له براده ره کانی خوی له گه ره کی مامۆستایان به ناوی هاوری عه باس، هه شاریان دابوو. دیار بوو دلیر وه ک فه رمانده یه کی لیها توو، وه ک من هه ندیک زانیاری سه باره ت به دروستبوونه وه ی شان ه نه یییه کان هه بوو، یا خود زانیاری پیش من هه بوو بیت، لای من ئا شکرای نه ده کرد. وه ک پیشتر ئاماژم پی دا دروستبوونه ی ریکخستن و شان ه نه یییه کان به و جو ره دارپژرا بوو که شان ه کان په یوه ندی و زانیاریان له جو ری کار و چالاکییه کانی یه کتر دا نه بیت. به و شیوه یه پژییمی به عس روو له دارپووخان و شوړش و ریکخستنه کان به ره و بوو ژانه وه و جه ماوه ریش به و په پی وره ی به رزه وه له چاوه روانی راپه رینیکی سه رتاسه ری بوون. دواي شه پی داگیرکردنی کویت له سالی ۱۹۹۰ دا له لایه ن پژییمی به عس و شکسته یانی به رامبه ره به داگیرکردنی و ده ستپیکردنی یه که م راپه رینی سه ربازی له باشووری عیراق و جموجۆلی جه ماوه ر و ده نگی نار ه زایه تی ها ولاتیانی شاری رانیه، له مانگی ئازاری سالی ۱۹۹۱ دا یه که م راپه رین ده ستی پی کرد و دواتر قوناغ به قوناغ شاره کانی تری کوردستانی گرت ه وه. ئه گه رچی پژییمی به عس به شیوازیک شکستی سه ربازی و مه عه و بی هی نا بوو، ناچار لیبور دنی گشتی راگه یاند و زور به ی زوری زیندانه کانی نیو به ندیخانه کانی ئازاد کرد، به لأم هیچ کاریگه رییه کی ئه وتوی له سه ر خه لکی به گشتی نه ده کرد و ناچار هی رشیکی درندان ه ی کرده سه ر جه ماوه ری کوردستان و ها ولاتیانی سفیلی باشووری کوردستان. وه ک ئه زمونی ک له تاوانی درندان ه ی رابردوی ئه نفال و کیمیا باران، له ئازاری سالی ۱۹۹۱ دا کو ری به کومه لیان ئه نجام دا و ته واوی شار و شارو چکه کانی کوردستان چۆل کران و روویان له سنووره کانی روژ ه لاتی کوردستان و باکووری کوردستان کرد. له زور به ی راگه یاندنه کان و که نالی تیقییه کانی ولاتاندا

هه‌وایی ئه‌و کاره‌ساته‌ی به‌سه‌ر گه‌لی کورددا هاتبوو، بلا‌و ده‌کرانه‌وه. وه‌ک
 ئاماژه‌م پێ دا، یه‌که‌م راپه‌رین له‌ شاری رانیه‌ ئه‌نجام درا، به‌ ده‌روازه‌ی
 راپه‌رین له‌ میژوودا ناو ده‌بریت و دواتر له‌ ۱۹۹۱/۳/۲۱ دا به‌ هیزی جه‌ماوه‌ر
 و هیزی پێشمه‌رگه‌ی کوردستان شاری که‌رکووک ئازاد کرا. پاش ئه‌وه‌ی
 به‌ره‌ی کوردستانی بۆ جاریکی تر له‌ سالی ۱۹۹۲ دا دانوستانیان له‌ گه‌ل
 پژیی به‌عس کرده‌وه و ئه‌و ئه‌فسه‌ر و سه‌رباز و دیلانه‌ی له‌ ئه‌نجامی
 راپه‌ریندا له‌ لایه‌ن به‌ره‌ی کوردستانییه‌وه دیل و ده‌ستبه‌سه‌ر بوون، له‌ گه‌ل
 زیندانه‌ سیاسییه‌کان گۆرانه‌وه و سیروانی حاجی عوسمان، نووره‌دینی
 برام، رزگار عومه‌ر محیدین؛ ئازاد کران، جگه‌ له‌ وه‌ی چه‌ندین زیندانی
 تری سه‌ر به‌ هه‌موو حیزبه‌کان که‌ پێشتر له‌ زیندانی ئه‌بو غریبدا بوون که‌
 بریتی بوون له‌: فه‌ره‌یدوون دارتاش، مامۆستا ئه‌حمه‌دی سه‌ناعه‌، مامۆستا
 حه‌مه‌ سالح، مامۆستا عه‌زیز، دکتۆر مه‌جید، ئیبراهیم خانه‌قینی، که‌مالی
 ئالای شو‌رپش، بابه‌ تایه‌ر، به‌کری مام نووری که‌ له‌ زیندانا مالئاوایی
 هه‌تاهه‌تایی له‌ ژیان کرد، ره‌فیق ناسراو به‌ «ره‌فه‌ بالشکاو» سه‌ر به‌
 حیزبی سۆسیالیستی کوردستان بوو، پاش ئه‌وه‌ی حوکی زیندانی
 هه‌تاهه‌تایی به‌سه‌ردا سه‌پینرابوو، پێش ئازادکردنی زیندانه‌کان به‌ دوو
 مانگ له‌ سێداره‌ درا، عه‌تای حاجی ئه‌حمه‌د له‌ گه‌ل په‌نجا زیندانی تر دا ئازاد
 کران و له‌ به‌رده‌م باره‌گای ریکخستنی یه‌کیته‌ی نیشتمانی کوردستان،
 له‌ شاری سلیمانی له‌ لایه‌ن جه‌ماوه‌ریکی زۆربه‌ ئاهه‌نگ و هه‌لپه‌رکی و
 سه‌روودی نیشتمانییه‌وه‌ پیشوازییان لی کرا.

«هیچ چانسیک بوونی نییه، ئیمه هه موو دیلی چاره نووسیکن.»

دوستویشکی

مرۆف له چرکەساتی له دایکبوونیەوه، بەبێ حەز و ئارەزوومەندی و داخووزییهکانی خۆی دیتە ئەم سەرزەمینە و تیکەل بە ناو کۆمەلگە و ئەو بنەمالەیهی چاره نووسی بۆی دیاری کردووه؛ دەبیت. له گەل ئەو هەشدا بەبێ هیچ ئاسوودەبوونی و یژدانی تاکەکەسیی مرۆقبوونی خۆی، وەک خواستیکی نەویستیش ئەو چاره نووسەیی بەسەردا دەسەپینریت، دواتر دەبیتە مولکی سروشتیکی نەخووزراو و ملکەچ بە کاردانەوه گشتییەکان، مەرجی ناوچەیی لەنیو چیۆه خیزانی و کۆمەلگاییه که و بەرکەوتەکانی بۆ سروشت و ژیان گەشه دەکات. کەواته کاتیک تۆ له مەرجی ژيانى ناوچەیه کدا له دایک دەبیت، ئەو شوینە هەر گۆشه یه کی له دایکبوونی مرۆف بیت، گرنگ نییه وەک هەلکەوتەى نیو خیزان و بنەمالەیی خوورپه و شتی به هەر ئاراسته یه کدا بیت و خویندهوار بیت، یاخود نەخویندهوار، قاره مان یاخود ترسنۆک، خاوه نی سەرۆت و سامانی زۆر و ئیماندار و خواپەرست و بیباوهر. مەبەست له مەرجی ناوچەبیش ئەوهیه که تۆ له مەرجی ژيانى ناوچەیه کدا له دایک دەبیت، وەک شوین که جیاوازه وەک کۆمەلگا رۆژه لاتییەکان یان رۆژئاواییه کان، خیزانیش هەمان پیوه ری بۆ جیاکردنه وه لەنیو پهروه ردەى هه ژاری و دهوله مەندی، خویندهوار و نەخویندهوار، ئاییندار و بیباوهر، ناوچه و خیزان دروست دهکات.

بۆ نمونە؛ پهروه ردەى شوین به واتای ناوچه، دارپژهری چیۆه ی پهروه ردەى خیزانه. کەواته ئەو شوینە و ئەو ناوچەیه ریچکەى ژیان ت بۆ دیاری دهکات. بالکردن و نما و سەرکەوتنی بهرگرییهکانی مانه وه ی پر له کیشه و گرفتی ئازارایی گه لیک له هاوتەمه نه کانم بیر ناچنه وه، ساته وهختی مندالی و هه رزه کاری و گهنجیتی و کاملبوونی ئیمه وەک پیوه ر بۆ ژيانى

گەشەکردووێ مەرفیکی ئاسایی کە تیندا باجی زمان، ئایین، خیزان، پەگەز، گەورەیی و بچووکی، بویری، ترسنۆکی، بازوو و باسکی پتەو، نەخۆشی و کالفامی، دەولەمەندی و ھەژاری، یاخیبوون و سەرشۆری، بی بەرگی و پۆشتەیی لە ژیان و زۆرگەلیکی تر لەم باجدان قبوولکردنە، بوونە بەشیک لە مائویرانی و ئاسوودەیی بۆ بەرچاوی زۆرینەیی بەرچاوی بەستراوی بە کولتووریکی سەپاوی لە کۆمەلگەیی کوردیدا.

ئەم کورتە نووسینەم بوووە بەشیک لە چیرۆک و بەسەرھاتەکانی نیو ئەم یادەوھەرییەم، بە کۆتایی و پاشکۆی ئەم پەرتووکی دەخەرتە بەر دیدی خوینەر و ھۆشدارییەکی بۆ ھەندیک لە سیاسەتمەداران و ھێشتا ئاماژەیی تەواوم بە تاوانکاری و جۆری خەبات و نائەخلاقیی سیاسی پابردووێ ئەوسای سەردەمی شاخ و بارودۆخی ئیستای شێوازی بەرپۆھەردنی سیستەمی حوکمرانی لە عێراق و کوردستان بەگشتی و تەژی لە گەندەلی و بەھەدەربردنی سامانی گشتیی ولات کە لە پابردوودا پێیان دەوترا شۆرشیگێر و لە ئیستەشدا بە ھەندیکیان دەوتریت دز و گەندەل نەکردوو. لە لاپەرەکانی پێشوویدا باسم لە ھەندیک تاوانی شەری کوردکۆشتن کردوو کە چەندین تیکۆشەری تیا بوونە قوربانی نیو شەری بە ناھەق و بەزۆر سەپینراوی بەسەر خەباتگێراندا. دەمەویت لە پاشکۆی ئەم پەرتووکی دە چیرۆکیکی بێباوککردنی مندالیک بەخەمە پوو کە لەلایەن ھاورپێھەمەوێ ئاراستەیی کردبووم بە ناوینشانی بەرھەمی شەری ناوخوا، لە تەواوی تۆرە کۆمەلایەتیھەکاندا بلاو ببوو، بە خویندەوھەیی سەرسام دەبیت. ئەزموونیی شەری ناوخوا و کوردکۆشتن لەلایەن حیزبەکانی لەمەر ئیمە، بۆ نەوھەیی دواڕۆژی دەخەمە پوو، بۆ ئەوھەیی بزانی بەرھەمی شەپەرەکانی براکوژی لەلایەن حیزبەکانی کوردستان چەندە ئازار بەخشە و چەندە کاریگەری دەروونی لەسەر خانەوادە و بنەمالەیی قوربانیھەکان ھەبوو کە ھەرگیزاوەرگیز لەیاد ناکرین، لێرەدا تەواوی نووسینەکی ھەک خۆی دەخەمە پوو.

هاورپینه کم گوتی: لای بهرپرسیکی سهربازی دانیشتبووم، هر له خووه هات به خه یالمدا که پرسیاریکی لی بکه م، پیم وت: کاک سهردار، چی پرووداوک هه یه نازارت ده دات؟ له وه لامدا وتی: له شهری ناوخودا بانگ کرابووین بۆ کوبوونه وه. له بهرامبه ر باره گاکه دا (مقهره که دا) که پریکی به دار دروستکراوی لی بوو، مندالیک ته په دۆریکی دانابوو، ساردیی تیا ده فروشت، ئیمهش زور تینوو بووین، لامان دا و سهر و ساردییه ک بخوینه وه. منیش پیم وت: کوری بچووک، ههریه که و ساردییه کمان بۆ هه لچره!

منداله کهش خه ریکی هه لچرینی ساردییه کان بوو، له بهر ئه وهی که مندال بوو، فریای ئه و تینوویتییهی ئیمه نه ده که وت و منیش دهستم خسته سهر شانی و وتم: باوکه خویرییه که ت له بهر موبه ریده دانیشتوو و توی به م گه رمایه ناردوو ه بۆ ساردی فروشتن! به لام منداله که به سه ره ت و داخیکی قووله وه سه ری به رز کرده وه و وتی: خالۆ، باوکم نه ماوه. منیش زور نارحه ت بووم، بۆچی ئه و پرسیاره م کرد! ئه وهش بووه هوکاری ئه وهی خۆم پی رانه گیری ت و پیم وت: به قوربان، نه مزانی که باوکت نه ماوه، گه ر قسه یه کیشم کردوو و توی پی نارحه ت بیت، ئه وا داوای لیبور دنت لی ده که م و بمبوره. به لام پرسیاریک، ئه ی باوکت به چی تیا چوو؟ به ده م قسه کردنیشه وه میقداری په نجا دینارم کرد به گیرفانیدا. منداله که به ده م ساردی هه لچرینه وه وتی: باوکم، سهر دار کوشتی. دوا به دوای ئه و وه لامه، ئه وه نده ی تر رووخام، چونکه به وشه ی «سه ردار» خۆم بیر ده که وته وه، ده بیت چه ند مندالی ترم به و شیوه یه بی باوک کردبیت! به جاریک ئه ژنۆم شکا، توانام نه ما به پیوه بوهستم، به لام نه مه یشت هاورپیکانم پیم بزانی. به ردیک وه ک سه کویه ک له ژیر که پره که دا بوو، له سه ری دانیشتم و پیشمه رگه و پاسه وانه کانم سه رقالی ساردی خوار دنه وه و گالته وه گه پ بوون، منیش به جاریک پرووخابوووم و ناگام له خۆم نه ما بوو له تاو ئه و منداله و چه زیشم ده کرد بزانی راست ده کات! له دلی خو شمدا ده موت: به لکوو وا نه بیت! خۆ من خه لکم زور کوشتوو، به لکوو باوکی ئه و منداله من نه مکوشتبیت، هر

هیچ نه بیټ که میټ که مه که م سوو کتر ده بیټ، چونکه تا ئه و کاته نه مده زانی که من که سیټ که ده یکوژم؛ به و شیوه یه مالویران ده بیټ. ناخم به جارټک پوو خابوو. جارټکی تریش پرسیارم لی کرده وه و پیم وت: کوپی بچووک، باوکت له کوئی کوژرا؟ منداله کهش له وه لامدا وتی: له ئه شکه وتیکدا له گه ل هاوریکانیدا، «سه ردار» هه رسیکیانی کوشت. ئیتر من گومانم نه ما به وه ی که من باوکی ئه و منداله م نه کوشتووه. پرسیارټکی ترم له لا دروست بوو و وتم: کاکه بچکول، که گه وره بوویت، به نیازیت سه ردار بکوژیته وه؟ منداله که له وه لامدا وتی: هه ر کاتیک گه وره بم، نایه لم بژی، وه ک سه گ ده یتو پینم. ناچار منیش پیکه نیم، به لام ئه و پیکه نینه نه بوو بمه ویت خه مه کانم بره وینم و بزدهش بخه مه سه ر لیوی هاوریکانم، به لکوو پیکه نینیکی ده سترکرد. ته نها له به ر دلی ئه و، میقداری سه د دیناری تریشم کرد به گیرفانیدا و پیم وت: ئافه رین، هه ر کاتیک که گه وره بوویت، «سه ردار» وه ک سه گ بتو پینه. تا ئیسته ش هه موو شه وټک که ده خه وم، ئه و منداله دیته وه به ر چاوم. چاوی فرمیسک قه تیسماو و پر له کینه و رقه جوانه کانی نایه لن بو ته نها ساتیکی که میش پشوو بدهم و بو ته نها ساتیکیش پیلووی چاوه کانم دابخرین، له زه نی خو مدا لیکدانه وه ی ترم هه بوو، ئاخو من چه ند مندالی تری به و شیوه یه م بی باوک کرد بیټ، به لام به داخه وه، ئه و شتانه قه ره بوو ناکرینه وه، ده نا هه ر چی سه روه ت و سامانم هه یه ده مدا به و منداله که دلی ئاسایی بکه مه وه و خو شم له ئازاری و یژدانم رزگارم بووایه! چیروکی تراژیدیا و رووداو و قوربانیه کانی شه ری نیو حیزبه کان به ناوی شه ری براکوژی و شه ری ناوخو زورن و باسکردنیان؛ کولاندنه وه ی زام و برینی بنه ماله ی غه درلیکراوانه، که هه رگیز ئه و برینانه سارپژ نابن و به برینداری ده میننه وه. به داخه وه هه ندیک له سیاستمه دار و هه ندیک له سه رکرده کانی نیو حیزبه کان پابه ند نه بوون به بریار و ئه و به لینانه ی که به هاوالاتییانان دابوو. لیته دا ده مه ویت ئاماژه به دوا ی پرۆسه ی ئازادی سه رتاسه ری رزگار بوونی کوردستان و حیزب و حکومت بدهم و ئاماژه به دید و تیروانینی هه ندیک له و به رپرسانه بدهم که له رووی

باری گوزهران و جوړی سیستمی به پړوه بردن؛ جیاوازییه کی زوړیان هه یه له گه ل بارو دوخی ئیسته و ژیانی سه رده می شاخ، که هه ندیکیان به ئاسته م هاو لاتیان ده توانن سه ردانیان بکن و بیانینن. چهند وتاریکم پیشوهخت له چهند مالپه پړیکی گشتی سه ربه خودا بلاو کردبووه وه، دهمه ویت به هه ندیک دهستکاری که مه وه سه بارهت به خوده وله مندکردن و دووره پهریزی له هاو لاتیان و دهستبه ردارنه بوونی پله و پایه ی و حیزب و دهسه لات؛ بو ئیوه پوون بکه مه وه. زوړیک له بینینی خه لک بو دوخی ئیستای یه کیتی، ده لین یه کیتی بووه به کومپانیا. گهر بی شهرم و سله مینه وه سه رنجیکی کورتی ئیستای سه رکر دایه تی یه کیتی نیشتمانیی کوردستان بدهین، تیده گهین له وه ی ئه م یه کیتییه قاره مان و جهسته زامداره، ئه م پووباری خوینه، ئه م هموو خانووه قورانه، ئه م هموو زیندانی سیاسی و قوربانیدانی هه له بجه و ئه نفال و هه زاران پیشمه رگی که مئه ندام و تیکوشه ری دیرین و هه ژاران؛ به دهست دوو به شی له یه کنه چووی دژبه یه ک به پړوه ده بریت. به شیک به بی ترس و خه م، خه ریکی خوده وله مندکردن و بازرگانیکردنه به هموو سه روه رییه کان و خه باتی شه هیدان و یه کیتییه وه. بی شهرم دهست بو هموو پیروزییه کانی یه کیتی و ئازاراکانی ده بات، به شه که ی تری به دل له گه ل هزر و زانست و خزمه تدا تیده کوشی بو سه رخستنی زیاتری سه ری به رزی یه کیتی و بو به رزترین پله ی سه رکه وتن.

به شی یه که م، سی جوړن:

جوړی یه که م: هیزی دهره کییان به قوناخ کردو ته سه رچاوه ی دهسه لات و هیزی خو سه پانندن و بوونه ته جی گری و ئالوژی، ته واوی جهسته ی یه کیتیان ته نیوه و له سه ره وه وهک زه روورته ی سه پاو ها توونه ته خواره وه و له جومگه کانی دهسه لاتدا خو یان گیر کردوه و سوودیان له نا ئارامی گشتی و ژینگه ی مملانیکانی ناوه وه وهرگرتووه بو مانه وه و سه رچاوه ی دارایی دهره کییان بو چاوه ستن له گه ل بازرگانیی ناوخو جوین کردوه.

جۆرى دووهەم:

هێزی ناوهکییه که به سەر ناوچه و خیل و دین و یاداشتدا دابهش بوون، گەرچی ئەم نمونانە ئاسانتر دەدۆزێنەوه، بەلام چارەسەریان قورستر و ئالۆزتره وەک لایەنی کۆمه‌لایەتی و دۆخی سیاسی کوردستان، بەتایبەتی دواى بینینی نموونەى بەرامبەر له نهیار و دروستکردنی بەرژەوه‌ندی، هەندیکیان هەمان سیستمی جاشایەتی زۆرەملییان گواستەوه بۆ ناو شوێرش و حیزب تیگە‌یشتن بە بوونی هێز، دەتوانن دەولەمەند بین و دەسەلاتیش بپاریزن و بمیننەوه. ئەمانە له راو و پروتەوه بۆ ئاودیوکردنی شوێل و داگیرکردنی هەزاران دۆنم زەوی، خۆیان کردە خاوەن بیرە نەوت. کۆمپانیا زەبەلاحەکان و بەرژەوه‌ندییەکانیان برده دەرەوه‌ی هەرێم و عێراق!

جۆرى سێهەم:

تیگە‌لەیه‌ک له هەردوو جۆری سەرەوه، بە راگرتنی بالانسی موونەرمی له پەستانی دەرەکی و شەری ناوه‌کی و بالبالین بۆ خۆچه‌قاندن. بەکورتی و کوردوتەنی، بەبێ رەتووش ئەمانە یەکی‌تییان له پرۆژە و پەیره‌و و ستراتیجەوه بردووه بۆ دەستکەوت و هەڵپە‌ی خواستی کەسی و یەکی‌تییان خستۆته خزمەت خۆیانەوه، پیشیان وایه ئیتر کوتایی دنیا بەستراوه بە کوتایی ئەوانەوه و دەستبەرداری هیچ نابن و وا تیگە‌یشتوون که خۆینی شەهیدانی یەکی‌تی له چاویان دەچۆرێ و دەبێ ئەوان شەری راستە‌قینە‌ی بۆ بکەن، دەنا بە دوورکەوتنەوه و مردنی ئەمان، یەکی‌تیییش بی سێ و دوو وەفات دەکات...

بەشی دووهەمیش سێ جۆرن:

جۆرى یەکهەم:

عەقڵی سیاسی و هزر و رۆحی یەکی‌تین، خاوەن پرۆژە و ئامانجن بۆ گەل، بەری رەنج و خەباتی چەند سالە‌ی خەباتی نەهینی و زیندان و شار و شاخی تیکۆشە‌رانن، هەلگری زۆرترین ئازارن بۆ خەلک و خەمرە‌وینی راستە‌قینە‌ی بنەمالە‌ی شەهیدان و تیکۆشە‌رانن، سەربەرز و پووسوورن،

پرن له تیگه‌یشتن و دنیا‌بینن، پئ رۆشنکەری بەردەوامی خەباتی نوین، ئەمانە راویژکاری راستەقینەن بۆ گەڕانەوێ شاری رزگاری میللەتیگە که یه‌کیتی تیا له‌دایک بوو. بۆ ئەم نمونە‌یه‌ش، هه‌ندیک له‌ به‌رپرسان و سیاستمه‌دار و خه‌ڵکانی به‌ئەزمونی سه‌رده‌می شاخ و دوا‌ی پرۆسه‌ی ئازادی کوردستان زۆرن، له‌ پینا‌و دورستکردنه‌وه‌ی لۆژیکی عه‌قل و نوێبوونه‌وه‌یه‌کی پێشکه‌وتووتر.

جۆری دووه‌م:

گه‌نجه‌ خوینگه‌رم و خا‌وینه‌کانی ده‌ستیان له‌ هه‌چ خراپه‌ و بازرگانی و ملدانه‌وه‌ نه‌گلاوه‌ و وه‌ک هه‌یزی هه‌ستانه‌وه‌، سنگیان کردۆته‌ قه‌لغانی به‌رگری و مانه‌وه‌ له‌ تیکۆشانی تیکۆشه‌رانی یه‌کیتی و ئامانجه‌که‌ی که‌ رزگارکردنی کوردستان و بنه‌برکردنی گه‌نده‌لی و به‌د به‌کاره‌یتانی حه‌یزه‌ بۆ به‌رژه‌وه‌ندی که‌سی. ئەمانه‌ جی ئومیدیکی زۆرن و ئومید ده‌کرئ ئاینده‌ی یه‌کیتی پێش‌بخه‌ن و له‌ پاشکۆ و پرۆ حه‌یزه‌کانی هه‌ریم ده‌رمانه‌بینن. «پرۆ» واته‌ له‌گه‌ڵ پرۆژه‌که‌، له‌گه‌ڵ په‌وته‌که‌، واته‌ له‌گه‌ڵ بوون، پاشکۆ ئەوانه‌ن که‌ خۆیان هه‌ل‌واسیوه‌ و ده‌یان‌ه‌وێت سوود له‌ به‌ره‌مه‌که‌ به‌بینن و ده‌ستکه‌وتیان هه‌بێت له‌ کاسه‌لێسه‌کان باشت‌رن، پرۆ ئەوانه‌ن که‌ له‌گه‌ڵ پرۆژه‌ فکریه‌که‌دان و ده‌ستیان هه‌یه‌ له‌ جیبه‌جیکردندا، بۆ نمونە پرۆ پارته‌یه‌کان ئەوانه‌ن له‌ ده‌ره‌وه‌ی پارته‌ی ئیش به‌ پرۆژه‌که‌ی پارته‌ی ده‌که‌ن و باوه‌ریان به‌ سه‌رکه‌وتن و توانا و تیگه‌یشتنی پارته‌ی هه‌یه‌.

جۆری سێهه‌م:

هه‌موو ئەو کادره‌ خه‌مخۆر و دلسۆزانه‌ن که‌ شه‌ویان خستۆته‌ سه‌ر پرۆژ و کار بۆ دروستکردنه‌وه‌ و پشتیوانی ئەو دوو جۆره‌ی سه‌ره‌وه‌ خستۆته‌ گه‌ر واته‌ جۆری دووه‌م، ئومیدی ئاینده‌ و سه‌رکرده‌ی دوا‌پۆژی گه‌له‌که‌مانن و ده‌یان‌ه‌وێت سیستمی سیاسی بگۆرن بۆ سیستمیکی مۆدیرن و سه‌رکه‌وتوو. لێره‌وه‌ به‌رپرسیاریتی گرنگ ده‌که‌وێته‌ به‌ر ئەندامانی حه‌یز

و دەبیت ویزدان و میژوویان پاک ږابگرن و دەنگ بدن بهوانه‌ی دهیانه‌وی
دەنگیان دلیر و سەریان بویر بیت.

یەکیته‌ی نیشتمانی کوردستان، خاوه‌نی سەروهری پر شانازی و
سەرکەوتنه به‌سەر دۆخه ئالۆز و دژوارەکانی میژووی سیاسییەوه له
ناوچه‌که‌دا. یەکیته‌ی نیشتمانی به میژووی خۆی؛ حیزبکی چاونه‌ترس و
بویر بووه و له هیچ به‌رپرسیاریه‌تییه‌کی میژوویی خۆی نه‌دزیوه‌ته‌وه
و تیکۆشاوه و سەرکەوتوو بووه. یەکیته‌ی له دەرەوه‌ی خویدا به‌ئاسته‌م
توانراوه و کەس نه‌یتوانیوه به‌ره‌نگاری بیته‌وه وەک په‌راویزخستن و وه‌لانان
و دوورخستنەوه. ږیازی یەکیته‌ی له خه‌لکه‌وه به خه‌لک و بۆ خه‌لک بووه،
به‌لام زۆر به‌داخه‌وه له بارودۆخی ئیسته‌ی سیاسی، بوونی به‌رژه‌وه‌ندی
تایبه‌تی و ده‌ستکه‌وتی تاکه‌که‌سیدا، هه‌ندیکی نیو سەرکردایه‌تییه‌که‌ی
ئاراسته‌ی خزمه‌تکردنی خه‌لک و بنه‌ماله‌ی شه‌هیدان و ماندوونه‌ناسانی
یەکیته‌یان به‌مه‌به‌ستی کۆکردنه‌وه‌ی سەروه‌ت و سامانی تایبه‌تی بۆ
بنه‌ماله‌ و خۆیان هاوپیچ کردوو. ته‌واوی ئۆرگانه‌کانی جه‌سته‌ی یەکیته‌یان
داڕزاندوو و نیوه‌په‌که‌وته و نیوه‌مردوو کردوو و ده‌یانه‌ویت هه‌موو
ئه‌ندامانی یەکیته‌ی بیده‌نگ بن به‌رامبه‌ر گیانه‌لا، «گیانه‌لا» که‌سینک که‌ له
سەرهمه‌رگدایه و نه‌مردوو، له‌سەر سپاردنی گیانه‌ به‌مه‌رگ و له‌کۆتایی
نزیک ده‌بیته‌وه و گیان ده‌سپیرئ. یەکیته‌ی و په‌که‌وته‌که‌ی بۆته‌ بیئومیدی
زۆری شو‌رشگێڕ و ماندوونه‌ناسه‌کانی یەکیته‌ی. به‌بێ دوودلی ده‌بیت هه‌موو
دلسۆز و خه‌مخۆرانی یەکیته‌ی نیشتمانی به‌بێ گویدانه‌ هیچ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی
تاکه‌که‌سی، هیممه‌ت بکه‌ن و دلنیا بن له‌وه‌ی یەکیته‌ی ده‌بیت به‌قوناغی
هه‌لسانه‌وه‌دا تپه‌رئ و ئاور له‌ په‌که‌وته‌ و په‌که‌وته‌ییه‌کانی ناو په‌خستن
نه‌داته‌وه و هیچی تر خۆی نه‌خلافینیت به‌ ژماره‌ی سواو و سه‌قه‌ته‌وه که
جگه‌ له‌ سرینه‌وه‌ی جوانییه‌کانی تری یەکیته‌ی، هیچی تر سه‌وز ناکه‌ن بۆ
که‌سوکاری شه‌هیدان و یەکیته‌ی و کوردستان. له‌ دواچاردا ده‌بیت بزانی
یەکیته‌ی قوربانی ده‌ویت، قوربانییش خوینی نوێ و هیزی نوێ ده‌ویت و

دەكرى، نەك كەسەك كە خۆى بەتۆپزى تواناى ھەنگاوىكى نەبى و داوا لە ئەندامانى بكات ھىمەت بكەن تاكوو يەكئىتى سەر بگەوئىت.

ئەم دەربەرىن و تىببىيەشم دەبىتە پاشكۆى يادەو ھەرىيەكانم، بەندە لە سالى ۱۹۷۹دا ھەك زۆرىكى لە زەمەنى شۆرش و خەباتى كورددا، پىخزاوى قور و گۆم و چلپاوى ژيانى سەخت و گلانى رۆژگارم چەشتووه، لە پىناو شۆرش و ئەركى بەرپرسىارىتى و ھاوخەمى و دلسۆزىم ھەك ھاوئىشتەمانىيەك، بۆ ماوھى بىست سال لەلایەن رژیىمى بەعسەو ھۆكم دراوم، پتر لە دوو سالى ئازار و ئەشكەنجەدانى نۆو زىندانەكانى دائىرەى ئەمن و ئىستخبارات و ھەيئەى خاسە و زىندانەكانى ئىستخباراتى شارى سلیمانى و كەركوك و بەغدام چەشتووه، بۆ ماوھى چوار جار لەنۆو شارى سلیمانى و داستانى قەيوان ماوھت و شەپرى دەستەوئەخەى نۆو دۆلەپرووتى سنوورى شارى سلیمانى برىندار كراوم، چەندىن جار چانسى ژيانەو ھەم بە مەرگى لەناكاو و رېكەوت سپاردووه و گەپاومەتەوھى ناو ھاوپرى و ھاوسەنگەران و پۆلەمشت بووم بۆ دووبارەبوونەوھى ئەو مەرگە ھەلبژىرداوه لەنۆوان دۆزىنەوھى بوون و نەبووندا بۆ خەبات و شۆرش و گەلەكەم. ئەم مېژووه لەسەر بنەمايەكى جياوازتر لە نووسىنەوھەكانى ترى ھاوپرىيانى زىندان و شار و شاخ گەلەلە بووه، زادەى خويىن و كەلەپچە و ھەلواسىنى ئازارەكانى نۆو زىندان و شلپەى دەنگى گولەى كاسە سەر و پاكردنى كووچە و كۆلانەكانى نۆو شار و قريوھى دەستوھشاندىن و سەربىزىوى تۆلەكردنەوھى شەھىدان و بەرھەمى ئارەقەى ژىر دەوار و سەنگەرەكانى بەرگرى و دەنگى نارنجۆك ئەنداز و ئارىبجى و بىكەيسى و خويىنى شەھىدان و ئازارى گوندنشىيان بوو. نووسىنى ئەم يادەو ھەرىيە، شكۆى گەورەى شەھىدان و سەرو ھەرىيەكانى شاخ و كەسوكارى سەربەرزىان بوو، ئەمە نووسىنەوھى يادەو ھەرىيەكانى ناخى پىشمەرگەيەكى گيانفەيداي بەئازارە كە تەمەنى ھەقدە سالان بوو كە وىستى بە تەقاندنەوھى دوو نارنجۆك (پرومانە) لەنۆو سەنتەرى شارى سلیمانى پتر ھەشامەت و تەنيو لە چەكدارانى دامودەزگا درندەكانى رژیىمى بەعسدا

گهلهكهى سهر بخات و ئاسوودهى بنوشيت، نهك وهك بارووخى ئىسته بهر گلولهيهك له برين و غه مى سهختى ميللهتهكهيدا بكهويت و به ئالوزكاوى و بيچارههى بيانينيت، كه روظانه بيشهزمانه سهدان كه متهرخه مى بهرامبهر به بنه مالهى شههيدان و خهباتى تيكوشه رانى دهكرت، ئه وهش هوكارى ئه وهيه ئه م دهستبردنه بۇ ميژووه دهبيتته خواستى زورينهى تيكوشه ران و زيندانىانى سياسى و ئه ندامانى نيو ريكخستن و كادره ديرينه كان و دروستبوونى پرسىارى گه و ره و سه رنج و تيبينى، نهك خو به گه و ره زانين و خو زكردن بۇ به دهستهينانى دهستكه وتى تاكه كه سى، كه له ئىستادا بو ته مايهى شه رمه زارى بۇ زوريك كه ته نها خو يان ده بينن و به هيچ شيوه يه ك نايانه و يت هيچ كه مو كورپيه كان و سيستم و دهستوور و ياساى ئه قليه تى شاخ و تاوان و ديل كوشتنى شه رى نيو حيزبه كان و خو شاردرنه وهى هه ندك له به رپرسان له كيميا باران و ناردى خانه واده يان بۇ هه نده ران و خو حه شاردانىان له نيو باره گا دووره كانى سهر سنووره كان و ناردى پيشمه رگه بۇ پيشه وهى به ره كانى جهنگ، هيچ شتيك له مانه و له رابردوويان به بير به يئيرتته وه كه كورپى خه لكيان ده كرده قوربانى و خوشيان به ژيرى و ژيان و خو ينى رژاوى پيشمه رگه يان كرده پاره و ته لارى به رزى چهند نهومى خو شگوزه رانى بۇ خو يان و نه وه كانىان.

به دلنبايه وه ترسى دهستبردن و باسكردن و گيرانه وهى چيروك و به سه رهاتى دلته زينى ئه و هه موو ئيسك و پرووسكه سووتماكهى شو رش و شاخ، نهك كارىكى ئاسان و گرانه، بگره خو يناوى و توله سينه ره وهيه بۇ من و بيگومان ده بيتته كه يسيكى كه سى بۇ نيوانى من و نه يارانم، كه تتيذا به شانازيه وه برپارم داوه ته مه نى مانه وه م به خزمه تكردنى خو ينى شه هيدان و هاوسه نگه رانم بيه خشم، كه بۇ شو رش و كوردايه تى دهستبه ردارى هه موو حه ز و ئاره زووه كانى ژيان و هه موو ته مه نى لاويتيان به خشى. به لىنتان پى ده دم تا دوا هه ناسه م به رگريكارىان ده بم و له گو و ده ست ناكه وم به رامبه ر به هيچ كه مو كورپيه ك و كه مته رخه مييه ك و راستيه كان وهك

خۆى باس دەكەم. گرنگى ئەم جۈرە ميژووانە بۇ ئايندەى نەوەكانى داھاتوو، ديارىكردىنى جۆرى خەبات و تىزى سياسى و ھزرى ئامادەبووى نوئيە بۇ ژيان و دەستكەوتەكانى رابردوو، پەردە لادانە لەسەر خەباتى چەوتى و چەواشەكارىي كەسى و مەرامى بۆگەنيان بۇ سەرخستن و دەستخستنى ھەندىك لە كەمىيەكانى تىپەريو كە تىيدا زۆرينەيان پەشىمانى دەچىژن. بەندە لەدوای راپەرىنى سالى ۱۹۹۱دا ژيانى ھاوسەرگىرم پىك ھىنا، لە سالى ۱۹۹۵دا روم لە دنياى غوربەت كرد و لە شارى نورنبرگ (-nürnberg berg) ئەلمانىا مافى پەنابەرىتيم وەرگرت. لە ھەمان سالدا وەك ئەندامىكى رىكخستنى يەكيتى لەو شارەدا، كە بەرپرسى رىكخستن؛ كەمال سەرگەلووى بوو، لە ئىستەدا لە مەكتەبى سياسىي يەكيتىي نىشتمانى لە شارى سليمانى خزمەت دەكات، كارى رىكخستىم دەكرد. لە ژيانى ھاوسەرگىرىمدا دوو كچ و دوو كور بە ناوى سىقان كە لە ئىستەدا سەرقالى خويندە لە زانكو، وشە قوتابىي ناوہندىيە، كورەكانم (كۆبين، كۆقان) دەرچووى قوتابخانەى ئامادەيى لە ئەلمانىان. لە سالى ۱۹۹۷دا سەرقالى نووسىن و كارى راگەياندن و لەگەل دروستبوونى سايت و مالپەرە گشتىيەكان، مەكتەبى رىكخستنى يەكيتى و «pukmedia» لە گوڤارى لقين و رۆژنامەى ھاولاتى و مالپەرى گشتى و وتارى كورد و «NRT» و زۆرتىن رۆژنامەى ئەلكترۆنىي ئەھلىي سەربەخۆ و ئازاد بابەتى رەخنەيى و ميژووى سياسى بلاو كراوہتەوہ، لە سالى ۲۰۰۹دا لە ئەلمانىا شارى «Ludwigshafen» دا، ئەندامى دەستەى دامەزرىنەرى رىكخراوى پەپوولە (schmetterling) مىندالان و لە سالى ۲۰۱۵دا ئەندامى دەستەى دامەزرىنەرى بازنەى ئەلمانىاي پلاتفۆرمى و دابران و ئەندامى كۆنفرانسى رىكخراوى گشتىي پلاتفۆرمى دابران، لە زۆربەى زۆرى شارەكانى ئەلمانىا، كۆر و چالاكىيەكانمان بۇ چەندىن رۆشنىير و پروفىسۆر و خاوەن بىروانامەى دكتوراي زانكوى ولاتە بيانىيەكان ئەنجام داوہ، بۇ ژيانىكى نوئى ئاوارەيى چنى؛ بە ماندووبوون و چنگەكرى و ھەژارى، پىگا سەختەكانى ماندووبوونم كرده كامەرانى و

سهرکه و تنم بۆ گرکانی ئاسوودهیی دهچوون له فهنابوون! کورتی و چهوتی
 رینگا و خواستهکانی نههامهتی ئیمه‌ی وهک خیزان دابراند و دهرگای ته‌نهاییم
 که‌وته‌وه پڕی. بوومه‌وه به‌و بابرده‌لیی مه‌نفا و له‌گه‌ل نه‌وپه‌سه‌کانی پاییزدا
 کۆچی دوا لانه‌ی خۆم کرد و چومه‌وه ناو هیلانه‌یه‌کی ته‌نها و ساردی
 بینه‌وا. له‌گه‌ل هزر و سۆز و یادگارییه‌کانی خۆمدا، که‌وته‌وه به‌رکه‌وتن و
 چومه‌وه دنیا‌ی خه‌ونه ترسناکه‌کانی زه‌من و گه‌رامه‌وه بۆ نیو کونجی
 زیندانه‌کانی زه‌مه‌نی لاویتییم و مه‌رگ و دووکه‌ل و مه‌ته‌ریز؛ بوومه‌وه ته‌نها
 و ته‌نهایی منی کرده‌وه به‌ پیلووی چاویکی تیژی نه‌ترووکاو، دۆست و
 هاوڕیی و هاوسه‌نگه‌رانم چوونه جیگه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆیان، به‌شانازییه‌وه
 ئەوانه‌م بۆ ئاشکرا بوون دهمه‌ویت له‌ که‌لین و درزی ئەو دهرگای راستیه‌وه
 کوتایی به‌ نووسینی ئەم یاده‌وه‌رییه‌م به‌ینم و بلیم وهک پیشمه‌رگه‌یه‌کی
 چنگ پڕ له‌ گولله‌ی ناخ به‌ئازار له‌ هه‌ر هه‌له‌یه‌کی پینووس و زمانه‌وانی و
 به‌دحالیبوونیکی نه‌شیاو، له‌ نه‌گه‌یشتنی وته‌کانم وهک خۆی ببورن، چونکه
 دهمه‌ویت له‌ راستی پووداو و تاوانه‌کان و ئەو به‌سه‌رهاتانه‌ی له‌ ته‌مه‌نی
 ژیا‌نی خه‌باتمدا به‌ چاوی خۆم بینومن و که‌ خۆشم به‌شیکه‌ی گرنگی ئەو
 میژووهم، له‌ راستی بابه‌ته‌کان خۆم لا نه‌ده‌م و چاونه‌ترس و بویرانه
 هه‌روهک سه‌رده‌می پیشمه‌رگایه‌تی به‌بی سه‌له‌مینه‌وه ده‌ست بۆ ئازاره‌کانی
 بیه‌م...

میژوویهک له لوولهی تفهنگهوه له دیدی خوینه رانییهوه

ریبوار محهمهد توفیق، میژوونوس

کتیبی میژوویهک له لوولهی تفهنگهوه، له «رهشید شهوقی» یهوه تاکوو
«شههاب کهریم»، بیرهوه ری و یاداشتم نه بینیهوه له زور لایه نهوه بگات
بهوهی که «ره فیق حیلمی» نووسیویه تی.

کتیبی ساڻ

«میٿوویہک لہ لوولہی تفعہنگہوہ»

نوسەر و چاودیری سیاسی؛
ئیسماعیل تهنیا، ۲۰۲۰/۱۰/۲۱، ئەلمانیا

مام ئاراسی ئاکار جوان و شوڤشگیڤری بهناهق کوژراو شوڤشیک که له ناو هه ناوی کۆمه لگایه کی سیخناخ و بارگاوی به دابونه ریتی کۆمه لایه تی دواکه وتوو، له دژی رژیمیکی شوڤینی و دیکتاتوری دژ به گه له لقولابیت، شوڤشیک که له جیاتی دهنگان و ریزگرتن له بیروبوچوونی ئازاد و فره حیزی؛ ئاراسته یان کردبیت، توی قین و دووبه ره کی چه ندین ساله ی کۆمه لگه ی کوردی له گه ل خوی هه لگرتبیت، دلنیا به بی که موکوری و شایان به خواستی خومان نابیت.

شوڤشیک ده بیت که له پال دیمه نی جوان و ویستراوه کان، ده یان کرده وه ی قیزه وه نی وه ک دیل کوشتن و خیانه ت و بۆسه دانانه وه بۆ یه کتری و چاو به یه کتری هه لنه هاتن له خو ده گریت، په رده لادان له سه ر ئەم کاره قیزه وه نانه، خه وشیک نییه بۆ شوڤش و زه ربی سفری ناکات. ئەنجامدانی ئەم کاره به هه موو که سیک ناکریت، مرۆقی راشکاو و بویری ده ویت.

کتیبی «میٿوویہک لہ لوولہی تفعہنگہوہ» م خوینده وه، نوسه ری کتبه که (شه هاب که ریم) گه نجیتی خوی له چیا به رزه کان، له نیو ژیانی مه مره و مه ژی و هه لمه تی سه رکیشه نه بردووه ته سه ر، زیندانی کراوه، تامی ئەشکه نجه و ئازاری زیندانه کانی چه شتوو، له یه کیک له چالاکیه کانی ناو شاردا بریندار بووه، به هوی سه ختی برینداریه که یه وه؛ چوار سه نتیمه تر قاچی کورتی هیناوه و شهل بووه، بۆیه نه یاره کانی ئەوانه ی که ناتوانن به

به‌لگه و دۆكۆمىنت وه لّامى كتيبه‌كه‌ى (ميژوويه‌ك له لووله‌ى تفه‌نگه‌وه) بده‌نه‌وه، به مه‌به‌ستى بيژيكردن به «شه‌هابه‌شهل» ناوى ده‌هينن.

شه‌هابه‌شهل هه‌تا له ژياندا ماوه، دواى مردن‌يشى، ده‌بيت مندال و نه‌وه‌كانى شانازى به «شه‌ل»ى باوك و باپيريان بكن، چونكه ئه‌و له‌سه‌ر دزى و راو و پووت و غه‌درکردن له خه‌لكى شه‌ل نه‌بووه، ئه‌و له‌سه‌ر پاسپارده‌ى كه‌سى ده‌سه‌لاتدارى دووه‌مى يه‌كيتى و سكرتيرى كۆمه‌له‌ى رهنجده‌ران، چاونه‌ترسانه‌ چووه‌ته‌وه ناو شارى سليمانى، به پوژى پووناك له‌ناو جه‌رگه‌ى بازارى زي‌ره‌نگه‌راندا، ئه‌فسه‌ريك و ده‌ستوپيوه‌ندى ده‌زگاي ئه‌من و ئيستخباراتى داوه‌ته به‌ر ده‌ستپيژيى گولله و له‌كۆل كاسبكارانى شارى سليمانى كردووه‌ته‌وه. دواى ئه‌م ده‌ستوه‌شانده‌نه، خه‌لك و شوپش شانازيان پيوه‌ كردووه و ئيستگه‌ى يه‌كيتى بو ماوه‌ى سى پوژ به‌به‌رده‌وامى، به ده‌نگى زولالى فه‌ره‌اد سه‌نگاوى ئه‌م چالاكويه‌ى خويندووه‌ته‌وه و به مه‌زنترين چالاكوى له‌قه‌له‌م داوه (١٦٩). له‌برى پاداشت و ده‌ستخوشيليكردن، سكرتيرى كۆمه‌له‌ى رهنجده‌ران سه‌رزهنشتى كردوون و پييان گوتووه: گه‌ر پيشمه‌رگايه‌تيتان پى ناكريت، بو ئابرووى حيزبه‌كه‌تان ده‌به‌ن! ئه‌وه چالاكى بوو ئيوه‌ كردتان (١٦٩)!

به‌لى، شه‌هاب كه‌ريم له‌م چالاكويه‌دا بريندار بووه و نازناوى «شه‌هابه‌شهل»ى به‌سه‌ردا براوه، كه به‌لای منه‌وه زور جواتتره له شه‌هاب كه‌ريم.

هه‌موو جومگه‌كانى شوپش هه‌ر جوانى و چالاكوى داستانناميز و قاره‌مانيتى نه‌بووه، له‌پال ئه‌مانه‌شدا كارى ناره‌وا و غه‌در و غدوورى دژى مورالى مروّقايه‌تبيشى تيدا ئه‌نجام دراوه. ناوبراو له‌م كتيبه‌يدا پيى له جه‌رگى خوى ناوه، راشكاوانه كه خودى خوى «بكه‌ر و شاهيدحالى ناو پووداوه‌كان بووه»، په‌رده‌ى له‌سه‌ر كارى قيزه‌وه‌نى ناو شوپش و فه‌رمانى سه‌ركرده‌كان هه‌لداوه‌ته‌وه. كه ئه‌م كاره ناره‌وايانه ده‌گيريته‌وه، خوى له پابردووى خوى بيبه‌رى ناكات، به‌لكوو خوى به‌ خاوه‌نى شوپش و يه‌كيتى ده‌زانيت و ئاماده‌شه كه به‌قه‌ده‌ر لپرسراويتى خوى؛ شان بداته به‌ر تاوانه‌كان.

کتیبی «میژوویهک له لوولهی تهنهگهوه» به زمانیکی رهوان، کوردییهکی جوان و بی گریوگول نووسراوه. له ههندیك حالهت و په ره گرافدا، گیارانه وه کان رومانئامیزن له کتیبه که دا، باسی چه ندین رووداو کراوه، خوینه ر ده توانیت بیخوینیتته وه و به سه ریان بکاته وه. بو گه یشتن به راستییه کان، ده توانیت ویزدانی خوئی بکاته حاکم. ناخوشتترین رووداو و گیارانه وه لای من، کوشتنی مام ئاراس (یاسین که ریم توفیق) ه، له بهر ئه وهی له ته مه نی مندالیدا باوکی شه هید کراوه و له نازی باوکایه تی ببه ش کراوه، به «یاسه هه تیو» به ناوبانگ بووه.

مام ئاراس له سالی ۱۹۷۸ دا چوو ته شاخ و بووه به پیشمه رگه، جیگری ههریمی سیی شارباژیری حیزبی سوسیالیستی کوردستان بووه، جاریک له لایه ن هیزه کانی یه کیتی به ناوی یه کتربینین و هاوریه تی، له مزگه وت و کاتی خه وتن چه ک کراوه، بو جاری دووه م له شه ردا به دیل گیراوه، له یه که م پوژی جه ژنی قورباندا له ریکه وتی ۱۹۸۱/۱۰/۸ دا له گه ل چه ند هه قالیکی تریدا، به بهر چاوی خه لکی ئاوی گولله باران کراوه و شه هید بووه، ئیستاش خه لکی زیندووی ئه م دیه اتانه شاهیدی ئه م رووداوه قیزه وه نه ن.

مام ئاراس نه جاش بوو، نه ئیستخبارات، نه خائین بوو، نه دیلی هیزه کانی پژیم، ئه و پیشمه رگه یه کی قاره مان و خاوه ن مورالی کوردایه تی و مروقایه تی بوو، هه ر له بهر ئه وهی له حیزبیکه تر بووه، نمونه ی عه ولا سوور و هه قاله کانی به شیوه یه کی دوور له مورالی مروقایه تی گولله باران کراوه. نووسه ر به باکگراوندیک ده مانگیریتته وه دواوه، وه فاداری و راستگویانه باسی ئه و کاته ده کات که له قوناغی مندالیدا له گه ل مام ئاراس؛ هاوگه ره ک و هاوپول بووه.

نووسه ر هه ر چه نده له حیزبی بکوژی مام ئاراسدا بووه، ئه و بیویژدان نه بووه که له پیتاوی رازیکردنی حیزبه که ی؛ مام ئاراسی ئاکارجوان و

شۆرشگېږى به ناهق كوژراو ناشرين بكات، مام ئاراسىك كه له تهمهنى مندالى و قوناغى خویندنى سهره تايدا، به مندالىكى زيت و زيرهك و چاونه ترس ناسراو بيت. له كوتايى شهسته كاندا، له زستانىكى سارد و بهسته له كدا، به ههلى زانيوه و به ديوارى قوتابخانه دا هه لگه راوه و چووه ته هوشى قوتابخانه، په يكه ريكي گهره ي پيشمه رگه ي به ئەندازه ي بالاي خوى له به فر دروست كردووه، بۇ سه رله به يانى كه ماموستا پرسىويه تى: «كى ئەم په يكه ره ي دروست كردووه؟»، ياسين له ريزى قوتابيه كاندا هاتووه ته دهره وه و گوتوويه تى: «من دروستم كردووه»، ماموستا و قوتابيه كان ئافه رينيان لى كردووه و چه پله يان بۇ لىداوه. ئيتىر له و رۆژه وه ياسينه هه تيو بووه ته قاره مانى نهك ته نها قوتابخانه، به لكوو ته واوى گه ركه كه يان (چوارباخ) و باسى ئەم كاره جوانه ي كراوه (ل ۴۹-۵۰). ئاخىر مام ئاراسىك كه تهمه نى جوانى خوى به شاخ و دهشت و دۆل و كوردايه تى و ئازادى به خشىييت، له تهمه نى شهش سالىدا له خوشه ويستى و نازى باوكايه تى بيهش بووبيت و داىكى خيىرله خونه ديوى به نانكردن بۇ مالان و بيوه ژنى گهره ي كرديت، «كه ريم توفيق» ي باوكى وهك پولىسيك به شدارى گرتنى ناحيه ي «بنگرد» ي كرديت و دواتر بووبيته پيشمه رگه و له چالاكيه كدا دهستگير كراييت، دواى ئازادكردنى جاريكى تر له ره شبگيرييه كه ي زه عيم سديق سالى ۱۹۶۳ له سليمانى دهستگير كراييته وه و دواى چهند رۆژيك تهرمه كه ي له تويى به تانيه كى خوینداويدا، له بهر دهرگاي مه له كه ياندا فرى درايت، مام ئاراسىك كه سه برييه ي خوشكى (خيزانى تيكوشه رى ديږينى يه كيتى؛ به كر ته لانى) بيت و له ئەنفاله كاندا به خوى و ده منداليه وه دهستگير كراييت و له زيندانه كانى رژيما، ته نها له ماوه ي شه و رۆژيكا، له بهر تيونيتى و برسيتى، سى مندالى بچووكى گيانى له دهست دايت، مام ئاراسىك ته نها له خانه واده كه ي خوى زياتر له يازده كه سى جوان و خوشه ويستى

خۆی به شوپش و كوردایه تی به خشیییت، كهی رهوای ههقه تهنها له بهر جیاوازی بیروبۆچوون و ئینتیمای بۆ حیزییکی تر، له یه كه م پوژی جه ژنی قورباندا له پیش چاوی خه لکی ئاواپی گولله باران بكرییت؟

ئه م كتیبه ی شه هاب كه ریم، شایانی هه لوهسته و خویندنه وه ی زیاتره، ده كرییت خه لکی تریش له گوشه نیگای جیاوازه وه خویندنه وه ی بۆ بکه ن. دوای بلاوبونه وه ی؛ زۆرتین ده ستخۆشی و نارهبازییوون و كه یفسازی و دردوونگی و بیروبۆچوونی جیا جیای لی كه وته وه، هه ر چه نده سالی هیشتا ته واویش نه بووه، به كتیپی سالی (۲۰۲۰) ناوزه نده ی بکه ین. سه ره پای هه موو بۆچوونه جیاوازه كان، شه هاب كه ریم لای من مرۆقیکی ئازا و راشكاو و بویره. «مام ئاراس» یش گه وره و گه وره تر بوو، بووه به په یكه ریک، نه ك په یكه ری له به فر دروستكراو، به لكوو په یكه ری زیڕین و ده كرییت بیهینه سمبولی دیل كوشتن له شوپشی نویمان.

تفہنگ یان کامیراکہی شہاب کہریم

تہا ئہمین

نوسەر و چالاکوانی مەدەنی

ئەگەر پێشتر شەھابی یاحی، ئەو جەنگاوەرە مەردەم بناسیایە، پێشنیارم دەکرد کتیبەکەى ناو بنایە «میژووێک لە زوومی کامیراوە، چونکە شەھاب کہریم نە نوکتە و حیکایەتەمان بۆ دەگێریتەو، نە کاریکاتیر و شانامەمان بۆ دەنوسیتەو.

شەھاب کہریم کامیرایەکی سەرکەش و قەلەمیکی بالابەرزى پێیە، تەنھا کاری وینەگرتنی بازارگەنەکانە. شەھاب جگە لە کامیرا بۆ گەیاندى راستییەکانی میژوو بۆ نەوێکانی ئیستا و داھاتوو، هیچ ئەرک و پەيامیکی تری پێ نییە. شەھاب تەنھا کامیرایەکی راستگو و قەلەمیکی بالابەرزى پێیە! جەللادەکان بە تەور، بە بلۆک، بە تفەنگ، بە خەنجەر، بە کەلبە و چەرنووک، لە رینگای کۆیلەکانی حیزب و ھەرزە و شەلاتییەکانەو خەریکی کۆشتار و خۆینرشتن و مەرگی براکان، ئاخەر گوناحی کامیرا چیبە ناتوانیت وینەکان ئاوەژوو بکاتەو؟

ئەى جەللاد و مافیاکانی شاخ، ئەى چەتەى شار و گەندەلکارانی ناو حکومەت و پەرلەمان، ئیستا ئیوہ کە زۆر سەغڵەت و زۆر بیزارن لە وینە قیزەوہن و لە فلیمی پر تراژیدیا و شانۆی ئابرووبەرانە، لەبری ئەوہی پەلاماری کامیراکەى شەھاب کہریم بەدەن، بۆچی ناپۆن بەرەو دادگای ویژدان، بەرەو ئوسلخانەى کوردایەتى، بۆچی ناچنە بەرامبەر گەل، تف لە پووختاری دزیوی خوتان بکەن؟ تۆبە بکەن، تۆبەیکى پیاوانە و مەردانە، بە وینەى ئەو ھەموو جاش و مستەشار و بەعسییە نامەردانەى کە لە

سەرەتای راپەریندا مەردانە تۆبەیان کرد و گەل و میلیلتیش مەردانە لێیان
خۆش بوون، دە وەرن ئیوەش لەو بەعسی و لەو خائینە خۆفرۆشانەو
وانەیهک فێر بن!

دوای فێربوونی وانە لەو جاش و خۆفرۆشانە، بزانی ئیتر کامیڕاکە
شەهاب کەریم وینە و رووداوێکان ئاوەژوو دەکاتەو، بزانی میژوو درۆتان
لەگەڵ دەکات، بزانی لەژێر سایە قەڵەمە کەلەگەتەکە «شەهاب کەریم» دا
زولمتان لێ دەکریت، بزانی شەهاب لەبری تف و جنیو و نەفرین، چون
چەپکەگۆلی ستایشتان بو دەنیریت!

میژووویهک له لوولهی تفهنگهوه پوژگارہ سهختهکانی شاخ (۱۹۷۹-۱۹۹۱)

تیکۆشهری دیرین و نووسهر و شاعیر
ئارام محهمهده غه‌ریب

نووسینه‌وهی یاده‌وه‌ری بریتییه له دروستکردنی میژووویه‌کی به‌رجه‌سته،
له‌نیو چوارچیوهی کاریگه‌رییه‌کانی رابردوودا.

نووسهری یاده‌وه‌رییه‌کانی «میژووویهک له لوولهی تفهنگهوه»؛ شه‌هاب
که‌ریم، پاش به‌سه‌بردنی ژیانیکی سهختی شاردا، هه‌نگاه‌کانی خیراتر
و سهختتر ده‌بن و پوو له‌شاخ ده‌که‌ن و ده‌بیته‌پیشمه‌رگه. سه‌رده‌می
پیشمه‌رگایه‌تی ئه‌و کاتانه‌ش؛ سه‌رده‌می توندوتیژی و ده‌ست خسته
نیو خوینی برا پیشمه‌رگه‌کانی دیکه‌ی بووه، سه‌رده‌می گه‌رمه‌ی شه‌ری
براکوژی نیوان دوو باله‌ دژه خویناوییه‌که‌ی «جه‌لالی و مه‌لایی» و
هیزه‌ناوخوییه‌کانی دیکه‌بووه له‌گه‌ل‌یه‌کتزیدا، تاکو ئه‌م‌پروش ماکی ئه‌و
دووبه‌ره‌کییه‌کاری ده‌روونی و ئابووری و ناته‌بایی و دژایه‌تی چینه‌کان و
حیزبه‌سیاسییه‌کانی گه‌لی کوردستانی پیوه‌دیاره.

شه‌هاب که‌ریم پاش گه‌یشتنی به‌هه‌نده‌ران، به‌کللیکی ژه‌نگاوی ده‌رگای
ناوه‌وه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کانی ده‌کاته‌وه و ئه‌و ژه‌هره‌ی که‌له سه‌رده‌می
براکوژیدا لیپرسراوه‌کانی مه‌کته‌بی سیاسی و رابه‌رتیپ و فه‌رمانده
سه‌ربازییه‌کان پینان خواردووه‌ته‌وه؛ هه‌لیده‌هینیته‌وه، کلاشینکوفه‌که‌ی
داده‌نیت و ده‌ست ده‌داته‌خامه‌که‌ی. له‌ناخیکی پر خویناوی و ژیانیکی
پر ئازاره‌وه، به‌ده‌م ساریژبوونی برینه‌کانی جه‌سته‌یه‌وه، راستی زۆربه‌ی
پووداوه‌کان ده‌نووسیته‌وه، به‌لام وه‌ک چۆن له‌پیشمه‌رگایه‌تیدا ئازا بووه،
له‌نووسینه‌وه‌ی یاده‌وه‌رییه‌کانیدا به‌بی سله‌مینه‌وه‌ زۆر ئازایانه‌تر له‌ژیانی

پیشمه‌رگایه‌تی؛ ئازاره‌کان و پروداوه‌کانی سه‌رده‌می خه‌باتی دهنوسیتیه‌وه. خه‌لکانیک که تامه‌زرۆی کاره‌ساته‌کانی خه‌باتی چه‌کداریی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی کوردستان بوون، ده‌توانن له‌ده‌روازه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کانی پیشمه‌رگه‌ دیرینه‌کانه‌وه، هه‌سه‌نگاندنیکی زۆر راست و په‌وان بۆ ئه‌و کاته‌ی جوولاندنه‌وه‌که بکه‌ن. ئه‌و یاده‌وه‌رییه‌ جوړاو‌جوړانه‌ی خه‌باتگێره‌ دیرینه‌کانی سه‌رده‌می شاخ، بارته‌قای میژووییی بۆ جوولاندنه‌وه و مملانیی بی‌شه‌رمانه‌کانی شه‌ری براکوژیی ئه‌و کاته‌ ده‌که‌ن و هه‌لیده‌سه‌نگینن.

زیده‌تر له‌وه‌ی که‌ خویندی‌بیتمه‌وه، نووسه‌ر «شه‌هاب‌که‌ریم» له‌هه‌موو نووسه‌رانیکی دیکه‌ راستگۆیانه و راشکاوانه‌ په‌رده‌ی زۆری له‌ نه‌ینیه‌کان هه‌لداوه‌ته‌وه و بی‌ترسانه‌ هه‌له‌په‌رستی و به‌رژه‌وه‌ندپه‌رستی سه‌رکرده‌کان ده‌خاته‌ پروو. چۆن و به‌ چ شینوه‌یه‌ک بی‌ویژدانانه‌ له‌ ژیره‌وه و یان له‌ شاخه‌وه‌ ره‌له‌ی خه‌لکیان گولله‌باران کردوه، سه‌دان باوک و دایک و مندالیان خستوه‌ته‌ ناو داوی چنراوی په‌یژه‌ی سه‌رکه‌وته‌کانی خۆیان. من وه‌ک پیشمه‌رگه‌یه‌کی دیرین، پروداوه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ تاوه‌کوو ئیسته‌ش وه‌ک سینه‌ریکی مه‌رگ یه‌خه‌ی ویژدانم به‌ر ناده‌ن و به‌ده‌م ئازاره‌کانیانه‌وه‌ ده‌تلیمه‌وه. من دلنایام هه‌موو پیشمه‌رگه‌ دیرینه‌کان، ئیسته‌ رابردوویان بووه‌ته‌ جال‌جالۆکه‌ی ناو ئه‌شکه‌وتی بیره‌وه‌رییه‌کانیان و هه‌زاران جاران ویژدانی مرۆفایه‌تی و باوکایه‌تی و دایکایه‌تیان ده‌گه‌زیت.

«کتیبی میژوویهک له نوولهی تفهنگهوه»

بورهان محهمه د فەرەج

ماستەر له میژووی نوئ و سەردەم له زانکۆی بەیرووت

پابەندبوون بە میتۆدی فەلسەفە میژوو له لایەن میژوونووسانەوه، دەبیتە مایە تیگەیشتنی خۆینەر له فاکتی پووداوهکان، زۆریک له میژوونووسان خۆیان بەند دەکەن بە کات و شوینەوه، یان باشتر بلین دوو پرسیار دەکەن:

یەکهەم: له کۆی پووی دا؟

دووهەم: کهی پووی دا؟

ئەگەر بێتوو دوو پرسیار تر بکەن:

بۆ پووی دا؟

چۆن پووی دا؟

وهک ئەوهی شوینکەوتووانی فەلسەفە میژوو، له سۆراخی دۆزینەوهی دەرچەیهکن بۆ چوونه نیو ژووره تاریک و نهینییەکانی میژوو، بۆ پشکنین و وردببینکردنی دیارده و پووداوهکان و تهکاندنیا له تۆز و گەردی گومان، بهپیی تۆرمی زانستی و دۆزینەوهی راستیی پووداوهکان و ویناکردنیا له تهواوی جهنجالییهکان، کاری ئیجگار زۆر سهخت و تاقهتپرووکین و گرانی دهویت، چونکه فەلسەفە میژوو؛ بهرهمی ئاوهزی کهسانی پۆشنگەر و عهقلانییه له میژوودا، ئەوا زیاتر راستی و دروستیی بارودۆخهکهمان بۆ پوون دەبیتەوه.

به داخه وه زۆریک له نووسه رانی کورد که متر خۆیان له قهره ی ئه و ریبازه
ده دن، ئه وانه ی من بینومن که سوودیان له و ریبازه بینوه، ژماره یان له
په نجه ی ده ست تینا په ریت. وه ک مامۆستا جه عفر له میژووی سلیمانی،
مامۆستا پشکو نه جمه دین له ئه زمون و یاد، هه قال کوستانانی له ئه و
پۆژانه ی نیشتمان هیی هه مووان بوو، شه هاب که ریم له میژوویه ک له لوله ی
تفه نگه وه، خوینه ر هه ست به ئازادیی پرسیار ده کات له خویندنه وه یاندا، له
کتیبی «گوزه ریک به فه لسه فه ی میژوودا» ئاماژه م پی داوه و باس له م
میتۆد و ریبازه له نووسین ده که م.

کاتیک لوولەى تەهنگ دەبیتە قەلەمى رۆژنامە نووس

ئەسەد عەدۇق فۇلكۇر پەرور

کاتیک سەیرى كۆمىنتەكانم لەسەر ئەم كىتیبە كرد، وەك بلىنى ھەمان بالبالىنى نىو يەكىتیبە و ھەمان جەنجالى ئىستاكى شارە. كۆمىنتى من لە ھەمووان جىاوازترە! بۇچى؟ چونكە نووسەر و بەندە لە دوو قوتابخانەى جوداين، لە روانگەى بيروباوهرى ئايىنىشدا ۱۸۰ پلە دژين، چونكە خۆى دەلئیت: لىبرال و سىكۆلار، ئىتر باس لەو بابەتانه دەكات كە من تىيدا نابەدلم! بۇيە خويندەنەوہى منى ئاشقە كىتیب، ئاشقە زانىارى، ئاشقە بىرەوہرىبەكان، تەنيا و تەنيا لە بابەتەكان بىلايەنم.

لەدواى راپەرینەوہ تاكە كىتیبە ھىندەى زانىارى داومەتى كە بۇ من زۆرى نوى بابەت بوون، بە قارەمانىتى و گيانلەسەردەستەكانى شارى ئاشنا كردووم كە بە ئادەمىزادى خەيال دەچن! كىتیبى «مىژووئەك لە لوولەى تەهنگەوہ»، بە بوودەلەبى و لووتبەرزى ھىندەى سەرکردەى بە ناو ناساندين، تا ئىستا نووسەرى ئاوا چاونهترسم نەبىنئوہ!

راستە لە شەرەكاندا لە ئىختىالاتى نىو شاردا خەلك لە خۆى بە ئازتر داناوہ، بەلام موستەھىلە نووسەرىك بتوانىت لە راستگويىدا خۆى لەقەرەى بدات، بەلكو ئەو خەلكانەى خۆيان كە تا ئىستا بىرەوہرىبەكانيان بلاو كردووتەوہ، لە راستگويىدا خەجالەت كردوہ.

وہفادار و منەتبارى ناندەرەكانى لادىيەكانى كوردستانە و بەرپزەوہ نىويان دەبات، تا بلى وەفادارە بۇ شەھىدانى ھاوسەنگەرى، بە خراب دەلئیت خراب و بە باشىش دەلئیت باش، تا ئىستاش زۆر بوئرانە دەست لەسەر كارە چەوتەكان دادەنىت. لە سالى (۱۹۷۴) ھوہ لە مەيدانى نووسين كار دەكەم،

نیویم نه بیستووه، که چی کتیبیک بوو ته بنیشته خوشه ی بن ددانی کومه لگا. کتیبی میژوویه که له لوله ی تفهنگه وه له بازاردا نه ماوه! خه لکانیک تا سر ئیسقان ده یبوغزینن!

ته نه که ی به کلکی هه ندیکیا نه وه کردووه، ئه وه ی ئه و ریژی گرتوون و به به ژن و بالایانی هه لداوه، کوره هه ژاره کان و جهر به زه کانی سلیمانین. ئه وه ی به نده و خوینه ری دیکه ی مه نده هوش کردووه، ئه و ژیا نه زیده دژوار و پر له ئازار و جه نجالییه ی نیو شوړشه که چون هه موو گه نج و کوره قوزه کانی شاریان کردووه ته سووته مه نی، هه ر چه نده سه یری هه ندی به رپرسی ئیستایان و ئه و قاره مانانه که نیویان له دووتوی کتیبی «میژوویه که له لوله ی تفهنگه وه» ی کاک شه هاب که ریمدا هاتووه؛ ده که م، ئاگر له ناخمدایلیسه ده کات، کی کردی و کی خواردی!

له کوتاییدا ده لیم: ده سته کانت ده گوشم، قه له مت به برشت بیت، به لی موباله غه ناکه م که ده لیم: کاتیک لوله ی تفهنگ ده بیته قه له م. به لی، پیویسته ریز له سیبه ری لوله ی تفهنگی پیشمه رگه بنری.

پۆژنامە نووس عەلی عەبدولسەمەد

«میژووێک لە لولەیی تەنگەوه»، پەرتووکیەک کە قەبارەیی زیاتر لە چوار سەد لاپەرەیه، تیندا «شەهاب کەریم»ی نووسەری پەرتووکیەکە کە خۆی سەرۆختیەک لەنیو پووداوهکانی شار و شاخدا بوو و لە تەمەنی هەرزەکارییهوه پوو دەکاتە شاخ و دەبیتە پیشمەرگە و پووداوهکانی ئەو کاتە دەگیرێتەوه.

شەهاب کەریم باس لەو پووداوانە دەکات کە بینوونی و خۆی گەواھیدەری پوودانیان بوو و تیندا باس لە چەندین پووداوی میژووویی جەرگپر دەکات، کە لە سەر دەمی دەستی کورد و دژ بە کورد و ئەندامانی حیزب و پیشمەرگە کراون، بۆ شار دێنەوهی هەلەیی چەندین بەرپرسی ئەو کاتەیی شاخ.

چەندین راستیی شیۆینراوی نیو پووداوهکانی شاخ باس دەکات و بۆ خۆینەریان راست دەکاتەوه و وەک خۆی دەلیت: ویستووێ پووداوهکان دوور لە هەموو کاریگرییهکی سیاسی و دۆستایەتی و خۆبەپالەوانکردن، بۆ خەلک و نەوهی دواي خەباتی شاخ بگیرمەوه. نووسەر بە خەمیکی قوولەوه باس لە ئازاری لەدەستدانی هاوڕیکانی و گیانفیداییان دەکات بۆ پزگاری و ئازادی کوردستان و دەلیت: ئەستەمه لە ئیستەدا بەباشی بەبیر خۆمی بهینمەوه و باوەر بە بوونی ئەو مروڤه پەوشتەرزانه بکەم، بە جۆریک کە لە هەندیک بەرپرسەکانی ئیستا و شوڤشگیرەکانی ئەوسادا دەبینم، ئەوان بۆ مەرگیکی ئاسووده و سەر بەرزانه دەژیان و ئەمانیش بۆ ژیانیکی پر لە ئارەزوو دەمرن.

نووسەر بەردەوام دەبیت و دەلیت: کاتیک لە میژوو ورد دەبینەوه، دەبینن زۆر بەی کارەسات و پووداوه جەرگپرەکان لە دەرئەنجامی کێشە و ململانیی بەرژەوهندیی حیزبەکاندا بوو، هیندەیی قوربانیدان لە سەر دەمی شەری کورد کوشتن و لایەنی هیژە سیاسییهکاندا هەبوو، نیو هیندە لە

شەپى دژ بە پڙىمى بەسدا نەبوو.

دیل کوشتن و زیندانیکردن و بیپیزی و ئازار و ئەشکەنجدان له سەردەمی شەپى ناوڤدا، هیندەى حیزبەکان تیکشکاندن و کوشتن و خوینپشتنى پيشمه‌رگه‌ی کوردستان بوون، هیندە سەرقالی ئەنجامدانی چالاکی و شەپى دژ بە دوژمنی گەلی کورد نەبوون.

له باره‌ی پيشمه‌رگه‌شه‌وه ده‌لیت: ئەو ئازادبیه‌ی ئیستا هه‌یه، به‌ره‌مه‌ی شەپى دەسته‌ویه‌خه‌ی پيشمه‌رگه‌ی هه‌موو حیزبەکانه له‌گه‌ڵ مه‌رگدا. پيشمه‌رگه سووته‌مه‌نی و کاراکته‌ری سەره‌کیی ئەنجامدانی چالاکیه‌کانی شوپش بوو، دژ به دامودەزگا‌کانی دەسه‌لاتی داگیرکاری به‌عس له سەردەمی داگیرکاریدا، هەر خه‌سله‌تیکیش و کاریکی نەشازیش که له تاکیکی پيشمه‌رگه پووی دابیت، ناكریت گشتگیر بكریت به بالای كۆی پيشمه‌رگه‌دا.

ئەمرۆ له كۆمه‌لگا‌كه‌ماندا كه‌مینه‌یه‌ك له خه‌لكی هه‌له‌په‌رستی چاوچنوکی بیناری چاو له كیسه و گیرفان له دنیاى خه‌یال و له به‌رژه‌وه‌ندى تاكه‌كه‌سیدا ده‌ژین و ئەوه‌نده‌ی بیروه‌وشیان لای گیرفانیان، ئەوه‌نده بیروه‌وشیان لای گه‌له‌كه‌یان نه‌ماوه و هەر ئەو كه‌مینه‌یه‌ش خه‌باتی ئیمه‌ی پيشمه‌رگه‌یان قورس و په‌زاگران كردووه لای زۆرینه‌ی كۆمه‌لگا. نووسه‌ر له شوینىكى دیکه‌دا باس له پۆل و لیها‌تووی شەهید ئارام ده‌كات و وه‌ك بیرمه‌ندىكى به‌توانا ناوی ده‌بات و ده‌لیت: ئارام و قاره‌مانه‌كانی تر شەهید بوون و مائا‌وایی هه‌تا‌ه‌تاییان لى كردین، لى كه‌چی كه‌سانىك به‌مردنىكى ئاسایی و له‌سه‌ر پيخه‌فی خه‌سته‌خانه‌ی ولاتانى هه‌نده‌ران كۆچی دوا‌ییان كرد و دواى خۆیان ملیۆنان دۆلاریان بۆ كچ و كوره‌كانیان به‌جى هیشت. ئەمه و چه‌ندین باسوخواسی دیکه له‌م كتیبه‌دا باس كراون و تییدا په‌رده له‌سه‌ر پووی زۆر له پووداوه‌كان لا ده‌بات و راستیه‌كان ده‌خاته پوو.

تاوان و خیانه ته‌کانی سه‌رکرده‌کان په‌رده‌پۆش ده‌کران

نوسه‌ر شۆپش ئه‌نوه‌ر

کتیبه‌ی «میژوویه‌ک له‌ لوله‌ی تهنه‌گه‌وه» م‌ خوینده‌وه، یه‌کیکه‌ له‌ و کتیبه‌یه‌ی که‌ گه‌رانه‌وه‌کانی زۆر خه‌مگینی کردم.

له‌م کتیبه‌دا شه‌هاب که‌ریمی کوری پووداوه‌کانی ناو پۆژگاری شۆپشی نوێ و نووسه‌ری کتیبه‌که‌، زۆرتین ته‌رکیزی له‌سه‌ر کۆمه‌لێک پووداوه‌ که‌ په‌یوه‌ندیان به‌ دیوی ناوه‌وه‌ی شۆپشه‌وه‌ هه‌یه‌. بایه‌خی ئه‌م کتیبه‌ له‌وه‌دایه‌ که‌ جیاوازی له‌ کتیبه‌کانی تری تایبه‌ت به‌ یاده‌وه‌ری، زۆر راشکاوانه‌ له‌سه‌ر پووداوه‌ و که‌سایتیه‌یه‌کانی ناو شۆپش ده‌وه‌ستی که‌ قسه‌یان له‌ باره‌وه‌ ده‌کات. ئه‌وه‌ی له‌ و کتیبه‌دا زۆر خه‌مگینی کردم، بریتی بوو له‌وه‌ی که‌ زۆرت زانیاریم ده‌ست که‌وت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌وه‌نده‌ی فه‌رمانده‌ و پێشمه‌رگه‌ قاره‌مانه‌کانی سه‌رده‌می شۆپشی نوێ له‌لایه‌ن خودی هاوپی و هاوسه‌نگه‌ره‌کانیا نه‌وه‌ کوژراون، ئه‌وه‌نده‌ له‌ شه‌ری دوژمندا نه‌کوژراون. شۆپش کورپه‌ ئازا‌کانی خۆی له‌ پای تاوانی خه‌لکی تر کوشتووه‌، به‌جی به‌لگه‌ و دادگاییکردنی فه‌رمانده‌ و پێشمه‌رگه‌ کوژراوه‌. به‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی پێشمه‌رگه‌ی هه‌زه‌ کوردیه‌کان که‌ به‌ ده‌ستی یه‌کتر کوژراون، له‌ راستیدا به‌ دیلی کوژراون.

له‌ کتیبه‌ی «میژوویه‌ک له‌ لوله‌ی تهنه‌گه‌وه»، نوسه‌ر پاستی ئه‌وه‌ی خستووه‌ته‌ پوو، ئه‌وه‌ی سووته‌مه‌نی شۆپشی نوێ بوون، فه‌رمانده‌ سه‌ربازییه‌کان تا ئاستی سه‌رتیبه‌کان و پێشمه‌رگه‌کان بوون، سه‌رکرده‌کانیش له‌ دووره‌وه‌ له‌ باشترین حاله‌دا ئاگاداری هه‌واله‌کانی به‌ره‌ی شه‌ر بوون له‌ ڤیگای ڤادیووه‌.

لەم کتیبەدا ھۆکاری ئەو دەزانی که بۆچی ھەندیک لە کورە ھەرە قارەمانەکانی ناو شۆرش گەراونەتەووە ناو شارەکان و پەیوەندییان بە بەعسەووە کردووە و بوونەتە سەرسەختترین دوژمنیکی برا پێشمەرگەکانی خۆیان.

لەم کتیبەدا بەروونی ھەست بەو دەکە ی تا ئەو کاتە ی بەرە ی کوردستانی دروست نەبووە و ھیزە کوردییەکان ئاشت نەبوونەتەووە، چۆن دوژمنی پلەپلەک لای ھیزە کوردییەکان ھیزە کوردییەکە ی بەرامبەر بووە و ھەرۆھە چۆنیش لەو نیوانەدا بەشی ھەرە زۆری فەرماندە و پێشمەرگە زۆر ئازاکان بوونەتە قوربانیی غەدر و خیانەتی زۆر قیزەووەنی ھیزە کوردییەکان.

کاتیکی ئەم کتیبە دەخوینیتەووە، دواتر زیاتر دەردەکەوێت که ئەگەر ھیزە کوردییەکان لە سەرەتای جەنگی عێراق و ئێراندا تا ناوەرپاستی سالانی ھەشتاکان؛ بە شەری یەکتر و خوینەرپشتنی یەکترەووە سەرقال نەبوونایە، دەکرا لەسەر ئەرزی واقع بەرھەمی شۆرش شتیکی تر بووایە و بەدڵنیایی پزیمی بەعس ناچار دەکرا بە جۆریکی تر ریککەوتننامە لەگەڵ پرسی کورددا بکات. نووسەری کتیبی میژووویەک لە لوولە ی تەفەنگەووە (شەھاب کەریم) باس لەو دەکات که سەرکردایەتی حیزبە کوردییەکان لەو کاتە ی پێشمەرگەیان لە شەری ناوخوا بە یەکتر بەکوشت دەدا، بەلام خۆیان کیشەیان نەبووە و شەوانە بەیەکەووە دەیانخواردەووە، نموونەش بە رووداوی کوشتنی قارەمانیکی وەک «مام ئاراس» ی حسک دەھینیتەووە که بە دەستی یەکی بە دیلی لە بەرەبەیان ی یەکەم رۆژی جەژنی قورباندا دەکریتە قوربانی. ھەر لەم کتیبەدا نووسەر باس لەو دەکات که پێشمەرگە لەسەر کەمترین ھەلە سزا دەدرا، بەلام ھەلە و تاوان و خیانەتەکانی سەرکردەکان پەردەپۆش دەکران. ئەم کتیبە میژوووی خوین و خەم و برینیکی ساریژنەبووە بە جەستە ی کوردەووە.

ئەوانەى پىياو دەكوژن بۆ سەركردەكانىيان بە ناوى شوپشەو. چى چاوەرپىيان دەكات؟ كتىبى «مىژوويهك لە لوولەى تەنگەو»

دلیر ئەمین

پەیمانگای هونەرە جوانەکانى سلیمانى، بەشى شانو - دەرھىتان

لەدواى راپەرینەو هەندىك لە تایتلە گەورە و دیارەکانى ناو شوپش، هەندىك بىرەوهرىيان نووسىووتەو، ئەوان ئەگەرچى خۆيان ناوى گەورە و دیارى پووداوەکانى شاخ بوون، هەر چىيان نووسىو؛ مانشیتەکان بوو، ئەو پووداوانە بوو کەم تا زۆر ئیمە ئاشنایان پىيان، بۆ من ئەوھى جىگای سەرنجە ئەو پووداوانەن کە وردەکارىيان زۆر تىدايه، کەسەکانى دواى ریزی یەکەم دەینوسنەو.

ئەو بىرەوهرىيانە هەموو راستىيەك نین، ئەو راستىيانەن کە ئایدۆلۆجىای دۆخى دەرروونى نووسەرەکانىيان لە سات و وەختى نووسىندا برىارىيان بەسەردا دەدات، گەر راستىش بن، بەلام هەندىك حەقیقەتى تر نادرکىنن لەبەر دەیان ھۆکارى تر.

دوا بىرەوهرى کە خویندەو، «مىژوويهك لە لوولەى تەنگەو» بوو، لە نووسىنى شەھاب کەرىم. من لە دەرەوھى ولات دەژىم، سانا دەستم بە کتیب راناکات، بەلام هەراوهورىا و رەخنەيەكى زۆر لە تۆرە کۆمەلایەتییەکاندا وای کرد بەدووئى ئەم کتیبەدا بگەریم و بىخوینمەو.

دەبیت نووسەر بەختەوهر بىت بەو هەرايه لەسەر کتیبەکەى نراووتەو، باشتىرین میدىای ناوخۆ بە سەرمايهيەكى گەورە کارى رىکلایى بۆ بکردايە، نەیدەتوانى ئەمەى ئىستای بۆ بکات، بۆیە نووسەر بەختەوهر لەوهدا. ئەوھى ئەم بىرەوهرىيە لەوانى تر جیا دەکاتەو، ئەوھى کە کەسێک بە هەموو

بویریی خۆیه وه میژووی خۆی دهگێریتتهوه، له کویدا خه لکی کوشتووه، چون ئیختیالاتی کردووه، کاردانه وه کانی سه رکرده کان چی بووه... له دواى ئەم هه موو ساله، شه هاب که ریم پیمان ده لیت: شوړش چه ند گه مه ی ناشرینی تیدا کراوه، چه ند تاوانی ژیره ژیری تیدا کراوه. گه ر بیره وه ریه کانی شه هاب که ریم بو ئەمرۆمان فورموله بکهینه وه، پیمان ده لیت: ئەوانه ی پیاو ده کوژن بو سه رکرده کانیا ن به ناوی شوړشه وه، چی چاوه رپیان ده کات؟ ئەم کتیه وانه یه که بو زوریک له وانه ی سه رده شت عوسمان و کاوه گه رمیانی و ویدا و سوړانی مامه حه مه یان تیرۆر کرد. بیخویننه وه، په ندی زۆری لی وه رده گرن.

نوسه ر په خنه و گازنده ی له هه ندیک سه رکرده هه یه له م کتیه دا بیژزیان پی کردووه و سه ره رای سه رکیشی به ژیا نی خۆیه وه، که رامه تیا ن شکاندووه. دوا ی هه موو ئەو کرده سه ربازیانه ی له ناو شاردا ئەنجامی داوه، ئیه انه یان کردووه. ئەو په خنانه ش که له م کتیه گیراوه، زۆریان له که سانیکه وه دیت که پیا ن وایه سه رکرده کان مرۆقی خه یالی و بیخه وشن، نا کریت له کۆی شه ست بو حه فتا سالی خه بات، ته نها هه له یه کیشیا ن کرد بیت که شایه نی باسکردن بیت، گه رچی له هه ندیک په ره گرافدا نوسه ر کاریگه ری ئازاری ویزدانی به په خنه کانیه وه دیا ره ده رباره ی چه ند سه رکرده یه ک، به لام ئەم به شه ئیجگار بچوو که، ناتوانیت کتیه که بشیوینیت.

ئوه ی تا کوو ئیستا خویند بیتمه وه، بویرانه خه وشه کانی شاخیا ن گێرا بیتته وه یا ن تا وانه کانی ناو خودی شوړشیا ن گێرا بیتته وه: بیره وه ریه کانی حه مه ی حاجی مه حموود و پشکو نه جمه دین و شه هاب که ریم و جه رگیس فه تحولا و که ریمی حوسامی بووه. گێرانه وه ی میژووی شاخ، گرنگی له وه دایه له و وه همه رزگارمان ده کات که به رامبه ر به و سه رده مه و پیروزیی شوړش و پیروزیی سه رکرده هه مانه. بیگومان گیا نبازی و فیدا کارییه کان زۆری له سه ر نووسراوه، کاتی ئه وه ش هاتوو هه وشه کانی شاخ و هه له کانی ئه وی رۆژی به سه ر بکهینه وه، چونکه گو مانی دووباره بوونه وه یا ن زۆره له ئەمرۆدا.

تەور وەشاندىن و دىل كوشتن و برىنى پەنجەى ژنانى حىزبى شىوعى

محەمەد مېنە

نوسەر و ھەلسووراوى حىزبى كۆمەنىست

كتىبى «مىژوويەك لە لوولەى تەنگەو» داننانە بە تاوان و پەشىمانى لىي بەشىكە لە بوپىرى ھەر مرقۇئىك. شەھاب كەرىم يەكىكە لەم مرقۇانەى كە خودى خوى بەشدار و كارەكتەرىك بوو. داننان بە تاوانىك كە وەك خوى باسى دەكات، لە تەمەنى ھەرزەكارى بە ناوى پىشمەرگە و كوردايەتى كە بە ئيوە و دەيانى وەك تويان ئەنجام داو، لەم رىگەيەشەو چەندىن كەسىان كرده قوربانى مەرامە گلاوكانيان.

شەھاب كەرىم لە سەرەتاي كىتەبە كەيدا زۆر دلسۆزانە و راستگووانە باس لە ژيانى ھاورپىيەكى كرىكارى دەكات كە دواتر بەيەكەو ھەپرىارى بوون بە پىشمەرگە دەدەن و پوو دەكەنە شاخ و تا دەگەن بە پىشمەرگەكانى ئەو كاتە و لەوئىشدا چۆن بپروايان پى ناكەن و بە دوو نارنجۆكەو دەيانىرنەو ھە ناو شارى سلیمانى بو ئەنجامدانى چالاكى و ئەو كارەش ئەنجام دەدەن، بەلام بەداخەو لەم چالاكییەدا حسینی ھاورپىي نابیئیتەو و تاكوو ئىستاش بەدواى سوراغى ئەم ھاورپىيەو.

شەھاب كەرىم لە كىتیبى «مىژوويەك لە لوولەى تەنگەو» دان دەنىت بە چەندىن تاوانى گەورەدا كە لە مىژووى زياتر لە نىوسەدەى بزوتتەو ھەى كوردايەتى لە شاخ و شار و سەرکردايەتى حىزبە كەيدا، بەتايبەت ھەوشىروان مستەفا ئەنجامى داو، ئەوانە گۆشەيەكى بچووكن لە راستىي ئەو تاوانانەى كە بە ناوى شۆرشەو كراون، زۆر تاوانى تر ھەن ھىشتا پەردەيان لەسەر لا نەپراو. رەنگە ئەم تاوان و پووداوانە بو من و كەسانىك تا رادەيەك تازە نەبن و سالانىكە داستانەكانى تەور وەشاندىن و دىل كوشتن و برىنى پەنجەى

ژنانی حیزبی شیوعی له قرقا و پشتتاشان و شهیدکردنی چهن دین کهس له ریزهکانی ئالای شوږش و شهیدکردنی پینچ له هاورپییانی ئیمه له حیزبی کومه نیست له ناو شاری سلیمانیدا، ئەمانه هەر هه مووی به شیکی کهمن له تیروری سهرانی ئەم حیزبانهی بزوتنه وهی کوردایه تی که ئیمه مانان به شیکی دهزانین، به لام رهنگه ئەوه تازه بیته که کهسیکی وهک «شههاب کهریم» که خوی له نیو پروداوه کانه وه به به لگه وه ورده کاری و چوئیتی پرودان و کاراکته رهکانیان ئاشکرا دهکات. به لئ، سه کردایه تی بزوتنه وهی کوردایه تی لپرسراوی یه که می ئەم تاوانانه ن له میژووی رهشی په نجا ساله ی شاخ و شاریان له ژیر ناوی شوږش و لووله ی تفهنگه کانیان که له دژی خه لکی کوردستان ئەنجامیان داوه، کومه لگه یان به م مه رگه ساته ی ئیستا گه یاندووه. گه ر سهرنج بدن، هه ر له گه ل بلاو بوونه وهی کتیبه که ی شههاب کهریم و به دواشیدا کتیبی «له بری بیره وه ریه ک» له نووسینی مه لا به ختیار، سهرانی بزوتنه وهی گوڤان ئاگریان گرتووه و به قیزه وه نترین فه رهنگی جنیو فرۆشیان به رپه رچ ده دهنه وه و هه ره شه و گوره شه له نووسه ره کان ده که ن و باوکی هه ژاران په یکه ر و مه زارگه ی له گرده که بو دروست ده کریت، تاوانباران که تاکوو بینه قاقایان روچوونه له خوینی ئازادبخوازان، ده کرین به فریاد په سی مافی مروڤ و هه ژاران و نازناوی باوکی هه ژاران لئ دهنین. ئەوهی شههاب کهریم له کتیبی «میژوویه ک له لووله ی تفهنگه وه» باسی دهکات، مشتیکه له خه رمانیک، به لام ببینن چ بوگه ناویکی بلاو کردووه ته وه، پریه تی له دیل کوشتن و ژن کوشتن و پیلان گیڤان و جاسوسی و چاوساگی بو ولاتانی ناوچه که. بزوتنه وه یه ک به ناوی شوږشگیزی و ئازادبخوازی، گیانی قاره مانتترین و شه ریفترین مروڤه کانی ده کرده قوربانی، ئەوهی که پیی ده لیت خه باتی شاخ، ئەم زه لکاوه بوگه نه پاشاخی شوږشگیزی به که یه تی که پتر له سی ساله هه ر چی سه رووت و سامانی ئەو ولاته و خه لکه یه تی، به تالانی ده بن و میلیه تیشیان به ره و چاره نووسیکی نادیار بردووه.

کتیبی میژووویهک له لوولهی تفتهنگهوه

باهۆز مستهفا

وهرگێژ و پۆماننوس

به‌رزان که پیشمه‌رگه بوو، له شه‌ریکی سه‌ختدا داواى له پیشمه‌رگه‌کان ده‌کرد و ده‌یوت: خۆتان به‌کوشت مه‌ده‌ن، داواى شه‌هیدبووتان شمشالى شوکرولاى بابانتان بو لیده‌ده‌ن! (له کتیبی میژووویهک له لوولهی تفتهنگهوه، نووسینی شه‌هاب که‌ریم)

کیشه‌ی کورد ئه‌وه‌یه زۆربه‌ی شته‌کانی خۆرسک و ریکه‌وته، له سه‌ره‌تای راپه‌ریندا که شار و شارۆچکه‌کان تالان کران، پیم وا بوو خه‌لکانیک به‌ئه‌نقه‌ست خه‌لک فی‌ر ده‌که‌ن و زیاتر گومانم له به‌عسییه‌کان ده‌کرد، به‌لام داواى شه‌ری براکوژی و تالانکردنی باره‌گا و مالى یه‌کتى، گومانه‌که‌م گۆرانی به‌سه‌ردا داها، له‌وه‌ گرنگتر داواى خۆیندنه‌وه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کانی پیشمه‌رگه و سه‌کرده‌کان، وه‌کوو بیره‌وه‌ریی رێیان، سه‌ید کاکه، مام جه‌لال، نه‌وشیروان مسته‌فا، مامۆستا جه‌عفر، ئاراس عه‌بدو‌للا، سامان (زار)... هتد، ئیستاش ئه‌و کتیبه‌ی به‌رده‌ستم، ئاشکرای ده‌که‌ن و به‌ به‌لگه‌ ده‌یسه‌لمینن شو‌رشی کورد به‌گشتی و به‌تایبه‌تی شو‌رشی نو‌ی داواى سالى 1975، سه‌رکرده‌یه‌کی به‌توانای نه‌بووه‌ ئه‌و خه‌لکه‌ شو‌رشگێژ و ئازایه‌ په‌روه‌رده بکات و وه‌کوو سامانیکی گه‌وره‌ سه‌یریان بکات.

نوسه‌ر شه‌هاب که‌ریم له نووسینه‌وه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کانیدا زۆر بو‌ی و ئازا و راستگۆیانه‌ کاری کردووه، هه‌تا لایه‌نه‌ لاوازه‌کانی خۆیشی نووسیه‌ته‌وه، کاتیک جه‌بار فه‌رمان قسه‌ی پێ ده‌لێت. بو‌ ئه‌وه‌ی کورد له‌ خۆی بکات، ده‌بی‌ت ئاوا بیره‌وه‌ری بنووسریته‌وه و بناغه‌یه‌کی تازه و توکمه‌ی بو‌ دابنری‌ت. ئه‌و

شورشي له (۳۰) ی سالی رابدوودا کراوه، ئهوه دهردهخات کورد له باشوور سهرکردهیهکی لیها تووی نهبووه، هه مووی به ریکهوت و مملانی و جیپرکردنهوه بووه، ههر بویه دهبینین هیچ فلسفه و ستراتیجیه تیکیان نه بوو، نه له پهره وهرده کردن، نه له شه کردن، نه له به دهستهینانی ئامانج و نه پاراستنی دهستکه و ته کان، تهنها دژایه تیکردنی یه کتر و به کوشندانی کوری فهقیر بووه، چ به دهستی رژی می به عس بی ت یان به ناوی خیانهت به دهستی هاوریکانی.

«سهرکرده کانت له سهر سندو و قیک ته ماته ببیته کیشه یان»، ده بی ت چون

چاره نووسی نه ته وه یه ک دیاری بکن؟

نوسهر له کتیبه کهیدا ناوی کومه لیک پیشمه رگه ی ئازا ده هی نیت که به دهستی سهرکرده و براده رانی خو یان کوژراون، وه کوو: وریا رهش، مام ئاراس و... ئه وه چ کاره ساتیکه ئه م کوشتن و بیویژدانیه له سهرکرده کانه وه شور بووه ته وه بو تیپ و کهرت و پیشمه رگه کان! ههر که سیکیان به دل نه با؛ له وئ دهیان کوشت، نمونهش زورن، ههروه ها بیپرنسیپی و دزی و پاره پهرستی و خو پهرستی ههر زوو سهری هه لداوه، ئه وکاتیش سهرکرده کان به ئوتومبیل ها توچو یان کردووه و پیشمه رگهش به برینداری به پی ئه و شاخ و دولانه ی بریوه. ههر چه نده ئه م کتیبه خویندنه وه یه کی قوولتر و لیکو لینه وه یه کی وردی پیوسته، له کتیبی نووسهر شه هاب که ریم گه ی شتمه ئه م ئه نجامانه:

۱. شورشی کورد له باشوور، سهرکرده ی لاواز و تاکره و و بی بهرنامه

و بی فلسفه یه کی روونی هه بووه.

۲. پیشمه رگه کان دلسوتر بوون له سهرکرده کانیان له شه ر و هاورییه تی.

۳. سهرکرده یه تی و مه کته بی سیاسی هیچ رولیکی بهرچاوی نه بووه، جگه

له کهسی یه که م و دووهم.

۴. کاره ساته کانی ئه نفال و کیمیا باران هه له ی سهرکرده کان بوو.

۵. شورش هیچ دادگایه کی عادل و یه کساننی نه بووه و له خووه بریار

دراوه و چاره‌نووسی مرؤف دیاری کراوه.

۶. به‌قده پڙیمی به‌عس، شوپش زهره‌ری له شار و گوند و خه‌لکه‌که‌ی داوه.

۷. له سه‌رده‌می شوپش وه‌کوو ئیستا خه‌لکی هه‌لپه‌رست و به‌رژه‌وه‌ندیپه‌رست له لوتکه‌ی ده‌سه‌لاتدا بوون.

۸. ئه‌وه‌ی ئیستا ده‌یبینین، به‌رهمی ئه‌و رپه‌وه‌یه که شوپش له‌سه‌ری پویشتووه.

۹. به‌بی هۆکار پیشمه‌رگه‌یان تۆراندووه، تا بئته‌وه ناو پڙیم و دژی شوپش کار بکات.

تیبینی: له‌م بیره‌وه‌رییه‌دا زیاتر تیشک خراوه‌ته‌ سه‌ر به‌رپرسی یه‌که‌می کۆمه‌له و فه‌ره‌یدوون عه‌بدولقادار، که‌متر ناوی سه‌رکرده‌کانی تر هاتووه، پیم وایه ئه‌وانیش به‌شی خۆیان به‌ر ده‌که‌ویت له‌و خراپه‌کاریانه‌ی پووین داوه.

له‌ کۆتاییدا ده‌ستخۆشی له‌ بویری نووسه‌ر شه‌هاب که‌ریم ده‌که‌م بۆ نووسینی ئه‌م بیره‌وه‌رییه، هیوادارم پیشمه‌رگه‌کانی هه‌ولیز و ده‌هۆکیش بتوانن خۆینه‌ران له‌م راستییانه‌ بئبه‌ش نه‌که‌ن، هه‌ر چه‌نده چه‌ند که‌سیک نووسیویانه، به‌لام نه‌هینییه‌کی تیدا نییه.

میژووویهک له لوولهی تفتهنگهوه گویمیکی لیلی شهقاند

نوسهر و تیکوشهری دیرین خدر زوحاک

شههاب کهریمی نوسهر و پیشمه‌رگهی دیرین، زور بویرانه له چوارچیوهی کتیبیکدا به ناویشانی «میژووویهک له لوولهی تفتهنگهوه» باس لهو کوشت و کوشتاره دهکات که به ناوی شوپش و شوپشگیرییهوه ئه‌نجام دراوه، که دیاره شوپش و سه‌رکردایه‌تی شوپش و له ناویاندا نه‌وشیروان مسته‌فا وهک سکریتی کومه‌لهی ره‌نجدهرانی کوردستان، به‌رپرسیاریتی ئه‌و تاوانانه‌ی ده‌خریته پال، ناگریته هیچ که‌سیک و تا‌قمیک پاکانه بو ئه‌و تیروره بکه‌ن که له‌و کاته‌دا و له‌ناو شاری سلیمانیدا ئه‌نجام دراون، چونکه شه‌هاب که‌ریم له‌ کاتی کوشتنی چهنده که‌سیکدا له‌ناو شاری سلیمانی و له‌بهر بازاری حه‌وزه‌وشکه‌که‌دا بریندار ده‌بیت و هاو‌پیکانی پرزگاری ده‌که‌ن، که دیاره هه‌تا ئیستاش پاشماوه‌ی ئه‌و بریندارییه به‌سهر جه‌سته‌ی شه‌هاب که‌ریمه‌وه دیاره و ئیستاش پاشماوه‌که‌ی قاچیکی کورتی هیناوه و که‌مه‌ندام بووه.

ههر بویه ناگریته هه‌ندیک سوودمه‌ندی ئه‌و کومپانیایه‌ی ناوی نرابوو شوپش؛ بین و دروی شاخدارمان بو باس بکه‌ن، به‌تایبه‌ت سه‌باره‌ت به‌ که‌سایه‌تی نه‌وشیروان مسته‌فا و پیمان بلین: که ههر به‌راست شه‌هاب که‌ریم؛ نه‌وشیروان مسته‌فا تاوانبار ده‌کات. بیگومان من ئه‌و چیرۆکانه‌م له‌ زاری که‌سانیکی زوره‌وه، ئه‌و راستییانه‌ی شه‌هاب که‌ریم بیستوو، که شه‌هاب که‌ریم یه‌کیک بووه له‌ ده‌سته‌ی نه‌وشیروان مسته‌فا بو کوشتنی خه‌لکی تاوانبار، دیاره ههر شه‌هاب که‌ریمیش نییه که خه‌لکی بو نه‌وشیروان مسته‌فا کوشتوو، که‌سانی تریش هه‌ن له‌وه‌یه نه‌یانه‌و‌یت یاده‌وه‌رییه‌کانیان بنوسنه‌وه.

لای کورد سەرکرده ئەوهنده پیرۆز کراوه که وهک کارێزمایهکی پیرۆزکراو ناکریت کهس رهخنه ی لئ بگریت. بهداخه وه زۆریکیش لهو یادهوهریبانهی که نووسراونهتهوه، ئەوهنده شهرمنا نه و ناراستگۆیانه نووسراونهتهوه، وهک ئەوهی بلێیت ئەو هه موو خه لکهی له شاخ گولله باران کران و تیرۆر کراون، یان ئەوانه ی له ناو شاردا به ناوی جیا جیا تیرۆر کراون، به نهخۆشیی کۆلیرا و سیل و تاعوون مردبیتن و هیچ باسیکیان لێوه ناکریت، ئەگه رنا کورد بهو هزره خۆبهزلزان و خێلهکیانهیهوه هیچ ناکات، ئەوهی لئ ناوهشیتهوه شوڕشیکی پاک و بیخهوشی کردبیت و دادپهروهرا نه و بروابوون به پرنسیپهکانی ئازادی و ئازادی پادهربرین؛ بریاری لهنیوان جیاوازیهکان دابیت، باشترین بهلگهش میژووی دوا ی راپهڕین هه تاکوو ئیستاش، فهرموون با بزانی هیزبی کوردی و شوڕش و سهرکردهیهتی کورد له دوا ی راپهڕینهوه له وهپهری چهپهوه تاکوو ئەوهپهری راست و عهلمانی و ئیسلامیهوه چییان کردووه؟ که مترین گۆرانکارییان دروست نه کردووه، جگه له کوشتن و بهههدهربردنی سامانی گشتیی ولات و تالانکردن و بهههدهردانی هه موو بههاکانی مروقبوون.

ئەوهی هیزبی کوردی بهرامبهر به کورد کردوویهتی، له دوا ی راپهڕینهوه نه حزبی به عس و نه کۆماری پهت و سیداره و نه نهژادپه رستهکانی تورک بهرامبهر به کورد نه یان کردووه، خو ئەگه ر کردبیتیشیان، ئەوان دوژمن و هیزبی کوردیش خاوهن مال.

ئەوهی شههاب که ریم نووسیویهتی، دلۆپیکه له ده ریایهک، بهلام چونکه گهلی ئیمه هه ندیکیان نه خوینده وارن و له وهتهی ههیه هه لا که وتوو، هه ر بۆیه کاتیک نووسینه که ی شههاب که ریم له سه ر زمان و پینووسی چند که سیکه وه باس ده کریت و ده شیونیریت، که سانیک ئەشه ه دویلا ی بۆ ده کیشن، به بی ئەوهی ته نها وشه یه کیان له کتیه که ی خویندبیته وه و دوا ی هه لاکه ی ئەو براده رانه که وتوون، که وا له سه ر حیسابی ئەوان هایلایف چ له کوردستان و چ له ده ره وهی ولات ده ژین و گیرفانیان په ره له دۆلار و

چەندان مووچەى جۆراوجۆر وەردەگرن.

زۆرىك نەوشىروان مستەفايان ليمان كىردووە بە ھاوړپياني ئەشكەوت، ئەى ئەو نىيە باوكى بە ناو ھەژاران مليونان دۆلارى بۆ ھەردوو كورەكەى بەجى ھىشت و ھەموو ئەندامانى بنەمالەكەى و دۆستە نزيكەكانى سوودمەند و دەسەلاتدار و خاوەن مووچە و دەسەلاتن، چ جياوازيبەكيان ھەيە لەگەل ئەو حيزبانەى لە پابردوودا باوكى ھەژاران (نەوشىروان مستەفا) بە حيزبى خيلەكى و عەشيرهتگەرى ناوى دەبردن؟ لە ھەمان كاتيشدا خودى خۆى بە وەسپەتيك باشترين شويىنى لە شارى سلېمانى كرده ديارى بۆ بنەمالەكەى، دواتر سيخوړ و كاسەليس و ماستاوچى و خەلكانى دوو پووخسار لە چواردەورى ئەو بنەمالەيەدا لە تەپ دەخۆن و لە وشك دەخەون. كاريگەرى كتيبى «ميژوويەك لە لوولەى تەنگەو» لە نووسىنى شەھاب كەريم، كاردانەوھى لەلایەن ئەو بۆرەپياوانەى كە باسەم كردن، بوختان و ناوژپاندن و تەشھير و وشەى نەشياو دەبیتە وەلاميكى زۆر لاواز بۆ كتيبەكە كە بەداخووە ناتوانن تەنھا وەلاميكى راستەقینە بۆ چەند دىرپيكى ئەو كتيبەش بەدەنەو، كە ئیمە و زۆرى كەسانىكى كوردانى تاراوگە، بە ھاوړپيەتى و پەنج و ماندووبوونى «شەھاب كەريم» ئاشناين، كە پۆژانە سەرقالى كاركردە بۆ بژيووى ژيانى خۆى و خانەوادەكەى، تەنانەت خيزانەكەشى كچەشەھيدە. لە راستيدا شەرمەزارىيەكى زۆرە بۆ وەلامدانەوھى كتيبىك كە دەيان بەلگە و سەرچاوەى راست و دروست خراووتە بەر دیدەى خوینەر، نەيارەكانى و دەستوپيوەندەكانى نەوشىروان مستەفا وشەى نەشياو و بوختان و تەشھير بەكار بەيئن، چونكە ھیندەى خویندەوھەمان بۆ شوپشەكان ھەبوو، ھیندەى خراپە و ھەلە و كەموكوپريان ئەنجام داو، لەگەل ريزم بۆ بنەمالەى شەھيدان و پيشمەرگە و ريكخستەنە دىرينەكان و زیندانىيانى سياسى، شوپشگيرى راستەقینەيان كە مەتر ھەبوو، بەندەش يەككىم لەو كەسانە كە پيم وایە ئیمەى كورد داواى ليبوردينكى سەددام حسين قەرزارين، بەتايبەت لەو كاتەى ھەموو ئەو نەھامەتییانەى بەسەر كورددا ھات لە باشوورى كوردستان،

هۆکارهكەى ئەو كارە بوو كە ئىمە ناومان نابوو شوپرش، كە وا لە ناوهرۆكدا زۆرتەرىن ناراستگۆيى و خەلكى بىتەوان بەبى هېچ بەلگەيەك گوللەبارانكردن و نەهامەتى بۆ كۆمەلانى خەلكى كوردستان؛ هېچى تر نەبوو.

ئەوھى كە كەمتر پىوھى ديار بوو ئەوكات شاردنەوھى دراوھكان بە ھەزاران بوو، لە ئىستەشدا بە مليۆنانە، چونكە ئەوكات داھاتەكان تەنھا گومرگ و سەرمانە و توتنانە و مەرپانە و... ھتد بوو، ئەوكاتىش بەرپرسەكانمان پىلاوى توركى و كلاشىنكوفى مزەلى و پىنج بزمار و دەمانچەى چواردەخۆريان پى بوو، زۆرىكىشيان ئۆتۆمبىلى جۆرى لاندگروزر و ئۆتۆمبىلى تايبەتيان ھەبوو، جگە لە خواردنەوھى كحولى، پىشمەرگەى رەنجبەخەسارىش لە باشترىن حالەتدا، پىلاوى لاستىك و ئەدىداس و چەكى كلاشىنكوفى ژەنگاويى ئاساييان پى بوو. ئەو جگە لە مال و مندالى ھەندىك لە بەرپرسەكان لە شار؛ خزمەتكار و لە ھەندەرانىش؛ ھەموو ژيانىكى شاھانەيان بۆ دابىن كرابوو. ئەو بەلگەنامانە و ئەو سەرچاوانەى شەھاب كەرىم لە كىتەبەكەيدا ئامازەى پى داو، دلۆپىكە لە دەريايەك و دەبىت پوژىك دابىت ھەموو ئەو بە ناو سەرکردانەى ئەم گەلەيان بەم پوژگارە سەختە گەياندا، دادگايى بكرىن و دەست بەسەر ھەموو سامانەكانياندا بگىرىت. باشتر وايە بلىين: ئەو پوژانەى ئەمرۆيان رسوا كرد!

کتیبی (میژوویهک له لوولهی تفهنگهوه)
پیویسته له قوتابخانهکانی کوردستاندا وانهی شۆرش و
کوردایهتی بۆ نهوهی داهاوو، لهسه ر بخوینریت.

ئاسۆ خانهقینی / ئەندامی دهستهی دامهزینهری
بازنهی ئەلمانیای پلاتفورمی داپران

کاتیک کتیبی میژوویهک له لوولهی تفهنگهوه، سه رنجی زۆرم لهسه ر روداوهکان و بابهتهکانی نیو کتیبهکهی شههاب که ریم ههیه، یهکیک له هه ره بویری و جوانی و دلسۆزی ئەم نووسه ره، کهخۆی به تاوانبار دهزانی و پهخنه له میژووی خۆی دهگریت له نیو ئەو شۆرشهی که خهباتی تیدا کردوه!

شههاب که ریم پیمان دهلیت: شۆرش و پیشمه رگه و ریکخستن چۆن له شار و شاخ دروست بووه و دیل کوشتن و شههیدکردنی پیشمه رگه ی بیتاوان به تهوری جهلادی بهناو شۆرشگیژ و سه رکردهی مارکسی و به زۆر ته سلیمکردنهوهی پیشمه رگه بۆ ناو رژی می به عس، ئەوپه ری بیمۆرالی

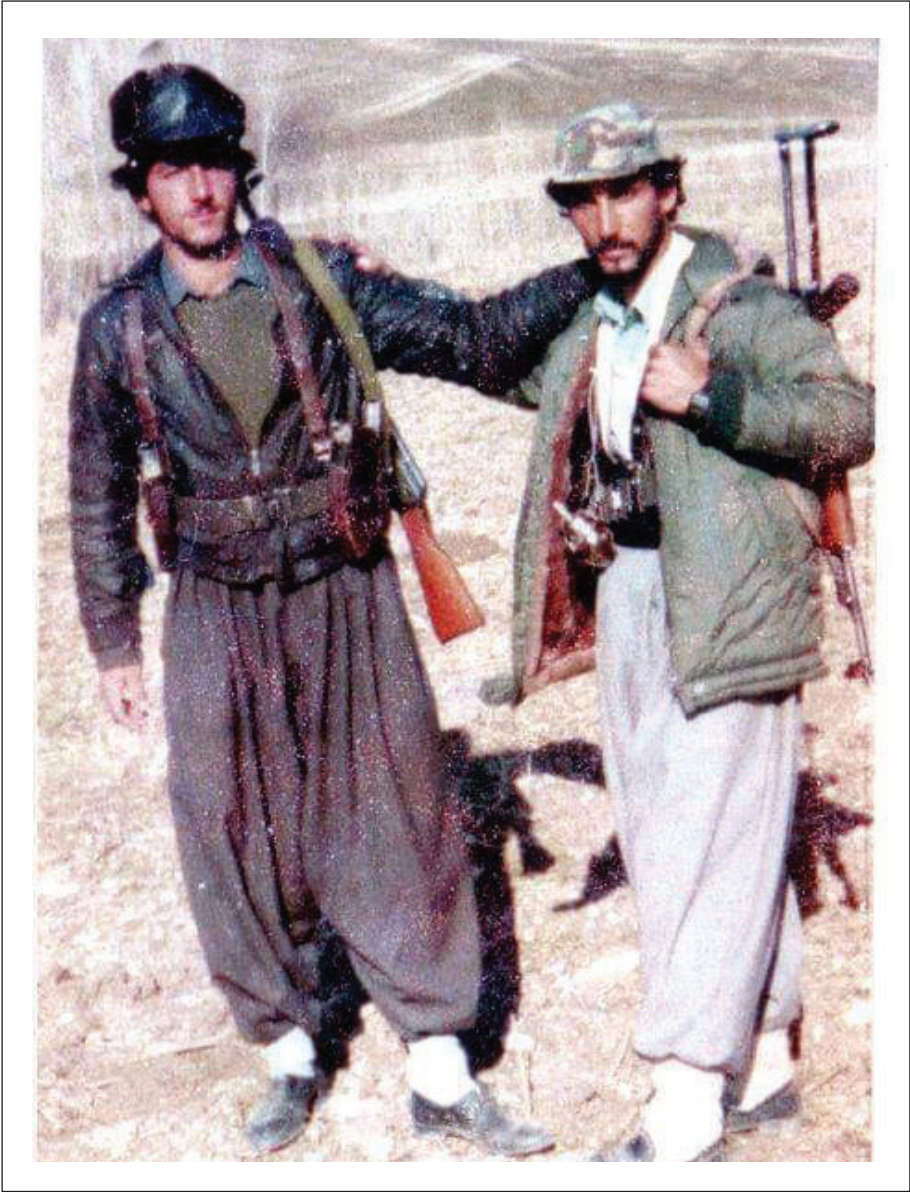
سیاسی هەندیک سەرکردەیه.

من نووسەری ئەم کتێبە بە هەلۆیەکی سەر چیا بەرزەکانی قەندیل و پیرەمەگرون پیناسە دەکەم، کاتیک دەچیتەوێ شاری سلیمانی و تاوانبارانی بەعس بە سزای گەل و شوێرش دەگەیهنیت، لە چالاکییەکی زۆر ترسناکدا لەبەر حەوزەوشکەدا بریندار دەبیت، داوا لە هاوڕێکانی دەکات بیکوژن و بەجێ نەهێلن!

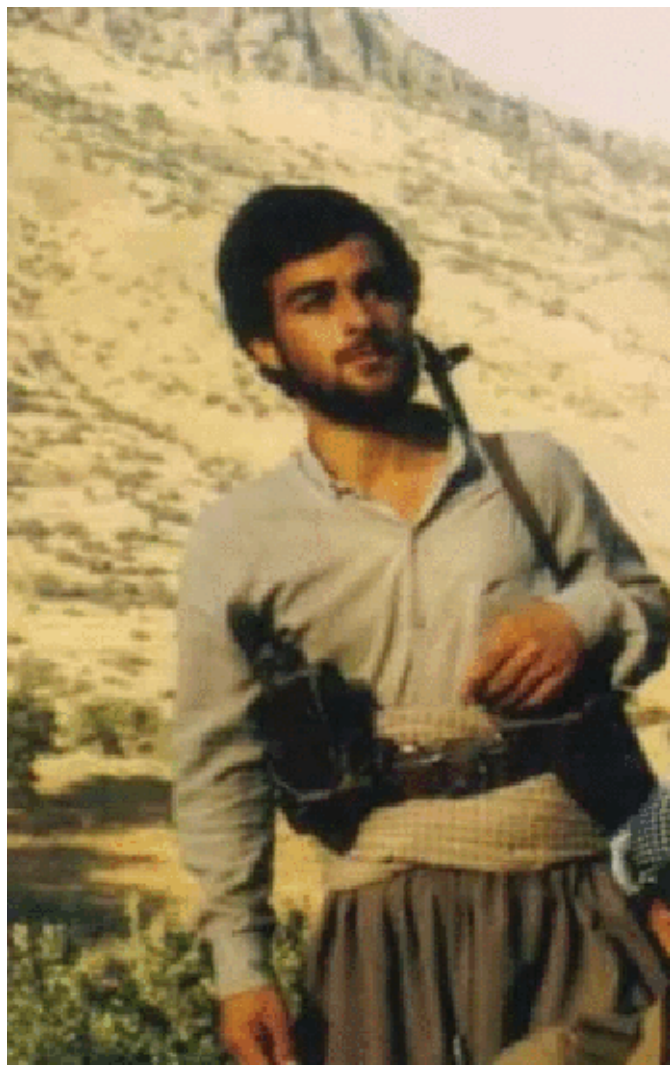
وێک خۆی دەلێت: گەر مەرۆف لەسەر مەرگیشدا بیت هێشتا ئارەزوی ژیان دەکات، بەلام شەهاب کەریم لە کاتیکدا کە بریندار دەکریت، بۆ ئەوەی بەردەستی دوژمن نەکەوێت و ناوی بۆ میژوو وەک پالەوانیکی شوێرشگیر بمینیت، داوا لە هاوڕێکانی دەکات بیکوژن و بەجێ نەهێلن!

شەهاب کەریم: لە نیو شوێرشدا میژوویەکی خویناوی هەیه و لە سەرەتای دەستپێکردنی خەبات و پیشمەرگایەتی، لە ژن و پیاویان پێ بەکوشتاوه و ئەو میژووێ خویناوییهش لە تەقاندنەوێ نارنجۆکیک لە نیو حەشامەتدا و تاوانبار و بیتاوانی تیدا کوژراوه! کتێبی میژوویەک لە لوولەیی تەفەنگەوێ، باس لە وەفاداری بۆ خەلکی گوندنشینەکان و زیندانەکانی ژێر ئەشکەنجەیی جەلادەکانی بەعس و هاوسەنگەران و بنەمالەیی شەهیدان دەکات و ئەوەمان بۆ ڕوندەکاتەوێ و پێویستە ئەم کتێبە وەر بگیردێریتە سەر تەواوی زمانی ولاتانی جیهان و ئەم کتێبە لە نیو زانکۆکاندا توێژینەوێ میژووی لەسەر بکریت و لە قوتابخانەکانی کوردستاندا وانەیی شوێرش و کوردایەتی بۆ نەوێ داهاوو، لەسەر بخوینریت.

پاشکۆی
وینہ و به لگه نامه کان

له راسته وه شه هاب كه ريم / نه رده لان ئيسماعيل عارف،
سالی ۱۹۸۳

هیرش محیدین ئیبراهیم ناسراو به (شازین)

ئەنجومەنى بالا
كۆمىتەى ئەلمانىيا

كۆمەئەى پېشمەرگە دېرىنەكانى كوردستان

ئقى ھەندەران

TEL: 0172711442

E.mail : haure.kamaran@yahoo.de

بابەت / بانگھېشت

زۆر بەرپۆز : نووسەر پۆشنېبىر ھەقال " شەھاب كەرىم "

سلاوئىكى گەرم : ھىوامان سەرکەوتن وبەختەوهرىتانه ..

لە يادى چلەمىن سالرۆزى دامەزاندنى بەكېتى نىشتىمانى كوردستاندا كۆمىتەكەمان لەسەعات 16:00 ى پۆزى
31.05.2015 رېئورەسمىكى شايستە دەگېرئ وبەرپۆزتان بۇ ئەم يادکردنەوہىە بانگھېشت كراون، بەشدارىتان ماہى
خۆشحاليمانە .

لەگەل پۆزماندا .

ئەدرەس :

Oberdorfstraße 45

53757 Sank Augustin – Buisdorf

كۆمىتەى ئەلمانىياى كۆمەئەى پېشمەرگە دېرىنەكان

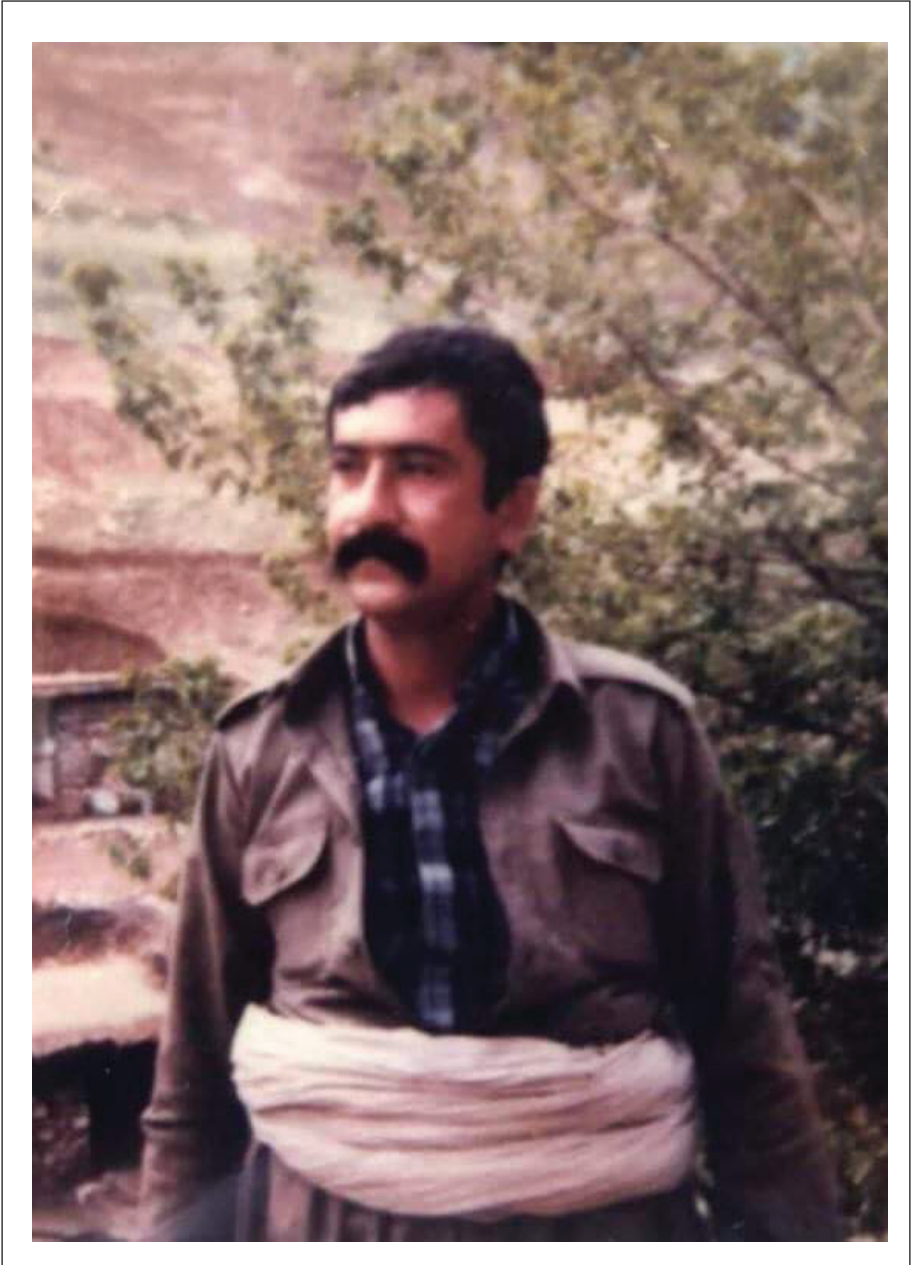
ليژنەى سەرپەرشتى مەراسىم

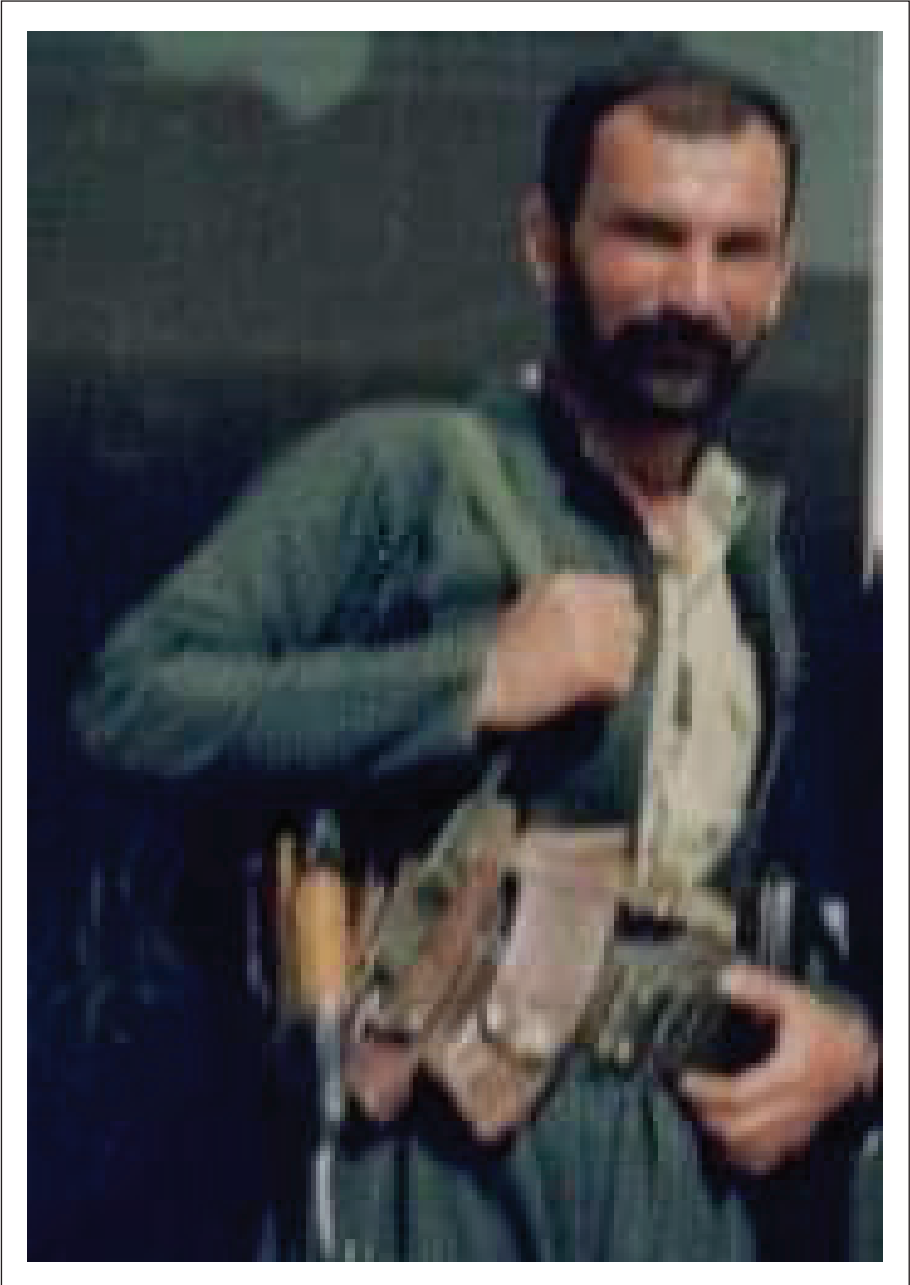
شه‌هاب که‌ریم. مه‌دالیای ریژلینان له لایه‌ن کومیت‌ه‌ی ئە‌لمانیای
کومه‌له‌ی پیشمه‌رگه دێرینه‌کان کوردستان

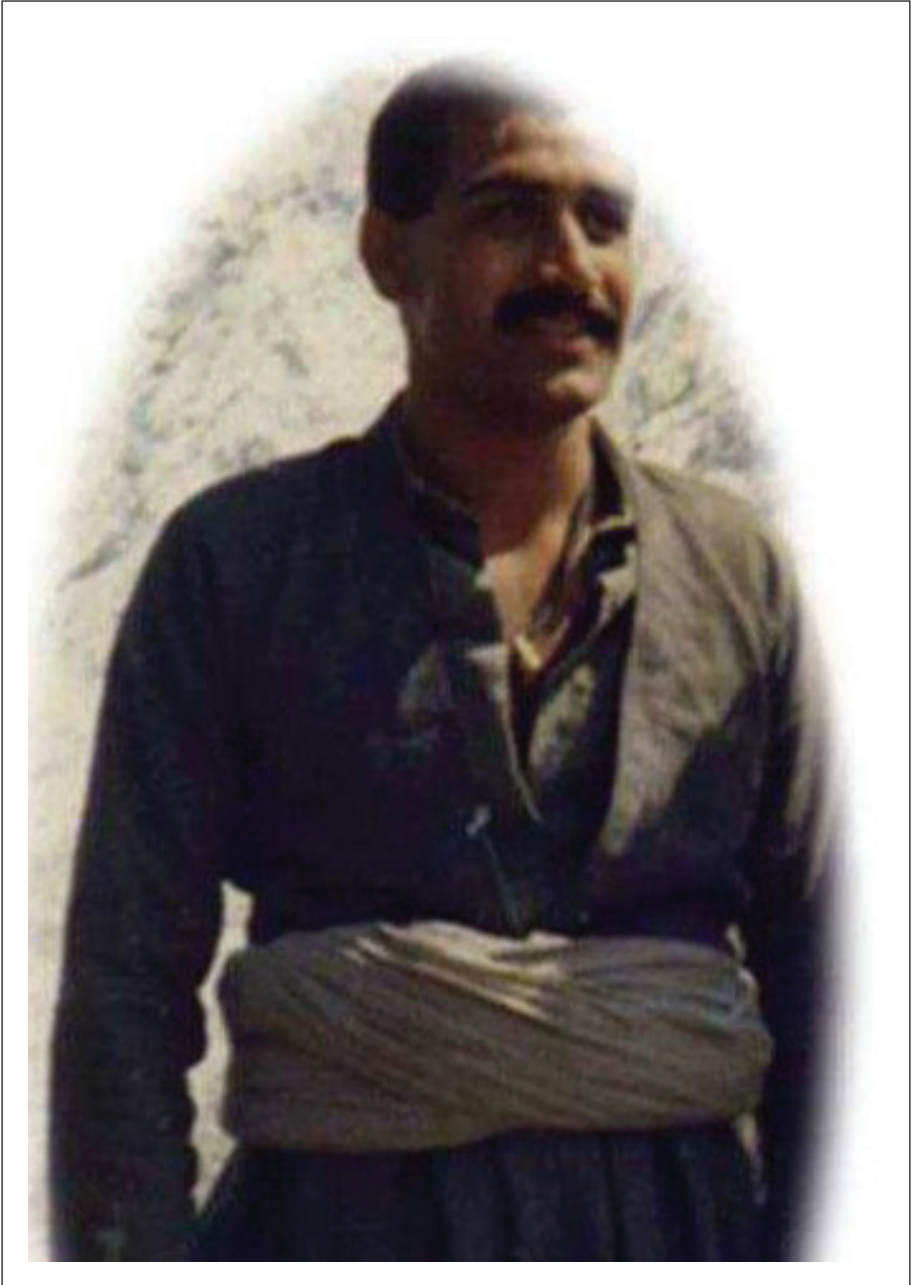
له راسته‌وه شه‌هید عه‌بدو‌لا سدیق سواره / شه‌هید جوامیری سه‌رتیپ

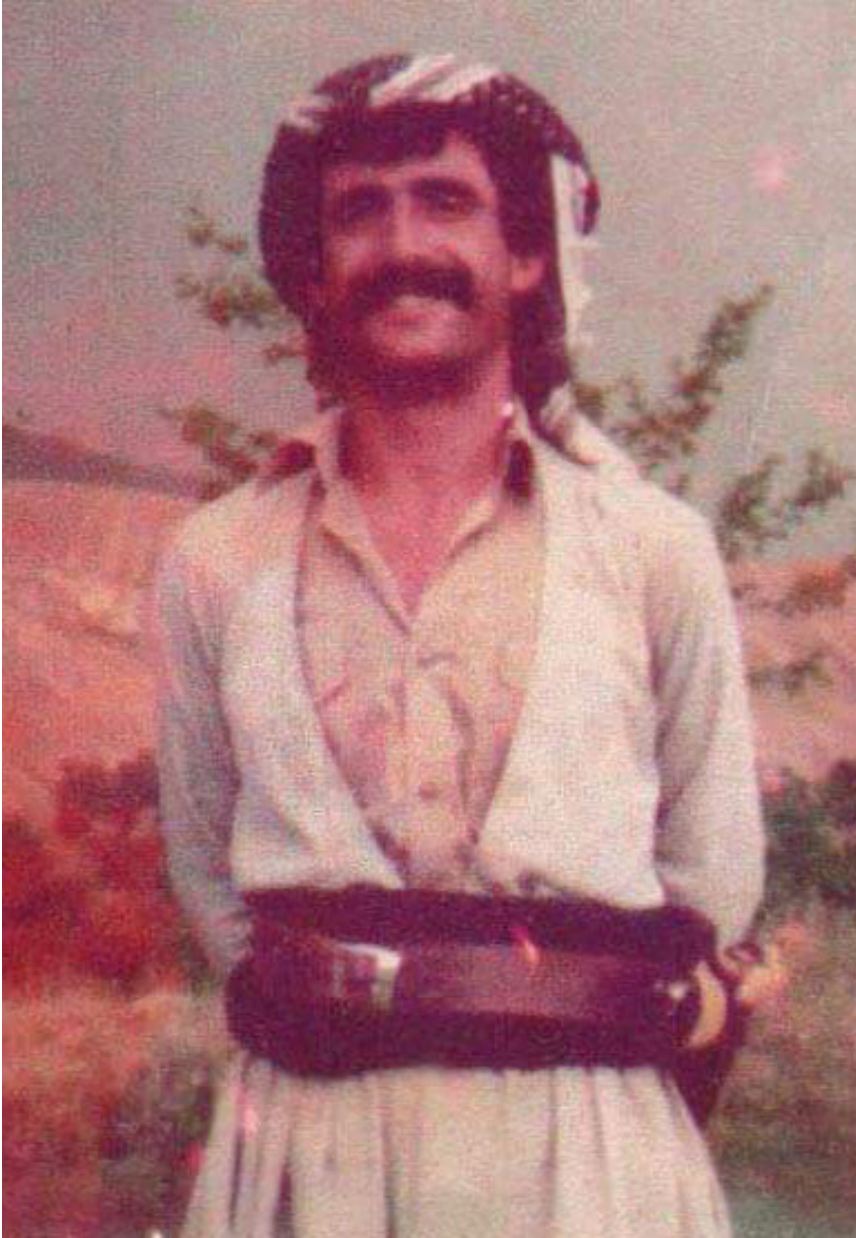
شهید فازیلی باجه

نورهدینی برام، ناسراو به سه‌ر به‌ست

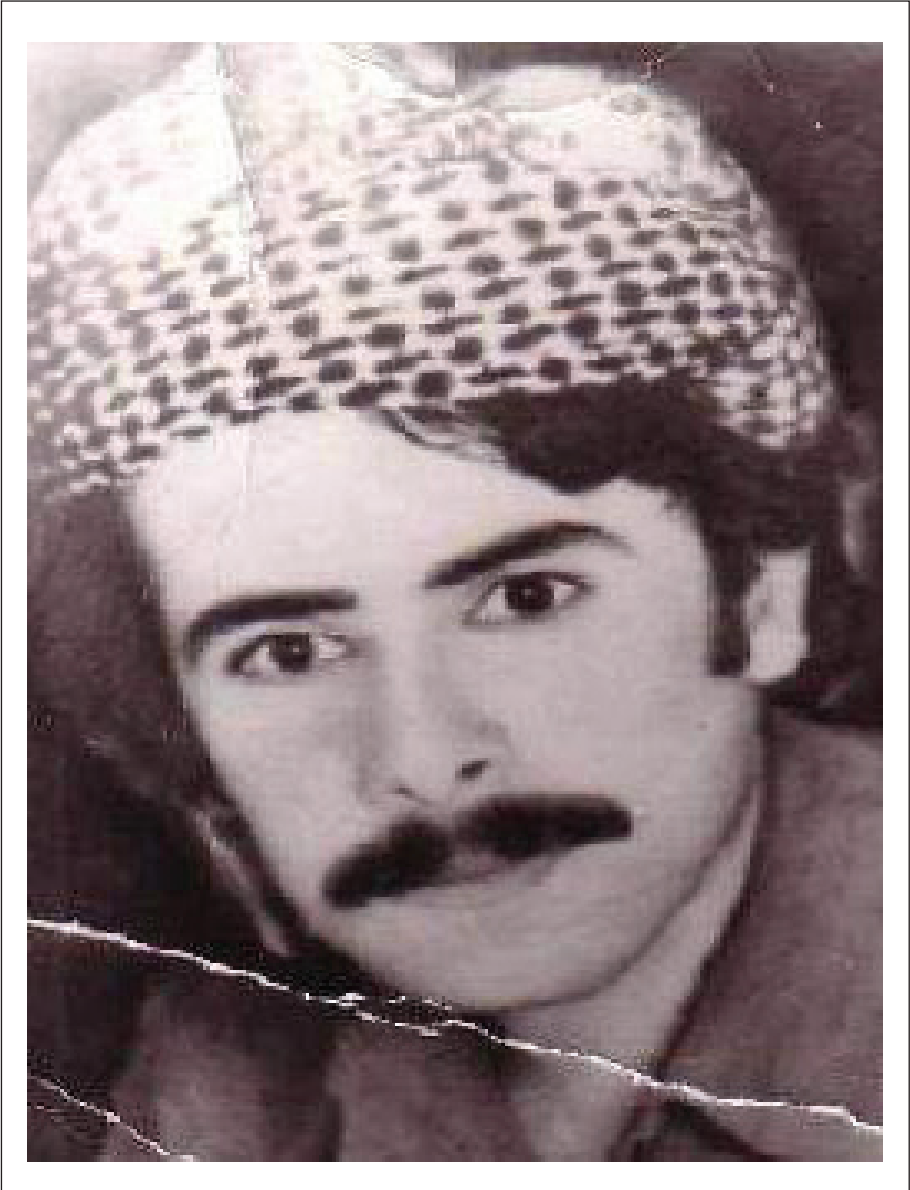
شہید نازاد عہرہب

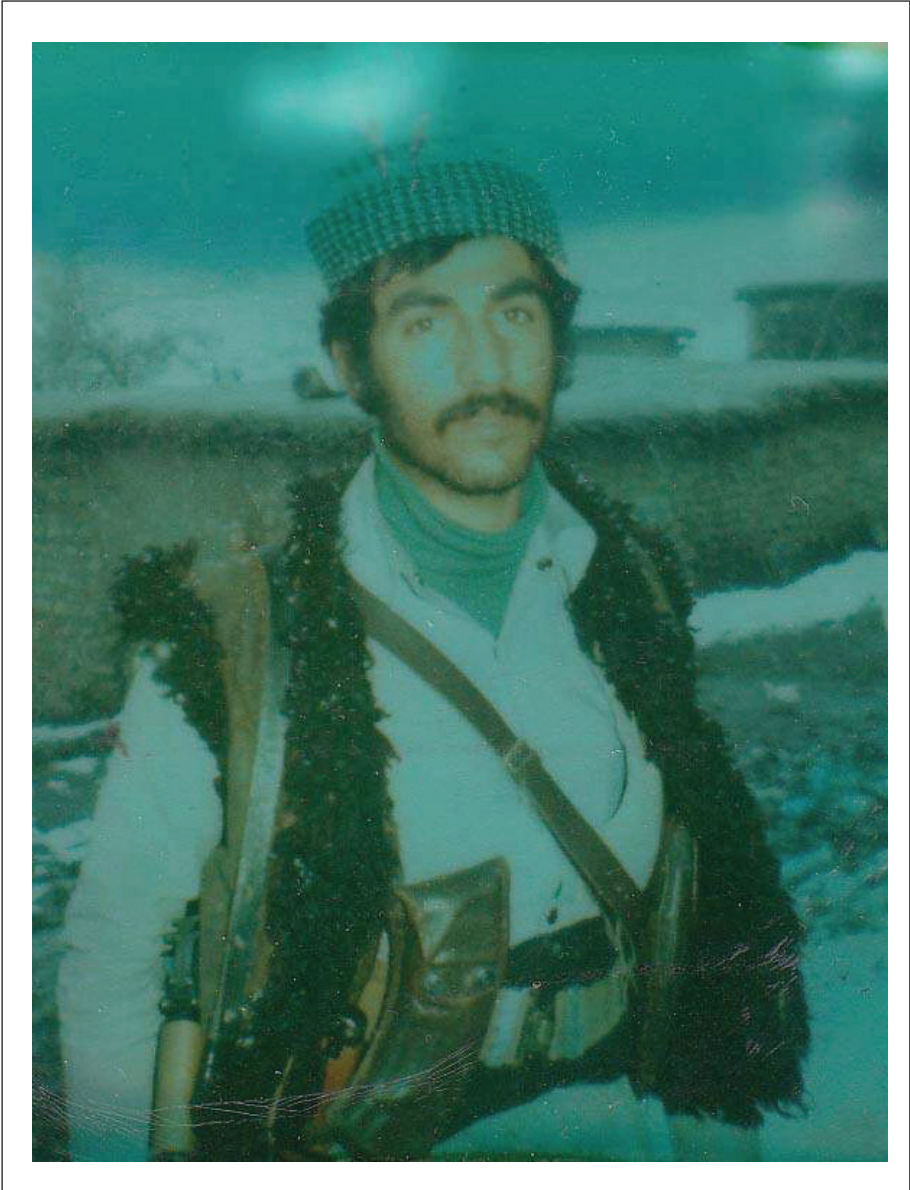
شهید وهستا مهجید

له راسته وه کۆچکردو سیروان حاجی عوسمان،
شهید عه بدولا سدیق سواره

شهید دارای شه‌عدی به‌گ

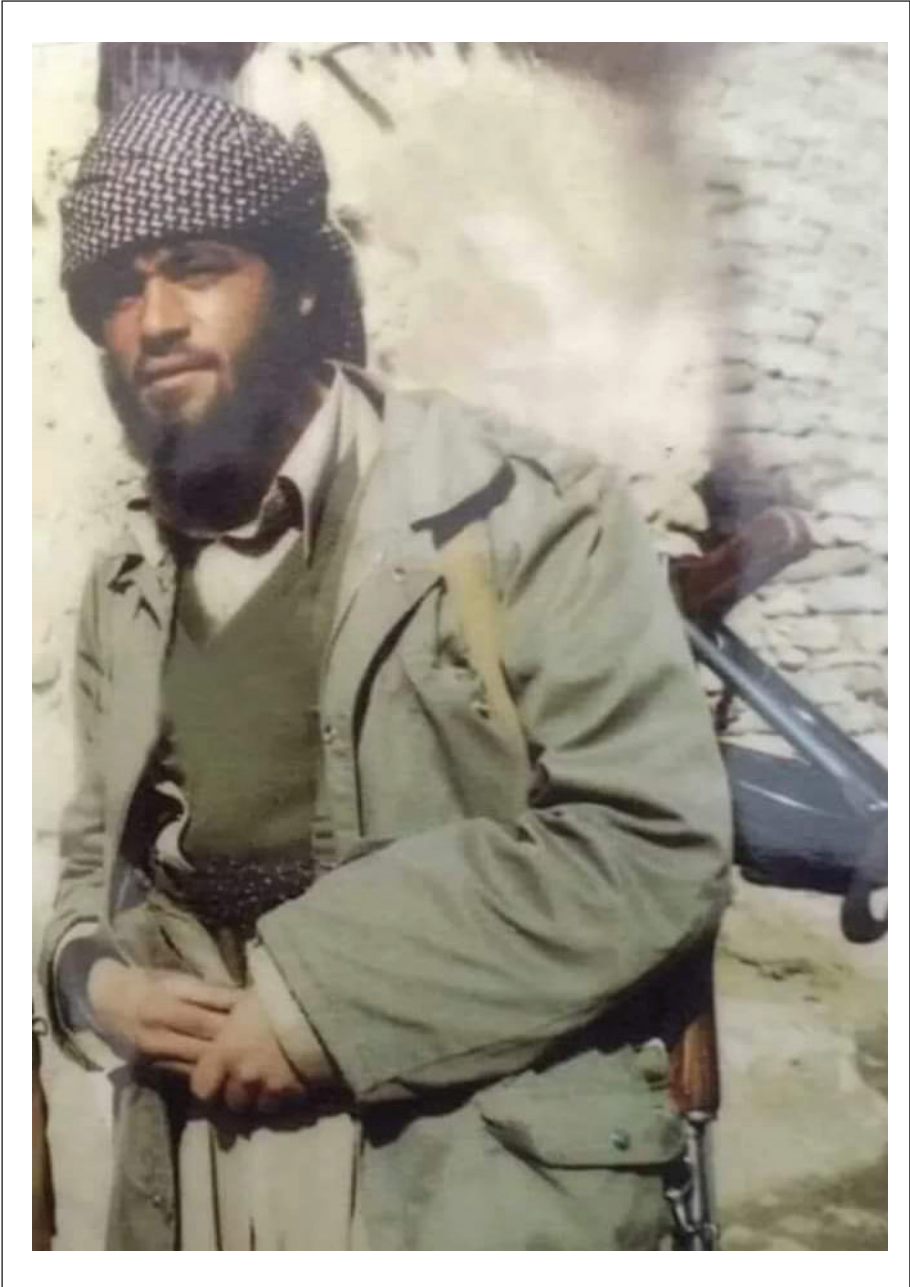
ئاراس عەبدول رەحمان، ناسراو بە شەھید مامۆستا پێشڕەو

توفیق ناسراو به شهید هونه

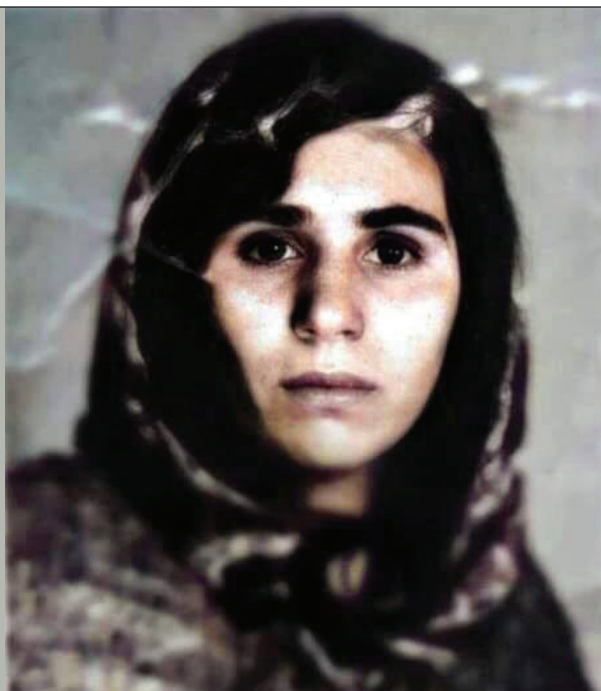
نهرمین و شهید جهباری علی عهویز

شہید ہاورئ جہبار

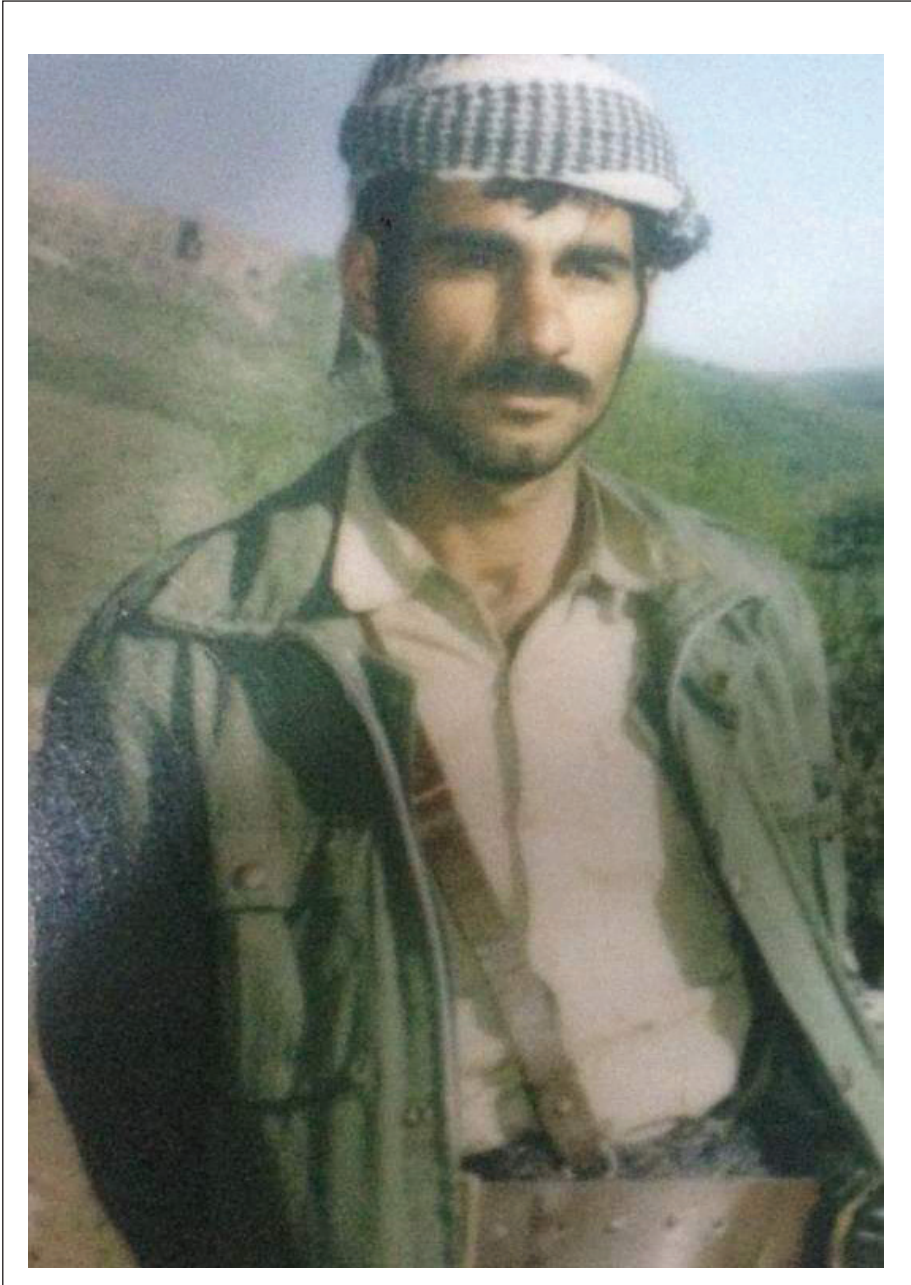
شهید ئاوات ئەحمەد کەریم، ناسراو بە (ئاواتی ئامە قەرەج)

شهید ئامینه عەبدوڵا مەحمود، ناسراو بە (ئامە قەرەج)

شهید جهباری علی عه‌ویز

شهید خلیفه‌ی عہدولا مارف

۱) میرزا حسن و ایام یوسف نندیشان بیخبرند از هجابانان
 ۲) و در ایام یوسف و یوسفی که با یکدیگر رفتند
 ۳) یوسف و یوسف نندیشان که با یوسف نندیشان (مردی)
 ۴) خوشی و هوس و بازی در بخانه و رکنه نام لایق و خانه و
 ۵) کاخ و در هوس بازی در ده که به نام یوسف یوسفی
 ۶) یوسف یوسفی و هوس بازی در بخانه و رکنه نام لایق
 ۷) ده که با یوسف و در او ده بنده و فرزند می گویند
 ۸) که در ایام نندیشان ناو و هوس و فرزند را بشود
 ۹) خبر که گویند و در ایام یوسف و ده که در نندیشان
 ۱۰) لایق نندیشان و او ایام که ده که به نام هوس و یوسف
 ۱۱) که در ده که گویند کاخ و در هوس و نام (۱۵) نندیشان
 ۱۲) ده که یوسف و هوس و فرزند و نندیشان که در
 ۱۳) که هوس و نندیشان ده که یوسف و نندیشان
 ۱۴) که ده که گویند نام لایق نندیشان را بود که نندیشان
 ۱۵) چه و نندیشان یوسف و نندیشان و نندیشان یوسف
 ۱۶) دوا و نندیشان که نندیشان و نندیشان که نندیشان
 ۱۷) که نندیشان هوس و نندیشان نندیشان
 ۱۸) که نندیشان نندیشان که نندیشان
 ۱۹) ده که نندیشان یوسف و نندیشان
 ۲۰) که نندیشان نندیشان هوس و نندیشان
 ۲۱) نندیشان نندیشان که نندیشان که نندیشان
 ۲۲) که نندیشان نندیشان نندیشان که نندیشان

نامه نهیینه کانی ناوهندی کومه له،
 ردهزاقی وهستا وههاب ناسراو به شهید (وریای) لهسهر تیرورکرا

که چنانچه در اینجه ...
نور ...
بماند ...
موفقیت یافته ...
سپهر ...
گویی ...
رون ...
کمان ...
که ...
بسی ...
که ...
که ...
که ...
که ...
که ...
که ...
که ...
که ...
که ...
که ...
که ...

نہ دے

بقول ہمارے و صاحبزادہ ممتازہ صاحبہ کو مصلحت سے لکھا گیا ہے کہ
کلیئر ڈیپارٹمنٹ سے کہہ دیجئے کہ وہ اپنے نام سے
دو روپے ورنہ نہیں لے گا

۱۔ کلہ لکھنے سے ناگوار ہے۔ اس لیے اسے لکھنے سے روک دیا گیا ہے۔
کہ لکھنے سے ناگوار ہے۔ اس لیے اسے لکھنے سے روک دیا گیا ہے۔
رہا کہ اسے لکھنے سے ناگوار ہے۔ اس لیے اسے لکھنے سے روک دیا گیا ہے۔

نہ لکھو پھر وہ لکھ دے گا

کو مصلحت سے لکھا گیا ہے:

دئے رنگ کے صحائف

یوم کے صحائف ہمارے ہر شہر کے گزرا ہے

گماہت ہم تارا نیار ہے وہ ہزاروں ہر اہتمام بلکہ

ماقتہ رہے ہمارے مالیات یہ ایک ہر گز کہ وقت بلاتے یہ کہ

لہ کہ رہے کہ شیخ جانے۔

۱۔ عہدین ہر دور۔

۲۔ نذر ہے ہمہ عالیہ۔

۳۔ عیدل سورات۔

۴۔ عہدہ خیرہ۔

۵۔ سوار کا خیار ہے گوریہ کو ہوتا ہے مالیات ہر دستہ و کافی یہ مانے

۶۔ کامیاب کہ یہ یہ تقیعت ہے ہر دور یہ نہ وارہ

۷۔ یوم سفد ہے۔

۸۔ کبڑے۔ ہا ہا فر ہے۔

۹۔ ہندو و کاتار کہ لکھو ارہ یہ رہے

۱۰۔ ہزاروں ہر۔

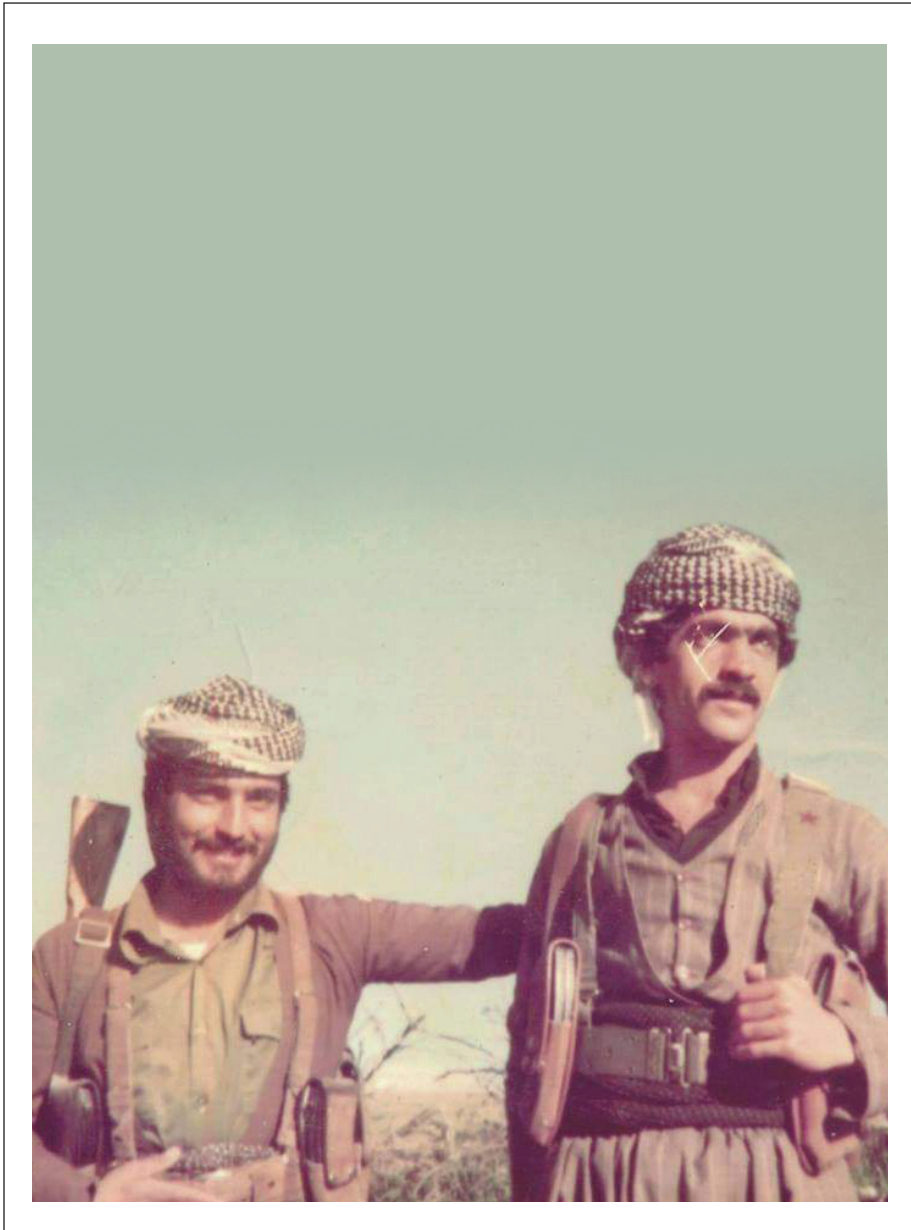
۱۱۔ تا لہرہ سہل۔

۱۲۔ تیرے ہر ہر وہ یہ نہ دیکھو وہ ہر ہر ہر ہر

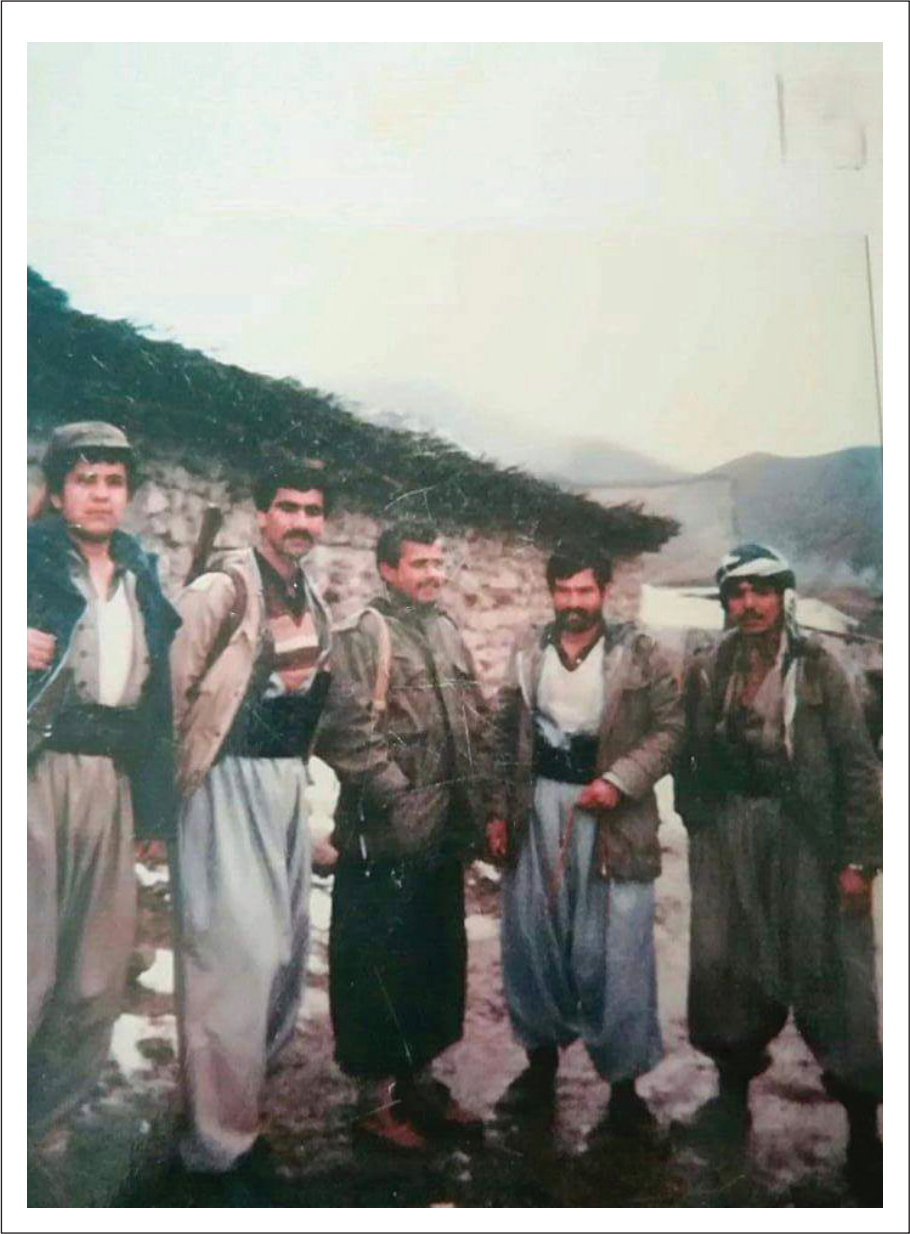
کو ہفتہ ہر کر رہے۔

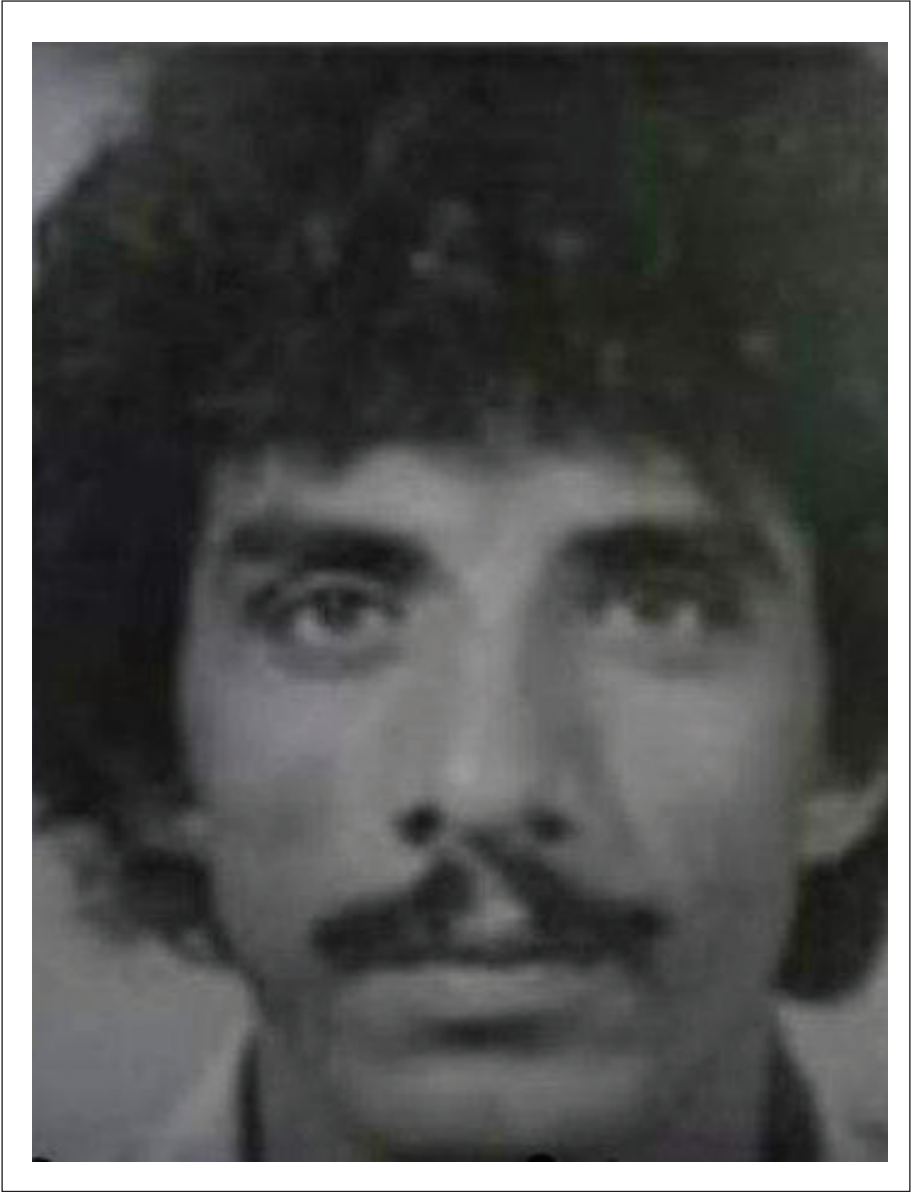
ماہ ۱۹/۹

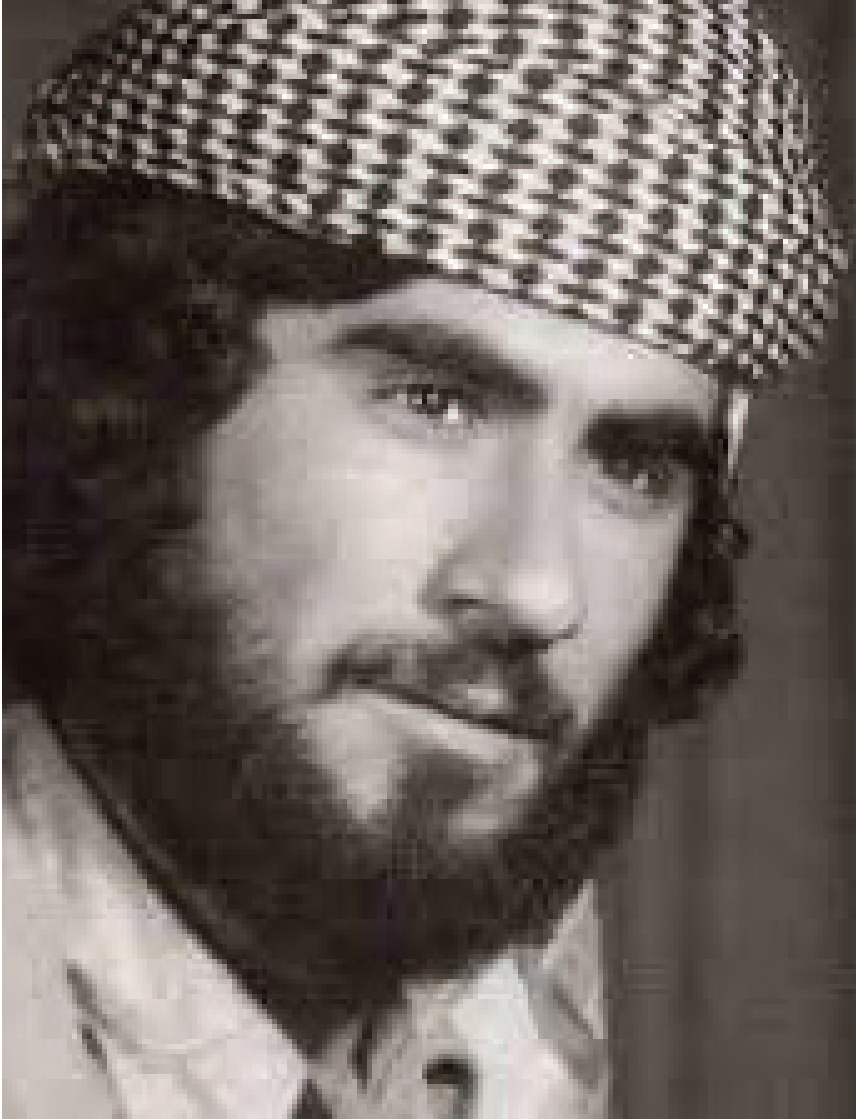
له راسته وه شههید سه لاهی حاجی عهلی ناسراو به سه لآح چاو زهق،
تیکۆشه ری دیرین لوقمانی سدیق سواره

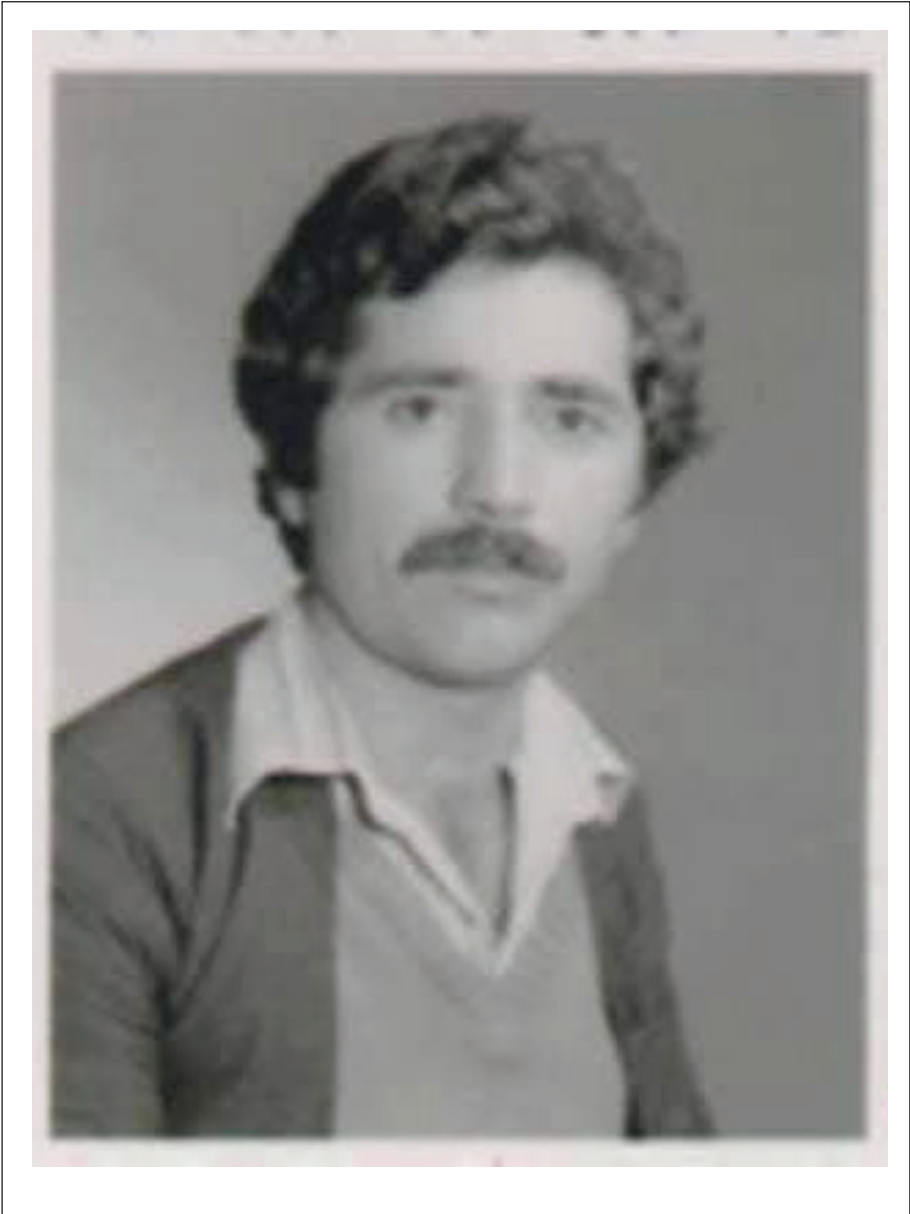
له راسته وه شههید عهبدولا سدیق سواره. ئازاد کهرکوکێ. عومه ر عه ره ب.
کامه ران مه حمود ناسراو به کامه رانی خوله سمیل. شوانه ی یوسفی عه به که

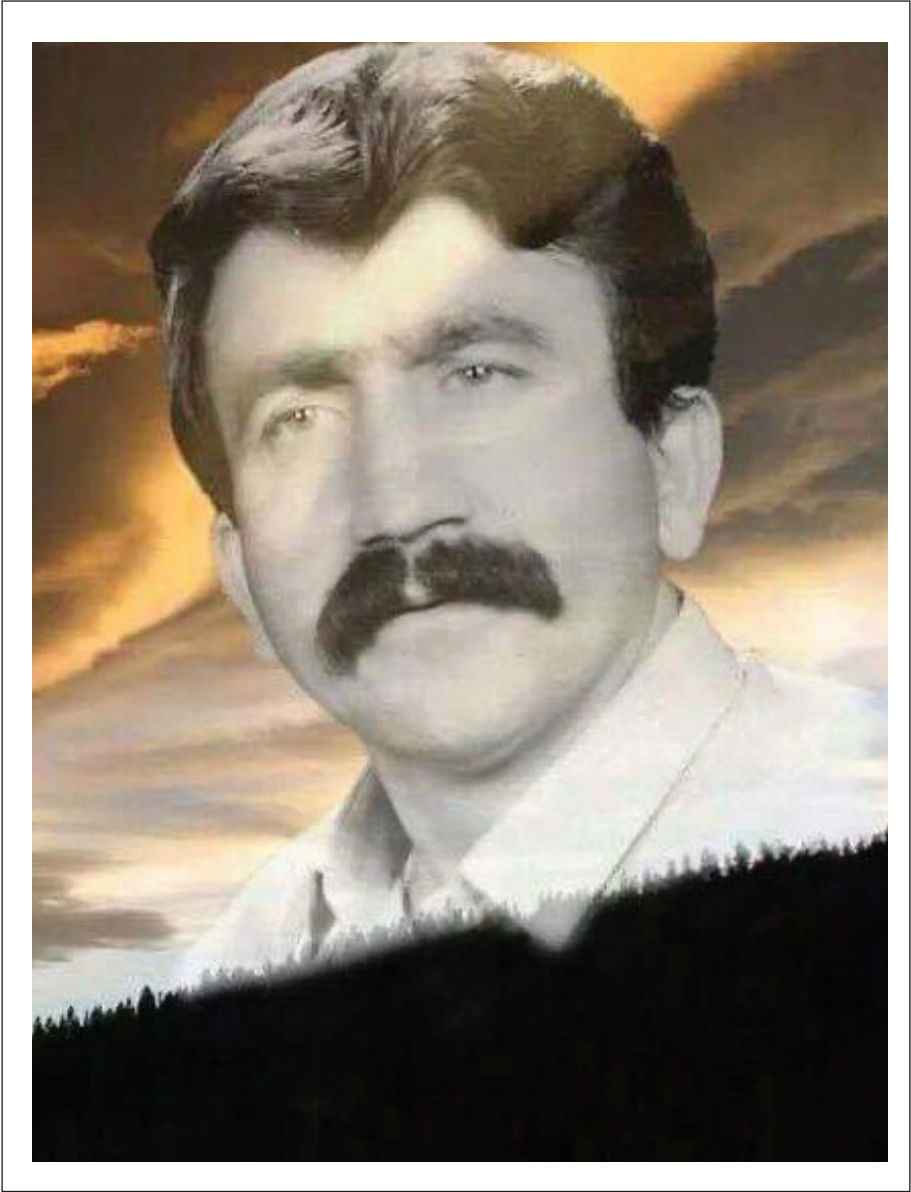
رہزاق وہستا وہاب، ناسراو بہ شہید وریا

ياسين كهريم توفيق ناسراو به شهيد مام ناراس

شہید تاهیر جلال مستہفا ۱۹۸۵/۱۱/۲۷ دا له زیندانی ئه بوغریب
له سینداره درا

شهید سالاری حاجی دهریش

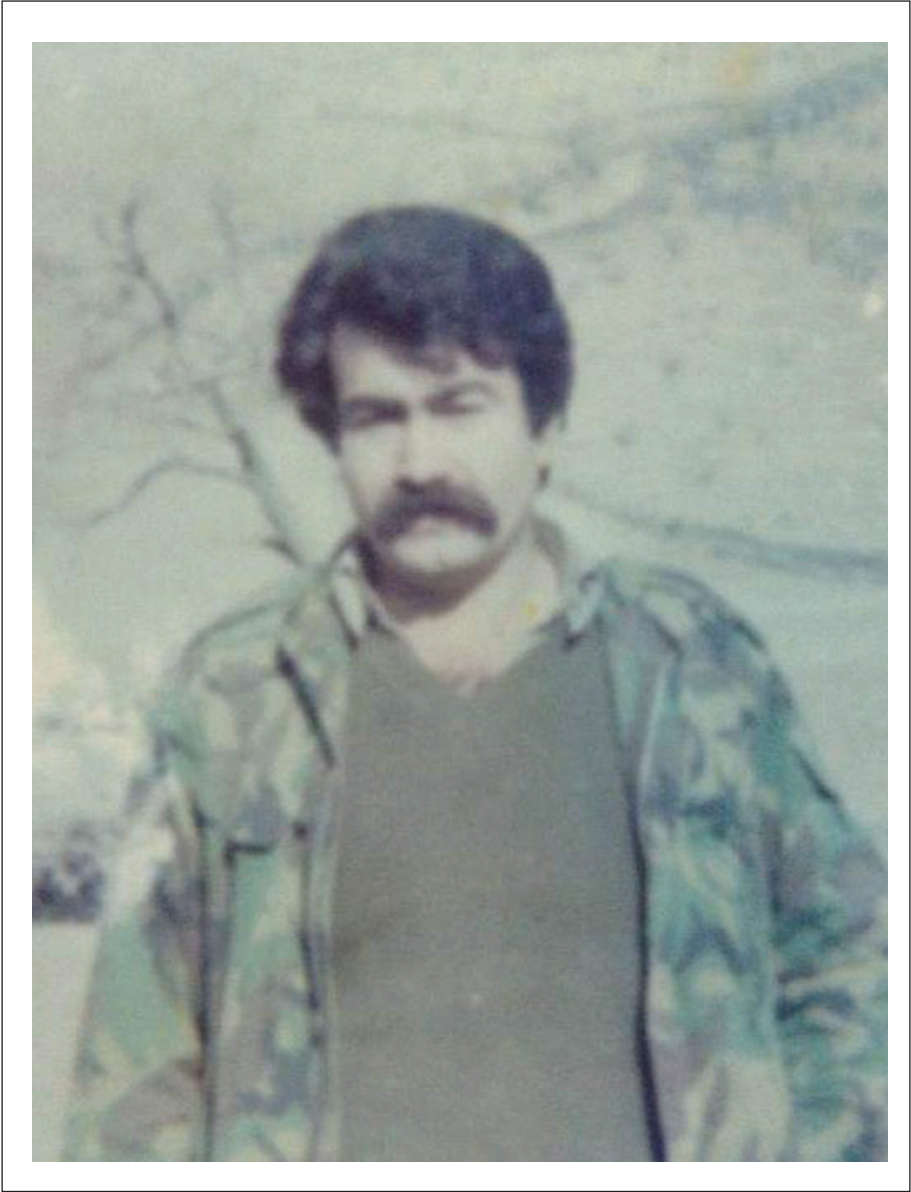
شهید نازاد هله‌دنی

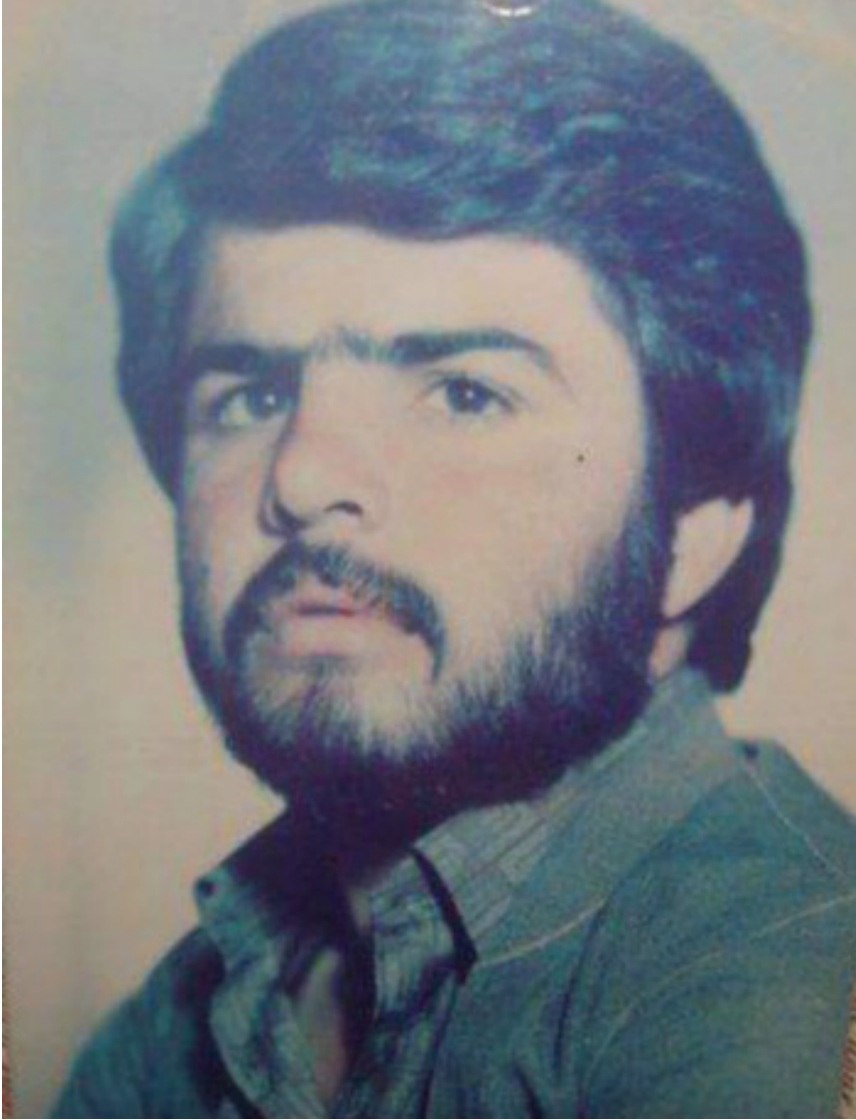
شهید به‌کر حاجی فارس

شه‌هیدی زیند و کامه‌ران ئیسماعیل عارف، ناسراو به وشیاره سور

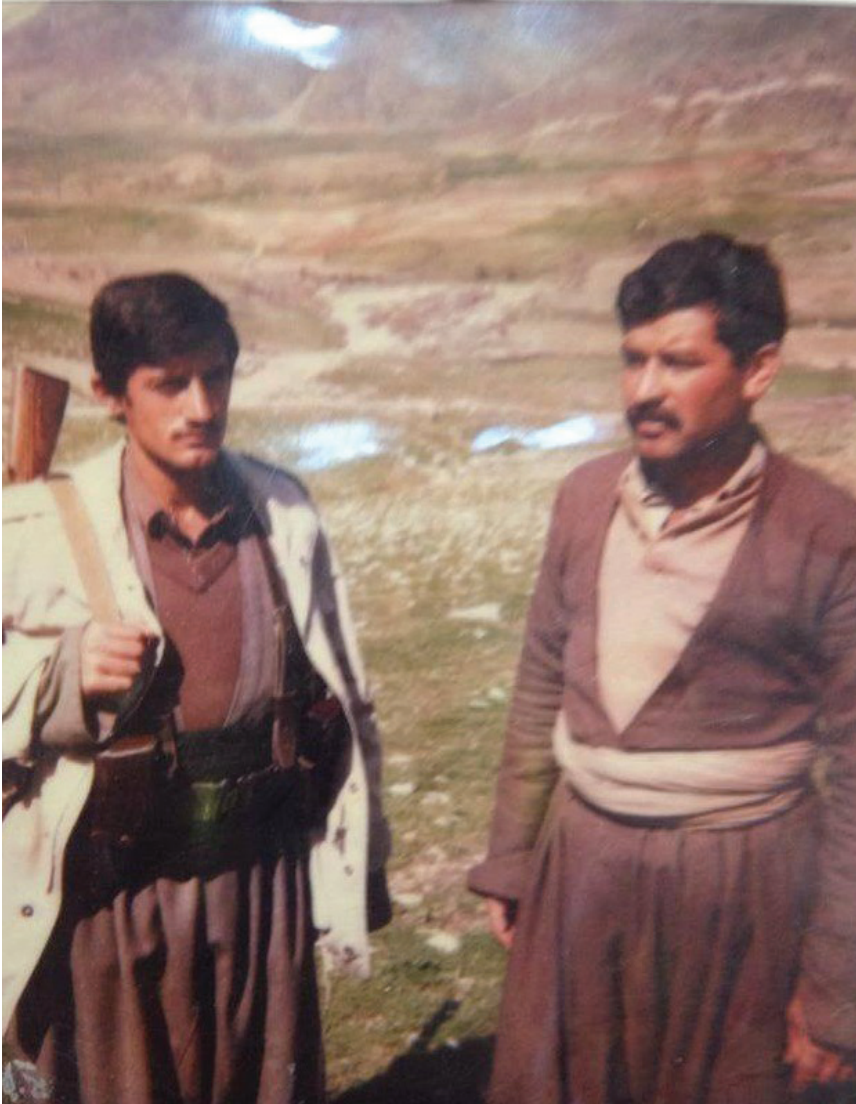
شہید جوامیری سہرتیپ

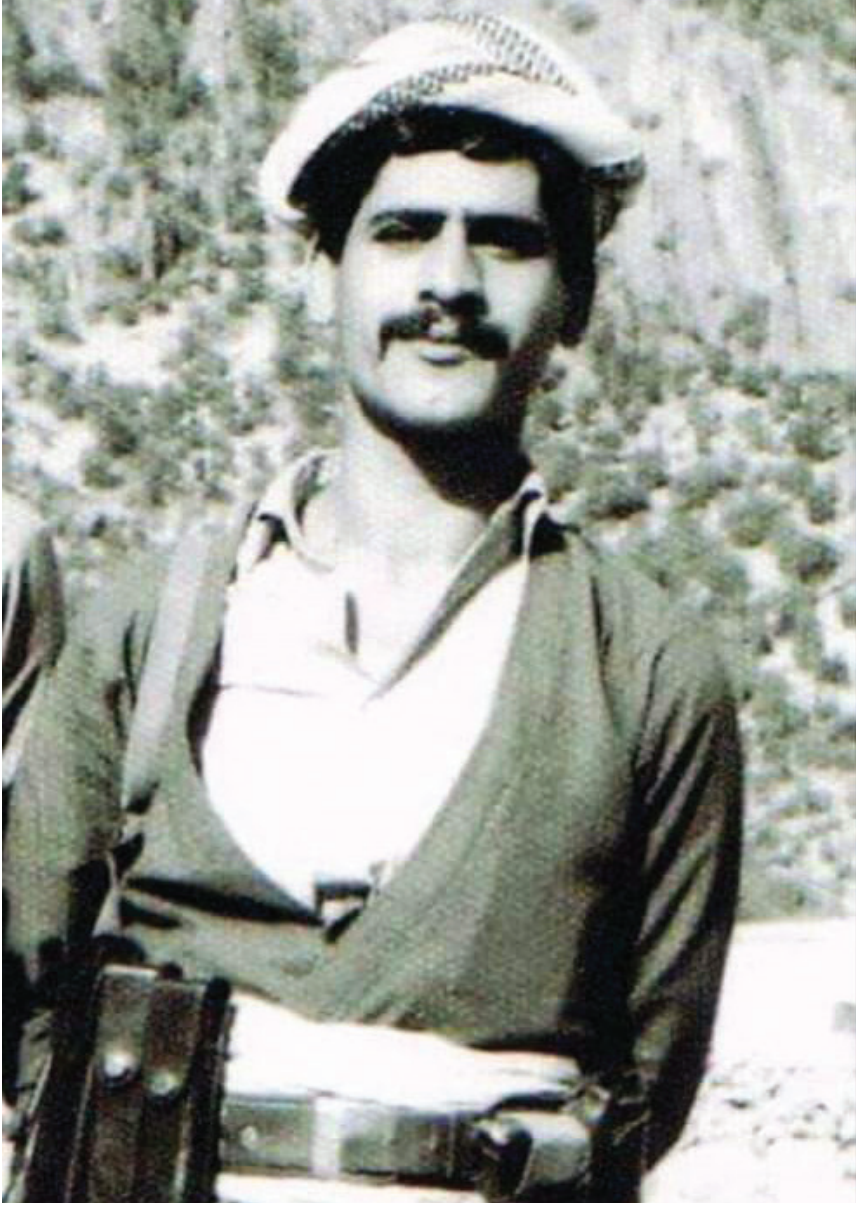
به‌هادین محهمه‌د، ناسراو به شه‌هید به‌هه کویر

له راسته‌وه شهید مام ئاراسی حسک، شهید که‌ریمی دادمه‌نه

راستی وینه‌که هیوا قلیاسانی، شه‌هید پزگار قلیاسانی

جه لالی مه لا مسته فا

عومەر عەرەب

شۆرش ئىسماعىل

له راسته‌وه محهمه‌د حاجی مه‌حمود، شه‌هاب كه‌ریم

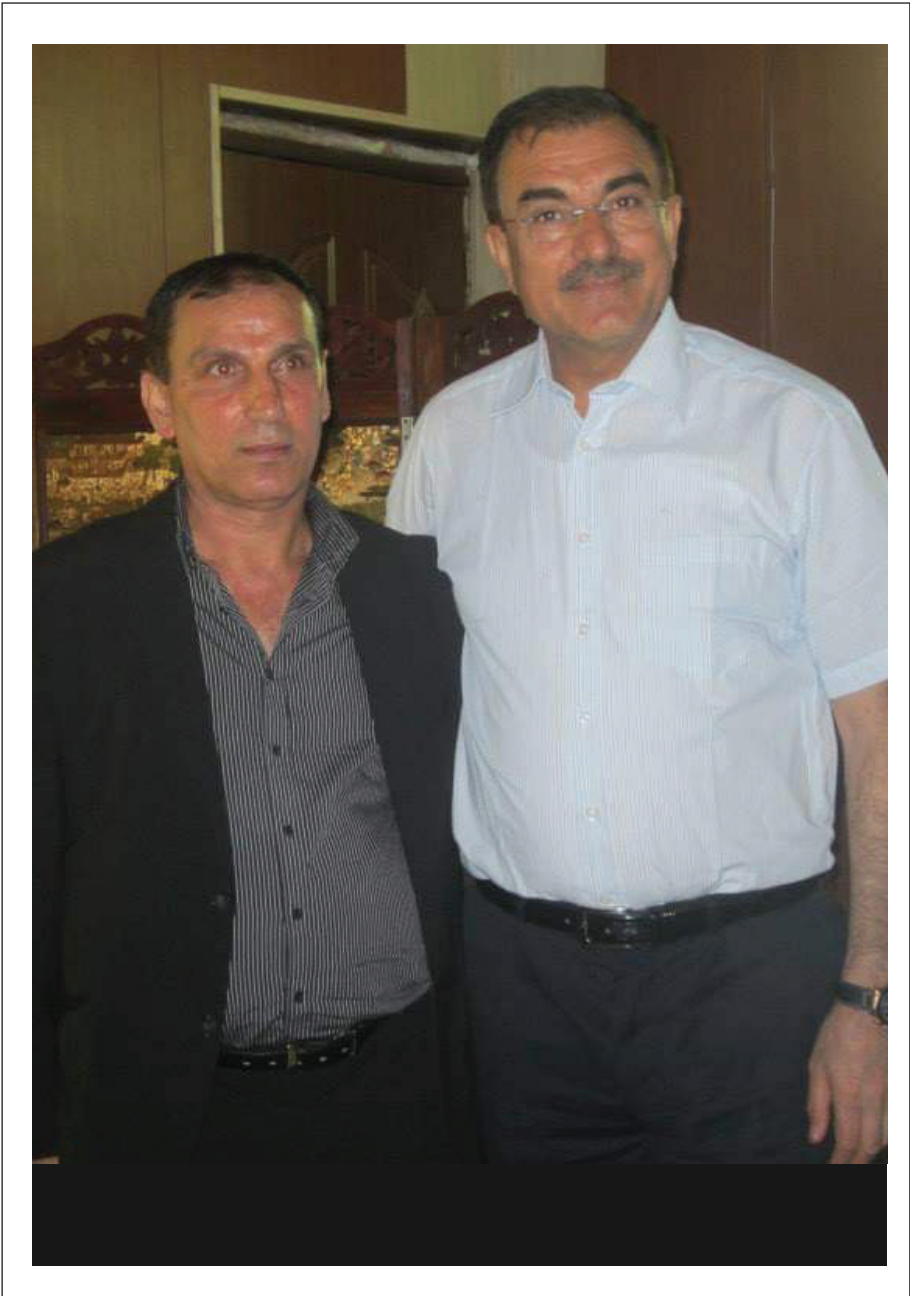
له راسته‌وه شه‌هاب كه‌ریم، نه‌وشیروان مسته‌فا

له راسته وه شه هاب كه ريم، مه لا به ختیار

له راسته وه شه هاب كه ريم، ئاوات قاره مانى

له راسته‌وه سامان گه‌رمیانی، شه‌هاب که‌ریم

شه‌هاب كه‌ریم روناکی شیخ جه‌ناب

له راسته‌وه شو‌رپش ئیسماعیل ، شه‌هاب كه‌ریم

له راسته وه فوئادی مه جید میسری، شه هاب که ریم

له راسته وه شه هاب که ریم، حاکم قادر

له راسته وه شه هاب كه ريم. فوئادی مه جید میسری. ئاسۆ خانه قینی
ئه ندامی دهسته ی دامه زرینه ری بازنه ی ئه لمانیای پلاتفوۆرمی داپران

تیكۆشه ری دیرین ئارام محهمه د غه ریب. ناسراو به مامۆستا ئارامی باساک

هەرێمی کوردستانی عێراق
Kurdistan regional - Iraq

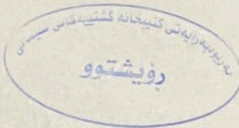
Council of ministers

رئاسة مجلس الوزراء
وزارة الثقافة والشباب
المديرية العامة للمكتبات العامة
المكتبة العامة/ السليمانية
ژماره: (١١٢)
به روار: ١٥ / ٢٠٢٠

سه‌رۆکایه‌تی نه‌جومه‌نی وه‌زیران
وه‌زاره‌تی رۆشنیبری ولوان
به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌گشتیه‌کان
کتێبخانه‌ی گشتی سلیمانی
به‌شی سپاردن

ژماره:
رۆژ: / کوردی ٣٧٠

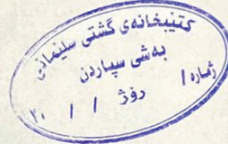
بۆ/ ناوه‌ندی رۆشنگه‌ریی چاودێر
باپه‌ت / ژماره‌ی سپاردن

به‌ییتی یاسای چایه‌مه‌نیی ژماره (١٠) ی سالی ١٩٩٣
ژماره‌ی سپاردنی (١٥٦٢) ی سالی ٢٠٢٠ ته‌رخانه‌کراوه بۆ کتێبی (میژووویه‌ک له‌ لوله‌ی تفه‌نگه‌وه) که له‌
نووسینی (مه‌جید نه‌حمه‌د که‌ریم) ه، به‌ تیرازی (٥٠٠) دانه، که باپه‌ته‌که‌ی (یاداشت) ه، به‌ مه‌رجیک (٥) دانه له‌
کتێبه‌که‌ بۆ به‌شی سپاردن ره‌وانه‌ بکریه‌ت.

له‌گه‌ڵ رێژماندا

فه‌رمانه‌ری رێبندراو

ئالان محمد رۆوف
به‌رێوه‌به‌ر

تێپه‌ینی:

- ١- ده‌سته‌واژه‌ی سپاردن به‌م شیوه‌یه‌ له‌سه‌ر کتێبه‌که‌ چاپ بکریه‌ت، له‌به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌ گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردن () ی سالی ٢٠٢٠ ی پێدراوه.
- ٢- هه‌ر چایخانه‌یه‌ک یا په‌ند نه‌ین به‌ ئاردنه‌وه‌ی (٥) دانه له‌ کتێبه‌که‌، ژماره‌ی سپاردنی ئاردنیته‌ن.

وێنه‌یه‌ک بۆ/

• دوسه‌ی سپاردن

slemanlibrary@yahoo.com
www.slemanlibrary.com

ژماره‌ی ته‌له‌فۆن/ ٢٢٠٢٧١٦